8700

5027в.

ԱՒԵՏԱՐԱՆ

ՏԵԱՌՆ ՄԵՐՈՅ

ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

ՏՊԱԳՐԵԱԼ ՀՐԱՄԱՆԱՒ ՍԻՆՕԴԻ
ՍՐԲՈՅ ԷՋՄԻԱԾՆԻ ։

1866 = ՌՅԺԵ ։

Ի Ս. Էջմիածին ։

Եւսեբիոս կարպիանոս սիրելի եղբօր ՚ի Տէր ողջոյն։

Ամոնի աղեքսանդրացւոյ՝ բազում աշխատութեամբ և ճգրտիւ փոյթ ՚ի մէջ առեալ. զառ ՚ի չորիցն եթող մեզ զաւետարան։ Մատթէոսեան աւետարանին համաբարբառս՝ այլոց աւետարանչացն զգրուածս եդեալ առընթեր։ Ո՞չ զի հարկ է դիպել շար ՚ի կարգի, երիցն ևս ապա կանոնելոց, որչափ ըստ մի այր ընթերցուածոցն։

Արդ՝ զի զողջանդամն՝ և զայլոց ևս զընաւս զմարմնոցն՝ զշարի ունիցիս գիտել զյանձնիւրսն ըստ իւրաքանչիւր աւետարանի տեղիս։ Յորս նոքին ածան ասել ճշմարտասիրութեամբ. ՚ի յաշխատութեան յառաջագոյն ասացելոյ առն։ Օր առեալ պատճառս ըստ այլում գումարութեան, կանոնս տասն թուով դրոշմեցի ՚ի քեզ՝ ներքնակարգեալս։ Որոց առաջինն ունի զթիւս՝ յորս զհանգոյնս միմեանց ասացին չորեքեան. այսինքն Մատթէոս, Մարկոս, Ղուկաս, Յօհաննէս։

Երկրորդն՝ յորս երեքն. Մատթէոս Մարկոս Ղուկաս։

Երրորդն՝ յորս երեքն. Մատթէոս Ղուկաս Յօհաննէս։

Չորրորդն՝ յորս երեքն. Մատթէոս Մարկոս Յօհաննէս։

Հինգերորդն՝ յորս երկուքն. Մատթէոս Ղուկաս։

Վեցերորդն՝ յորս երկուքն. Մատթէոս Մարկոս։

Եօթներորդն՝ յորս երկուքն. Մատթէոս Յօհաննէս։

Ութերորդն՝ յորս երկուքն. Ղուկաս Մարկոս։

Իններորդն՝ յորս երկուքն. Ղուկաս Յօհաննէս։

Տասներորդն՝ յորս իւրաքանչիւրքն ՚ի նոցանէ, վասն իրիք ինչ, առանձին գրեաց։

Արդ՝ այս է ՚ի ներքոյ կարգեալ կանոնացս պատճառ. և յայտնագոյն պատմութիւն նոցա՝ այսպէս։ ՚Ի վերայ իւրաքանչիւր չորեցունց աւետարանչաց՝ թիւ ինչ առ ընթեր կայ. ըստ իւրաքանչիւր մասին. սկսեալ յառաջնմէ. ապա երկրորդն, յերրորդն. եւ յառաջ խաղացեալ կարգաւ ընդ բնաւիցս մինչ ցկատարած գրոցն։

Եւ ըստ իւրաքանչիւր թուոյ որ ՚ի նոցանէ՝ թէ յորում ՚ի տասնեցունց կանոնաց իցէ թիւն։

Ա. յայտնի է առաջինն. և թէ որպէս յառաջնումն. նոյնպէս յերկրորդումն, և յերրորդումն, և մինչև ցտասներորդն։ Արդ՝ եթէ բացեալ զմի ՚ի չորից աւետարանացն՝ յորոյ վերայ կամիցիս կալ, և յորում ճառագլխի, առ ՚ի գիտել, եթէ ո՞յք այնք իցեն զոր հանգոյն միմեանց ասացին և զանձնիւրսն իւրաքանչիւր տեղիս գտանել. յոր ըստ նոցին ածան։

Զոր ճառագլուխ և ունիցիս՝ առեալ զառաջակայ թիւն. խնդրեսցես զնա ՚ի կանոնին՝ ընդ որ անուանակոչութեն ներքնագրովն իցուցանէ. և հայեսցես դիւրաւ ՚ի վերայ յառաջագոյն գրելոյ ՚ի ճակատ կանոնին, թէ քանեորդ, և ո՞յք իցեն ասացեալքն՝ զորս խնդրեսն. և կացեալ ՚ի վերայ թուոյ և աւետարանաց որք ՚ի կանոնից են. զոր թիւ և ունիցիս զառ ընթերակացն՝ խնդրեսցես զնոսա ՚ի ներքս, ՚ի յանձնիւրսն իւրաքանչիւր աւետարանի, ՚ի տեղիս զհանգոյն ասացեալսն նոցա։

Խրատ վասն կանոնաց թուոց որոց Աւետարանիս պարզապէս շարադրեցեալ։

Ամենայն համարագիր նկարեցեալ ՚ի լուսանցս առ մերձ սմին՝ ցուցանէ զհամարաւոր բան ինքեանց իւրաքանչիւր աւետարանչացն։ Ամենայն գլխագիր եղեալ ՚ի տակս նոյն համարաւորական թուոյ՝ նշանակէ զքանակութիւն պարագրանոյ առաջի եղեալ կանոնաց. յորս որ Աւետարանիչք համաձայնին կամ առանձնաձայնին։ Որգոն եթէ ձայնեցեալն բան՝ իցէ ընդ առաջին կանոնին յորս չորքն համաձայնին՝ ասացի, Ա. որ նշանակէ զառաջին կանոնն։ Իսկ եթէ իցէ ընդ երկրորդ կանոնին յորս երեքն համաձայնին՝ ասացի, Բ. որ նշանակէ զերկրորդ կանոնն, և այսպէս մինչև ցտասներորդն։ Իսկ եթէ իցէ ընդ տասներորդ կանոնին, յորս իւրաքանչիւրքն ՚ի նոյանէ խօսին առանձին՝ ասացի, Ժ. որ նշանակէ զտասներորդ կանոնն։ Ամենայն թիւ շարադրեցեալ ՚ի ներքոյ երկին՝ նա ևս ցուցանէ զհամաձայնութիւնս և զառանձնախօսութիւնս որոց աւետարանչացն։ Քանզի յորժամ չորքանեան իցեն երկիզումք հաստատէ. այսինքն կանոնիցն. և ՚ի ներքոյ եղից զթուեալսն։ Ամենայն մեծ գլխագիր հանդերձ լատինացւոց թուովն եղեալ ՚ի լուսանցս ՚ի սկզբն սկզբան՝ ծանուցանէ զբանս գլխաւորս և զկատակլս նոյնոց Աւետարանչին. բաժանեալ և եղեալ իցէ. որ և նոյնն են միաբանութիւնքն և յարաբանութիւնքն բազմազանի յիւրաքանչիւր Աւետարանչաց նախաշար փոքրիկ ցանկոյն յայտնապէս։ Այն ամ խորագիրք որք են շարադրեալք ՚ի վերոյ փոխագլխոյն՝ ծանուցանեն զասացս կիւրակէից և զշաբաթամէջ օրինացն, որ է առաւօտուն ընթեռնլի։ Սկսեալ ՚ի նոր կիւրակէէն մինչև ՚ի Հոգեգալուստն։ Այս վասն դիւրաւ գտանելոյ որոնողացն փութալէն։

Ս.	Սէ	Պ.	Յ		Սա	Սէ	Պ.	Յ
ը	իբ	իէ	ժ		մձդ	ճկե	մկղ	կղ
ժա	իդ	ժ	իղ		մձժ	ճհ	մհե	ճխղ
ժա	դ	ժ	ժբ		մղա	ճր	մհթ	ճծղ
ժա	դ	ժ	ժդ		մղդ	ճհե	մձա	ճկա
ժա	իդ	ժ	իը		մղե	ճհղ	մձբ	խը
ժդ	ե	ժդ	ժբ		մղե	ճհլ	մձբ	ծե
իդ	իէ	ժէ	խղ		մ	ճձա	մձե	հթ
իդ	իէ	իդ	խղ		մ	ճձա	մձե	ճծը
իդ	իէ	իէ	խղ		մբ	ճձդ	մձէ	ճկ
հ	ի	լէ	լը		մդ	ճձդ	մձթ	ճհ
ձէ	ճլթ	մծ	ճխա		մղ	ճձէ	մղ	ճկը
ձէ	ճլթ	մծ	ճխղ		մղ	ճձէ	մղ	ճհդ
ղը	ղղ	ճժղ	խ		մէ	ճհը	մղա	ճհդ
ղը	ղղ	ճժղ	ճժա		յժ	ճղա	մլէ	կթ
ղը	ղղ	ճժղ	ճխ		յժդ	ճղդ	մլդ	ճհր
ղը	ղղ	ճժղ	ճլա		յժդ	ճղե	մղա	ճկղ
ճլդ	լէ	հէ	ճթ		յժդ	ճղե	մլա	ճկը
ճխա	ծ	ժթ	ծթ		յժղ	ճղղ	մղը	ճհէ
ճխր	ծա	խա	լէ		յժէ	ճղը	մղե	ճհղ
ճխղ	կդ	ղը	խէ		յժը	ճղթ	մ	ճհղ
ճխէ	կէ	ղդ	խթ		յի	մ	մը	ճհր
ճկղ	ձր	ղ	ժէ		յիե	մդ	յժ	ճձդ
ճկղ	ձր	ղդ	հդ		յիղ	մե	յժա	ճձղ
մթ	ճժթ	մդ	ճ		յիղ	մե	յժդ	ճղդ
մժա	ճխա	մը	խա		յիը	մղ	յժդ	ճղդ
մի	ճխը	մլթ	հէ		յլա	մժ	յժե	ճլէ
մխդ	ճլթ	մծ	ճխա		յը	մժ	յժը	ճլե
մխդ	ճլթ	մծ	ճխղ		յլդ	մժը	յխա	մա
մհդ	ճծղ	մկ	ի		յլե	մժդ	յիդ	մլթ
մհդ	ճծղ	մկ	խը		յլդ	մժե	յժե	ճլը
մհդ	ճծղ	մկ	ղղ		յխդ	միդ	յիթ	մդ
մհղ	ճծը	մկդ	ղը		յխը	միէ	լը	մլ
մձդ	ճկե	մկղ	ծե		յխթ	միը	յլդ	մթ
մձդ	ճկե	մկղ	կդ		յծը	մլա	յլղ	մլթ
մձդ	ճկե	մկղ	կէ		յծդ	մլը	յլէ	մժա

Մ	Մր	Ղ.	Մ	Մր	Ղ.	Մ	Մր	Ղ.
ժե	զ	ժե	ճիգ	լդ	ճխէ	մժթ	ճիը	մխա
իա	ժ	լբ	ճլ	լե	ձբ	միգ	ճլ	մխգ
լա	ճբ	ճձե	ճլա	լզ	հզ	միե	ճլգ	մխե
լբ	լթ	հթ	ճլե	լը	հը	միզ	ճլդ	մխդ
լբ	լթ	ճլգ	ճլէ	խգ	ճկէ	միթ	ճլե	ճլէ
ծ	խա	ծզ	ճխգ	ծէ	ղ	միթ	ճլե	մխզ
կբ	ժգ	գ	ճխդ	ծթ	ժբ	մխբ	ճլէ	մլէ
կբ	ժգ	իգ	ճխթ	կզ	լե	մխբ	ճլէ	մխը
կգ	ժը	լգ	ճխթ	կզ	խգ	մխգ	ճլը	մխթ
կէ	ժե	իզ	ճծգ	կթ	լդ	մխը	ճխդ	մթ
կթ	խէ	ձգ	ճկդ	հթ	ճխգ	մխը	ճխգ	մծգ
հա	իա	լբ	ճկը	ձգ	ղե	մխթ	ճխգ	մծդ
հբ	իբ	լթ	ճկը	ձդ	մզ	մծա	ճխզ	մծե
հբ	իբ	ճձզ	ճհ	ձե	ղդ	մծգ	ճխը	մդ
հգ	իգ	ի	ճհբ	ձէ	ղը	մծը	ճծ	մծէ
հդ	խթ	ձե	ճհգ	ղա	ղթ	մծթ	ճծա	մծը
հզ	ծբ	ճկթ	ճհզ	ղդ	ճա	մկգ	ճծե	մծզ
հթ	իթ	ձզ	ճհը	ղե	ճբ	մկթ	ճծդ	միը
ձ	լ	խգ	ճհը	ղե	մժէ	մհա	խբ	մլ
ձբ	ծգ	ձէ	ճհթ	ղթ	ճղէ	մհը	ճկ	մկգ
ձբ	ծգ	ճժ	ճղ	ճե	ճղե	մձա	ճկգ	մկը
ձգ	ծգ	ձէ ճէ	ճղբ	ճզ	մժզ	մձե	ճկզ	մկե
ձգ	ծդ	ճժբ	ճղդ	ճէ	միա	մձէ	ճկզ	մկէ
ձե	ծե	ձը	ճղգ	ճէ	մժը	մղդ	ճհէ	մձ
ձե	ծե	ճժգ	ճղդ	ճը	ճծբ	մղդ	ճհէ	մձգ
ձը	ճխա	ճխը	ճղդ	ճը	մժթ	յ	ճձբ	մձզ
ձը	ճխա	մծա	ճղե	ճթ	մի	յը	ճձթ	յե
ղբ	ի	ձ	ճղը	ճժ	միա	յժբ	ճղգ	մղթ
ղգ	ձզ	ղէ	ճղթ	ճժա	ճհդ	յժզ	ճղէ	մղդ
ղգ	ձզ	ճխզ	մա	ճժբ	միբ	յիբ	մբ	յթ
ճգ	ա	հ	մգ	ճժգ	մհ	յլ	մժը	յիբ
ճժգ	իգ	խա	մե	ճժզ	միգ	յլթ	մժթ	յիե
ճժզ	իե	խբ	մզ	ճժէ	մլբ	յխ	մի	յիէ
ճիա	լբ	ճիէ	մը	ճժը	մլգ	յխբ	միբ	յիգ
ճիբ	լգ	ճիթ	մժէ	ճիէ	մի	յխդ	միգ	յիը
						յխզ	միե	յլ
						յծգ	միգ	յլը

Ա″	Գ″	Յ″
ա	ժդ	ա
ա	ժդ	դ
ա	ժդ	ե
է	ղ	ը
է	ղ	իե
ծթ	կդ	ճժղ
կդ	կե	լէ
ղ	ծը	ճժը
ղ	ծը	ճլթ
ղէ	մժա	ճե
ճժա	ճժթ	ճխը
ճժա	ճժթ	ւ
ճժա	ճժթ	ճժդ
ճժը	ճժթ	ձէ
ճժը	ճժթ	խդ
ճժը	ճժթ․	կա
ճժը	ճժթ	ը
ճժը	ճժթ	հղ
ճժը	ճժթ	ղ
ճժը	ճժթ	ճծդ
ճժը	ճժ․թ	ճխը

Ա″	Ան″	Յ″
ժը	ը	իղ
ճժէ	իղ	ղդ
ճժէ	իղ	ղե
ճծ	կէ	ծա
ճկա	հէ	իդ
ճկա	հէ	ծդ
մդ	ճժե	ղա
մդ	ճժե	ճլե
մժղ	ճիե	ճիը
մժղ	ճիե	ճլդ
մժղ	ճիե	ճլէ
մժղ	ճիե	ճծ
մհէ	ճծթ	ղը
մհթ	ճկա	հը
մհթ	ճկա	ճիա
մձէ	ճկը	ճծը
մղդ	ճհդ	ճէ
մղէ	ճհը	հ
մղթ	ճձ	ճդ
յիա	մա	ճձ
յիա	մա	ճղը
յիդ	մդ	ճձդ
յիթ	մէ	ճձե
յիթ	մէ	ճձէ
յլդ	մժա	մդ

Ա՛՛	Դ՛՛	Ա՛՛	Դ՛՛	Ա՛՛	Դ՛՛
գ	բ	կզ	կզ	ճձբ	ճձթ
ժ	ը	կը	ճե	ճձգ	ճլը
ժբ	ժա	հը	ճը	ճձէ	ճղթ
ժզ	ժզ	ձգ	ճժա	ճղէ	մհբ
իե	խզ	ձզ	ճիթ	մժգ	մլե
իզ	խը	ղգ	ճխէ	միա	ճձա
իը	խէ	ղե	ճկ	միը	ճլթ
լ	խթ	ղզ	ճձբ	մլա	ճհթ
լգ	ճղգ	ղզ	ճձգ	մլա	մժե
լդ	ճկբ	ճբ	կթ	մլբ	ճխբ
լը	ծգ	ճգ	հա	մլգ	ճլզ
խ	ծբ	ճե	ճղգ	մլզ	ճլե
խա	ծե	ճէ	հգ	մլէ	ճլէ
խգ	ճիգ	ճը	ճժե	մլը	ճխ
խզ	ճծգ	ճժ	ճժը	մխ	ճխա
խէ	ճիգ	ճժթ	ճիզ	մխա	ճյե
խը	ճղա	ճիե	կբ	մծե	մբ
խթ	ճծ	ճիէ	ճիբ	մծզ	մե
ծա	ծթ	ճիը	ճլթ	մծէ	մժգ
ծգ	ճիե	ճիթ	ճլ	մկա	մէ
ծզ	ծգ	ճլբ	ձա	մկբ	մյբ
ծե	ճհ	ճլգ	ճի	մկե	ճծէ
ծէ	կա	ճլը	ճկը	մկզ	ճծե
ծը	կ	ճծզ	ծէ	մկէ	ճծը
կ	ճհա	ճծը	միզ	մհ	միթ
կա	կգ	ճհե	մ	մհբ	մլա
կե	ճյբ	ճձբ	ճձէ		

Կանոն վեցերորդ՝ յորս երկուքն ։ ✠ Կանոն եօթներորդ յորս երկուքն ։

Մ՝	Մ՝ր	Մ՝	Մ՝ր	Մ՝	Յհ
թ	գ	մժե	ճիդ	ե	ձգ
ժե	է	միդ	ճլա	ժթ	ժթ
ի	թ	մխզ	ճխ	ժթ	լբ
իբ	ժա	մխե	ճխբ	ժթ	լդ
խդ	ճիզ	մծ	ճխե	ճի	ձբ
հէ	կգ	մծբ	ճխէ	ճձե	մժե
ճ	ղը	մծգ	ճխթ	մէ	ճա
ճլթ	խե	մկ	ճծբ		
ճխե	կ	մկգ	ճծգ		
ճխը	կե	մհե	ճծէ		
ճծբ	կը	մձբ	ճկը		
ճծ	հա	մձզ	ճկէ		
ճծէ	հբ	մձը	ճկթ		
ճծթ	հգ	մղ	ճհա		
ճկ	հզ	մղը	ճհգ		
ճկբ	հը	մղը	ճհթ		
ճկգ	հը	յե	ճձե		
ճկե	ձ	յթ	ճղզ		
ճկթ	ձը	յժա	ճղը		
ճհգ	ձթ	յլ	մը		
ճձ	ճ	յլէ	մժէ		
ճձթ	ճգ	յխա	միա		
մբ	ճժգ	յխէ	միզ		
ճժը	ճի	յծ	միթ		

կանոն ութերորդ յորս երկուքն ✠ կանոն իններորդ յորս երկուքն ։

Ղ.	Մ	Ղ.	Յ
իգ	ժբ	լ	մժթ
իե	ժգ	լ	միբ
իէ	ժզ	մկբ	ճժգ
իէ	իը	մկբ	ճիգ
իը	ժէ	մհգ	միէ
ձդ	խը	մհդ	միը
ձթ	ծզ	մհդ	մլա
ղա	կա	յգ	ճղ
ճ	հե	յէ	ճղ
ճգ	ղէ	յժբ	ճձղ
մխէ	ճլզ	յժբ	ճձբ
մհէ	մժզ	յխ	մժգ
յե	մլ	յխ	մժէ
		յխա	միա
		յխա	միգ
		յխա	միե

կանոն առաններորդ՝ յորս առանձնախօսին իւրաքանչիւրքն ✠ առանձին

ԱՒՏՓԻՈՍ				ԱՒՐ
բ	հե	ճծա	միէ	ժթ
դ	ձա	ճծե	մլ	լա
զ	ձթ	ճկէ	մլգ	խգ
ժդ	ղա	ճհա	մլե	խզ
իդ	ղթ	ճհէ	մլթ	ծը
իէ	ճա	ճձա	մխե	կբ
իթ	ճզ	ճձդ	մկը	հ
լգ	ճթ	ճձզ	մհգ	հգ
լե	ճժգ	ճղա	մձգ	ձա
լէ	ճժե	ճղզ	յգ	ձը
լթ	ճժը	մ	յժթ	ղ
խբ	ճիդ	մժ	յիգ	ղբ · ղդ
խե	ճիզ	մժբ	յիէ	ճա · ճգ
ծբ	ճլզ	մժը	յխե	ճիգ · ճլբ
ծզ	ճխ	միբ	յծա · յծե	ճձզ · մժգ

Ցանկ գլխաւոր բանից որոց աւետարանին Մատթէոսի ։	Ա	Ա՛	Գ.	Ց
Վասն գալոյ մոգուցն ;	ա			
Վասն կոտորածի մանկանցն ;	բ			
Վասն քարոզութեանն յոհաննու ;	գ	ե		բ
Վասն վարդապետութեան փրկչին ;	դ			
Վասն ինն երանութեանց ;	ե	բ	ժէ	
Վասն սրբելոյ բորոտին ;	զ	գ	ժբ	
Վասն մանկանն հարիւրապետի ;	է		ժը	
Վասն զոքանչին պետրոսի ;	ը	բ	թ	
Վասն բժշկութեան ամենայն ցաւոց ;	թ	գ	ժ	
Վասն չկամելոյ յետ գալ դպրին ;	ժ		լգ	
Վասն սաստելոյ զալիս ծովուն ;	ժա	ժ	իգ	
Վասն երկուց դիւահարացն ;	ժբ	ժա	իգ	
Վասն անդամալուծին ;	ժգ	ե	ժգ	
Վասն մատթէի մաքսաւորին ;	ժդ	զ	ժդ	
Վասն դստեր ժողովրդապետին ;	ժե	ժբ	իե	
Վասն տեռատես կնոջն ;	ժզ	ժգ	իզ	
Վասն երկուց կուրացն ;	ժէ			
Վասն համր դիւահարին ;	ժը			
Վասն տալոյ իշխանութի առաքելոց .	ժթ	ը. ժդ	ժզ. իէ	
Վ՟ առաքելոյն յովհաննու զաշա՛ ;	ի			
Վասն գօսացելոյ ձեռինն ;	իա	է	ժե	
Վասն կոյր և համր դիւահարին ;	իբ		լթ	
Վասն այնց որք խնդրէին զնշանս ;	իգ		խա	

Ցանկ գլխաւոր բանից որոյ աւետարանին Մատթէոսի .	Մ	Մր	Ղ.	Յ
Վասն առակացն սերմանեաց :	իդ	թ	իբ	
Վասն հերոդէի և յովհաննու :	իե	ժե		
Վասն հինգ հացիցն և երկուց ձկանց :	իզ	ժզ	իը	ժե
Վասն գնալոյն 'ի վերայ ծովուն :	իէ			
Վասն անցանելոյն զօրինօքն ա՟յ .	իը	ժը		
Վասն կնոջն քանանացւոյ :	իթ	ժթ		
Վասն բժշկելոյ զժողովուրդսն ,	լ			
Վասն նկանակացն եօթեանց :	լա	իա		
Վասն խմորոյ փարիսեցւոցն :	լբ	իբ	խդ	
Վասն հար՛՛ 'ի փիլիպպեայ կեսարէին ,	լգ	իգ	իթ	
Վասն այլակերպութեան տեառն :	լդ	իե	լ	
Վասն լուսնոտ դիւահարին :	լե	իզ	լա	
Վասն խնդրելոյ զերկդրամեանն :	լզ			
Վասն հարցա՛՛ թէ ո՞վ իցէ մեծ :	լէ	իէ	լբ	
Վասն առակի հարիւր ոչխարացն :	լը			
Վասն թողլոյ զբիւր քանքարսն :	լթ			
Վասն հար՛՛ արձակել առն զկին իւր :	խ	իը		
Վասն հարցա՛՛ մեծատանն ցյս՟ :	խա	իթ	կդ	
Վասն վարձուց մշակացն :	խբ			
Վասն որդւոցն զեբեթեայ :	խգ	լ		
Վասն երկուց կուրացն :	խդ	լա	կե	
Վասն իշոյն և յաւանակին .	խե	լբ	կթ	իզ
Վասն կուրացն և կաղացն :	խզ			

Ցանկ գլխաւոր բանից սրբոյ աւետարանի՝ Մատթէոսի

	Մ	Մր	Ղ	Յ
Վասն չորանալոյ թզենւոյն .	խէ	լգ		
Վասն հարցանելոյ քահանայ՛՛ :	խը	լե	հ	
Վասն առակի երկուց որդւոցն :	խթ			
Վասն առակի այգւոյն .	ծ	լզ	հա	
Վասն կոչեցելոցն ՚ի հարսանիսն .	ծա			
Վասն թէ պարտ է հարկս տալ	ծբ	լէ	հբ	
Վասն հարցմանն սադուկեցւոցն .	ծգ	լը	հգ	
Վասն հարցմանն փարիսեցւոցն :	ծդ	լթ		
Վասն հարցանելոյ ցփարիսեցիսն :	ծե	խ	հդ	
Վասն վայ տալոյ դպրաց փարի՛ .	ծզ		խգ	
Վասն կատարածի աշխարհիս :	ծէ	խբ		
Վասն աւուրն և ժամուն :	ծը	խգ		
Վասն տասն կուսանացն :	ծթ			
Վասն տալոյ առն զքանքարս :	կ			
Վասն գալստեան տեառն ՚ի դատաս՛	կա			
Վասն օծանելոյն մարխամու զտէրն	կբ			
Վասն պատրաստելոյ զպասեքն .	կգ	խդ	խա	իգ
Վասն կենարար խորհրդոյն .	կդ	խե	հէ	
Վասն մատնութե տեառն յսի	կե			
Վասն ուրացութեն պետրոսի .	կզ	խզ		
Վասն դարձու՛՛ զարծաթն յու՛՛ .	կէ	խէ	հթ	լդ
Վասն խնդրելոյ զմարմինն յսի .	կը	խը	ձգ	լը
Վասն կանանցն իւղաբերից	կթ	խթ	ձդ	խ

Գլ. Ա.

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի Որ Ըստ Մատթէոսի:

ԳԻՐՔ ԾՆՆԴԵԱՆ ՅԻՍՈՒՍԻ Քրիստոսի Որդւոյ Դաւթի. Որդւոյ Աբրահամու: Աբրահամ ծնաւ զԻսահակ: Իսահակ ծնաւ զՅակոբ: Յակոբ ծնաւ զՅուդա, և զեղբարս նորա: Յուդա ծնաւ զՓարէս, և զԶարա ՚ի Թամարայ: Փարէս ծնաւ զԵզրոմ: Եզրոմ ծնաւ զԱրամ: Արամ ծնաւ զԱմինադաբ: Ամինադաբ ծնաւ զՆաասոն: Նաասոն ծնաւ զՍաղմոն: Սաղմոն ծնաւ զԲոոս ՚ի Հռաքաբայ: Բոոս ծնաւ զՈբէդ ՚ի Հռութայ: Ոբէդ ծնաւ զՅեսսէ: Յեսսէ ծնաւ զԴաւիթ արքայ: Դաւիթ արքայ ծնաւ զՍողոմոն ՚ի կնոջէն Ուրեայ: Սողոմոն ծնաւ զՌոբովամ: Ռոբովամ ծնաւ զԱբիա: Աբիա ծնաւ զԱսափ: Ասափ ծնաւ զՅովսափատ: Յովսափատ ծնաւ զՅովրամ: Յովրամ ծնաւ զՈզիա: Ոզիա ծնաւ զՅովաթամ: Յովաթամ ծնաւ զԱքազ: Աքազ ծնաւ

զԵզեկիա։ Եզեկիա ծնաւ
զՄանասէ։ Մանասէ ծը-
նաւ զԱմոն։ Ամոն ծնաւ
զՅովսիա։ Յովսիա ծնաւ
զՅեքոնիա եւ զեղբարս
նորա առ գերութեամբն Բա-
բելացւոց։ Յետ գե-
րութեանն Բաբելացւոց՝
ծնաւ Յեքոնիա զՍաղա-
թիէլ։ Սաղաթիէլ ծը-
նաւ զԶօրաբաբէլ։ Զօ-
րաբաբէլ ծնաւ զԱբի-
ուդ։ Աբիուդ ծնաւ զԵ-
ղիակիմ։ Եղիակիմ ծնաւ
զԱզովր։ Ազովր ծնաւ
զՍադովկ։ Սադովկ ծնաւ
զԱքին։ Աքին ծնաւ զԵ-
ղիուդ։ Եղիուդ ծը-
նաւ զԵղիազար։ Եղիա-
զար ծնաւ զՄատթան։
Մատթան ծնաւ զՅա-
կովբ։ Յակովբ ծնաւ
զՅովսէփ զայրն Մարիա-
մու՝ որում խօսեցեալ էր
զՄարիամ կոյս. յորմէ
ծնաւն Յիսուս, որ ա-
նուանեցաւ Քս։

Արդ՝ ամ՟ ազգք յԱբրա- ը
համէ մինչեւ ՚ի Դաւիթ՝ ժ.
ազգք չորեքտասանք ։
Եւ ՚ի Դաւթէ մինչեւ ՚ի
գերութիւն Բաբելացւոց՝
ազգք չորեքտասանք։ Եւ
՚ի գերութենէն Բաբե-
լացւոց մինչեւ ՚ի Քս՟
ազգք չորեքտասանք ։

Եւ Յ՟ի Քրիստոսի դ
ծնունդն՝ էր այսպէս։ ե
Խօսեցեալ զմայր նորա
Մարիամ Յովսեփու,
մինչչեւ եկեալ առ մի-
մեանս՝ գտաւ յղացեալ
՚ի Հոգւոյն սրբոյ։
Եւ Յովսէփ այր նորա, դ
քանզի արդար էր՝ եւ ո՛չ ժ.
կամեցաւ առակել զնա.
խորհեցաւ՝ լռելեայն ար-
ձակել զնա։
Եւ մինչդեռ նա զայս
ածէր զմտաւ, ահա
հրեշտակ Տն՟ ՚ի տեսլեան
երեւեցաւ նմա եւ ասէ.
Յովսէփ որդի Դաւթի,

Մ Գ.
ը .
դ ը
դ .

մի՛ երկնչիր առնուլ առ քեզ զՄարիամ կին քո․ քանզի որ 'ի նմայն ծնեալ է՝ 'ի Հոգւոյն սրբոյ է ։

Ծնցի որդի․ և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս․ զի նա փրկեսցէ զժողովուրդ իւր 'ի մեղաց իւրեանց ։

Այս ամենայն եղև, զի լցցի որ ասացաւն 'ի տեառնէ 'ի ձեռն եսայեայ մարգարէի ։

Ահա կոյս յղասցի․ և ծնցի որդի․ և կոչեսցեն զանուն նորա Էմմանուէլ․ որ թարգմանի՝ ընդ մեզ աստուած ։

Եւ զարթուցեալ յովսէփ 'ի քնոյ անտի, արար որպէս հրամայեաց նմա հրեշտակ տեառն, և էառ յինքն զկին իւր ։

Եւ ոչ գիտէր զնա, մինչև ծնաւ զորդին իւր զանդրանիկ․ և կոչեաց զանուն նորա քիստոս ։

'Ի Ծննդեան տեառն մերոյ յի՟ի ք՟ի․

Եւ 'ի ծնանիլն Յի՟ի․ 'ի բեթղեհէմ հրէաստանի․ յաւուրս հերովդի արքայի ։

Ահա մոգք յարևելից եկին յերուսաղէմ ։

Եւ ասեն․ ուր է որ ծնաւ արքայն հրէից․ զի տեսաք զաստղն նորա յարևելս, և եկաք երկիրպագանել նմա ։

Եւ իբրև լուաւ արքայ հերովդէս՝ խռովեցաւ, և ամենայն երուսաղէմ ընդ նմա ։

Եւ ժողովեալ զամենայն քահանայապետս՝ և զդպիրս ժողովրդեանն․ հարցանէր 'ի նոցանէ՝ թէ ուր ծնանիցի ք՟ն ։

Եւ նոքա ասեն ցնա, 'ի բեթղեհէմ հրէաստանի ։

Զի այսպէս գրեալ է 'ի ձեռն մարգարէին ։

ե Բ 1
ե
Բ

Մ Յ
ե ձդ

Եւ դու Բեթղեհէմ եր- կիր յուդայ՝ ոչ ինչ կրտսեր ես յիշխանս յու- դայ. ՚ի քէն ելցէ իշխան, որ հովուեսցէ զժողովուրդ իմ զիս- րայէլ:

Զ Ժ. Յայնժամ Հերովդէս գաղտ կոչեցեալ զմոգսն. և ստուգեաց ՚ի նոցանէ զժամանակ աստեղն ե- րևելոյ:

Եւ արձակեալ զնոսա ՚ի Բեթղեհէմ. ասէ՝ գնացէ՛ք և ստուգեցէ՛ք վասն մանկանն. և յոր- ժամ գտանիցէք՝ ազդ- արասջիք ինձ. զի և ես եկեալ երկիրպագից նմա:

Եւ նոքա իբրև լուան ՚ի թագաւորէն՝ գնացին, և ահա՛ աստղն զոր տե- սին յարևելս՝ առաջ- նորդեաց նոցա. մինչև եկեալ եկաց ՚ի վերայ ուր էր մանուկն:

Իբրև տեսին զաստղն՝ խնդացին յոյժ ուրա- խութիւն մեծ:

Եւ իբրև մտին ՚ի տունն տեսին զմանուկն հան- դերձ Մարիամաւ մարբն իւրով, և անկեալ՝ եր- կիրպագանէին նմա:

Եւ բացեալ զգանձս իւրեանց, մատուցին նմա պատարագս՝ ոսկի, և կնդրուկ, և զմուռս:

Եւ հրաման առեալ ՚ի տեսլեան, չդառնալ անդ- րէն առ Հերովդէս. ընդ այլ ճանապարհ գնացին յաշխարհն իւրեանց:

՚Ի Ծննդեան տեառն մերոյ ՅՍԻ ՔՍԻ.

Բ Եւ իբրև գնացին նո- քա անտի. ահա՛ հրեշ- տակ տեառն երևիւր ՚ի տեսլեանն յովսեփու և ասէր՝ արի՛ ա՛ռ զմա- նուկդ և զմայր իւր և փախի՛ր յեգիպտոս. և անդ լինիջի՛ր՝ ցորժամ 13

Ա.
Զ

ասացից քեզ. քանզի 'ի խնդիր է Հերովդէս, կորուսանել զմանուկդ:

Եւ նա յարուցեալ՝ էառ զմանուկն և զմայր իւր գիշերի՝ և գնաց յեգիպտոս. և անդ էր մինչև ցվախճան Հերովդի:

Զի լցցի ասացեալն 'ի տեառնէ 'ի ձեռն մարգարէին որ ասէ. յեգիպտոսէ կոչեցից զորդի իմ:

Բ. Յայնժամ իբրև ետես Հերովդէս՝ թէ խաբեցաւ 'ի մոգուց անտի. բարկացաւ յոյժ, և առաքեալ կոտորեաց զամենայն մանկունս որք էին 'ի բեթղեհէմ և յամենայն սահմանս նորա՝ յերկեմենից և 'ի խոնարհ, ըստ ժամանակին զոր ստուգեաց 'ի մոգուցն:

Յայնժամ կատարեցաւ ասացեալն 'ի ձեռն երեմիայ մարգարէին՝ որ ասէ:

Ձայն զուժեաց 'ի հռամայ, ողբումն և լալումն և աշխարումն յոյժ. Հռաքէլ լայր զորդիս իւր և ոչ կամէր մխիթարիլ՝ զի ոչ էին:

Եւ 'ի վախճանելն Հերովդի, ահա հրեշտակ տեառն 'ի տեսլեան երևիւր յովսեփայ յեգիպտոս:

Եւ ասէր՝ արի՛ ա՛ռ զմանուկդ և զմայր իւր՝ և գնա՛ յերկիրն իսրայէլի. զի մեռան որք խնդրէին զանձն մանկանդ:

Եւ նա յարուցեալ էառ զմանուկն և զմայր նորա և եկն յերկիրն իսրայէլի:

Եւ իբրև լուաւ եթէ արքեղայոս թագաւորէց հրէաստանի, փոխանակ Հերովդի հօրն իւրոյ՝ երկեաւ երթալ անդր:

Եւ հրաման առեալ 'ի
տեսլեան. գնաց 'ի կող-
մանս Գալիլեացւոց։
Եւ եկեալ բնակեցաւ
'ի քաղաքին՝ որ կոչի Նա-
զարէթ. զի լցցի բանն
մարգարէին, թէ Նա-
զովրեցի կոչեսցի։

Վասն մկրտութե(ան) տեառն մերոյ
և փրկչին յիսուսի քրիստոսի։

Է Գ. Գ. Յաւուրսն յայնոսիկ՝
գայ Յովհաննէս Մկր-
տիչ՝ քարոզել յանա-
պատին Հրէաստանի։
Եւ ասէր, ապաշխարե-
ցէք. զի մերձեալ է ար-
քայութիւնն երկնից։
Ը Ա. Զի սա է վասն որոյ ա-
սացաւ 'ի ձեռն Եսայ-
եայ մարգարէի՝ որ ասէ։
Ձայն բարբառոյ յանա-
պատի. պատրաստ արա-
րէք զճանապարհ Տն,
և ուղիղ արարէք զշա-
ւիղս նորա։
Թ Օ. Եւ ինքն Յովհաննէս՝
ունէր հանդերձ 'ի ստե-
ւոյ ուղտու. և գօտի
մաշկեղէն ընդ մէջ իւր.
և կերակուր նորա՝ էր
մարախ և մեղր վայրենի։
Յայնժամ ելանէին առ
նա ամենայն Երուսաղէ-
մացիք և Հրէաստան. և
ամենայն կողմն Յորդա-
նանու։
Եւ մկրտէին 'ի նմանէ
'ի Յորդանան, և խոս-
տովան լինէին զմեղս իւ-
րեանց։
Եւ տեսեալ զբազումս Ժ Ա.
'ի Սադուկեցւոց և 'ի
փարիսեցւոց եկեալս 'ի
մկրտութիւն նորա՝ ասէ
ցնոսա. Ծնունդք իժից՝
ո՞ եցոյց ձեզ փախչել 'ի
բարկութենէն որ գա-
լոցն է։
Արարէք այսուհետև
պտուղ արժանի ապաշ-
խարութեան։
Եւ մի՛ համարիցիք ա-
սել յանձինս՝ թէ ու-

Մ Մր Ղ Յ
Է . Զ Բ.ԻԵ
Ը Բ Է Ժ
Թ Գ .

Մ. Ղ.
Ժ Ը

նիմք մեք հայր զաբրահամ. ասեմ ձեզ, զի կարող է աստուած ՚ի քարանցս յայսցանէ յարուցանել որդիս աբրահամու:

Զի ահաւասիկ՝ տապար առ արմին ծառոց դնի. ամենայն ծառ որ ոչ առնէ զպտուղ բարի, հատանի եւ ՚ի հուր արկանի:

ժա Բ. Ես մկրտեմ զձեզ ջրով յապաշխարութի̅ն. բայց որ զկնի իմ գայ՝ հզօրագոյն է քան զիս. եւ ես չեմ բաւական բառնալ զկօշիկս նորա. նա մկրտեսցէ զձեզ ՚ի հոգին սուրբ՝ եւ ՚ի հուր:

ժբ Ն. Որոյ հեծանոցն ՚ի ձեռին իւրում. եւ սրբեսցէ զկալ իւր, եւ ժողովեսցէ զցորեանն ՚ի շտեմարանս իւր, եւ զյարդն այրեսցէ անշէջ հրով:

ժգ Ժ. Յայնժամ գայ յիսուս ՚ի գալիլեէ ՚ի յորդանան առ յովհաննէս մկրտել ՚ի նմանէ:

Եւ յովհաննէս արգելու զնա եւ ասէ. ինձ պիտոյ է ՚ի քէն մկրտիլ եւ դու առ իս գաս:

Պատասխանի ետ յ̅ս՝ եւ ասէ ցնա. Թո՛յլ տո՛ւր այժմ, զի այսպէս վայել է մեզ լնուլ զամենայն արդարութիւնս. եւ ապա թոյլ ետ նմա:

Եւ իբրեւ մկրտեցաւ յիսուս՝ ել վաղվաղակի ՚ի ջրոյ անտի. եւ ահա՛ բացան նմա երկինք. եւ ետես զհոգին աստուծոյ, զի իջանէր իբրեւ զաղաւնի եւ գայր ՚ի վերայ նորա: ժդ Բ.

Եւ ահա՛ ձայն յերկնից՝ որ ասէր. դա է որդի իմ սիրելի, ընդ որ հաճեցայ:

Մ	Մր	Ղ.	Յ	
ժա	դ	ժ	ղ	· ժբ · ժգ · իը
ժբ	·	ժա	·	
ժգ	·	·	·	

Մ	Մր	Ղ.	Յ
ժդ	ե	ժզ	ժէ

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ,

ժե Բ Յայնժամ վարեցաւ
յիսուս յանապատ՚ի
հոգւոյն՝ փորձիլ ՚ի սա֊
տանայէ ։

ժզ Ե Եւ պահեալ զքառա֊
սուն տիւ և զքառասուն
գիշեր՝ ապա քաղցեաւ
Եւ մատուցեալ փոր֊
ձիչն՝ ասէ ցնա , եթէ որ֊
դի ես աստուծոյ , ասա՛
զի քարինքս այսոքիկ հաց
լինիցին ։

Նա պատասխանի ետ և
ասէ ․ գրեալ է՝ թէ ո՛չ
հացիւ միայն կեցցէ
մարդ , այլ ամենայն բա֊
նիւ որ ելանէ ՚ի բերա֊
նոյ աստուծոյ ։

Յայնժամ առեալ ածէ
զնա սատանայ ՚ի քաղա֊
քըն սուրբ , և կացուցա֊
նէ զնա ՚ի վերայ աշտա֊
րակի տաճարին ։

Եւ ասէ ցնա՝ եթէ որ֊
դի ես աստուծոյ , ա՛րկ
զքեզ աստի ՚ի վայր ․ զի
գրեալ է՝ թէ հրեշտա֊
կաց իւրոց պատուիրեալ
է վասն քո՝ և ՚ի վերայ
ձեռաց բարձցեն զքեզ
զի մի՛ երբեք հարցես
զքարի զոտն քո ։ Ասէ
ցնա դարձեալ յիսուս՝
գրեալ է թէ ո՛չ փոր֊
ձեսցես զտէր ա͠ծ քո ։

Դարձեալ առեալ ածէ
զնա սատանայ ՚ի լեառն
մի բարձր յոյժ ․ և ցու֊
ցանէ նմա զա͠մ թագա֊
ւորութիւնս աշխարհի ,
և զփառս նոցա ։

Եւ ասէ ցնա՝ զայս ա͠մ
քեզ տաց՝ եթէ անկեալ
երկիրպագանիցես ինձ ։

Յայնժամ ասէ ցնա յ͠ս՝
երթ յետս իմ սատա֊
նայ ․ զի գրեալ է ․ տ͠ն
աստուծոյ քում երկիր֊
պագցես , և զնա միայն
պաշտեսցես ։ Ապա եթո՛ղ

Մ ․ Մր ․ Ղ
ժե ․ զ ․ ժե
ժզ ․ ժզ

ժե զնա սատանայ՝ և ահա՛
Օ․ հրեշտակք մատեան՝ և
պաշտէին զնա ։

Յերկրորդ կիւր․ Երկուշաբաթի աւուրն ։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ ։

ժը Եւ իբրև լուաւ յի՛
Դ․ եթէ յովհաննէս մատ֊
նեցաւ, մեկնեցաւ և
գնաց ՚ի գալիլեա ։
ժթ Եւ թողեալ զնազա֊
Ե․ րէթ, եկն և բնակեցաւ
՚ի կափառնայում ՚ի ծո֊
վեզերին, ՚ի սահմանս զա֊
բուղոնի և նեփթաղիմայ ։
Զի լցցի բանն՝ որ ասա֊
ցաւ ՚ի ձեռն եսայեայ
մարգարէի ։
Երկիր զաբուղոնի և եր֊
կիր նեփթաղիմայ՝ ճանա֊
պարհ ծովու՝ յայնկոյս
յորդանանու, գալիլեա
հեթանոսաց ։
Ժողովուրդ որ նստէր
՚ի խաւարի՝ ետես զլոյս
մեծ․ և որոց նստէին յաշ
խարհին և ՚ի ստուերս
մահու՝ լոյս ծագեցաւ
նոցա ։
Յայնմ հետէ՝ սկսաւ քա֊ ի
րոզել յիսուս և ասել․ Օ․
ապաշխարեցէք՝ զի մեր֊
ձեալ է արքայութիւնն
երկնից ։
Մինչդեռ զգնայր յի՛
ընդ եզր ծովուն գալի֊
լեացւոց, ետես զերկու
եղբարս զսիմոն զկոչե֊
ցեալն պետրոս, և զանդ֊
րէաս եղբայր նորա՝
արկեալ զուռկան ՚ի ծով․
քանզի ձկնորսք էին ։
Եւ ասէ ցնոսա․ եկայք իա
զկնի իմ, և արարից զձ֊ Ժ
ձեզ որսորդս մարդկան ։
Եւ նոցա՝ թողեալ վաղ֊
վաղակի զգործիսն՝ գնա֊
ցին զհետ նորա ։
Եւ մատուցեալ անտի իբ
յառաջ՝ ետես այլ եր֊ Օ․
կու եղբարս, զյակով֊
բոս զզեբեդեայ, և զյով֊
հաննէս զեղբայր նորա ՚ի

Մ	Մր	Յ
ժե	է	․
ժը	ը	խղ
ժթ	․	ժթ․ ճե․ ճը

Մ	Մ	Ղ
ի	թ	․
իա	ժ	ճե
իբ	ժա	․

4

իդ Եւ շրջէր Յիսուս ընդ
Մ. ամ̃ կողմս Գալիլեացւոց.
Գ. ուսուցանէր ՚ի ժողո-
վուրդս նոցա. եւ քա-
րոզէր զաւետարանն ար-
քայութեան, եւ բժշկէր
զամ̃ հիւանդութիւնս եւ
զախտս ՚ի ժողովրդեանն:
Եւ ել լուր նորա ընդ
ամ̃ երկիրն Ասորւոց:
Եւ մատուցին առ նա
զամենայն հիւանդս՝ որք
նեղեալք էին ՚ի պէսպէս
ցաւս եւ ՚ի տանջանս, եւ
զդիւահարս եւ զլուսնոտս
եւ զանդամալոյծս,
եւ բժշկեաց զնոսա:
Եւ երթային զհետ նր̃

նաւի՝ զեբեդեաւ հանդերձ հարբն իւրեանց, մինչ դեռ կազմէին զուռկանս իւրեանց. եւ կոչեաց զնոսա:
Նոցա թողեալ վաղվաղակի զնաւն եւ զհայրն իւրեանց՝ գնացին զհետ նորա:

ժողովուրդք բազումք ՚ի Գալիլեէ, եւ ՚ի Դեկապօլեայ, եւ յԵրուսաղեմէ եւ ՚ի Հրէաստանէ. եւ յայնկոյս Յորդանանու եւ բժշկեաց զնոսա:

Ցերեկ. Աւուր. Երեքշաբաթի.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս,

Եւ տեսեալ զժողո- իդ
վուրդսն ել ՚ի լեառն, Ժ.
եւ իբրեւ նստաւ անդ՝
մատեան առ նա աշա-
կերտք նորա:
Եւ բացեալ զբերան իե
իւր ուսուցանէր զնս̃, Ա.
եւ ասէր:
Երանի աղքատաց հոգ- Ա.
ւով, զի նոցա է արքայ-
ութիւն երկնից: իզ
Երանի սգաւորաց, զի Ա.
նոքա մխիթարեսցին:
Երանի հեզոց՝ զի նոքա իէ
ժառանգեսցեն զերկիր: Գ.
Երանի որք քաղցեալք իը
եւ ծարաւիք իցեն ար- Ա.
դարութեան, զի նոքա

Մ. Մր. Ղ. Յ.
իգ իէ ժէ. լգ. խե. խզ

Մ. Ղ.
իդ .
իե խզ
իզ խը
իէ .
իը խէ

յագեսցին :

ԽԹ Դ. Երանի ողորմածաց, զի նոքա զողորմութի̄ գտցեն :

Երանի այնոցիկ՝ որք ս̄րբք են սրտիւք, զի նոքա զա̄ծ տեսցեն :

Երանի խաղաղարարա̄ց զի նոքա որդիք ա̄յ կոչեսցին :

Երանի որ հալածեալք իցեն վասն արդարութե̄, զի նոցա է արքայութի̄ն երկնից :

Երանի է ձեզ, յորժամ

Լ Ե. նախատիցեն զձեզ եւ հալածեսցեն, եւ ասիցեն զամենայն բան չար զձէնջ սուտ՝ վասն իմ. ցնծացէք եւ ուրախ լերուք, զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն, որք յառաջ քան զձեզ էին :

Լա Ե. Դուք էք աղ երկրի. եթէ աղն անհամի՝ իւ աղիցի. ոչ իմիք ազդիցէ այնուհետեւ, բայց եթէ ընկենուլ արտաքս՝ եւ կոխան լինել ՚ի մարդկանէ :

Դուք էք լոյս աշխարհի ԼԶ Բ.
ոչ կարէ քաղաք թաքչիլ՝ որ ՚ի վերայ լերին կայցէ :

Եւ ոչ լուցանեն ճրագ՝ եւ դնեն ընդ գրուանաւ, այլ ՚ի վերայ աշտանակի. եւ լոյս տայ ամենեցուն՝ որք ՚ի տանն իցեն :

Այնպէս լուսաւորեսցէ լոյս ձեր առաջի մարդկան, որպէս զի տեսցեն զգործս ձեր բարիս, եւ փառաւորեսցեն զՀայր ձեր որ յերկինս է :

Ցերկ. Խեր. Չորեքշաբթի

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ. Է

Մի՛ համարիք եթէ ԼԳ 17
եկի լուծանել զօրէնս Դ.
կամ զմարգարէս. ո՛չ եկի լուծանել՝ այլ լնուլ :

Մ. Մր. Ղ.
ԽԹ. .
Լ. ԽԹ
Լա ճր ճձե

Մ. Մր. Ղ.
ԼԶ ԼԹ ՀԹ. ճլգ
. .

ԺԵ Ա Ամէն ասեմ ձեզ՝ մինչեւ անցցեն երկինք եւ երկիր, յովտ մի՝ որ ն-շանախեց մի է, ոչ անցցէ յօրինացն եւ ՚ի մարգարէից, մինչեւ ամենայն եղիցի ։

ԺԶ Ժ Որ ոք լուծցէ մի ինչ ՚ի պատուիրանացս յայսցանէ ՚ի փոքունց, եւ ուսուսցէ այնպէս զմարդիկ, փոքր կոչեսցի յարքայութեան երկնից ։ Իսկ որ արասցէ՝ եւ ուսուսցէ, նա՝ մեծ կոչեսցի յարքայութեան երկնից ։

Ասեմ ձեզ․ զի եթէ ոչ առաւելուցու արդարութի̃ ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցւոցն, ոչ մտանիցէք յարքայութի̃ երկնից ։

Լուարուք՝ զի ասացաւ առաջնոցն, թէ մի՛ սպանաներ․ զի որ սպանանիցէ՝ պարտական լիցի դատաստանի ։

Այլ ես ասեմ ձեզ եթէ ամենայն որ բարկանայ եղբօր իւրում տարապարտուց, պարտաւոր լիցի դատաստանի ։

Եւ որ ասիցէ ցեղբայր իւր յիմար, պարտաւոր լիցի ատենի ։

Եւ որ ասիցէ ցեղբայր իւր մորոս, պարտաւոր լիցի ՚ի գեհեն հրոյն ։

Եթէ մատուցանիցես զպատարագ քո ՚ի վե̃ր սեղանոյ, եւ անդ յիշեսցես՝ եթէ եղբայր քո ունի ինչ խէթ զքէն, թո՛ղ զպատարագն քո՝ առաջի սեղանոյն, եւ ե՛րթ նախ հաշտեա՛ց ընդ եղբօր քում, եւ ապա եկեալ մատուցի՛ր զպատարագն քո ։

Լե՛ր իրաւախոհ ընդ ոսոխի քում վաղվաղակի, մինչդեռ իցես ընդ նմա ՚ի ճանապարհի․ գուցէ ԻԴ Ա

Մ Ղ․
ԺԵ ՃՂԴ
ԺԶ ․

Մ Ղ․
ԻԴ ՃԿԲ

մատնիցէ զքեզ ոսոխն դատաւորի, և դատաւորն դահճի. և արկանիցիս 'ի բանտ։

Ամէն ասեմ քեզ. ո՛չ ելանիցես անտի, մինչև հատուցանիցես զյետին նաքարակիտն։

է ժ· Լուարո՛ւք զի ասացաւ մի՛ շնար։

Բայց ես՝ ասեմ ձեզ. թէ ամենայն որ հայի 'ի կին մարդ առ 'ի ցանկանալոյ նմա, անդէն շնացաւ ընդ նմա 'ի սրտի իւրում։

Եթէ ակն քո աջ՝ գայթակղեցուցանէ զքեզ, խլեա՛ զնա և ընկեա՛ 'ի քէն. զի լաւ է քեզ եթէ մի յանդամոց քոց կորիցէ, և մի՛ ամենայն մարմինդ քո անկանիցի 'ի գեհեն։

Եւ եթէ աջ ձեռն քո գայթակղեցուցանէ զքեզ, հա՛տ զնա՝ և ընկեա՛ 'ի քէն. զի լաւ է քեզ եթէ մի յանդամոց քոց կորիցէ, և մի՝ ամենայն մարմինդ քո արկանիցի 'ի գեհեն։

Ապաքէն ասացաւ, թէ որ արձակիցէ զկին իւր՝ տացէ նմա զարձակմանն։

Բայց ես ասեմ ձեզ, եթէ ամենայն որ արձակէ զկին իւր առանց բանի պոռնկութեան, նա տայ նմա շնալ. և որ զարձակեալն առնու՝ շնայ։

Դարձեալ՝ լուարուք. զի ասացաւ առաջնոցն. մի՛ երդնուցուս սուտ, բայց հատուսցես տ̃ն զերդմունս քո։

Այլ ես ասեմ ձեզ՝ ամենևին մի՛ երդնուլ. մի՛ յերկինս՝ զի աթոռ է աստուծոյ. և մի՛ յերկիր՝ զի պատուանդան է ոտից նր̃. և մի՛ յէ̃մ, զի քաղաք է մեծի արքայի։

Եւ մի՛ 'ի գլուխ քո երդնուցուս, զի ո՛չ կա-

րես մազ մի սպիտակ առ-
նել՝ կամ թուխ :
Այլ եղիցի ձեր բանն,
այո՛ն՝ այո՛, և ո՛չն՝ ո՛չ.
զի աւելին քան զայն ՚ի
չարէն է :
Լուարո՛ւք զի ասացաւ
ակն ընդ ական, և ատամն
ընդ ատաման :
Այլ ես ասեմ ձեզ, մի՛
կալ հակառակ չարի:
լը Այլ եթէ ոք ածիցէ ապ-
Ա. տակ յաջ ծնօտ քո՝
դարձո՛ նմա և զմիւսն:
Եւ որ կամիցի դատել
և առնուլ զշապիկս քո,
լթ թո՛ղ ՚նմա և զբաճկոնն քո:
Դ. Եւ որ տարապարհակ
վարիցէ զքեզ մղոն մի,
ե՛րթ ընդ նմա և երկուս:
Որ ոք խնդրէ ՚ի քէն՝
տո՛ւր. և որ կամի փոխ
առնուլ ՚ի քէն՝ մի՛
դարձուցանէր զերեսս:
Լուարուք ապաքէն զի
ասացաւ. սիրեսցես զըն-
կեր քո, և ատեսցես

զթշնամին քո :
Այլ ես ասեմ ձեզ. խ
սիրեցէք զթշնամիս ձեր. Ա.
օրհնեցէք զանիծիչս ձեր
բարի արարէք ատելեաց
ձերոց. և աղօթս ՚ի վր
այնոցիկ՝ որ լլկեն՝ զձեզ
և հալածեն :
Զի եղիջիք որդիք հօր
ձերոյ որ յերկինս է. զի
զարեգակն իւր ծագէ ՚ի
վերայ չարաց և բարեց,
և ածէ անձրև ՚ի վր
արդարոց և մեղաւորաց: խա
Զի եթէ սիրիցէք զայ- Ա.
նոսիկ որք սիրեն զձեզ՝
զի՞նչ վարձք իցեն, ո՛չ ա-
պաքէն և մաքսաւորք
զնոյն գործեն :
Եւ եթէ տայցէք մի-
այն ողջոյն բարեկամաց
ձերոց՝ զի՞նչ աւելի առ-
նէք. ո՛չ ապաքէն մաք-
սաւորք և մեղաւորք
զնոյն գործեն :
Արդ՝ եղերո՛ւք դուք
կատարեալք, որպէս և

Մ Պ
լը ծգ
լթ .

Մ Պ
խ ծր
խա ծե

Հայրն ձեր երկնաւոր կատարեալ է ։

Ցերկ․ Կիւր․ Հինգշաբաթի․

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ ։

Զ խբ ժ· 1 Զգոյշ լերուք ողորմութեան ձերում՝ մի՛ առնել առաջի մարդկան, որպէս թէ 'ի ցոյց ինչ նց․ գուցէ՛ և վարձս ո՛չ ընդունիցիք 'ի հօրէն ձերմէ՝ որ յերկինս է ։

Այլ յորժամ առնիցես ողորմութիւն, մի՛ հարկաներ փող առաջի քոյ, որպէս կեղծաւորքն առնեն 'ի ժողովուրդս և 'ի հրապարակս, որպէս զի փառաւորեսցին 'ի մարդկանէ ։

Ամէն ասեմ ձեզ՝ այն իսկ են վարձք նոցա ։

Այլ դո՛ւ յորժամ ողորմութիւն առնիցես՝ մի՛ գիտասցէ ձախ քո զինչ գործէ աջ քո․ որպէս զի եղիցի ողորմութի̃ քո 'ի ծածուկ․ և հայրն քո որ տեսանէ 'ի ծածուկ՝ հատուսցէ քեզ յայտնապէս ։

Եւ յորժամ յաղօթս կայցես, մի՛ լինիցիս որպէս կեղծաւորքն․ զի սիրեն 'ի ժողովուրդս, և յանկիւնս հրապարակաց կալ յաղօթս, որպէս զի երեւեսցին մարդկան ։

Ամէն ասեմ ձեզ՝ այն իսկ են վարձք նոցա ։

Այլ դու յորժամ կայցես յաղօթս, մո՛ւտ 'ի սենեակ քո՝ և փակեա՛ զդուրս քո, և կաց յաղօթս առ հայր քո 'ի ծածուկ․ և հայրն քո որ տեսանէ 'ի ծածուկ, հատուսցէ քեզ յայտնապէս ։

Եւ յորժամ կայցէք յաղօթս մի՛ շատախօսք լինիք իբրև զհեթանոսս․ զի համարին եթէ 'ի բազում խօսից իւրեանց խգ ե·

Մ խբ

Մ Ղ խգ ծիգ

լսելի լինիցին:
Արդ՝ մի՛ նմանիցէք նո-
ցա. զի գիտէ Հայրն
ձեր զինչ պիտոյ է ձեզ,
մինչև ձեր խնդրեալ
իցէ ՚ի նմանէ:
Եւ արդ՝ այսպէս կացէք
դուք յաղօթս:
Հայր մեր որ յերկինս
ես՝ սուրբ եղիցի անուն
քո: Եկեսցէ արքայութի՛ւն
քո՝ եղիցին կամք քո որ-
պէս յերկինս և յերկրի:
Զհաց մեր հանապա-
զորդ՝ տո՛ւր մեզ այսօր:
Եւ թո՛ղ մեզ զպարտիս
մեր որպէս և մեք թո-
ղումք մերոց պարտապա-
նաց: Եւ մի՛ տանի՛ր ըզ-
մեզ ՚ի փորձութի՛ւն, այլ
փրկեա՛ զմեզ ՚ի չարէն.
զի քո՛ է արքայութի՛ւն և
և զօրութիւն և փառք
յաւիտեանս:
խդ Զ. Զի եթէ թողուցուք
մարդկան զյանցանս նո-
ցա՝ թողցէ և ձեզ Հայ-
րըն ձեր երկնաւոր ըզ-
յանցանս ձեր: Ապա թէ
ո՛չ թողուցուք մարդկան
զյանցանս նոցա, և ո՛չ
Հայրն ձեր երկնաւոր՝
թողցէ ձեզ զյանցանս
ձեր: Եւ յորժամ պա- խե
հիցէք՝ մի՛ լինիք իբրև Ժ.
զկեղծաւորսն տրտմեալք
որ ապականեն զերեսս
իւրեանց, որպէս զի ե-
րևեսցին մարդկան թէ
պահիցեն:
Ամէն ասեմ ձեզ՝ այն
իսկ են վարձք նոցա:
Այլ դու՝ յորժամ պա-
հիցես, օծ զգլուխ քո՝
և լուա՛ զերեսս քո: Զի
մի՛ երևեսցիս մարդկան
իբրև զպահող. այլ Հօր
քում ՚ի ծածուկ, և Հայ-
րըն քո որ տեսանէ ՚ի ծա-
ծուկ, հատուսցէ քեզ:
Մի՛ գանձէք ձեզ գան-
ձըս յերկրի. ուր ցեց
և ուտիճ ապականեն,
և ուր գողք ական հա-

տանեն և գողանան ։
խզ Այլ գանձեցէք ձեզ
Ա գանձս յերկինս, ուր ո՛չ
ցեց և ո՛չ ուտիճ ապա-
կանեն, և ո՛չ գողք ական
հատանեն և գողանան ։
Զի ուր գանձք ձեր
են, անդ և սիրտք ձեր
եղիցին ։

Յերկ՝ կիւրակէ Ուրբաթի աւուրն ։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ ։

խէ Ճրագ մարմնոյ ակն է.
Ա եթէ ակն քո առատ
է, ամենայն մարմինդ լու-
սաւոր եղիցի. ապա թէ
ակն քո չար է՝ ամ մար-
մինդ խաւարին եղիցի.
իսկ արդ՝ եթէ լոյսդ
որ 'ի քեզ է՝ խաւար
է, խաւարն ո՛րչափ ևս ։
խը Ոչ ոք կարէ երկուց տե-
Ա րանց ծառայել. կամ զմին
ատիցէ՝ և զմիւսն սիրիցէ.
կամ զմին մեծարիցէ՝ և

զմիւսն արհամարհիցէ.
ո՛չ կարէք աստուծոյ ծա-
ռայել և մամոնայի ։
Վասն այսորիկ ասեմ խթ
ձեզ. մի՛ հոգայք վասն Ա
ոգւոց ձերոց զի՞նչ ու-
տիցէք՝ կամ զի՞նչ ըմպի-
ցէք. և մի՛ վս մարմնոյ
ձերոց՝ թէ զի՞նչ ագա-
նիցիք. ո՞չ ապաքէն ոգի
առաւել է քան զկերա-
կուր՝ և մարմին քան զհ-
անդերձ ։ Հայեցարո՛ւք
'ի թռչունս երկնից՝ զի
ո՛չ վարեն և ո՛չ հնձեն,
և ո՛չ ժողովեն 'ի շտե-
մարանս. և հայրն ձեր
երկնաւոր կերակրէ զնս.
ո՞չ ապաքէն դուք առա-
ւել էք քան զնոսա ։
Իսկ արդ՝ ո՞ 'ի ձէնջ առ
հոգալ իւրում. յաւե-
լուլ կարիցէ 'ի հասակ
իւր կանգուն մի ։ Եւ
վասն հանդերձի զի՞ հո-
գայք. հայեցարո՛ւք 'ի

Մ	Գ
խզ	ճծգ
խէ	ճկգ
խը	ճղա

Մ	Գ
խթ	ճծ

շուշանն վայրենի՝ որպէս աճէ · ո՛չ ջանայ, և ո՛չ նիւթէ · ասեմ ձեզ՝ զի և ո՛չ սողոմոն յամենայն ՚ի փառսն իւրում զգեցաւ իբրև զմի ՚ի նոցանէ։ Իսկ եթէ զխոտն ՚ի վայրի, որ այսօր է և վաղիւն ՚ի հնոց արկանի, աստուած այնպէս զգեցուցանէ · որչա՜փ ևս առաւել զձեզ թերահաւատք։ Մի՛ այսուհետև հոգայցէք՝ և ասիցէ՛ք · զի՞նչ կերիցուք՝ կամ զինչ արբցուք՝ կամ զինչ զգեցցուք · զի զայդ ա̅մ հեթանոսք խնդրեն · քանզի գիտէ հայրն ձեր երկնաւոր՝ թէ պիտոյէ ձեզ այդ ամենայն։ Խնդրեցէ՛ք նախ զարքայութի̅ն ա̅յ և զարդարութի̅ նորա, և այդ ա̅մ յաւելցի ձեզ։ Մի՛ այսուհետև հոգայցէք վասն վաղուի՝ զի վաղիւն վասն իւր հոգասցէ · շա՛տ է աւուրն չար իւր։

Ցերկ · Կիւրակէ Չարաթի աւուրն ·

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ.

Մի՛ դատէք՝ զի մի դատիցիք · զի որով դատաստանաւ դատէք՝ դատելոց էք · և որով չափով չափէք՝ չափեսցի ձեզ։ ծ Ի·

Զի՞ տեսանես զշիւղ յական եղբօր քո, և ՚ի քում ական զգերանդ ո՛չ նշմարես։ ծա Ն·

Կամ զիա՞րդ ասես ցեղբայր քո, թո՛ղ հանից զշիւղդ յականէ քումմէ · և ահաւասիկ ՚ի քում ականդ գերան կայ։

Կեղծաւոր՝ հա՛ն նախ զգերանդ յականէ քումմէ, և ապա հայեսցես հանել զշիւղն յականէ եղբօր քոյ։

Ա	Ար	Գ
ծ	խա	ծզ
ծա	.	ծթ

ծբ Ժ· Մի՛ տայք զսրբութիւն շանց. եւ մի՛ արկանէ՛ք ըզմարգարիտ ձեր առաջի խոզաց, զի մի՛ առ ոտն կոխեսցեն զն̃ա եւ դարձեալ երգիծուցանիցեն զձեզ ։

ծգ Ե· Խնդրեցէ՛ք՝ եւ տացի ձեզ, հայցեցէ՛ք՝ եւ գըտջիք, բաղխեցէ՛ք՝ եւ բացցի ձեզ ։

Զի ամենայն որ խնդրէ՝ առնու, եւ որ հայցէ՝ գտանէ, եւ որ բաղխէ՝ բացցի նմա ։

Ո՞ իցէ 'ի ձէնջ մարդ ցոր խնդրիցէ որդին իւր հաց, մի թէ քա՞ր տայցէ նմա ։

Կամ խնդրիցէ ձուկն, մի թէ օ՞ձ տայցէ նմա ։

Արդ՝ եթէ դուք որք չարքդ էք՝ գիտէք պարգեւս բարիս տալ որդւոց ձերոց, ո՞րչափ եւս առաւել հայրն ձեր որ յերկինս է տացէ բարիս այնոցիկ որք խնդրեն զնա ։

ծդ Ե· Զա̃մ զոր միանգամ կամիջիք՝ թէ արասցեն ձեզ մարդիկ՝ այնպէս եւ դուք արարէք նոցա. զի այն իսկ են օրէնք եւ մարգարէք ։

ծե Ե· Մտէք ընդ նեղ դուռն. քանզի ընդարձակ է դուռն՝ եւ համարձակ ճանապարհն՝ որ տանի 'ի կորուստ. եւ բազումք են՝ որք մտանեն ընդ նա ։

Քանզի անձուկ է դուռն՝ եւ նեղ ճանապարհն՝ որ տանի 'ի կեանս, եւ սակաւք են որք գտանեն զնա ։

ծզ Ժ· Զգուշ լերու՛ք 'ի սուտ մարգարէից՝ որք գան առ ձեզ հանդերձիւք ոչխարաց, եւ 'ի ներքոյ են գայլք յափշտակօղք. 'ի պտղոյ նոցա ծանիջիք զնոսա ։

Մ	Ղ.
ծբ	.
ծգ	ճխե

Մ	Ղ.
ծդ	ծդ
ծե	ճհ
ծզ	.

ծե Ա Միթէ քաղիցեն 'ի
փշոց խաղող՝ կամ 'ի
տատասկէ թուզ։
ծը Գ Այսպէս ամենայն ծառ
բարի՝ պտուղ բարի առ-
նէ. և ծառ չար՝ պտուղ
չար առնէ։
Ոչ կարէ ծառ բարի
զպտուղ չար առնել, և
ոչ ծառ չար՝ պտուղ
բարի առնել։
Ամենայն ծառ՝ որ ոչ առ-
նէ պտուղ բարի, հատա-
նի և 'ի հուր արկանի։
Ապա 'ի պտղոյ նոցա ծա-
նիջիք զնոսա։
ծթ Գ Ոչ ամենայն որ ասէ ցիս՝
տէր տէր, մտցէ յարքա-
յութիւն երկնից. այլ
որ առնէ զկամս հօր իմոյ
որ յերկինս է։
կ Ա Բազումք ասիցեն ցիս
յաւուր յայնմիկ. տէր
տէր՝ ոչ յանուն քո մար-
գարէացաք, և յանուն
քո դևս հանաք, և յա-
նուն քո զօրութիւնս բա-
զումս արարաք։
Եւ յայնժամ ասացից
ցնոսա՝ եթէ ոչ երբէք
գիտէի զձեզ. 'ի բաց
կացէք յինէն ամենեքեան
ոյք գործէք զանօրէնութիւն։
Ամենայն որ լսէ զբանս կա Ա
իմ զայսոսիկ՝ և առնէ
զնոսա, նմանեսցի առն
իմաստնոյ, որ շինեաց
զտուն իւր 'ի վէմ վիմի։
Իջին անձրևք՝ և խաղա-
ցին գետք, շնչեցին հողմք՝
և բախեցին զտունն,
և ոչ կործանեցաւ. քանզի
'ի վերայ վիմի հաստա-
տեալ էր։
Եւ ամենայն որ լսէ զբա-
նս իմ զայսոսիկ՝ և
ոչ առնէ զնոսա, նմա-
նեսցի առն յիմարի, որ
շինեաց զտուն իւր 'ի
վերայ աւազոյ։
Իջին անձրևք՝ յարեան
գետք, շնչեցին հողմք՝

Մ Գ. Յ			Մ Գ.
ծե	կա	.	կա կգ
ծը	կ	.	
ծթ	կգ	ճժզ	
կ	ճհա	.	

հարին զտունն. և ան-
կաւ. և էր կործանումն
նորա մեծ յոյժ։
կբ Եւ եղև իբրև կատարեաց
Բ Յիսուս զամենայն զբանս
զայսոսիկ, զարմանային
ժողովուրդքն ընդ վար-
դապետութի՟ նորա։
Զի իբրև իշխանութբ՟ ու-
սուցանէր՝ և ո՛չ որպէս
դպիրքն և փարիսեցիքն։
կգ Եւ իբրև էջ ՚ի լեռնէ
Բ անտի, գնացին զկնի նր՟
Օ ժողովուրդք բազումք։
Եւ ահա՛ մատուցեալ
բորոտ մի, երկիր պա-
գանէր նմա, և ասէր.
տէ՛ր՝ եթէ կամիս կարող
ես զիս սրբել։
Ձգեաց զձեռն իւր, և
հասոյց ՚ի նա Յիսուս՝
և ասէ կամիմ՝ սրբեաց.
և վաղվաղակի սրբեցաւ
՚ի նմանէ բորոտութիւնն։
Եւ ասէ ցնա Յիսուս,
զգոյշ լե՛ր՝ մի՛ ումեք

ասիցես. այլ երթ ցո՛յց
զանձն քո քահանային.
և մատո՛ զպատարագն,
զոր հրամայեաց Մովսէս
՚ի վկայութիւն նոցա։
Եւ մտեալ ՚ի կափառ- կդ
նայում, մատեաւ առ Դ
նա հարիւրապետ մի, Ե
աղաչէր զնա և ասէր. տէր՝
մանուկ իմ անկեալ կայ
՚ի տան անդամալոյծ՝ չար-
չարեալ տանջեալ։
Ասէ ցնա Յիսուս. ես
եկի՛ց և բժշկեցի՛ց զնա։
Պատասխանի ետ հարիւ-
րապետն՝ և ասէ, տէ՛ր՝
չեմ բաւական եթէ ընդ
յարկաւ իմով մտցես.
այլ սա՛ բանիւ, և բը-
ժշկեսցի մանուկն իմ։
Զի և ես այր մի եմ
ընդ իշխանութեամբ,
ունիմ ընդ իւև զինու-
որս. ասեմ սմա երթ՝
և երթայ, և այլում
թէ եկ՝ և գայ, և ծա-

Մ Մր Ղ
կբ ժգ գ·իգ
կգ ժը լգ

Մ Ղ Յ
կդ կե լե

ուայի իմում թէ արա՛
զայս և առնէ ։
Իբրև լուաւ յն̃ զարմա-
ցաւ, և ասէ ցայնոսիկ՝
որք զհետն երթային.
ամէն ասեմ ձեզ՝ և ո՛չ
յիսրայէլի այսպիսի հա-
ւատս գտի երբէք ։
ԿԵ Ե Բայց ասեմ ձեզ զի
բազումք յարևելից և
յարևմտից եկեսցեն և
բազմեսցին ընդ աբրա-
համու՝ և ընդ իսահա-
կայ՝ և ընդ յակովբայ
յարքայութեանն երկ-
նից. և որդիքն արքայու-
թեան ելցեն 'ի խաւարն ար-
տաքին. անդ եղիցի լալ
և կրճել ատամանց ։
ԿԶ Ե Եւ ասէ յիսուս ցհա-
րիւրապետն. երթ՝ և որ̃պ
հաւատացերդ եղիցի
քեզ ։ Եւ ողջացաւ մա-
նուկն նորա յաւուր
յայնմիկ ։
ԿԷ Բ Եւ եկեալ յիսուս 'ի
տունն պետրոսի, ետես
զի զոքանչ նորա անկեալ
դնիւր տապացեալ ։
Կալաւ զձեռանէ նորա՝
և եթող զնա ջերմն. յո-
տն եկաց՝ և պաշտէր զնա ։
Իբրև երեկոյ եղև՝ մա- ԱԺ
տուցին առ նա դիւահա-
րս բազումս, և եհան
զայսսն բանիւ. և զա̃մ
հիւանդսն բժշկեաց ։
Զի լցցի բանն՝ որ ասա-
ցաւ 'ի ձեռն եսայեայ
մարգարէի. նա զհիւան-
դութիս մեր վերացոյց,
և զցաւս մեր եբարձ ։

Ցերրորդ Կիւրակէի Աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ,

Տեսեալ յիսուսի ըզ
ժողովուրդս բազումս
զիւրև՝ հրամայեաց եր-
թալ յայնկոյս ։
Եւ մատուցեալ դպիր ԿԸ Ե
մի ասէ ցնա. վա՛րդա̃պտ՝
եկից և ես զկնի քո յոր

Մ	Մր	Ղ
ԿԵ	,	ՃՀԷ
ԿԶ	.	ԿԶ
ԿԷ	ԺԵ	ԻԶ .

Մ	Ղ
ԿԸ	ՃԵ

վայր և երթիցես։
Ասէ ցնա յ̃ս․ աղուէսուց որջք գոն և թռչնոց երկնից բոյնք․ այլ որդւոյ մարդոյ ոչ գոյ՝ ուր դիցէ զգլուխ իւր։
Եւ մի ոմն յաշակերտաց նորա ասէ, տէ՛ր՝ տո՛ւր ինձ հրաման՝ զի երթայց նախ թաղեցից զհայրն իմ։
Ասէ ցնա յիսուս՝ եկ զկնի իմ, և թո՛յլ տուր մեռելոցն թաղել զմեռեալս իւրեանց։
կթ Բ. Վ.1 Եւ իբրև եմուտ 'ի նաւն գնացին զկնի նորա աշակերտքն։
Եւ ահա՛ շարժումն մեծ եղև 'ի ծովուն մինչև նաւին ծածկել յալեաց անտի․ և ինքն ննջէր։
Եւ մատուցեալ աշակերտքն յարուցին զնա և ասեն․ տէ՛ր՝ փրկեա՛ զմեզ զի կորնչիմք։
Եւ ասէ ցնոսա ընդէ՞ր վատասիրտք էք թերահաւատք։
Յայնժամ յարուցեալ սաստեաց հողմոյն և ծովուն, և եղև խաղաղութիւն մեծ։
Եւ մարդիկն զարմացան․ և ասէին՝ ո՞րպիսի ոք իցէ սա․ զի և հողմք և ծով հնազանդին սմա։
Եւ իբրև եկն յայնկոյս, յերկիրն գերգեսացւոց, պատահեցան նմա դիւահարք երկու՝ ելեալք 'ի գերեզմանացն չարաչարք յոյժ․ որպէս զի չէր հնար անցանել ումեք ընդ այն ճանապարհ․ Վ.2
և ահա՛ աղաղակեցին և ասեն․ զի՞ կայ մեր և քո՝ յիսուս որդի ա̃յ եկիր տարաժամ տանջել զմեզ։
Եւ էր հեռագոյն 'ի նոցանէ երամակ մի խո-

զից արօտական:

Եւ դեւքն աղաչէին ըզնա և ասէին. եթէ հանես զմեզ աստի հրաման տուր մեզ երթալ յերամակ խոզիցն:

Եւ ասէ ցնս՟՝ երթայք:

Եւ նոքա ելեալ գնացին յերամակն խոզից. և դիմեաց ամ՟ երամակըն ՚ի դարէ անտի ՚ի ծով, և մեռան ՚ի ջուրսըն: Եւ խոզարածքն փախեան և երթեալ ՚ի քաղաքն՝ պատմեցին զամ՟ և զիրս դիւահարացն:

Եւ ահա ամ՟ քաղաքն ել ընդ առաջ յիսուսի. իբրև տեսին զնա՝ աղաչէին, զի գնասցէ ՚ի սահմանաց նոցա:

Թ 1 Եւ մտեալ ՚ի նաւ է-
անց յայնկոյս, և եկն
՚ի քաղաքն իւր:
Հ Եւ ահա մատուցին առ-
Ռ. նա անդամալոյծ մի, որ
Մ. 3 դնիւր ՚ի մահիճս:

Եւ տեսեալ յիսուսի զհաւատս նոցա՝ ասէ ցանդամալոյծն, թողեալ լիցին քեզ մեղք քո:

Եւ ահա ոմանք ՚ի դըպրացն ասէին ընդ միտս՝ հայհոյէ դա:

Եւ ծանուցեալ յիսուսի զխորհուրդս նոցա՝ ասէ ցնոսա. ընդէ՞ր խորհիք դուք չարիս ՚ի սիրտս ձեր. զի՞նչ դիւրին է ասել՝ թողեալ լիցին քեզ մեղք քո. թէ ասել արի՛ և շրջեաց:

Բայց զի գիտասջիք եթէ իշխանութիւն ունի որդի մարդոյ յերկրի թողուլ զմեղս. յայնժամ ասէ ցանդամալոյծն, արի ա՛ռ զմահիճս քո և երթ ՚ի տուն քո:

Եւ յարուցեալ գնաց ՚ի տուն իւր. իբրև տեսին ժողովուրդքն, զարմա-

Մ Մր Ղ Յ
հ ի է ը

ցանեւ փառաւոր առնէ
ին զԱծ, զտուիչն այնպի
սի իշխանութե մարդկան ։

Ցերր · Կիւր · Երկոտասաներորդի աւուրն ։

Թ Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։

9 հա Եւ անցեալ ընդ այն
Ը յսի՝ ետես զայր մի՝ զի
Գ.4 նստէր 'ի մաքսաւորութե,
Մատթէոս անուն. եւ ասէ
ցնա՝ եկ զկնի իմ ։
հբ Եւ յարուցեալ գնաց
Ը զկնի նորա ։
Եւ եղեւ իբրեւ բազմեալ
էր նա 'ի տանն, եւ ահա
բազում մաքսաւորք եւ
մեղաւորք եկեալ եւ բազ
մեալ էին ընդ յիսուսի՝
եւ ընդ աշակերտս նորա ։
Իբրեւ տեսին փարիսե
ցիքն՝ ասեն ցաշակերտս
նորա՝ ընդէ՞ր ընդ մաք
սաւորս եւ ընդ մեղաւորս
ուտէ վարդապետն ձեր ։
հգ Իսկ յիսուս իբրեւ լուաւ
Ը ասէ ցնոսա. ո՛չ է պի
տոյ բժշկի կարողաց՝ այլ
հիւանդաց ։
Երթայք ուսարո՛ւք՝
զինչ է՝ ողորմութիւն
կամիմ, եւ ո՛չ զզոհ. զի
ո՛չ եկի կոչել զարդարս
այլ զմեղաւորս ։
Յայնժամ մատեան առ
նա աշակերտքն յովհան
նու՝ եւ ասեն. ընդէ՞ր
մեք եւ փարիսեցիքն պա
հեմք յաճախ, եւ քո աշա
կերտքդ ո՛չ պահեն ։
Ասէ ցնոսա յիսուս. մի՛
թէ մարթ ի՞նչ իցէ ման
կանց առագաստի սուգ
առնուլ՝ մինչ փեսայն
ընդ նոսա իցէ. այլ ե
կեսցեն աւուրք՝ յոր
ժամ բարձցի 'ի նոցա
նէ փեսայն, եւ ապա
պահեսցեն ։
Ո՛չ ոք արկանէ կապերտ
անթափ, 'ի վերայ հնա
ցեալ ձորձոյ. զի առ
նու ելանէ զլրութիւնն

Մ	Մր	Ղ
հա	խա	լը
հբ	իբ	լթ. ձձզ
հգ	իգ	խ

նորա ՚ի հանդերձէն և ևս չար պատառումն լինի։ Եւ ոչ ոք արկանէ ընդգինի նոր ՚ի տիկս հինս, ապա թէ ոչ՝ տիկքն պատառին, և գինին հեղանի, և տիկքն կորնչին. այլ արկանեն զգինի նոր ՚ի տիկս նորս, և երկոքին պահին։

Յերկ. կիւր. Երեքշաբաթի աւուրն.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ,

18 հդ Բ. մ.5 Մինչդեռ նա զայս խօսէր ընդ նոսա, ահա իշխան մի մատուցեալ երկիրպագանէր նմա՝ և ասէր, դուստր իմ արդ ևս վախճանեցաւ. այլ եկեալ դիցես զձեռն քո ՚ի վերայ նր՝ և կեցցէ։

Յարեաւ Յիսուս՝ և գնաց զհետ նորա աշակերտօքն հանդերձ։

Եւ ահա կին մի տեռատես երկոտասան ամեայ, մատուցեալ յետոյ մերձեցաւ ՚ի դրօշակ հանդերձի նորա։ մ.6

Զի ասէր ՚ի միտ իւրում, թէ միայն մերձենամ ՚ի հանդերձս նր՝ փրկիմ։

Իսկ Յիսուս իբրև դարձաւ և ետես զնա, ասէ՝ քաջալերեաց դուստր՝ հաւատք քո կեցուցին զքեզ. և փրկեցաւ կինն ՚ի ժամէն յայնմանէ։

Իբրև եկն Յիսուս ՚ի տուն իշխանին, և ետես զփողահարսն՝ և զամբոխ յոյժ. ասէ ցնոսա. ՚ի բաց գնացէք։

Զի ոչ եթէ մեռեալ է աղջիկդ՝ այլ ննջէ. և ծաղր առնէին զնա։

Եւ իբրև ել ամբոխն իբաց, եմուտ՝ կալաւ զձեռանէ նորա, և յա-

Մ Մր Գ
հդ խթ ձե

րեաւ աղջիկն ։

Եւ ել համբաւս այս ընդ ամենայն երկիրն ընդ այն ։

Ցերր · կիր · Չորեքշաբաթի աւուրն ։

Թ Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։

27 ՀԵ Եւ մինչդեռ անցա‿
Ժ նէր ընդ այն յս ,
Ժ·7 զհետ եղեն նորա կոյրք երկու , աղաղակէին և ասէին , ողորմեա մեզ որդի դաւթի ։

Եւ իբրև եկն ՚ի տուն , մատեան առ նա կոյրքն ։

Եւ ասէ ցնոսա յիսուս՝ հաւատայք՝ եթէ կարող եմ առնել ձեզ զայդ ։

Ասեն ցնա՝ այո տէր ։

Յայնժամ մերձեցաւ յաչս նոցա՝ և ասէ ․ ըստ հաւատոց ձերոց եղիցի ձեզ ․ Եւ բացան աչք նց ։

Եւ սաստեաց նոցա յս՝ և ասէ ․ զգոյշ կացէք մի՛ ոք գիտասցէ ։

Եւ նոքա ելեալ՝ համ‿ բաւեցին զնա ընդ ամ երկիրն ընդ այն ։

Եւ յելանելն նոցա ար‿ տաքս , ահա մատուցին առ նա այր մի համր դիւահար ։ Ժ

Եւ յելանել դիւին՝ խօսեցաւ համրն ։

Եւ զարմացան ժողո‿ վուրդքն՝ և ասէին , թէ և ո՛չ երբէք երևե‿ ցաւ այսպիսի ինչ յիէլ ։

Իսկ փարիսեցիքն ասէին , թէ իշխանաւն դիւաց հանէ դա զդևս ։

Ցերր · կիր · Հինգշաբաթի աւուրն ։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։ Թ

Եւ շրջէր յիսուս ընդ ամենայն քաղաքս և ընդ ՀԶ 33
գիւղս , ուսուցանէր ՚ի Բ
ժողովուրդս նոցա , և քարոզէր զաւետարանն

արքայութեան. եւ բժշկէր զամենայն ախտս. եւ զամենայն հիւանդութիւնս ՚ի ժողովրդեանն։
հէ Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ գթացաւ ՚ի նս. զի էին աշխատեալք եւ ցրուեալք իբրեւ զոչխարս որոց ոչ իցէ հովիւ։
հը Յայնժամ ասէ ցաշակերտսն իւր, հունձք բազում են՝ եւ մշակք սակաւք. արդ՝ աղաչեցէք զտէր հնձոց՝ զի հանցէ մշակս ՚ի հունձս իւր։
Ե·
հթ Եւ կոչեալ առ ինքն զերկոտասան աշակերտսն իւր ետ նոցա իշխանութիւն այսոց պղծոց հանել զնս, եւ բժշկել զամենայն ախտս եւ զամենայն հիւանդութիւնս։
Բ·
Ժ·Գ
ձ Եւ առաքելոցն երկոտասանից՝ էին անուանք այսոքիկ. առաջին, սիմոն՝ անուանեալն պետրոս, եւ
Բ·

անդրէաս եղբայր նորա. յակոբոս զեբեդեայ, եւ յովհաննէս եղբայր նր. փիլիպպոս եւ բարդուղիմէոս. թովմաս եւ մատթէոս մաքսաւոր. յակոբոս ալփեայ, եւ ղեբէոս՝ որ անուանեցաւ թադէոս. սիմոն կանանացի, եւ յուդա իսկարիովտացի որ եւ մատնեաց զնա։
Զերկոտասանեսին առաքեաց յիսուս, պատուիրեաց նոցա եւ ասէ, ՚ի ճանապարհս հեթանոսաց մի՛ երթայցէք՝ եւ ՚ի քաղաքս սամարացւոց մի՛ մտանիցէք։ ձա
Ժ·
Այլ երթայք առաւել առ ոչխարս կորուսեալս տանն իսրայէլի։
Եւ իբրեւ երթայցէք՝ քարոզեցէք եւ ասացէք թէ մերձեալ է արքայութիւնն երկնից։
Զհիւանդս բժշկեցէք, ձբ
Բ·

Մ Մր Ղ.
հէ կգ .
հը · ձը
հթ ժթ ձղ
ձ Լ ժդ

Մ Մր Ղ.
ձա . .
ձբ ծգ ձէ . ճկ

զբորոտս սրբեցէք, ըզդեւս հանէք. ձրի առէք՝ և ձրի տուք:

Մի՛ ստանայք ոսկի՝, և մի՛ արծաթ, և մի՛ պղինձ ՚ի գօտիս ձեր. մի՛ պարկ ՚ի ճանապարհի. և մի՛ երկուս հանդերձս. մի՛ կօշիկս. մի՛ ցուպ. զի արժանի է մշակն կերակրոյ իւրոյ:

ձգ Ի Յոր քաղաք մտանիցէք կամ ՚ի գեօղ, հարցանիցէք թէ ո՛ է ՚ի նմա արժանի՝ և անդ լինիջիք մինչև ելանիցէք անտի:

ձդ Ե Եւ իբրև մտանիցէք ՚ի տունն, ողջոյն տայջիք նմա և ասասջի՛ք. ողջո՛յն տանս այսմիկ:

Եթէ իցէ տունն արժանի, եկեսցէ ողջո՛յնն ձեր ՚ի վերայ նորա. ապա թէ ոչ իցէ արժանի, ողջոյնն ձեր առ ձեզ դարձցի:

Եւ որ ո՛չ ընկալցի զձեզ՝ և ո՛չ լուիցէ բանից ձերոց, իբրև ելանիցէք ՚ի տանէն կամ ՚ի քաղաքէն յայնմանէ, թօթափեսջիք զփոշին յոտից ձերոց: ձե Ի

Ամէն ասեմ ձեզ՝ դիւրագոյն լիցի երկրին սոդոմացւոց և գոմորացւոց յաւուրն դատաստանի, քան քաղաքին այնմիկ:

Երր. կիր. Ութերորդի աւուրն:

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ.

Ահաւասիկ ես առաքեմ զձեզ իբրև զոչխարս ՚ի մէջ գայլոց. եղերուք այսուհետև խորագէտք իբրև զօձս, և միամիտք իբրև զաղաւնիս: ձզ Ե

Զգոյշ լինիջիք ՚ի մարդկանէ. զի մատնեսցեն զձեզ յատեանս, և ՚ի ժողովուրդս իւրեանց ձէ Ր

Մ Մկ Ղ
ձգ ծդ ձե . ճժբ
ձդ . ճժա

Մ Մկ Ղ
ձե ծե ձը . ճժդ
ձզ . ճթ
ձէ ճլթ ըծ

տանջեսցեն զձեզ ։

Եւ առաջի դատաւորաց և թագաւորաց տանիցեն զձեզ վասն իմ, ՚ի վկայութիւն նոցա և հեթանոսաց։

ձը Բ. Այլ յորժամ մատնեսցեն զձեզ, մի՛ հոգայցէք թէ որպէս կամ զինչ խօսիցիք. զի ո՛չ է թէ դուք իցէք որք խօսիցիք, այլ Հոգին Հօր ձերոյ որ խօսիցի ՚ի ձեզ։

Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր ՚ի մահ, և հայր զորդի. և յառնիցեն որդիք ՚ի վերայ հարց՝ և սպանանիցեն զնոսա։

Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ. իսկ որ համբերեսցէ իսպառ՝ նա կեցցէ։

ձթ Ժ. Եւ յորժամ հալածիցեն զձեզ ՚ի քաղաքիս յայսմիկ՝ փախիջիք յայլ. և եթէ յայնմանէ հալածիցեն զձեզ՝ փախիջիք ՚ի միւսն։

Ամէն ասեմ ձեզ, ո՛չ սպառեսջիք զքաղաքս Իսրայէլի՝ մինչև եկեսցէ Որդի մարդոյ։

Ո՛չ է աշակերտ առաւել քան զվարդապետ, և ո՛չ ծառայ քան զտ̃ր իւր. շատ իցէ աշակերտին եթէ եղիցի իբրև զվարդապետ իւր, և ծառային իբրև զտ̃ր իւր։ ղ Գ.

Եթէ զտանուտէրն բէեղզեբուղ կոչեցին, ո՛րչափ ևս առաւել զընտանիս նորա։ ղա Ժ.

Մի՛ այսուհետև երկնչիցիք ՚ի նոցանէ։

Զի ո՛չ ինչ է ՚ի ծածուկ, որ ո՛չ յայտնեսցի, և գաղտնի՝ որ ո՛չ ծանիցի։ ղբ Ե.

Զոր ասեմ ձեզ ՚ի խաւարի՝ ասացէք ՚ի լոյս. ղգ Ե.

Մ	Մր	Ղ	Յ
ձը	ճխա	ճխը	մծա
ձթ	.	.	.

Մ	Մր	Ղ	Յ
ղ	.	ծը	ճժը . ճլթ
ղա	.	.	.
ղբ	ի	ձ	.
ղգ	.	ճխե	.

և զոր լսէք յունկանէ՝ քարոզեցէք ՚ի վերայ տանեաց ։

Եւ մի՛ երկնչիք յայնցանէ՝ որք սպանանեն զմարմին, և զոգի ոչ կարեն սպանանել ։

Բայց երկերուք դուք առաւել յայնմանէ՝ որ կարօղն է զոգի և զմարմին կորուսանել ՚ի գեհենի ։

Ոչ ապաքէն երկու ճնճղուկք դանկի միոջ վաճառին, և մի ՚ի նոցանէ յերկիր ոչ անկցի առանց Հօր ձերոյ ։

Այլ ձեր և ամենայն խուկ հեր գլխոյ թուեալ է . և արդ՝ մի՛ երկնչիցէք՝ զի լաւ էք քան զբազում ճնճղուկս ։

Ամենայն որ խոստովանեսցի զիս առաջի մարդկան, խոստովանեցայց և ես զնմանէ առաջի Հօր իմոյ որ յերկինս է ։

Եւ որ ուրասցի զիս ղդ
առաջի մարդկան, ուրա- Բ
ցայց և ես զնա առաջի Հօր իմոյ որ յերկինս է ։

Մի՛ համարիք եթէ ե- ղե
կի արկանել խաղաղութիւն Ե
յերկիր . ոչ եկի արկանել խաղաղութիւն, այլ զսուր ։

Քանզի եկի քակել զայր ՚ի հօրէ իւրմէ, և զդուստր ՚ի մօրէ, և զհարսն ՚ի սկեսրէ իւրմէ,

Եւ թշնամիք առն՝ ըն- ղզ
տանիք իւր ։ Ե

Որ սիրէ զհայր կամ զմայր առաւել քան զիս, ոչ է ինձ արժանի ։

Եւ որ սիրէ զուստր կամ զդուստր առաւել քան զիս, չէ ինձ արժանի ։

Եւ որ ոչ առնու զխաչ իւր՝ գայ զկնի իմ, չէ՛ ինձ արժանի ։

Որ գտանէ զանձն իւր՝ ղէ
կորուսցէ զնա, և որ Գ
կորուսցէ զանձն իւր վա

Մ	Մր	Ղ	Յ
ղդ	ձզ	ղէ . ճխղ	.
ղե	.	ճկ	.
ղզ	.	ճձբ . ճձգ	.
ղէ	.	մժա	ճե

իմ, գտցէ զնա։
ղը Որ ընդունի զձեզ՝ զիս
Մ. ընդունի. և որ զիս ըն-
դունի՝ ընդունի զառա-
քիչն իմ։
ղթ Որ ընդունի զմարգարէ
Ժ. յանուն մարգարէի, ըզ-
վարձս մարգարէի առցէ։
Եւ որ ընդունի զար-
դար յանուն արդարոյ՝
զվարձս արդարոյ առցէ։
ձ Եւ որ արբուսցէ միում
Օ. ՚ի փոքրկանցս յայսցա-
նէ բաժակ մի ջուր
ցուրտ միայն յանուն ա-
շակերտի, ամէն ասեմ
ձեզ, ո՛չ կորուսցէ
զվարձս իւր։

Ցերր· կիւր· Շաբաթի աւուրն։

ժա Տէրն մեր յիսուս քրիստոս,

1 ձա Եւ եղև իբրև կատա-
Ժ. րեաց յս զպատուէր
երկոտասանից աշակեր-
տացն իւրոց, գնաց անտի
քարոզել և ուսուցանել
՚ի քաղաքս նոցա։

Իսկ յովհաննէս իբրև ձբ
լուաւ ՚ի բանտին զգործ- Ե
սըն քրիստոսի, առաքեաց Ի
՚ի ձեռն աշակերտացն
իւրոց, և ասէ ցնա. դո՞ւ
ես որ գալոցն ես, եթէ
այլում ակն կալցուք։
Պատասխանի ետ յս և
ասէ ցնոսա. գնացէք և
պատմեցէք յովհաննու,
զոր լուայք և տեսիք։
Կոյրք տեսանեն, կաղք
գնան, բորոտք՝ սրբին, և
խուլք լսեն, և մեռեալք
յառնեն, և աղքատք ա-
ւետարանին. և երանի
է որ ո՛չ գայթակղեսցի
յիս։
Եւ իբրև նոքա գնացին,
սկսաւ յիսուս ասել
ցժողովուրդն զյոհաննէ։
Զի՞նչ ելէք տեսանել
յանապատին, եղէ՞գն
շարժուն ՚ի հողմոյ։
Այլ զի՞նչ ելէք տեսա-
նել, մա՞րդ ՚ի հանդերձս
փափկութեան զարդարել։

Մ Մր Գ. Յ
ղը ղզ ձժզ խ. ձժա. ձի. ձլա
ղթ . . .
ձ ղը . .
ձա . . .

Մ Գ. Յ
ձբ կթ .

Ահաւասիկ որք զփափուկսն զգեցեալ են՝ ի տունս թագաւորաց են։

Այլ զի՞նչ ելէք տեսանել. մարգարէ՞, այո՛ ասեմ ձեզ, եւ առաւել եւս քան զմարգարէ։

ճգ Բ. Զի նա է վասն որոյ գրեալն է, Ահա ես առաքեցից զհրեշտակ իմ առաջի երեսաց քոց, որ պատրաստեսցէ զճանապարհս քո առաջի քո։

ճդ Ե. Ամէն ասեմ ձեզ, չէ յարուցեալ ի ծնունդս կանանց մեծ քան զՅովհաննէս մկրտիչ։

ճե Ե. Բայց փոքրիկն յարքայութեան երկնից մեծ է քան զնա։

Բայց յաւուրցն Յովհաննու մկրտչի մինչեւ ցայժմ՝ արքայութիւն երկնից բռնադատի, եւ բռունք յափշտակեն զնա։

ճզ Ժ. Զի ամենայն օրէնք եւ մարգարէք մինչեւ ցՅովհաննէս մարգարէացան։

Եւ թէ կամիք ընդունել՝ նա է Եղիա՝ որ գալոցն է։

Որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։

Ո՞ւմ նմանեցուցից զազգս զայս. նման է մանկտւոյ որ նստիցին ի հրապարակս, կարդայցեն զընկերս իւրեանց. ճէ Ե.

եւ ասիցեն. փողս հարաք ձեզ՝ եւ ո՛չ կաքաւեցիք՝ ողբացաք ձեզ՝ եւ ոչ կոծեցիք։

Եկն Յովհաննէս, ոչ ուտէր եւ ո՛չ ըմպէր. եւ ասեն՝ դեւ գոյ ի նմա։

Եկն որդի մարդոյ՝ ուտէ եւ ըմպէ. եւ ասեն, ահա այր կերող եւ արբեցող, բարեկամ մաքսաւորաց եւ մեղաւորաց. եւ արդարացաւ իմաստ-

Մ	Մր	Ղ
ճգ	ա	հ
ճդ	.	հա
ճե	.	հղդ
ճզ	.	

Մ	Ղ
ճէ	հգ

Թիւն յորդւոց իւրոց։

ձը Ա Յայնժամ սկսաւ նա-
խատել զքաղաքսն՝ յորս
եղեն բազում զօրութիւնք
նորա, և ոչ ապաշխարե-
ցին։

Վայ քեզ քորազին, վայ
քեզ բեթսայիդա։

Զի եթէ ՚ի տիւրոս և
՚ի սիդոն եղեալ էին
զօրութիւնքն՝ որ ՚ի քեզ
եղեն, վաղու ևս ար-
դեօք խորգով և մոխ-
րով ապաշխարեալ էր։

Բայց ասեմ ձեզ․
դիւրագոյն լիցի երկրին
տիւրոսի և սիդոնի յա-
ւուրն դատաստանի քան
քեզ։

Եւ դու կափառնայում,
մի՛ մինչև յերկինս բարձ-
րացիս․ այլ մինչև ՚ի
դժոխս իջցես։

ձթ Ժ Զի եթէ ՚ի սոդոմ
եղեալ էին զօրութիւնքն
որք ՚ի քեզ եղեն, ապա-
քէն կային ևս մինչև
ցայսօր։

Բայց ասեմ ձեզ՝ եթէ
երկրին սոդոմացւոց դիւ-
րագոյն լիցի յաւուրն
դատաստանի՝ քան քեզ։

Չորրորդ կիւրակէի Աւուր․

Տէրն մեր յիսուս ք͞ս ասէ․ ժա

Յայնմ ժամանակի պա- ձժ 25
տասխանի ետ յիսուս՝ Ա
և ասէ։

Գոհանամ զքէն հայր՝
տէր երկնի և երկրի․
զի ծածկեցեր զայս ի-
մաստնոց և ՚ի գիտնոց,
և յայտնեցեր տղայոց․
այո՛ հայր․ զի այսպէս
հաճոյ եղև առաջի քո։

Ամենայն ինչ տուաւ ձժա
ինձ ՚ի հօրէ իմմէ։ Գ

Եւ ոչ ոք ճանաչէ զոր- ձժբ
դի՝ եթէ ոչ հայր․ և Գ
ոչ զհայր ոք ճանաչէ՝
եթէ ոչ որդի, և ո՛ւմ

Մ Ղ
ձը․ ձժե
ձթ․ ․

Մ Ղ Յ
ձժ ձժը ը․ ձժդ․ ձխը․
ձժա ձժթ ը․ խգ․ կա․ հղձէ
ձժբ ձժթ ղ․ ձխբ․ ձծգ․

որդւոյն կամիցի յայտնել:
ՃԺԳ Ժ Եկա՛յք առ իս ամենայն վաստակեալք և բեռնաւորք, և ես հանգուցից զձեզ. առէք զլուծ իմ ՚ի ձեզ, և ուսարուք յինէն՝ զի հեզ եմ և խոնարհ սրտիւ. և գտջիք հանգիստ անձանց ձերոց. զի լուծ իմ քաղցր է. և բեռն իմ փոքրոգի:

Չորրորդ կիւր. Երկու շաբաթի.

ԺԲ

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

ՃԺԴ Բ Յայնժամ գնաց յս ընդ արտորայսն նոցա ՚ի շաբաթու. և աշակերտքն նորա քաղցեան, և սկսան հասկ կորզել և ուտել:
Փարիսեցիքն իբրև տեսին՝ ասեն ցնա. ահաւասիկ աշակերտքն քո գործեն, զոր ոչ է արժան գործել ՚ի շաբաթու:
Եւ նա ասէ ցնոսա. ո՞չ իցէ ընթերցեալ ձեր զոր արար դաւիթ. յորժամ քաղցեաւն, և որք ընդ նմայն էին. զիա՞րդ եմուտ ՚ի տունն այ, և եկեր զհաց զառաջաւորութեանն. զոր ո՛չ էր օրէն նմա ուտել, և ո՛չ՝ որոց ընդ նմայն էին, բայց միայն քահանայից:
Կամ թէ չիցէ՞ ընթերցեալ յօրէնս՝ զի ՚ի շաբաթս քահանայքն՝ ՚ի տաճարին՝ պղծեն զշաբաթսն, և անմեղք են. բայց ասեմ ձեզ՝ զի մեծ քան զտաճարն է աստ: ՃԺԵ Ժ
Եւ եթէ գիտէիք զինչ է՝ զողորմութիւն կամիմ, և ո՛չ զոհ. ապա ո՛չ դատապարտէիք դուք զանպարտսն:
Զի տէր է շաբաթու

Մ Մր Ղ. Մ Մր Ղ.
ՃԺԳ . . ՃԺԵ . .
ՃԺԴ ԻԴ ԽԱ

որդին մարդոյ։
ճժդ Եւ գնացեալ անտի յս̄,
Բ եկն 'ի ժողովուրդն նց̄։
Խ Եւ անդ էր այր մի՝ որոյ
ձեռն իւր գօսացեալ էր.
հարցին ցնա՝ եւ ասեն,
եթէ պա՛րտ իցէ 'ի շա-
բաթու բժշկել, զի չա-
րախօսեսցեն զնմանէ։
Եւ նա՝ ասէ ցնոսա. ո՞վ
է 'ի ձէնջ մարդ՝ որոյ
իցէ ոչխար մի, եւ անկա-
նիցի այն 'ի խորխորատ 'ի
շաբաթու. մի թէ ո՞չ ու-
նիցի եւ յարուցանիցէ
զնա։
Իսկ արդ՝ որչափ եւս ա-
ռաւել է մարդ քան զոչ-
խար. ապա ուրեմն պարտ
է 'ի շաբաթու բարիս
գործել։
Յայնժամ ասէ ցայրն.
ձգեա՛ զձեռն քո, եւ նա
ձգեաց՝ եւ եղեւ ողջ իբ-
րեւ զմիւսն։
ճժէ Իսկ փարիսեցիքն ելեալ
Գ

արտաքս խորհուրդ ա-
ռին զնմանէ՝ թէ որպէս
կորուսցեն զնա։
Եւ յս̄ իբրեւ գիտաց,
մեկնեցաւ անտի։
Եւ գնացին զհետ նորա ճժը
ժողովուրդք, եւ բժշ- Ժ
կեաց զամենեսեան։
Եւ սաստեաց նոցա՝ զի
մի՛ յայտնեսցեն զնմանէ
ումեք. զի լցցի որ ասա-
ցաւն 'ի ձեռն եսայեայ
մարգարէի։
Ահա մանուկ իմ՝ զոր ըն-
տրեցի, եւ սիրելի իմ՝ ընդ
որ հաճեցաւ անձն իմ.
եդից զոգի իմ 'ի վր̄ նր̄
եւ իրաւունս հեթանո-
սաց պատմեսցէ։
Ո՛չ հակառակեսցի՝ եւ
ո՛չ աղաղակեսցէ՝ եւ ոչ
ոք լուիցէ 'ի հրապարա-
կս զբարբառ նորա.
զեղէգն ջախջախեալ ո՛չ
փշրեսցէ, եւ զպատրոյկն
առ կայծեալ ոչ շիջուս-

Մ Մր Ղ Յ
ճժդ իե խբ .
ճժէ իզ . ղդ . ղե

Մ Մ
.
ճժը

ցէ. մինչև հանցէ ՚ի յաղթութիւն զդատաստանն, և յանուն նորա՝ հեթանոսք յուսասցին։

Չոր · Կէս · Երկրորդ աւուրն։

Ըստ տէրն մեր յիսուս քրիստոս ;

22 ՃԺԹ Ա Ի2 Յայնժամ մատուցան առ նա դիւահար մի կոյր և համր, և բժշկեաց զնա. որպէս զի համրն և կոյրն խօսիցի և տեսանիցէ։

ՃԻ Ա Զարմացան ամենայն ժողովուրդքն՝ և ասէին. միթէ սա իցէ քրիստոսն որդի դաւթի։

ՃԻԱ Բ Բայց փարիսեցիքն իբրև լուան՝ ասեն. ո՛չ իւիք հանէ դա զդևս՝ եթէ ոչ բէեղզեբուղաւ իշխանաւն դիւաց։

ՃԻԲ Բ Իբրև գիտաց յիսուս զխորհուրդս նոցա՝ ասէ ցնոսա. ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն իւր՝ աւերի. և ամենայն քաղաք կամ տուն բաժանեալ յանձն իւր՝ ո՛չ կացցէ։

Եւ եթէ սատանայ զսատանայ հանէ, յանձն իւր բաժանեցաւ. արդ՝ զիարդ կացցէ թագաւորութիւնն նորա։

Եւ եթէ ես բէեղզեբուղաւ հանեմ զդևս՝ որդիքն ձեր իւ հանիցեն. վասն այնորիկ նոքա եղիցին ձեր դատաւորք։

Ապա եթէ հոգւով այ̅ հանեմ ես զդևս, ուրեմն հասեալ է ՚ի վերայ ձեր արքայութիւնն այ̅։

Կամ զիա՞րդ կարէ ոք մտանել ՚ի տուն հզօրի և զգործիս նորա յափշտակել. եթէ ո՛չ նախ կապիցէ զհզօրն, և ապա զտունն նր̅ յափշտակիցէ։

Որ ոչ ընդ իս է՝ հակառակ իմ է. և որ ոչ ժո-

Մ	Մր	Ղ	Յ
ՃԺԹ	.	ՃԻԳ	.
ՃԻ	.	.	ՃԲ
ՃԻԱ	ԼԲ	ՃԻԵ	.
ՃԻԲ	ԼԳ	ՃԻԹ	.

ղովէ ընդիս՝ ցրուէ։
ճխգ Բ Վասն այդորիկ ասեմ ձեզ . ամ̃ մեղք և հայհոյութիւնք թողցին մարդկան, բայց զհոգւոյն հայհոյութիւն մի՛ թողցի։ Եւ որ ոք ասիցէ բան զորդւոյ մարդոյ՝ թողցի նմա. բայց որ զհոգւոյն սրբոյ ասիցէ՝ մի՛ թողցի նմա . մի՛ յայսմ աշխարհի, և մի՛ ՚ի հանդերձելումն։
ճխդ Ժ Կամ արարէք զծառն բարի՝ և զպտուղ նորա բարի, կամ արարէք ըզ ծառն չար՝ և զպտուղ նորա չար . քանզի ՚ի պտղոյ անտի ծառն ճանաչի։
Ծնունդք իժից, զիա՞րդ կարիցէք բարիս խօսել՝ որք չարքդ էք . քանզի ՚ի յաւելուածոյ սրտի խօսի բերան։
ճխե Ե Այր բարի ՚ի բարի գանձուց սրտի իւրոյ հանէ զբարիս. և մարդ չար՝ ՚ի չար գանձուց սրտի իւրոյ հանէ ըզ չարիս։
Բայց ասեմ ձեզ . թէ ընդ ամենայն դատարկ բանի զոր խօսիցին մարդիկ՝ տացեն համար յաւուրն դատաստանի . զի ՚ի բանից քոց՝ արդարասցիս, և ՚ի բանից քոց՝ պարտաւորեսցիս։ ճխզ Ժ

Զորրորդ կիւրակէ Զորեքշաբաթի .

Ա̃ս Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ,

Յայնժամ պատասխանի ետուն նմա ոմանք ՚ի դպրացն և ՚ի փարիսեցւոց՝ և ասեն . վարդապետ՝ կամիմք նշան ինչ տեսանել ՚ի քէն։ ճխէ Ե Ի
Նա պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա . ազգ չար և շնացող՝ նշան խնդ- ճխը Ե

Մ	Մր	Ղ
ճխգ	լդ	ճխէ
ճխդ	.	.
ճխե	.	կբ .

Մ	Մր	Ղ
ճխզ	.	ճխը
ճխէ	.	.
ճխը	.	

րէ. եւ նշան՝ մի՛ տացի
նմա, բայց նշանն Յով֊
նանու մարգարէի։
Զի որպէս էր Յովնան
’ի փոր կիտին՝ զերիս
տիւս եւ զերիս գիշերս,
նոյնպէս եղիցի եւ Որդի
մարդոյ ’ի սիրտ երկրի
զերիս տիւս եւ զերիս
գիշերս։
Արք նինուէացիք յարի֊
ցեն ’ի դատաստանի ընդ
ազգիս ընդ այսմիկ՝ եւ
դատապարտեսցեն ըզ֊
դա, զի զղջացան ’ի քա֊
րոզութեանն Յովնանու։
Եւ արդ՝ ահաւասիկ
մեծ քան զՅովնան է աստ։
Դշխոյն հարաւոյ յարի֊
ցէ ’ի դատաստանի ընդ
ազգիս ընդ այսմիկ՝ եւ
դատապարտեսցէ զդա.
զի եկն ’ի ծագաց երկրի
լսել զիմաստութիւնն
Սողոմոնի։
Եւ ահա մեծ քան զՍո֊
ղոմոն է աստ։
Յորժամ այսն ՃԺԹ
պիղծ ելանէ ’ի մարդոյ՝ Ե
շրջի ընդ անջրդին տե֊
ղիս, խնդրէ հանգիստ՝
եւ ո՛չ գտանէ։
Յայնժամ ասէ. դար֊
ձայց ’ի տուն իմ. ուս֊
տի ելի. եւ եկեալ գը֊
տանէ զնա պարապորդ
մաքրեալ եւ յարդարել։
Յայնժամ երթայ եւ առ֊
նու ընդ իւր՝ եօթն
այլ այսս չարագոյնս քան
զինքն, եւ մտեալ բնակի
անդ. եւ լինի յետին
մարդոյն այնորիկ՝ չար
քան զառաջինն։
Նոյնպէս եղիցի եւ ազ֊
գիս այսմիկ չարի։
Մինչդեռ նա ընդ ժո֊ ՃԼ
ղովուրդսն խօսէր, ահա՛ Բ
մայր նորա եւ եղբարք
նորա կային արտաքոյ՝ եւ
խնդրէին խօսել ընդ նմա։
Եւ ասէ ոմն ցնա, ահա՛

Մ	Մր	Ղ
ՃԺԹ	.	ՃԼ
ՃԼ	ԼԷ	ԾԲ

մայր քո եւ եղբարք քո կան արտաքոյ, եւ խնդրեն խօսել ընդ քեզ։ Նա պատասխանի ետ այնմիկ՝ որ ասացն ցնա, եւ ասէ. ո՞վ է իմ մայր. կամ ո՞վ են իմ եղբարք։ Եւ ձգեալ զձեռն իւր յաշակերտսն՝ ասէ. ահա՛ մայր իմ եւ եղբարք իմ։ Զի որ առնիցէ զկամս Հօր իմոյ որ յերկինս է, նա է իմ եղբայր եւ քոյր եւ մայր։

ժգ

Չորրորդ Կիւրակէ Հինգշաբաթի։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս,

1 Ճլա Բ Ի4 Յաւուր յայնմիկ ելեալ յիսուս 'ի տանէն՝ նստաւ առ ծովեզերբն։ Եւ ժողովեցան առ նա ժողովուրդք բազումք, մինչեւ մտանել նմա 'ի նաւն՝ եւ նստել. եւ ամ ժողովուրդն կայր առ ծովեզերբն։ Եւ խօսէր ընդ նոսա բազում առակօք, եւ ասէր։ Ահա՛ ել սերմանահան սերմանել. եւ 'ի սերմանելն իւրում, էր որ անկաւ առ ճանապարհաւ, եւ եկն թռչուն երկնից եւ եկեր զնա։ Եւ այլն անկաւ յապառաժի, ուր ոչ գոյր հող բազում. եւ վաղվաղակի բուսաւ. առ 'ի չգոյէ հիւթոյ երկրին, 'ի ծագել արեւու տապացաւ եւ զի ո՛չ գոյին արմատք՝ չորացաւ։ Եւ այլն անկաւ 'ի մէջ փշոց, եւ ելին փուշքն եւ հեղձուցին զնա։ Եւ այլն անկաւ յերկիր բարւոք, եւ տայր պտուղ էր՝ որ հարիւրաւոր. եւ էր՝ որ երեսնաւոր։ Որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։ Եւ մատուցեալ աշա-

Մ. Մր. Ղ.
Ճլա ԼԿ ՀՂ

կերտքն ասեն ցնա՝ ընդէր առակօք խօսիս ընդ
նոսա։
Նա պատասխանի ետ և
ասէ ցնոսա։
Քանզի ձեզ տուեալ է
գիտել զխորհուրդ արքայութեանն երկնից, և
նոցա չէ՛ տուեալ։
ՃԲ Զի որ ունիցի՝ տացի
Ա նմա և յաւելցի. և որ
ոչն ունիցի՝ և զոր ունիցի բարձցի ՚ի նմանէ։
ՃԳ Վասն այդորիկ առակօք խօսիմ ընդ նոսա,
զի տեսանեն՝ և ո՛չ տեսանեն. և լսեն՝ և ո՛չ
լսեն. և ո՛չ առնուն ՚ի
միտ։
Եւ կատարի առ նոսա
մարգարէութիւնն Եսայեայ որ ասէ՝ լսելով
լուիջիք՝ և մի՛ իմասջիք.
և տեսանելով տեսջիք
և մի՛ տեսջիք։
Զի թանձրացաւ սիրտ
ժողովրդեանս այսորիկ
և ականջօք իւրեանց ծանուանս լուան. և զաչս
իւրեանց կափուցին. զի
մի՛ երբեք տեսցեն աչօք՝
և ականջօք լուիցեն. և
սրտիւք իմասցին. և
դարձցին՝ և բժշկեցից
զնոսա։
Բայց ձեր՝ երանի՛ է ՃԴ
աչաց զի տեսանեն. և Ա
ականջաց ձերոց զի լսեն։
Ամէն ասեմ ձեզ՝ զի բա ՃԵ
զում մարգարէք և ար Բ
դարք ցանկացան տեսանել զոր տեսանէքդ՝ և
ո՛չ տեսին. և լսել զոր
լուայքդ՝ և ո՛չ լուան։
Եւ արդ՝ լուարո՛ւք դուք
զառակ սերմանացանին։
Ամենայն որ լսէ զբանն
արքայութեան և ո՛չ առնու ՚ի միտ՝ գայ չարն և
յափշտակէ զսերմանեալն
՚ի սրտէ նորա. այն է որ
առ ճանապարհաւն սերմանեցաւ։
Եւ որ յապառաժին սեր

Մ	Մր	Ղ	Յ
ՃԲ	.	ԾԱ	.
ՃԳ	ԼԷ	ՀԷ	ՃԹ

Մ	Մր	Ղ
ՃԴ	.	ՃԻ
ՃԵ	ԼԲ	Բ

մանեցաւ՝ այն է, որ իբ-
րև լսէ զբանն և վաղ-
վաղակի խնդութեամբ
ընդունի զնա:
Բայց քանզի ո՛չ ունի
արմատս յինքեան՝ այլ
առ ժամանակ մի է 'ի լի-
նել նեղութեան և հա-
լածանաց վասն բանին՝
վաղվաղակի գայթակղի:
Իսկ որ 'ի մէջ փշոցն սեր-
մանեցաւ՝ այն է, որ իբ-
րև լսէ զբանն՝ և հոգք
աշխարհիս, և պատրանք
մեծութե՟ հեղձուցանեն
զբանն՝ և լինի անպտուղ:
Իսկ որ յերկիրն բարի
սերմանեցաւ այն է, որ
իբրև լսէ զբանն, և 'ի միտ
առնու, և տայ զպտուղ.
է՛ որ հարիւր՝ և է որ
վաթսուն՝ և է՛ որ ե-
րեսուն:

Չորր. կիւր. Ուրբաթի աւուրն:

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Այլ առակ էարկ առ
նոսա և ասէ. Նմանե-
ցաւ արքայութի՟ն երկնից
առն որ սերմանիցէ ընդ-
սերմն բարի յագարակի
իւրում. և 'ի քուն լինել
մարդկան՝ եկն թշնամին
նորա, և ցանեաց 'ի վե-
րայ զորոմն 'ի մէջ ցո-
րենոյն և գնաց:
Իսկ իբրև բուսաւ խոտն
և արար զպտուղ՝ ապա
երևեցաւ և որոմն:
Մատուցեալ ծառայք
տանուտեառն ասեն ցնա՝
տէ՛ր ո՛չ սերմն բարի սեր-
մանեցեր յագարակին
քում. արդ՝ ուստի՛ ու-
նիցի զորոմն:
Իսկ նա ասէ ցնոսա՝ այր
թշնամի արար զայն. ա-
սեն ցնա ծառայքն՝ կա-
միս. զի երթիցուք քա-

ղեսցուք զայն ի բաց:
Եւ նա ասէ ցնոսա, մի՛ գուցէ մինչ քաղիցէք զո-րոմն, եւ զցորեանն ընդ նմին ի բաց խլիցէք:
Թոյլ տուք երկոցուն-ցըն աճել ի միասին մին-չեւ ի հունձս. եւ ի ժա-մանակի հնձոցն՝ ասա-ցից ցհնձօղսն, քաղեցէք նախ զորոմն, եւ կապե-ցէք զայդ խրձունս առ ի այրել. եւ զցորենն ժողովեցէք ի շտեմա-րանս իմ:
ճլէ Բ Այլ առակ էարկ առ-նոսա եւ ասէ. Նման է արքայութիւնն երկնից հատոյ մանանխոյ՝ զոր ա-ռեալ մարդոյ սերմանեաց յագարակի իւրում:
Որ փոքր է քան զամե-նայն սերմանիս, եւ յոր-ժամ աճիցի. մեծ է քան զամենայն բանջարս. եւ լինի ծառ՝ մինչեւ գալ թռչնոց երկնից եւ հանգ-չել յոստս նորա:
Այլ առակ խօսեցաւ ընդ նոսա՝ եւ ասէ: ճլը Ե
Նման է արքայութիւն երկ-նից խմորոյ. զոր առեալ կնոջ թաքոյց ի գրիւս երիս աղեր՝ մինչեւ ամ խմորեցաւ:
Զայս ամենայն՝ խօսե-ցաւ յիսուս առակօք ընդ ժողովուրդսն. եւ առանց առակի ոչինչ խօսէր ընդ նոսա: ճլթ Զ
Զի լցցի ասացեալն ի մարգարէէն՝ բացից ա-ռակօք զբերան իմ, բղխեցից զծածկեալսն ի սկզբանէ աշխարհի:

Չորր · կիւր · Հարաթի Ւուր

Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի:

Յայնժամ թողեալ յիսուսի զժողովուրդսն՝ եկն ի տուն. մատեան առնա աշակերտքն նորա եւ ասեն, մեկնեա՛ մեզ ճխ Ժ

Մ	Մր	Ղ
ճլէ	իդ	ճկէ

Մ	Մր	Ղ
ճլը	·	ճկը
ճլթ	խե	·
ճխ	·	·

զաւակ որոմանցն ագա-
րակի։
Նա պատասխանի ետ և
ասէ ցնոսա՝ որ սերմանէ
զսերմն բարի՝ է որդի
մարդոյ։
Իսկ ագարակն՝ աշխարհս
է սերմն բարի՝ նոքա են
որք որդիքն արքայուե̃
են. իսկ որոմն՝ որդիք
չարին են։
Իսկ թշնամին որ վա-
րեաց զայն՝ սատանայ է։
Իսկ հունձն կատարած
աշխարհիս է՛ և հնձօղքն
հրեշտակք են։
Որպէս ժողովի որոմն և
'ի հուր այրի, այնպէս
եղիցի 'ի կատարածի
աշխարհիս։
Առաքեսցէ որդի մարդոյ
զհրեշտակս իւր, և ժո-
ղովեսցեն յարքայուէ̃
նորա զամենայն գայ-
թակղութիւնս. և զայ-
նոսիկ որք գործեն զա-
նօրէնութիւն։

Իսկ արկցեն զնոսա 'ի
հնոց հրոյ՝ անդ եղիցի
լալ և կրճել ատամանց։
Յայնժամ արդարքն ծա-
գեսցին իբրև զարեգակն
յարքայութեան երկնից.
որ ունիցի ականջս լսե-
լոյ՝ լուիցէ։
Դարձեալ՝ նման է ար-
քայուի̃ երկնից գանձի
ծածկելոյ յագարակի.
զոր գտեալ մարդոյ թա-
քոյց՝ և 'ի խնդութենէ
անտի երթայ վաճառէ
զամենայն ինչ զոր ունի,
և գնէ զագարակն զայն։
Դարձեալ՝ նմանէ ար-
քայութիւն երկնից ա-
ռըն վաճառականի, որ
խնդրիցէ մարգարիտս գե-
ղեցիկս. և գտեալ մի
պատուական մարգարիտ,
երթեալ վաճառեաց զա-
մենայն զոր ինչ ունէր,
և գնեաց զայն մարգա-
րիտ։

Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից ուռկանի արկելոյ ՚ի ծով, և յամենայն ազգաց ժողովելոյ։
Որ իբրև լցաւ՝ հանել ՚ի ցամաք՝ և նստեալ ժողովեցին զբարին բարի յամանս՝ և զխոտանն ՚ի բաց ընկեցին։
Այնպէս եղիցի ՚ի կատարածի աշխարհիս. ելցեն հրեշտակք՝ և մեկնեսցեն զչարս ՚ի միջոյ արդարոց։
Եւ արկցեն զնոսա ՚ի հնոց հրոյ՝ անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց։
Ասէ ցնոսա յ͞ս՝ իմացա՞յք զայս ա͞մ. ասեն ցնա՝ այո տէր։
Եւ նա ասէ ցնոսա՝ վ͞ս այսորիկ ա͞մ դպիր աշակերտեալ արքայու͞են երկնից՝ նման է առն տանուտ͞եռն, որ հանէ ՚ի գանձէ իւրմէ զնոր և զհին։

Հինգերորդ կիւրակէի Աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս։

Եւ եղև իբրև կատարեաց յիսուս զառակս զայսոսիկ՝ փոխեցաւ անտի։ ձխա Մ. 53
Եւ եկեալ ՚ի գաւառ իւր՝ ուսուցանէր զնոսա. մինչև զարմանալ նոցա և ասել՝ ուստի՞ իցէ այս իմաստու͞ի և զօրութիւնք. ո՞չ սա է հիւսանն որդի. ո՞չ մայր սորա կոչի մարիամ. և եղբարք սորա՝ յակոբոս և յովհաննէս և սիմոն և յուդաս, և քորք սորա ամենեքեան առ մեզ են. արդ՝ ուստի՞ է սմա այս ամենայն, և գայթակղէին ՚ի նա։
Եւ յիսուս ասէ ցնոսա՝ չէք մարգարէ անարգ, եթէ ոչ յիւրում գաւառի, և յիւ ձխբ Մ.

Մ	Մր	Ղ	Յ
ձխա	ծ	ժթ	ծթ
ձխբ	ծա	իտ	լե

րում տան, և ոչ արար
անդ զօրութիւնս բա-
զումս, վասն անհաւա-
տութեան նոցա։

Հինգշբ. Կիւր. Երկուշաբաթի աւուրն.

Վասն գլխատման Մկրտչի Տ̃ն
մերոյ յիսուսի քրիստոսի։

ճխգ Յայնմ ժամանակի լու-
Բ աւ Հերովդէս չոր-
ԺԵ րորդապետ զլուրն յ̃ի։
Եւ ասէ ցծառայս իւր՝
նա է յովհաննէս մկր-
տիչ նա յարեաւ ՚ի մե-
ռելոց՝ և վասն այնորիկ
զօրութիւնք լինին նովաւ։
ճխդ Քանզի՝ Հերովդէս կա-
Բ լաւ զյովհաննէս, կա-
պեաց զնա և եդ ՚ի
բանտի վասն հերովդիա-
դայ կնոջ փիլիպպոսի
եղբօր նորա։
Զի ասէր ցնա յով-
հաննէս՝ չէ՛ արժան քեզ
ունել զդա. և կամէր
զնա սպանանել, բայց
երկնչէր ՚ի ժողովրդենէ
անտի. քանզի իբրև զմա-
րգարէ ունէին զնա։
Եւ իբրև եղեն ծնունդք ճխե
Հերովդէի՝ կաքաւեաց Զ
դուստրն հերովդիադայ
՚ի մէջ բազմականացն.
և հաճոյ թուեցաւ հե-
րովդէի, ուստի՝ և երդ-
մամբ խոստացաւ տալ
նմա զինչ և խնդրեսցէ։
Եւ յառաջագոյն խրա-
տեալ ՚ի մօրէն իւրմէ՝
տուր ինձ ասէ այսր ՚ի
վերայ սկտեղ զգլուխն
յովհաննու մկրտչի։
Եւ տրտմեցաւ թագա-
ւորն. բայց վասն երդ-
մանցն և բարձակցացն՝
հրամայեաց տալ նմա։
Եւ առաքեաց գլխատեց
զյովհաննէս ՚ի բանտի. և
բերաւ գլուխ նորա ըն-
կտեղբ, և տուաւ աղջ-
կանն, և տարաւ առ
մայր իւր։
Եւ մատուցեալ աշա-

Մ	Մր	Ղ.
ճխգ	ծէ	Ղ
ճխդ	ծթ	ժբ

Մ	Մր
ճխե	կ

կերաքն նորա՝ բարձին զմարմինն և Թաղեցին. և եկեալ պատմեցին Յսի։

Հինգեր․ Կիւր․ Երեքշաբաթի տաւուրն։

ժդ

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս։

13 ճխզ Ա. Եւ իբրև լուաւ Յս՝ գնաց անտի նաւու յանապատ տեղի առանձին։ Իբրև լուան ժողովուրդքըն՝ գնացին զհետ նորա հետի ՚ի քաղաքաց անտի։ Եւ իբրև ել՝ ետես ժողովուրդ բազում, և գթացաւ ՚ի նոսա, և բժշկեաց զհիւանդս նոցա։

ճխէ Ա. Ժ6 Իբրև ընդ երեկս եղև՝ մատեան առ նա աշակերտքն և ասեն, տեղիս անապատ է, և օրս տարաժամեալ. արձակեա զժողովուրդդ՝ զի երթիցեն շուրջ ՚ի շէնսն, գնեսցեն իւրեանց կերակուր։ Եւ ասէ Յս ոչինչ պիտոյ է դոցա երթալ, տուք դուք դոցա ուտել։ Եւ նոքա ասեն ցնա՝ ոչինչ ունիմք աստ բայց հինգ նկանակ և երկուս ձկունս։ Եւ ասէ ցնոսա՝ բերէք այսր զայն։ Եւ հրամայեաց բազմեցուցանել զժողովուրդսըն ՚ի վերայ խոտոյ. և առեալ զհինգ նկանակսըն և զերկուս ձկունսն՝ հայեցաւ յերկինս. օրհնեաց՝ և եբեկ՝ և ետ ցաշակերտսն զնկանակսն և աշակերտքն ժողովրդոցն։ Կերան ամենեքեան և յագեցան. և բարձին զնշխարս կոտորոցն երկոտասան սակառի լի։ Եւ որք կերանն՝ էին արք իբրև հինգ հազարք. Թող զկանայս և զմանկտիս։

Ա	Մր	Ղ	Յ
ճխզ	կգ	ղբ	խէ
ճխէ	կդ	ղգ	խթ

Հինգերորդ կիւրակէ Չորեքշաբաթի.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս:

ժդ

22 ձխր Օ. Ի7 Եւ ստիպեաց վաղվաղակի զաշակերտսն մտանել 'ի նաւ եւ յառաջել յայնկոյս, մինչ ինքն զժողովուրդսն արձակիցէ:

ձխթ Բ. Եւ իբրեւ արձակեաց զժողովուրդսն՝ ել 'ի լեառն առանձինն, կալ յաղօթս:

ձծ Գ. Եւ իբրեւ ընդ երեկս եղեւ անդ էր միայն:

Եւ նաւն մեկնել էր 'ի ցամաքէն բազում ասպարիսօք ծփեալ յալեացն, քանզի ընդ դէմ էր հողմն:

Եւ 'ի չորրորդ պահու գիշերոյն՝ եկն առ նս Յիսուս գնալով 'ի վերայ ծովուն:

Իբրեւ տեսին զնա աշակերտքն զի գնայր 'ի վերայ ծովուն՝ խռովեցան եւ ասեն՝ թէ աչք ինչ իցէ. եւ առ ահին՝ աղաղակեցին:

Եւ վաղվաղակի խօսեցաւ ընդ նոսա Յիսուս եւ ասէ՝ քաջալերեցարո՛ւք ես եմ, մի՛ երկնչիք:

Պատասխանի ետ նմա պետրոս եւ ասէ՝ տէր ե՛թէ դու ես հրամայեա ինձ գալ առ քեզ 'ի վերայ ջրոցն: ձծա

Եւ նա ասէ ե՛կ:

Եւ իջեալ 'ի նաւէն պետրոս՝ գնաց 'ի վերայ ջրոցն եւ եկն առ յս:

Եւ տեսեալ զհողմն սաստիկ՝ երկեաւ. եւ իբրեւ սկսաւ ընկղմել՝ աղաղակեաց եւ ասէ՝ տէր փրկեա զիս:

Եւ վաղվաղակի Յիսուս ձգեաց զձեռն իւր կալաւ զնա եւ ասէ. թերահաւատ՝ ընդէ՞ր երկմտեցեր:

Եւ իբրեւ ել 'ի նաւն հանդարտեցաւ հողմն, ձծբ Օ.

Մ	Մր	Գ.
ձխր	կե	
ձխթ	կղ	ըեխգ
ձծ	կէ	ծա

Մ	Մր
ձծա	.
ձծբ	կը

և որ 'ի նաւին էին՝
մատեան և երկիր պա-
գին նմա և ասեն, ար-
դարև որդի աստուծոյ
ես դու։
ճծգ Եւ անցեալ եկին 'ի
Ի ցամաք 'ի գեննեսարէթ.
և իբրև ծանեան զնա
արք տեղւոյն այնորիկ,
առաքեցին ընդ ամենայն
գաւառն և ածին առ
նա զամենայն հիւանդս։
Եւ աղաչէին զնա՝ զի
գոնէ միայն 'ի քղանցս
հանդերձի նորա մեր-
ձեսցին. և որ միան-
գամ մերձեցան՝ փրկե-
ցան։

Հնգ. Կիւր. Հնգշաբաթի աւուր.

ԺԵ Առ Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

1 ճծգ Յայնժամ մատեան առ
Օ յիսուս, որ յէմէ փա-
Ի 8 րիսեցիքն և դպիրք և
ասեն. ընդէ՞ր աշակերտ-
քըն քո անցանեն զա-
ւանդութեամբ ծերոցն,
զի ոչ լուանան զձեռս
յորժամ հաց ուտեն։
Նա պատասխանի ետ և
ասէ ցնոսա. իսկ դուք
ընդէ՞ր անցանէք զպատ-
ուիրանաւն աստուծոյ
վն̃ ձերոյ աւանդուե̃ն։
Զի աստուած ասաց՝
պատուեա զհայր քո և
զմայր, և որ բամբասէ
զհայր կամ զմայր՝ մա-
հու վախճանեսցի։
Եւ դուք ասէք՝ որ ա-
սիցէ ցհայր իւր կամ
ցմայր իւր, թէ պատա-
րագ է զոր յինէն օգ-
տիցիս։
Եւ ո՛չ պատուիցէ ըզ-
հայր իւր և զմայր իւր.
և խոտէք զբանն ա̃յ վն̃
ձերոյ աւանդութեանն։
Կեղծաւորք՝ բարւոք
մարգարէացաւ 'ի վերայ
ձեր եսայի՝ և ասէ։
Ժողովուրդս այս շըր-
թամբք պատուէ զիս.

Մ	Մ	Պ
ճծգ	կթ	լը
ճծգ	հա	.

և սիրտք իւրեանց հե-
ռացեալ մեկուսի է յի-
նէն:

Զուր պաշտեն զիս.
ուսուցանեն վարդապե-
տութիւնս՝ զմարդկան
պատուիրեալս:

Եւ կոչեալ առ ինքն
զժողովուրդսն՝ ասէ ցը-
նոսա. լուարուք և ՚ի
միտ առէք:

Ոչ որ ինչ մտանէ ընդ
բերան, պղծէ զմարդ.
այլ որ ինչ ելանէ ՚ի
բերանոյ՝ այն պղծէ ըզ-
մարդ:

ճծե Ժ. Յայնժամ մատուցեալ
աշակերտացն նորա՝ ա-
սեն ցնա, գիտես՝ զի
փարիսեցիքն իբրև լու-
ան զբանն՝ գայթակղե-
ցան:

Նա պատասխանի ետ
նոցա և ասէ՝ ամենայն
տունկ զոր ոչ տնկեաց
հայր իմ երկնաւոր՝ խը-
լեսցի:

Թոյլ տուք զնոսա՝ կոյրք ճծզ
են կուրաց առաջնորդք. Ը.
կոյր կուրի յորժամ ա-
ռաջնորդէ, սխալէ, և
երկոքին ՚ի խորխորատ
անկանին:

Պատասխանի ետ նմա ճծէ
պետրոս և ասէ՝ մեկ- Օ.
նեա մեզ զառակս զայս:

Ասէ յիսուս. տակաւին՝
և դուք անմիտք էք.
և ոչ իմանայք, եթէ
ամենայն որ մտանէ ընդ
բերան, յորովայն եր-
թայ, և արտաքս ելանէ:

Իսկ որ ելանէ ՚ի բե-
րանոյ՝ ՚ի սրտէ անտի
գայ, և այն պղծէ ըզ-
մարդ:

Զի ՚ի սրտէ ելանեն
խորհուրդք չարք. սը-
պանութիւնք՝ շնութիւնք՝
պոռնկութիւնք՝ գողու-
թիւնք՝ սուտ վկայու-
թիւնք հայհոյութիւնք. այս
ամենայն է որ պղծէ ըզ-
մարդ. այլ անլուայ ձե-

ռօք ուտելն ոչ պղծէ զմարդ ։

Հինգ. կիւ. Երրորդի աւուր .

Տ̄ն մերոյ յիսուսի քրիստոսի .

ԺԵ

21 Ի 9 Եւ ելեալ անտի յի̄ս, գնաց 'ի կողմանս տիւրոսի և սիդոնի ։

Եւ ահա կին մի քանանացի 'ի սահմանաց անտի նոցա . ելեալ աղաղակէր և ասէր՝ ողորմեա՛ց ինձ տէր որդի դաւթի . դուստր իմ չարաչար այսահարի ։

Եւ նա ո՛չ ետ նմա պատասխանի ։

Եւ մատուցեալ աշակերտքն նորա աղաչէին զնա և ասէին, արձակեա՛ զնա զի աղաղակէ զհետ մեր ։

ՃԾԸ Ն 'Նա պատասխանի ետ և ասէ՝ ո՛չ ուրեք առաքեցայ, եթէ ո՛չ առ ոչխարս կորուսեալս տանն իսրայէլի ։

Եւ նա մատուցեալ երկիր պագանէր նմա և ասէր՝ տէր՝ օգնեա՛ ինձ ։

Պատասխանի ետ նմա և ասէ՝ ո՛չ է բարւոք առնուլ զհաց մանկանց և արկանել շանց ։ ՃԾԹ Օ.

Եւ նա ասէ այո՛ տէր՝ քանզի և շունք կերակրին 'ի փշրանաց անկելոց 'ի սեղանոյ տ̄ն իւրեանց ։

Յայնժամ պատասխանի ետ նմա յիսուս և ասէ, ո՛վ կին դու, մեծ են հաւատք քո, եղիցի քեզ որպէս և կամիս ։

Եւ բժշկեցաւ դուստր նորա 'ի նմին ժամու ։

Մ Մր Պ.
ՃԾԸ . միղ

Մ Մր Պ.
ՃԾԹ հդ .

Հինգ · կիւր · Շաբաթի աւուր ·

ժե Տ͞ռն մերոյ յիսուսի քրիստոսի ·

29 ձկ Եւ գնացեալ անտի
Օ. յիսուսի , եկն 'ի ծովեզերըն գալիլեացւոց ։
Եւ ելեալ 'ի լեառն նըստէր անդ ։
Մատեան առ նա ժողովուրդք բազումք , որք ունէին ընդ իւրեանս կաղս՝ կոյրս՝ համերս՝ միանգամանիս՝ և այլս բազումս · և ընկեցին զնո͞ առ ոտս նորա · և բժշկեաց զնոսա ։
Մինչև զարմանալ ժողովրդոցն որք տեսանէին · զի համրքն խօսէին · կաղք գնային · միանգամանիքն բժշկէին · կոյրք տեսանէին՝ և փառաւոր առնէին զա͞ծ իսրայէլի ։
Լ.Բ Եւ կոչեաց առ ինքն յ͞ի զաշակերտսն՝ ասէ , գթամ 'ի ժողովուրդդ ·
զի ա՛րդ երեք աւուրք են զի կան առ իս , և ոչ ունին զինչ ուտիցեն · և արձակել զդոսա նօթիս՝ ոչ կամիմ · գուցէ նքթիցին զճանապարհայն ։
Ասեն ցնա աշակերտքն՝ իսկ արդ՝ մեզ յանապատի աստ՝ ուստի՞ իցէ այնչափ հաց , մինչ յագեցուցանել զայսչափ ժողովուրդ ։
Եւ ասէ ցնոսա յիսուս , քանի՞ նկանակ ունիք ։
Եւ նոքա ասեն · եօթն՝ և սակաւ ձկունս ։
Եւ հրամայեաց ժողովրդեանն բազմել 'ի վե՛ր գետնոյ ։
Եւ առեալ զեօթն նըկանակսն և զձկունսն գոհացաւ՝ և եբեկ , և ետ ցաշակերտսն , և նոքա ժողովրդեանն ։
Կերան ամենեքեան և յագեցան , և բարձին զնշխարս կոտորոցն եօթն զամբիւղ լի ։

Մ Մր
ձկ հղ

Եւ որք կերանն՝ էին արք
իբրեւ չորք հազարք՝ թող
զկանանց եւ զմանկտիս ։
Եւ արձակեաց զժո-
ղովուրդսն՝ ել ՚ի նաւ ,
եւ եկն ՚ի սահմանս Մագ-
դաղենայ ։
ճկա Եւ մատուցեալ փա-
Գ րիսեցիքն եւ սադուկե-
ցիք փորձելով խնդրէ-
ին ՚ի նմանէ՝ նշան յերկ-
նից ցուցանել նոցա ։
ճկբ Նա պատասխանի ետ եւ
Օ ասէ ցնոսա . ազգ չար եւ
շնացող . նշան խնդրէ , եւ
նշան մի՛ տացի նմա , բայց
նշանն յովնանու մարգա-
րէի ։
ճկգ Եւ եթող զնս եւ գնաց ։
Օ Գնացին աշակերտքն
յայնկոյս , եւ մոռացան
առնուլ հաց ։
ճկդ Ասէ ցնոսա յիսուս՝ տե-
Բ սէք եւ զգոյշ լերուք ՚ի
Ա 2 խմորոյ սադուկեցւոցն
եւ փարիսեցւոց ։
Նոքա խորհէին ընդ մի-

միանս եւ ասէին , թէ
հաց ոչ բարձաք ։
Գիտաց յս եւ ասէ՝ զի՞ ճկե
խորհիք ՚ի միտս ձեր թե- Օ
րահաւատք , եթէ հաց
ոչ ունիք . տակաւին չի-
մանայք՝ եւ ոչ յիշէք զ-
հինգ նկանակն ՚ի հինգ
հազարսն՝ եւ քանի սա-
կառի բարձէք ։
Եւ ոչ զեօթն նկանակն
՚ի չորս հազարսն՝ եւ քա-
նի զամբիւղս բարձէք ։
Զիա՞րդ ոչ իմա-
նայք , եթէ ո՛չ վս հացի
ասացի ձեզ՝ զգոյշ լինել
՚ի խմորոյ փարիսեցւոցն
եւ սադուկեցւոց ։
Յայնժամ ՚ի միտ առին
եթէ ո՛չ ասաց զգուշանալ
՚ի խմորոյ՝ այլ յաղան-
դոյ փարիսեցւոցն եւ
սադուկեցւոց ։

Մ	Մր	Ղ	Յ
ճկա	հէ	.	իգ
ճկբ	հր	.	.
ճկգ	հր	.	.
ճկդ	հթ	.	իգ

Մ	Մր
ճկե	։

Վեցերորդ, կիւր. աւուր.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ,

ճկղ Մ: Լ. 3 Եւ եկեալ յիսուս 'ի կողմանս փիլիպպեայ կեսարեայն՝ հարցանէր ցաշակերտսն՝ և ասէր, զո՞ ոք ասեն զինէն մարդիկք, թէ իցէ որդի մարդոյ:

Եւ նոքա ասեն՝ ոմն՝ զյովհաննէս մկրտիչ , և այլք՝ զեղիա , և կէսք՝ զերեմիա՝ կամ զմի ոք 'ի մարգարէից՛ :

Ասէ ցնոսա՝ իսկ դուք զո՞ ոք ասէք զինէն թէ իցեմ:

ճկէ Ժ. Պատասխանի ետ նմա սիմովն պետրոս՝ և ասէ ցնա դու ես քրիստոսն որդի աստուծոյ կենդանւոյ:

Պատասխանի ետ յս՝ և ասէ ցնա. երանի է քեզ սիմովն որդի յովնանու. զի մարմին և արիւն ո՛չ յայտնեաց քեզ՝ այլ հայր իմ որ յերկինս է:

Եւ ես քեզ ասեմ. զի դու ես վէմ, և 'ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ. և դրունք դժոխոց զնա մի՛ յաղթահարեսցեն. և տաց քեզ զփականս արքայութեան երկնից. և զոր միանգամ կապեսցես յերկրի՝ եղիցի կապեալ յերկինս. և զոր արձակեսցես յերկրի՝ եղիցի արձակեալ յերկինս:

Յայնժամ սաստեաց աշակերտացն. զի մի՛ ումեք ասիցեն՝ թէ նա է քրիստոսն: ճկը Բ.

Յայնմհետէ՝ սկսաւ յս ցուցանել աշակերտացն, թէ պարտ է նմա երթալ յեէմ, և բազում չարչարանս չարչարել և անարգել 'ի քահանայապետից, և 'ի դպրաց՝ և 'ի ծերոց ժողովրդեանն՝ և սպանա-

Մ Մր Ղ. Յ
ճկղ ծը ղդ ժա. հգ
ճկէ . . .

Մ Մր Ղ.
ճկը ծգ ղե մզ

նել, և յերիր աւուր
յառնել:

ճկթ Զ. Եւ առեալ զնա մե-
կուսի պետրոսի՝ սկսաւ
կագել ընդ նմա՝ և ասել
քա՛ւ լիցի քեզ տէր մի՛
եղիցի քեզ այդ:

Եւ նա դարձեալ 'ի
պետրոս՝ ասէ՝ ե՛րթ յե-
տըս իմ սատանայ, գայ-
թակղութիւն իմ ես.
զի ո՛չ խորհիս դու զա՟յն
այլ զմարդկան:

ճհ Բ. Յայնժամ յիսուս ասէ
ցաշակերտսն իւր. եթէ
ոք կամի զկնի իմ գալ՝
ուրասցի զանձն՝ և առցէ
զխաչ իւր, և եկեսցէ
զկնի իմ:

Զի որ կամիցի զան-
ձըն իւր կեցուցանել՝
կորուսցէ զնա. և որ
կորուսցէ զանձն իւր
վասն իմ, գտցէ զնա:

Զի՞նչ օգտիցի մարդ՝
եթէ զաշխարհս ամե-
նայն շահեսցի, և զան-
ձըն իւր տուժեսցէ.
կամ զի՞նչ տացէ մարդ
փրկանս ընդ անձին
իւրոյ:

Զի գալոց է որդի մար- ճհա Ա.
դոյ փառօք հօր իւրոյ՝
հանդերձ հրեշտակօք
իւրովք. և յայնժամ
հատուսցէ իւրաքանչիւր
ըստ գործս իւր:

Ամէն ասեմ ձեզ՝ զի ճհբ Բ.
են ոմանք 'ի դոցանէ
որք աստ կան, որք ոչ
ճաշակեսցեն զմահ՝ մին-
չև տեսցեն զորդի մար-
դոյ եկեալ արքայութ՟
իւրով:

Եւ յետ վեց աւուր՝ 14 ժէ 1
առնու յ՟ս ընդ իւր ըզ-
պետրոս և զյակոբոս, և
զյովհաննէս զեղբայր
նորա՝ և հանէ զնոսա
'ի լեառն մի բարձր՝ ա-
ռանձին:

Եւ այլակերպեցաւ ա-
ռաջի նոցա. և լուսա-
ւորեցան երեսք նորա

Մ	Մր	Ղ.
ճկթ	ձդ	.
ճհ	ձե	ղզ

Մ	Մր	Ղ.
ճհա	.	.
ճհբ	ձէ	ղը

իբրև զարեգակն. և
հանդերձք նորա՝ եղեն
սպիտակք իբրև զլոյս։
Եւ ահա՛ երևեցան նո-
ցա Մովսէս և Եղիա՝ որք
խօսէին ընդ նմա։
Պատասխանի ետ պետ-
րոս և ասէ ցյիսուս՝
տէ՛ր՝ բարւոք է մեզ
աստ լինել. եթէ կամիս՝
արասցուք երիս տաղա-
ւարս. մի՝ քեզ՝ և մի՝
Մովսէսի՝ և մի՝ Եղիայի։
Եւ մինչդեռ նա՛ խօսէր՝
ահա՛ ամպ լուսաւոր՝
հովանի եղև ՚ի վերայ
նոցա։
Ձա՛յն եղև յամպոյն և
ասէ՝ դա է որդի իմ սի-
րելի, ընդ որ հաճեցայ.
դմա լուարուք։
Իբրև լուան աշակերտ-
քն՝ անկան ՚ի վերայ ե-
րեսաց իւրեանց, և եր-
կեան յոյժ։
Եւ մատուցեալ յս̃՝
բուռն եհար զնոցանէ

և ասէ. յոտն կացէք,
և մի՛ երկնչիք։
Ամբարձին զաչս իւրե̃ց,
և ոչ զոք տեսին, բայց
միայն զյիսուս։
Եւ մինչդեռ իջանէին
՚ի լեռնէ անտի՝ պատ-
ուիրեաց նոցա յիսուս՝
և ասէ. մի՛ ումեք աս-
ցէք զտեսիլդ զայդ մին-
չև որդի մարդոյ ՚ի մե-
ռելոց յարիցէ։
Հարցին ցնա աշակերտ- ձհգ
քն և ասեն՝ զիա՞րդ .Օ.
դպիրքն ասեն, թէ Եղի-
այի նախ պարտ է գալ։
Պատասխանի ետ յիսուս
և ասէ ցնոսա՝ Եղիա գայ
և հաստատեսցէ զա̃մ։
Այլ ասեմ ձեզ՝ զի և Ե-
ղիա եկեալ իսկ է, և ո՛չ
ծանեան զնա. այլ արա-
րին ընդ նա՝ զոր ինչ
կամեցան. նոյնպէս և
որդի մարդոյ չարչարե-
լոց է ՚ի նոցանէ։
Յայնժամ ՚ի միտ առին

Մ	Մր
ձհգ	յթ

աշակերտքն՝ թէ վասն
յովհաննու մկրտչի ասաց
ցնոսա:

Վեցեր· կիւր· Երկուշաբաթի աւուր·

ժէ
Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։

14 ճհդ Եւ իբրև եկն ՚ի ժողո-
Բ վուրդն, մատեաւ այր մի՝
Ղ 5 ՚ի ծունր իջանէր և ասէր՝
տ̃ր ողորմեա՛ց որդւոյ ի-
մում զի լուսնոտի. և չա-
րաչար հիւանդանայ. բա-
զում անգամ անկանի ՚ի
հուր և երբեմն ՚ի ջուր:
Եւ մատուցի զնա աշա-
կերտացն քոց, և ո՛չ կա-
րացին բժշկել ։
Պատասխանի ետ յս̃՝ և
ասէ. ո՛վ ազգ անհաւատ
և թիւր, մինչև ցե՞րբ ի-
ցեմ ընդ ձեզ . մինչև
յե՞րբ անսայցեմ ձեզ .
ածէք զնա առ իս . և ածին
զնա առ յիսուս ։
Եւ սաստեաց ՚ի նա յս̃՝
և ել ՚ի նմանէ դևն, և
բժշկեցաւ մանուկն ՚ի
ժամէն յայնմանէ ։
Յայնժամ մատեան աշա- ճհե
կերտքն առանձին, և ա- Ե
սեն ցյիսուս. մեք ըն-
դէ՞ր ո՛չ կարացաք հա-
նել զնա:
Եւ նա՝ ասէ ցնոսա, վս̃
թերահաւատութեան
ձերոյ:
Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ
ունիցիք հաւատս քան
զհատն մանանխոյ, ա-
սասջիք լերինս այսմիկ
փոխեա՛ց աստի անդր՝ և
փոխեսցի. և ոչ ինչ ան-
հնարին լինիցի ձեզ.
բայց այս ազգ՝ ո՛չ ելք
ելանէ, եթէ ոչ աղօթիւք
և պահօք ։

Վեցեր· կիւր· Երեքշաբթի·

Ընդ տեառն մերոյ յս̃ի քս̃ի·

ժէ
Եւ մինչդեռ շրջէին ճհզ 21
նոքա ՚ի գալիլեա, ասէ Բ
ցնոսա յիսուս. մատնե-

Մ	Մր	Ղ
ճհդ	ղա	ղթ
ճհե	.	մ

Մ	Մր	Ղ
ճհզ	ղգ	ճա

լոց է որդի մարդոյ ՚ի
ձեռս մարդկան:
Եւ սպանցեն զնա՝ եւ
յերրիր աւուր յարիցէ:
Եւ տրտմեցան յոյժ:
ճհե Իբրեւ եկին նոքա ՚ի կա֊
Ժ փառնայում, մատեան,
Լ 6 որք զերկդրամեանն պա֊
հանջէին՝ առ պետրոս,
եւ ասեն. վարդապետն
ձեր ո՞չ տայ զերկդրա֊
մեանն, եւ ասէ՝ այո՛:
Եւ իբրեւ եմուտ ՚ի
տուն՝ յառաջեաց քան
զնա յիսուս եւ ասէ. զի՞֊
արդ թուի քեզ սիմոն.
թագաւորք երկրի յում֊
մէ՞ առնուն զհարկս կամ
զհաս, յորդւո՞ց իւր֊
եանց՝ թէ յօտարաց:
Եւ իբրեւ ասաց թէ յօ֊
տարաց, ասէ ցնա յիսուս՝
ապա ուրեմն ազատ են
որդիքն:
Բայց զի մի՛ գայթակղե֊
ցուսցուք զնոսա՝ երթ
՚ի ծով, եւ ընկեա՛ կարթ.

եւ զառաջին ձուկն որ
ելանիցէ՝ առ, եւ բա՛ց
զբերան նորա եւ գտանի֊
ցես սատեր. եւ զայն ա֊
ռեալ՝ տացես ընդ իմ,
եւ ընդ քո:
Յայնմ աւուր մատեան ճհը
աշակերտքն առ յիսուս՝ Բ
եւ ասեն. ո՞վ իցէ ՚ի մէնջ Լ 7
մեծ յարքայուե̄ երկնից.
եւ կոչեալ առ ինքն յի͞ս
մանուկ մի՝ կացոյց զնա ՚ի
մէջ նոցա, եւ ասէ. ա֊
մէն ասեմ ձեզ, եթէ ոչ
դարձջիք, եւ եղիջիք իբրեւ
զմանկտի, ոչ մտանիցէք
յարքայութիւն երկնից:
Արդ՝ որ խոնարհեցու֊
ցանէ զանձն իբրեւ զմա֊
նուկս զայս՝ նա է մեծ
յարքայութեան երկնից:
Եւ որ ոք ընկալցի մա֊ ճհթ
նուկ մի այսպիսի՝ յա֊ Բ
նուն իմ, զիս ընդունի.
եւ որ ոք գայթակղեցուս֊
ցէ զմի ՚ի փոքրկանցս
յայսցանէ, յիս հաւա֊

Մ Մր
ճհե .

Մ Մր Գ
ճհը ղե ճբ. ժե
ճհթ ղե ճղէ

տացելոց՝ լաւ է նմա՝ եթէ կախիցի երկան իշոյ ընդ պարանոց նորա, եւ ընկղմիցի 'ի խորս ծովու։

Վայ աշխարհի 'ի գայթակղութեանց. հարկ է գալ գայթակղութեանց՝ բայց վայ մարդոյն այնմիկ, յորոյ ձեռն գայցէ գայթակղութիւն։

ճձ Օ. Ապա թէ ձեռն քո կամ ոտն գայթակղեցուցանէ զքեզ, հատ զնա՝ եւ ընկեա 'ի քէն. լաւ իցէ քեզ միաձեռանի կամ կաղ մտանել 'ի կեանս՝ քան թէ երկուս ձեռս եւ երկուս ոտս ունել. եւ անկանիլ 'ի հուրն յաւիտենական։

Եւ եթէ ակն քո գայթակղեցուցանէ զքեզ՝ խլեա զնա եւ ընկեա 'ի քէն. լաւ իցէ քեզ միականի մտանել 'ի կեանս՝ քան երկուս աչս ունել եւ անկանիլ 'ի գեհեն հրոյն։

Վեցեր. կիւր. Չորեքշաբաթի աւուր.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ.

ժը

Զգոյշ լերուք՝ մի' արհամարհիցէք զմի 'ի ճձա 10
փոքրկանցս յայսցանէ. Ժ.
ասեմ ձեզ զի հրեշտակք նոցա յերկինս՝ հանապազ տեսանեն զերեսս հօր իմոյ՝ որ յերկինս է։

Զի եկն որդի մարդոյ կեցուցանել զկորուսեալն։

Զինչ թուի ձեզ՝ եթէ ճձբ
լինիցի մարդոյ հարիւր Ա
ոչխար, եւ մոլորիցի 18
մի 'ի նոցանէ, ոչ թողուցու զիննսուն եւ զինն ոչխարսն 'ի լերինս, եւ երթիցէ, խնդրիցէ զմոլորեալն։

Եւ եթէ լինիցի գտանել զնա. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի ուրախ լինի 'ի վերայ նորա, առաւել քան 'ի վերայ իննսուն

և ինննունցն, որք չիցեն
մոլորեալք:
Նոյնպէս՝ ո՛չ են կամք
առաջի Հօր իմոյ որ յեր-
կինս է, եթէ կորիցէ մի
'ի փոքրկանցս յայսցանէ:
ճձգ Ա Եթէ մեղիցէ քեզ եղ-
բայր քո՝ երթ, յանդի-
մանեա՛ զնա, յորժամ
դու և նա միայն իցէք.
եթէ լուիցէ քեզ՝ շա-
հեցար զեղբայրն քո:
ճձդ Ժ Ապա թէ ոչ լուիցէ քեզ՝
ա՛ռ ընդ քեզ մի ևս,
կամ երկուս. զի 'ի բե-
րանոյ երկուց և երից
վկայից՝ հաստատեսցի ա-
մենայն բան:
Իսկ եթէ նոցա ոչ լուի-
ցէ՝ ասասցէր յեկեղե-
ցւոջ:
Ապա եթէ և եկեղե-
ցւոյն ոչ լուիցէ՝ եղիցի
քեզ իբրև զհեթանոսն
և զմաքսաւոր:
ճձե Ա Ամէն ասեմ ձեզ. զի զոր
կապիցէք յերկրի՝ եղի-
ցի կապեալ յերկինս,
և զոր արձակիցէք յերկ-
րի՝ եղիցի արձակեալ
յերկինս:
Դարձեալ՝ ասեմ ձեզ. ճձզ
եթէ երկու 'ի ձէնջ մի- Գ
աբանիցեն յերկրի վ̄
ամենայն իրաց՝ զինչ և
խնդրեսցեն՝ եղիցի նոցա
'ի Հօրէ իմմէ որ յերկի-
նս է:
Զի ուր իցեն երկու
կամ երեք ժողովեալ
յանուն իմ՝ անդ եմ
ես 'ի մէջ նոցա:
Յայնժամ մատեաւ առ ճձէ
նա պետրոս՝ և ասէ. Ա
տէ՛ր քանիցս անգամ թէ
մեղիցէ ինձ եղբայրն իմ,
և թողից նմա. մինչև ցեօ՞-
թն անգամ:
Ասէ ցնա յիսուս. ո՛չ ա-
սեմ քեզ՝ թէ մինչև
ցեօթն անգամ՝ այլ մին-
չև յեօթանասնեկին եօ-
թն:
Վասն այսորիկ՝ նմանե- ճձը
Ժ Ւ Չ

Մ	Ղ	Յ
ճձգ	ճղը	.
ճձդ	.	.
ճձե	.	ճժե

Մ	Ղ
ճձզ	.
ճձէ	ձղ
ճձը	.

ցաւ արքայութիւն երկնից առն թագաւորի, որ կամեցաւ համար առնուլ ՚ի մէջ ծառայից իւրոց:

Եւ իբրև սկսաւ առնուլ՝ մատուցաւ առ նա պարտապան մի բիւր քանքարոյ:

Իբրև ոչ ունէր հատուցանել՝ հրամայեաց զնա վաճառել տէրն նր̃· և զկին նորա, և զորդիս՝ և զամենայն որ զինչ և ունիցի՝ և հատուցանել:

Եւ անկեալ ծառայն՝ երկիր պագանէր նմա և ասէր՝ երկայնամիտ լե՛ր առ իս, և զամենայն հատուցից քեզ:

Գթացեալ տէր ծառային այնորիկ՝ արձակեաց զնա, և զփոխն եթող նմա:

Եւ ելեալ ծառայն՝ եգիտ զմի ՚ի ծառայակցաց իւրոց, որ պարտ էր նմա հարիւր դահեկան· և կալեալ զնա խեղդէր և ասէր, հատո՛ ինձ զոր պարտիս:

Արդ՝ անկեալ ծառայակիցն առ ոտս նորա, աղաչէր զնա՝ և ասէր, երկայնամիտ լե՛ր առ իս՝ և հատուցից քեզ:

Եւ նա ո՛չ կամէր· այլ չոգաւ էարկ զնա ՚ի բանտ՝ մինչև հատուսցէ զպարտսն:

Իբրև տեսին ծառայակիցքն նորա որ ինչ եղև՝ տրտմեցան յոյժ, և եկեալ ցուցին տեառն իւրեանց զամենայն որ ինչ եղև:

Յայնժամ կոչեաց զնա տէրն իւր՝ և ասէ· ծառա՛յ չար· զամենայն ըզպարտսն թողի քեզ, վ̃ զի աղաչեցեր զիս:

Իսկ արդ՝ ո՛չ էր պարտ և քեզ ողորմել ծառայակցին քում, որպէս և

ես քեզ ողորմեցայ ։

Եւ բարկացեալ տէրն նորա, մատնեաց զնա դահճաց, մինչեւ հատուսցէ զա՟մ զպարտսն ։

Նոյնպէս՝ եւ Հայր իմ որ յերկինս է՝ արասցէ ձեզ, եթէ ո՛չ թողուցուք իւրաքանչիւր եղբօր իւրում ՚ի սրտից ձերոց զյանցանս նորա ։

Վեցեր· Սիւր· Հինգշաբաթի աւուր,

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս,

ճձթ Եւ եղեւ իբրեւ կատարեաց յիսուս զբանս

Ը զայսոսիկ, փոխեցաւ ՚ի

Խ գալիլեէ՝ եւ եկն ՚ի սահմանս հրէաստանի յայնկոյս յորդանանու ։

Եւ գնացին զհետ նորա ժողովուրդք բազումք, եւ բժշկեաց զնոսա անդ ։

Եւ մատուցեալ առ նա փարիսեցիքն, փորձէին զնա եւ ասէին, եթէ արժա՞ն իցէ ումեք արձակել զկին իւր, ըստ ա՟մ վնասու ։

Պատասխանի ետ նոցա եւ ասէ, չիցէ՞ ընթերցեալ ձեր՝ թէ որ հաստատեացն ՚ի սկզբանէ՝ արու եւ էգ արար զնոսա, եւ ասէ. վ՟ն այսորիկ՝ թողցէ այր զհայր եւ զմայր՝ եւ երթիցէ զհետ կնոջ իւրոյ՝ եւ եղիցին երկոքեան ՚ի մարմին մի ։

Ապա ուրեմն ո՛չ են երկու՝ այլ մի մարմին ։

Արդ՝ զոր Աստուած զուգեաց, մարդ մի՛ մեկնեսցէ ։

Ասեն ցնա. իսկ Մովսէս ընդէ՞ր, պատուիրեաց մեզ տալ թուղթ մեկնելոյ՝ եւ արձակելոյ ։

Ասէ ցնոսա. Մովսէս վ՟ն խստասրտութեան ձերոյ հրամայեաց ձեզ արձակել զկանայս ձեր. այլ

Մ Մր
ճձթ ճդ

՚ի սկզբանէ ոչ եղեւ այնպէս:

ճղ Բ Բայց ասեմ ձեզ, զի ամենայն որ արձակէ զկին իւր՝ և ոչ վասն պոռնկութեան, և առնիցէ այլ՝ շնայ, և որ զարձակեալն առնէ՝ շնայ:

ճղա Գ Ասեն ցնա աշակերտքն իւր՝ եթէ այդպէս ինչ վնաս իցէ ընդ այր և ընդ կին, լաւ է չամուսնանալ:

Եւ նա ասէ ցնոսա. ոչ ամենեքին բաւական են այդմ բանի, այլ որոց տուեալ է:

Զի են ներքինիք՝ որ յորովայնէ մօր իւրեանց ծնան այնպէս:

Եւ են ներքինիք՝ որ ՚ի մարդկանէ եղեն ներքինիք:

Եւ են ներքինիք՝ որ զանձինս իւրեանց արարին ներքինիս վասն արքայութեան երկնից:

Որ կարող է առնել՝ առցէ:

Յայնժամ մատուցան առ նա մանկտի. զի ձեռն դիցէ ՚ի վերայ նոցա՝ և աղօթս արասցէ: ճղբ Բ

Եւ աշակերտքն նորա սաստէին նոցա:

Ասէ յիսուս, թո՛ղ տուք մանկտւոյդ՝ և մի՛ արգելուք զդոսա գալ առ իս, զի այդպիսեացդ է արքայութիւն երկնից:

Եւ եդեալ ձեռս ՚ի վերայ նոցա՝ գնաց անտի:

Վեցեր. կիւր. Ուրբաթի աւուր.

Ի Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Եւ ահա մատուցեալ ոմն առ նա՝ ասէ. Վարդապետ բարի, զի՞նչ բարի գործեցից, զի ընդունիցիմ զկեանսն յաւիտենականս: ճղդ Բ

Եւ նա ասէ ցնա՝ զի՞ հարցանես զիս զբարւոյ. մի

Մ Մր Ղ.
ճղ ճե ճղե
ճղա . .

Մ Մր Ղ.
ճղբ ճղ մժզ
ճղդ ճե ճխա. մժր

է բարի. և թէ կամիս ՚ի
կեանսն յաւիտենականս
մտանել՝ պահեա՛ զպատ֊
ուիրանսն։
Ասէ ցնա՝ զո՞րս։
Ասէ ցնա Յիսուս. զմի՛
սպանաներն, և մի՛ շնար.
և մի՛ սուտ վկայեր։
Պատուեա՛ զհայր քո և
զմայր. և սիրեսցես զըն֊
կեր քո իբրև զանձն քո։
Ասէ ցնա պատանին. զայդ
ամենայն պահեցի ՚ի ման֊
կութենէ իմմէ. արդ ի՞ւ
իւիք պակաս իցեմ։
ճղդ Ասէ ցնա Յիսուս, եթէ
Բ կամիս կատարեալ լինել,
երթ վաճառեա՛ զինչս քո՝
և տուր աղքատաց, և
ունիցիս գանձս յերկինս,
և եկ զհետ իմ։
ճղե Իբրև լուաւ պատա֊
Բ նին զբանն՝ գնաց տրտ֊
մեալ, զի ունէր ստաց֊
ուածս բազումս։
Ասէ Յս ցաշակերտսն.
ամէն ասեմ ձեզ, զի դժ֊
ուարաւ մտցէ մեծատու֊
նըն յարքայութիւն երկնից։
Դարձեալ ասեմ ձեզ.
դիւրին է մալխոյ մտա֊
նել ընդ ծակ ասղան,
քան մեծատան յարքա֊
յութիւն Այ մտանել։
Իբրև լուան աշակերտ֊
քըն՝ զարմացան յոյժ,
և ասեն իսկ ո՞ կարիցէ
ապրել։
Հայեցաւ ՚ի նոսա Յս և
ասէ. առ ՚ի մարդկանէ
այդ անկար է՝ այլ առ
Այ ամ ինչ զօրաւոր։
Յայնժամ պատասխանի
ետ պետրոս և ասէ
ցնա. ահաւասիկ մեք թողաք
զամենայն և եկաք զհետ
քո. արդ զի՞նչ լինիցի մեզ։
Ասէ ցնոսա Յս. ամէն ա֊ ճղզ
սեմ ձեզ, զի դուք որ ե֊ Ժ
կիք զհետ իմ, ՚ի միւսան֊
գամ գալստեանն յոր֊
ժամ նստցի որդի մար֊
դոյ յաթոռ փառաց իւ֊ ճղէ
րոց. նստջիք և դուք Ե

Մ	Մր	Ղ
ճղդ	ճր	ճծբ ; ճժթ
ճղե	ճթ	մի

Մ	Մր	Ղ
ճղզ	.	.
ճղէ	.	մհբ

յերկնաւորն աթոռոյ դատել զերկոտասան ազգն Իսրայէլի։

ՃԸ Բ Եւ ամենայն որ ոք էթող զտուն, կամ զեղբարս, կամ զքորս, կամ զհայր, կամ զմայր, կամ զկին, կամ զորդիս՝ կամ զագարակս վասն անուան իմոյ, հարիւրապատիկ առցէ՝ եւ զկեանսն յաւիտենականս ժառանգեսցէ։

ՃԹ Բ Բազումք եղիցին առաջինք յետինք՝ եւ յետինք առաջինք։

Ի 1 Մ Ժ ԽՄ Նման է արքայութիւն երկնից առն տանուտեառն, որ ել ընդ առաւօտս ՚ի վարձու ունել մշակս յայգի իւր. եւ էարկ վարձս մշակացն աւուրն դահեկան, եւ առաքեաց զնոսա յայգի իւր։ Եւ ելեալ զերրորդ ժամու՝ ետես այլս զի կային դատարկք ՚ի հրապարակս. ասէ եւ ցնոսա՝ երթա՛յք եւ դուք յայգի իմ, եւ որ ինչ արժան իցէ՝ տաց ձեզ։ Եւ նոքա գնացին։ Եւ դարձեալ ելեալ զվեց ժամու, եւ զինն ժամու, արար այնպէս։ Եւ զմետասաներորդ ժամու ելեալ՝ եգիտ այլս զի կային դատարկք. ասէ ցնոսա՝ ընդէ՞ր կայք աստ զօրս ցերեկ դատարկք։ Ասեն ցնա՝ զի ո՛չ ոք կալաւ զմեզ ՚ի վարձու։ Ասէ ցնս՝ երթա՛յք եւ դուք յայգին, եւ որ ինչ արժան է՝ առնուցուք։ Եւ իբրեւ երեկոյ եղեւ՝ ասէ տէր այգւոյն ցգաւառապետ իւր. կոչեա՛ զմշակսն եւ տո՛ւր նոցա վարձս սկսեալ ՚ի յետնոցն մինչեւ ցառաջինսն։ Իբրեւ եկին որք զմետա-

Մ Մ Ղ
ՃԸ ՃԺ Մի
ՃԹ ՃԺա ՃԺգ
Մ . .

սանդերորդ ժամուն, և առին մէն մի դահեկան: Առեալ և առաջինքն համարէին թէ աւելի առնուցուն, և առին մէն մի դահեկան և նոքա: Իբրեւ առին՝ տրտնջէին զտանուտեառնէ և ասէին. թէ դոքա յետինքդ մի ժամ գործեցին, և հաւասարս արարեր զդոսա մեզ՝ որք զծանրութիւն աւուրն բարձաք և զտօթ: Նա պատասխանի ետ միում 'ի նոցանէ՝ և ասէ. ընկեր՝ չզրկեմ զքեզ, ո՞չ դահեկանի միոջ սակ արկեր ընդ իս: Առ զքոյդ՝ և երթ. ես կամիմ յետնոցս տալ որպէս և քեզ: Եթէ չիցէ՞ ինձ իշխանութիւն յիմում առնել զինչ և կամիմ. կամ թէ ակն քո չար է՝ զի ես առատ եմ: Այսպէս՝ եղիցին յետինք առաջինք՝ և առաջինք յետինք. զի բազումք են կոչեցեալք, և սակաւք են ընտրեալք:

Վեցեր. կիւր. Շաբաթի աւուրն:

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս:

Իբրեւ ելանէր Յիսուս յերուսաղէմ, էառ զերկոտասան առանձինն, և 'ի ճանապարհին ասէ ցնոսա: Ի
մա 17 Ի.
Ահաւասիկ ելանեմք յերուսաղէմ, և որդի մարդոյ մատնեսցի քահանայապետից, և դպրաց. և դատապարտեսցեն զնա 'ի մահ. և մատնեսցեն զնա հեթանոսաց, այպանել, և հարկանել, և 'ի խաչ հանել, և յերիր աւուր յարիցէ:
Յայնժամ մատեաւ առ նա մայր որդւոցն զեբեդեայ որդւովքն իւրովք մբ Օ. ւ3

Մ Ճ Կ
մա ճժբ մբ
մբ ճժգ .

հանդերձ. երկիրպագանէր, եւ խնդրէր ինչ ՚ի նմանէ։

Եւ նա ասէ ցնա՝ զի՞նչ կամիս։

Ասէ ցնա՝ ասա զի նստցին սոքա երկու որդիքս իմ, մի ընդ աջմէ քումմէ, եւ մի ընդ ահեկէ յարքայութեան քում։

Պատասխանի ետ յս եւ ասէ. ո՛չ գիտէք զինչ խնդրէք. կարէք ըմպել զբաժակն՝ զոր ես ըմպելոց եմ. կամ զմկրտութիւն՝ զոր ես մկրտելոց եմ մկրտել։

Ասեն ցնա կարող եմք։

Ասէ ցնոսա յիսուս՝ զբաժակն իմ ըմպիցէք. եւ զմկրտութիւնն զոր ես մկրտելոց եմ մկրտիցիք. բայց նստուցանել ընդ աջմէ եւ ընդ ահեկէ իմմէ, ո՛չ է իմ տալ՝ այլ որոց պատրաստեալ է ՚ի հօրէ իմմէ։

մդ Բ Եւ լուեալ տասանցն՝ բարկացան ՚ի վերայ երկուց եղբարցն։

Յիսուս կոչեաց զնոսա առ ինքն եւ ասէ՝ գիտէք զի իշխանք ազգաց տիրեն նոցա՝ եւ մեծամեծքն իշխեն նոցա։

Ո՛չ այնպէս իցէ եւ ՚ի ձերում միջի. այլ որ կամիցի ՚ի ձէնջ մեծ լինել, եղիցի ձեր պաշտօնեայ։

Եւ որ կամիցի ՚ի ձէնջ առաջին լինել՝ եղիցի ձեր ծառայ։

Որպէս որդի մարդոյ ո՛չ եկն պաշտօն առնուլ, այլ պաշտել. եւ տալ զանձն իւր փրկանս փոխանակ բազմաց։ մդ Գ

Եօթներ. կիւր. աւուրն.

Ընդ Ցետան մերոյ յնի.քնի.

Ի մե Բ ԽԴ

Եւ յելանելն նոցա յերիքովէ, գնացին զհետ նորա ժողովուրդք բազումք։ 29

ՄՄԴ
մգ ճժգ մհ

ՄՄԴՑ
մգ ճժե զա ճլե
մե ճժղ միգ

Եւ ահա՛ կոյրք երկու նստէին առ ճանապարհաւն։

Իբրեւ լուան թէ յ՟ս անցանէ՝ աղաղակեցին և ասեն, ողորմեա՛ց մեզ յ՟ս որդի դաւթի։

Եւ ամբոխն սաստեաց նոցա՝ զի լռեսցեն։

Եւ նոքա ևս առաւել աղաղակէին և ասէին, տէր՝ ողորմեա՛ց մեզ որդի դաւթի։

Զտեղի էառ յիսուս՝ կոչեաց զնոսա և ասէ, զի՞նչ կամիք՝ զի արարից ձեզ։

Ասեն ցնա. տէր՝ զի բացցին աչք մեր։

Եւ գթացեալ յիսուս, մերձեցաւ յաչս նոցա, և վաղվաղակի տեսին, և գնացին զհետ նորա։

Մղ Ի ԽԼ Իբրեւ մօտ եղեն յերուսաղէմ, և եկին ՚ի բեթփագէ մերձ ՚ի լեառըն ձիթենեաց. յայնժամ յիսուս արձակեաց երկուս յաշակերտացն իւրոց։

Եւ ասէ ցնոսա՝ երթայք ՚ի գեօղդ որ առաջի ձեր է, և անդէն գտանէք էշ կապեալ, և յաւանակ ընդ նմին, լուծէ՛ք, և ածէ՛ք ինձ։

Եւ եթէ ոք ասիցէ ինչ ձեզ՝ ասասջի՛ք եթէ տ՟ն իւրեանց պիտոյ են. և վաղվաղակի առաքէ զն՟ս։

Բայց այս ամ՟ն եղեւ զի լցցի բան մարգարէին, Մէ Ա
որ ասէ. ասացէք դստեր սիօնի՝ ահա՛ թագաւոր քո գայ քեզ հեզ՝ և հեծեալ յէշ՝ և ՚ի յաւանակի իշոյ։

Գնացին աշակերտքն, և Մը
արարին որպէս հրամայեաց նոցա յիսուս։ Բ

Եւ ածին զէշն և զյաւանակն։

Եւ արկին զնոքօք ձորձս և նստաւ ՚ի վերայ նոցա։

Մ	Մ	Ղ.	Մ	Մ	Ղ.	Յ
Մղ	ճժէ	Մը	Մէ	.	.	ճա
			Մը	ճժր	Մէ	.

Եւ բազում ժողո֊
վուրդք տարածեցին ըզ֊
հանդերձս իւրեանց ՚ի
ճանապարհին։
Եւ այլք հատանէին ոս֊
տըս ՚ի ծառոց՝ և տա֊
րածանէին ՚ի ճանապար֊
հին։
մթ Եւ ժողովուրդն՝ որ ա֊
Ա. ռաջին և զկնի երթային՝
աղաղակէին և ասէին.
օրհնութի̄ որդւոյ դաւ֊
թի, օրհնեալ որ գայ
յանուն տեառն. օրհ֊
նութիւն ՚ի բարձունս։
մժ Եւ ՚ի մտանելն նորա
Ժ. յԵրուսաղէմ՝ դղրդե֊
ցաւ քաղաքն ամենայն և
ասէ՝ ո՞վ իցէ սա։
Եւ ժողովուրդքն ասեն.
սա է մարգարէն յիսուս՝
որ ՚ի Նազարեթէ գալի֊
լեացւոց։
մժա Եւ եմուտ յիսուս ՚ի
Ա. տաճարն՝ և եհան ար֊
տաքս զամենեսին, որ
վաճառէին և գնէին ՚ի
տաճարի անդ. և զսեղա֊
նըս հատավաճառացն
կործանեաց՝ և զաթոռս
աղաւնեվաճառացն։
Եւ ասէ ցնոսա. գրեալ է՝
տուն իմ տուն աղօթից
կոչեսցի. և դուք արա֊
րէք զդա՝ այրս աւազա֊
կաց։
Եւ մատեան առ նա մժբ
կոյրք և կաղք ՚ի տաճա֊ Ժ.
րին, և բժշկեաց զնս̄։ Ի.Օ.
Իբրև տեսին քահանա֊ մժգ
յապետքն և դպիրք՝ զս֊ Ե.
քանչելիսն զոր արար՝ և
զմանկտին որ աղաղակէին
՚ի տաճարին և ասէին,
օրհնութի̄ որդւոյ դաւթի
բարկացան, և ասեն
ցնա լսես զինչ ասեն
դոքա։
Ասէ ցնոսա, այո. չիցէ̃
ընթերցեալ ձեր, եթէ ՚ի
բերանոյ տղայոց և սըն֊
դիաց կատարեցեր զօրհ֊
նութիւն։
Եւ թողեալ զնոսա՝ ել մժդ
Օ.

Մ	Մ	Ղ	Յ
մթ	ճժթ	մլգ	ճ
մժ	.	.	.
մժա	ճխա	մլը	խա

Մ	Ղ
մժբ	.
մժգ	մլե
մժդ	ճի

արտաքոյ քաղաքին 'ի բեթանիա և անդ ագաւ:

Նոյեմբեր · կիւր · Երկուշաբթի աւուրն ·

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ·

ԽԱ. Եւ այգուցն իբրև դարձաւ անդրէն 'ի քաղաքն՝ քաղցեաւ:

Եւ տեսեալ թզենի մի 'ի վերայ ճանապարհին՝ եկն 'ի նա և ոչինչ եգիտ 'ի նմա, բայց միայն տերև:

Եւ ասէ ցնա մի՛ այսուհետև 'ի քէն պտուղ եղիցի յաւիտեան:

Եւ առ ժամայն չորացաւ թզենին:

Իբրև տեսին աշակերտքըն՝ զարմացան և ասեն, թէ զիա՞րդ վաղվաղակի ցամաքեցաւ թըզենին:

ՄԺԵ Օ. Պատասխանի ետ յս՝ և ասէ ցնոսա. ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ունիցիք հաւատս՝ և ոչ երկմտիցիք, ո՛չ միայն թզենւոյդ առնիցէք. այլ թէպէտ և լերինդ ասիցէք՝ բարձի՛ր և անկի՛ր 'ի ծով՝ եղիցի:

Եւ զամենայն ինչ զոր և խնդրիցէք յաղօթս հաւատով առնուցուք: ՄԺԶ Դ.

Եւ իբրև եկն 'ի տաճարն՝ մատեան առ նա՝ մինչդեռ ուսուցանէր, քահանայապետքն և ծերք ժողովրդեանն՝ և ասեն, որո՞վ իշխանութ առնես զայդ. և ո՞վ ետ քեզ զիշխանութիւնդ զայդ: ՄԺԷ Ը. Ա

Պատասխանի ետ յիսուս և ասէ ցնոսա. հարցից և ես զձեզ բան մի. զոր թէ ասիցէք ինձ, և ես ձեզ ասացից՝ որով իշխանութ առնեմ զայս:

Մկրտութիւնն յոհաննու ուստի՞ էր՝ յերկնից՝ թէ 'ի մարդկանէ:

Եւ նոքա խորհէին ընդ միմեանս և ասէին:

Մ Մ Մ Մ Ղ Յ

ՄՅԵ ՃԻԳ ՄԺԶ ՃԻԵ · ՃԻԸ · ՃԼԳ · ՃԼԵ ·

ՄԺԷ ՃԻԷ Մխ

Եթէ ասեմք յերկնից՝ ասէ ցմեզ. ընդէ՞ր ոչ հաւատացէք նմա. և եթէ ասեմք ՚ի մարդկանէ՝ երկնչիմք ՚ի ժողովրդենէ. զի ամենեքին զՅովհաննէս իբրև զմարգարէ ունէին։ Պատասխանի ետուն Յիսուսի և ասեն. ոչ գիտեմք։ Ասէ ցնոսա և նա. և ոչ ես ասեմ ձեզ՝ որով իշխանութեամբ առնեմ զայս։

մժը Ժ ԽԺԺ Բայց՝ զի՞նչ թուի ձեզ. առն միոջ էին երկու որդիք և մատուցեալ առ առաջինն՝ ասէ. որդեա՛կ՝ երթ այսօր գործեա՛ յայգւոջ։ Նա՝ պատասխանի ետ և ասէ, երթամ տէր՝ և ոչ չոգաւ։ Մատուցեալ և առ միւսն, և ասէ նոյնպէս։ Նա պատասխանի ետ և ասէ՝ ոչ կամիմ. բայց յետոյ զղջացաւ և չոգաւ յայգին։ Ո՞ր ՚ի յերկոցունց արար զկամս հօրն։ Ասեն՝ յետինն։ Ասէ ցնոսա Յիսուս. ամէն ասեմ ձեզ, զի մաքսաւորք և պոռնիկք՝ յառաջեսցեն քան զձեզ յարքայութիւն երկնից։ Զի եկն Յովհաննէս ճանապարհաւ արդարութեան՝ և ոչ հաւատացէք նմա. և մաքսաւորք և պոռնիկք հաւատացին նմա. և դուք տեսէք և ոչ զղջացայք յետոյ հաւատալ նմա։

Նմն. ի. Ղկ. Նրկք շաբաթի աւուրն. Իա

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ.

Այլ առակ լուարո՛ւք. այր մի էր տանուտէր, որ տնկեաց այգի, և ցանկով պատեաց զնա, և փորեաց ՚ի նմա հն- մժթ Ի Օ

Մ մժը Մ մժթ Մ մր Ղ մխա

ձան, և շինեաց աշտարակ. և ետ զնա ցմշակս, և գնաց ՚ի տար աշխարհ:

Իբրև մերձեցաւ ժամանակ պտղոյ՝ առաքեաց զծառայս իւր առ մշակսն, առնուլ զպտուղս նորա:

Եւ կալեալ մշակացն զծառայս նորա, զոմն տանջեցին, զոմն սպանին, և զոմն քարկոծեցին:

Դարձեալ առաքեաց այլ ծառայս բազումս քան զառաջինսն, և արարին նոցա նոյնպէս:

Յետոյ առաքեաց առ նոսա զորդի իւր, և ասէ. Թերևս՝ ամաչեսցեն յորդւոյ աստի իմմէ:

Իսկ մշակքն իբրև տեսին զորդին՝ ասեն ընդ միմեանս. սա՛ է ժառանգն, եկայք սպանցուք զսա, և կալցուք զժառանգութիւն սորա:

Եւ առեալ՝ հանին զնա արտաքոյ քան զայգին, և սպանին:

Արդ՝ յորժամ եկեսցէ տէր այգւոյն, զի՞նչ արասցէ մշակացն այնոցիկ.

Ասեն ցնա. զչարսն չարաչար կորուսցէ. և զայգին տացէ այլոց մշակաց, որք տայցեն նմա զպտուղս ՚ի ժամու իւրեանց:

Ասէ ցնոսա Յիսուս՝ չիցէ՞ երբէք ընթերցեալ ձեր ՚ի գիրս. զվէմն՝ զոր անարգեցին շինօղք, նա՛ եղև գլուխ անկեան. ՚ի Տեառնէ եղև այս՝ և է՛ սքանչելի յաչս մեր:

Վասն այսորիկ ասեմ ձեզ՝ զի բարձցի ՚ի ձէնջ արքայութիւն ա͞յ, և տացի ազգի որ առնիցէ զպտուղս նորա:

Եւ որ անկցի ՚ի վերայ վիմիս այսորիկ՝ փշրեսցի. և յոյր վերայ անկցի, հոսեսցէ զնա:

մէ Ա. Իբրեւ լուան քահանայապետքն եւ դպիրքն եւ փարիսեցիք զառակս զայս գիտացին թէ վասն նոցա ասաց։
Եւ խնդրէին զնա ունել, բայց երկեան 'ի ժողովրդոցն. քանզի իբրեւ զմարգարէ ունէին զնա։

Խոթներ. կիւ. Չորեքշաբթի աւուրն.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

ԻԲ

1 մա Ի ԾԱ. Դարձեալ պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ ցնոսա առակօք։
Նմանեցաւ արքայութիւն երկնից առն թագաւորի, որ արար հարսանիս որդւոյ իւրում։
Եւ առաքեաց զծառայս իւր կոչել զհրաւիրեալսն 'ի հարսանիս, եւ ոչ կամէին գալ։
Դարձեալ առաքեաց այլ ծառայս եւ ասէ՝ ասացէք հրաւիրելոցն. ահաւասիկ զճաշ իմ պատրաստեցի՝ զուարակք իմ եւ պարարակք զենեալք են. եւ ամ ինչ պատրաստ է, եկայք 'ի հարսանիս։
Եւ նոքա յուլացեալք գնացին. ոմն յագարակ իւր, եւ ոմն 'ի վաճառ իւր. եւ այլք՝ կալան զծառայս նորա թշնամանեցին եւ սպանին։
Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ՝ բարկացաւ. եւ առաքեաց զզօրս իւր, եւ սատակեաց զսպանողսն զայնոսիկ. եւ զքաղաքս նոցա այրեաց։
Յայնժամ ասէ ցծառայս իւր՝ հարսանիքս պատրաստ են, եւ հրաւիրեալքն չէին արժանի։
Արդ՝ երթայք յանցս ճանապարհաց, եւ զորս միանգամ գտանիցէք կոչեցէք 'ի հարսանիս։

Մ.	Մր	Ղ.	Յ
մէ	ճիբ	մլթ	հե
.	ճիթ	մխբ	ձե
.	.	մկա	ձէ
մխա	.	ճձա	.

Եւ ելեալ ծառայքն ՚ի ճանապարհս՝ ժողովեցին զամենեսեան զորս և գտին. զչարս, և զբարիս՝ և լցան հարսանիքն բազմականօք:

Միբ
Ժ
Եւ մտեալ թագաւորն հայիլ զբազմականսն՝ ետես անդ զայր մի, որոյ ոչ էր զգեցեալ հանդերձ հարսանեաց:

Եւ ասէ ցնա՝ ընկեր՝ զիա՞րդ մտեր այսր, զի ոչ ունէիր հանդերձ հարսանեաց:

Եւ նա պապանձեցաւ:

Յայնժամ ասէ ցսպասաւորսն. կապեցէք ըզդորա զոտս և զձեռս, և հանէք զդա ՚ի խաւարն արտաքին. անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց:

Զի բազում են կոչեցեալք, և սակաւ են ընտրեալք:

Եօթներ. նիւ. Հինգշաբաթի աւուրն.

Ա՟ Տեառն մերոյ յի՟ի քի՟ի.

ԻԲ

Միգ 15
Ի
ՃԻ
Յայնժամ գնացեալ փարիսեցիքն՝ առին խորհուրդ զնմանէ, թէ որպէս դնիցեն նմա զորոգայթ բանիւք:

Եւ առաքեն առ նա զաշակերտսն իւրեանց հերովդիանոսօքն հանդերձ՝ և ասեն. վարդապետ՝ գիտեմք զի ճշմարիտ ես, և զճանապարհն այ ճշմարտութեամբ ուսուցանես, և ոչ է քեզ փոյթ զումեքէ, և ոչ հայիս յերեսս մարդոյ. արդ՝ ասա մեզ, զիա՞րդ թուի քեզ, պա՞րտ է հարկս տալ կայսեր՝ թէ ոչ:

Գիտաց յս զխորամանկութիւն նոցա, և ասէ. զի՞ փորձէք զիս կեղծաւորք, ցուցէք ինձ զդահեկան հարկին. և նոքա

Ա Միբ

Ա Միգ Մր ՃԼ Պ Միգ

մատուցին նմա դահեկան մի։

Ասէ ցնոսա. ո՞յր է պատկերս այս, կամ գիր։

Ասեն՝ կայսեր։

Յայնժամ ասէ ցնոսա, երթա՛յք՝ տո՛ւք զկայսեր՝ կայսեր. և զաստուծոյն՝ աստուծոյ։

Իբրև լուան՝ զարմացան, և թողին զնա և գնացին։

ՆԻԴ Յայնմ աւուր մատեան առ նա սադուկեցիքն, որ ասէին՝ թէ չի՛ք յարութիւն. հարցին զնա՝ և ասեն. վա՛րդապետ՝ Մովսէս ասաց եթէ ոք մեռցի անորդի, արասցէ զկին նորա եղբայր իւր, և յարուսցէ զաւակ եղբօր իւրում։

Էին առ մեզ եղբարք եօթն. առաջինն՝ արար կին և մեռաւ. և զի ո՛չ ունէր զաւակ, եթող զկինն իւր՝ եղբօր իւրում։ Նոյնպէս և երկրորդն՝ և երրորդն, մինչև ցեօթներորդն։

Յետ ամենեցուն՝ մեռաւ և կինն։

Արդ՝ ՚ի յարութեան ո՞յր յեօթանցն՝ եղիցի նա կին. զի ամենեքին կալան զնա կին։

Պատասխանի ետ նոցա յիսուս՝ և ասէ. մո՛լորեալք՝ ո՛չ գիտէք զգիրս՝ և ո՛չ զզօրութիւն աստուծոյ. զի ՚ի յարութեան ո՛չ կանայս առնեն՝ և ո՛չ արանց լինին, այլ են իբրև զհրեշտակս յերկինս։

Բայց վասն յարութեան մեռելոց. չիցէ՞ ընթերցեալ ձեր զասացեալն ձեզ յայ. ես եմ Ած աբրահամու՝ Ած իսահակայ և Ած յակոբայ. և չէ՛ Ած՝ Ած մեռելոց՝ այլ կենդանեաց։

Իբրև լուան ժողովուրդ

քրն, զարմանային ընդ վարդապետութիւն նորա։
Մրկ. Իսկ փարիսեցիքն իբրեւ
Ժ. լուան՝ եթէ պապանձե֊
ԾԴ ցոյց զսադուկեցիսն, ժո֊
ղովեցան ի միասին։
Եւ եհարց մի ոմն ի
նոցանէ զնա՝ փորձելով,
եւ ասէ։
Վարդապետ՝ ո՞ր պա֊
տուիրան է մեծ՝ յօրէնս։
Եւ յս ասէ ցնա. սի֊
րեսցես զտէր այ քո յամ
սրտէ քումմէ, եւ յամ
անձնէ քումմէ, եւ յամ
մտաց քոց։
Այս է մեծն եւ առաջին
պատուիրան։
Եւ երկրորդն՝ նման սը֊
մին. սիրեսցես զընկեր
քո՝ իբրեւ զանձն քո։
Յայս երկուս պատուի֊
րանս ամ օրէնք եւ մար֊
գարէք՝ կախեալ կան։
Մի Ե Եւ ի ժողովել փարի֊
Բ սեցւոցն, եհարց ցնոսա
ԾԵ յս՝ եւ ասէ։

Զի՞նչ թուի ձեզ վս
քի, ո՞յր որդի է. ասեն
ցնա դաւթի։
Ասէ ցնոսա յիսուս. իսկ
զիա՞րդ դաւիթ հոգւովն՝
կոչէ զնա տէր, եւ ասէ։
Ասաց տէր ցտէր իմ.
նիստ ընդ աջմէ իմմէ,
մինչեւ եդից զթշնամիս
քո պատուանդան ոտից
քոց։
Իսկ եթէ դաւիթ զնա
տէր կոչէ, զիա՞րդ որդի
նորա իցէ։
Եւ ոչ ոք կարէր տալ Միզ
նմա պատասխանի բան Բ
մի՝ եւ ո՛չ իշխէր ոք յայ֊
նըմ օրէ հարցանել զնա
եւ ոչինչ։

Եօթներ. կիւր · Ուրբաթի աւուրն ․

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ․

միէ Ժ· Յայնժամ խօսեցաւ
յ͞ս ընդ ժողովուրդսն
եւ ընդ աշակերտս իւր՝
եւ ասէ:
Յաթոռն Մովսիսի նստան
դպիրքն եւ փարիսեցիք:
Զամենայն ինչ զոր ա-
սիցեն ձեզ՝ արարէք եւ
պահեցէ՛ք.բայց ըստ գոր-
ծոց նոցա մի՛ առնէք,
զի ասեն եւ ո՛չ առնեն:
միը Ը· Կապեն բեռինս ծա-
նունս եւ դժուարակիրս,
եւ դնեն ՚ի վերայ ուսոց
մարդկան, եւ մատամբ
իւրեանց ո՛չ կամին շար-
ժել զնոսա:
միթ Բ· Եւ զամենայն գործս
իւրեանց առնեն ՚ի ցոյցս
մարդկան. լայնեն զգրա-
պանակս իւրեանց, եւ
երկայնեն զքղանցս հան-
դերձից իւրեանց:

Սիրեն զնախագահս
ընթրիս, եւ զնախաթո-
ռս ՚ի ժողովուրդս՝ եւ
զողջոյնս ՚ի հրապարակս:
Եւ կոչել ՚ի մարդկանէ՝ մլ
ռաբբի, ռաբբի: Ժ·
Բայց դուք՝ մի՛ զոք կո-
չէք վարդապետ, զի մի է
ձեր ուսուցիչ, եւ ամե-
նեքին դուք՝ եղբարք էք:
Եւ հայր՝ մի՛ կոչէք ձեզ
յերկրի. զի ձեր մի է
հայր որ յերկինս է:
Եւ մի՛ կոչիցիք ուսու-
ցիչք. զի ուսուցիչ ձեր
քրիստոս է:
Եւ մեծն ՚ի ձէնջ. եղի-
ցի ձեր սպասաւոր:
Որ բարձրացուցանէ զան- մլա
ձն՝ խոնարհեսցի, եւ որ Ը
խոնարհեցուցանէ զան-
ձն՝ բարձրասցի:
Վայ ձեզ դպրաց եւ մլբ
փարիսեցւոց կեղծաւո- Ը
րաց. զի փակէք զարքա- Ծ.Օ.
յութ͞ի երկնից առաջի
մարդկան. դուք ոչ մտա

Մ	Մր	Ղ
միէ	·	ճլթ
միը	·	·
միթ	ճլէ	ճլէ միզ

Մ	Ղ
մլ	·
մլա	ճհթ մժէ
մլբ	ճխբ

նէք, և որոց մտանեն՝
չտայք թողլ մտանել :
մլդ Ժ Վայ ձեզ դպրաց և
փարիսեցւոց կեղծաւո-
րաց. զի ուտէք զտունս
այրեաց . պատճառանօք
երկարէք զաղօթս՝ վն զի
աւելի դատաստան ըն-
դունիցիք:
Վայ ձեզ դպրաց և
փարիսեցւոց կեղծաւո-
րաց. զի յածիք ընդ ծով
և ընդ ցամաք՝ առնել
եկամուտ մի. և յորժամ
լինիցի, առնէք զնա որդի
գեհենի՝ կրկին ևս քան
զձեզ :
Վայ ձեզ՝ առաջնորդք
կոյրք. զի ասէք որ երդ-
նու 'ի տաճարն՝ չէ ինչ,
բայց որ երդնու յոսկին
որ 'ի տաճարին է ար-
ժան է :
Մորոսք և կոյրք՝ զի՞նչ
մեծ է, ոսկին՝ եթէ տա-
ճարն որ սրբէ զոսկին :
Եւ որ երդնու 'ի սե-
ղանն՝ չէ՛ ինչ, բայց որ
երդնու 'ի պատարագն,
որ 'ի վերայ նորա է՝ ար-
ժան է :
Յիմարք և կոյրք՝ զի՞նչ
մեծ է. պատարագն, եթէ
սեղանն՝ որ սրբէ զպա-
տարագն:
Իսկ արդ՝ որ երդնու
'ի սեղանն երդնու 'ի
նա, և յամենայն որ 'ի
վերայ նորա է :
Եւ որ երդնու 'ի տա-
ճարն՝ երդնու 'ի նա՝
և 'ի բնակիչ նորա:
Եւ որ երդնու յեր-
կինս, երդնու յաթոռն
աստուծոյ, և յայն որ
նստին 'ի վերայ նորա :
Վայ ձեզ դպրաց և մլդ Ե
փարիսեցւոց կեղծաւո-
րաց . զի տասանորդէք
զանանուխ և զսամիթ
և զչաման, և թողէք ըզ-
ծանր ծանր օրինացն՝
զդատաստան և զողոր-
մութի և զհաւատս. զայս

արժան էր առնել՝ և
զայն չթողուլ ։
մխե Առաջնորդք կոյրք, որ
Ժ զմժղուկս քամէք, և
զուղտս կլանէք ։
մխզ Վայ ձեզ դպրաց և
Ե փարիսեցւոց կեղծաւո-
րաց. զի սրբէք զարտաքին
զբաժակին և զսկաւա-
ռակի, և ՚ի ներքոյ լի են
յափշտակութեամբ և
անխառնութեամբ ։
Փարիսեցի կոյր՝ սրբեա՛
նախ զներքին բաժակին
և զսկաւառակին զի լինի-
ցի և արտաքինն նոցա սբ ։
մխէ Վայ ձեզ դպրաց և
Ե փարիսեցւոց կեղծաւո-
րաց. զի նման էք գերեզ-
մանաց բռելոց, որ ար-
տաքոյ երևին գեղեցի-
կք, և ՚ի ներքոյ լի են
ոսկերօք մեռելոց, և ամ
պղծութեամբ ։
Նոյնպէս և դուք ար-
տաքոյ երևիք մարդկան
արդարք, և ՚ի ներքոյ լի

էք՝ կեղծաւորութեամբ
և անօրէնութեամբ ։
Վայ ձեզ դպրաց և փա- մխը
րիսեցւոց կեղծաւորաց, Ե
զի շինէք զշիրիմս մարգա-
րէից, և զարդարէք զգե-
րեզմանս արդարոց. և ա-
սէք եթէ էաք յաւուրս
հարցն մերոց՝ ոչ հաղոր-
դէաք արեն մարգարէիցն ։
Ապա ուրեմն վկայէք զան-
ձանց՝ եթէ որդիք էք ա-
նոցիկ՝ որք կոտորէին զմար-
գարէսն ։
Եւ դուք լցէք զչափ
հարցն ձերոց ։
Օձք ծնունդք իժից, մխթ
զիա՞րդ փախնուցուք ՚ի Ժ
դատաստանէ գեհենին ։
Վասն այդորիկ՝ ահաւա- մծ
սիկ ես առաքեմ առ ձեզ Ե
մարգրէս և իմաստունս՝
և դպիրս. և ՚ի նոցանէ ըս-
պանանիցէք, և ՚ի խաչ
հանիցէք, և ՚ի նոցանէ
տանջիցէք ՚ի ժողովուրդս
ձեր, և հալածիցէք ՚ի

Մ	Ղ
մխե	.
մխզ	ճխե
մխէ	ճխէ

Մ	Ղ
մխը	ճխ
մխթ	.
մծ	ճխա

քաղաքէ ՚ի քաղաք ։

Որպէս զի եկեսցէ ՚ի վերայ ձեր ամ արիւն արդար հեղեալ յերկրի · յարենէն աբելի արդարոյ մինչեւ ցարիւնն զաքարիայ որդւոյ բարաքեայ՝ զոր սպանէք ընդ մէջ տաճարին եւ սեղանոյ ։

Ամէն ասեմ ձեզ․ եկեսցէ այն ՚ի վերայ ազգիս այսորիկ ։

Մխա Ն Եր՛մ․ եր՛մ․ որ կոտորես զմարգարէս եւ քարկոծ առնես զառաքեալսն առ քեզ, քանիցս անգամ կամեցայ ժողովել զմանկունս քո՝ զորօրինակ ժողովէ հաւ զձագս իւր ընդ թեւօք, եւ ոչ կամեցայք ։

Ահա թողեալ լիցի ձեզ տունդ ձեր աւերակ ։

Բայց ասեմ ձեզ թէ ոչ եւս տեսանիցէք զիս յայսմհետէ, մինչեւ ասիցէք օրհնեալ եկեալ յանուն տեառն ։

Խօթներ․ կխ․ ։ Հատուածի տաճարն ·

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ·

Եւ ելեալ յիսուս ՚ի տաճարէն գնայր · եւ մատեան աշակերտքն ցուցանել նմա զշինուածս տաճարին ։ իդ Մխբ 1 Բ

Եւ նա պատասխանի ետ եւ ասէ ցնս · տեսանէք զայդ ամենայն, ամէն ասեմ ձեզ · ոչ մնասցէ աստ քար ՚ի քարի վերայ որ ոչ քակտեսցի ։

Եւ մինչդեռ նստէր ՚ի լերինն ձիթենեաց · մատեան առ նա աշակերտքն առանձինն՝ եւ ասեն․ ասա՛ մեզ՝ երբ լինիցի այդ, եւ կամ զինչ նշան իցէ քոյոյ գալստեանն · եւ վախճանի աշխարհիս ։ Մխգ Ծ·Ա·

Պատասխանի ետ յս՝ եւ ասէ ցնոսա · զգոյշ լերուք գուցէ ոք զձեզ խաբիցէ ։

Մ մխա | Ղ ճհէ | Մ մխբ մխգ | Մ ճլէ ճլը | Ղ մլէ մխլ մխթ

Զի բազումք գայցեն յանուն իմ, և ասիցեն՝ թէ ես եմ ք՟ն, և ըզբազումս մոլորեցուցանիցեն:

Լսելոց էք պատերազմունս՝ և զհամբաւս պատերազմաց. զգոյշ լերուք՝ մի՛ խռովեսջիք, զի պարտ է լինել այնմ ամենայնի, այլ չև՛ է կատարած:

Յարիցէ ազգ յազգի վերայ, և թագաւորութի ՚ի թագաւորութեն վերայ և եղիցին սովք և սրածութիք, և սասանութիք ՚ի տեղիս տեղիս:

Այլ այն ամենայն սկիզբն է երկանց:

մխդ Բ. Յայնժամ մատնեսցեն զձեզ ՚ի նեղութիս, և սպանանիցեն զձեզ. և եղիջիք ատեցեալք յամենայն ազգաց վ՟ն անուան իմոյ:

մխե Ժ. Եւ յայնժամ գայթակղեսցին բազումք, և ըզմիմեանս մատնեսցեն՝ և ատեսցեն զմիմեանս:

Եւ բազում սուտ մարգարէք յարիցեն, և ըզբազումս մոլորեցուսցեն:

Եւ վասն բազմանալոյ անօրէնութեանն, ցամաքեսցի սէր բազմաց:

Բայց որ համբերեսցէ իսպառ, նա կեցցէ:

Եւ քարոզեսցի աւետարանս արքայութեան ընդ ամենայն տիեզերս ՚ի վկայութիւն ամենայն հեթանոսաց: մխզ Զ.

Եւ ապա եկեսցէ կատարած:

Ա՛րդ յորժամ տեսանիցէք զպղծութիւն աւերածոյն, որ ասացեալն է ՚ի ձեռն դանիէլի մարգարէի. զի կայցէ ՚ի տեղւոջն սրբութեան. որ ընթեռնուն՝ ՚ի միտ առցէ: մխէ Զ.

Մ	Մր	Ղ	Յ
մխդ	ճլթ	մծ	ճխա. ճխղ
մխե			

Մ	Մր
մխզ	ճխ
մխէ	ճխբ

մխը Յայնժամ որ 'ի Հրէաստանի
Բ. իցեն փախիցեն 'ի
լերինս:
Եւ որ 'ի տանիս կայցէ,
մի' իջցէ առնուլ ինչ 'ի
տանէ իւրմէ:
Եւ որ յանդի իցէ, մի'
դարձցի յետս առնուլ
զձորձս իւր:
մխթ Բայց վա՜յ իցէ յղեաց
Բ. եւ ստնդուաց յաւուրսն
յայնոսիկ:
մծ Յաղօթս կացէք զի մի'
Զ. լինիցի փախուստն ձեր
ձմերայնի:
մծա Եւ մի' 'ի շաբաթու:
Բ. Զի եղիցի յայնժամ նեղութիւն մեծ, որպիսի
ոչ եղեւ 'ի սկզբանէ աշխարհի մինչեւ ցայժմ, եւ ոչ այլ
լիցի:
մծբ Եւ եթէ ոչ կարճէին
Զ. աւուրքն այնոքիկ, ոչ
ապրէր ամենայն մարմին:
Բայց վասն ընտրելոցն

կարճեսցին աւուրքն այնոքիկ:
Յայնժամ՝ թէ ոք ասիցէ մծգ
ձեզ՝ ահաւասիկ աստ է Բ.
Քրիստոսն կամ անդ, մի'
հաւատայցէք:
Զի յարիցեն սուտ մծդ
քրիստոսք, եւ սուտ մար‿ Զ.
գարէք եւ տայցեն նշանս
մեծամեծս եւ արուեստս,
մինչեւ մոլորեցուցանել
թէ հնար ինչ իցէ եւ
զընտրեալսն:
Ահա յառաջագոյն ասա‿
ցի ձեզ:
Արդ թէ ասիցեն ձեզ, մծե
ահաւանիկ յանապատի Բ.
է մի' ելանիցէք. եւ թէ
ահա 'ի շտեմարանս է, մի'
հաւատայցէք:

Մ.	Մր.	Ղ.
մխը	ճխգ	մթ. ճծդ
մխթ	ճխդ	մծդ
մծ	ճխե	.
մծա	ճխզ	մծե
մծբ	ճխէ	.

Մ.	Մր.	Ղ.
մծգ	ճխը	մդ
մծդ	ճխթ	.
մծե	.	մբ

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ։

Զի որպէս փայլակն՝ որ ելանէ յարեւելից՝ եւ երեւի մինչեւ յարեւմուտս, այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ։

Զի ուր գէշն իցէ՝ անդ ժողովեսցին արծուիք։

Վաղվաղակի յետ նեղութեան աւուրցն այնոցիկ՝ արեգակն խաւարեսցի եւ լուսինն ոչ տացէ զլոյս իւր՝ եւ աստեղք՝ անկցին յերկնից. եւ զօրութիւնք երկնից՝ շարժեսցին։

Եւ ապա երեւեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս. եւ յայնժամ կոծեսցին ամենայն ազգք երկրի։

Եւ տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ ՚ի վերայ ամպոց երկնից՝ զօրութ֊ եւ փառօք բազմօք։

Եւ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր փողով մեծաւ, եւ ժողովեսցեն զընտրեալսն նր ՚ի չորից հողմոց՝ ՚ի ծագաց երկնից մինչեւ ՚ի ծագս նոցա։

Ի թզենւոյ անտի ուսարուք զառակն. զի յորժամ նորա ոստքն կակղասցին, եւ տերեւն ցըցուիցի, գիտէք թէ մերձ է ամառն։

Նոյնպէս եւ դուք՝ յորժամ տեսանիցէք զայս ամենայն, գիտասջիք թէ մերձ է ՚ի դուրս։

Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ անցցէ ազգս այս, մինչեւ այս ամենայն եղիցի։

Երկինք եւ երկիր անցցեն եւ բանք իմ մի անցցեն։

Բայց վասն աւուրն այնորիկ եւ ժամու ոչ ոք գիտէ. ոչ հրեշտակք երկնից, եւ ոչ որդի՝ բայց միայն հայր։

Եւ որպէս աւուրքն

Նոյի, նոյնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ:

Զի որպէս էին յաւուրսն որք յառաջ քան զջրհեղեղն, ուտէին և ըմպէին, կանայս առնէին և արանց լինէին, մինչև յօրն՝ յորում եմուտ Նոյ 'ի տապանն, և ոչ գիտացին՝ մինչև եկն ջրհեղեղն և եբարձ զամենեսին, այնպէս եղիցի և գալուստն որդւոյ մարդոյ:

Յայնժամ թէ իցեն երկու յագարակի՝ մին առցի, և միւսն թողցի:

Եւ եթէ երկու աղայցեն 'ի մի երկանս, մին առցի և միւսն թողցի:

Արթուն կացէք՝ զի ոչ գիտէք յորում ժամու տէրն ձեր գայ:

Զայն գիտասջիք, եթէ գիտէր տանուտէրն՝ յորում պահու գող գայ՝ հսկէր՝ և ոչ տայր ական հատանել զտանն իւրոյ:

Վ͞ն այսորիկ և դուք՝ եղերուք պատրաստք՝ զի յորում ժամու ոչ ակն ունիցիք, գայ որդի մարդոյ:

Իսկ ո՞վ իցէ հաւատարիմ ծառայ և իմաստուն, զոր կացոյց տէր իւր 'ի վերայ ծառայից իւրոց՝ տալ նոցա կերակուր 'ի ժամու:

Երանի է ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէրն գտանիցէ արարեալ այնպէս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի 'ի վերայ ամենայն ընչից իւրոց կացուսցէ զնա:

Ապա թէ ասիցէ ծառայն չար 'ի սրտի իւրում, տէր իմ յամէ ըզգալ. և սկսանիցի հարկանել զծառայակիցս իւր ուտիցէ և ըմպիցէ ընդ արբեցօղս:

Գայցէ տէր ծառային այնորիկ՝ յաւուր յորում ոչ ակն ունիցի, եւ 'ի ժամու յորում ոչ գիտիցէ. եւ կտրեսցէ զնա ընդ մէջ, եւ զբաժին նորա ընդ կեղծաւորս դիցէ. անդ եղիցի լալ եւ կրճել ատամանց։

ԻԵ

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ.

1 Յայնժամ նմանեսցի արքայութիւն երկնից տասն կուսանաց, որոց առեալ զլապտերս իւրեանց ելին ընդ առաջ փեսային եւ հարսին։ Հինգն 'ի նոցանէ յիմարք էին՝ եւ հինգն իմաստունք։ Յիմարքն առին զլապտերսն, եւ ձէթ ընդ իւրեանս ոչ բարձին։ Իսկ իմաստունքն առին ձէթ ամանօք ընդ լապտերս իւրեանց։ Եւ 'ի յամել փեսային՝ նիրհեցին ամենեքեան եւ 'ի քուն մտին։ Եւ 'ի մէջ գիշերի եղեւ բարբառ, ահա՛ փեսայ գայ ա՛րի՛ք ընդ առաջ նր։ Յայնժամ յարեան ամ կուսանքն եւ կազմեցին զլապտերս իւրեանց։ Ասեն յիմարքն ցիմաստունսն, տո՛ւք մեզ յիւղոյ ձերմէ, զի ահա՛ շիջանին լապտերքս մեր։ Պատասխանի ետուն իմաստունքն՝ եւ ասեն. գուցէ՛ ո՛չ իցէ մեզ եւ ձեզ բաւական, այլ երթա՛յք 'ի վաճառականս՝ եւ գնեսջի՛ք ձեզ։ Եւ մինչ գնային նոքա գնել՝ եկն փեսայն, եւ պատրաստքն մտին ընդ նմա 'ի հարսանիսն, եւ փակեցաւ դուռնն։ Յետոյ գան եւ այլ կուսանքն եւ ասեն, տէ՛ր տէ՛ր բա՛ց մեզ։ Նա պատասխանի ետ եւ

ասէ• ամէն ասեմ ձեզ, թէ ո՛չ գիտեմ զձեզ ։

մկթ Ի Ե Արթուն կացէ՛ք՝ զի ո՛չ գիտէք զօրն եւ ո՛չ ըզժամն ։

Որպէս այր մի գնացեալ ՚ի տար աշխարհ, կոչէց զծառայս իւր՝ եւ ետ նոցա զինչս իւր ։

մրհ Ն Ումեմն ետ հինգ քանքար, եւ ումեմն երկուս, ումեմն մի• իւրաքանչիւր ըստ իւրում կարի, եւ գնաց ։

Չոգաւ վաղվաղակի՝ որ առ զհինգն, գործեաց նոքօք եւ շահեցաւ այլ եւս հինգ ։

Նոյնպէս եւ որ զերկուսըն՝ շահեցաւ այլ եւս երկուս ։

Իսկ որ զմին առ՝ գնաց փորեաց զերկիր եւ թաքոյց զարծաթ տեառն իւրոյ ։

Յետ բազում ժամանակի, գայ տէր ծառայիցն այնոցիկ եւ առնէ համարս ՚ի մէջ նոցա ։

Եւ մատուցեալ որ զհինգ քանքարն առ՝ մատոյց այլ եւս հինգ քանքար եւ ասէ• տէ՛ր՝ հինգ քանքար ետուր ցիս, ա՛րդ ահաւասիկ հինգ այլ եւս քանքար ՚ի վերայ շահեցայ ։

Ասէ ցնա տէրն իւր՝ ազնիւ ծառայ՝ բարի եւ հաւատարիմ, որովհետեւ ՚ի սակաւուդ հաւատարիմ ես, ՚ի վերայ բազմաց կացուցից զքեզ• մուտ յուրախութիւն տեառն քոյ ։

Մատուցեալ եւ որոյ զերկուս քանքարսն առեալ էր եւ ասէ• տէ՛ր երկուս քանքարս ետուր ցիս՝ ահաւասիկ երկուս եւս այլ քանքարս զորս ՚ի վերայ շահեցայ ։

Ասէ ցնա տէրն իւր՝ ազնիւ ծառայ՝ բարի եւ հա-

Մ Մր Դ.
մկթ ձծդ մր
մրհ . մկթ

ւատարիմ · որովհետեւ ՚ի սակաւուդ հաւատարիմ ես, ՚ի վերայ բազմաց կացուցից զքեզ · մուտ յուրախութիւն տեառն քոյ ։

Մատուցեալ եւ որոյ զմի քանքարն առեալ էր, եւ ասէ · տէ՛ր՝ գիտէի զի այր մի խիստ ես, հնձես՝ զոր ո՛չ սերմանեցեր, եւ ժողովես՝ ուստի ո՛չ սփռեցեր · երկեայ՝ գնացի եւ թագուցի զքանքարն քո յերկրի · ա՛րդ՝ ահաւասիկ քոյդ ցքեզ ։

Պատասխանի ետ տէրն եւ ասէ ցնա · ծա՛ռայ չար եւ վատ՝ գիտէիր թէ հնձեմ՝ ուստի ո՛չ սերմանեցի, եւ ժողովեմ՝ ուստի ո՛չ սփռեցի ։

Պարտ էր քեզ արկանել զարծաթդ իմ ՚ի սեղանաւորս, եւ եկեալ ես տոկոսեօք պահանջէի զիմն ։

Արդ՝ առէ՛ք ՚ի դմանէ զքանքարդ՝ եւ տուք այնմ որ ունիցի զտասն քանքար ։ Մհա Ի·

Զի ամենայնի որ ունիցի՝ տացի եւ յաւելցի, եւ որ ոչն ունիցի, եւ զոր ունիցին՝ բարձցի ՚ի նմանէ ։

Եւ զծառայդ անպիտան հանէ՛ք ՚ի խաւարն արտաքին · անդ եղիցի լալ եւ կրճել ատամանց ։ Մհբ Ե·

Եւ յորժամ եկեսցէ որդի մարդոյ փառօք իւրովք եւ ամենայն հրեշտակք ընդ նմա ։ Մհգ Ժ· Ա

Յայնժամ նստցի յաթոռ փառաց իւրոց · եւ ժողովեսցին առաջի նորա ամենայն ազգք եւ մեկնեսցէ զնոսա ՚ի միմեանց՝ որպէս հովիւ զի մեկնեսցէ զօդիս յայծեաց · եւ կացուսցէ զօդիսն ընդ աջմէ իւրմէ՝ եւ զայծիսն ՚ի ձախմէ ։

Մ Մր Գ·
Մհա խբ Մլ
Մհբ · Մլա
Մհգ · ·

Յայնժամ ասասցէ Թագաւորն ցայնոսիկ՝ որք ընդ աջմէն իցեն. եկա՛յք օրհնեա՛լք Հօր իմոյ, ժառանգեցէք զպատրաստեալ ձեզ զարքայութիւնն 'ի սկզբանէ աշխարհի:

Զի քաղցեայ՝ եւ ետուք ինձ ուտել. ծարաւեցայ՝ եւ արբուցէք ինձ. օտար էի եւ ժողովեցէք զիս:

Մ՝երկ՝ եւ զգեցուցէք զիս. հիւանդ էի եւ տեսէք զիս 'ի բանտի էի եւ եկիք առիս:

Յայնժամ պատասխանի տացեն նմա արդարքն եւ ասասցեն:

Տէ՛ր ե՛րբ տեսաք զքեզ քաղցեալ եւ կերակրեցաք, կամ ծարաւի, եւ արբուցաք:

Ե՞րբ տեսաք զքեզ օտար եւ ժողովեցաք, կամ մերկ եւ զգեցուցաք

Ե՞րբ տեսաք զքեզ հիւանդ՝ կամ 'ի բանտի, եւ եկաք առ քեզ:

Պատասխանի տացէ Թագաւորն եւ ասասցէ ցնո՛՝ ամէն ասեմ ձեզ՝ որով հետեւ արարէք միում յեղբարցս այսոցիկ փոքրկանց՝ ինձ արարէք:

Յայնժամ ասասցէ եւ ցայնոսիկ՝ որ ընդ ահեկէն իցեն. երթա՛յք յինէն՝ անիծեալք 'ի հուրն յաւիտենական, որ պատրաստեալ է սատանայի եւ հրեշտակաց նորա:

Զի քաղցեայ՝ եւ ո՛չ ետուք ինձ ուտել, ծարաւեցայ, եւ ոչ արբուցէք զիս:

Օտար էի՝ եւ ոչ ժողովեցէք զիս, մերկ էի՝ եւ ոչ զգեցուցէք զիս. հիւանդ՝ եւ 'ի բանտի՝ եւ ոչ տեսէք զիս:

Յայնժամ պատասխանի տացեն եւ նոքա՝ եւ ասաս-

ցեն. տէ՛ր ե՞րբ տեսաք զքեզ քաղցեալ, կամ ծարաւի, կամ օտար, կամ մերկ, կամ հիւանդ, կամ ՚ի բանտի՝ և ո՛չ պաշտեցաք զքեզ: Յայնժամ պատասխանի տացէ նոցա և ասասցէ. ամէն ասեմ ձեզ՝ որովհետև ո՛չ արարէք միում ՚ի փոքրկանցս յայսցանէ և ոչ ինձ արարէք:
Եւ երթիցեն նոքա ՚ի տանջանս յաւիտենականս. և արդարքն ՚ի կեանս յաւիտենականս:

Խզ 1

Եւ եղև իբրև կատարեաց յս զամ զբանս զայսոսիկ՝ ասէ ցաշակերտսն իւր:

մհդ Ա.

Գիտէք, զի յետ երկուց աւուրց զատիկ լինի. և որդի մարդոյ մատնի ՚ի խաչ ելանել:

Վասն հեղման մրոյ յիսուսի քրիստոսի.

Խզ

մհե 3 Օ.

Յայնժամ ժողովեցան քահանայապետքն և դպիրք և ծերք ժողովրդեանն ՚ի սրահ քահանայապետին, որում անուն էր կայիափայ: Եւ արարին խորհուրդ զի նենգութեամբ կալցեն զյիսուս և սպանցեն: Բայց ասէին՝ թէ մի՛ ՚ի տօնի աստ. զի մի՛ խռովութիւն լինիցի ՚ի ժողովրդեանն:

մհզ Ա. ԱԲ

Իբրև եկն յս ՚ի բեթանիայ ՚ի տուն սիմոնի բորոտի: Մատեաւ առ նա կին մի, որ ունէր շիշ իւղոյ ծանրագնի, և թափեաց ՚ի գլուխ նր ՚ի բազմականին: Իբրև տեսին աշակերտքն՝ բարկացան և ասեն ընդէ՞ր է կորուստ այդ

Մ	Մր	Ղ	Յ
մհդ	ձծզ	մկ	խզ ղզ

Մ	Մր	Ղ	Յ
մհե	ձծե	.	.
մհզ	ձծը	կգ	ղը

իւղոյդ։
Զի մարթ էր վաճառել
զդա մեծագնոյ, և տալ
աղքատաց ։
Գիտաց յս և ասէ ցնոսա՝
զի՞ աշխատ առնէք զկինդ.
գործ մի բարի գործեաց
դա յիս. յամենայն ժամ
զաղքատս ընդ ձեզ ու-
նիք, բայց զիս ո՛չ համա-
պազ ընդ ձեզ ունիք։
մհե Դ. Արկանել դորա զիւղդ ՚ի
մարմին իմ, առ ՚ի թա-
ղելոյ զիս նշանակեաց ։
Բայց ամէն ասեմ ձեզ՝
զի ուր և քարոզեսցի ա-
ւետարանս այս ընդ ա-
մենայն աշխարհ, խօսե-
ցի. և զոր արար դա՝ ՚ի
յիշատակի դորա։
մհը Յայնժամ գնաց մի յեր-
կոտասանիցն, անուանեալ
յուդաս իսկարիովտացի
առ քահանայապետսն,
և ասէ. զի՞նչ կամիք տալ
ինձ, և ես մատնեցից ըզ-
նա ձեզ ։

Եւ նոքա կշռեցին նմա
երեսուն արծաթի։
Եւ յայնմհետէ խնդ-
րէր պարապ՝ զի մատնես-
ցէ զնա նոցա ։

Վասն ընթրեաց տեառն մերոյ
յիսուսի քրիստոսի ։ իդ

Եւ յառաջնում ա- ԿԳ. 17
ւուր բաղարջակերացն,
մատեան աշակերտքն առ
յիսուս և ասեն. ո՞ւր կա-
միս զի պատրաստեսցուք
քեզ ուտել զպատիկն։
Եւ նա ասէ ցնոսա՝ եր-
թա՛յք ՚ի քաղաքն առ այս
անուն, և ասացէ՛ք ցնա.
վարդապետն ասէ՝ ժա-
մանակ իմ մերձեալ է,
առ քեզ առնեմ զպա-
տիկս աշակերտօքս հան-
դերձ։
Եւ արարին աշակերտքն
որպէս հրամայեաց նոցա
յիսուս, և պատրաստե-
ցին զպատիկն ։
Եւ իբրև երեկոյ եղև՝

կայր բազմեալ ընդ եր-
կոտասան աշակերտսն ։
ՄՀԹ Ա. Եւ մինչդեռ ուտէին նո-
քա . ասէ՝ ամէն ասեմ
ձեզ՝ զի մի ոմն ՚ի ձէնջ
մատնելոց է զիս ։
ՄՁ Բ. Եւ տրտմեցան յոյժ . եւ
սկսան ասել ցնա իւրա-
քանչիւր ոք ՚ի նոցանէ՝ մի-
թէ ես իցեմ տէր ։
ՄՁԱ Բ. Նա պատասխանի ետ եւ
ասէ՝ որ մխեաց ընդ իս
զձեռն իւր ՚ի սկաւառա-
կըն՝ նա մատնելոց է զիս։
Որդի մարդոյ երթայ՝ որպէս
եւ գրեալ է վասն նորա.
բայց վայ մարդոյն այն-
միկ՝ յոյր ձեռն որդի
մարդոյ մատնեսցի ։
ՄՁԲ Ա. Լաւ էր նմա թէ չէր
ծնեալ մարդն այն ։
ՄՁԳ Բ. Պատասխանի ետ Յու-
դաս որ մատնելոցն էր
զնա եւ ասէ՝ մի թէ ես
իցեմ վարդապետ ։
ՄՁԴ Բ. Ասէ ցնա՝ դու ասացեր ։
ԿԴ. Եւ մինչդեռ ուտէին նո-
քա . էառ Յիսուս հաց՝
օրհնեաց , եւ եբեկ . եւ
ետ աշակերտացն եւ ասէ ։
Առէք , կերէք՝ այս է մար-
մին իմ ։
Եւ առեալ բաժակ՝ գո- ՄՁԵ Բ.
հացաւ . ետ նոցա եւ ա-
սէ ։
Արբէք ՚ի դմանէ ամե-
նեքին ։
Զի այդ է արիւն իմ
նորոյ ուխտի , որ ՚ի վե-
րայ բազմաց հեղանի ՚ի
թողութիւն մեղաց ։
Բայց ասեմ ձեզ . ոչ
եւս արբից յայսմ հետէ
՚ի բերոյ որթոյ , մինչե-
ցօրն այն յորժամ ար-
բից զդա ընդ ձեզ նոր
յարքայութեան Հօր իմոյ ։
Եւ օրհնեցին , եւ ելին ՚ի ՄՁԶ Ա.
լեառն Ձիթենեաց ։

Մ Մր Ղ Յ
ՄՀԹ ՃԿԱ . ՀԲ . ՃԽԱ
ՄՁ ՃԿԲ ՃԿԹ .
ՄՁԱ ՃԿԳ ՃԿԸ .
ՄՁԲ ՃԿԳ . .
ՄՁԳ . . .
ՄՁԴ ՃԿԵ ՃԿԶ ԾԵ . ԿԴ . ԿԵ . ԿԶ

Մ Մր Ղ
ՄՁԵ ՃԿԶ ՃԿԵ . ՃԿԷ
ՄՁԶ ՃԿԷ .

իզ

Վասն մատնութեան տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի ։

31 մձէ Դ Յայնժամ ասէ ցնոսա յիսուս . ամենեքին դուք գայթակղելոց էք յինէն յայսմ գիշերի ։

մձը Օ Զի գրեալ է՝ թէ հարից զհովիւն, և ցրուեսցին ոչխարք հօտին ։ Այլ յետ յառնելոյն իմոյ՝ յառաջեցից քան զձեզ ՚ի գալիլեա ։

մձթ Ա Պատասխանի ետ պետրոս և ասէ ցնա . թէպէտ և ամենեքեան գայթակղեսցին ՚ի քէն, սակայն ես ո՛չ գայթակղեցայց ։ Ասէ ցնա յիսուս ամէն ասեմ քեզ՝ զի յայսմ գիշերի մինչչև հաւու խօսեալ իցէ՝ երիցս ուրասցիս զիս ։

մղ Օ Ասէ ցնա պետրոս՝ թէ և մեռանիլ հասանիցէ ընդ քեզ՝ զքեզ ո՛չ ուրացայց ։ Նոյնպէս և ամենայն աշակերտքն ասէին ։

Յայնժամ գայ յիսուս ընդ նոսա ՚ի գիւղ մի, որում անուն էր գեթսեմանի ։ մղա Ա

Եւ ասէ ցնոսա՝ նստարո՛ւք այդր մինչև երթայց կացից յաղօթս ։ մղբ Օ Եւ առեալ ընդ իւր, զպետրոս և զերկուս որդիսն զեբեդեայ՝ սկսաւ տրտմիլ և հոգալ ։

Յայնժամ ասէ ցնոսա՝ տրտում է հոգի իմ մինչև ՚ի մահ . կացէ՛ք աստ՝ և հսկեցէ՛ք ընդ իս ։ մղգ Դ

Եւ մատուցեալ յառաջ սակաւիկ մի անկաւ ՚ի վերայ երեսաց իւրոց . եկաց յաղօթս և ասէ՝ հայր իմ եթէ հնա՛ր է անցցէ բաժակս այս յինէն ։ մղդ Ա

Բայց ո՛չ որպէս ես կամիմ, այլ որպէս դու ։ մղե Ա Գայ առ աշակերտսն և

Մ	Մր	Ղ	Յ
մձէ	ճկբ	.	ճծբ
մձը	ճկթ	.	.
մձթ	ճհ	մհե	ճխզ
մղ	ճհա	.	.

Մ	Մր	Ղ	Յ	
մղա	ճհբ	մհթ	ճծզ	
մղբ	ճհգ	.	ճէ	
մղգ	ճհդ	.	.	
մղդ	ճհե	մձա	ճկա	
մղե	ճհզ	մձբ	իբ	ծե

գտանէ զնոսա 'ի քուն․
և ասէ ցպետրոս՝ այդ-
պէս ո՛չ կարացիք ժամ մի
արթուն կալ ընդ իս․ ար-
թուն կացէ՛ք, և աղօթս
արարէ՛ք զի մի՛ անկանիցիք
մղէ 'ի փորձութիւն․ հոգիս յօժար
Դ․ է, բայց մարմինս տկար։
մղը Դարձեալ՝ երկրորդ ան-
Օ․ գամ չոգաւ եկաց յա-
ղօթս յիսուս և ասէ․
հա՛յր իմ եթէ հնար իցէ
անցանել յինէն բաժա-
կիս այսմիկ․ ապա թէ
ոչ՝ արբից զսա, եղիցին
կամք քո ։
Եւ եկեալ միւսանգամ
եգիտ զնոսա 'ի քուն․
զի էին աչք իւրեանց
ծանրացեալք։
Եթող զնոսա և գնաց․
եկաց յաղօթս երրորդ
անգամ, և դարձեալ
զնոյն բան ասաց։
Յայնժամ գայ առ ա-
մղթ շակերտսն և ասէ ցնոսա։
Դ․ Ննջեցէ՛ք այսուհետև

և հանգերո՛ւք։
Ահա հասեալ է
ժամ և որդի մարդոյ
մատնի 'ի ձեռս մեղա-
ւորաց։
Արի՛ք՝ երթիցո՛ւք աստի․
զի ահաւասիկ եհաս որ
մատնելոց է զիս։
Եւ մինչդեռ նա զայն յ
խօսէր՝ ահա յուդաս մի Բ․
յերկոտասանիցն եկն․ ԱԱ․
և ընդ նմա ամբոխ բա-
զում, սրօք և բրօք, 'ի
քահանայապետից և 'ի
ծերոց ժողովրդեանն։
Եւ որ մատնելոցն էր յա
զնա՝ ետ նոցա նշան և Բ․
ասէ․ ընդ որում ես
համբուրեցից՝ նա է՝ ըզ-
նա կալարո՛ւք։
Եւ վաղվաղակի մատու-
ցեալ առ յիսուս ասէ․
ո՛ղջ եր վարդապետ և
համբուրեաց ընդ նմա։
Եւ յիսուս ասէ ցնա՝
ընկեր, վասն որոյ եկիր։
Յայնժամ մատուցեալ

Մ	Մր	Ղ	Յ
մղէ	ճհը	.	հ
մղը	ճհթ	.	.
մղթ	ճձ	.	ճդ

Մ	Մր	Ղ	Յ
յ	ճձա	ճձե	հթ ճծէ
յա	ճձբ	մձղ	.

արկին ձեռս ՚ի Յիսուս, և կալան զնա:

ՅԲ Ա. Եւ ահա մի ոմն յայնցանէ որք էին ընդ Յ՟ի ձգեաց զձեռն, և եհան զսուր իւր, և եհար զծառայ քահանայապետին, և ՚ի բաց եհան զունկն նորա:

ՅԳ Ժ. Յայնժամ ասէ ցնա Յ՟ս. դարձո՛ զսուր քո ՚ի տեղի իւր՝ զի ամենեքեան որք զսուր առնուցուն սրով անկանիցին:

Թէ համարիցիս, թէ ո՛չ կարեմ աղաչել զՀայր իմ, և հասուցանիցէ ինձ այսր աւելի քան զերկոտասան գունդս հրեշտակաց:

Այլ զիա՞րդ լնանիցին գիրք՝ թէ այսպէս պարտ է լինել:

ՅԴ Ա. Յայնժամ ասաց Յիսուս ամբոխին. իբրեւ ՚ի վերայ աւազակի ելէք սուսերօք և բրօք ունել զիս՝ հանապազ առ ձեզ ՚ի տաճարին՝ նստէի և ուսուցանէի, և ո՛չ կալայք զիս:

Այլ այս ամ՟ եղեւ՝ զի լցցին գիրք մարգարէիցն:

ՅԵ Զ. Յայնժամ աշակերտքն ամենեքին՝ թողին զնա և փախեան:

Սան չարչարանաց Տ՟ն մերոյ Յ՟ի Ք՟ի:

ՅԶ Ա. Իսկ նոքա կալեալ զՅիսուս՝ ածին առ Կայիափայ քահանայապետն, ուր դպիրք և ծերք ժողովեալ էին:

ՅԷ Բ. Եւ պետրոս զհետ ն՟ր երթայր բացագոյն, մինչեւ ՚ի սրահ քահանայապետին. և մտեալ ՚ի ներքս՝ նստէր ընդ սպասաւորսն տեսանել զկատարածն:

ՅԸ Զ. Իսկ քահանայապետն և ամ՟ ատեանն՝ խնդրէին սուտ վկայութի՟ զՅ՟է, զի սպանցեն զնա. և ո՛չ

Մ	Մր	Ղ	Յ
ՅԲ	ՃՁԳ	ՄՁԷ	ՃԿ
ՅԳ	.	.	.
ՅԴ	ՃՁԴ	ՄՁԹ	ՃՀ

Մ	Մր	Ղ	Յ
ՅԵ	ՃՁԵ	.	.
ՅԶ	ՃՁԷ	ՄՂ	ՃԿԲ . ՃՀԴ
ՅԷ	ՃՀԸ	ՄՂԱ	ՃԿԴ
ՅԸ	ՃՁԹ	ՅԵ	.

գտանէին 'ի բազմաց սուտ վկայիցն մատուցելոց։

յթ Զ. Յետոյ մատուցեալ երկու սուտ վկայք։

Ասէին՝ թէ սա՛ ասէր կարող եմ քակել զտաճարն այ, և զերիս աւուրս շինել։

Եւ յարուցեալ քահանայապետն, ասէ ցնա. չտա՞ս ինչ պատասխանի։ զինչ դոքա՛ ամբաստանեն զքէն։

Եւ յս լուռ կայր։

Պատասխանի ետ քահանայապետն և ասէ ցնա. երդմնեցուցանեմ զքեզ յած կենդանի, զի ասասցես մեզ թէ դո՞ւ ես քրիստոսն որդի այ։

Ասէ ցնա յիսուս՝ դո՛ւ ասացեր։

յժ Ա. Բայց ասեմ ձեզ՝ յայսմհետէ տեսանիցէք զորդի մարդոյ նստեալ ընդ աջմէ զօրութեանն, և եկեալ ընդ ամպս երկնից։

Յայնժամ քահանայապետն պատառեաց զհանդերձս իւր, և ասէ հայհոյեաց։ յժա Զ.

Զի՞ ևս պիտոյ են մեզ վկայք. ահա՛ արդ լուայք զհայհոյութի դորա։ յժբ Բ.

Զի՞նչ հաճոյ է ձեզ։

Նոքա պատասխանի ետուն և ասեն. մահապարտ է։

Յայնժամ թքին ընդ երեսս նորա, և կուփեցին զնա. և ոմանք ապտակեցին, և ասեն. մարգարէեա՛ց մեզ քսդ՝ ո՛վ է որ եհարն զքեզ։ յժգ Ա.

Իսկ պետրոս՝ նստէր արտաքոյ 'ի գաւթին. մատեաւ առ նա աղախին մի և ասէ՝ և դու ընդ յսի գալիլեացւոյ էիր։ յժդ Ա. Կ.Զ.

Նա՛ ուրացաւ առաջի ամենեցուն և ասէ՝ թէ ո՛չ գիտեմ զինչ խօսիդ։

Մ.	Մր.	Ղ.	Յ.
յթ	ճղ	.	.
յժ	ճղա	մղէ	կթ

Մ.	Մր.	Ղ.	Յ.
յժա	ճղբ	.	.
յժբ	ճղգ	մղթ	. .
յժգ	ճղդ	մղգ	ճհբ
յժդ	ճղե	մղա	ճկգ . ճկը

Եւ իբրև ել նա արտաքրս քան զդուռնն. ետես զնա այլ կին մի, և ասէ ցայնոսիկ որք անդն կային. և սա ընդ յիսուսի Նազովրեցւոյ էր։

Եւ դարձեալ ուրացաւ երդմամբ, թէ ոչ գիտեմ զայրն։

Եւ յետ սակաւ միոյ՝ մատուցեալ որք կայինն անդ, ասեն ցպետրոս. արդարև՝ և դու ՚ի նոցանէ ես. քանզի և խօսք քո յայտ առնեն զքեզ։

Յայնժամ սկսաւ նզովել և երդնուլ, թէ ոչ գիտեմ զայրն։

Եւ իսկոյն հաւ խօսեցաւ,

յժդ Ա. Եւ յիշեաց պետրոս զբանն յ՟սի զոր ասաց, թէ մինչչև հաւու խօսեալ իցէ՝ երիցս ուրասցիս զիս։

Եւ ելեալ արտաքս ելաց դառնապէս։

Մ	Մր	Ղ
յժդ	ճղէ	մղգ

Սոյն չարչարանաց և Յաւելութեան Տեառն մերոյ յ՟սի ք՟սի,

Իբրև այգ եղև՝ խորհուրդ արարին ա՟մ քահանայապետքն և ծերք ժողովրդեանն վասն յ՟սի, սպանանել զնա։ յժե Ա.

Կապեցին զնա, և տարին գնացին։

Եւ ետուն ՚ի ձեռս պոնտացւոյ պիղատոսի դատաւորի։ յժը Ա.

Յայնժամ տեսեալ յուդայի որ մատնեաց զնա թէ պարտաւորեցաւ՝ զղջացաւ. և դարձոյց զարծաթն առ քահանայապետսն, և առ ծերս ժողովրդեանն. և ասէ՝ մեղայ, զի մատնեցի զարիւն արդար։ յժթ Ժ. Կ.

Եւ նոքա ասեն՝ մեզ չէ՛ փոյթ, դու գիտես։

Եւ ընկէց զարծաթն ՚ի տաճարին և գնաց. և չոգաւ խեղդեցաւ։

Մ	Մր	Ղ	Յ
յժե	մղը	մղէ	ճհզ
յժը	ճղթ	յ	ճհզ
յժթ	.	.	.

Իսկ քահանայապետիցն առեալ զարծաթն՝ ասեն, ոչ է արժան ընդունել զայդ ՚ի կորբան. քանզի գինք արեան են:

Խորհուրդ առեալ գնեցին այնու զագարակն բրուտի ՚ի գերեզման օտարաց:

Վասն այնորիկ կոչեցաւ ագարակն այն՝ ագարակ արեան, մինչև ցայսօր:

Յայնժամ լցաւ՝ որ ասացաւն ՚ի ձեռն Երեմիայի մարգարէին. առին զերեսուն արծաթին զգինս վաճառելոյն. զոր առին յորդւոցն Իսրայէլի. և ետուն զնա յագարակն բրուտի. որպէս հրամայեաց ինձ Տէր:

յժ Ա Իսկ Յիսուս եկաց առաջի դատաւորին:

Եհարց ցնա դատաւորն և ասէ. դու ես Թագաւորն Հրէից:

Եւ Յիսուս ասէ՝ դու ասես:

Եւ ՚ի չարախօսելն նորա ՚ի քահանայապետիցն և ՚ի ծերոց՝ ոչ ինչ ետ պատասխանի: յժա Դ

Յայնժամ ասէ ցնա Պիղատոս. ո՞չ լսես որչափ դոքա հակառակ քո վկայեն:

Եւ ոչ ետ նմա պատասխանի և ոչ բան մի. մինչև զարմանալ դատաւորին յոյժ:

Բայց ըստ տօնի սովոր էր դատաւորն արձակել ժողովրդեանն կապեալ մի, զոր կամէին: յժբ Բ

Ունէին յայնժամ կապեալ մի նշանաւոր՝ որում անուն էր Յեսու Բարաբբայ: յժգ Դ

Իբրև ժողովեցան՝ ասէ ցնոսա Պիղատոս, զո՞ կամիք յերկուց աստի զի արձակեցից ձեզ. զՅեսու Բարաբբա՞յ, եթէ զՅիսուս զանուանեալն Քրիստոս:

Քանզի՝ գիտէր թէ

Մ	Մր	Ղ	Յ
յժ	մ	յը	ճհը

Մ	Մր	Ղ	Յ
յժա	մա	.	ճձ ճղա
յժբ	մբ	յթ	.
յժգ	մգ	.	ճձգ

առ նախանձու մատնե-
ցին զնա ։
յխդ Ժ. Եւ մինչդեռ նստէր յա-
տենին, առաքեաց առ նա
կինն իւր և ասէ. չկայ
ինչ քո և արդարոյդ այ-
դորիկ. զի բազում անցք
անցին ընդ իս այսօր յա-
նուրջս՝ վասն դորա ։
յխե Ա. Իսկ քահանայապետքն և
ծերքն, հաւանեցուցին
զժողովուրդն զի խնդ-
րեսցեն զբարաբբայն և
զՅիսուս կորուսցեն ։
Պատասխանի ետ դա-
տաւորն և ասէ ցնոսա՝
զո՞ կամիք զի արձակեցից
ձեզ յերկուց աստի ։
Եւ նոքա ասեն՝ զբա-
րաբբայ ։
յխզ Ա. Ասէ ցնոսա պիղատոս. իսկ
զի՞ արարից զՅս զանուա-
նեալն Քս ։
Ասեն ամենեքեան՝ խա-
չեսցի. և նա ասէ՝ զի՞նչ
չար արար. և նոքա ա-
ռաւել ևս աղաղակէին

և ասէին՝ խաչեսցի ։
Եւ տեսեալ պիղատո- յխէ Ժ.
սի թէ ո՛չինչ օգնէ,
այլ առաւել խռովու-
թիւն լինի՝ առեալ ջուր
լուաց զձեռս առաջի ժո-
ղովրդեանն և ասէ. քա-
ւեալ եմ ես յարենէ ար-
դարոյդ այդորիկ՝ դուք
գիտասջիք ։
Պատասխանի ետ ամե-
նայն ժողովուրդն և ա-
սէ. արիւն դորա ՚ի վե-
րայ մեր, և ՚ի վերայ որդ-
ւոց մերոց ։
Յայնժամ արձակեաց յխը Ա.
նոցա զբարաբբայն ։
Եւ զՅիսուս գան հա-
րեալ՝ ետ ՚ի ձեռս զի
խաչեսցի
Յայնժամ զինուորք դա- յխթ Դ.
տաւորին առին զՅիսուս
յապարանսն, և ժողովեցին
՚ի վերայ նորա զամենայն
զզունդն ։
Մերկեցին զնա և արկին
զնովաւ քղամիդ կարմիր.

Մ	Մր	Ղ.	Յ.
յխդ	.	.	.
յխե	մգ	յժ	ճձդ
յխզ	մե	յժա. յժգ	ճձը. ճղդ

Մ	Մր	Ղ.	Յ.
յխէ	.	.	.
յխը	մզ	յժգ	ճղզ
յխթ	մէ	.	ճձե. ճձէ

և բոլորեալ պսակ 'ի փշոց՝ եդին 'ի գլուխ նորա, և եղէգն յաջոյ ձեռին նորա:
Ծնրադիր լինէին առաջի նորա, կատակէին և ասէին՝ ողջ եր Թագաւոր Հրէից:
ՅԼ Օ. Եւ թքեալ 'ի նա առնուին զեղէգն և ծեծէին զգլուխ նորա:
Եւ յորժամ ձաղեցին զնա՝ մերկացուցին 'ի նմանէ զքղամիդն, և ագուցին նմա զիւր հանդերձն, և տարան զնա 'ի խաչ հանել:
ՅԼԱ Բ. Եւ ելեալ արտաքս՝ գտին այր մի կիւրենացի՝ անուն սիմոն, զնա կալան պահակ, զի բարձցէ զխաչն նորա:
ՅԼԲ Բ. Եւ եկեալ 'ի տեղին անուանեալ գողգոթա՝ որ է տեղի կառափելոյ:
ՅԼԳ Դ. Ետուն նմա գինի ընդ լեղի խառնեալ, և իբրև ճաշակեաց՝ ոչ կամէր ըմպել:
Եւ հանեալ զնա 'ի խաչ՝ բաժանեցին զհանդերձս նորա վիճակաւ, զի լցցի բանն՝ որ ասացաւ 'ի մարգարէէն, բաժանեցին զհանդերձս իմ յիւրեանս, և 'ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին, և նստեալ պահէին զնա: ՅԼԴ Բ.
Եւ եդին 'ի վեր գլխոյ նորա՝ գրեալ զվնաս նորա, թէ սա է յիսուս թագաւորն հրէից: ՅԼԵ Բ.
Յայնժամ հանին ընդ նմա 'ի խաչ երկուս աւազակս՝ մի յաջմէ նորա, և մի յահեկէ: ՅԼԶ Բ.
Եւ որք անցանէինն՝ հայհոյէին զնա, շարժէին զգլուխս իւրեանց, և ասէին, վա՛հ, որ քակէիր զտաճարն և զերիս աւուրս շինէիր զնա, ապրեցո՛ զքեզ, եթէ որ- ՅԼԷ Օ.

Մ	Մր	Ղ	Յ
ՅԼ	ՄԸ	.	.
ՅԼԱ	ՄԹ	ՅԺԵ	ՃՂԷ
ՅԼԲ	ՄԺ	ՅԺԸ	ՃՂԵ
ՅԼԳ	ՄԺԱ	.	ՄԴ

Մ	Մր	Ղ	Յ
ՅԼԴ	ՄԺԲ	ՅԻԱ	ՄԱ
ՅԼԵ	ՄԺԴ	ՅԺԴ	ՃՂԹ
ՅԼԶ	ՄԺԵ	ՅԺԷ	ՃՂԸ
ՅԼԷ	ՄԺԷ	.	.

դի ես Այ՝ էջ ՚ի խաչէդ ։
յժը Բ Նոյնպէս և քահանայա-
պետքն ձաղէին , հան-
դերձ դպրօքն և ծերօք՝
և ասէին ։
Զայլս ապրեցոյց , զինքն
ո՛չ կարէ ապրեցուցա-
նել . եթէ թագաւոր է
Իսրայէլի , իջցէ այժմ ՚ի
խաչէդ և հաւատաս-
ցուք դմա ։
Եթէ յուսացաւ յԱծ ,
փրկեսցէ այժմ զդա՝
եթէ կամի զդա . քանզի
ասաց եթէ Այ որդի եմ ։
յժթ Բ Զնոյն և աւազակքն
որք խաչեալ էին ընդ
նմա՝ նախատէին զնա ։
յի Բ Եւ ՚ի վեց ժամէ աւու-
րն՝ խաւար եղև ՚ի վե-
րայ ամենայն երկրի մին-
չև ցինն ժամ ։
յիա Զ Եւ զինն ժամաւն՝ գո-
չեաց Յս ՚ի ձայն մեծ և
ասէ . Է՛լի Է՛լի լամասա-
բաքթանի . այսինքն է՝
Այ իմ , Այ իմ , ընդէ՞ր
թողեր զիս ։
Ոմանք յայնցանէ որք
անդն կային՝ իբրև լու-
ան , ասէին զԵղիա կար-
դայ դա ։
Եւ փաղփաղակի ընթա- յիբ Բ
ցաւ մի ոմն ՚ի նոցանէ .
էառ սպունգ լի քացա-
խով , հարեալ յեղեգան
եւ ըմպէր նմա ։
Եւ կէսքն ասէին՝ թո՛ղ
տեսցուք եթէ գա՞յ Ե-
ղիա փրկել զդա ։
Եւ Յիսուս դարձեալ յիգ Ա
աղաղակեաց ՚ի ձայն մեծ ,
և արձակեաց զոգին ։
Եւ ահա վարագոյր տա- յիդ Բ
ճարին ցելաւ յերկուս՝ ՚ի
վերուստ մինչև ՚ի վայր ։
Երկիր շարժեցաւ . և յիե Ժ
վէմք պատառեցան ։
Եւ գերեզմանք բացան
և բազում մարմինք նըն-
ջեցելոց սրբոց յարեան ։
Եւ ելեալք ՚ի գերեզ-
մանացն յետ յարութեն
նորա՝ մտին ՚ի քաղաքն

Մ	Մր	Ղ
յժը	մժը	յիբ
յժթ	մժթ	յիե
յի	մի	յիէ
յիա	միա	·

Մ	Մր	Ղ	Յ
յիբ	միբ	յիգ	·
յիգ	միգ	յիթ	մդ
յիդ	միդ	յլ	·
յիե	·	·	·

որք և երևեցան բազմաց։

յխդ Բ. Իսկ հարիւրապետն և որք ընդ նմա պահէին զՅիսուս, իբրև տեսին զշարժումն և զեղեալսն՝ երկեան յոյժ և ասեն, արդարև՝ Աստուծոյ որդի էր սա։

յխե Ը. Էին անդ կանայք բազումք՝ կային 'ի հեռաստանէ և հայէին, որք եկին զհետ Յի 'ի Գալիլեէ պաշտել զնա։ Յորս էր Մարիամ Մագդաղենացի, և Մարիամ Յակոբայ, և Յովսեայ մայր, և մայր որդւոցն Զեբեդեայ։

Աւան Խաչման Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի,

յխը Ա. ԿՐ Եւ իբրև երեկոյ եղև՝ եկն այր մի մեծատուն յԱրեմաթեայ, որում անուն էր՝ Յովսէփ, որ աշակերտեցաւ Յիսուսի։ Սա մատուցեալ առ Պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն Յիսուսի։ Յայնժամ Պիղատոս հրամայեաց տալ զմարմինն։

յխթ Ա. Եւ առեալ զմարմինն Յովսէփ պատեաց սուրբ կտաւօք։ Եւ եդ 'ի նոր գերեզմանի, զոր փորեաց 'ի վիմի, և թաւալեցուցեալ կափարիչ դրան գերեզմանին վէմ մի մեծ և գնաց։

յծ Ը. Էին անդ Մարիամ Մագդաղենացի և միւս Մարիամն, նստէին հանդէպ գերեզմանին.

Աւան կնքեցման գերեզմանի Տեառն մերոյ Յսի Քսի,

յծա Ժ. Եւ 'ի վաղիւն անդր՝ որ է յետ ուրբաթուն, ժողովեցան քահանայապետքն և փարիսեցիքն առ Պիղատոս։ Եւ ասեն. Տէ՛ր՝ յիշեցաք զի մոլորեցուցիչն

Մ	Մր	Ղ	Յ
յխդ	մխե	յլ	·
յխե	մխզ	·	·
յխը	մխէ	յլե	մլ

Մ	Մր	Ղ	Յ
յխթ	մխը	յլզ	մը
յծ	մխթ	·	·
յծա	·	·	·

այն աւուր, մինչ կենդա-
նին էր, թէ յետ երից
աւուրց յառնեմ:
Արդ հրամայեա՛ զգու-
շանալ գերեզմանին մին-
չև ցերիս աւուրս. մի՛
գուցէ եկեալ աշա-
կերտքն գիշերի գողա-
նայցեն զնա, և ասիցեն
ժողովրդեանն, թէ յարեաւ
'ի մեռելոց. և լինիցի յե-
տին մոլորութիւնն չար՝
քան զառաջինն:
Ասէ ցնոսա պիղատոս՝
ունիք զզօրականս, եր-
թա՛յք զգուշացարուք որ-
պէս և գիտէք:
Եւ նոքա երթեալ ըզ-
գուշացան գերեզմանին
և կնքեցին զվէմն հան-
դերձ զօրականօքն:

Վասն յարութեան Տեառն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի.

1 յծբ Ի. ԿԱ. Եւ յերեկոյի շաբա-
թուն, յորում լուսա-
նայր միաշաբաթին, եկն
մարիամ մագդաղենացի
և միւս մարիամն տեսա-
նել զգերեզմանն:
Եւ ահա շարժումն մեծ
եղև. զի հրեշտակ տն
իջեալ յերկնից. մա-
տուցեալ 'ի բաց թա-
ւալեցոյց զվէմն 'ի դրանց
անտի, և նստէր 'ի վե-
րայ նորա:
Եւ էր տեսիլ նորա իբ-
րև զփայլակն. և հան-
դերձ նորա սպիտակ իբ-
րև զձիւն:
Եւ յահէ անտի նորա յծգ Ի.
խռովեցան պահապանքն,
և եղեն իբրև զմեռեալս:
Պատասխանի ետ հրեշ-
տակն և ասէ ցկանայսն՝
մի՛ երկնչիք դուք, գի-
տեմ՝ զի զյիսուս զխա-
չելեալն խնդրէք:
Չէ աստ՝ քանզի յարեաւ
որպէս ասացն. եկա՛յք և
տեսէք զտեղին ուր կայր:
Եւ վաղվաղակի երթա՛յք
ասացէք աշակերտացն

Նորա թէ յարեաւ. և ահա յառաջանայ քան զձեզ 'ի Գալիլեա, անդ տեսանիցէք զնա. ահա ասացի ձեզ։

յծդ Բ Եւ ելեալ վաղվաղակի 'ի գերեզմանէ անտի ահիւ և խնդութեամբ բազմաւ ընթանային պատմել աշակերտացն։

յծե Ժ Եւ ահա պատահեցաւ նոցա Յիսուս և ասէ՝ ո՛ղջ էք։

Եւ նոքա մատուցեալ կալան զոտս նորա, և երկիրպագին նմա։

Յայնժամ ասէ ցնոսա Յիսուս մի՛ երկնչիք. երթա՛յք ասացէք եղբարցն իմոց, զի երթիցեն 'ի Գալիլեա և անդ տեսցեն զիս։

Իբրև նոքա գնացին, ահա ոմանք 'ի զօրականացն եկին 'ի քաղաքն և պատմեցին քահանայապետիցն զամենայն որ ինչ եղև։

Եւ նոքա ժողովեալ հանդերձ ծերօքն խորհուրդ առեալ, արծաթ յոյժ ետուն զօրականացն։

Եւ ասեն. ասասջի՛ք՝ եթէ աշակերտքն նորա եկեալ գիշերի գողացան զնա մինչ մեք 'ի քուն էաք։

Եւ եթէ լուր լինի այդ առ դատաւորն՝ մեք հաճեսցուք զնա և զձեզ անհոգս արասցուք։

Եւ նոցա առեալ զարծաթն արարին որպէս ուսանն. և ել համբաւս այս 'ի Հրէից մինչև ցայսօր։

Իսկ մետասան աշակերտքն՝ գնացին 'ի Գալիլեա 'ի լեառն ուր ժամադիր եղև նոցա Յիսուս։

Իբրև տեսին զնա՝ երկիրպագին նմա. և ոմանք յերկուացան։

Եւ մատուցեալ Յիսուս խօսեցաւ ընդ նո-

Ա ԱՐ Գ.
յծդ մը ժը
յծե · ·

սա , և ասէ . տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի . որպէս առաքեաց զիս Հայր , և ես առաքեմ զձեզ : Գնացէ՛ք այսուհետև՝ աշակերտեցէ՛ք զամենայն հեթանոսս . մկրտեցէ՛ք զնոսա յանուն Հօր , և որդւոյ,և հոգւոյն սրբոյ : Ուսուցէ՛ք նոցա պահել զամենայն՝ զոր ինչ պատուիրեցի ձեզ :
Եւ ահաւասիկ՝ ես ընդ ձեզ եմ զամենայն աւուրս մինչև ՚ի կատարած աշխարհի :

Նախադրութիւն կարճառօտ Սրբոյ Աւետարանին Մարկոսի ։

Աւետարանս որ ըստ մարկոսի․ գրեալ է նոյն ին֊
քըն մարկոս, աշակերտն պետրոսի, և ընթացակիցն
պօղոսի

Արդ՝ ունէ սա զսկիզբն աւետարանին․ ՚ի յովհան֊
նու քարոզութենէն․ և պատմէ զմկրտութիւնն տն̃
՚ի յովհաննէ․ և առնու վկայութիւն յեսայեայ
մարգարէէ ։ Նշանակէ և զփորձութիւնն ՚ի լերինն․
այլ զփորձանսն ո՛չ պատմէ ։
Ճառէ և վասն ընտրութեան աշակերտացն․ և ա֊
սէ զնշանսն, և զարուեստն զոր արար ։ Նաև զլինե֊
լոցն ՚ի կատարածի աշխարհիս ։ Այլ և զխորհուրդ֊
մատնութեանն․ թէ ո̃պ մատնեցաւ պիղատոսի․ և
խաչեցաւ մարմնով ։ Եւ յաղագս բաժանելոյ զի֊
նուորացն զհանդերձն նորա ։ Եւ վասն մարմնոյն,
թէ ո̃պ եդաւ ՚ի գերեզմանի, և յարեաւ երեքօրեայ ։
Ուստի և զերևիլն հրեշտակին կանանց, և պատ֊
մելն նոցա զյարութիւնն տեառն․ լուեալ՝ և
պատմելն զնոյնն աշակերտացն ուրախութբ̃ ։

Մարկոս՝ աշակերտ և թարգման պետրոսի վիմին ։
Յետ հնգետասան ամաց համբառնալոյ տեառն՝
աղաչեցեալ ՚ի հռոմ յեղբարց հաւատացելոց ՚ի
քրիստոս, գրեաց զԱւետարանն լեզուաւ եգիպ֊
տականաւ համառօտապէս ։ Եւ հաւանութեամբ
նորին սրբոյն պետրոսի՝ առեալ զաւետարանն իւր
գնաց յաղեքսանդրիայ․ և յետոյ՝ յեգիպտոս ։

Ցանկ Գլխոց Սրբոյ Աւետարանին Մարկոսի :	Մր	Մ	Ղ	Յ
Վ͞ն առն որ այսն պիղծ գոյր :	ա			
Վ͞ն զոքանչին պետրոսի :	բ	ը	թ	
Վ͞ն բժշկութե͞ն հիւանդութե͞ց :	գ	թ	ժ	
Վ͞ն սրբելոյ բորոտին :	դ	զ	ժբ	
Վ͞ն անդամալուծի բ̄րձելոյն 'ի չո̄" :	ե	ժգ	ժգ	
Վ͞ն ղեւի͞ ալփեայ մաքսաւորին :	զ	ժդ	ժդ	
Վ͞ն գօսացելոյ ձեռինն :	է	իա	ժե	
Վ͞ն ընտրութեան առաքելոց :	ը	ժթ	ժզ. իէ	
Վ͞ն առակի սերմանեացն :	թ	իգ	իբ. խթ	
Վ͞ն սաստելոյ հողմոյն և ծովուն :	ժ	ժա	իգ	
Վ͞ն դիւի լէգէօնիցն :	ժա	ժբ	իդ	
Վ͞ն դստեր ժողովրդապետին :	ժբ	ժե	իե	
Վ͞ն կնոջն տեռատեսի :	ժգ	ժզ	իզ	
Վ͞ն զառաքեալսն առաքելոյ :	ժդ	թ	ժզ. իէ	
Վ͞ն հերովդէի և յովհաննու :	ժե	իե		
Վ͞ն հնգից հացիցն և ե̄ց ձկանց :	ժզ	իզ	իը	ժե
Վ͞ն գնալոյն 'ի վերայ ծովուն :	ժէ	իէ		
Վ͞ն անցանելոյ զպատուիրանաւն ա̄յ :	ժը	իը		
Վ͞ն կնոջն փիւնիկեցւոյ :	ժթ	իթ		
Վ͞ն համերն և խլին :	ի	իբ	լթ	
Վ͞ն հացիցն եօթանց :	իա	լա		
Վ͞ն խմորոյ փարիսեցւոցն :	իբ	լբ	խբ	
Վ͞ն բանալոյ զաչսն կուրին :	իգ			
Վ͞ն հարցանելոյ յՔ̄ի ցաշա" :	իդ	լգ	խթ	

Յանկ Գլխոց Աւետարանին Մարկոսի ·	Մր	Մ	Ղ.	Յ
Վն այլակերպութեան տն ։	իե	լդ	լ	
Վն որ ունէր որդի այս և համր ։	իզ	լե	լա	
Վն վիճման աշակերտաց ։	իէ	լէ	լբ հէ	
Վն թէ արժա՞ն է արձակել զկինն ։	իը	խ		
Վն հարցանելոյ մեծատանն ցյս ։	իթ	խա	կդ	
Վն որդւոցն զեբեթեայ ։	լ	խգ		
Վն բարտիմէոսի որդւոյ տիմէի ։	լա	խդ	կե	
Վն յաւանակի իշոյն ։	լբ	խե	կթ	իզ
Վն չորանալոյ թզենւոյն ։	լգ	խէ		
Վն անյիշաչարութեան ։	լդ			
Վն հար″ քահանայապետից զտրն ։	լե	խը	հ	
Վն առակի տնկեալ այգւոյն ։	լզ	ծ	հա	
Վն հարցանելոյ զդահեկանէն ։	լէ	ծբ	հբ	
Վն հարցա″ սադուկեցւոցն ։	լը	ծգ	հգ	
Վն հարցա″ դպրացն ցյս ։	լթ	ծդ		
Վն ուսուցանելոյ 'ի տաճարին ։	խ	ծե	հդ	
Վն երկուց լումայիցն այրւոյն ։	խա		հե	
Վն կատարածին բանք ։	խբ	ծէ	հզ	
Վն աւուրն և ժամուն ։	խգ	ծը		
Վն օծանելոյ կնոջն զտէրն ։	խդ	կբ	իա	իդ
Վն պասեքի զատկին ։	խե	կգ	հէ	
Վն մատնութեն մարգարէանալոյ ։	խզ	կե		
Վն ուրացութեան պետրոսի ։	խէ	կզ	հթ	լդ
Վն խնդրելոյ զմարմինն յսի ։	խը	կը	ձգ	լը
Վն կանանցն իւղաբերից ։	խթ	կթ	ձդ	խ

Սրբոյ Աւետարանիս յիսուսի քրիստոսի, որ
Ըստ Մարկոսի։

1 ա ՍԿԻԶԲՆ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻ ՅԻ-
Բ. սուսի քրիստոսի որդւոյ այ։ Որպէս և
գրեալ է եսայի մարգարէ. Ահաւասիկ ես
առաքեմ զհրեշտակ իմ առաջի քո, որ հանդեր-
ձեսցէ զճանապարհս քո առաջի քո։
բ Ձա՛յն բարբառոյ յանապատի. պատրաստ արարէ՛ք
Ա. զճանապարհս տն. և ուղիղ արարէ՛ք զշաւիղս նր։
գ Եւ եղեւ՝ զի յովհաննէս մկրտէր յանապատի. և
Ա. քարոզէր զմկրտութիւն ապաշխարութեան 'ի թողութիւն մեղաց։
Եւ երթայր առ նա ամ աշխարհն հրէաստանի. և
երուսաղէմացիք ամենեքեան և մկրտէին 'ի նմանէ
'ի յորդանան գետ՝ խոստովանէին զմեղս իւրեանց։

Մր	Մ	Ղ.	Յ
ա	ճգ	հ	.
բ	ը	է	ժ
գ	թ	.	.

Եւ էր յովհաննէս զգեցեալ ստեւ ուղտու · եւ գօտի մաշկեղէն ընդ մէջ իւր · եւ կերակուր նորա՝ մարախ եւ մեղր վայրենի։
Դ Բ Քարոզէր եւ ասէր՝ գայ զօրագոյն քան զիս զկնի իմ, որում չեմ բաւական խոնարհիլ՝ լուծանել զխրացս կօշկաց նր̃։
Ես մկրտեցի զձեզ ջրով, եւ նա մկրտեսցէ զձեզ հոգւովն սրբով։
Ե Բ Եւ եղեւ յաւուրսն յայնոսիկ՝ եկն յիսուս ՚ի նազարեթէ գալիլեացւոց, եւ մկրտեցաւ ՚ի յովհաննէ ՚ի յորդանան։
Եւ նոյն ժամայն ընդ վերանալն ՚ի ջրոյն՝ ետես ցելեալ զերկինս · եւ զհոգին ա̃յ իբրեւ զաղաւնի, զի իջանէր ՚ի վերայ նորա։
Ձայն եղեւ յերկնից եւ ասէ · դու ես որդի իմ սիրելի · ընդ քեզ հաճեցայ։
Եւ նոյն ժամայն՝ հոգին հանէ զնա յանապատ։ Զ Բ
Եւ էր նա անդ զաւուրս քառասուն՝ փորձել ՚ի սատանայէ։
Եւ էր ընդ գազանս · եւ հրեշտակք պաշտէին զնա։ Է Օ

Յերկրորդ կիւրակէի · Երկուշաբաթի Աւուրն ·

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ,

Եւ յետ մատնելոյն յովհաննու՝ եկն յս̃ ՚ի գալիլեա։ Ը Դ
Քարոզէր զաւետարանն ա̃յ · եւ ասէր։
Թէ կատարեալ է ժամանակ · եւ հասեալ է արքայութիւնն ա̃յ · ապաշխարեցէ՛ք՝ եւ հաւատացէք յաւետարանն։ Թ Օ
Իբրեւ անցանէր առ ծովեզերբն գալիլեացւոց՝ ետես զսիմոն եւ զանդրէաս զեղբայր սիմոնի,

ՄՐ Մ Ղ Յ
Դ ժա ժ Ղ· ժբ· ժգ· իլ
Ե ժգ ժդ ժե

Մ ՄՐ Ղ Յ
Զ ժե ժե ·
Է ժէ · իզ
Ը ի · ·

զի արկեալ էր նց̃ ուռկանս 'ի ծով. քանզի՝ ձկնորսք էին։

ժ Բ Եւ ասէ ցնոսա յս̃ եկա՛յք զկնի իմ, և արարից զձեզ լինել որսորդս մարդկան.

Եւ վաղվաղակի թողեալ զուռկանսն՝ գնացին ընդհետ նորա։

ժա Ժ Եւ մատուցեալ անտի սակաւիկ մի յառաջ՝ ետես զյակոբոս զեբեդեայ և զյովհաննէս զեղբայր նորա. և զնոսա 'ի նաւին՝ մինչ կազմէին զուռկանս, և կոչեաց զնոսա։

Եւ վաղվաղակի թողեալ զհայրն իւրեանց զզեբեդէոս 'ի նաւին վարձկանօքն հանդերձ գնացին զհետ նորա։

Ցերկ. կիւր. Երեքշաբաթի աւուրն.

Ընդ տեառն մերոյ յի քի. ա

Եւ մտանէն 'ի կափառնայում և իսկ և իսկ 'ի շաբաթուն մտեալ 'ի ժողովուրդն, ուսուցանէր զնոսա։ ժբ Բ 21

Եւ զարմանային ընդ վարդապետութի նր. զի ուսուցանէր զնոսա իբրև իշխանութեամբ և ո՛չ որպէս դպիրքն։ ժգ Բ

Եւ էր 'ի ժողովրդեանն նոցա այր մի՝ յորում այս պիղծ գոյր. որ աղաղակեաց և ասէ. Թո՛յլ տո՛ւր՝ զի՞ կայ մեր և քո յիսուս նազովրեցի. եկիր կորուսանել զմեզ. գիտեմք զքեզ, ո՛վ ես ս̃բդ աստուծոյ։ ժդ Բ

Սաստեաց 'ի նա յս̃ և ասէ՝ կարկեա՛ց և ել 'ի դմանէ։

Եւ զարկոյց զնա այսն

Մր	Մ	Ղ
ժ	իա	լբ
ժա	իբ	·

Մր	Մ	Ղ
ժբ	·	իգ
ժգ	կբ	գ · իդ
ժդ	·	իե

պիղծ. և աղաղակեաց ՚ի
ձայն մեծ, և ել ՚ի նմանէ։
Եւ զարմացան ամենե_
քին. մինչև հծծել ընդ
միմեանս. և ասել՝ զինչ
է այս նոր վարդապե_
տութիւն, զի իշխանութ_
այսոց պղծոց սաստէ և
հնազանդին նմա.
Եւ ել լուր նր ընդ ամ
կողմն գալիլեացւոց։
ժե Եւ վաղվաղակի ելեալ
Ը ՚ի ժողովրդենէն, եկն ՚ի
Ը տուն սիմոնի և անդրէայ՝
յակոբաւ և յովհաննու
հանդերձ։
Եւ զզոքանչ սիմոնի դը_
նիւր ջերմացեալ. և վաղ_
վաղակի ասեն ցնա վս
նորա։
Եւ մատուցեալ յա_
րոյց զնա կալեալ ըզ_
ձեռանէ. և եթող զնա
տենդն՝ և պաշտէր զնս։
Գ Եւ իբրև երեկոյ եղև ՚ի
մտանել արեգականն՝
բերէին առ նա զամ հի_
ւանդս և զդիւահարս։
Եւ էր ամ քաղաքն ժո_
ղովեալ առ դրունն։
Եւ բժշկեաց զբազում ժզ
հիւանդս ՚ի պէսպէս Ը
ախտից։
Եւ զդևս բազումս ե_
հան. և ոչ տայր խօսել
դիւացն, զի գիտէին ըզ_
նա թէ քրիստոսն է։

Ընթրց. կիւր. Չորեքշաբթի աւուրն։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Եւ ընդ այգն ընդ ա_ ժէ
ռաւօտն յարուցեալ ել Ը
և գնաց յանապատ տե_
ղի, և անդ կայր յաղօթս։
Եւ գնաց զհետ նորա
սիմոն, և որք ընդ նը_
մայն էին. և իբրև գը_
տին զնա՝ ասեն ցնա՝ թէ
ամենեքին խնդրեն զքեզ։
Եւ ասէ ցնոսա. եկայք,
երթիցուք և յայլ մօ_
տաւոր գիւղաքաղաքն՝
զի և անդ քարոզեցից.

զի յայս իսկ եկեալ եմ։
Եւ քարոզէր ՚ի ժողո-վուրդս նոցա ընդ ամ-գալիլեացին՝ և զդեւս հանէր։
ժը Ի. Դ. Գայ առ նա բորոտ մի, աղաչէր, ՚ի ծունր իջա-նէր, և ասէր, տէր եթէ կամիս կարող ես զիս սրբել։
Իսկ յիսուս գթացեալ ձգեաց զձեռն՝ մերձե-ցաւ ՚ի նա և ասէ ցնա, կամիմ, սրբեա՛ց։
Եւ իբրև ասաց ցնա՝ վաղվաղակի գնաց ՚ի նը-մանէ բորոտութիւնն և սրբեցաւ։
Եւ սաստեաց նմա և ե-հան արտաքս վաղվաղա-կի և ասէ, զգոյշ լե՛ր մի՛ ումեք ասիցես, այլ երթ ցո՛յց զքեզ քահա-նային, և մատո՛ վն սր-բութեան քո պատարագ՝ զոր հրամայեաց մովսէս ՚ի վկայութիւն նոցա։

Եւ նա ելեալ սկսաւ քարոզել յոյժ՝ և հռ-չակ հարկանել զբանն, մինչ ոչ ևս կարօղ լինել նմա յայտնապէս ՚ի քա-ղաք մտանել, այլ ար-տաքոյ յանապատ տե-ղիս էր, և գային առ նա յամենայն կողմանց։ ժթ Ժ.

Յերկ. կիւ. Հինգշաբաթի աւուրն։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս,

Բ

Եւ մտեալ դարձեալ ՚ի կափառնաում յետ աւուրց, լուր եղև եթէ ՚ի տան է, և ժողովեցան բազումք՝ մինչև տեղի ևս ոչ լինել, և ո՛չ առ դրա-նն, և խօսէր նց զբանն։ Ի Ը.
Եւ գային առ նա, բե-րէին անդամալոյծ մի բարձեալ ՚ի չորից։
Եւ իբրև ո՛չ կարէին մերձենալ առ նա յամ-բոխէ անտի, քակեցին զհարկն, ուր էր յիսուս, և բացեալ զառաստաղն՝ Ե.

ՄՐ ՄՐ Ղ.
ժը կգ ճլգ

ՄՐ ՄՐ Ղ. Յ
ժթ . . .
ի հ լէ լը

իջուցին զմահիճսն, յորում կայր անդամալոյծն ։

Եւ տեսեալ Յիսուսի զհաւատս նոցա, ասէ ցանդամալոյծն՝ որդեակ՝ թողեալ լիցի քեզ մեղք քո ։

Եւ էին ոմանք ՚ի դպրաց անտի՝ որք անդ նստէին. և խորհէին ՚ի սիրտս իւրեանց ։

Զի՞նչ է դա այս՝ որ խօսի սա հայհոյութիւնս. ո՞վ կարէ թողուլ զմեղս եթէ ոչ մի Աստուած ։

Եւ գիտաց Յիսուս յոգի իւր՝ թէ այնպէս խորհէին ՚ի սիրտս իւրեանց. և ասէ՝ զի՞ խորհիք զայդ ՚ի սիրտս ձեր. զի՞նչ դիւրին է ասել ցանդամալոյծն՝ թողեալ լիցին քեզ մեղք քո, եթէ ասել՝ արի առ զմահիճս քո, և երթ ՚ի տուն քո ։

Այլ՝ զի գիտասջիք եթէ իշխանութիւն ունի որդի մարդոյ ՚ի վերայ երկրի՝ թողուլ զմեղս. ասէ ցանդամալոյծն. քեզ ասեմ՝ արի առ զմահիճս քո՝ և երթ ՚ի տուն քո ։

Եւ յարեաւ վաղվաղակի առեալ զմահիճսն՝ ել առաջի ամենեցուն. մինչև զարմանալ ամենեցուն և փառաւոր առնել զԱստուած. և ասել՝ թէ այսպիսի ինչ երբէք ոչ տեսաք ։

Ընթ. Կիւ. Ուրբաթի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս. Բ

Եւ ել դարձեալ ՚ի ծովեզրն. և ամենայն ժողովուրդն գայր առ նա. և ուսուցանէր զնոսա ։ խա
Ը
Օ

Եւ մինչդեռ անցանէր՝ ետես զՂևի Ալփեայ զի նստէր ՚ի մաքսաւորութե եբ
Գ

ՄՐ Մ Գ
խա հա լը
եբ հբ լթ . ճձզ

և ասէ ցնա՝ եկ զկնի իմ. և յարուցեալ գնաց զկնի նորա։

Եւ եղև ի բազմելն նորա ի տան նորա. և բազում մաքսաւորք բազմեալ էին ընդ Յիսուսի և ընդ աշակերտսն նորա. քանզի էին բազումք՝ որք երթային զհետ նորա։

Եւ դպիրքն և փարիսեցիքն իբրև տեսին, թէ ուտէ ընդ մաքսաւորս և ընդ մեղաւորս. ասեն ցաշակերտսն նորա՝ զի՞ է զի ընդ մեղաւորս և ընդ մաքսաւորս ուտէք և ըմպէք։

ԺԴ Բ Իբրև լուաւ Յիսուս՝ ասէ ցնոսա. ոչ ինչ է պիտոյ բժիշկ ողջոց, այլ հիւանդաց. և ոչ եկի կոչել զարդարս՝ այլ զմեղաւորս։

Եւ էին աշակերտքն Յովհաննու և փարիսեցիքն ի պահս. գան և ասեն ցնա՝ ընդէ՞ր աշակերտքն Յովհաննու և փարիսեցիքն պահեն, և քո աշակերտքդ ոչ պահեն։

Եւ ասէ ցնոսա Յիսուս. միթէ մարթ ինչ իցէ որդւոց առագաստի՝ մինչ ընդ նոսա իցէ փեսայն, պահել. յորքան ընդ իւրեանս ունիցին զփեսայն՝ ոչ է մարթ պահել։

Այլ եկեսցեն աւուրք յորժամ վերասցի ի նոցանէ փեսայն, և ապա պահեսցեն յաւուրն յայնմիկ։

Ոչ՝ ոք կարկատ նոր անթափ՝ արկանէ ի վ՟ր հնացեալ ձորձոյ. ապա թէ ոչ առնու լրումն իւրով նորն ի հնոյ անտի, և չար ևս պատառումն լինի։

Եւ ո՛չ ոք արկանէ գինի նոր՝ ի տիկս հինս. ապա թէ ոչ՝ պայթու-

Մտ Մ Ղ.
ԺԴ ՀԴ Ե

ցանէ զինին զտիկսն․ զինին հեղանի, և տիկ֊քըն կորնչին․ այլ զինի նոր՝ ՚ի տիկս նորս արկանելի է։

Յերկ․ կիւ․ Շաբաթի աւուրն․

Բ

Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի։

23 իդ Բ․ Եւ եղև նմա ՚ի շաբաթու անցանել ընդ արտորայս․ և աշակերտքն ՚ի գնալն իւրեանց՝ սկսան հասկ կորզել և ուտել։

Եւ փարիսեցիքն ասէին ցնա․ տե՛ս զի՞նչ գործեն աշակերտքն քո ՚ի շաբաթու զոր չէ՛ արժան։

Եւ ասէ ցնոսա յն․ ո՞չ երբէք իցէ ընթերցեալ ձեր զոր արարն դաւիթ յորժամ պիտոյն եղև և քաղցեաւ նա, և որք ընդ նմայն էին։

Զիա՞րդ եմուտ ՚ի տունն սատուծոյ առ աբիաթարաւ քահանայապետիւ․ և զհացն առաջաւորութեան եկեր․ և ետ այնոցիկ որք ընդ նմայն էին․ զորս ո՛չ էր օրէն ուտել՝ բայց միայն քահանայիցն։

Եւ ասէ ցնոսա՝ շաբաթ վասն մարդոյ եղև, և ո՛չ եթէ մարդ վն շաբաթու․ ապա ուրեմն՝ տէր է որդի մարդոյ և շաբաթու։ իե Բ․

Եւ եմուտ միւսանգամ ՚ի ժողովուրդն․ և էր անդ այր մի, որոյ ձեռն գօսացեալ էր․ և սպասէին նմա եթէ բժշկիցէ զնա ՚ի շաբաթուն, զի չարախօսեսցեն զնմանէ։ Ե․ 41

Եւ ասէ ցայրն՝ որոյ ձեռն գօսացեալ էր․ արի՛ անց ՚ի մէջ։

Եւ ասէ ցնոսա, զի՞նչ արժան է ՚ի շաբաթու, բարի՞ ինչ գործել՝ ե֊

Թէ չար առնել, հոգի մի ապրեցուցանել՝ թէ կորուսանել, եւ նոքա լռեցին:
Եւ հայեցեալ յիսուսի զնոքօք լի՛ ցասմամբ, տրտմեալ վասն կուրութեան սրտից նոցա. ասէ ցայրն՝ ձգեա՛ զձեռն քո. եւ նա ձգեաց եւ ողջացաւ ձեռն նորա:

Ցերր. կիւր. աւուրն.

Ա. տեառն մերոյ յի՛ քի՛.

ԽԴ Դ Եւ ելեալ արտաքս վաղվաղակի փարիսեցիքն հերովդիանոսօքն հանդերձ. խորհուրդ առնէին վասն նր, թէ զիա՛րդ կորուսցեն զնա: Իսկ յիսուս աշակերտօքն իւրովք, գնաց ՚ի ծովեզրն:
ԽԵ Ա Եւ բազում ժողովուրդ ՚ի գալիլեացւոց՝ երթային զհետ նորա. եւ ՚ի հրէաստանէ, եւ յերուսաղեմէ, եւ յայնկոյս յորդանանու, եւ որք ՚ի տիւրոսէ եւ ՚ի սիդոնէ. բազում ժողովուրդ իբրեւ լուին որչափ ինչ առնէր՝ գային առ նա:
Եւ ասէ ցաշակերտսն իւր՝ զի նաւակ մի պատրաստական կայցէ նմա վասն ամբոխին, զի մի՛ նեղեսցեն զնա:
Քանզի՝ զբազումս բժշկեաց. մինչ գալ եւ խռնիլ զնովաւ զի մերձեսցին առ նա, որք ունէին ախտս ինչ:
Եւ այսք պղծք յորժամ տեսանէին զնա՝ անկանէին առաջի նր. աղաղակէին եւ ասէին. թէ դու ես որդին այ. եւ նա յոյժ սաստէր նց, զի մի՛ յայտնի առնիցեն զնա: ԽԸ Բ

Յերր․ կիւ․ Երկուշաբթ աւուրն․

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս․

իթ Բ Ելանէ ՚ի լեառն, եւ կոչէ առ ինքն զորս ինքն կամեցաւ, եւ չոգան առ նա։

Եւ արար երկոտասանս զի իցեն զնովաւ․ եւ զի առաքեսցէ զնոսա քարոզել։

Եւ ունել իշխանութիւն բժշկելոյ զցաւս, եւ հանելոյ զդեւս։

լ Բ Եւ եդ զանուն սիմոնի, պետրոս․ եւ յակոբու զեբեդեայ՝ եւ յովհաննու եղբօրն յակոբայ, եդ նոցա անուանս բանէրգէս, որ է որդիք որոտման․ եւ զանդրէաս, եւ զփիլիպպոս․ եւ զբարդուղիմէոս, զմատթէոս զմաքսաւորն․ եւ զթովմաս եւ զյակոբոս ալփեայ․ եւ զթադէոս․ եւ զսիմոն կանանացի եւ զյուդայ իսկարիովտացի․ որ եւ մատնեաց զնա։

Յերր․ կիւ․ Երեքշաբթի աւուրն․

Ընդ տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի․

լա Ժ Գան ՚ի տուն եւ գայ միւսանգամ ընդ նոսա ժողովուրդն․ մինչ զի եւ զհաց եւս ոչ ժամանել ուտել նոցա։

Եւ իբրեւ լուան որք իւրքն էին, ելին ունել զնա․ զի համարէին թէ մոլեգնեալ իցէ։

լբ Բ Եւ դպիրքն որք յերուսաղեմէ իջեալ էին՝ ասէին՝ թէ բէեղզեբուղ գոյ ՚ի դմա․ եւ իշխանաւ դիւացն հանէ դա զդեւս։

լգ Բ Եւ կոչեալ զնոսա առ ինքն՝ առակօք խօսէր ընդ նոսա․ զիա՞րդ կարէ սատանայ զսատանայ հանել․ եւ արդ՝ եթէ թա-

Մր	Մտ	Ղ
իթ	հթ	ճդ
լ	ճ	խդ

Մր	Մտ	Ղ
լա	.	.
լբ	ճիա	ճիէ
լգ	ճիբ	ճիթ

գաւորութիւն յանձն իւր բաժանեսցի, ոչ կարէ կալ թագաւորութիւնն այն։
Եւ եթէ տուն յանձն իւր բաժանեսցի, ոչ կարէ կալ տունն։
Եւ եթէ սատանայ ՚ի վերայ անձին իւրոյ յարեաւ՝ եւ բաժանեալ իցէ. ոչ կարէ կալ, այլ վախճանեալ է։
Այլ ոչ ոք կարէ զկարասի հզօրի մտեալ ՚ի տուն նորա աւար հարկանել, եթէ ոչ նախ զհզօրն կապիցէ, եւ ապա զտուն նորա աւար հարկանիցէ։
ԼԴ Բ Ամէն ասեմ ձեզ. զի ամենայն թողցի որդւոց մարդկան՝ մեղք եւ հայհոյութիւնք, որչափ եւ հայհոյեսցեն։
Բայց որ հայհոյեսցէ զՀոգին սուրբ՝ ոչ ունիցի զթողութիւն յաւիտեան, այլ պարտական լիցի յաւիտենից մեղաց։
Զի ասէին՝ թէ այս պիղծ գոյ ՚ի նմա։

Ցերր. կիւ. Չորեքշաբ. աւուրն.

Առ տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Գան եղբարք եւ մայր նորա. եւ արտաքոյ կացեալ՝ յղեցին. եւ կոչէին զնա։ ԼԵ Բ
Եւ անդ ժողովուրդն շուրջ զնովաւ նստէր. եւ իբրեւ ասացին ցնա, ահաւասիկ մայր քո եւ եղբարք քո կան արտաքոյ եւ խնդրեն զքեզ։
Պատասխանի ետ նոցա եւ ասէ. ո՞վ է իմ մայր կամ եղբարք։
Հայեցաւ շուրջ զիւրեւ յաշակերտսն զի նստէին եւ ասէ. ահաւասիկ մայր իմ եւ եղբարք իմ։
Զի որ առնիցէ զկամս աստուծոյ՝ նա է եղբայր իմ, եւ քոյր եւ մայր։

Մր.	Մ.	Ղ.		Մր.	Մ.	Ղ.
ԼԴ	ճիգ	ճխէ		ԼԵ	ճլ	ձբ

Յերր. կիւ. Հինգշաբ. աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս։

ԺԳ Դարձեալ՝ սկսաւ ու-
Բ. սուցանել առ ծովե-
զերբն. և խռնեցան զնո-
վաւ ժողովուրդք բա-
զումք. մինչև ՚ի նաւ
մտանել նմա և նստել
՚ի ծովուն. և ամենայն
ժողովուրդն զծովեզեր-
բըն ցամաքին ունէին և
ուսուցանէր զնոսա առա-
կօք բազում ինչ։
Ժ. Եւ ասէր նոցա ՚ի վար-
դապետութեան իւրում։
Լուարուք ահաւասիկ
ել սերմանօղ ՚ի սերմա-
նել. և եղև ՚ի սերմա-
նելն՝ ոմն անկաւ առ ճա-
նապարհաւն, և եկին
թռչունք և կերան զնա։
Եւ այլն անկաւ յապա-
ռաժի՝ ուր ոչ գոյր հող
բազում. և վաղվաղակի
բուսաւ՝ քանզի ոչ գոյր
հիւթ երկրին։
Եւ յորժամ ծագեցաւ
արեւն՝ ջեռաւ. և զի ոչ
գոյին արմատք՝ ցամա-
քեցաւ։
Եւ այլն անկաւ ՚ի մէջ
փշոց. ելին փուշքն և
հեղձուցին զնա. և պը-
տուղ ոչ ետ։
Եւ այլն անկաւ յերկիր
բարւոք. և ելեալ ա-
ճեցաւ և տայր զպտուղ.
և բերէր ընդ միոյ երե-
սուն, և ընդ միոյ վաթ-
սուն, և ընդ միոյ հա-
րիւր։
Եւ ասէր՝ որ ունիցի ա-
կանջս լսելոյ լուիցէ։

Յերր. կիւ. Երրորդի աւուրն.

Եւ տէրն մեր յիսուս քրիստոս։

Եւ իբրև եղև առան-
ձինն՝ հարցին ցնա որք
զնովաւն էին, աշակեր-
տօքն հանդերձ զառակ-
սըն։

Եւ ասէ ցնոսա. ձեզ
տուեալ է գիտել զխոր-
հուրդ արքայութեան աս-
տուծոյ:
լե Ա. Բայց նոցա որք արտա-
քինքն են՝ ամենայն ինչ
առակօք լինի:
Զի տեսանելով տես-
ցեն, և մի՛ տեսցեն. և
լսելով լուիցեն, և մի՛
իմասցին. զի մի՛ երբէք
դարձցին և թողցի նոցա:
Եւ ասէ ցնոսա. ո՛չ գի-
տէք զառակս զայս, և
զիարդ զամենայն առակ-
սըն գիտիցէք:
լը Բ. Որ սերմանէն՝ զբանն
սերմանէ:
Եւ նոքա են՝ որք առ
ճանապարհաւն, ուր բա-
նըն սերմանի. և յորժամ
լսեն զնա՝ գայ սատա-
նայ և հանէ զսերմա-
նեալն ՚ի սիրտս նոցա:
Եւ նոքա են՝ որք յապա-
ռաժին սերմանեցան.
որք յորժամ լսիցեն ըզ-
բանն, վաղվաղակի խն-
դութեամբ ընդունին:
Եւ զի ո՛չ ունին արմա-
տըս յանձինս՝ այլ առ
ժամանակ մի են. ապա
՚ի հասանել նեղութեան
կամ հալածման վասն
բանին՝ վաղ վաղակի գայ-
թագղին:
Իսկ որ ՚ի մէջ փշոցն սեր-
մանեցաւ՝ նոքա են՝ որք
իբրև զբանն լսեն, և
հոգք աշխարհիս և պատ-
րանք մեծութեան մտա-
նեն և հեղձուցանեն
զբանն՝ և անպտուղ լինի:
Եւ նոքա են՝ որք յեր-
կիրն բարւոք սերմանե-
ցան. որք լսեն զբանն
և ընդունին, և տան
զպտուղ, ընդ միոյ երե-
սուն, և ընդ միոյ վաթ-
սուն, և ընդ միոյ հա-
րիւր:

Մր	Մ	Ղ	Յ
լե	ճլգ	հե	ճլթ
լը	ճլե	հը	·

Ցներեկն Շաբաթի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։

Է
21 լթ Ի Եւ ասէ ցնոսա. մի
թէ գայ ճրագ զի ընդ
գրուանաւ դնիցի, կամ
ընդ մահճօք. ոչ ապա
քէն ’ի վերայ աշտանակի
դնիցի ։
խ Ե Զի չէ ինչ ’ի ծածուկ՝
որ թէ ոչ յայտնեսցի.
և ոչ եղև ինչ գաղտնի՝
եթէ ոչ ’ի յայտ գայցէ.
եթէ ոք ունիցի ականջս
լսելոյ, լուիցէ ։
խա Ի Եւ ասէ ցնոսա. տեսէք
զինչ լսէքդ, և յաւելցի
ձեզ որոց լսէքդ. որով
չափով չափէք՝ նովին
չափեսցի ձեզ ։
խբ Ի Որ ոք ունիցի, տացի
նմա. և որ ոչն ունիցի,
և զոր ունիցին բարձցի
’ի նմանէ ։

Չորրորդում. կիր. աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։

Եւ ասէր՝ այսպէս է խգ Ժ 26 Է
արքայութիւնն այ. որ զի
այր մի արկանիցէ զսեր
մանիս յերկիր, և ննջի
ցէ, և յառնիցէ զցայգ
և զցերեկ. և սերմա
նիքն բուսանիցեն և ա
ճիցեն. և նա ոչ գիտէ ։
Զի ինքնին երկիրն բերէ
զպտուղն. նախ զխոտն,
և ապա զհասկն, ապա
զցորեանն՝ ատոք ’ի հաս
կին. և յորժամ տայցէ
զպտուղն՝ վաղվաղակի
առաքէ մանգաղ, զի հա
սեալ են հունձք ։
Եւ ասէր՝ ում նմանե խդ Ի
ցուսցուք զարքայութիւն այ,
կամ որով առակաւ
առակեսցուք զնա ։
Որպէս հատն մանանխոյ՝
որ յորժամ սերմանիցի
յերկիր, փոքրագոյն է

Մր	Ղ	Յ	
լթ	լը	Տժ	Ճլգ
խ	ղգ	ճ	
խա	ծ	ծղ	
խբ	մհա	մղ	

Մր	Մ	Ղ
խգ	.	.
խդ	ճլէ	ճկէ

քան զամենայն սերմանիս
որք են յերկրի։
Եւ յորժամ սերմանիցի՝
բուսանի, և լինի մեծ
քան զամենայն բանջար․
և արձակէ ոստս մեծա-
մեծս, մինչև բաւական
լինել ընդ հովանեաւ
նորա թռչնոց երկնից
բնակել։
խե Եւ այնպիսի առակօք
Օ․ խօսէր ընդ նոսա զբանն,
որպէս կարօղ լինէին
լսել։
Եւ առանց առակի ո՛չ
ինչ խօսէր ընդ նոսա։
խզ Բայց առանձինն՝ աշա-
Ժ․ կերտացն իւրոց մեկնէր
զամենայն։

Չորր․ կիւ․ Երկուշաբ․ առաւօտն։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ;

խէ Եւ ասէ ցնոսա յա-
Բ․ ւուր յայնմիկ, իբրև ընդ
Ժ․ երեկս լինիւր․ եկայք,
անցցուք յայն կողմն։

Թողուն զժողովուրդն
և առնուն զնա նաւաւն
հանդերձ․ և զայլս ևս
նաւս որք էին ընդ նմա։
Եւ լինիւր մրրիկ մեծ
հողմոյ, և զալիսն 'ի
նաւն զեղոյր․ մինչ գրե-
թէ՝ լի իսկ լինել։
Եւ ինքն ննջէր 'ի խելս
նաւին 'ի վերայ բարձի։
Զարթուցանէին զնա և
և ասէին․ վարդապե՛տ
ո՛չ ինչ է քեզ փոյթ,
զի կորնչիմք ահաւասիկ։
Եւ զարթուցեալ սաս-
տեաց հողմոյն և ծովուն․
ասէ դադարեա՛ կար-
կեաց։
Եւ դադարեցաւ հողմն
և եղև խաղաղութիւն
մեծ։
Եւ ասէ ցնոսա ընդէ՞ր
այդպէս վատասիրտք էք․
չև ևս ունիք հաւատս։
Եւ երկեան յերկիւղ
մեծ և ասէին ցմիմեանս
ո՞վ արդեօք իցէ սա, զի

Մտ․	Մ․	Ղ․
խե	ճլթ	.
խզ	.	.
խէ	կթ	ձգ

և հողմ և ծով հնա-
զանդին նմա ։
Ե 1 Եւ եկն յայնկոյս ծո-
վուն՝ յաշխարհն գեր-
գեսացւոց ։
Եւ ընդ ելանելն նորա
՚ի նաւէ անտի, պատա-
հեցաւ նմա այր մի ՚ի
գերեզմանացն զոր ու-
նէր այս պիղծ ։
Որոյ բնակութիւնն իսկ
՚ի գերեզմանս էր. և ոչ
շղթայիւք ոք ևս՝ կարէր
կապել զնա ։
Վասն բազում անգամ
ոտնակապօք և շղթայիւք
կապելոյ՝ և խզելոյ ՚ի
նմանէ զշղթայսն. և
զոտնակապսն խորտակե-
լոյ. և ո՛չ ոք կարէր
պարտել զնա ։
Քանզի հանապազ զցայգ
և զցերեկ ՚ի գերեզմանս
և ՚ի լերինս աղաղակէր,
և կոծէր զանձն իւր
քարամբք ։
Իբրև ետես զՅիսուս ՚ի
հեռաստանէ, ընթացաւ
և երկիր եպագ նմա ։
Աղաղակեաց ՚ի ձայն
մեծ և ասէ. զի՞ կայ իմ
և քո Յիսուս որդի ա՛յ
բարձրելոյ. երդմնեցու-
ցանեմ զքեզ յա՛ծ, մի՛
տանջեր զիս ։
Քանզի ասէր ցնա՝ ե՛լ
այսդ պիղծ ՚ի մարդոյ
այդի ։
Եւ հարցանէր ցնա՝ թէ
զի՞նչ անուն է քո ։
Եւ ասէ ցնա լեգէովն
անուն է իմ. քանզի բա-
զումք եմք ։
Եւ աղաչէին զնա յոյժ
զի մի առաքեսցէ զնոսա
արտաքս քան զաշխարհն ։
Եւ անդ էր առ լերամբն
երամակ մի խոզից՝ արօ-
տական մեծ ։
Աղաչեցին զնա ամենայն
դևքն և ասեն. առա-
քեա՛ զմեզ ՚ի խոզսն, զի
մտցուք ՚ի նոսա ։
Եւ հրամայեաց նոցա ։

Եւ իբրեւ ելին այսքն
պիղծք՝ մտին ՚ի խոզսն.
եւ դիմեաց երամակն ՚ի
դարէ անտի ՚ի ծովն։
Էին իբրեւ երկու հա-
զարք՝ եւ հեղձնուին ՚ի
ծովուն։
Եւ խոզարածքն փա-
խեան, եւ պատմեցին ՚ի
քաղաքին եւ յագարակս,
եւ ելին տեսանել զի՞նչ
իցէ որ գործեցաւն։
Գան առ Յիսուս՝ եւ տե-
սանեն զդիւահարն, զի
նստէր զգեցեալ եւ ըզ-
գաստացեալ՝ որ ունէր ըզ-
լեգէոնն. եւ զահի հարան։
Եւ պատմեցին նոցա
որոց տեսեալն էր. Թէ
զի՞նչ եղեւ դիւահարին.
եւ զի՞նչ վասն խոզիցն։
Եւ սկսան աղաչել զնա
գնալ ՚ի սահմանաց նց։
իը Եւ իբրեւ եմուտ նա ՚ի
Ը. նաւն՝ աղաչէր զնա դիւա-
հարն՝ զի ընդ նմա իցէ.
եւ Յիսուս ո՛չ ետ նմա

Թոյլ. այլ ասէ ցնա՝
երթ ՚ի տուն քո առ
ընտանիս քո, եւ պատմեա՛
նոցա զոր ինչ միանգամ
տէր արար քեզ եւ ողոր-
մեցաւ քեզ։
Եւ չոգաւ՝ եւ սկսաւ
քարոզել ՚ի դեկապոլին
զոր ինչ արար նմա յս. եւ
ամենեքին զարմանային։

Չորր կիւ. Երկուշաբթի աւուրն։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս։

Եւ իբրեւ էանց յս խթ
միւսանգամ յայն կողմն. Ը.
ժողովեցաւ առ նա ժո- ժԸ.
ղովուրդ բազում. եւ
էր առ ծովեզերբն։
Եւ ահա մի ՚ի ժողովր-
դապետացն գայր՝ որում
անուն էր Յայրոս. եւ
իբրեւ ետես զնա, անկաւ
առ ոտս նորա։
Աղաչէր զնա յոյժ եւ
ասէր. Թէ դուստր իմ
մերձ է ՚ի մահ. զի ե-

Մր Պ.
իը հգ

Մր Մ Պ.
խթ հգ ձե

կեալ գնիցէ նմա ձեռն. որպէս զի ապրեսցի և կեցցէ։

Եւ գնաց ընդ նմա. երթայր և ժողովուրդ բազում զհետ նորա. և նեղէին զնա։

ժ.Գ. Եւ կին մի էր 'ի տեւատեսութեան արեան՝ զերկոտասան ամս։

Եւ յոյժ վշտացեալ 'ի բազում բժշկաց. և ծախեալ զինչս իւր զամենայն, և չէր ինչ օգտեալ. այլ ևս առաւել զայրացեալ։

Երբև լուաւ զՅիսուսէ՝ եկն 'ի մէջ ամբոխին յետոյ՝ և բուռն եհար զհանդերձէ նորա։

Քանզի ասէր 'ի միտ՝ Թէ միայն մերձեցայց 'ի հանդերձս նորա, փրկեցայց։

Եւ վաղվաղակի ցամաքեցաւ աղբիւր արեան նորա. և գիտաց 'ի մարմին իւր՝ թէ բժշկեցաւ 'ի տանջանացն։

Եւ անդէն վաղվաղակի գիտաց Յիսուս յանձն իւր՝ զզօրութիւն որ ել 'ի նմանէ. դարձաւ յամբոխն և ասէ՝ ո՞վ մերձեցաւ 'ի հանդերձս իմ։

Եւ ասեն ցնա աշակերտքն. տեսանես՝ զի ամբոխդ նեղէ զքեզ, և ասես թէ՝ ո՞վ մերձեցաւ 'ի հանդերձս իմ։

Եւ շուրջ հայէր տեսանել՝ թէ ո՞վ զայն արար։

Եւ կինն զարհուրեալ և դողացեալ վասն որոյ գաղտն արար. քանզի գիտէր զի՞նչ եղև նմա. եկն՝ անկաւ առաջի նր̃ և ասաց զամենայն իրսն ստուգութեամբ։

Եւ Յիսուս ասէ ցնա. դուստր՝ հաւատք քո, կեցուցին զքեզ. երթ 'ի խաղաղութիւն, և եղի-

ջեր ո՛ղջ ՚ի տանջանաց քոց ։

Չորր կիւ Չորեքշաբաթի առաւօտն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ,

Մինչդեռ նա զայն խօսէր, գան ոմանք ՚ի ժողովրդապետէն և ասեն՝ թէ դուստրն քո մեռաւ, զի՞ ևս աշխատ առնես զվարդապետդ ։ Իսկ յիսուս իբրև լուաւ զբանն ասացեալ, ասէ ցժողովրդապետն՝ մի՛ երկնչիր բայց միայն հաւատա՛ ։ Եւ ո՛չ զոք եթող ընդ իւր երթալ. բայց միայն զպետրոս՝ և զյակոբոս, և զյովհաննէս զեղբայրն յակոբեայ ։ Գայ ՚ի տուն ժողովրդապետին, և տեսանէ ամբոխ յոյժ, և լալականս և աղաղակ յոյժ ։ և մտեալ ՚ի ներքս՝ ասէ ցնոսա, զի՞ խռովեալ էք և լայք, մանուկդ ո՛չ է մեռեալ այլ ննջէ ։ Եւ ծաղր առնէին զնա ։ Եւ նորա հանեալ արտաքս զամենեսեան. առնու ընդ իւր զհայր մանկանն և զմայր, և զնոսա, որ ընդ նմայն էին. և մտանէ ուր դնիւր մանուկն ։ Եւ կալեալ զձեռանէ մանկանն՝ ասէ ցնա. տալիթա կումի. որ թարգմանի, աղջիկ դու՝ քեզ ասեմ արի ։ Եւ վաղվաղակի յարեաւ աղջիկն, և գնայր. քանզի էր ամաց երկոտասանից. և զարմացան մեծաւ զարմանալեօք ։ Եւ պատուէր տայր նց յոյժ, զի մի՛ ոք գիտասցէ զայն. և ասաց տալ նմա ուտել ։

Չորր կիւ. Հնգշաբաթի աւուրն:

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս :

ծ Ր. Եւ ել անտի, եկն ՚ի գաւառ իւր. և երթային զհետ նորա աշակերտքն իւր : Եւ եղև ՚ի շաբաթուն՝ սկսաւ ուսուցանել ՚ի ժողովրդեանն : Եւ բազումք իբրև լսէին, զարմանային ընդ վարդապետութիւն նր. և ասէին՝ ուստի՞ իցէ սմա այս. կամ զի՞նչ իցէ իմաստութիւն որ տուեալ է սմա. զի զօրութիւնք այսպիսիք ՚ի ձեռաց սորա լինին : Ոչ սա է մանուկ հիւսանն, և որդին մարիամայ. եղբայր յակոբայ, և յովսեայ. և յուդայի, և սիմովնի. և չիցե՞ն քորք դորա աստ առ մեզ: Եւ գայթակղէին ՚ի նա: Եւ ասէ ցնոսա. ո՛չ է մարգարէ անարգ՝ բայց եթէ ՚ի գաւառի իւրում և յազգատոհմի, և ՚ի տան իւրում : Եւ ո՛չ կարէր անդ՝ և ո՛չ մի ինչ զօրութիւն առնել : Բայց սակաւ հիւանդաց ձեռն եդեալ բժշկէր զնոսա. և զարմանայր վասն անհաւատութեան նոցա :

Չորր կիւ. Ուրբաթի աւուրն :

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս :

ծա Ր. Եւ շրջէր շուրջ ըզգաւառօքն, և ուսուցանէր : Եւ կոչեաց առ ինքն զերկոտասանսն. և սկսաւ առաքել զնոսա, երկուս երկուս և տայր նոցա իշխանութիւն ՚ի վերայ այսոց պղծոց : Եւ պատուիրեաց նոցա,

ՍԻ Ս Գ. Յ
ծ ճխա ժթ ծթ

ՍԻ Ս Գ. Յ
ծա ճխբ խտ լե

զի մի' ինչ բարձցեն 'ի ճանապարհ. բայց միայն գաւազան. մի' պարկ, մի' հաց, մի' պղինձ 'ի գօտիս. այլ ագանիլ հողաթափս. և մի' զգենուցուք աւէ երկուս պարեգօտս։

ծդ Բ Եւ ասէր ցնոսա. յոր տուն մտանիցէք՝ անդէն օթեվանս կալջիք, մինչև ելանիցէք անտի։

ծե Բ Եւ որք ո՛չ ընկալցին զձեզ, և ո՛չ լուիցեն ձեզ. յորժամ ելանիցէք անտի՝ թօթափեսջիք զփոշի ոտից ձերոց 'ի վկայութիւն նոցա։

ծզ Ը Եւ ելեալ քարոզէին, զի ապաշխարեսցեն։ Եւ զդևս բազումս հանէին. և օծանէին իւղով զբազում հիւանդս և բժշկէին զնոսա։

Չորք. կիւ. Հոքաթի աւուրն.

Վասն գլխատման Մկրտչին Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի.

ծէ Բ ԺԴ Եւ լուաւ արքայ Հերովդէս. քանզի յայտնի եղև անուն նորա. և ասէր՝ թէ Յովհաննէս մկրտիչ յարեաւ 'ի մեռելոց, և վասն այնորիկ զօրութիւնք լինին նովաւ։

ծը Ժ Այլք ասէին՝ թէ Եղիայ է. իսկ այլքն՝ թէ մարգարէ է. կամ թէ իբրև զմի 'ի մարգարէից։ Իբրև լուաւ Հերովդէս՝ ասէ, զորոյ ես զգլուխն հատի զՅովհաննու՝ սա է նա յարեաւ 'ի մեռելոց։

ծթ Բ Զի ինքն Հերովդէս՝ առաքեաց կալաւ զՅովհաննէս, և կապեաց զնա. և եդ 'ի բանտի վասն Հերովդիադայ կնոջ Փիլիպպոսի եղբօր նորա. զի նա կին արար զնա։

Մր	Մ	Ղ
ծդ	ձգ	ձէ. ճժէ
ծե	հե	ձէ. ճծդ
ծզ	.	ձթ

Մր	Մ	Ղ
ծէ	ճխգ	Ղ
ծը	.	.
ծթ	ճխդ	ժբ

Կ Քանզի՝ ասէր յովհաննէս ցհերովդէս. թէ ոչ է օրէն քեզ ունել զկին
Օ եղբօր քո:

Եւ հերովդիայ ոխացեալ էր ընդ նմա, և կամէր սպանանել զնա, և ոչ կարէր:

Զի հերովդէս երկնչէր 'ի յովհաննէ. քանզի գիտէր զնա այր արդար և սուրբ. և սպասէր նմա. և լուեալ 'ի նմանէ բազում ինչ՝ առնէր, և քաղցրութեամբ լսէր նմա:

Իբրև օր մի լինէր պարապոյ՝ յորժամ ընթրիս տայր հերովդէս յաւուր ծննդոց իւրոց, նախարարաց իւրոց և հազարապետաց. և մեծամեծաց գալիլեացւոց. և 'ի մտանել դստերն հերովդիայ և 'ի կաքաւելն՝ հաճոյ եղև հերովդէի և բազմականացն:

Ասէ թագաւորն ցաղջիկըն. խնդրեա՛ յինէն զոր ինչ կամիս, և տաց քեզ:

Եւ երդուաւ նմա բազում անգամ, թէ զոր ինչ և խնդրեսցես դու յինէն՝ տաց քեզ. մինչև ցկէս թագաւորութեան իմոյ:

Նա ելեալ ասէ ցմայր իւր՝ զի՞նչ խնդրեցից:

Եւ նա ասէ՝ զգլուխն յովհաննու մկրտչի:

Եւ մտեալ անդրէն փութանակի առ թագաւորըն՝ ասէ՝ կամիմ զի տացես ինձ վաղվաղակի 'ի վերայ սկտեղ զգլուխն յովհաննու մկրտչի:

Եւ տրտմեցաւ յոյժ թագաւորն. այլ վասն երդմանցն և կոչնականացն ոչ կամեցաւ անարգել զնա:

Եւ առաքեաց վաղվաղակի թագաւորն դահիճ, և հրամայեաց բերել զգլուխ նորա:

Եւ չոգաւ դլխատեաց
զնա ՚ի բանտին. և ե֊
բեր զգլուխ նորա ըս֊
կտեղբ և ետ ցաղջիկն.
և աղջիկն տարաւ և ետ
մօր իւրում:

Իբրև լուան աշակերտ֊
քն նորա՝ եկին և բար֊
ձին զմարմին նորա, և ե֊
դին ՚ի գերեզմանի:

Հինգերորդում Կիւր աւուրն.

Առ Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս.

Կ
30 կա Ժողովեցան առաքեալքն
Բ. առ Յիսուս՝ և պատ֊
մեցին նմա զամենայն
ինչ զոր արարին, և զոր
ուսուցին:
կբ Եւ ասէ ցնոսա յա. ե֊
Ժ. կա՛յք դուք առանձինն
յանապատ տեղի, և
հանգիջի՛ք սակաւ մի:
Զի էին բազումք որք
երթային և գային և
հաց անգամ չժամանէ֊
ին ուտել:
Եւ գնացին նաւու յա֊ կգ
նապատ տեղի առանձինն: Օ.
Եւ տեսին զնոսա զի
երթային. և զգացին
բազումք, և հետի յամ֊
քաղաքաց խուռն ընթա֊
նային անդր. և մերձե֊
նային առ նոսա:
Եւ ելեալ ետես ամ֊
բոխ բազում, և գթա֊
ցաւ ՚ի նոսա. զի էին
իբրև ոչխարք որոց ո՛չ
իցէ հովիւ:
Եւ սկսաւ ուսուցա֊
նել զնոսա յոյժ:
Եւ իբրև բազում ժամ կդ
եղև՝ մատուցեալ աշա֊ Բ.
կերտքն ասէին. տեղիս Ժ.
անապատ է, մինչ օր
կայ. արձակեա՛ զժողո֊
վուրդդ, զի երթեալ
շուրջ յագարակս և ՚ի
գեօղս՝ գնեսցեն իւրեանց
զինչ ուտիցեն. զի աստ
ուտել ինչ ոչ ունին:
Նա՛ պատասխանի ետ և

Մր	Ղ.
կա	ղա
կբ	.

Մր	Մ	Ղ.	Յ
կգ	հե	.	.
կդ	ճխե	ղգ	խթ

ասէ ցնոսա. դուք տուք
դոցա ուտել. ասեն ցնա՝
երթիցուք գնեսցուք եր-
կերիւր դահեկանի հաց
և տացուք դոցա ուտել։
Նա ասէ ցնոսա. քանի՞ նկա-
նակ ունիք, երթայք և
տեսէք։
Իբրև գիտացին՝ ասեն
ցնա, հինգ. և երկուս
ձկունս։
Եւ հրամայեաց նց՝ բազ-
մել երախանս երախանս
՚ի վերայ դալար խոտոյ։
Եւ բազմեցան դասք՝
դասք. ուր հարիւր, և
ուր յիսուն։
Եւ առեալ զհինգ նկա-
նակն և զերկուս ձկուն-
սն՝ հայեցաւ յերկինս.
օրհնեաց, մանրեաց զնը-
կանակսն և, ետ աշա-
կերտացն զի արկցեն նոցա.
և զերկուս ձկունսն բաշ-
խեաց ամենեցուն։
Կերին, և յագեցան։
Եւ բարձին զնշխարսն
երկոտասան սակառի լի.
և ՚ի ձկանց անտի։
Եւ էին որք կերինն՝
իբրև արք հինգ հազարք։

Ընթեր. կիւ. Երկուշաբաթի աւուրն,

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս,

Եւ նոյն ժամայն ստի- կե
պեաց զաշակերտսն մտա- Ը.
նել ՚ի նաւ, և յառա-
ջագոյն քան զնա երթալ
յայնկոյս ՚ի բեթսայի-
դայ. մինչ ինքն զժողո-
վուրդն արձակիցէ։
Եւ հրաժարեալ ՚ի նո- կզ
ցանէ՝ ել ՚ի լեառն կալ Բ.
յաղօթս։
Եւ իբրև երեկոյ եղև՝ կէ
էր նաւն ՚ի մէջ ծովուն, Դ.
և ինքն ՚ի ցամաքի։ Ժ.Է.
Եւ ետես զնոսա հողմա-
կոծեալս ՚ի վարելն. զի
էր հողմն ընդդէմ նց.
և զչորրորդ պահու գի-
շերոյն. գայ առ նոսա
գնալով ՚ի վերայ ծո-

Մր	Մ	Ղ	Յ
կե	ՃԾ		. ԾԱ
կզ	ՃԽԹ	ԼԵ.	ԽԳ.
կէ	ՃԾ		. ԾԱ

վուն և, կամէր զանց առնել առ նոքօք ։
Նոքա իբրև տեսին զի գնայր ՚ի վերայ ծովուն, համարեցան թէ առաչօք ինչ լինիցի՝ և աղաղակ բարձին ։
Քանզի՝ ամենեքեան տեսին զնա և խռովեցան ։
Եւ նա անդէն վաղվաղակի խօսեցաւ ընդ նս̃ և ասէ. քաջալերեցարո՛ւք՝ ես եմ մի՛ երկնչիք ։
ԿԱ Եւ ել ՚ի նաւն առ նս̃,
Օ. և դադարեցաւ հողմն ։
Եւ առաւել ևս յիմարեալք էին ՚ի միտս իւրեանց՝ և զարմանային յոյժ. քանզի՝ և ՚ի վերայ հացին ոչ իմացան. զի էր սիրտ նոցա թմբրեալ ։
ԿԲ Եւ իբրև անցին յայն-
Ը կոյս՝ եկին յերկիրն գեննեսարէթ ։
Եւ իբրև ելին ՚ի նաւէ անտի. իսկ և իսկ ծանեան զնա արք տեղւոյն այնորիկ. և ընթացեալ այսր անդր ընդ ա̃մ գաւառըն. սկսան մահճօք բերել զամենայն հիւանդս՝ ուր լսէին թէ անդ իցէ ։
Եւ ուր և մտանէր ՚ի գեօղս՝ կամ ՚ի քաղաքս՝ կամ յագարակս. ՚ի հրապարակս դնէին զախտաժէտս. և աղաչէին զնա՝ զի գոնէ ՚ի քղանցս հանդերձի նորա մերձենայցեն. և որք միանգամ մերձեցանն փրկեցան ։

Հինգշաբթի Ալէ. Երեքշաբթի առաւօտին.

Մր. Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։

Եւ ժողովեցան առ նա փարիսեցիքն. և ոմանք ՚ի դպրացն, որք եկեալ էին յերուսաղէմէ. և տեսեալ զոմանս յաշակերտաց անտի, զի խառնակ ձեռօք, այսինքն անլուայ ուտէին զհաց՝ բամբասեցին ։

ՄՐ	Մ	Ղ
ԿԱ	ՃԾԲ	.
ԿԲ	ՃԾԴ	ԼԳ

Հ Զի փարիսեցիքն և ամ
Ժ. հրէայք՝ եթէ ոչ բռնա-
լիր լուանան զձեռս, զհա
ոչ ուտեն. քանզի ունին
զաւանդութի ծերոցն։
Եւ ՚ի հրապարակէ մը-
տեալ՝ եթէ ոչ նախ
մկրտիցին, ոչ ուտեն։
Եւ այլ ինչ բազում
է, զոր ընկալան ունել.
մկրտութիւնս բաժակաց
և ըստամանաց, և պղ-
նձեաց, և մահճաց։
Հա Ապա հարցանեն զնա
Օ. փարիսեցիքն և դպիրք.
ԺԲ. թէ ընդէ՞ր աշակերտքն
քո ոչ գնան ըստ աւան-
դութե ծերոցն, այլ խառ-
նակ ձեռօք զհաց ուտեն։
Նա պատասխանի ետ և
ասէ ցնոսա. թէ բարւոք
մարգարէացաւ եսայի վս
ձեր կեղծաւորաց. որ-
պէս ասաց՝ ժողովուրդս
այս շրթամբք մեծարէ
զիս. և սիրտք նոցա
հեռացեալ ՚ի բացեայ
են յինէն։
Զուր պաշտեն զիս.
ուսուցանեն վարդապե-
տութիւնս՝ զմարդկան
պատուիրեալս։
Թողեալ զպատուիրանն
աստուծոյ, ունիք զմարդ-
կան աւանդութիս. մկր-
տութիւնս ըստամանաց
և բաժակաց. և այլոց
նմանեաց սոցին առնէք
բազումս։
Եւ ասէ ցնոսա. բարւոք
խոտէ՞ք զպատուիրանն
այ, զի զձեր աւանդութին
հաստատիջէք։
Զի մովսէս ասէ. պա-
տուեա՛ զհայր քո և
զմայր. և որ չարախօսես-
ցէ զհօրէ՛ կամ զմօրէ՝
մահու վախճանեսցի։
Եւ դուք ասէք՝ եթէ
ասիցէ ոք ցհայր կամ
ցմայր՝ կորբան. որ է պա-
տարագ. զոր յինէն օգ-
տիցիս. և ոչ ևս տայք
թոյլ նմա, առնել ինչ

հօրն կամ մօրն։

Եւ անարգէք զբանն Աստուծոյ ձերով աւանդութեամբն, զոր աւանդեցէք. եւ բազում ինչ որ այսմ նման է առնէք։

Եւ կոչեալ առ ինքն զամենայն ժողովուրդն ասէ ցնոսա, լուարո՛ւք ինձ ամենեքեան, եւ ի միտ առէ՛ք։

Ո՛չ ինչ արտաքուստ ի մարդ մտեալ, եթէ կարիցէ պղծել զնա. այլ որ ելանէ ի նմանէ, այն է որ պղծէ զմարդն։

Որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։

Ընթեր կիւ. Չորեքշաբաթի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Հբ Օ. Եւ իբրեւ եմուտ ի տուն յամբոխէ անտի. հարցանէին զնա աշակերտքն վասն առակին։

Եւ ասէ ցնոսա. այդպէս եւ դուք անմիտք էք. ո՞չ իմանայք, եթէ ամ որ արտաքուստ ի ներքս մտանէ ի մարդն, ոչ կարէ զնա պղծել։

Զի ո՛չ եթէ ի սիրտ նորա մտանէ, այլ յորովայնն, եւ արտաքս ելանէ. եւ սրբէ զամենայն կերակուրսն։

Եւ ասէր՝ թէ որ ինչ ի մարդոյն ելանէ՝ այն պղծէ զմարդն. զի ի ներքուստ ի սրտէ մարդկան խորհուրդք չարութեան ելանեն. շնութիւնք, պոռնկութիւնք, գողութիւնք, սպանութիւնք, ագահութիւնք, չարութիւնք, նենգութիւնք, գիճութիւնք, չարակնութիւնք, հայհոյութիւնք, ամբարտաւանութիւնք, անզգամութիւնք։

Այս ամենայն չարիք ի ներքուստ ելանեն եւ

պղծեն զմարդն։
Եւ անտի յարուցեալ
եկն ՚ի սահմանս տիւ-
րոսի եւ սիդոնի։
Եւ մտեալ ՚ի տուն ո՛չ
կամէր յայտնել. եւ ո՛չ
կարաց ծածկել։
Լուաւ կին մի զնմա-
նէ, որոյ դուստրն նե-
ղեալ էր յայսոյ պղծոյ.
եկն անկաւ առաջի նր.
եւ կինն էր հեթանոս,
փիւնիկ ասորի յազգէ.
եւ աղաչէր զնա, զի
զդեւն հանցէ ՚ի դստե-
րէ նորա։
Հգ Օ. Եւ յիսուս ասէ ցնա.
թո՛յլ տուր՝ զի նախ
յագեսցին մանկունք.
զի ո՛չ է բարւոք առ-
նուլ զհաց մանկանց,
եւ արկանել շանց։
Նա պատասխանի ետ եւ
ասէ. տէ՛ր եւ շունք ՚ի
փշրանաց սեղանոյ ման-
կանցն կերակրին։
Եւ ասէ ցնա. վն այդր
բանի՝ երթ, ել դեւն ՚ի
դստերէ՛ քումմէ։
Գնաց ՚ի տուն իւր եւ
եգիտ ելեալ զդեւն. եւ
զդուստրն, զի անկեալ
դնիւր ՚ի մահիճս։

Հինգերր. Կիւ. Հինգշաբաթի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս. 5

Եւ ելեալ միւս ան- Հգ 31 Փ Ի
գամ ՚ի սահմանացն տիւ-
րոսի եւ սիդոնի. եւ եկն
՚ի ծովեզրն գալիլեացւոց
՚ի մէջ սահմանացն ՚ի
դեկապօլիս։
Եւ բերին առաջի նորա
խուլ մի եւ համր. եւ ա-
ղաչէին, զի ձեռն դիցէ
՚ի վերայ նորա։
Եւ առեալ զնա մեկու-
սի յամբոխէ անտի. է-
արկ զմատունս իւր ընդ
ականջս նորա՝ եւ էթուք
անդր. եւ կալաւ զլեզ-
ուէ նորա։
Հայեցաւ յերկինս՝

Մր Մ
Հգ ՃԾԹ

Մր Մ
Հգ ·

հոգւոց եհան՝ եւ ասէ Եփփաթայ՝ որ է բացիր: Եւ նոյն ժամայն բա-ցան լսելիք նորա. եւ լուծան կապանք լեզուի նորա՝ եւ խօսէր ուղիղ: Եւ պատուիրեաց նոցա, զի մի՛ ումեք ասիցեն:
ՀԵ Եւ որչափ նա պատուի-
Բ րէր նոցա՝ նոքա եւս ա-ռաւել քարոզէին:
ՀԶ Եւ եւս քան զեւս զար-
Օ մանային եւ ասէին: Զամենայն ինչ բարւոք գործեաց սա. զի խլից լսել տայ՝ եւ համերց խօսիլ:

Հնգշբ. կէս. Միրաթի աւուրն.

Ը Ընդ. տեառն մերոյ յի՟ի քի՟ի.

1 ԻՐ. Յաւուրսն յայնոսիկ դարձեալ ժողովուրդ բազում էր. եւ ինչ ոչ ունէին ուտել. կոչեաց զաշակերտսն իւր՝ եւ ա-սէ ցնոսա: Գթամ ես ՚ի վերայ ժողովրդեանդ. զի արդ ե-րեք աւուրք են զի ա-ռիս են, եւ ո՛չ ունին զինչ ուտիցեն: Եւ եթէ արձակեմ զդոսա նօթիս ՚ի տունս իւրեանց՝ նքթիցին ՚ի ճանապարհի. զի ոմանք ՚ի դոցանէ ՚ի հեռաս-տանէ եկեալ են: Պատասխանի ետուն նմա աշակերտքն նորա. ուս-տի՞ կարես յագեցուցա-նել զդոսա հացի՝ յա-նապատի աստ: Եւ հարցանէր զն՟ս. քա-նի՞ նկանակ հաց ունիք: Եւ նոքա ասեն. եօթն: Եւ հրամայեաց ժողո-վրդեանն, բազմիլ ՚ի վ՟ր երկրի. եւ առեալ զեօ-թըն նկանակսն՝ գոհա-ցաւ՝ եբեկ, եւ տայր ցա-շակերտսն զի արկցեն. եւ արկին առաջի ժողո-վրդեանն. եւ ձկունս սա-կաւս ունէին, եւ զայն

Մտ	Մ	Ղ.
ՀԵ	.	Ճ
ՀԶ	ՃԿ	.

Եւ օրհնեաց , և հրա-
մայեաց արկանել ։
Կերին և յագեցան . և
բարձին զնշխարս կոտո-
րոցն եօթն զամբիւղ ։
Եւ էին որք կերինն՝
իբրև չորք հազարք , և
արձակեաց զնոսա ։

Հինգշբ. Կիւ. Հարսթի աւուրն ,

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ,

Ը 10

Եւ նոյն ժամայն մը-
տեալ ՚ի նաւ հանդերձ
աշակերտօքն՝ եկն ՚ի
սահմանս դաղմանունեայ ։
ՀԵ Ելին փարիսեցիքն՝ և
Կ. սկսան վիճել ընդ նմա .
և խնդրէին ՚ի նմանէ
նշան յերկնից՝ փորձե-
լով զնա ։
ՀԸ Եւ զայրացաւ յոգի
Օ. իւր և ասէ . զի՞ է զի
ազգս այս նշան խնդրէ .
ամէն ասեմ ձեզ՝ թէ տա-
ցի նշան ազգիս այսմիկ ։
Եւ թող զնոսա՝ և դար-
ձեալ եմուտ ՚ի նաւ ,
և գնաց յայնկոյս ։
Եւ մոռացան զհաց բառ-
նալ . բայց միայն զմի
նկանակ ունէին ընդ
իւրեանս ՚ի նաւին ։
Եւ պատուիրէր նոցա և ՀԹ
ասէր . զգոյշ եղերուք ՚ի Բ.
խմորոյ անտի փարիսեց- ԻԲ.
ւոց , և ՚ի խմորոյ հե-
րովդիանոսաց ։
Եւ խորհէին ընդ մի- Ճ
մեանս՝ և ասէին . թէ Օ.
զի հացս ոչ ունիմք ։
Գիտաց յիսուս և ասէ
ցնոսա . զի՞ խորհիք ՚ի միտ-
ս ձեր թերահաւա-
տք՝ թէ զհաց ոչ ու-
նիք . տակաւին ոչ իմա-
նայք և ոչ յիշէք . ապ-
շութիւն ունի զսիրտս
ձեր . աչք գոն և ոչ
տեսանէք . ականջք են և
ոչ լսէք . և ոչ իմանայք
տակաւին և ոչ յիշէք .
յորժամ զհինգ նկա-
նակն ՚ի հինգ հազար-

Մտ Մր Յ
ՀԵ ճկա խզ. ծզ
ՀԸ ճկը ,

Մտ Մր Ղ
ՀԹ ճկգ ճխդ
Ճ ճկե .

սըն, և քանի՛ սակառի լի՛
բարձէք զկոտորոցն և
ասեն, երկոտասան։
Եւ յորժամ զեօթն
նկանակսն ’ի չորս հա-
զարսն. քանի՛ զամբիւղ
լի՛ բարձէք զկոտորոցն.
և նոքա ասեն՝ եւթն։
Եւ ասէ ցնոսա. իսկ զի-
ա՞րդ ո՛չ իմանայք։
ձա Գան ’ի Բեթսայիդայ.
Ժ և ածեն առաջի նորա
ԻԳ կոյր մի. և աղաչէին
զնա զի մերձեսցի ’ի նա։
Եւ առեալ զձեռանէ
կուրին՝ եհան արտաքոյ
շինին. եթուք յաչս նր̃
և ձեռն եդ ’ի վերայ
նորա. և հարցանէր ցնա
թէ տեսանիցէ՞ ինչ։
Հայեցաւ՝ և ասէ. տե-
սանեմ զմարդիկ զի շըր-
ջին իբրև զծառս։
Դարձեալ եդ զձեռն ’ի
վերայ աչաց նորա. եբաց՝
և տեսանէր. ողջացաւ,
և տեսանէր համարձակ
զամենայն։
Արձակեաց զնա ’ի տուն
իւր և ասէ. ’ի շէնդ մի՛
մտանիցես. այլ երթ ’ի
տուն քո. և յորժամ ’ի
շէնն մտանիցես մի՛ ու-
մեք ասիցես ’ի շինին։

Վեցեր Կիւրակէի աւուրն։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս։

Ը

Եւ ել յ̃ն աշակեր- ձբ 27
տօքն հանդերձ՝ ’ի շէնս Ա
կեսարեայ փիլիպպեայ։ ԻԳ
Եւ ’ի ճանապարհին
հարցանէր ցաշակերտսն
և ասէր՝ զո՞ ուստէք ա-
սեն զինէն մարդիկքն՝
թէ իցեմ։
Նոքա ետուն պատաս-
խանի և ասեն. զյովհան-
նէս մկրտիչ. և այլք զե-
ղիայ. և այլք՝ զմի ոք ’ի
մարգարէից անտի։
Ասէ ցնոսա. իսկ դուք
զո՞ ուստէք ասէք զինէն
թէ իցեմ։
Պատասխանի ետ պետ- ձգ
Բ

րոս և ասէ ցնա. դու
ես քրիստոսն:
Եւ սաստեաց 'ի նոսա
զի մի' ումեք ասիցեն
զնմանէ:
Եւ սկսաւ ուսուցա-
նել զնոսա. թէ պարտ
է որդւոյ մարդոյ բա-
զում չարչարանս ընդու-
նիլ. և անարգիլ յերի-
ցանց՝ և 'ի քահանայա-
պետից՝ և 'ի դպրաց.
և մեռանիլ, և յերիր
աւուր յառնել:
ձդ Օ Եւ համարձակ զբանն
խօսեցաւ:
Եւ առեալ զնա մե-
կուսի պետրոսի՝ սկսաւ
սաստել նմա:
Եւ նա դարձաւ և ե-
տես զաշակերտսն. սաս-
տեաց պետրոսի և ա-
սէ. երթ յետս իմ սա-
տանայ. զի ո՛չ խորհիս
դու զաստուծոյսն՝ այլ
զմարդկանս:
ձե Բ Եւ կոչեալ առ ինքն
զժողովուրդն աշակերտօ-
քըն հանդերձ ասէ ցը-
նոսա. եթէ ոք կամի
գալ զկնի իմ, ուրասցի
զանձն իւր, և բարձցէ
զխաչ իւր, և եկեսցէ
զկնի իմ:
Զի որ կամիցի ապրե-
ցուցանել զանձն իւր՝
կորուսցէ զնա:
Եւ որ կորուսցէ զանձն
վասն աւետարանին՝ ապ-
րեցուսցէ՛ զնա:
Զի՞նչ օգուտ է մար-
դոյ՝ եթէ զաշխարհ ամ
շահեսցի, և զանձն իւր
տուժեսցէ՛. քանզի՝ զի՞նչ
տացէ մարդ փոխանակ
անձին իւրոյ:
Զի որ ոք ամօթ հա- ձզ
մարեսցի զիս և զբանս Բ
իմ 'ի շնացող և 'ի մե-
ղաւոր ազգիս այսմիկ,
և որդի մարդոյ յամօթ
արասցէ զնա՝ յորժամ
եկեսցէ փառօք հօր ի-
րոյ, և հրեշտակաց սրբոց:

Մտ Մ Պ
ձդ ճկթ .
ձե ճհ ղգ

Մտ Մ Պ
ձզ ղգ ղե ճխզ

ձէ Ը. Եւ ասէ ցնս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի են ոմանք ՚ի սոցանէ որք աստ կան որք մի՛ ճաշակեսցեն զմահ, մինչեւ տեսցեն զարքայութիւնն այ եկեալ զօրութեամբ:

Թ 1 Ի. Եւ յետ վեց աւուր առնու ընդ իւր յիսուս զպետրոս, եւ զյակոբոս, եւ զյովհաննէս. եւ հանէ զնոսա ՚ի լեառն մի բարձր առանձինն. եւ յայլակերպս եղեւ առաջի նց: Եւ ձորձք նորա եղեն փայլուն սպիտակ յոյժ. որպէս թափիչք երկրի ո՛չ կարեն այնպէս սպիտակացուցանել: Եւ երեւեցաւ նոցա եղիա մովսիսիւ հանդերձ՝ որք խօսէին ընդ յի: Պատասխանի ետ պետրոս եւ ասէ ցյս. ռաբբի՝ բարւոք է մեզ աստ լինել. եւ արասցուք երիս տաղաւարս. մի քեզ՝ եւ մի մովսիսի՝ եւ մի եղիայի: Քանզի՝ ո՛չ գիտէր զինչ խօսէր. զի զարհուրեալ էին: Եւ եղեւ ամպ մի հովանի ՚ի վերայ նոցա. ձայն եղեւ յամպոյ անտի եւ ասէ. դա՛ է որդի իմ սիրելի՝ դմա լուարո՛ւք: Եւ յանկարծակի հայեցեալ այսր անդր՝ ո՛չ եւս զոք ուրեք տեսին. բայց միայն զյիսուս ընդ իւրեանս: Եւ մինչդեռ իջանէին ՚ի լեռնէ անտի. պատուիրեաց նոցա զի մի՛ ումեք պատմեսցեն. զոր տեսին. բայց յորժամ որդի մարդոյ ՚ի մեռելոց յարիցէ:

Եւ նոքա զբանն ՚ի միտ ունէին. եւ խնդրէին ընդ միմեանս՝ թէ զի՞նչ իցէ ՚ի մեռելոց յառնել: ձը Ժ.

Հարցին զնա եւ ասեն. զի՞նչ է այն զոր դպիրքն ձթ Օ.

Մտ Մ Ղ.
ձէ ձհբ ղը

Մտ Մ
ձը .
ձթ ձհդ

ասեն, եթէ նախ՝ ե֊
ղիայի պարտ է գալ:
Նա պատասխանի ետ
նոցա և ասէ. Եղիա նախ
եկեալ յարդարեսցէ
զամենայն. իսկ զիա՞րդ
գրեալ է զորդւոյ մար֊
դոյ, զի բազում ինչ
չարչարեսցի, և անգոս֊
նեսցի:
Այլ ես ասեմ ձեզ.
եթէ Եղիա եկն, և ա֊
րարին ընդ նմա զինչ և
կամեցան. որպէս և գր֊
րեալ է վասն նորա:

Վեցեր. կիւ. Երկուշաբաթի աւուրն:

Թ Ըստ Տեառն մերոյ յՍի Քսի,

13 Ղ Ժ. Եւ եկեալ առ աշա֊
կերտսն. տեսին ամբոխ
շուրջ զնոքօք. և դպր֊
պիրսն զի վիճէին ընդ
նոսա:
Եւ վաղվաղակի ամե֊
նայն ժողովուրդն իբրև
տեսին զնա՝ զարմացան.
և ընդ առաջ ընթացեալ,
ողջոյն տային նմա:
Եւ եհարց զնոսա, թէ
զի՞նչ վիճէիք ընդ նս:
Պատասխանի ետ մի ոմն
'ի ժողովրդենէն և ասէ դա
վարդապետ՝ ածի զորդի Ի
իմ առ քեզ, զոր ունի Ի.Օ.
այս համր:
Եւ ուր հասանի՝ զար֊
կուցանէ զնա և փրփրէ.
և կրճտէ զատամունս
իւր և ցամաքի. և ա֊
սացի ցաշակերտսն քո
զի հանցեն, և ո՛չ կա֊
րացին հանել զնա:
Պատասխանի ետ նոցա
և ասէ. ո՜վ ազգ ան֊
հաւատ. մինչև յե՞րբ ի֊
ցեմ առ ձեզ. մինչև
յե՞րբ անսայցեմ ձեզ.
ածէ՛ք զնա առ իս. և ա֊
ծին զնա առ նա:
Եւ իբրև ետես զնա այսն՝
վաղվաղակի շարժեաց
զնա. և անկեալ յերկիր՝
թաւալէր և փրփրայր:

Մր Մր Մ Պ
Ղ դա ՃՀԴ ղԹ

Եւ հարց ցհայր նորա եւ ասէ. Քանի՞ ժամանակք են յորմէ հետէ այդ եղեւ դմա։

Եւ նա ասէ՝ ՚ի մանկութենէ։

Բազում անգամ ՚ի հուր արկանէ զդա եւ ՚ի ջուր, զի կորուսցէ. ա՛րդ՝ թէ կարող ինչ ես, օգնեա՛ մեզ տէ՛ր՝ գթացեալ ՚ի վերայ մեր։

Եւ յիսուս ասէ ցնա. ասացեր թէ կարող ես. ամենայն ինչ հնարաւոր է այնմ, որ հաւատայն։

Եւ փաղփաղակի աղաղակեաց հայր մանկանն եւ ասէ. հաւատամ տէ՛ր, օգնեա՛ անհաւատութեան իմում։

Իբրեւ ետես յիսուս եթէ կուտի ժողովուրդն ՚ի վերայ, սաստեաց այսոյն պղծոյ եւ ասէ. համր եւ խուլ այս, ես տամ քեզ հրաման, ե՛լ ՚ի դմանէ, եւ այլ եւս մի՛ մտանիցես ՚ի դա։

Եւ աղաղակեաց եւ յոյժ զլլեաց զնա, եւ ել. եւ եղեւ պատանեակն իբրեւ զմեռեալ. մինչեւ բազմաց իսկ ասել՝ թէ մեռաւ։

Եւ յիսուս կալեալ զձեռանէ նորա, յարոյց զնա՝ եւ կանգնեցաւ։

Եւ իբրեւ եմուտ նա ՚ի տուն, աշակերտքն առանձինն հարցին զնա, մեք ընդէ՞ր ո՛չ կարացաք հանել զնա։ ՂԵ Ժ․

Եւ ասէ ցնոսա. այդ ազգ ո՛չ ելանէ. եթէ ո՛չ՝ պահօք եւ աղօթիւք։

Վեցեր․ կիւ․ Երկուշաբթի աւուրն․

Ընդ Տեառն մերոյ յի̃ քի̃․ Ը

Եւ անտի ելեալ անցանէին ընդ գալիլեաւ. եւ ո՛չ կամէր եթէ ոք գիտասցէ։ ՂԴ 29 Ի․

ՄՐ Մ Ղ․
ՂԵ ․ ․
ՂԴ ՃՀԶ ՃԱ

Քանզի ուսուցանէր զաշակերտսն իւր եւ ասէր ցնոսա. Թէ որդի մարդոյ մատնելոց է ՚ի ձեռս մարդկան՝ եւ սպանցեն զնա. եւ իբրեւ սպանցի՝ յերիր աւուր յարիցէ. եւ նոքա ո՛չ գիտէին զբանն, եւ երկնչէին հարցանել ցնա։

ՂԴ Ժ. Եկին ՚ի Կափառնաում՝ եւ իբրեւ եմուտ ՚ի տուն հարցանէր զնոսա. զի՞նչ վիճէիք զճանապարհայն ընդ միմեանս։ Եւ նոքա լուռ լինէին։

ՂԵ Բ. Ի. Քանզի՝ ընդ միմեանս վիճէին ՚ի ճանապարհին թէ ո՞վ մեծ իցէ։

Եւ իբրեւ նստաւ՝ կոչեաց զերկոտասանսն եւ ասէ ցնոսա. եթէ ոք կամի առաջին լինել՝ եղիցի ամենեցուն կրտսեր եւ ամենեցուն պաշտօնեայ։

Եւ առեալ մանուկ մի կացոյց ՚ի մէջ նոցա. եւ ընկալեալ զնա ՚ի գիրկս իւր՝ ասէ ցնոսա. որ մի անգամ յայսպիսի մանկանց ընկալցի յանուն իմ, զիս ընդունի։

ՂԶ Ը. Եւ որ զիս ընդունիցի՝ ո՛չ զիս ընդունի, այլ զայն՝ որ առաքեացն զիս։

ՂԷ Բ. Պատասխանի ետ նմա յովհաննէս եւ ասէ. վա՛րդապետ՝ տեսաք զոմն որ յանուն քո դեւս հանէր, եւ մեր զկնի ոչ շրջէր, եւ արգելաք զնա։ Եւ նա ասէ՝ մի՛ արգելուք զնա. զի ոչ ոք է, որ առնէ զօրութիւնս յանուն իմ, եւ կարիցէ հայհոյել զիս։

ՂԸ Զ. Զի որ ո՛չն է ընդ մեզ հակառակ՝ ՚ի մեր կոյս է։ Եւ որ ոք արբուցէ ձեզ ջուր բաժակաւ յանունս այս, թէ դուք քրիստոսի էք. ամէն ասեմ ձեզ՝ մի՛ կորուսցէ

Մտ	Մ	Ղ.	
ղդ	·	·	
ղե	ճհը	ճբ.մժէ	

Մտ	Մ	Ղ	Յ
ղզ	ղը	ճժգ	խ.ճժա.ճի
ղէ	·	ճգ	·
ղը	ճ	·	·

զվարձս իւր։

ղթ Բ. Եւ որ ոք գայթագղեցուսցէ զմի ի փոքրկանցս որք հաւատան յիս՝ լաւ էր նմա առաւել եթէ արկեալ էր ընդ պարանոցաւ նր երկան իշոյ և ընկեցեալ ի ծով։

Ճ Օ. Եւ եթէ գայթագղեցուսցէ զքեզ ձեռն քո՝ հատ, և ընկեա՛ ի քէն. լաւ իցէ քեզ խեղ մտանել ի կեանս յաւիտենից՝ քան երկուս ձեռս ունել, և երթալ ի գեհեն ի հուրն անշէջ։

Ուր որդն նոցա ոչ մեռանի՝ և հուրն ոչ շիջանի։

Ճա Ժ. Եւ եթէ ոտն քո գայթագղեցուսցէ զքեզ. հատ՝ և ընկեա՛ զնա ի քէն. լաւ իցէ քեզ կաղ մտանել ի կեանս յաւիտենից՝ քան երկուս ոտս ունել և արկանել ի գեհեն ի հուր անշէջ։

Ուր որդն նոցա ոչ մեռանի՝ և հուրն ոչ շիջանի։

Եւ եթէ ակն քո գայթագղեցուցանէ զքեզ՝ հա՛ն զնա ի բաց. լաւ իցէ քեզ միով ականբ մտանել յարքայութիւն աստուծոյ, քան երկուս աչս ունել և անկանել ի գեհեն։

Ուր որդն նոցա ոչ մեռանի՝ և հուրն ոչ շիջանի. զի ամենայն ինչ հրով յաղեսցի, և ամենայն ողջակէզ աղիւ յաղեսցի։

Բարւոք է աղ. և եթէ աղն անհամեսցի՝ իւ համեմեսցի։ Ճբ Բ.

Արդ՝ կալարո՛ւք յանձինս ձեր զաղն, և խաղաղութի՛ արարէ՛ք ընդ միմեանս։

Մր	Մ	Ղ
ղթ	ՃՀԹ	ՃԿէ
Ճ	ՃՁ	.
Ճա	.	.

Մր	Մ	Ղ
Ճբ	Լա	ՃՁԵ

Վեցերորդ · Կիւրակէի ՚ Չորեքշաբթ աւուրն ․

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։

ժ

1 Ճդ Օ. ԻԲ. Եւ անտի յարուցեալ՝ գայ ՚ի սահմանս հրէաստանի , յայնկոյս յորդանանու ։

Եւ երթայր դարձեալ խռնեալ ժողովուրդն առ նա . և որպէս սովոր էր , միւսանգամ ուսուցանէր զնոսա ։

Իսկ փարիսեցիքն՝ մատուցեալ փորձելով հարցանէին զնա և ասէին . եթէ արժա՞ն իցէ առն զկին իւր արձակել ։

Նա պատասխանի ետ նոցա , և ասէ . զի՞նչ պատուիրեաց ձեզ մովսէս ։

Եւ նոքա ասեն . մովսէս հրաման ետ գիր մեկնելոյ գրել և արձակել ։

Պատասխանի ետ յիսուս և ասէ ցնոսա . վասն խստասրտութեան ձերոյ գրեաց զպատուիրանն զայն ։

Այլ ՚ի սկզբանէ արարածոց՝ արու և էգ արար զնոսա աստուած և ասէ . վասն այսորիկ՝ թողցէ այր զհայր իւր և զմայր , և երթիցէ զհետ կնոջ իւրոյ , և եղիցին երկոքեան ՚ի մարմին մի . և այնուհետև ո՛չ են երկու՝ այլ մարմին մի ։

Ա՛րդ՝ զոր աստուած զուգեաց՝ մարդ մի՛ մեկնեսցէ ։

Եւ ՚ի տան դարձեալ աշակերտքն զնոյն հարցին ցնա ։ Ճդ Ժ.

Եւ ասէ ցնոսա . եթէ այր՝ արձակեսցէ զկին իւր և արասցէ այլ , շնայ . և կին՝ եթէ ելցէ յառնէ իւրմէ և եղիցի առն այլում , շնայ ։ Ճե Բ.

Մր Մ
Ճդ Ճդթ

Մր Մ Պ.
Ճդ . ,
Ճե Ճզ Ճզե

Վեցեր. կխ. : Ինգշաբ. աւուրն :

Ըստ Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։

ժ

13 ճզ Եւ մատուցանէին առ
Բ. նա մանկտի, զի ձեռն
դիցէ նոցա, իսկ աշա-
կերտքն սաստէին այնո-
ցիկ որք մատուցանէինն ։
Իբրեւ ետես յիսուս,
բարկացեալ սաստեաց
նոցա եւ ասէ. Թո՛յլ տուք
մանկտւոյդ գալ առիս
եւ մի՛ արգելուք զդո-
սա. զի այդպիսեացդ է
արքայութիւն աստուծոյ ։
Ամէն ասեմ ձեզ. որ ո՛չ
ընկալցի զարքայութիւնն
աստուծոյ իբրեւ զմա-
նուկ՝ ո՛չ մտցէ ՚ի նա ։
Եւ առեալ զնոսա ՚ի
գիրկս՝ ձեռն եդ ՚ի վե-
րայ եւ օրհնեաց զնոսա ։
ճէ Եւ ընդ ելանելն նորա
Բ. անտի ՚ի ճանապարհ.
Ինթ. աճեալ ոմն մեծա-
տուն ընթացեալ ՚ի ծու-
նր իջանէր. հարցանէր
զնա եւ ասէր. վա՛րդա-
պետ բարի՝ զի՞նչ արա-
րից, զի զկեանս յաւի-
տենականս ժառանգե-
ցից ։
Եւ յիսուս ասէ ցնա.
զի՞ ասես զիս բարի. չի՛ք
ոք բարի. բայց մի աստ-
ուած ։
Զպատուիրանս գիտես.
մի՛ շնար, մի՛ սպանաներ,
մի՛ գողանար, մի՛ սուտ
վկայեր, պատուեա՛ զհայր
քո եւ զմայր ։
Նա պատասխանի ետ
եւ ասէ ցնա. վա՛րդապետ
զայդ ամենայն արարի ՚ի
մանկութենէ իմմէ. ա՛րդ
զի՞նչ եւս պակաս իցեմ ։
Եւ յիսուս հայեցեալ ճը
՚ի նա սիրեաց զնա ։ Բ.
Եւ ասէ ցնա. մի ինչ
պակաս է ՚ի քէն. եթէ
կամիս կատարեալ լի-
նել, երթ զոր ինչ ու-
նիս վաճառեա՛, եւ տո՛ւր

Մր Մ Ղ.
ճզ ճզբ մժղ
ճէ ճղդ ճխա մժը

Մր Մ Ղ.
ճը ճղդ ճծբ մժթ

աղքատաց․ և ունիցիս գանձս յերկինս․ և արի զհետ իմ։
ճթ Բ. Իսկ նա խոժոռեալ ընդ բանն, գնաց տրտում․ զի ունէր ինչս բազումս։
Եւ հայեցեալ յայս կոյս յայնկոյս Յ͞ս․ ասէ ցաշակերտսն՝ զիարդ դժուարին է որ զինչս ունին մտանել յարքայութիւն աստուծոյ։
Եւ աշակերտքն զարմացեալ էին ՚ի վերայ բանիցն նորա։
Իսկ յիսուս դարձեալ պատասխանի ետ նոցա և ասէ․ որդեակք՝ որչափ դժուարին է յուսացելոցն ՚ի ինչս՝ մտանել յարքայութիւն ա͞յ։
Դիւրին է մալխոյ ընդ ծակ ասղան անցանել, քան մեծատան յարքայութիւն ա͞յ մտանել։
Եւ նոքա առաւել ևս զարմանային՝ և ասէին ընդ միմեանս․ իսկ ո՞վ կարասցէ ապրել։
Հայեցեալ ընդ նոսա յիսուս․ ասէ՝ առ ՚ի մարդկանէ այդ անհնարին է, այլ ո՛չ առ ՚ի յաստուծոյ․ զի ամենեքեան կարելիք են առ աստուած։

Վեցեր․ կիւ․ Աւրհնութի աւուրն։

Ար․ Տէրն մեր յիսուս քրիստոս,

ճժ 28 Բ. Սկսաւ ասել ցնա պետրոս․ ահաւասիկ մեք թողաք զամենայն, և եկաք զհետ քո։
Պատասխանի ետ յիսուս և ասէ․ ամէն ասեմ ձեզ՝ ո՛չ ոք է որ եթող զտուն՝ կամ զեղբարս, կամ զքորս, կամ զհայր, կամ զմայր, կամ զորդիս՝ կամ զագարակս վասն իմ, կամ վասն աւետարանին։
Եթէ ո՛չ առնուցու հարիւրապատիկ այժմ

յայսմ ժամանակի տու_
նս՝ և եղբարս, և քորս,
և զմայր, և որդիս և
ագարակս՝ հալածանօք
հանդերձ. և յաշխար_
հին որ գալոց է զկեան
սն յաւիտենականս ։
ճժա Բ. Օ՛ի բազումք եղիցին
առաջինք, յետինք. և
յետինք, առաջինք ։
ճժբ Բ. Եւ էին ՚ի ճանապարհի
մինչդեռ ելանէին յե_
րուսաղէմ. և երթայր
յիսուս յառաջ քան
զնոսա. և զարմացեալ
էին որք զհետն երթա_
յին և երկնչէին ։

Վեցեր. կիւ. Շաբաթի աւուրն ։

ժ 33 Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։

Եւ առեալ միւսան_
գամ զերկոտասանսն ա_
ռանձինն, սկսաւ ասել
նոցա որ ինչ անցք ան_
ցանելոց իցեն ընդ նա.
Թէ ահաւասիկ ելանեմք
յերուսաղէմ. և որդի
մարդոյ մատնեսցի քա_
հանայապետից և դպ_
րաց. և դատապարտես_
ցեն զնա ՚ի մահ, և
մատնեսցեն զնա հեթա_
նոսաց ։
Եւ կատակեսցեն զնո_
վաւ, և հարկանիցեն
զնա, և թքանիցեն ՚ի
նա, և սպանցեն՝ և յե_
րիր աւուր յարիցէ ։
Եւ երթային առ նովաւ ճժգ
յակովբոս և յովհաննէս Օ.
որդիքն զեբեդեայ. և Լ.
ասեն ցնա. վարդապետ՝
կամիմք զի զոր ինչ
խնդրեսցուք մեք ՚ի
քէն՝ արասցես մեզ ։
Եւ նա ասէ ցնոսա.
զի՞նչ կամիք յինէն զի
արարից ձեզ ։
Եւ նոքա ասեն ցնա.
տո՛ւր մեզ՝ զի նստցուք մի
յաջմէ քումմէ, և մի յա_
հեկէ ՚ի փառսն քում ։
Պատասխանի ետ յի_

Մտ Մ Ղ.
ճժա ճղթ ճհգ
ճժբ մա միբ

Մտ Մ
ճժգ մբ

սուս և ասէ ցնոսա. ոչ գիտէք զի՞նչ խնդրէք. կարէ՞ք ըմպել զբաժակն զոր ես ըմպելոց եմ, կամ զմկրտութիւնն՝ մկրտիլ, զոր ես մկրտելոց եմ:

Եւ նոքա ասեն ցնա՝ կարեմք:

Եւ Յիսուս ասէ ցնոսա. զբաժակն զոր ես ըմպելոց եմ. ըմպիցէք, և զմկրտութիւնն զոր ես մկրտելոց եմ՝ մկրտիցիք:

Այլ նստուցանելն ընդ աջմէ իմմէ և ընդ ահեկէ՝ ոչ է իմ տալ. այլ որոց պատրաստեալ իցէ:

ՃԺԴ Բ Եւ լուեալ զայն տասանցն՝ սկսան բարկանալ ՚ի վերայ Յակովբայ և Յովհաննու:

Եւ Յիսուս կոչէց զնոսա առ ինքն և ասէ ցնոսա:

Գիտէք՝ զի որք յանուան իշխանքն են հեթանոսաց՝ տիրեն նոցա. և մեծամեծք նոցա իշխեն նոցա:

Ոչ նոյնպէս իցէ և ՚ի ձերում միջի. այլ որ կամիցի ՚ի ձէնջ մեծ լինել՝ եղիցի ձեր պաշտօնեայ:

Եւ որ կամիցի ՚ի ձէնջ առաջին լինել՝ եղիցի ամենեցուն ծառայ:

Քանզի՝ և որդի մարդոյ ոչ եկն առնուլ ՃԺԵ Դ
պաշտօն, այլ պաշտել. և տալ զանձն իւր փրկանս՝ փոխանակ բազմաց:

Եօթնեկի կիւրակէի Աւուրն.

Ընդ Տեառն մերոյ յոյն քնի

Եւ գան յԵրիքով. և ընդ ելանելն նորա յԵրիքովէ աշակերտօքն՝ և բազում ժողովրդովք, ՃԺԶ Բ Ա

որդի տիմեի բարտիմէոս
կոյր, նստէր մուրացիկ
յանցս ճանապարհի ։
Իբրև լուաւ՝ թէ յիսուս
նազովրեցի է՝ սկսաւ ա-
ղաղակել և ասել. որդի
դաւթի յիսուս, ողոր-
մեա՛ց ինձ ։
Եւ սաստէին նմա բա-
զումք՝ զի լռեսցէ ։
Եւ նա առաւել ևս
աղաղակէր. որդի դա-
ւթի, ողորմեա՛ց ինձ ։
Ո տեղի էառ յիսուս. և
հրամայեաց կոչել զնա ։
Կոչեն զկոյրն և ասեն
ցնա. քաջալերեա՛ց՝ արի՛
կոչէ զքեզ ։
Եւ նորա ընկեցեալ ըզ-
ձորձս իւր՝ յարեաւ և
եկն առ յիսուս ։
Պատասխանի ետ նմա
յիսուս և ասէ. զինչ
կամիս թէ արարից քեզ.
ասէ ցնա կոյրն՝ ռաբ-
բունի, զի բացայց ։
Եւ յիսուս ասէ ցնա.
ե՛րթ՝ հաւատք քո կե-
ցուցին զքեզ. և վաղ-
վաղակի բացաւ, և երթայր
զհետ նորա ՚ի ճանա-
պարհին ։
Եւ յորժամ մերձ ե-
ղեն յերուսաղեմ, ՚ի
բեթփագէ և ՚ի բեթա-
նիա մօտ ՚ի լեառն ձի-
թենեաց. առաքէ երկուս
յաշակերտաց անտի ։ ճժե ժա 1
Եւ ասէ ցնոսա. երթա՛յք Բ.
դուք ՚ի գեօղդ որ ընդ-
դէմ ձեր կայ. և նոյն Ի.Բ.
ժամայն իբրև մտանէք
՚ի նա՝ գտանիցէք յա-
ւանակ մի կապեալ, յո-
րոյ վերայ ո՛չ ոք ՚ի մարդ-
կանէ նստաւ. լուծէ՛ք
զնա և ածէ՛ք. և եթէ
ոք ասասցէ ցձեզ, եթէ
զի՞ լուծանէք զյաւա-
նակդ. ասասջի՛ք եթէ
տեառն իւրում պիտոյ է.
և վաղվաղակի առաքեսցէ
զնա այսր ։
Չոգան, և գտին զյաւա- ճժը
Բ.

Մր Մ Պ.
ճժե մղ մլբ
ճժը մլէ մը

նակն՝ կապեալ առ դրու֊
րս արտաքոյ ՚ի փողոցի
անդ, և լուծին զնա։
Եւ ոմանք յորոց անդն
կային՝ ասեն ցնոսա. զի՞
գործէք, զի՞ լուծանէք
զյաւանակդ։
Եւ նոքա ասեն ցնոսա
որպէս ասացն Յիսուս.
և թոյլ ետուն նոցա։
Ածեն զյաւանակն առ
Յիսուս. և արկանեն ՚ի
վերայ նորա հանդերձս.
և նստաւ ՚ի վերայ նո֊
րա։
Եւ բազումք զհանդերձս
իւրեանց տարածանէին
՚ի վերայ ճանապարհին։
Եւ այլք ոստս ՚ի ծա֊
ռոց հատանէին, և ար֊
կանէին զճանապարհաւն։
ճժթ Եւ որք առաջին և զկնի
Ր. երթային՝ աղաղակէին,
և ասէին. ովսաննա՛
բարձրելոյն։
Օրհնեա՛լ որ գայ յա֊
նուն տեառն. օրհնեա՛լ

թագաւորութիւնդ հօր
մերոյ Դաւթի. խաղա֊
ղութիւն յերկինս և
փառք ՚ի բարձունս։
Եւ եմուտ Յիսուս յե֊ ճի
րուսաղէմ ՚ի տաճարն. Օ.
և հայեցաւ շուրջ զա֊
մենեքումբք. և զի էր
երեկոյացեալ ժամն՝ ել
՚ի բեթանիայ երկոտա֊
սանիւքն հանդերձ։

Ի թնդր. կիւ. երկուշաբթի աւուրն։

Ընդ Տեառն մերոյ յի՛ք՛ի. ժա

Եւ ՚ի վաղիւ անդր ԼԳ. 12
մինչդեռ ելանէին ՚ի բե֊
թանիայ՝ քաղցեաւ։
Եւ ետես զթզենի մի ՚ի
բացուստ տերևալից. և
եկն թէ գտանիցէ ինչ
՚ի նմա. և իբրև եկն ՚ի
նա՝ ոչինչ եգիտ, բայց
միայն տերև. զի ոչ իւր
էր ժամանակ թզոյ։
Պատասխանի ետ և ա֊
սէ ցնա. մի՛ ևս ոք յա֊

ւիտեան ’ի քէն պտուղ
կերիցէ։
Եւ լուէին աշակերտքն
նորա։
ճիա Ա. Գան յերուսաղէմ. և
մտեալ ’ի տաճարն՝ սկը-
սաւ հանել զվաճառա-
կանսն և զգնօղս որք
էին ’ի տաճարին. և զսե-
ղանս հատավաճառացն
ցրուեաց. և զաթոռս
աղաւնեվաճառացն կոր-
ծանեաց. և ոչ թողոյր
եթէ ոք անօթ ինչ ան-
ցուցանիցէ ընդ տա-
ճարն։
Ուսուցանէր և ասէր
ցնոսա. թէ գրեալ է՝
տուն իմ տուն աղօթից
կոչեսցի ամենայն հե-
թանոսաց. և դուք ա-
րարէք զդա այրս ա-
զակաց։
ճիբ Ա. Լուան քահանայապետ-
քըն և դպիրք. և խնդ-
րէին թէ որպէս կո-
րուսցեն զնա. բայց եր-

կնչէին ’ի նմանէ, զի ամե-
նայն ժողովուրդն զար-
մացեալ էր ընդ ու-
սումն նորա։
Եւ իբրև երեկոյ լի- ճիգ Ժ.
նէր՝ արտաքոյ քան զքա-
ղաքն ելանէին։
Եւ մինչդեռ այգուցն
առ նովաւ անցանէին՝
տեսին զթզենին ցամա-
քեալ յարմատոյ. և յի-
շեաց պետրոս և ասէ
ցնա. ռաբբի ահաւասիկ
թզենին զոր անիծեր՝
ցամաքեցաւ։
Պատասխանի ետ յս̃ և ճիդ Օ.
ասէ ցնոսա. եթէ ունի-
ցիք զհաւատսն աստու-
ծոյ, ամէն ասեմ ձեզ.
որ ոք ասիցէ լերինս
այսմիկ՝ բարձիր, և ան-
կի՛ր ’ի ծով, և ոչ երկ-
մտիցի ’ի սրտի իւրում,
այլ հաւատայցէ թէ
զոր ասէն լինի, եղիցի
նմա զոր ինչ և ասիցէ։
Վասն այսորիկ ասեմ ճիե Գ.

Մտ	Մր	Ղկ	Յհ
ճիա	յժա	մը	իա
ճիբ	մի	մլթ	ձե

Մտ	Մր	Յհ		
ճիգ	.	.		
ճիդ	մժե	.		
ճիե	մժղ	ճիը	ճլգ	ճլէ

ձեզ. զամենայն ինչ մի որոյ աղօթս արարեալ խնդրիցէք և հաւատայցէք թէ առնուցուք՝ և եղիցի ձեզ։

ճիզ Օ. ԺԳ Եւ յորժամ յաղօթս կայցէք թողուցուք, եթէ ունիցիք ինչ զումեքէ. զի և Հայրն ձեր որ յերկինս է՝ թողցէ ձեզ զյանցանս ձեր։ Ապա եթէ դուք ոչ թողուցուք, և ոչ Հայրն ձեր որ յերկինս է թողցէ ձեզ զյանցանս ձեր։

Ե. Թնն եր. կէս. Երկուշաբթի առաւուրն.

Ընդ Տեառն մերոյ Յի. Քի.

27 ճիէ Բ ԺԱ Գան միւսանգամ յԵրուսաղէմ. և մինչ դեռ ի տաճարի անդ զբօսնոյր՝ գան առ նա քահանայապետքն և դպիրք և ծերք։

Եւ ասեն ցնա. որով իշխանութեամբ առնես զայդ՝ և ո՛վ ետ քեզ զիշխանութիւնդ զայդ։ Պատասխանի ետ Յս և ասէ ցնոսա. Հարցից և ես զձեզ բան մի, տուք ինձ պատասխանի. և ես ասացից ձեզ՝ որո՛վ իշխանութեամբ առնեմ զայս։ Մկրտութիւնն Յովհաննու՝ յերկնից էր, եթէ ի մարդկանէ. տո՛ւք ինձ պատասխանի։ Խորհէին ընդ միմեանս և ասէին. եթէ ասեմք. եթէ յերկնից՝ ասէ ցմեզ թէ ընդէ՞ր ոչ հաւատացիք նմա. այլ եթէ ասեմք ի մարդկանէ՝ երկնչիմք ի ժողովրդենէ. զի ամենեքին զՅովհաննէս թէ մարգարէ էր։ Պատասխանի ետուն և ասեն ցՅս՝ չգիտեմք։ Եւ ասէ նոցա

Մր	Մ
ճիզ	խզ
ճիէ	ՃԺԷ

պատասխանի. և ասէ. և ո՛չ ես ասեմ ձեզ, որով իշխանութեամբ առնեմ զայս:

ժբ 1 ձիր Եւ սկսաւ խօսիլ ընդ նոսա առակօք, և ասէր:
Բ. Այր մի տնկեաց այգի
Լ.Օ. և էած շուրջ զնովաւ ցանկ, և գուբ հնձան փորեաց, և շինեաց աշտարակ. և ետ զնա ցմշակս, և գնաց 'ի տար աշխարհ:

Եւ առաքեաց առ մշակն 'ի ժամանակի ծառայ մի, զի 'ի մշակաց անտի առցէ 'ի պտղոյ այգւոյն:

Եւ նոցա կալեալ զան հարին զնա, և արձակեցին ունայն:

Դարձեալ առաքեաց առ նոսա այլ ծառայ. և զնա կառափնատեցին՝ և արձակեցին անարգել:

Եւ դարձեալ՝ այլ առաքեաց, և զնա սպանին:

Եւ զբազումս այլս՝ զոմանս հարկանէին, և զոմանս սպանանէին:

Ապա որդի մի էր սիրելի. զնա առաքեաց առ նոսա յետոյ, և ասէ՝ թերևս ամաչեսցեն յորդւոյ ատի իմմէ:

Իսկ մշակքն իբրև տեսին զնա թէ գայ. ասեն ցմիմեանս՝ սա՛ է ժառանգն եկա՛յք՝ սպանցուք զսա, և մեր լիցի ժառանգութիւն. և կալեալ զնա սպանին՝ և հանին արտաքոյ այգւոյն:

Արդ՝ զի՞նչ արասցէ տէր այգւոյն. եկեսցէ՛ և կորուսցէ՛ զմշակսն, և տացէ զայգին 'ի ձեռս այլոց:

Եւ ո՛չ զգիրն զայն ընթերցեալ իցէ ձեր՝ թէ զվէմն զոր անարգեցին շինողքն՝ նա եղև գլուխ անկեան:

Ի Տեառնէ եղեւ այս՝
եւ է սքանչելի յաչս
մեր։
ճիթ Եւ խնդրէին զնա ու֊
Ը. նել, եւ երկեան ՚ի ժո֊
ղովրդենէ անտի. զի գի֊
տացին թէ առ նոսա ա֊
սաց զառակն. եւ թողին
զնա եւ գնացին։
ճւ Եւ առաքեն առ նա
Ը. զոմանս ՚ի փարիսեցւոց
ԼԼ. անտի եւ ՚ի հերովդիանո֊
սաց, զի զնա որսասցեն
բանիւ ։
Եւ նոքա եկեալ հար֊
ցանէին զնա նենգութ.,
եւ ասէին ։
Վարդապետ՝ գիտեմք
զի ճշմարիտ ես, եւ ոչ
ինչ փոյթ է քեզ զու֊
մեքէ, զի ոչ հայիս յե֊
րեսս մարդկան, այլ
ճշմարտութեամբ զճա֊
նապարհն Այ ուսուցա֊
նես. արդ՝ ասա՛ մեզ
արժա՞ն է հարկս տալ
կայսեր՝ թէ ո՛չ. տա֊
ցո՞ւք, եթէ ո՛չ տացուք։
Եւ նա գիտաց զկեղ֊
ծաւորութիւն նոցա. ա֊
սէ ցնոսա, զի՞ փորձէք
զիս կեղծաւորք. բերէ՛ք
ինձ դահեկան մի զի
տեսից։
Եւ նոքա բերին։
Եւ ասէ ցնոսա. ո՞յր է
պատկերս այս, կամ գիր.
եւ նոքա ասեն ցնա՝ կայ֊
սեր ։
Պատասխանի ետ Յս եւ
ասէ ցնոսա. երթա՛յք,
տո՛ւք զկայսերն կայսեր՝
եւ զԱստուծոյն՝ Այ։
Եւ զարմացան ընդ նա ։

Եօթներ. կիւ. Չորեքշաբ. առաւօտն.

Աս. Տէրն մեր յիսուս քրիստոս. ժբ

Գան առ նա սադու֊ 18
կեցիքն, որք ասեն
թէ չիք յարութիւն.
հարցանէին ցնա եւ ա֊
սէին. վարդապետ, մով֊
սէս գրեաց մեզ եթէ

Մտ	Մր	Ղ.	Յ
ճիթ	մի	մլթ	մխբ հէ ձե
ճւ	միգ	մխգ	.

ուրուք եղբայր մեռանիցի և թողուցու կին, և զորդի ոչ թողուցու, առցէ եղբայր նորա զկին նորա, և յարուսցէ զաւակ եղբօր իւրում։
Արդ՝ եղբարք եօթն էին առ մեզ. առաջինն էառ կին և մեռաւ, և ոչ եթող զաւակ։
Եւ երկրորդն էառ զնոյն և մեռաւ, և ոչ նա եթող զաւակ. նոյնպէս և երրորդն էառ զնոյն։
Եւ եօթանեքեան իսկ՝ և ոչ թողին զաւակ. յետ ամենեցուն՝ մեռաւ և կինն։
Արդ՝ ՚ի յարութեան յորժամ յառնիցեն՝ ո՞յր ՚ի նոցանէ լինիցի կինն, զի եօթանեքեան կալան զնա կին։
Պատասխանի ետ յս և ասէ ցնոսա. ո՞չ վասն այդորիկ իսկ մոլորեալ էք զի ոչ գիտէք զգիրս՝ և ոչ զզօրութիւն այ։
Զի յորժամ ՚ի մեռելոց յարիցեն՝ ոչ արք կանայս առնեն, և ոչ կանայք արանց լինին. այլ իբրև զհրեշտակս իցեն որք յերկինս են։
Այլ վասն յարութեան մեռելոց զի յառնեն՝ ո՞չ իցէ ընթերցեալ ձեր ՚ի գիրսն Մովսէսի ՚ի մորենւոջն. որպէս ասաց ցնա այ. ես եմ այ աբրահամու. այ իսահակայ. և այ յակովբայ. և ոչ է այ մեռելոց այլ կենդանեաց. և արդ՝ դուք յոյժ մոլորեալ էք։
Եւ մատուցեալ մի ոմն ՚ի դպրացն՝ լսէր նոցա մինչ վիճէին. իբրև ետես եթէ բարւոք ետ նոցա զպատասխանին. եհարց ցնա և ասէ՝ որ Հա Օ. Ժ.

Մր Պ.
Հա մդ

պատուիրանն է առաջին։

Եւ Յիսուս ասէ ցնա. առաջինն քան զամենայն՝ լո՛ւր Իսր՟այէլ. Տէր Ա՟ծ մեր՝ Տէր մի է։

Եւ սիրեսցես զՏ՟ր Ա՟ծ քո յա՟մ սրտէ քումմէ, և յա՟մ անձնէ քումմէ, և յամենայն զօրութենէ քումմէ. այս է առաջին պատուիրանն։

Եւ երկրորդն՝ նման սմին. սիրեսցես զընկեր քո իբրև զանձն քո։

ճլբ Ժ Մեծ քան զսոսա՝ այլ պատուիրան ո՛չ գոյ։

Եւ ասէ ցնա դպիրն. բարւո՛ք է վարդապետ՝ ճշմարտութեամբ ասա-ցեր թէ մի է Ա՟ծ՝ և ո՛չ գոյ այլ բաց 'ի նմանէ։

Եւ սիրել զնա յա՟մ սրտէ, և յա՟մ զօրութէ, և յամենայն մտաց. և սիրել զընկերն իբրև զանձն, առաւել է քան զողջակէզս և զզոհս։

Եւ տեսեալ յ՟սի թէ իմաստութ՟բ ետ զպա-տասխանի՝ ասէ ցնա, չես հեռի յարքայու-թենէն Աստուծոյ։

Եւ ո՛չ ևս ոք իշխէր ինչ հարցանել զնա։ ճլգ Բ

Խոյմնէր. Կիւ. Հին գշարութի Լուսոյն.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Պատասխանի ետ յ՟ս և ասէ՝ մինչ ու-սուցանէր 'ի տաճարին. զիա՞րդ ասեն դպիրքն եթէ Քրիստոսն որդի Դաւթի է։ ճլդ Բ Խ

Եւ ինքն Դաւիթ՝ հոգ-ւովն սրբով ասէ. ա-սաց Տ՟ր ցՏէր իմ, նի՛ստ ընդ աջմէ իմմէ, մինչև ե-դից զթշնամիս քո պա-տուանդան ոտից քոց։

Ա՟րդ՝ եթէ ինքն Դաւիթ զնա Տէր կոչէ, զիա՞րդ իցէ որդի նորա։

Եւ բազում ժող-

վուրդ լսէր նմա քաղց_
րութեամբ ։

ճլե Եւ ասէր ուսուցանե_
Բ. լով ՚ի վարդապետութե_
ան իւրում . զգոյշ լերուք
՚ի դպրաց անտի՝ որք
կամին ՚ի հանդերձս ե_
րեւելիս շրջել , զնախող_
ջոյնս խնդրել ՚ի հրա_
պարակս ։

Եւ զնախաթոռս ՚ի ժո_
ղովուրդս , և զգահա_
գլուխս յընթրիս ։

ճլզ Որք ուտեն զտունս այ_
Բ. րեաց , պատճառանօք եր_
կարեն զաղօթս , զի ա_
ռելի եւս դատաստանս
ընկալցին ։

ԽՄ. Նայր յիսուս ընդդէմ
գանձանակին , տեսանէր
թէ զիա՛րդ ժողովուրդն
արկանէր պղինձ ՚ի գան_
ձանակն . և բազում
մեծատունք՝ արկին բա_
զում ինչ . եկն այրի մի ,
և էարկ երկուս լումայս ,
որ է նաքարակիտ մի ։

Եւ կոչեալ առ ինքն
զաշակերտսն , ասէ ցնո_
սա . ամէն ասեմ ձեզ՝
զի այրին այն տնա_
պեալ՝ շատ էարկ քան
զամենեսեան ՚ի գանձա_
նակն . քանզի ամենեքին
յաւելորդաց իւրեանց
արկին . այլ նա ՚ի չքա_
ւորութենէ իւրմէ զա_
մենայն ինչ զոր ունէր՝
էարկ գոյն չափ ըղ_
կեանս իւր ։

[illegible] . գլխ . [illegible] ։

Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի ։ ժգ

Եւ յելանելն նորա ՚ի ճլէ 1
տաճարէն անտի . ասէ ցնա Բ.
մի յաշակերտացն նորա .
վարդապետ , տե՛ս որպի_
սի են քարինքս և որ_
պիսի շինուածք ։

Պատասխանի ետ նմա
յիսուս և ասէ . տեսա_
նե՞ս զայդ ամենայն շի_
նուած , ամէն ասեմ

ձեզ՝ եթէ ո՛չ թողցի
քար ՚ի քարի վերայ որ
ո՛չ քակտեսցի:
ՃԸ Եւ մինչ նստէր նա ՚ի
Բ լերինն ձիթենեաց յան-
ԽԲ դիման տաճարին. հար-
ցանէին ցնա առանձինն՝
պետրոս, և յակոբոս, և
յովհաննէս, և անդրէաս:
Ասա՛ մեզ, երբ լինիցի
այդ. և զի՞նչ նշան է
յորժամ կատարելոց իցէ
այդ ամենայն:
Պատասխանի ետ յիսուս
և ասէ ցնոսա. զգոյշ
կացէ՛ք, մի՛ ոք զձեզ խա-
բեսցէ. զի բազումք
եկեսցեն յանուն իմ, և
ասիցեն թէ ես եմ
քրիստոսն՝ և զբազումս
մոլորեցուսցեն:
Եւ յորժամ լուիցէք
զպատերազմունս, և զհ-
համբաւս պատերազմաց
մի՛ խռովիցի՛ք. զի պարտ է
լինել, բայց չև է կա-
տարած:

Զի յարիցէ ազգ՝ յազ-
գի վերայ, և թագա-
ւորութիւն ՚ի թագա-
ւորութեան վերայ. և
եղիցին շարժմունք ՚ի
տեղիս տեղիս. սովք և
սրածութիւնք և խռ-
ովութիւնք. այլ՝ այն
սկիզբն է երկանց:
Եւ զձեզ իսկ մատնես- ՃԹ
ցեն յատեանս, և ՚ի Բ
ժողովուրդս՝ տանջիցիք.
և առաջի դատաւորաց
և թագաւորաց կայցէք
վասն իմ, ՚ի վկայութի̅
նոցա. և ամենայն հե-
թանոսաց:
Բայց նախ պարտ է աւե- ՃԺ
տարանիս քարոզել: Ժ
Եւ յորժամ տանիցեն ՃԺԱ
զձեզ մատնել, մի՛ յա- Բ
ռաջագոյն հոգայցէք, և
մի՛ զմտաւ ածիցէք թէ
զի՞նչ խօսիցիք. այլ զոր
ինչ տացի ձեզ ՚ի ժա-
մուն յայնմիկ՝ զայն խօ-
սիցիք. զի ոչ դուք էք

Մտ Մ Ղ
ՃԸ ՄԽԳ ՄԽԹ

Մտ Մ Ղ Յ
ՃԹ ՁԵ ՄԽԴ ՄԾ ՃԽԱ ՃԽԶ
ՃԺ ՄԽԶ . .
ՃԺԱ ՁԸ ՃԽԸ .

որ խօսեցելք՝ այլ հոգին սուրբ ։

Մատնեսցէ եղբայր՝ զեղբայր 'ի մահ՝ և հայր զորդի ․ և յառնիցեն որդիք 'ի վերայ հարց ․ և սպանանիցեն զնոսա ։

ճխբ Օ. Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ ․ այլ որ համբերեսցէ իսպառ՝ նա կեցցէ ։

Եւ յորժամ տեսանիցէք զպղծութիւն աւերածին ․ զի կայցէ 'ի տեղւոջ ․ ուր չիցէ արժան ․ որ ընթեռնու՝ 'ի միտ առցէ ։

ճխգ Օ. Յայնժամ որ 'ի Հրէաստանի իցեն՝ փախիցեն 'ի լերինս ։

Եւ որ 'ի վերայ տանեացն իցէ՝ մի իջցէ 'ի տուն ․ և մի՛ մտցէ բառնալ ինչ 'ի տանէ իւրմէ ․ և որ յագարակին իցէ՝ մի՛ դարձցի՝ յետս առնուլ զձորձս իւր ։

ճխդ Բ. Բայց վայ իցէ յղեաց և ստնտուաց յաւուրս յայնոսիկ ։

ճխե Օ. Յաղօթս կացէք՝ զի մի՛ ձմերանի լինիցի այն ։

ճխզ Բ. Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց ․ որպէս ոչ եղեն երբէք այնպիսիք 'ի սկզբանէ արարածոց մինչև ցայժմ ․ և մի՛ այլ լիցի ։

ճխէ Օ. Եւ եթէ ոչ էր կարճեալ աստուծոյ զաւուրսն զայնոսիկ վասն ընտրելոց իւրոց՝ ոչ ապրէր ամենայն մարմին ․ այլ վն ընտրելոց զորս ընտրեաց՝ կարճեաց զաւուրսն զայնոսիկ ։

ճխը Բ. Յայնժամ եթէ ոք ասիցէ ձեզ ․ եթէ ահաւասիկ է քրիստոսն ․ կամ ահաւասիկ՝ մի՛ հաւատայցէք ։

ճխթ Օ. Մի յարիցեն սուտ Քրիստոսք և սուտ մարգարէք ․ և

Մտ	Մ	Ղ
ճխբ	մխէ	։
ճխգ	մխը	մթ

Մտ	Մ	Ղ
ճխդ	մխթ	մծգ
ճխե	մծ	.
ճխզ	մծա	մծե
ճխէ	մծբ	.
ճխը	մծգ	մդ
ճխթ	մծդ	.

տացեն նշանս և արուեստս առ 'ի մոլորեցուցանելոյ, եթէ հնար ինչ իցէ, և զընտրեալսն:

Բայց դուք զգոյշ եղերուք՝ ահաւասիկ յառաջագոյն ասացի ձեզ զամենայն:

ճծ
Բ
Այլ յաւուրսն յայնոսիկ, յետ նեղութեանն այնորիկ՝ արեգակն խաւարեսցի, և լուսինն ոչ տացէ զլոյս իւր:

Եւ աստեղք երկնից թօթափեսցին, և զօրութիւնք յերկինս շարժեսցին:

ճծա
Բ
Եւ յայնժամ տեսցեն զորդի մարդոյ՝ եկեալ ամպովք զօրութեամբ և փառօք բազմօք:

Եւ յայնժամ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր, և ժողովեսցէ զընտրեալս իւր 'ի չորից հողմոց, 'ի ծագաց երկրի մինչև 'ի ծագս երկնից:

Բայց դուք 'ի թզենւոյ անտի ուսջիք զառակն. յորժամ տակաւին ոստքն նորա կակղանայցեն, և տերևն արձակիցի 'ի նմա, գիտէք՝ թէ մերձ է ամառն:

Նոյնպէս և դուք յորժամ տեսանիցէք զայս ամենայն եղեալ՝ գիտասջիք թէ մերձ է առ դուրս:

Ամէն ասեմ ձեզ. թէ ոչ անցցէ ազգս այս մինչև այս ամ եղիցի:

Երկինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ ոչ անցանիցեն:

Այլ վասն աւուրն այնորիկ և ժամու՝ ոչ ոք գիտէ. ոչ հրեշտակք յերկինս՝ և ոչ որդի. բայց հայր միայն: ճծբ
Օ
ԽԳ

Զգոյշ եղերուք. հսկեցէք և կացէք յաղօթս զի ոչ գիտէք երբ ժամանակն իցէ: ճծգ
Օ

Մր	Մ	Ղ
ճծ	մծը	մծէ
ճծա	մծթ	մծը

Մր	Մ
ճծբ	մկ
ճծգ	մկգ

ճծդ Բ. Որպէս այր մի գնացեալ ՚ի տար աշխարհ, թողու ցու զտուն իւր, և տուեալ ծառայից իւրոց իշխանութիւն, և իւրաքանչիւր զգործս իւր. և դռնապանին պատուէր տայցէ զի արթուն լինիցի։ Արդ՝ արթուն կացէք. զի ո՛չ գիտէք երբ տէր
ճծե Բ. տանն գայցէ, յերեկորեայ, եթէ ՚ի մէջ գիշերի, եթէ ՚ի հաւախօսի, եթէ ընդ առաւօտս. գուցէ՛ եկեալ յանկարծակի գտանիցէ զձեզ ՚ի քուն։ Բայց զոր ձեզդ ասեմ, ամենեցուն ասեմ՝ արթուն կացէ՛ք։

Ի Թներ. Միւ. Չարաթի. Ուրն.

Սկսան ընթրեաց Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի.

Եւ էր զատիկն և բաղարջակերք յետ երկուց աւուրց։ ճծզ Ա.
Եւ խնդրէին քահանայապետքն և դպիրքն՝ եթէ զիա՞րդ զնա նենգութեամբ կալեալ սպանանիցեն։ ճծէ Օ.
Բայց ասէին՝ թէ մի՛ ՚ի տօնի աստ, զի մի՛ խռովութիւն լինիցի ՚ի ժողովրդեանն։
Եւ մինչ էր ՚ի Բեթանիայ ՚ի տան Սիմովնի բորոտի բազմեալ. եկն կին մի, որ ունէր շիշ իւղոյ նարդեան ազնուի մեծագնոյ, և բեկեալ զշիշն՝ եհեղ ՚ի վերայ գլխոյ նորա։ ճծը Ա. Խի.
Եւ աշակերտքն՝ զչայէին և ասէին. ընդէ՞ր եղև կորուստ իւղոյդ այդորիկ։

Մտ	Մ	Գ
ճծդ	մկթ	միը
ճծե	մկգ	ճծզ

Մտ	Մ	Գ	Յ
ճծզ	ճհդ	մկ	իխը
ճծէ	ճհե	.	.
ճծը	ճհզ	հդ	ղը

Մարթ էր զայդ իւղ վաճառել՝ աւելի քան զերեք հարիւր դահեկանի, և տալ աղքատաց. և զայրանային նմա յոյժ։

Եւ յիսուս ասէ ցնա. Թո՛յլ տուք դմա. զի՞ աշխատ առնէք, զի գործ մի բարի գործեաց դա յիս։

Յամենայն ժամ զաղքատս ընդ ձեզ ունիք, և յորժամ կամիք կարող էք առնել նոցա բարիս. այլ զիս՝ ո՛չ յամենայն ժամ ընդ ձեզ ունիք։

ճծթ Դ Դա՛ զոր ունէրն, արար. յառաջագոյն խնկեաց զմարմին իմ ՚ի նշան պատանաց։

Ամէն ասեմ ձեզ. ուր և քարոզեսցի աւետարանս այս ընդ ամենայն աշխարհ, և զոր արար դա՝ խօսեսցի վասն յիշատակի դորա։

Եւ յուդա իսկարիովտացի՝ մի յերկոտասանից անտի, գնաց առ քահանայապետսն զի մատնեսցէ զնա նոցա։ ճկ Բ

Նոքա իբրև լուան՝ խնդացին, և խոստացան տալ նմա արծաթ. և խնդրէր՝ թէ զի՛արդ պարապով մատնեսցէ զնա։

Եւ յառաջնումն աւուր բաղարջակերացն՝ յորում զպասեքն զենուին, ասեն ցնա աշակերտքն. ո՛ւր կամիս՝ երթիցուք պատրաստեսցուք՝ զի կերիցես զպասեքն։ ԽԱ

Եւ առաքէ երկուս յաշակերտացն անտի և ասէ ցնոսա. երթայք ՚ի քաղաքն՝ և իբրև մտանիցէք ՚ի քաղաքն, պատահեսցի ձեզ այր մի, որ սափոր ջրոյ յուսն ունիցի, երթայք զհետ նորա։

Եւ յոր տուն մտանի-

ցէ , ասասջի՛ք տանու_
տէրն ․ վարդապետն ա_
սէ՝ ո՞ւր են իջեվանքն
իմ , ուր աշակերտօքս
ուտիցեմ զզատիկն ։
Եւ նա ցուցցէ ձեզ
վերնատուն մի մեծ՝ զար_
դարեալ ․ անդ պատրաս_
տեսջի՛ք մեզ ։
Եւ գնացին պատրաս_
տել աշակերտքն նորա ․
եկին 'ի քաղաքն , և գը_
տին որպէս ասացն նո_
ցա ․ և պատրաստեցին
զզատիկն ։
ճկա Եւ իբրև երեկոյ եղև՝
Դ. գայ երկոտասանիւքն
ԽՕ. հանդերձ ։
Եւ իբրև բազմեցան՝
և դեռ ուտէին , ասէ
Յս ․ ամէն ․ ասեմ ձեզ՝
զի մի ոմն 'ի ձէնջ՝ մատ_
նելոց է զիս , որ ուտէ
խակ ընդ իս ։
ճկբ Եւ նոքա սկսան տրտ_
Ը. մել՝ և ասել մի ըստ միո_
ջէ ․ միթէ ե՞ս իցեմ ․ և
միւսն , միթէ ես իցեմ ։
Նա պատասխանի ետ՝ և ճկգ
ասէ ցնոսա ․ մի յերկո_ Դ.
տասանից այտի , որ մը_
խեաց ընդ իս 'ի սկաւա_
ռակդ ։
Այլ որդի մարդոյ եր_
թայ՝ որպէս և գրեալ է
վասն նորա ․ բայց վա՜յ
իցէ մարդոյն այնմիկ՝
յոյր ձեռն որդի մարդոյ
մատնեսցի ։
Լաւ էր նմա՝ թէ չէր ճկդ
իսկ ծնեալ մարդն այն ։ Օ.
Եւ մինչդեռ ուտէին , ճկե
առեալ յս͞ի հաց՝ օրհ_ Ը.
նեաց և եբեկ՝ ետ նո_
ցա և ասէ ․ առէ՛ք՝ այդ
է մարմին իմ ։
Եւ առեալ բաժակ՝ ճկզ
գոհացաւ և ետ նոցա ․ Ը.
և արբին 'ի նմանէ ա_
մենեքեան ։
Եւ ասէ ցնոսա ․ ա՛յս է
արիւն իմ նորոյ ուխ_
տի , որ փոխանակ բազ_
մաց հեղանի ։

Մտ	Մր	Ղկ	Յհ
ճկա	մհթ	․	հբ ճխա
ճկբ	մձ	մկթ	ճկբ

Մտ	Մր	Ղկ	Յհ
ճկգ	մձա	մկը	․
ճկդ	մձգ	․	․
ճկե	մձդ	մկզ	ծե կդ
ճկզ	մձե	մկէ	․

Ամէն ասեմ ձեզ, թէ
ո՛չ ևս յաւելից ըմպել
'ի բերոյ որթոյ, մինչև
ցօրն այն յորժամ ար֊
բից զնա նոր յարքայ֊
ութեանն աստուծոյ:
ՃԿԵ Եւ գոհացեալ՝ ելին
Զ. 'ի լեառն ձիթենեաց:

Վասն Մատնութեան Տեառն
մերոյ յիսուսի քրիստոսի,

ՃԿԸ Եւ ասէ ցնոսա յս․
Դ. ամենեքին գայթակ֊
ղելոց էք յինէն յայսմ
գիշերի:
ՃԿԹ Զի գրեալ է, թէ հա֊
Զ. րից զհովիւն՝ և ոչխարքն
ցրուեսցին:
Այլ յետ յարութեան
իմոյ՝ յառաջագոյն եր֊
թայց քան զձեզ 'ի գա֊
ՃՀ լիլեա:
Ա. Պատասխանի ետ պետ֊
րոս՝ և ասէ ցնա․ թէ֊
պէտ և ամենեքին գայ֊
թակղեսցին, այլ ես՝ ո՛չ:
Եւ ասէ ցնա յս․ ամէն
ասեմ քեզ․ թէ դու
իսկ՝ յայսմ գիշերի մինչ֊
չև հաւու խօսեալ իցէ՝
երիցս ուրասցիս զիս:
Իսկ պետրոս առաւել ՃՀԱ
ևս պնդէր և ասէր․ ե֊ Զ.
թէ մեռանիլ ևս հա֊
սանիցէ ընդ քեզ, զքեզ
ո՛չ ուրացայց:
Նոյնպէս և ամենեքեան
ասէին:
Գան 'ի գեօղն՝ որում ՃՀԲ
անուն էր գեթսեմանի,
և ասէ ցաշակերտսն նս֊ Ա.
տարո՛ւք աստ՝ մինչ ես ՃՀԳ
յաղօթս կացից: Զ.
Եւ առնու ընդ իւր
զպետրոս և զյակովբոս
և զյովհաննէս,և սկսաւ
տրտմիլ և հոգալ:
Յայնժամ ասէ ցնոսա․ ՃՀԴ
տրտում է անձն իմ մին֊ Դ.
չև 'ի մահ, մնացէ՛ք աստ՝
և արթո՛ւն կացէք:
Եւ մատուցեալ սակա֊
ւիկ մի յառաջ, անկաւ ՃՀԵ
'ի վերայ երեսաց իւրոց Ա.

Մտ	Մր	Ղկ	Յհ
ՃԿԵ	ՄՁԴ	.	.
ՃԿԸ	ՄՁԷ	.	ՃԾԲ
ՃԿԹ	ՄՁԸ	.	.
ՃՀ	ՄՁԹ	ՄՀԵ	ՃԻԴ

Մտ	Մր	Ղկ	Յհ
ՃՀԱ	ՄՂ	.	.
ՃՀԲ	ՄՂԱ	ՃՀԹ	ՃԾԴ
ՃՀԳ	ՄՂԲ	.	.
ՃՀԴ	ՄՂԳ	.	ՃԷ
ՃՀԵ	ՄՂԴ	ՄՁԱ	·

յերկիր. եւ կայր յաղօթս
զի եթէ հնար իցէ՝
անցցէ 'ի նմանէ ժամն։
Եւ ասէ. աբբա հայր,
ամենայն ինչ՝ քեզ հնա-
րաւոր է, անցո՛ զբաժա-
կս զայս յինէն։
ճհզ Բայց ոչ որպէս ես
Ա. կամիմ՝ այլ որպէս դու
կամիս։
Եւ գայ՝ գտանէ զնոսա զի
ննջէին, եւ ասէ ցպետ-
րոս. սիմովն ննջե՞ս, ոչ
կարացեր ժամ մի ար-
թուն կալ։
ճհէ Արթուն կացէ՛ք եւ աղօ-
Բ. թս արարէ՛ք, զի մի՛
մտջի՛ք 'ի փորձութիւն։
ճհը Ոգիս յօժար է՝ բայց
Գ. մարմինս տկար։
ճհթ Եւ դարձեալ չոգաւ
Ա. եկաց յաղօթս, եւ զնոյն
բան ասաց։
Դարձաւ միւսանգամ
անդրէն՝ եւ եգիտ զնո-
սա 'ի քուն. քանզի էին
աչք նոցա ծանրացեալք՝
եւ ո՛չ գիտէին զի՞նչ պա-
տասխանի տայցեն նմա։
Գայ երրորդ անգամ՝ եւ
ասէ ցնոսա. ննջեցէ՛ք
այսուհետեւ եւ հանգե-
րո՛ւք, զի հասեալ է
վախճան եկն ժամ, եւ
ահա՛ որդի մարդոյ մատ- ճձ
նի 'ի ձեռս մեղաւո- Գ.
րաց։
Ո՛ն արիք գնասցո՛ւք. զի
ահաւասիկ՝ մերձեցաւ որ
մատնելոց է զիս։
Եւ մինչդեռ նա զայն ճ
խօսէր, գայ յուդա Ա
իսկարիովտացի՝ մի յեր-
կոտասանից անտի, եւ
ընդ նմա ամբոխ սու-
սերօք եւ բրօք՝ 'ի քա-
հանայապետացն եւ 'ի
դպրաց եւ 'ի ծերոց։
Տուեալ էր նշան մատն- ճձ
չին եւ ասէր. ընդ որում Բ.
ես համբուրեցից՝ նա է.
կալջի՛ք զնա՝ եւ տարջի՛ք
զգուշութեամբ։
Եւ մատուցեալ վաղ-

Մտ.	Մր.	Ղկ.	Յհ.
ճհզ	մղե	մձբ	խբծէ
ճհէ	մղզ	մձգ	,
մհը	մղէ	·	,
ճհթ	մղը	·	.

Մտ.	Մր.	Ղկ.	Յհ.
ճձ	մղթ	ճգ	.
ճձա	յ	մձե	հթ
ճձբ	յա	մձզ	·

վաղակի՝ ասէ ցնա. ռա՛բբի
ռա՛բբի՝ եւ համբուրեաց
զնա:
Եւ նոքա արկին ՚ի նա
ձեռս՝ եւ կալան զնա:
ճծգ Ա. Եւ մի ոմն յայնցանէ
որք զինուորեալ կային՝ ձը-
գեաց զսուր, եւ եհար
զծառայ քահանայապե-
տին, եւ ՚ի բաց եհան
զունկն նորա:
ճծդ Ա. Պատասխանի ետ յի-
սուս՝ եւ ասէ ցնոսա.
Իբրեւ ՚ի վերայ աւազա-
կի ելէք սուսերօք եւ
բրօք՝ ունել զիս:
Հանապազ առ ձեզ էի
եւ ուսուցանէի ՚ի տա-
ճարին, եւ ո՛չ կալայք
զիս. այլ՝ զի լցցին գիրք
մարգարէիցն:
ճծե Օ. Յայնժամ թողին զնա
աշակերտքն ամենեքին եւ
փախեան:
ճծզ Փ. Եւ մի երիտասարդ
զհետ երթայր նորա՝ ար-
կեալ զիւրեւ զկտաւ մի

՚ի մերկոյ. ունէին զնա
երիտասարդքն. եւ նորա
թողեալ զկտաւն՝ փա-
խեաւ մերկ ՚ի նոցանէ:
Եւ տարան զյիսուս առ ճծէ Ա.
քահանայապետն կայիա-
փա. եւ գային ընդ նմա ա-
մենայն քահանայապետք
եւ դպիրք եւ ծերք:
Եւ պետրոս երթայր ճծը Ա.
զհետ նորա՝ մինչեւ ՚ի
ներքս իսկ ՚ի գաւիթ
քահանայապետին. եւ նըս-
տէր ընդ սպասաւորսն,
եւ ջեռնոյր առ լու-
սովն:
Իսկ քահանայապետքն եւ ճծթ Բ.
ամենայն ատեանն խնդ-
րէին հակառակ յիսուսի
վկայութիւն ինչ. զի չա-
րախօսեսցեն զնա, եւ ո՛չ
գտանէին. զի բազումք
սուտ վկայութիւն վը-
կայէին զնմանէ եւ նման
միմեանց ո՛չ էին վկա-
յութիւնքն:
Ոմանք՝ յարուցեալ վկա- ճկ Օ.

Մր	Մ	Ղ.	Յ
ճծգ	յբ	մծէ	ճկ
ճծդ	յգ	մծթ	ճհ
ճծե	յե	.	,
ճծզ	,	.	.

Մր	Մ	Ղ.	Յ
ճծէ	յզ	մկ	ճկբ. ճհգ
ճծը	յէ	մկա	ճկգ
ճծթ	յը	յե	.
ճկ	յթ	.	

յէին սուտ զնմանէ , եւ
ասէին . թէ մեք լուաք
՚ի դմանէ , զի ասէր ես
քակեցից զտաճարդ զայդ
ձեռագործ , եւ զերիս
աւուրս շինեցից այլ
առանց ձեռագործի :
Սակայն եւ այնպէս՝ չէ՛ր
նման վկայութիւն նոցա :
Եւ յարուցեալ քա֊
հանայապետն ՚ի մէջ՝
հարցանէր զՅիսուս՝ եւ
ասէր . ո՛չ ինչ տաս պա֊
տասխանի , զի՞նչ դոքա
զքէն վկայեն :
Եւ Յիսուս լուռ եւ եթ
կայր՝ եւ չտայր ինչ պա֊
տասխանի :
Դարձեալ քահանայա֊
պետն հարցանէր ցնա
կրկին անգամ եւ ասէր .
դո՛ւ ես Քրիստոս որդի
աստուծոյ օրհնելոյն :
Պատասխանի ետ Յիսուս
եւ ասէ ցնա . դու ասա֊
ցեր թէ ես եմ :
ճլա Բայց տեսանիցէք զորդի
Ե. մարդոյ՝ նստեալ ընդ աջմէ
զօրութե̄ն ա̄յ , եւ եկեալ
ընդ ամպս երկնից :
Եւ քահանայապետն պա֊ ճլբ
տառե̄ց վաղվաղակի ըզ֊ Զ.
պատմուճանս իւր եւ ասէ :
Զի՞նչ եւս պիտոյ են ճլգ
մեզ վկայք . ահա՛ լու֊ Բ.
այք ամենեքեան զհայ֊
հոյութիւն ՚ի բերանոյ
դորա :
Զիա՞րդ թուի ձեզ :
Եւ ամենեքեան դատա֊
պարտեցին զնա՝ թէ մա֊
հապարտ է :
Եւ ոմանք՝ սկսան թքա֊ ճլդ
նել ընդ երեսս նորա . Ա.
ձորձ զգլխովն արկանել՝
կոփել եւ ասել . մար֊
գարեա՛ց մեզ քո՛դ՝ ո՞վ
է այն որ եհարն զքեզ .
եւ սպասաւորքն ապտակս
հանէին նմա :
Եւ պետրոս մինչդեռ էր ճլե
՚ի խոնարհ ՚ի գաւթին , Ա.
գայ աղախին մի քահա֊ Խ.
նայապետին :

Մր	Մ	Ղ	Յ
ճլա	յժ	մլէ	կթ

Մր	Մ	Ղ	Յ
ճլբ	յժա	·	·
ճլգ	յիը	մլթ	·
ճլդ	յժգ	մլգ	ճհբ
ճլե	յժդ	մլա	ճկլ ճկը

Եւ տեսանէ զնա զի ջեռնոյր. հայեցաւ ընդ նա՝ և ասէ. և դու ընդ յ̃սի Նազովրեցւոյ էիր։
Նա՝ ուրացաւ և ասէ. ո՛չ ճանաչեմ, և ո՛չ գիտեմ զի՞նչ դուդ ասես։
ճղը Ը. Եւ ել արտաքին գաւիթն, և հաւ խօսեցաւ։
Դարձեալ ետես զնա աղախինն, և սկսաւ ասել ցայնոսիկ որք շուրջն կային, թէ և սա ՚ի նոցանէ է։ Եւ նա դարձեալ ուրացաւ։
Եւ յետ սակաւ միոյ՝ դարձեալ որք շուրջն կային, ասեն ցպետրոս. արդարև՝ և դու ՚ի նոցանէ ես. քանզի գալիլեացի ես, և խօսքդ իսկ նման են։
Եւ սկսաւ նզովել՝ երդնուլ և ասել, թէ ո՛չ գիտեմ զորմէ դուքդ ասէք։
Եւ նոյն ժամայն՝ կրկին հաւ խօսեցաւ։
Եւ յիշեաց պետրոս զբանն՝ զոր ասաց ցնա յ̃ս. թէ չև՛ իցէ հաւու երիցս խօսեալ՝ զի դու երիցս ուրասցիս զիս, և սկսաւ լալ։ ճղէ Բ.

Սան չարչարանաց և խաչելութեան Տեառն մերոյ յ̃սի ք̃սի.

Եւ վաղվաղակի ընդ առաւօտն խորհուրդ արարեալ քահանայապետիցն՝ հանդերձ ծերովքն և դպրօք և ա̃մ ատենին՝ կապեցին զյիսուս՝ և տարան մատնեցին պիղատոսի։ ճղը Ը. ճղթ Ը.
Եւ հարց զնա պիղատոս՝ և ասէ. դու՞ ես թագաւորն հրէից. նա պատասխանի ետ նմա և ասէ դու ասես։ մ Ը.
Եւ չարախօսէին զնմանէ յոյժ քահանայապետքն, մա Դ.

Մտ	Մ	Ղ.	Յ
ճղը	յժե	մղը	ճհե

Մտ	Մ	Ղ.	Յ
ճղէ	յժզ	մղզ	.
ճղը	յժէ	մղե	ճհզ ։
ճղթ	յժը	յ	ճհղ
մ	մի	մր	ճհը
մա	միա	.	ճ

և նա ոչինչ տայր պա-
տասխանի:
Իսկ պիղատոս դարձեալ
հարցանէր զնա. ոչի՞նչ
տաս պատասխանի, տե՛ս
քանի ամբաստանեն զքեզ:
Եւ յիսուս այնուհետև՝ ոչ-
ինչ ետ պատասխանի,
մինչև զարմանալ յոյժ
պիղատոսի:
մբ Բայց ըստ տօնի՝ ար-
Ը. ձակէր նոցա զմի ոք կա-
պեալ, զոր ինքեանք խնդ-
րէին:
մգ Եւ էր որում անուն
Դ. էր բարաբբաս՝ կապեալ
ընդ խռովիչսն, որոց ընդ
խռովելն՝ զայր մի սպա-
նեալ էր. ՚ի ձայն բարձր
սկսաւ աղաղակել ամ-
բոխն՝ և խնդրել որպէս
սովոր էր, զի արձակես-
ցէ նոցա զբարաբբայն:
Պատասխանի ետ պիղա-
տոս և ասէ ցնոսա. կա-
մի՞ք զի արձակեցից ձեզ
զարքայն հրէից. քանզի
գիտէր՝ թէ առնախանձու
մատնեցին զնա քա-
հանայապետքն:
Որք և զամբոխն հա- մդ
ւանեցուցին՝ զի արձա- Ա.
կեսցէ նոցա զբարաբ-
բայն:
Դարձեալ պատասխանի
ետ պիղատոս և ասէ
ցնոսա. իսկ՝ զի՞նչ կամիք
թէ արարից զարքայն
հրէից:
Եւ նոքա դարձեալ ա- մե
ղաղակէին՝ յուզեալք ՚ի Ա.
քահանայապետից, ՚ի
խաչ հա՛ն զդա:
Ասէ ցնոսա պիղատոս.
զի՞նչ չար արարեալ իցէ
դորա:
Եւ նոքա առաւել ևս
աղաղակէին և ասէին,
՚ի խաչ հան զդա:
Իսկ պիղատոս՝ իբրև զմի- մզ
տս կամեցաւ հաճել Ա.
զամբոխին, արձակեաց
նոցա զբարաբբայն. և
զյիսուս դան հարեալ՝

ՄՐ	Մ	Կ.	Յ
մբ	յբ	յթ	.
մգ	յգ	.	ճձ

ՄՐ	Մ	Կ.	Յ
մդ	յե	յժ	ճձգ
մե	յզ	յժա	ճձը
մզ	յէ	յժգ	ճղգ

եւ 'ի ձեռս զի 'ի խաչ ելանիցէ ։

մէ Գ Եւ զինուորքն տարան զնա 'ի ներքս 'ի գաւիթն՝ ուր հրապարակն էր· եւ կոչեն միանգամայն զամենայն զգունդն ։

Եւ զգեցուցանեն նմա քղամիդ կարմիր եւ ծիրանիս, եւ եդին 'ի գլուխ նորա պսակ արարեալ 'ի փշոց ։

Եւ սկսան ողջոյն տալ նմա՝ եւ ասել, ո՛ղջ եր արքայդ հրէից ։

Եւ ծեծէին զգլուխն եղեգամբ, եւ թքանէին ընդ երեսս, եւ 'ի ծունր իջեալ երկիրպագանէին նմա ։

մը Ա Եւ իբրեւ կատակեցին զնա, մերկացուցին զքղամիդըն եւ զծիրանիս, եւ զգեցուցին նմա զիւր հանդերձն ։

մթ Ա Եւ ածին արտաքս զի 'ի խաչ հանիցեն զնա ։

Եւ ունէին պահակ զսիմովն կիւրենացի, որ ընդ այն անցանէր եկեալ յագարակէ, զհայրն աղեքսանդրի եւ ռուփայ, զի բարձցէ զխաչափայտըն նորա ։

մժ Ա Եւ ածեն զնա 'ի գողգոթայ տեղի մի, որ թարգմանի՝ տեղի կառափելոյ ։

մժա Գ Եւ տային նմա գինի զմռսեալ, եւ նա ո՛չ էառ, եւ հանին զնա 'ի խաչ ։

մժբ Ա Եւ իբրեւ խաչեցին զնա՛ բաժանեցին զհանդերձս նորա, արկեալ զվիճակս 'ի վերայ՝ թէ ո՛ զինչ առնուցու ։

մժգ Գ Էր ժամ՝ երրորդ, եւ հանին զնա 'ի խաչ ։

մժդ Ա Եւ էր գիր վնասու նորա գրեալ, թէ թագաւոր է հրէից ։

մժե Ա Եւ ընդ նմա հանին 'ի խաչ՝ երկուս աւազակս, մի ընդ աջմէ նորա, եւ

Մր	Մ	Ղ	Յ
մէ	յիթ	.	ճձէ
մը	յլ	.	.
մթ	յլա	յժե	ճղէ

Մր	Մ	Ղ	Յ
մժ	յլբ	յժը	մղէ
մժա	յլգ	.	մդ
մժբ	յլդ	յխա	մա
մժգ	.	.	.
մժդ	յլե	յիդ	ճլթ
մժե	յլզ	յժէ	ճղը

մի ընդ ահեկէ։
ԻԸ Բ. Եւ լցաւ գիրն որ ասէ՝ Թէ ընդ անօրէնս համարեցաւ։
ԻԹ Օ. Եւ որք անցանէինն՝ հայհոյէին զնա շարժեալ զգլուխս իւրեանց և ասէին՝ վա՜հ՝ որ քակէիր զտաճարն և զերիս աւուրս շինէիր, ապրեցո՛ զանձն քո և էջ ՚ի խաչէդ։
ԼԱ Բ. Նոյնպէս և քահանայապետքն այպն արարեալ ընդ միմեանս հանդերձ դպրօքն՝ և ասէին. զայլս ապրեցոյց, զանձն ո՛չ կարէ ապրեցուցանել։ Քրիստոսդ արքայդ իսրայէլի. իջցէ այժմ ՚ի խաչէ այտի, զի տեսցուք և հաւատասցուք դմա։
ԼԲ Բ. Եւ որք ընդ նմա ՚ի խաչ ելեալ էին՝ նախատէին զնա։
ԼԳ Բ. Եւ իբրև վեց ժամ եղև, խաւար կալաւ զամենայն երկիր մինչև ցիննն ժամն։
Եւ յիններորդ ժամուն՝ աղաղակեաց յիսուս ՚ի ձայն մեծ՝ և ասէ. Է՛լի Է՛լի լա՛մասաբաքթանի. որ թարգմանի, աստուած իմ աստուած իմ. ընդէ՞ր թողեր զիս։ ԼԴ Օ.
Եւ ոմանք ՚ի նոցանէ՝ որք շուրջն կային զնովաւ, իբրև լուան՝ ասէին Թէ զեղիա կարդայ։
Եւ ընթացեալ մի ոմն ելից սպունգ մի քացախով. և հարեալ յեղեգան, տայր ըմպել նմա. և ասէ՝ Թոյլ տո՛ւք՝ տեսցուք, դա՞յ եղիա իջուցանել զդա։ ԼԶ Բ.
Եւ յիսուս արձակեաց զձայն մեծ՝ և եհան զոգի։ ԼԷ Ա.
Եւ վարագոյր տաճարին պատառեցաւ յերկուս, ՚ի վերուստ մինչև ՚ի խոնարհ։ ԼԸ Բ.

Մր	Մ	Ղ.
մժդ	·	մհբ
մժե	յլէ	·
մժը	յլը	յկբ
մժթ	յլթ	յկե
մի	յխ	յկէ

Մր	Մ	Ղ.	Յ
միա	յխա	·	·
միբ	յխբ	յկգ	·
միգ	յխգ	յկթ	մգ
միդ	յխդ	յկը	·

մե Բ Եւ տեսեալ հարիւրապետին որ կայր անդ՝ եթէ աղաղակեաց և եհան զոգի, ասէ՝ արդարև այրս այս որդի աստուծոյ էր։

մզ Զ Էին և կանայք որք հայէին 'ի հեռաստանէ. յորս էր Մարիամ Մագդաղենացի, և Մարիամ Յակովբայ փոքրկան. և Յովսեայ մայրն՝ և Սողոմէ։ Որք յորժամ էին 'ի Գալիլեա՝ զհետ շրջէին նորա և պաշտէին զնա. և այլ բազում կանայք որք ընդ նմա իսկ եկեալ էին յԵրուսաղէմ։

Վասն Թաղման և Յարութեան Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի

մէ Ա ԽԲ Եւ իբրև երեկոյ եղև, քանզի ուրբաթ էր որ 'ի շաբաթն մտանէր։ Եկեալ Յովսէփ որ յԱրիմաթեայն էր, այր պարկեշտ և նախարար, որ և ինքն իսկ՝ ակն ունէր արքայութեան աստուծոյ. համարձակեցաւ եմուտ առ Պիղատոս, և խնդրեաց զմարմինն Յիսուսի։ Եւ Պիղատոս զարմացաւ թէ այնչափ վաղ մեռաւ. և կոչեալ առ ինքն զհարիւրապետն, եհարց զնա և ասէ. թէ արդարև այնչափ վաղ մեռաւ։ Եւ իբրև ստուգեաց 'ի հարիւրապետէ անտի, շնորհեաց զմարմինն Յովսեփայ։

Եւ Յովսէփ գնեաց կտաւ. և իջուցեալ զնա պատեաց կտաւովն. և եդ 'ի գերեզմանի, որ էր փորեալ 'ի վիմէ. և թաւալեցոյց զվէմ մի 'ի դուռն գերեզմանին։ մը Ա

Իսկ Մարիամ Մագդաղենացի, և Մարիամ Յակովբայ և Յովսեայ՝ տեսին զտեղին ուր եդաւ։ մթ Զ

ՄՐ	Մ	Ղ	Յ
մե	յխղ	յլ	.
մզ	յխէ	.	.
մէ	յխե	յլբ	մղ

ՄՐ	Մ	Ղ	Յ
մը	յխթ	յլգ	մը
մթ	յծ	.	.

մլ Ը. ԽԹ Եւ իբրեւ եանց շաբաթն՝ Մարիամ Մագդաղենացի, եւ Մարիամ Յակովբեայ, եւ Սողոմէ. չոգան պատրաստեցին խունկս, զի եկեսցեն եւ օծցեն զնա։

մլա Ա. Եւ ընդ առաւօտս միաշաբաթուն գան ՚ի գերեզմանն ընդ արեւագալն։

Եւ ասէին ցմիմեանս՝ ո՞վ թաւալեսցուսցէ մեզ զվէմն ՚ի դրանց գերեզմանին։

Եւ հայեցեալ տեսին՝ զի թաւալեցուցեալ էր վէմն ՚ի գերեզմանէն. քանզի էր մեծ յոյժ։

Եւ մտեալ ՚ի ներքս ՚ի գերեզմանն, տեսին զերիտասարդ մի՝ զի նստէր ընդ աջմէ կողմանէ, զգեցեալ պատմուճան սպիտակ՝ եւ զարհուրեցան։

մլբ Ա. Եւ նա ասէ ցնոսա. մի՛ երկնչիք. զՅիսուս խնդրէք զՆազովրեցի զխաչեալն, յարեաւ. չէ աստ. ահաւասիկ տեղին, ուր եդին զնա։

Այլ երթայք ասացէք աշակերտացն նորա եւ Պետրոսի՝ թէ ահա՝ յառաջագոյն երթայ քան զձեզ ՚ի Գալիլեա, անդ տեսանիցէք զնա՝ որպէս ասաց ձեզ։

մլգ Ը Եւ իբրեւ լուան՝ ելին եւ փախեան ՚ի գերեզմանէն, քանզի զահի հարեալ էին. եւ ոչ ումեք ինչ ասացին, զի երկնչէին։

Սան Յարութե. և համբարձման Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի.

Յարուցեալ Յիսուս, առաւօտուն առաջին միաշաբաթուն՝ երեւեցաւ Մարիամու Մագդաղենացւոյ, յորմէ հանեալ էր զեօթն դեւսն։

Մտ	Մր	Ղ	Յ
մլ	·	յլե	·
մլա	յծբ	յլզ	մթ

Մտ	Մր	Ղ	Յ
մլբ	յծգ	յլէ	մժա
մլգ	յծդ	յլը	

Եւ նա երթեալ պատմեաց այնոցիկ, որք ընդ նմայն էին՝ մինչդեռ լային և սգային։

Նոքա իբրև լուան թէ կենդանի է, և երևեցաւ նմա, ո՛չ հաւատացին։

Յետոյ երևեցաւ այլով կերպարանաւ որք երթային յանդաստան։

Նոքա չոգան պատմեցին այլոց, և ո՛չ նոցա հաւատացին։

Յետոյ մինչդեռ բազմեալ էին մետասանքն. երևեցաւ նց̃, և թշնամանեաց զանհաւատութի̃ նոցա և զխստասրտութի̃ն. զի որ երևեցաւ նոցա յարուցեալ ՚ի մեռելոց, և ո՛չ հաւատացին։

Եւ ասէ ցնս̃. երթա՛յք յաշխարհ ա̃մ, և քարոզեցէ՛ք զաւետարանն արքայութեան ամենայն արարածոց։

Որ հաւատասցէ և մկրտեսցի՝ կեցցէ. և որ ոչն հաւատասցէ՝ դատապարտեսցի։

Նշանք այնոցիկ որք հաւատանն, երթիցեն զհետ այսոցիկ. յանուն իմ դևս հանցեն. լեզուս խօսեսցին։

Ի ձեռս իւրեանց օձս բարձցեն։

Եւ եթէ զմահացու ինչ դեղ արբցեն՝ նոցա ինչ ո՛չ վնասեսցէ. ՚ի վերայ հիւանդաց ձեռս դիցեն՝ և բժշկեսցեն։

Եւ ինքն տէր յիսուս՝ յետ խօսելոյն ընդ նս̃՝ համբարձաւ յերկինս, և նստաւ ընդ աջմէ հօր։

Եւ նոքա ելեալ, քարոզէին ընդ ա̃մ երկիր՝ տեառն գործակցութ̃ը. և զբանն հաստատէին ամենայն նշանօք, որք երթային զհետ նոցա։

Նախադրութիւն կարճառօտ սրբոյ աւետարանին Ղուկասու։

Աւետարանս որ ըստ Ղուկասու․ գրեալ է՝ նոյն ինքն Ղուկաս աշակերտն Պետրոսի, որ ձեռնադրեցաւն ընթացակից Պօղոսի և վկայեցաւն ՚ի նմանէ։

Սա՛ սկիզբն առնէ ՚ի ծննդենէն Յովհաննու։ Եւ զօրս ըստ կարգի իւրին՝ ձայնէ՛ զաւետումն հրեշտակապետին առ սուրբ կոյսն Մարիամ․ և զմարմնանալն փրկչին ՚ի նմանէ։ Ազգաթիւ առնէ․ և ելանէ ՚ի յովսէփայ ՚ի դաւիթ․ և ՚ի դաւթէ մինչև ցադամ։ Պատմէ՝ ապա և զմկրտութիւնն ՚ի յովհաննէ․ և զլինելն ՚ի լերինն․ և զփորձելն ՚ի սատանայէ։ Տարադրէ և զտալն իշխանութիւն ՚ի վերայ այսոց պղծոց առաքելոցն՝ երկոտասանից, Նա՛ և՝ այլ ևս ցուցանելն զեօթանասուն աշակերտս՝ և զնոսա առաքելն երկուս երկուս։ Ծանուցանէ՝ և զնշանս և զարուեստն բազումս՝ զ հրաշագործեցեալն ՚ի նմանէ, նա՛և զլինելոցն ՚ի վախճանի աշխարհիս։ Նաև զխորհուրդ սոսկալի մատնութեանն առ պոնտացւոյ պիղատոսի։ Զխաչելն մարմնով։ Զբաժանումն հանդերձին ՚ի զինուորացն, Եւ ՚ի յերկուց աւազակացն ապաշխարելն միոյն խոստովանութեամբ։ Եւ վասն դնելոյ մարմնոյն ՚ի գերեզմանի՝ և յառնելն երեքօրեայ ՚ի մեռելոց։ Եւ յաղագս վերանալոյն ՚ի յերկինս և երևման հրեշտակացն։

Ղուկաս՝ բժիշկ անտիոքացի․ աշակերտ առաքելոյն Պօղոսի։ Յետ տասն եօթն ամաց համբառնալոյ տեառն՝ գրեաց զաւետարանն իւր անտիոք քաղաքի քաղդէական լեզուաւ։

Ցանկ գլխոց սրբոյ աւետարանին Ղուկասու.	Ղ.	Մր	Մ	Յ
Վասն աշխարհագրին :	ա			
Վասն բազօթեայ հովուացն :	բ			
Վասն սիմէօնի :	գ			
Վասն մարգարէուհւոյն աննայի :	դ			
Վասն լինելոյ բանին ա՟յ 'ի վ՟ր յով՟հ :	ե		դ	բ
Վասն հարցանելոյ առ յովհաննէս :	զ			
Վասն փորձութեանց փրկչին :	է			
Վասն որ ունէր զհոգին դիւական :	ը			
Վասն զոքանչին պետրոսի :	թ	բ	ը	
Վասն բժշկելոցն 'ի պէսպէս ախտից :	ժ	գ	թ	
Վասն որսոյ ձկանցն բազմաց :	ժա			
Վասն սրբելոյ բորոտին :	ժբ	դ	զ	
Վասն անդամալուծին :	ժգ	ե	ժգ	
Վասն ղեւեայ մաքսաւորին :	ժդ	զ	ժդ	
Վասն գօսացեալ ձեռին :	ժե	է	իա	
Վ՟ս ընտրուե՟ առաքելոցն երկոտասան :	ժզ	ը	ժթ	
Վասն երանութեանց :	ժէ		ե	
Վասն ծառայի հարիւրապետին :	ժը		է	ժբ
Վասն որդւոյ այրւոյն զոր յարոյց :	ժթ		ի	
Վասն որք առաքեցանն 'ի յովհաննէ :	ի		իգ	իգ
Վասն օծանելոյ կնոջն զոտսն :	իա	իդ	ժա	
Վասն առակի սերմնացանին :	իբ	թ	ժբ	
Վ՟ս սաստելոյ հողմոյն և խռովուե՟ :	իգ	ժ		

Ցանկ գլխոց սրբոյ աւետարանին Ղուկասու.	Մ	Մր	Ղ	Յ
Վասն որ ունէր զլեգէոնն ,	իդ			
Վասն դստերն ժողովրդապետին ,	իե	ժա	ժբ	
Վասն բժշկութե տեռատես կնոջն ,	իզ	ժբ	ժե	
Վասն առաքելոյ զԺ̃Բսն ՚ի քր̃զու̃թ	իէ	ժգ	ժթ	
Վասն հնգից հացիցն և ե̃ց ձկանցն ,	իը	ժզ	իզ	ժե
Վ̃ հարցանելոյ ցաշակերտսն տ̃ն ,	իթ	իդ	լգ	
Վասն այլակերպութեանն քրիստոսի ,	լ	իե	լդ	
Վասն միամօրն զոր ունէր այսն ,	լա	իզ	լե	
Վասն խորհելոյն թէ ով իցէ մեծ ,	լբ	իէ	լէ	
Վասն չտալոյ հր̃ման զկնի երթալոյ ,	լգ		ժ	
Վ̃ երևեցուցանելոյ զեօթն̃ունսն ,	լդ			
Վ̃ հարցանելոյ օրինականին ցտէրն ,	լե			
Վասն անկելոյն ՚ի ձեռս աւազակաց ,	լզ			
Վասն մարիամու և մարթայի ,	լէ			
Վասն կալոյ տեառն յաղօթս ,	լը			
Վասն համր դիւահարին ,	լթ			
Վասն կնոջն որ երանեաց զփրկիչն ,	խ		իբ	
Վասն խնդրելոյ ազգին զնշանս .	խա			
Վասն փարիսեցւոյն որ կոչեաց զտէրն ,	խբ			
Վասն վայ տալոյ առ փարիսեցիսն ,	խգ			
Վասն խմորոյ փարիսեցւոցն ,	խդ		ծզ	
Վասն բաժանելոյ զինչս ընդ եղբօրն ,	խե	իբ	լբ	

Ցանկ գլխոց սրբոյ աւետարանին Ղուկասու	Ղ.	Մր	Մ	Յ
Վասն պտղաբերելոյ անդոյ մեծատան :	խզ			
Վասն գալիլեացւոցն և որոց ՚ի սելովմ :	խէ			
Վասն առակի թզենւոյն :	խը			
Վասն կարկամելոյ կնոջն այսահարի :	խթ			
Վասն առակացն հատին մանանխոյ :	ծ			
Վ՟ թէ սակաւք իցեն որք ապրելոց են :	ծա			
Վասն ասողացն ցյս՟ զհերովդէ :	ծբ			
Վասն առն որ ջրգողեալ էր :	ծգ			
Վասն այնց ոյք սիրեն զբարձրգ՟հս :	ծդ			
Վասն կոչելոյ ՚ի յընթրիսն :	ծե			
Վասն շինելոյ աշտարակին :	ծզ			
Վասն հարիւրից ոչխարացն :	ծէ			
Վասն անառակի որդւոյն :	ծը			
Վասն անիրաւ տնտեսին :	ծթ			
Վասն մեծատանն և ղազարու :	կ			
Վասն բորոտիցն տասանց :	կա			
Վ՟ այրւոյն և անիրաւ դատաւորին :	կբ			
Վասն փարիսեցւոյն և մաքսաւորին :	կգ			
Վասն հարցանելոյ իշխանին :	կդ	խա	իթ	
Վասն մուրացիկ կուրին :	կե	խդ	լդ	
Վասն զաքէոսի մաքսապետին :	կզ			
Վասն առն ազնուականին :	կէ	կ		
Վասն տալոյ զտասն մնասն :	կը			

Ցանկ գլխոց Սրբոյն Աւետարանին Ղուկասու.	Գ.	Մր	Մ	Յ
Վասն յաւանակին .	կթ	խե	լբ	ժզ
Վասն հարցանելոյ քահանայից զօրն .	հ	խը	լե	
Վասն առակի այգւոյն .	հա	ծ	լզ	
Վասն փորձելոյ և դահեկանին .	հբ	ծբ	լէ	
Վասն հակառակելոյ սադուկեցւոյն .	հգ	ծգ	լբ	
Վասն թէ զիա՞րդ է Քրիստոս որդի դաւ" .	հդ	ծե	խ	
Վասն երկու լումայի այրւոյն .	հե		խա	
Վասն հարցման կատարածին .	հզ	ծէ	խբ	
Վասն տօնի բաղարջակերացն .	հէ	կգ	խե	
Վասն հակառակելոյ թէ ով իցէ մեծ .	հը	լէ	խէ	
Վասն խնդրելոյն սատանայի փոր .	հթ	կզ	խէ	լդ
Վասն արհամարհանացն հերովդեի .	ձ			
Վասն կոծելոյ ժողովրդոցն .	ձա			
Վասն ապաշխարելոյ աւազակին .	ձբ			
Վասն խնդրելոյ զտէրունական մարմինն .	ձգ	կը	խը	լբ
Վասն կանանցն իւղաբերից .	ձդ	կթ	խթ	խ
Վասն կղէովպեանց որք երթային .	ձե			
Վասն համբառնալոյ տեառն յերկինս .	ձզ			

Սրբոյ աւետարանին Յիսուսի Քրիստոսի, որ ըստ Ղուկասու.

ա Ժ· ՔԱՆԶԻ ԲԱԶՈՒՄՔ ՅՕԺԱՐԵ-ցան վերստին կարգել զպատմութիւն վ͞ն իրացն հաստատելոց 'ի մեզ՝: Որպէս աւան-դեցին 'ի մեզ՝ որ 'ի սկզբանէ ականատեսք և սպա-սաւորք եղեն բանին: w 1

Կամ եղև և ինձ որ 'ի սկզբանէ զհետ երթեալ էի ա͞մի ճշմարտու͞ք, կարգաւ գրել քեզ՝ քա՛ջդ Թէոփիլէ:

Զի ծանիցես զբանիցն՝ որոց աշակերտեցար, զճշ-մարտութիւն:

Եւ եղև յաւուրս Հերովդի արքայի Հրէաստանի, քահանայ ոմն՝ անուն Զաքարիա 'ի դասակարգէ Աբիայ. և կին նորա 'ի դստերացն Ահարոնի, և անուն նորա Եղիսաբեթ:

Եւ էին արդարք երկո-
քին առաջի աստուծոյ ,
գնային յամենայն պատ-
ուիրանս և յիրաւունս
տեառն՝ անարատք ։
Եւ ո՛չ գոյր նոցա որ-
դեակ . քանզի եղիսա-
բեթ ամուլ էր , և եր-
կոքեան՝ անցեալք էին
զաւուրբք իւրեանց ։
Եւ եղև ՚ի քահանա-
յանալն նորա ըստ կար-
գի աւուրցն հասանե-
լոյ առաջի աստուծոյ ։
Ըստ օրինի քահանայու-
թեան՝ եհաս նմա խունկ
արկանել , մտեալ ՚ի տա-
ճարն տեառն ։
Եւ ամենայն բազմու-
թիւն ժողովրդեանն՝ կա-
յին յաղօթս արտաքոյ
՚ի ժամ խնկոցն ։
Եւ երևեցաւ նմա հր-
րեշտակ տեառն , զի կայր
ընդ աջմէ սեղանոյ խն-
կոցն ։
Եւ խռովեցաւ զաքա-
րիա՝ իբրև ետես , և ան-
կաւ ահ ՚ի վերայ նորա ։
Ասէ ցնա հրեշտակ
տեառն . մի՛ երկնչի՛ր
զաքարիա , զի լուեալ ե-
ղեն աղօթք քո , և կին
քո եղիսաբեթ՝ ծնցի
քեզ որդի , և կոչեսցես
զանուն նորա յովհաննէս ։
Եւ եղիցի քեզ ուրա-
խութիւն և ցնծութի̄ .
և բազումք ՚ի ծննդեան
նորա խնդասցեն ։
Զի եղիցի մեծ առաջի
տեառն . և գինի և օղի
մի՛ արբցէ . և հոգւով
սրբով լցցի , անդստին
յորովայնէ մօր իւրոյ ։
Եւ զբազումս յորդ-
ւոցն իսրայէլի դարձու-
ցէ ՚ի տէր աստուած
իւրեանց ։
Եւ ինքն եկեսցէ առա-
ջի նորա հոգւով՝ և
զօրութեամբ եղիայի .
դարձուցանել զսիրտս
հարց յորդիս , և զան-

հաւանս յիմաստութի արդարոց • պատրաստել տռն, ժողովուրդ կազմեալ ։

Եւ ասէ զաքարիա ցհրեշտակն • և իւ գիտացից զայդ • զի ես ծեր եմ՝ և կին իմ անցեալ զաւուրբք իւրովք ։

Պատասխանի ետ հրեշտակն և ասէ ցնա • ե՛ս եմ գաբրիէլ՝ որ կամ առաջի աստուծոյ, և առաքեցայ խօսել ընդ քեզ՝ և աւետարանել քեզ զայդ ։

Եւ ահա՛ եղիցիս համր՝ և մի՛ կարասցես խօսել • մինչև ցօրն՝ յորում այդ լինիցի • փոխանակ զի ո՛չ հաւատացեր բանից իմոց՝ որք լցցին ՚ի ժամանակի իւրեանց ։

Եւ ժողովուրդն ակն ունէր զաքարիա, և զարմանային ընդ յամելն նորա ՚ի տաճարին ։

Եւ իբրև ել՝ ո՛չ կարէր խօսիլ ընդ նոսա • և իմացան՝ թէ տեսիլ ետես ՚ի տաճարին • և նա նշանացի խօսէր ընդ նոսա և կայր պապանձեալ ։

Եւ եղև իբրև լցան աւուրք պաշտաման նորա, գնաց ՚ի տուն իւր ։

Եւ յետ աւուրցն այնոցիկ՝ յղացաւ եղիսաբէթ կին նորա • և թաքուցանէր զանձն ամիս հինգ՝ և ասէր ։

Զի՛նչ գործ գործեաց ընդ իս տէր, յաւուրս յորս հայեցաւ յիս, բառնալ զնախատինս իմ ՚ի մարդկանէ ։

Ի Հօրէ Ամենակալէ ։

Եւ յամսեանն վեցերորդի, առաքեցաւ գաբրիէլ հրեշտակ աստուծոյ ՚ի քաղաք մի գալիլեացւոց, որում անուն

էր Նազարէթ։

Առ կոյս խօսեցեալ առն՝ որում անուն էր Յովսէփ ՚ի տանէ Դաւթի. և անուն կուսին Մարիամ։

Եւ եկեալ առ նա հրեշտակն՝ ասէ, ուրախ լեր բերկրեալդ՝ Տէր ընդ քեզ։

Եւ նա ընդ բանն խռովեցաւ, և խորհէր ընդ միտս թէ ո՞րպիսի ինչ իցէ ողջոյնս այս։

Եւ ասէ ցնա հրեշտակն. մի՛ երկնչիր Մարիամ, զի գտեր շնորհս յԱստուծոյ։

Եւ ահա՝ յղասջիր և ծնցիս որդի. և կոչեսցես զանուն նորա յս։

Նա՛ եղիցի մեծ. և որդի բարձրելոյն կոչեսցի. և տացէ նմա Տէր Ած զաթոռն Դաւթի հօր նորա, և թագաւորեսցէ ՚ի վերայ տանն Յակոբայ յաւիտեան։

Եւ թագաւորութեան նորա՝ վախճան մի՛ լիցի։

Եւ ասէ Մարիամ ցհրեշտակն. զիա՞րդ լինիցի ինձ այդ՝ քանզի զայր ո՛չ գիտեմ։

Պատասխանի ետ հրեշտակն և ասէ ցնա. Հոգին սուրբ եկեսցէ ՚ի քեզ, և զօրութիւն բարձրելոյն հովանի լիցի ՚ի վերայ քո, քանզի՝ և որ ծնանելոցն է ՚ի քէն՝ սբ է. և որդի այ կոչեսցի։ բ Ի

Եւ ահա՛ եղիսաբեթ ազգական քո՝ և նա յղի է ՚ի ծերութեան իւրում. և այս վեցերորդ ամիս է նորա՝ որ ամուլն կոչեցեալ է։ գ Ժ

Զի ո՛չ տկարասցի առ յԱստուծոյ ամ բան։

Եւ ասէ Մարիամ. ահաւասիկ կամ աղախին տեառն, եղիցի ինձ ըստ բանի քում. և գնաց ՚ի

Նմանէ Հրեշտակն ։

ա Տէրամբ մերով յիսուսիւ քսիւ ,

39 Յարուցեալ Մարիամ
յաւուրսն յայնոսիկ ,
գնաց 'ի լեռնակողմն
փութապէս 'ի քաղաքն
յուդայ ։
Եւ եմուտ 'ի տուն զա-
քարիա , և ետ ողջոյն
եղիսաբեթի ։
Եւ եղև իբրև լուաւ
զողջոյնն մարիամու եղի-
սաբէթ՝ խաղաց մանու-
կն յորովայնի նորա ։
Եւ լցաւ եղիսաբէթ
հոգւով սրբով ։
Եւ 'ի ձայն բարձր ա-
ղաղակեաց և ասէ ։
Օրհնեա՛լ ես դու 'ի
կանայս , և օրհնեա՛լ է
պտուղ որովայնի քո ·
և ուստի՞ է ինձ այս՝ զի
եկեսցէ մայր տեառն
իմոյ առիս ։
Զի ահաւասիկ՝ իբրև
եղև ձայն ողջունի քո
յականջս իմ , խաղաց
ցնծալով մանուկս յո-
րովայնի իմում ։
Եւ երանի որ հաւա-
տայցէ՝ եթէ եղիցի կա-
տարումն ասացելոցս նմա
'ի տեառնէ ։
Եւ ասէ մարիամ · մե-
ծացուսցէ անձն իմ զտ̃ր ։
և ցնծացաւ հոգի իմ
յա̃ծ փրկիչ իմ ։
Զի հայեցաւ 'ի խոնար-
հուի̃ աղախնոյ իւրոյ ։
Զի ահա յայսմհետէ ե-
րանեսցեն ինձ ա̃մ ազգք ։
Զի արար ինձ մեծամե-
ծս հզօրն · և սուրբ է
անուն նորա ։
Եւ ողորմութիւն նորա
յազգաց յազգս՝ երկիւ-
ղածաց իւրոց ։
Արար զզօրութիւն բազ-
կաւ իւրով · ցրուեաց
զամբարտաւանս մտօք
սրտից իւրեանց ։
Եւ քակեաց զհզօրս յա-

թուոյ, և բարձրացոյց զխոնարհս։

Զքաղցեալս լցոյց բարութեամբ, և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի իւրոյ, յիշելով զողորմութիւն իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ հարս մեր աբրահամու, և զաւակի նորա յաւիտեան։

Եկաց Մարիամ առ նմա իբրև ամիս երիս՝ և դարձաւ ՚ի տուն իւր։

Վասն ծննդեան մկրտչի տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի.

Եւ Եղիսաբեթի լցան ժամանակք ծնանելոյ, և ծնաւ զորդին։

Եւ լուան որք շուրջ զնովաւն էին, և ազգատոհմք նորա, զի մեծ արար տէր զողորմու͞ի իւր ընդ նմա. և խնդային ընդ նմա։

Եւ եղև յաւուրն ութերորդի՝ եկին թլփատել զմանուկն, և կոչէին զնա յանուն հօր իւրոյ զաքարիա։

Պատասխանի ետ մայր նորա և ասէ. ո՛չ, այլ կոչեսցի յովհաննէս։

Եւ ասեն ցնա. քանզի ոչ ոք է յազգի քում՝ որոյ կոչի անուն յովհաննէս։

Ակն արկէին հօրն նորա, թէ զի՞նչ կամիցի կոչել զնա։

Եւ խնդրեաց տախտակ՝ գրեաց և ասէ. յովհաննէս է անուն դորա, և զարմացան ամենեքին։

Եւ բացաւ բերան նորա վաղվաղակի՝ և լեզու նորա, և խօսէր՝ և օրհնէր զաստուած։

Եւ եղև ահ ՚ի վերայ ամենեցուն որք լսէին զայս, և որք շուրջ բնա

կեալն էին զնոքօք · և ընդ ամենայն լեռնակողմն Հրէաստանի՝ պատմէին ամենայն բանքս այսոքիկ :

Եւ եդին ամենեքեան որք լսէին՝ ՚ի սիրտս իւրեանց՝ և ասեն · զի՞նչ լինիցի մանուկս այս և ձեռն տն էր ընդ նմա :

Եւ զաքարիա հայր նր լցաւ հոգւով սրբով, մարգարէացաւ և ասէ :

Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի · զի յա՛յց ել մեզ՝ և արար զփրկութի ժողովրդեան իւրոյ :

Եւ յարոյց եղջիւր փրկութեան մեզ ՚ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ :

Որպէս խօսեցաւ բերանովք սրբոցն՝ որք յաւիտենից մարգարէքն նորա էին :

Փրկութի ՚ի թշնամեաց մերոց, և ՚ի ձեռաց ամենայն ատելեաց մերոց :

Առնել ողորմութի ընդ հարս մեր · և յիշել զուխտն իւր սուրբ :

Զերդումն՝ զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերում տալ մեզ :

Առանց երկիւղի ՚ի ձեռաց թշնամեաց մերոց փրկելոյս · պաշտել զնա սրբութեամբ և արդարութեամբ առաջի նորա զամենայն աւուրս կենաց մերոց :

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսցի՛ր · զի երթիցես առաջի երեսաց տեառն՝ պատրաստել զճանապարհս նորա :

Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան նորա, ՚ի թողութիւն մեղաց նոցա :

Վասն գթութեց ողորմութեան այ մերոյ · որովք այց արար մեզ արեգակն ՚ի բարձանց :

Ասերեալ որոց 'ի խա֊
ւարի և 'ի ստուերս մա֊
հու նստէին. ուղղել զո֊
տս մեր 'ի ճանապարհս
խաղաղութեան:
Այլ մանուկն աճէր և
զօրանայր հոգւով. և էր
յանապատս մինչև յօր
երևելոյ նր̅ իսրայէլի:

Վասն ծննդեան Տեառն մերոյ
յիսուսի քրիստոսի:

Ա. Եւ եղև ընդ աւուրսն
ընդ այնոսիկ՝ ել հրա֊
ման յօգոստոս կայսե֊
րէ՝ աշխարհագիր առնել
ընդ ամենայն տիեզերս:
Այս՝ առաջին աշխարհա֊
գիր եղև 'ի դատաւո֊
րութե̅ ասորւոց կիւրենայ:
Եւ երթային ամենե֊
քեան մտանել յաշխար֊
հագիր յիւրաքանչիւր
քաղաքի:
Ել և յովսէփ 'ի գա֊
լիլէէ 'ի քաղաքէ նազա֊
րեթէ 'ի հրէաստան, 'ի
քաղաք դաւթի՝ որ կոչի
բեթղեհէմ. վասն լինե֊
լոյ նորա 'ի տանէ, և
յազգէ դաւթի. մտանել
յաշխարհագիր մարիա֊
մաւ հանդերձ որ խօսե֊
ցեալ էր նմա, և էր յղի:
Եւ եղև 'ի հասանելն
նր̅ անդր՝ լցան աւուրք
ծննդեանն նորա:
Եւ ծնաւ զորդին իւր
զանդրանիկ, և պատեաց
'ի խանձարուրս, և ե֊
դնա 'ի մսուր. զի ո՛չ
գոյր նց̅ տեղին յիջևանին:

'Ի Ծննդեան Տեառն մերոյ
յիսուսի քրիստոսի:

Եւ հովիւք էին 'ի Բ.
տեղւոջն այնմիկ բացօ֊
թեայք որք պահէին
զպահպանութիւնս գի֊
շերոյ հօտից իւրեանց:
Եւ հրեշտակ տեառն
երևեցաւ նոցա. և
փառք տեառն ծագե֊

ցան առ նոսա. և եր-
կեան յերկիւղ մեծ։
Եւ ասէ ցնոսա հրեշ-
տակն. մի՛ երկնչիք, զի
ահաւասիկ աւետարանեմ
ձեզ ուրախութիւն մեծ.
որ եղիցի ամենայն ժո-
ղովրդեան. զի ծնաւ ձեզ
այսօր փրկիչ, որ է օ-
ծեալ տէր ՚ի քաղաքի
դաւթի։
Եւ այս նշանակ ձեզ.
գտանիցէք մանուկ պա-
տեալ ՚ի խանձարուրս,
և եդեալ ՚ի մսուրս։
Եւ յանկարծակի՝ եղև
ընդ հրեշտակին ընդ-
այնմիկ բազմութիւն զօ-
րաց երկնաւորաց. որք
օրհնէին զա̃ծ և ասէին։
Փա՛ռք ՚ի բարձունս ա-
ստուծոյ, և յերկիր
խաղաղութիւն, ՚ի մար-
դիկ հաճութիւն։
Եւ եղև իբրև վերա-
ցան ՚ի նոցանէ հրեշտակ-
քըն յերկինս, ասեն ց-
միմեանս հովիւքն. եկա՛յք
երթիցուք մինչև ց-
բեթղեհէմ, և տես-
ցուք զի՞նչ է բանս այս
որ եղև. զոր տէր եցոյց
մեզ։
Եւ եկին փութանակի,
և գտին զմարիամ և
զյովսէփ, և զմանուկն
եդեալ ՚ի մսուր։
Եւ ծանեան վասն բա-
նին որ ասացաւ նոցա
զմանկանէն։
Եւ ամենեքեան որք
լսէին՝ զարմանային վասն
բանիցն զոր խօսեցան ընդ
նոսա հովիւքն։
Եւ մարիամ զամենայն
զբանս զայսոսիկ պահէր,
և խելամուտ լինէր ՚ի
սրտի իւրում։
Եւ դարձան հովիւքն՝
փառաւոր առնէին և
օրհնէին զաստուած, վ̃ն
ամենայնի զոր լուան, և
տեսին՝ որպէս պատմե-
ցաւ նոցա։

Ի տաւն թլփատութեան և անուա-
նակոչութեան. Տեառն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի .

21 Եւ իբրև լցան ա-
ւուրք ութն՝ եկին
թլփատել զնա . և կո-
չեցաւ անուն նր̄ յս̄ .
որ կոչեցեալն էր 'ի հր-
րեշտակէն , մինչչև յղա-
ցեալ էր զնա յորովայնի :

Ի տան Քառասնօրեայ գալստեան
Տեառն մերոյ յս̄ի ք̄սի .

22 Եւ իբրև լցան ա-
ւուրք սրբութեան նո-
րա ըստ օրինացն մով-
սիսի՝ ածին զնա յե-
րուսաղէմ յանդիման
առնել տեառն :
Որպէս և գրեալ է յօ-
րէնս տեառն , թէ ամ̄
արու որ բանայ զար-
գանդ՝ սուրբ տեառն
կոչեսցի :
Եւ տալ պատարագս ,
ըստ ասացելոյն յօրէնս
տեառն՝ զոյգս տատրա-
կաց , կամ երկուս ձագս
աղաւնեաց :
Եւ ահա այր մի էր յե- Դ·
րուսաղէմ , որոյ անուն
էր սիմէոն . և էր այրն
այն արդար և երկիւ-
ղած , և ակն ունէր մխի-
թարութեան իսրայէլի և
հոգի սուրբ էր 'ի նմա :
Եւ էր նորա հրաման
առեալ 'ի հոգւոյն սր̄յ
մի' տեսանել զմահ՝ մին-
չև տեսցէ զօծեալն տն̄ :
Եւ եկն հոգւովն 'ի տա-
ճարն , և իբրև ածին
ծնօղքն զմանուկն յս̄ ,
առնել նոցա ըստ սո-
վորութեան օրինացն 'ի
վերայ նորա :
Եւ նա՝ առ ընկալաւ
զնա 'ի գիրկս իւր , և
օրհնեաց զա̄ծ և ասէ :
Արդ՝ արձակե՛ս զծա-
ռայս քո տէր ըստ բանի
քում 'ի խաղաղութիւն :
Զի տեսին աչք իմ
զփրկութիւն քո . զոր

պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց ։

Լոյս 'ի յայտնութիւն հեթանոսաց, եւ փառս ժողովրդեան քում Իէլի ։

Եւ էին հայր եւ մայր նորա զարմացեալք 'ի վերայ բանիցն որք խօսէին զնմանէ ։

Եւ օրհնեաց զնոսա սիմէոն եւ ասէ ցմարիամ մայր նորա. ահա սա կայ՝ 'ի գլորումն եւ 'ի կանգնումն բազմաց 'ի մէջ Իսրայէլի, եւ 'ի նշան հակառակութեան ։

Եւ ընդ քո իսկ անձն՝ անցցէ սուր. զի յայտնեսցին 'ի բազմաց սրտից խորհուրդք

Դ. Եւ անդ էր աննա մարգարէ՝ դուստր փանուէլի, յազգէ ասերայ. սա ինքն անցեալ էր զաւուրբք բազմօք. կեցեալ ընդ առն ամս եօթն 'ի կուսութենէ իւրմէ ։

Եւ էր այրի՝ ամաց իբրեւ ութսուն եւ չորից. որ ոչ մեկնիւր 'ի տաճարէն, այլ պահօք եւ աղօթիւք պաշտէր զցայգ եւ զցերեկ ։

Եւ սա 'ի նմին ժամու յարուցեալ՝ գոհանայր զտեառնէ. եւ խօսէր ըզնմանէ ընդ ամենեսին. որք ակն ունէին փրկութեան Երուսաղէմի ։

Եւ իբրեւ կատարեցին զամենայն ըստ օրինացն տեառն՝ դարձան անդրէն 'ի գալիլեա 'ի քաղաքն իւրեանց նազարէթ ։

Եւ մանուկն՝ աճէր եւ զօրանայր լի՝ իմաստութեամբ. եւ շնորհք այ էին 'ի վերայ նորա ։

Ընդ Տեառն մերոյ յիի քի ։ Բ

Եւ երթային ծնողքն 41

նր ամի ամի յերուսաղէմ 'ի տօնի զատկին ։

Եւ իբրեւ եղեն նորա

ամք երկոտասան, յելա-
նել նոցա յերուսաղէմ
ըստ սովորութե̄ տօնին:
Եւ կատարեալ զա-
ւուրսն՝ և դառնալ
անդրէն, մնաց յիսուս
մանուկն յերուսաղէմ,
և ո՛չ գիտացին ծնօղքն
նորա. կարծէին զնմանէ
թէ ընդ ուղղեկիցսն իցէ:
Եկին իբրև աւուր միոյ
ճանապարհ, և խնդրէին
զնա ընդ դրացիսն և
ընդ ծանօթսն. և իբրև
ո՛չ գտին, դարձան անդ-
րէն յերուսաղէմ խնդ-
րել զնա:
Եւ եղև յետ երից
աւուրց, գտին զնա 'ի
տաճարին, զի նստէր ընդ
վարդապետսն, լսէր 'ի
նոցանէ, և հարցանէր
զնոսա:
Գ Զարմանային ամենե-
Ի քեան որք լսէին 'ի նը-
մանէ՝ ընդ իմաստու-
թիւնն և ընդ պատաս-
խանիս նորա:
Եւ իբրև տեսին զնա՝ Ե
սքանչացան: Ժ
Եւ ասէ ցնա մայրն
իւր. որդեա՛կ՝ զի՞նչ
գործ գործեցեր դու
ընդ մեզ. ահաւասիկ
հայր քո և ես՝ տառա-
պէաք և խնդրէաք
զքեզ:
Եւ ասէ ցնոսա. զի՞
խնդրէիք զիս՝ ո՞չ գի-
տէիք եթէ 'ի տան հօր
իմոյ պարտ է ինձ լինիլ:
Եւ նոքա ո՛չ իմացան
զբանն, զոր խօսեցաւ
ընդ նոսա:
Եւ էջ ընդ նոսա, և
գնաց 'ի նազարէթ. և
էր նոցա հնազանդ:
Եւ մայր նորա՝ պահէր
զամենայն զբանսն 'ի սըր-
տի իւրում:
Եւ յիսուս՝ զարգա-
նայր իմաստութեամբ և
շնորհօք յաստուծոյ և
'ի մարդկանէ:

Սկիզբն յայտնութեան և մկր-
տութեան տեառն մերոյ յ̃ի ք̃ի ։

ղ Ի հնգետասան երորդի
Պ ամի տէրութեան տիբե-
Ն րեայ կայսեր, 'ի դատա-
ւորութեան հրէաստա-
նի պիղատոսի պոնտա-
ցւոյ. և 'ի չորրորդ պե-
տութեան գալիլեացւոց
հերովդի, և 'ի փիլիպպոսի
եղբօր նորա չորրորդ պե-
տութեան 'ի տուրացւոց
և 'ի տրաքոնացւոց աշ-
խարհին. և 'ի չորրորդ
պետութեան լիւսանեայ
աբիլինացւոյ ։
Եւ 'ի քահանայապե-
տութեան աննայի և կա-
յիափայ, եղև բան ա-
տուծոյ 'ի վերայ յով-
հաննու որդւոյ զաքա-
րիա՝ յանապատի անդ ։
Եւ եկն յամենայն կողմ̃ս
յորդանանու, քարոզել
մկրտութիւն ապաշխա-
րութեան 'ի թողու-
թիւն մեղաց ։
Որպէս և գրեալ է 'ի ե
գիրս պատգամացն եսա- Ը.
յեայ մարգարէի. ձայն
բարբառոյ յանապատի.
պատրաստ արարէք զճա-
նապարհ տեառն, և ու-
ղիղ արարէք զշաւիղս ն̃ր ։
Ամենայն ձորք լցցին. և
ամենայն լերինք և բլ-
ուրք՝ խոնարհեսցին. և
եղիցին դժուարինքն 'ի
դիւրինս, և առապարքն՝
'ի հարթ ճանապարհս ։
Եւ տեսցէ ա̃մ մարմին
զփրկութի̃ աստուծոյ ։
Եւ ասէ ցժողովուրդսն ը
ելեալս մկրտիլ 'ի նմա- Ն
նէ. ծնունդք իժից. ո՞ե-
ցոյց ձեզ փախչել 'ի
բարկութենէն որ գա-
լոց է, արարէ՛ք այսու-
հետև պտուղս արժանի
ապաշխարութեան. և մի՛
սկսանիցիք ասել եթէ
ունիմք հայր զաբրահամ.
զայս ասեմ ձեզ՝ եթէ

կարօղ է աստուած 'ի
քարանցս յայսցանէ յա-
րուցանել որդիս աբ-
րահամու ։
Բայց աՀաւասիկ տա-
պար առ արմին ծա-
ռոյ կայ ։
Ամենայն ծառ որ ո՛չ առ-
նէ զպտուղ բարւոք, Հա-
տանի և 'ի Հուր արկանի։
Հարցանէին զնա և ժո-
ղովուրդքն և ասէին.
իսկ արդ՝ զի՞նչ գոր-
ծեսցուք։
Պատասխանի ետ՝ և ա-
սէ ցնոսա. ո՛ր իցեն եր-
կու Հանդերձք՝ տացէ
զմինն այնմ որ ոչն գոյ-
ցէ. և ո՛ր կայցէ կերա-
կուր՝ նոյնպէս արասցէ։
Եկին և մաքսաւորք
մկրտիլ, և ասեն ցնա.
վա՛րդապետ՝ զի՞նչ գոր-
ծեսցուք։
Եւ նա ասէ ցնոսա. մի՛
ինչ աւելի քան զՀրա-
մայեալն ձեզ առնիցէք։

Հարցանէին զնա և զին- Թ
ուորքն և ասէին. և մե՛ք Ժ.
զի՞նչ գործեսցուք։ Օ.
Ասէ ցնո՛. մի՛ զոք խռո-
վեցէք, և մի՛ զոք զրպար-
տիցէք. շատ լիցին ձեզ
թոշակքն ձեր։
Մինչ ակն ունէր ժո-
ղովուրդն, և խորՀէին
ամենեքեան 'ի սիրտս իւ-
րեանց վասն յովՀաննու՝
մի թէ նա իցէ քն՛։
Պատասխանի ետ ամե- Ժ
նեցուն՝ և ասէ։ Ւ.
Ես մկրտեմ զձեզ ջրով,
բայց գայ զօրագոյն քան
զիս, որոյ չեմ բաւական
լուծանել զկօշիկս. Նա
մկրտեսցէ զձեզ Հոգւով
սրբով և Հրով։
Որոյ Հեծանոցն 'ի ձե- Ժա
ռին իւրում սրբել զկա- Ե
ղն իւր, և ժողովել
զցորեանն 'ի շտեմարանս
իւր, և զյարդն՝ այրեսցէ
անշէջ Հրով։
Բազում և այլ ինչ

Ղ. ՄՐ ՄՐ Ց
Թ . . .
Ժ Դ Ժա Ղ ԺբԺԴ
Ժա . Ժբ .

մխիթարութբ աւետարանէր ժողովրդեանն։

ժբ Բ. Բայց հերովդէս չորրորդդասպետ՝ յանդիմանեալ ՚ի նմանէ, վասն հերովդիադայ կնոջ եղբօր իւրոյ, և վասն ամենայն չարեացն զոր գործեաց հերովդէս յաւել և զայն ևս ՚ի վերայ ամի, և եդ ՚ի բանտի զյովհաննէս։

ժգ Ա. Եւ եղև ՚ի մկրտել ամ ժողովրդեանն. և ընդ յիսուսի մկրտելն և կալ յաղօթս՝ բանալ երկնից։

Եւ իջանել հոգւոյն սրբոյ՝ մարմնաւոր տեսլեամբ իբրև զաղաւնի ՚ի վերայ նորա։

Եւ գալ ձայն յերկնից որ ասէր։

Դու ես որդի իմ սիրելի ընդ քեզ հաճեցայ։

ժդ Գ. Եւ ինքն յիսուս՝ էր ամաց իբրև երեսնից սկսեալ որոց ոչ կարծէր որդի յովսեփայ, որ յակովբայն, որ հեղեայն. որ մատաթեայն։

Որ ղևեայն. որ մեղքեայն. որ յաննեայն. որ յովսեփայն. որ մատթէայն. որ ամովսայն. որ նաւումայն, որ եսղեայն, որ նանգեայն։

Որ մատաթայն, որ մատաթեայն, որ սեմեայն, որ յովսեքայն, որ յովդայն։

Որ յովնանայն, որ ռեսայն, որ զորաբաբէլին, որ սաղաթիէլին, որ ներեայն։

Որ մեղքեայն, որ ադդեայն, որ կովսամայն, որ եղմովդադայն, որ էրայն։

Որ յեսուայն. որ եղիազարայն. որ յովրամայն. որ մատթայն. որ ղևեայն։

Որ սիմէոնին. որ յուդային. որ յովսեփայն. որ յովնամայն. որ եղե-

Գ. ԱՌ Ա Յ
ժբ ծթ ճխդ ,
ժգ ե ժգ ժե
ժդ . ա ա.գ.ե

կինամայ ։

Որ մեղէթայն · որ մեննայն · որ մատաթայն · որ նաթանայն · որ դաւթին · որ յեսսեայն · որ օբեդայն · որ բոոսայն · որ սաղմանայն · որ նաասոնին ։

Որ ամինադաբայն · որ արամայն · որ աղմեայն · որ առնեայն · որ եսրովմայն · որ փարէսին · որ յուդային ։

Որ յակովբայն · որ իսահակայն · որ աբրահամու · որ թարային · որ նաքովրայն · որ սերովքայն · որ ռագաւայն · որ փաղեկայն · որ եբերայն · որ սաղային · որ կայնանայն · որ արփաքսադայն · որ սեմայն · որ նոյին · որ ղամեքայն ։

Որ մաթուսաղային , որ ենովքայն , որ յարեդին , որ մաղաղիէլին , որ կայնանայն , որ ենովսայն , որ սեթայն , որ ադամայն , որ աստուծոյն ։

Եւ յիսուս լի Հոգւով սրբով դարձաւ ՚ի յորդանանէ , և վարէր Հոգւովն յանապատ , աւուրս քառասուն փորձեալ ՚ի սատանայէ ։ ժե Բ Ե

Եւ ո՛չ եկեր՝ և ո՛չ արբ յաւուրսն յայնոսիկ ։ ժզ Ե

Եւ ՚ի կատարելն նոցա՛ քաղցեաւ ։

Եւ ասէ ցնա սատանայ · եթէ որդի ես աստուծոյ , ասա՛ քարիդ այդմիկ զի հաց լիցի ։

Պատասխանի ետ նմա յիսուս և ասէ՝ գրեալ է՝ եթէ ո՛չ հացիւ միայն կեցցէ մարդ , այլ ա̃մ բանիւն աստուծոյ ։

Եւ հանեալ զնա ՚ի լեառն մի բարձր , եցոյց նմա զամենայն թագաւորութիւնս աշխարհի ,

Ղ Մտ Մր
ժե Լ ժե

'ի վայրկեան ժամանակի:

Եւ ասէ ցնա սատանայ. քեզ տաց զայս ամենայն իշխանութիւն, և զփառս սոցա. զի ինձ տուեալ է, և ում կամիմ տամ զսա:

Արդ՝ դու եթէ անկեալ երկիր պագանիցես առաջի իմ, քեզ եղիցի ամենայն:

Պատասխանի ետ նմա Յիսուս և ասէ, գրեալ է, երկիր պագցես տեառն Աստուծոյ քում, և զնա միայն պաշտեսցես:

Եւ ած զնա յԵրուսաղէմ, և կացոյց 'ի վերայ աշտարակի տաճարին. և ասէ ցնա. եթէ որդի ես Աստուծոյ, ա՛րկ զքեզ աստի 'ի վայր:

Զի գրեալ է՝ եթէ հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վասն քո պահել զքեզ, զի 'ի վերայ ձեռաց բարձցեն զքեզ՝ մի՛ երբէք հարցես զքարի զոտն քո:

Պատասխանի ետ նմա Յիսուս և ասէ. ասացեալ է՝ թէ ո՛չ փորձեսցես զտէր ա̃ծ քո:

Եւ կատարեալ զա̃մ փորձութիւնն՝ սատանայի, 'ի բաց եկաց 'ի նմանէ առ ժամանակ մի:

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս: 7

Եւ դարձաւ Յիսուս ժե 14
զօրութ̃ հոգւոյն 'ի Գալիլեա և ել համբաւ զնմանէ ընդ ամենայն կողմանս գաւառին: Ա.

Եւ նա ուսուցանէր 'ի ժողովուրդս նց̃, փառաւորեալ յամենեցունց:

Եւ եկն 'ի Նազարէթ ժը
ուր սնեալն էր. և եմուտ ըստ սովորութեան իւրում յաւուրն շաբաթուց 'ի ժողովուրդն, Ժ.

Գ. ՄՆ Մ Յ
ժէ իե իգ իգ
ժը . . .

Եւ ետուն նմա գիրս
զեսայեայ մարգարէի. և
յարեալ ընթեռնուլ, և
իբրև եբաց զգիրսն՝ ե֊
գիտ զայն տեղի յորում
գրեալն էր:
Հոգի տեառն ՚ի վերայ
իմ. վն̄ որոյ և էօծ իսկ
զիս. աւետարանել աղ֊
քատաց առաքեաց զիս:
Քարոզել գերեաց զթո֊
ղութիւն. և կուրաց
տեսանել, արձակել
զվիրաւորս ՚ի թողու֊
թիւն քարոզել զտարե֊
կան տեառն ընդունե֊
լի. և զօր հատուցման:
Եւ խփեալ զգիրսն ետ
ցպաշտօնեայն և նստաւ:
Եւ ամենեցուն որ ՚ի
ժողովրդեանն էին աչք՝
՚ի նա հայէին:
Եւ սկսաւ ասել ցնս̄.
այսօր լցան գիրքս այս
յականջս ձեր:
ժթ Եւ ամենեքին վկայէին
Ա. նմա՝ և զարմանային ընդ

բանս շնորհացն որ ելա֊
նէին ՚ի բերանոյ նորա:
Եւ ասէին՝ ո՞չ սա է ի
որդին յովսեփայ: Ժ.
Եւ ասէ ցնոսա. ապա֊
քէն ասիցէք առ իս զա֊
ռակս զայս. բժիշկ՝ բը֊
ժշկեա՛ զանձն քո. որչափ
լուաք զոր արարեր ՚ի կա֊
փառնաում. արա՛ և աստ
՚ի քում գաւառի:
Եւ ասէ. ամէն ասեմ իա
ձեզ՝ թէ չէ՛ մարգարէ Ա.
ընդունելի ՚ի քաղաքի իւ֊
րում:
Արդարև ասեմ ձեզ. իբ
զի բազում այրիք էին Ժ.
յաւուրս եղիայի ՚ի մէջ
իսրայէլի. յորժամ փա֊
կեցան երկինք զերիս ա֊
միս և զվեց ամիս. և ե֊
ղև սով մեծ ընդ ամե֊
նայն երկիր:
Եւ ո՛չ առ մի ՚ի նոցանէ
առաքեցաւ եղիա՝ բայց
միայն ՚ի սարեփթայ սիդով֊
նացւոց, առ կին մի այրի:

Ղ.	Մր	Մ	Յ
ժթ	ծ	ճխա	ծթ

Ղ.	Մր	Մ	Յ
ի	.	.	.
իա	ծա	ճխ	բլէ
իբ	.	.	.

Եւ բազում բորոտք էին յԻսրայէլի առ Եղիսէիւ մարգարէիւ. և ոչ ոք 'ի նոցանէ սրբեցաւ, բայց միայն Նեեման Ասորի :

Եւ լցան ամենեքին բարկութեամբ 'ի ժողովրդեանն իբրև լուան զայս :

Եւ յարուցեալ հանին զնա արտաքոյ քաղաքին և ածին զնա մինչև յարտևանն լերինն՝ յորոյ վերայ քաղաքն նոցա շինեալ էր՝ գահավէժ առնել զնա :

Եւ նա անցեալ ընդ մէջ նոցա, գնայր :

Ցերեկ Մեր Երկուշաբթ աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս :

Դ
31 ԺԳ Եւ էջ 'ի կափառնաում 'ի քաղաքն գալիլեացւոց, ուսուցանէր
Բ. զնոսա 'ի շաբաթն :
ԺԴ Եւ զարմանային ընդ
Բ. վարդապետութիւն նորա՝ զի իշխանութեամբ էր բանն նորա :

Եւ էր 'ի ժողովրդեանն ԺԵ
այր մի, զոր ունէր այս Բ
դևի պղծոյ, և աղաղա- Բ.
կեաց 'ի ձայն մեծ :

Եւ ասէ Թոյլ տուր, զի՞ կայ մեր և քո՝ յիսուս նազովրեցի, եկիր կորուսանել զմեզ, գիտեմ զքեզ ո՞վ ես սուրբդ աստուծոյ :

Սաստեաց 'ի նա յիսուս և ասէ. պապանձեա՛ց և ե՛լ 'ի դմանէ :

Օգետնեաց զնա դևն 'ի միջի անդ, և ել 'ի նմանէ, և ինչ ոչ փնասեաց նմա :

Եւ եղեն զարմանալիք 'ի վերայ ամենեցուն, խօսէին ընդ միմեանս և ասէին, զինչ է բանս այս, զի իշխանութեամբ և զօրութեամբ սաստէ այսոց պղծոց և ելանեն :

Եւ ելթայր հռչակ զնո-

Գ.	Մ	Մ	Գ.	Մ
ԺԳ	ԺԲ	.	Լ	ԲԴ
ԺԴ	ԺԳ	ԿԲ		

մանէ ընդ ամենայն տե֊
ղիս շուրջ զգաւառաւն։
իզ Եւ յարուցեալ ՚ի ժողո֊
Ն. վրդենէ անտի, եմուտ ՚ի
Խ. տուն սիմովնի. զոքանչ
սիմովնի տագնապէր ջեր֊
մամբ մեծաւ, և աղաչե֊
ցին զնա վասն նորա։
Եկաց առ նմա, սաստեաց
ջերմանն՝ և եթող զնա։
Եւ վաղվաղակի յարեաւ
և պաշտէր զնոսա։
Ժ. Եւ ընդ արևուն մտա֊
նելն՝ ամենեքեան որոց
էին հիւանդք ՚ի պէսպէս
ցաւս՝ բերէին զնս առնա։
Եւ նա իւրաքանչիւր ու֊
մեք ՚ի նոցանէ դնէր ձե֊
ռսն. բժշկէր զնոսա։
իէ Ելանէին և դևք ՚ի բազ֊
Ն. մաց. աղաղակէին և ասէ֊
ին. եթէ դու ես որդին
աստուծոյ։
Եւ նա սաստէր և ոչ
տայր նց թոյլ խօսել, զի
գիտէին զնա թէ քն է։

Ցերե՛կ կիւ. նաւք շորամթի աւ. ոսկ.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ ի՛բրև տիւ եղև, իը
ել և գնաց յանապատ Բ.
տեղի. և ժողովուրդքն
խնդրէին զնա. եկին մին֊
չև առ նա և արգելուին
զնա զի մի՛ գնասցէ ՚ի
նոցանէ։
Եւ նա ասէ ցնոսա և
այլոց քաղաքաց պարտ է
ինձ աւետարանել զար֊
քայութին աստուծոյ, զի
յայն իսկ առաքեցայ։
Եւ քարոզէր ՚ի ժողո֊
վուրդսն գալիլեացւոց։
Եւ եղև ՚ի խռնել զնո֊ իթ
վաւ ժողովրդեանն՝ և Ժ.
լսել զբանն աստուծոյ՝
և ինքն կայր առ ծո֊
վակին գէննէսարեթայ։
Եւ ետես երկուս նաւս
զի կային առ ծովակին.
և ձկնորսքն ելեալ ՚ի
նոցանէ, լուանային
զգործիսն։

Ղ	Մր	Մ
իզ	ժե	կե
իէ	ժզ	իը

Ղ	Մր
իը	ժե
իթ	.

Ելլ նա ՚ի մի նաւուցն, որ էր սիմովնի. եւ աղա֊չեաց զնա՝ սակաւիկ մի տանել ՚ի ներքս ՚ի ցա֊մաքէն. նստաւ՝ եւ ու֊սուցանէր ՚ի նաւէ ան֊տի զժողովուրդսն:

Լ ԽԹ. Ժ. Եւ իբրեւ դադարեաց ՚ի խօսիցն, ասէ ցսիմովն. խաղացո՛ ՚ի խորն՝ եւ ար֊կէ՛ք զգործիս ձեր յորս.

Պատասխանի ետ սիմովն եւ ասէ ցնա. վարդա֊պետ զամենայն գիշերս աշխատ եղեաք եւ ո՛չ ինչ կալաք. բայց վ̅ քո բա֊նիդ արկցուք զգործիսս:

Զայս իբրեւ արարին, փակեցին ՚ի ներքս բազ֊մութիւն ձկանց յոյժ, մինչեւ պատառէին ուռ֊կանքն նոցա:

Եւ ակն արկէին որսակ֊ցացն ՚ի միւս նաւն, գալ օգնել նց̅՝ եւ եկին:

Եւ լցին երկոքեան նաւ֊քն, մինչեւ մերձ ընկղ֊մել նոցա:

Իբրեւ ետես սիմովն պետրոս՝ անկաւ առ ծունկսն յ̅ի եւ ասէ. իբա՛ց գնա յինէն տէ՛ր՝ զի այր մեղաւոր եմ ես: Լա Ժ.

Քանզի՝ ահ պատեաց զնա. եւ զամենեսին որ ընդ նմայն էին վ̅ որսոյ ձկանցն զորս ըմբռնեցին:

Նոյնպէս զյակովբոս եւ զյովհաննէս զորդիսն զեբեդեայ, որ էին որ֊սակիցք սիմովնի:

Եւ ասէ ցսիմովն յ̅ս, մի՛ երկնչիր՝ յայսմ հետէ զմարդիկ որսայցես ՚ի կեանս: Լբ Բ.

Եւ համեալ զնաւն ՚ի ցամաք՝ թողին զամենայն եւ գնացին զհետ նորա:

Հրկ Կիւ. Չորեքշաբաթւոյն աւուրն.

Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի. Է

Եւ եղեւ ՚ի հասանելն նորա ՚ի մի քաղաքացն. եւ ահա այր մի լի բո֊ ԼԳ 12 Բ. Ժ. Բ.

բորոտութ՝ իբրև ետես
զՅիսուս, անկեալ ՚ի վե֊
րայ երեսաց, աղաչեաց
զնա և ասէ. Տէ՛ր եթէ
կամիս, կարող ես զիս
սրբել։
Ձգեաց զձեռն իւր,
հասոյց ՚ի նա և ասէ.
կամիմ՝ սրբեա՛ց։
Եւ վաղվաղակի գնաց
՚ի նմանէ բորոտութիւնն։
Եւ նա պատուիրեաց
նմա մի՛ ումեք ասել.
այլ թէ՝ երթ՝ ցո՛յց
զանձն քո քահանային,
մատո՛ զպատարագ վասն
սրբութեան քո, որպէս
և հրամայեաց Մովսէս
՚ի վկայութիւն նոցա։
ԺԴ Եւ ժողովէր առաւել
Բ. բանն զնմանէ. և ժողո֊
վէին ժողովուրդք բա֊
զումք լսել, և բժշկել
՚ի հիւանդութեանց իւրեանց։
ԺԵ Եւ նա խոյս տայր յա֊
Բ. նապատ տեղիս, և կայր
յաղօթս։

Եհրկ. Ա. Հինգշաբաթի առաւօտն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս։

Եւ եղև ՚ի միում ա֊ ԺԶ
ւուրց, և ինքն ուսու֊ Բ.
ցանէր. և փարիսեցիքն՝
և օրինաց վարդապետք
նստէին՝ որ ժողովեալ
էին յամենայն քաղաքաց
Գալիլեացւոց, և Հրէ֊
աստանի. և Երուսաղէ֊
մի. և զօրութիւն Տն
էր ՚ի բժշկել զնս։
Եւ ահա արք՝ բերէին ԺԷ
մահճօք զայր մի որ էր Բ.
անդամալոյծ. և խնդ֊ ԺԳ
րէին զնա մուծանել ՚ի
ներքս, և դնել առա֊
ջի նորա։
Եւ իբրև ոչ գտանէ֊
ին, թէ ընդ որ մուծա֊
նիցեն զնա ՚ի ներքս վասն
ամբոխին. ելին ՚ի տա֊
նիսն՝ և ՚ի ցուոցն կա֊
խեցին զնա, և իջուցին
մահճօքն հանդերձ ՚ի

Գ.	Մր	Մ	Յ
ԺԴ	ԻԵ	ԻԳ	ԻԴ
ԺԵ	ԿԳ	ՃԽԹ .	

Գ.	Մր	Մ	Յ
ԺԶ	ԿԹ	ՃԾԴ .	
ԺԷ	Ի	Հ	Ը

մէջ առաջի քահանայի ։

Եւ տեսեալ զհաւատսն նոցա՝ ասէ ցնա ․ այր դու թողեալ լիցին քեզ մեղք քո ։

Սկսան խորհիլ դպիրք և փարիսեցիք և ասեն ․ ո՞ է սա որ խօսի զհայհոյութիւս ․ ո՞վ կարէ թողուլ զմեղս՝ բայց միայն աստուած ։

Իբրև գիտաց յիսուս զխորհուրդս նոցա ․ պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա ․ զի՞ խորհիք ՚ի սիրտս ձեր ։

Զի՞նչ դիւրագոյն է ասել՝ թողեալ լիցին քեզ մեղք քո ․ եթէ ասել՝ արի և գնա ։

Այլ գիտասջիք եթէ իշխանութիւն ունի որդի մարդոյ յերկրի թողուլ զմեղս ․ ասէ ցանդամալոյծն՝ քեզ ասեմ ․ արի՛ առ զմահիճս քո և երթ ՚ի տուն քո ։

Եւ առ ժամայն յարուցեալ առաջի ամենեցուն՝ առ զիւրև յորոյ վերայ անկեալն դնէր ․ գնաց ՚ի տուն իւր ․ և փառաւոր առնէր զաստուած ։

Զարմանք կալան զամենեսեան ․ և փառաւոր առնէին զաստուած ․ լի եղեն ահիւ և ասէին եթէ տեսաք այսօր նոր նշան ։

Ցերկ կիւ ․ Ուրբաթի աւուրն ․

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ։ ե

Եւ յետ այնորիկ՝ ել ը 27
անտի և ետես զմաք- բ
սաւոր մի՝ որում անուն ժ․դ․
էր ղևի ․ զի նստէր ՚ի
մաքսաւորութեան ․ և
ասէ ցնա՝ ե՛կ զկնի իմ ։
Եւ թողեալ զամ՝ յար-
եաւ և գնաց զկնի նր ։
Եւ արար ընդունելութի թ
մեծ նմա ղևի ՚ի տան բ

Դ․ Աւ Ա
ը խա հա
թ իբ հբ

խորում, և էր ժողովուրդ բազում մաքսաւորաց, և այլոց որ էին բազմեալք ընդ նոսա։

Եւ տրտնջէին փարիսեցիքն և դպիրքն նոցա զնմանէ առ աշակերտսն նր և ասեն, ընդէ՞ր ընդ մաքսաւորս և ընդ մեղաւորս ուտէք և ըմպէք։

ի Պատասխանի ետ յս և
Լ ասէ ցնոսա, ո՛չ են պի֊
տոյ բժիշկք ողջոց այլ հիւանդաց։

Եւ ո՛չ եկի կոչել զարդարս, այլ զմեղաւորս յապաշխարութիւն։

Եւ նոքա ասեն ցնա. ընդէ՞ր աշակերտքն յովհաննու պահեն ստէպ, և խնդրուածս առնեն, նոյնպէս և փարիսեցւոցն և քոյքդ ուտեն և ըմպեն։

Եւ նա ասէ ցնոսա, մի թէ կարօ՞ղ էք մանկանց առագաստի, մինչ փեսայն ընդ նոսա իցէ, հրաման տալ պահել։

Եկեսցեն աւուրք՝ յորժամ բարձցի ՚ի նոցանէ փեսայն, ապա պահեսցեն յաւուրսն յայնոսիկ։

Ասաց և առակ մի առ նոսա, թէ ո՛չ ոք արկանէ ՚ի նոր հանդերձէ ՚ի վերայ հնացեալ ձորձոյ. ապա թէ ո՛չ՝ և զնորն պատառէ. ընդ հնոյն չմիաբանի կապերտն որ ՚ի նորոյն։

Եւ ո՛չ ոք արկանէ գինի նոր ՚ի տիկս հինս. ապա թէ ո՛չ՝ պայթուցանէ գինին նոր զտիկսն հինս. ինքն հեղանի, և տիկքն կորնչին, այլ գինի նոր՝ ՚ի տիկս նորս արկանելի է, և երկոքին պահին՝ և ո՛չ ոք ըմպէ զհինն, և կամիցի զնորն. քանզի ասէ՝ թէ հինն քաղցրագոյն է։

Երկ. կիւ. Շաբաթի աւուրն.

Կ Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի.

1 խա Եւ եղեւ ՚ի շաբաթու
Բ յերկրորդում առաջնոյն անցանել նմա ընդ արտորայն. և աշակերտքն նր̅ կորզէին հասկ, շփէին ընդ ափ և ուտէին:

Եւ ոմանք ՚ի փարիսեցւոցն ասեն ցնոսա. զի՞նչ գործէք, զոր չէ՛ օրէն ՚ի շաբաթու:

Պատասխանի ետ նոցա յիսուս և ասէ. չիցէ՞ ընթերցեալ ձեր զոր արարն դաւիթ, յորժամ քաղցեաւն ինքն և որք ընդ նմայն էին:

Զիա՞րդ եմուտ նա ՚ի տուն աստուծոյ, և զհացն զառաջաւորութե̅ եկեր. և ետ այնոցիկ որ ընդ նմայն էին. զոր ո՛չ էր օրէն ումեք ուտել՝ բայց միայն քահանայապետացն:

Եւ ասէ ցնս̅. տէր է որդի մարդոյ և շաբաթու:

Եւ եղեւ ՚ի միւսում խբ
շաբաթուն մտանել ՚ի Բ
ժողովուրդն, և ուսուցանել. և էր անդ այր մի, որոյ ձեռն աջ, գօսացեալ էր:

Եւ սպասէին նմա դպիրքն ԺԱ
և փարիսեցիք, թէ ՚ի շաբաթուն բժշկիցէ, զի գտանիցեն չարախօսութիւն զնմանէ:

Եւ նա գիտէր զխորհուրդս նոցա. ասէ ցայրն՝ որոյ ձեռն գօսացեալ էր՝ արի՛ անց ՚ի մէջ:

Եւ նա յարուցեալ եկաց:

Ասէ ցնոսա յիսուս, հարցից ինչ զձեզ. զի՞նչ արժան է ՚ի շաբաթու, բարի՞ ինչ առնել՝ եթէ չար գործել, ոգի՞ մի ապրեցուցանել՝ եթէ կորուսանել:

Եւ հայեցեալ շուրջ

Դ. ՄՏ ՄՐ
խա իգ ճժդ

Դ. ՄՏ ՄՐ
խբ իե ճժզ

զամենեքումբք զայրագին՝ ասէ ցնա. ձգեա զձեռն քո:

Եւ նա ձգեաց՝ և հաստատեցաւ ձեռն նորա իբրև զմիւսն:

Եւ նոքա լցան յիմարութեամբ, և խօսէին ընդ միմեանս, թէ զի՞նչ առնիցեն յիսուսի:

Յերրորդ կիւր. Ըւուրն.

4 Տէրն մեր յիսուս քրիստոս:

12 խդ Բ Եւ եղև ընդ աւուրսն ընդ այնոսիկ, ել ՚ի լեառն կալ յաղօթս, և հանէր զգիշերն ՚ի գլուխ յաղօթսն աստուծոյ:

խէ Բ Փ.Օ. Եւ իբրև այգ եղև՝ կոչեաց զաշակերտսն իւր, և ընտրեաց ՚ի նոցանէ երկոտասանս, զորս և առաքեալս անուանեաց, զսիմովն զոր և պետրոս անուանեաց, և զանդրէաս զեղբայր նորին, և զյակոբոս, և զյովհաննէս, և զփիլիպպոս՝ և զբարթողիմէոս:

Եւ զմատթէոս, և զթովմաս, և զյակոբոս ալփեայ, և զսիմովն զկոչեցեալն նախանձայոյզ, և զյուդայ յակոբեայ, և զյուդա իսկարիովտացի, որ եղև իսկ մատնիչ:

Եւ իջեալ նոքօք հանդերձ ՚ի տեղի մի տափարակ, և ժողով աշակերտացն նորա, և բազմութիւն յոյժ ժողովրդեանն, յամենայն հրէաստանէ, և յերուսաղեմէ, և յայնմ կողմանէ, և ՚ի ծովեզերէն տիւրոսի և սիդոնի: խե Բ

Որ եկին լսել ՚ի նմանէ, և բժշկել ՚ի հիւանդու̅է իւրեանց. և նեղե̅լքն յայսոց՝ բժշկէին:

Եւ ա̅մ ժողովուրդն խնդրէր մերձենալ ՚ի նա, զի զօրու̅ի բազում ե-

Գ. ՄԻ Մ Յ
խգ կղ ճխզ .
խգ Լ ճ .

Գ. ՄԻ Մ Յ
խե իե իգ իղ

ղանէր ՚ի նմանէ՝ և բժշ֊
կէր զամենեսին:
խդ Եւ նա ամբարձ զաչս
Ե. իւր յաշակերտսն իւր՝
Ժ.Ե. և ասէ:
Երանի աղքատաց հոգ֊
ւով. զի ձեր է արքա֊
յութիւնն աստուծոյ:
խե Երանի. որք քաղցեալք
Ե. են այժմ. զի յագեսցին:
խը Երանի որք լան այժմ,
Ե. զի ծիծաղեսցին:
խթ Երանի է ձեզ՝ յորժամ
Ե. նախատիցեն զձեզ մար֊
դիկ. և յորժամ որոշիցեն
զձեզ՝ և անիցեն և հա֊
նիցեն անուն չար ըզ֊
ձէնջ՝ վ͞ս որդւոյ մարդոյ:
Ուրախ լերուք յաւուր
յայնմիկ և ցնծասջիք.
զի ահա վարձք ձեր բա֊
զումք են յերկինս,
ըստ դմին օրինակի առ֊
նէին մարգարէիցն հար֊
քըն իւրեանց:
Ծ Բայց վայ ձեզ մեծա֊
Ժ.

տանցդ, զի ընկալայք
զմխիթարութիւն ձեր:
Վա՛յ ձեզ որք յա֊
գեալքդ էք այժմ, զի
քաղցիցէք. վայ ձեզ որ
ծիծաղիքդ այժմ, զի
սգայցէք և լայցէք:
Վա՛յ ձեզ յորժամ բա֊ Ծա
րի ասիցեն զձէնջ ա͞մ Ժ.
մարդիկ. զի այդպէս առ֊
նէին սուտ մարգարէիցն
հարք նոցա:
Այլ ձեզ ասեմ որ լը֊ Ծբ
սէքդ. սիրեցէ՛ք զթշնա֊ Ե.
միս ձեր, բարի արարէք
ատելեաց ձերոց:
Օրհնեցէք զանիծիչս
ձեր. աղօթս արարէք ՚ի
վերայ նեղչաց ձերոց:
Որ հարկանէ զծնօտ քո՝ Ծգ
մատո՛ նմա և զմիւսն. Ե.
և որ հանէ ՚ի քէն զբաճ֊
կոն քո՝ մի՛ արգելուր ՚ի
նմանէ և զշապիկս:
Ամենայնի որ խնդրէ ՚ի
քէն՝ տո՛ւր. և զոր ինչ
հանէ ոք ՚ի քէն՝ մի՛

Ղ.	ՄԹ
խդ	իե
խե	իը
խը	իդ
խթ	Լ
Ծ	.

Ղ.	ՄԹ
Ծ	.
Ծա	.
Ծբ	խ
Ծգ	լը

պահանջեր ։
ձդ Եւ որպէս կամիք թէ
Ա արասցեն ձեզ մարդիկ.
այնպէս արասջիք և դուք
նոցա ։
ձե Եւ թէ սիրէք զսի-
Ա րելիս ձեր՝ զի՞նչ շը-
նորհ է ձեր. զի և մե-
ղաւորք սիրեն զսիրելիս
իւրեանց ։
Եւ եթէ բարի առնէք
բարերարաց ձերոց՝ ո՞ր
շնորհ է ձեր՝ զի և մե-
ղաւորք զնոյն գործեն ։
Եւ եթէ տայք փոխ այ-
նոցիկ յորոց ակն ունի-
ցիք առնուլ՝ ո՞ր շնորհ է
ձեր. քանզի և մեղա-
ւորք մեղաւորաց փոխ
տան, զի առցեն անդէն
զկշիռն ։
Բայց սիրեցէք զթշնա-
միս ձեր. և բարի արա-
րէ՛ք ատելեաց ձերոց. և
տուք փոխ՝ ուստի ոչ
ակն ունիցիք առնուլ.
և եղիցին վարձք ձեր
բազում. և եղիջիք որ-
դիք բարձրելոյն. զի նա
քաղցր է ՚ի վերայ չարաց
և ապաշնորհաց ։
Եղերուք գթածք՝ որպ
և Հայր ձեր գթած է ։
Մի՛ դատիք՝ և ոչ դա- ձզ
տիցիք. մի՛ պատժէք՝ և ոչ Բ
պատժիցիք. արձակեցէք,
և արձակիցիք ։
Տուք, և տացի ձեզ,
չափ բարւոք թաթաւուն
շարժուն զեղուն տացեն
՚ի գոգս ձեր. նովին չա-
փով որով չափէք՝ չա-
փեսցի ձեզ ։
Ասաց և առակ մի առ ձէ
նոսա, Թէ կարիցէ՞ Ա
կոյր կուրի առաջնորդել,
ոչ ապաքէն երկոքին ՚ի
խորխորատ անկանիցին ։
Ոչ է աշակերտ լաւ ձը
քան զվարդապետ իւր, Գ
ամենայն կատարեալ՝ ե-
ղիցի իբրև զվարդա-
պետն իւր ։
Զի՞ տեսանես զշիւղ ձթ
Ա

Գ.	ՄԹ
ձդ	ձդ
ձե	խա

Գ.	ՄԺ	Մ	Յ
ձզ	խա	ձ	.
ձէ	.	Ճձգ	.
ձը	.	ղ	Ճձը Ճղթ
ձթ	.	ձա	.

յական եղբօր քո, և 'ի
քում ական զգերանդ
ո՛չ նշմարես ։
Կամ զիա՞րդ կարես ա-
սել ցեղբայր քո՝ եղ-
բայր, թո՛ղ հանից ըզ-
շիւղդ յականէ քումմէ,
և դու 'ի քում ական
զգերանդ ո՛չ տեսանես։
Կեղծաւո՛ր՝ հան նախ ըզ-
գերանդ յականէ քում-
մէ, և ապա հայեսջիր
հանել զշիւղն յակա-
նէ եղբօր քո ։
Կ Զի ո՛չ է ծառ բարի՝ որ
Ե· առնէ պտուղ չար, և
ո՛չ դարձեալ ծառ չար՝
որ առնէ պտուղ բարի։
Զի իւրաքանչիւր ծառ՝
'ի պտղոյ իւրմէ ճանաչի։
Կա Զի ո՛չ եթէ 'ի փշոց
Ե· քաղեն թուզ՝ և ո՛չ 'ի
մորենւոյ կթեն խաղող։
Կբ Այր բարի՝ 'ի բարի
Ե· գանձուց սրտի իւրոյ
բղխէ զբարի. և մարդ
չար՝ 'ի չարէն բղխէ

զչար, քանզի 'ի յաւե-
լուածոյ սրտին խօսի բե-
րան նորա ։
Զի՞ կոչէք զիս Տէ՛ր Կգ
Տէ՛ր՝ և զոր ասեմս ո՛չ Ժ·
առնէք։
Ամենայն որ գայ առ իս Կդ
և լսէ զբանս իմ, և առ- Ե·
նէ զնոսա՝ ցուցից ձեզ
ում նման է ։
Նման է առն, որ շինիցէ
տուն. որ փորեաց և խո-
րեաց, և եդ հիմն 'ի վե՛ր
վիմի. 'ի յառնել հեղե-
ղաց՝ բախեաց գետն
զտունն. և ո՛չ կարաց
շարժել զնա, զի հաս-
տատեալ էր հիմն 'ի վե-
րայ վիմի ։
Իսկ որ լսէ զբանս իմ
և ո՛չ առնէ՝ նման է առն
որ շինիցէ տուն 'ի վե-
րայ հողոյ առանց հիման.
զոր բախեաց գետ, և
վաղվաղակի անկաւ, և
եղև կործանումն տանն
այնորիկ մեծ ։

Գ. ՄԹ
Կ ԾԸ
Կա ԾԷ
Կբ ՃԻԵ

Գ. ՄԹ Յ
Կգ ԾԹ ՃԺԴ
Կդ Կա

։ Երր · Կիր · Ակուշալա · աւուրն ։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ։

կե Եւ եղեւ իբրեւ կատարեաց զամենայն բանս իւր ՚ի լսելիս ժողովրդեանն, եմուտ ՚ի Կափառնաում ։
Գ․
Ժ․Ը․

Հարիւրապետի ուրումն ծառայ՝ չարաչար հիւանդացեալ մերձ էր ՚ի վախճանել․ որ էր նմա պատուական ։

Եւ իբրեւ լուաւ զյիսուսէ՝ առաքեաց զծերսն հրէից․ աղաչէր զնա, զի եկեսցէ, ապրեցուսցէ զծառայն նորա ։

Եւ նոքա եկեալ առ յն աղաչէին զնա ստէպ՝ եւ ասէին, թէ արժանի է որում զշնորհս զայս առնես․ զի սիրէ զազգս մեր, եւ զժողովրդանոցն նա շինեաց մեզ ։

Եւ յն գնաց ընդ նս․ իբրեւ ոչ ինչ կարի հեռի էր ՚ի տանէն, յղեաց առ նա հարիւրապետն բարեկամս՝ եւ ասէ ցնա․ տէ՛ր՝ մի՛ ինչ աշխատ լինիր, զի չե՛մ բաւական եթէ ընդ հարկաւ իմով մտանիցես ։

Վս որոյ՝ եւ ո՛չ զանձն համարեցայ արժանի առ քեզ գալոյ․ այլ ասա՛ բանիւ, եւ բժշկեսցի մանուկս իմ ։

Քանզի՝ եւ ես այր մի եմ կարգեալ ընդ իշխանութեամբ․ ունիմ ընդ ինեւ զինուորս, եւ ասեմ սմա ե՛րթ՝ եւ երթայ․ եւ այլում թէ՝ ե՛կ, եւ գայ․ եւ ծառայի իմում թէ արա՛ զայս, եւ առնէ ։

Եւ իբրեւ լուաւ զայս յն՝ զարմացաւ․ դարձաւ առ ժողովուրդն որ երթային զհետ նորա, եւ ասէ․ ամէն ասեմ

Գ․ ԱԹ Ց

կե կդ լէ

ձեզ՝ թէ և ո՛չ յԻս-
րայէլի այսչափ հաւատս
գտի:
կզ Եւ դարձեալ անդրէն
Ա պատգամաւորքն 'ի տուն
և գտին զծառայն հի-
ւանդ բժշկեալ:

Ցերր · կիւ · Երկքշաբաթի աւուրն ·

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ·

11 կէ Եւ եղև 'ի վաղիւն,
Ժ երթայր 'ի քաղաք մի
Ժ·Խ· որում անուն էր Նային·
երթային ընդ նմա, ա-
շակերտքն նորա՝ և ժո-
ղովուրդք բազում:
Իբրև մերձ եղև 'ի դուռն
քաղաքին, և ահա ելա-
նէր մեռեալ մի որդի
միամօր մօր իւրոյ, և նա
էր այրի: և ժողովուրդ
բազում քաղաքին՝ էր
ընդ նմա:
Իբրև ետես զնա տէր,
գթացաւ 'ի նա և ասէ՝
մի՛ լար:

Եւ մատուցեալ մերձե-
ցաւ 'ի դագաղն· և որ
բարձեալն տանէին զտեղի
առին· և ասէ՝ պատանի
դու՝ քեզ ասեմ արի՛:
Կանգնեցաւ և նստաւ
մեռեալն, և սկսաւ խօ-
սել· և ետ զնա ցմայր
իւր:
Եւ ահ կալաւ զամե-
նեսին, և փառաւոր առ-
նէին զա̃ծ, և ասէին թէ՝
մարգարէ ո̃մն մեծ յա-
րուցեալ է 'ի միջի մե-
րում· և թէ՝ այց արար
ա̃ծ ժողովրդեան իւ-
րում 'ի բարութիւն:
Եւ ել զրոյց այս ընդ կը
ամենայն հրէաստան վ̃ն Ժ·
նորա, և ընդ ամենայն
կողմանս աշխարհին:
Եւ պատմեցին յովհան- կթ
նու աշակերտքն իւր՝ Ա
վասն ա̃մի այսորիկ: Ի
Եւ կոչեաց առ ինքն
երկուս ոմանս յաշա-
կերտացն իւրոց յով-

Գ. ՄԹ
կզ կզ
կէ ,

Գ. ՄՆ
կը ·
կթ ձր

հաննէս. առաքեաց առ տէր եւ ասէ. դու ես որ գալոցն ես, եթէ այլում ակն կալցուք։

Եւ եկեալ արքն առ նա ասեն՝ Յովհաննէս մկրտիչ առաքեաց զմեզ առ քեզ եւ ասէ՝ դու ես որ գալոցն ես, թէ այլում ակն կալցուք։

Եւ ի նմին ժամու՝ բժշկեաց զբազումս ի հիւանդութեանց, եւ ի հարուածոց եւ յայսոց չարաց, եւ կուրաց բազմաց շնորհեաց տեսանել։

Պատասխանի ետ նոցա եւ ասէ. երթա՛յք պատմեցէք Յովհաննու զոր տեսէքդ եւ լուայք. զի կոյրք տեսանեն՝ եւ կաղք գնան՝ բորոտք սրբին՝ խուլք լսեն՝ մեռեալք յառնեն՝ աղքատք աւետարանին։

Եւ երանի իցէ՝ որ ո՛չ գայթակղեսցի յիս,

Եւ իբրեւ գնացին հրեշտակքն Յովհաննու՝ սկսաւ խօսել ընդ ժողովուրդսն վ̃ն Յովհաննու. զի՞նչ ելէք յանապատն տեսանել, եղէգն շարժուն ՚ի հողմոյ։

Այլ զի՞նչ ելէք տեսանել, այր ՚ի հանդերձս փափկութե̃ զարդարեալ. ահաւանիկ որք ՚ի հանդերձս երեւելիս եւ ՚ի փափկութեան են՝ յարքունիս են։

Այլ զի՞նչ ելէք տեսանել՝ մարգարէ՝ այո ասեմ ձեզ՝ առաւել եւս քան զմարգարէ։

Սա է վասն որոյ գրեալն է. Թէ ահա առաքեմ զհրեշտակ իմ առաջի քո, որ յարդարեսցէ զճանապարհ քո առաջի քո։ Հ Բ

Ամէն ասեմ ձեզ. մեծ ՚ի ծնունդս կանանց, մարգարէ քան զՅովհան- Հա Ե

Ղ. Մր. Մ.
Հ ա ճգ
Հա . . ճդ

նէս ոչ ոք է. բայց փոքրիկն յարքայութեան այ՝ մեծ է քան զնա։
Հբ Ժ Եւ ամ ժողովուրդն իբրեւ լուաւ, եւ մաքսաւորքն՝ արդարացուցին զաստուած, զի մկրտեցան ՚ի մկրտութիւնն յովհաննու։
Իսկ փարիսեցիքն եւ օրինականք, զխորհուրդն աստուծոյ անարգեցին յանձինս իւրեանց, զի ոչ մկրտեցան ՚ի նմանէ։
Հգ Ն Արդ՝ ում նմանեցուցից զմարդիկ ազգիս այսորիկ. եւ ում իցեն նմանողք։
Նմանք են մանկտւոյ. որ ՚ի հրապարակս նստիցին. կարդայցեն զմիմեանս եւ ասիցեն. փողս հարաք ձեզ՝ եւ ոչ կաքաւեցիք. ողբացաք եւ ոչ լացիք։
Եկն յովհաննէս մկրտիչ, ոչ ուտէր եւ ոչ ըմպէր. եւ ասէիք՝ դեւ դոյ ՚ի նմա։
Եկն որդի մարդոյ՝ ուտէ եւ ըմպէ, եւ ասէք՝ ահա այր կերող եւ արբեցող. բարեկամ մաքսաւորաց եւ մեղաւորաց։
Եւ արդարացաւ իմաստութի յորդւոց իւրոց։

Երկ. կիւ. Զո. եքշաբաթի [illegible] ուրն.

Զ Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս.

Աղաչէր ումն զնա ՚ի փարիսեցւոցն զի կերիցէ հաց ընդ նմա։ Հգ Ր ԻՐ
Եւ մտեալ ՚ի տուն փարիսեցւոյն՝ բազմեցաւ։
Եւ կին մի էր ՚ի քաղաքին մեղաւոր. իբրեւ գիտաց եթէ բազմեալ է ՚ի տան փարիսեցւոյն. բերեալ շիշ մի իւղոյ ազնուի։
Կայր յետոյ առ ոտս նորա լայր. եւ արտասուօքն սկսաւ թանալ զոտս նորա՝ եւ հերով

Գ. ՄԹ
Հբ
Դ ԺԷ

Գ. Մբ Մ Յ
Հգ ԾԾբ ՄՀՂ ՉԸ

գլխոյ իւրոյ ջնջէր, և համբուրէր զոտս նորա, և օծանէր իւղովն։

Եւ տեսեալ փարիսեցւոյն որ կոչեցեան զնա՝ ասէ ընդ միտս իւր. սա թէ մարգարէ ոք էր, ապա գիտէր թէ ո՛վ և որպիսի ոք կին մերձենայ ՚ի սա՛ զի մեղաւոր է։

Պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ. Սիմովն, ունիմ ինչ ասել քեզ։

Եւ նա ասէ. ասա՛ վարդապետ։

Եւ ասէ՝ երկու պարտապանք էին ուրումն փոխատուի. միոյն պարտէր հինգ հարիւր դահեկան, և միւսն յիսուն։

Եւ իբրև ո՛չ գոյր հատուցանել՝ երկոցունցն շնորհեաց. արդ՝ ասա՛ ո՛վ առաւել սիրեսցէ զնա։

Ասէ Սիմովն. ինձ այսպէս թուի, թէ որում զբազումն շնորհեաց։

Եւ նա ասէ ցնա՛ ուղիղ դատեցար։

Եւ դարձեալ ՚ի կինն կողմն, ասէ ցՍիմովն. տեսանես զայս կին. մտի ՚ի տուն քո՝ ջուր ոտից իմոց ո՛չ ետուր. իսկ սա արտասուօք իւրովք եթաց զոտս իմ, և հերովք իւրովք ջնջեաց։

Համբոյր մի դու ո՛չ ետուր ինձ՝ սա աւասիկ յորմէհետէ մտեալ եմ, ո՛չ դադարեաց ՚ի համբուրելոյ զոտս իմ. իւղով զգլուխ իմ ո՛չ օծեր՝ սա իւղով անուշիւ օծ։

Վասն որոյ ասեմ քեզ. թողեալ լիցին սմա մեղք իւր բազում. զի յոյժ սիրեաց։

Զի որում շատ թողու՝ շատ սիրէ. և որում սակաւ, սակաւ։

Եւ ասէ ցնա. թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։

Եւ սկսան որ բազմեալ էին ընդ նմա,

տանել ընդ միտս իւրեանց.
ո՞վ է սա՛ որ զմեղս թողու:
Եւ նա ասէ ցկինն.
հաւատք քո կեցուցին
զքեզ, երթ ՚ի խաղա-
ղութիւն:

Ցեր. կիւ. Հինգշաբաթի աւուրն.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս.

Հե Եւ եղեւ յետ այնո-
Գ. րիկ և ինքն շրջէր ընդ
քաղաքս և ընդ գեօղս.
քարոզէր և աւետարա-
նէր զարքայութիւն Ա-
տուծոյ. և երկոտասան-
քն ընդ նմա:
Եւ կանայք ոմանք որ
բժշկեալք էին այսոց
չարաց և ՚ի հիւանդու-
թեանց. Մարիամ որ կո-
չէր Մագդաղենացի.
յորմէ եօթն դեւն ե-
լեալ էր:
Եւ Յովհաննա կին Քու-
զայ հազարապետին Հե-
րովդի. և Շուշան՝ և այլք
բազումք, որք պաշտէին
զնա յընչից իւրեանց:
Եւ ՚ի ժողովել բազմաց Հզ
ժողովրդոց, և ըստ քա- Բ.
ղաքաց քաղաքաց եկելոց ԻԲ.
առ նա՝ ասէ առակաւ:
Ել սերմանացան սեր-
մանել զսերմանիս իւր.
և ՚ի սերմանելն իւ-
րում, էր որ անկաւ առ
ճանապարհաւ. և եղեւ
կոխան, և թռչունք երկ-
նից կերին զնա:
Եւ այլն անկաւ յա-
պառաժի. և ընդ բու-
սանելն՝ չորացաւ, առ ի
չգոյէ հիւթոյ:
Եւ այլն անկաւ ՚ի մէջ
փշոց. և ընդ նմին բու-
սեալ փշոցն հեղձու-
ցին զնա:
Եւ այլն անկաւ յեր-
կիր բարի և պարարտ.
և բուսեալ արար պը-
տուղ հարիւրապատիկ:
Զայս իբրև խօսեցաւ
ասէ՝ որ ունիցի ականջս
լսելոյ, լուիցէ:

Գ. Գ. Ա. Ա
Հե Հզ Լ4 Ձեւ

Հարցանէին զնա աշա-
կերտքն, թէ զի՞նչ իցէ
առակն։
Եւ նա ասէ. ձեզ տու-
եալ է գիտել զխոր-
հուրդս արքայութեն ա̃յ։
հե Բայց այլոցն առակօք.
Ը. զի տեսցեն, և մի՛ տեսա-
ցեն. և լուիցեն, և մի՛
իմասցին։
հը Բայց առակն այս ինչ է։
Բ. Սերմն՝ բանն ա̃յ է։
Եւ որք առ ճանապար-
հաւն այնոքիկ են՝ որ
լսեն. և ապա գայ սա-
տանայ և հանէ զբանն
'ի սրտից նց, զի մի՛ հաւա-
տասցեն և ապրեսցին։
Եւ որք յապառաժին՝
որք յորժամ լսիցեն խըն-
դութ̃ ընդունին զբանն.
և արմատ ո՛չ ունիցին
որք առ ժամանակ մի
հաւատան, և 'ի ժամանա-
կի փորձութե̃ հեռանան։
Իսկ որ 'ի մէջ փշոցն
անկաւ՝ նոքա են, որ
իբրև լսեն զբանն՝ և 'ի
հոգս և 'ի մեծութիւն՝
և 'ի ցանկութիւն աշ-
խարհիս զբաղեալ հեղձ-
նուն, և անպտուղ լինին։
Իսկ որ յերկիրն պա-
րարտ՝ որոց բարւոք և
զուարթագին սրտիւ լը-
ւեալ զբանն՝ ընդու-
նին, և տան պտուղ
համբերութեամբ։
Ո՛չ ոք լուցանէ ճրագ հթ
և թաքուցանէ ընդ կա- Բ.
րասաւ, կամ դնէ ընդ
մահճօք. այլ 'ի վերայ
աշտանակի դնէ, զի որ ձ
մտանեն զլոյս տեսցեն։ Բ.
Զի՛ք ինչ ծածուկ որ
ո՛չ յայտ լիցի. և ո՛չ
գաղտնի որ ոչ ծանիցի
և եկեսցէ 'ի յայտ։
Տեսէ՛ք այսուհետև զի- ձա
արդ լսէքդ. զի ո՛յր գու- Ը.
ցէ՝ տացի նմա. և ոյր
ո՛չն գուցէ, և զոր կար-
ծէն թէ ունիցի՝ բարձ-
ցի 'ի նմանէ։

Ղ.	Մր	Մ	Յ
հե	լէ	ձլդ	մթ
հը	լէ	ձլէ	.

Ղ.	Մր	Մ
հթ	լթ	լե
ձ	խ	ղե
ձա	.	ձլե

Ճբ Եկին առ նա մայրն և
Բ եղբարք իւր, և ոչ կա-
րէին հասանել ՚ի նա
վասն բազմութեանն։
Ազդ եղև նմա և ա-
սեն. մայր քո և եղբարք
քո, կան արտաքոյ և
կամին զքեզ տեսանել։
Եւ նա ասէ ցնոսա. մայր
իմ և եղբարք իմ սոքա
են, որ զբանն Այ լսեն
և առնեն։

Ցերր. կիւ. Ուրբաթի աւուրն։

Ը Տէրն մեր յիսուս քրիստոս։

Ճգ Եւ եղև ՚ի միում
Բ յաւուրց ինքն ել ՚ի նաւ
ԻԳ և աշակերտքն նորա։
Եւ ասէ ցնոսա. եկայք
անցցուք յայնկոյս ծո-
վակիս. և գնացին։
Եւ մինչդեռ նաւէին՝
՚ի քուն եմուտ. և էջ
մրրիկ հողմոյ ՚ի ծովակն
և ուռնոյր և տագնա-
պէին։

Մատուցեալ զարթուցին
զնա և ասեն. վարդապետ
վարդապետ՝ կորնչիմք ա-
ւասիկ։
Եւ նա յարուցեալ սաս-
տեաց հողմոյն, և խռո-
վուե̄ ջրոցն. և հան-
դարտեցին, և եղև խա-
ղաղութիւն. ասէ ցնո՝
ո՞ւր են հաւատք ձեր։
Եւ զահի հարեալ զար-
մացան. և ասէին ցմի-
մեանս՝ ո՞ արդեօք իցէ
սա՝ զի և հողմոց և ջրոց
հրաման տայ, և հնա-
զանդին սմա։
Եւ նաւեցին իջին յաշ- ԻԳ
խարհն գերգեսացւոց,
որ է յայնկոյս հանդէպ
գալիլեա։
Եւ ընդ ելանելն նորա
՚ի ցամաք՝ պատահեաց
այր մի ՚ի քաղաքէն յո-
րում էին դևք. և բա-
զում ժամանակս ոչ էր
հանդերձ զգեցեալ, և
ոչ ՚ի տան բնակեալ այլ

Ղ.	Մր.	Մ
բձ	լե	լ
ձգ	խէ	կթ

՚ի գերեզմանս։

Եւ տեսեալ զյս՛ աղաղակեաց և անկաւ առաջի նորա. և ասէ մեծաձայն. զի՞ կայ իմ և քո՛ յս որդի այ բարձրելոյ. աղաչեմ զքեզ մի՛ տանջեր զիս։

Քանզի՛ հրաման տայր այսոյն պղծոյ՛ ելանել ՚ի մարդոյ անտի. զի բազում ժամանակս յափշտակեալ էր զնա. և կապէր ՚ի շղթայս՛ և պահէր յերկաթս՛ և խզէր զկապանսն՛ և վարէր ՚ի դիւէն յանապատս։

Եւ հարց ցնա յս և ասէ. զի՞նչ անուն է քեզ։

Եւ նա ասէ՛ լէգէոն. զի դևք բազումք մտեալ էին ՚ի նա։

Եւ աղաչէին զնա, զի մի՛ հրաման տացէ նոցա երթալ յանդունդս։

Եւ էր անդ երամակ մի խոզից բազմաց արօտական ՚ի լերինն. և աղաչեցին զնա զի հրաման տացէ նոցա մտանել ՚ի նոսա. և հրամայեաց նց։

Եւ ելեալ դևքն յառննէն՝ մտին ՚ի խոզեանն. և դիմեաց երամակն ՚ի գահէ անտի ՚ի ծովակն, և հեղձաւ։

Իբրև տեսին խոզարածքն զիրսն որ եղեն՝ փախեան. և պատմեցին ՚ի քաղաքին և յագարակսն։

Եւ իբրև ելին տեսանել զգործսն՝ և եկին առ յիսուս, և գտին զայրն ուստի դևքն ելեալ էին՝ զգեցեալ և զգաստացեալ նստէր առ ոտսն յսի և երկեան։

Պատմեցին նոցա որոց տեսեալն էր, թէ զիա՞րդ փրկեցաւ դիւահարն։

Եւ աղաչէր զնա ամենայն բազմութիւն շուրջ զկողմամբքն գերգեսաց

ւոյ՝ գնալ ՚ի սահմանաց
նոցա ։ քանզի ահիւ մե֊
ծաւ տագնապէին ։
ձդ Եւ նա մտեալ ՚ի նաւ
Ը դարձաւ անդրէն ։
Աղաչէր զնա այրն ուստի
դեւքն ելեալ էին՝ շրջել
ընդ նմա ։
Արձակեաց զնա եւ ասէ՝
դա՛րձ ՚ի տուն քո՛ եւ
պատմեա՛ զոր միանգամ
արար քեզ աստուած ։
Գնաց ՚ի քաղաքն ։ եւ քա֊
րոզէր զոր ինչ արար
նմա յիսուս ։
ձե Եւ իբրեւ դարձաւ անդ֊
Ը րէն յիսուս՝ ընկալաւ
զնա ժողովուրդն ։ քանզի
ամենեքին առն ունէ֊
ին նմա ։
Ժ Եւ ահա եկն այր մի՛
որոյ անուն էր Յայ֊
րոս ։ եւ նա էր իշխան
ժողովրդեանն ։ անկեալ
առ ոտս յիսուսի ։ ա֊
ղաչէր զնա մտանել ՚ի
տուն նորա ։

Զի դուստր միամօր էր
նորա ամաց իբրեւ եր֊
կոտասանից ։ եւ էր մերձ
՚ի մահ ։
Եւ ընդ երթալն նր ժո֊
ղովուրդքն նեղէին զնա ։
Եւ կին մի էր ՚ի տե֊ ԺԱ
ռատեսութեան արեան ։
յամաց երկոտասանից ։ որ
՚ի բժիշկս ծախեալ էր
զամենայն ինչս իւր ։ ո֊
րում ոչ էր լեալ հնար
յումեքէ բժշկել ։
Մատուցեալ յետոյ մե֊
ձեցաւ ՚ի քղանցս հան֊
դերձի նորա ։ եւ նոյն ժա֊
մայն եկաց բղխումն ա֊
րեան նորա ։
Եւ ասէ յիսուս ։ ո՞վ է
որ մերձեցաւն յիս ։
Իբրեւ ամենեքեան ու֊
րանային՝ ասէ պետրոս
եւ որ ընդ նմա էին ։
վա՛րդապետ ժողովուրդք
պնդեն եւ նեղեն զքեզ ։
Եւ ասէ յիսուս ։ ոմն
մերձեցաւ յիս ։ քանզի

Ղ.	ՄՐ	Մ
ձդ	խը	.
ձե	խթ	հդ

գիտացի եթէ զօրութիւն ել յինէն։

Իբրեւ ետես կինն եթէ ոչ ծածկեցաւ ՚ի նմանէ. եկն դողալով եւ անկաւ առաջի նորա՝ թէ վասն որո՞յ իրաց մերձեցաւ ՚ի նա, պատմեաց առաջի ամենայն ժողովրդեանն. եւ թէ ո՞րպէս բժշկեցաւ առժամայն։

Եւ ասէ ցնա՝ քաջալերեա՛ց դուստր. հաւատք քո կեցուցին զքեզ՝ ե՛րթ ՚ի խաղաղութիւն։

Եւ մինչդեռ նա խօսէր. գայ ոմն ՚ի տանէ ժողովրդապետին, եւ ասէ ցնա. մեռաւ դուստրն քո, մի ինչ աշխատ առներ զդա։

Իսկ Յիսուս իբրեւ լուաւ պատասխանի ետ նմա եւ ասէ. մի՛ երկնչիր, միայն հաւատա՛ եւ կեցցէ։

Եւ մտեալ ՚ի տունն՝ ո՛չ զոք եթող մտանել. բայց միայն զպետրոս, եւ զյակոբոս. եւ զյովհաննէս եւ զհայր մանկանն եւ զմայր նորա։

Լային ամենեքեան եւ կոծէին զնա։

Եւ նա ասէ. մի՛ լայք զի չէ մեռեալ, այլ ննջէ։

Եւ նոքա ծաղր առնէին զնա, զի գիտէին թէ մեռաւ։

Եւ նորա հանեալ զամենեսին յարտաքս կալաւ զձեռանէ նորա. բարբառեցաւ եւ ասէ. արի՛ կաց մանուկ դու։

Եւ դարձաւ ոգի նորա, եւ կանգնեցաւ վաղվաղակի, եւ հրամայեաց տալ նմա ուտել։

Եւ զարմացան ծնօղքն նորա. եւ նա պատուիրէր մի՛ ումեք ասել որ ինչ եղեւ։

Երր։ կիւ․ Շաբաթի աւուրն։

Տեառն մեր յիսուսի քրիստոսի։

Թ

1 ձղ Եւ կոչեցեալ զերկոտասան առաքեալսն, ետ նոցա զզօրութիւն և իշխանութիւն ՚ի վերայ ամ դիւաց՝ և բժշկել զհիւանդութիւնս։

Բ Եւ առաքեաց զնոսա քարոզել զարքայութիւնն աստուծոյ, և բժշկել զախտաժէտս։

ձէ Բ Եւ ասէ ցնոսա. մի՛ ինչ բառնայք ՚ի ճանապարհի. մի՛ գաւազան. և մի՛ մախաղ մի՛ հաց. և մի՛ արծաթ. և մի՛ երկուս հանդերձս ունիցիք։

Եւ յոր տուն մտանիցէք անդ ագջիք, և անտի գնայցէք։

ձը Բ Եւ որք ոչ ընդունիցին զձեզ. յորժամ ելանիցէք ՚ի քաղաքէն յայնմանէ՝ զփոշի ոտից ձերոց թօթափեսջիք ՚ի վկայութիւն նոցա։

Եւ ելեալ շրջէին ընդ քաղաքս և ընդ գիւղս, աւետարանէին և բժշկէին ընդ ամ տեղիս։ ձթ Բ

Եւ լուաւ հերովդէս չորրորդապետ զգործսն ամենայն՝ և զարմանայր վասն ասելոյն յոմանց։ ղ Բ Թէ յովհաննէս յարեաւ ՚ի մեռելոց. և յոմանց թէ՝ եղիա յայտնեցաւ. և յայլոց՝ թէ մարգարէ ոմն յառաջնոցն յարեաւ։

Եւ ասէ հերովդէս. զյովհաննէս ես գլխատեցի՝ իսկ սա ո՞վ իցէ զորմէ զայսպիսի իրս լսեմ։

Եւ խնդրէր տեսանել զնա։

Դարձան առաքեալքն և պատմեցին նմա զամ զոր արարին։ ղա Բ

Եւ առեալ զնս, խուսեաց առանձինն ՚ի տե- ղբ Բ

Ղ.	Մտ.	Մր.
ձղ	իթ	կթ
ձէ	ծգ	ձր
ձը	ծե	ձե

Ղ.	Մտ.	Մր.	Յ.
ձթ	ծղ	·	
ղ	ծէ	ճխդ	·
ղա	կա	·	·
ղբ	կդ	ճխղ	խէ

զի անապատ քաղաքի միոյ, որում անուն էր Բեթսայիդայ:
Եւ ժողովուրդքն իբրև գիտացին, գնացին զհետ նորա. և ընկալեալ զնս խօսէր ընդ նոսա վասն արքայութեան ա̅յ. և որոց պէտք էին բժշկութեան բժշկէր:
ղդ Ը ԺԲ Եւ օրն սկսաւ տարաժամել. մատեան երկոտասանքն և ասեն ցնա. արձակեա զժողովուրդդ զի երթեալ շուրջ ի գիւղս և յագարակս հանգիցեն, և գտցեն զկերակուր. զի աստ յանապատի տեղւոջ եմք:
Ասէ ցնս. դուք տուք դոցա ուտել:
Եւ նոքա ասեն, ո՛չ գոյ մեր աւելի քան զհինգ նկանակ, և զերկուս ձկունս: բայց եթէ երթիցուք գնեսցուք բաւական ժողովրդեանդ կերակուր. քանզի՝ էին արք իբրև հինգ հազար:
Ասէ ցաշակերտսն. բազմեցուցէք զդոսա դասս դասս, յիսուն յիսուն:
Եւ արարին այնպէս, և բազմեցուցին զամենեսեան:
Եւ առեալ զհինգ նկանակն և զերկուս ձկունսն՝ հայեցաւ յերկինս. օրհնեաց և եբե՛կ և տայր ցաշակերտսն արկանել ժողովրդեանն:
Եւ կերան և յագեցան ամենեքեան. և բարձին զնշխարս կոտորոցն երկոտասան սակառի:

Զորրորդ Ուրբաթի աւուրն.

Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի. Թ

Եւ եղև ի կալն նորա յաղօթս առանձինն. էին ընդ նմա և աշակերտքն նորա: ղդ 18 Ը ԺԸ
Եհարց զնոսա և ասէ. զո՞ ոք ասեն զինէն ժո-

Ղ.	Մտ.	Մ.	Յ
ղդ	կդ	ճխէ	խթ

Ղ.	Մտ.	Մ.	Յ	
ղդ	ձբ	ճկզ	ժե	հգ

զոկովուրդքն՝ թէ իցեմ:
Եւ նոքա պատասխանի
տուեալ՝ ասեն. զՅովհան֊
նէս մկրտիչ, և այլք զԵ֊
ղիայ, իսկ այլք՝ թէ մար֊
գարէ ոք յառաջնոցն յա֊
րեաւ:
Ասէ ցնս. դուք՝ զո՞վ ոք
ասէք զինէն թէ իցեմ,
պատասխանի ետ պետ֊
րոս և ասէ՝ զՔսն այ:
ՂԵ Բ Նա սաստեաց ՚ի նոսա,
և պատուիրեաց մի՛ ու֊
մեք ասել զայն:
Եւ ասէ՝ թէ պարտ է
որդւոյ մարդոյ բազում
չարչարել. և անարգել ՚ի
քահանայապետից և ՚ի
ծերոց և ՚ի դպրաց. և
սպանանել և յերիր ա֊
ւուր յառնել:
ՂԶ Բ Եւ ասէր առ ամենե֊
սեան, եթէ ոք կամի զկնի
իմ գալ. ուրասցի զանձն
և առցէ զխաչ իւր հա֊
նապազ, և եկեսցէ ըզ֊
հետ իմ:

Զի որ կամիցի զանձն
իւր կեցուցանել, կո֊
րուսցէ զնա. և որ կո֊
րուսցէ զանձն իւր վն
իմ՝ կեցուսցէ զնա:
Զի՞նչ օգուտ է մար֊
դոյ, եթէ զաշխարհ շա֊
հեսցի, և զանձն իւր
կորուսցէ, կամ տու֊
ժեսցի:
Զի որ ամօթ համա֊ ՂԷ Բ
րեսցի զիս և զբանս իմ,
զնա՝ և որդի մարդոյ
յամօթ արասցէ, յոր֊
ժամ գայցէ փառօք
իւրովք՝ և հօր՝ և հր֊
րեշտակաց սրբոց:
Բայց՝ արդարև ասեմ ՂԸ Բ
ձեզ. եթէ են ոմանք ՚ի
դոցանէ որ այդր կան՝
որք մի՛ ճաշակեսցեն ըզ֊
մահ, մինչև տեսցեն զար֊
քայութիւն աստուծոյ:
Եւ եղև յետ այսց Ա
բանից՝ իբրև աւուրք
ութ, առեալ զպետրոս
և զյակոբոս և զյով֊

Պ.	Մր	Մ
ՂԵ	ՁԳ	ՃԿԸ
ՂԶ	ՁԵ	ՃՀ

Պ.	Մր	Մ
ՂԷ	ՁԵ	ՂԴ
ՂԸ	ՁԷ	ՃՀԲ

հաննէս՝ ել ՚ի լեառն կալ յաղօթս։

Եւ ՚ի կալ նորա յաղօթս՝ եղեւ տեսիլ երեսաց նորա այլակերպ. եւ փոխեցաւ հանդերձ նորա՝ եւ եղեւ սպիտակ փայլուն։

Եւ ահա արք երկու՝ խօսէին ընդ նմա. որ էին Մովսէս եւ Եղիա՝ երեւեալ փառօք. եւ ասէին զելիցն նորա զոր կատարելոց էր յե̃ղմ։

Իսկ Պետրոս եւ որ ընդ նմայն էին՝ ծանրացեալք ՚ի քնոյ, զարթեան տեսին զփառսն նորա. եւ զերկուս արսն, որ կային առ նմա։

Եւ եղեւ ՚ի մեկնելն նոցա ՚ի նմանէ՝ ասէ Պետրոս ցՅիսուս. վարդապետ՝ բարւոք է մեզ աստ լինել. եւ արասցուք երիս տաղաւարս. մի քեզ, եւ մի Մովսիսի, եւ մի Եղիայի, եւ ոչ գիտէր զինչ խօսէր։

Եւ իբրեւ զայս ասաց՝ եկն ամպ եւ հովանի եղեւ ՚ի վերայ նոցա. եւ երկեան ՚ի մտանելն նոցա ընդ ամպովն։

Ձայն եղեւ յամպոյն եւ ասէ. դա է որդի իմ ընտրեալ՝ դմա լուարուք։

Եւ ընդ լինել բարբառոյն՝ գտաւ Յս միայն. եւ նոքեանք լռեցին. եւ ոչ ումեք պատմեցին յաւուրսն յայնոսիկ եւ ոչ ինչ յորոց տեսինն։

[illegible]

[illegible]

Ծ

Եւ եղեւ ՚ի վաղիւն մինչ իջանէին նոքա ՚ի լեռնէ անտի. ընդ առաջ եղեւ նմա ժողովուրդ բազում։ ղթ 37

Բ

Պ. Մ.

Եւ ահա այր մի ՚ի ժողովրդենէ անտի, աղաղակեաց եւ ասէ վար-

Դարձեալ՝ աղաչեմ զքեզ հայեա՛ց յորդի իմ զի միամօր է ինձ։

Եւ ահա՝ այս հարկանի ՚ի նմա, եւ յանկարծ գոչէ՛. եւ զարկուցանէ զնա եւ թաւալեցուցանէ եւ փրփրեցուցանէ, եւ հազիւ մեկնի ՚ի նմանէ խորտակեալ զնա։

Եւ աղաչեցի զաշակերտսն քո զի հանցեն զնա, եւ ո՛չ կարացին։

Պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ. ո՛վ ազգ անհաւատ եւ թիւր. մինչեւ յե՞րբ եղէց ընդ ձեզ, եւ անսայցեմ ձեզ. մատո՛ այսր զորդին քո։

Եւ մինչդեռ մատչէր՝ զարկոյց զնա դեւն եւ շարժլեաց։

Սաստեաց Յիսուս այսոյն պղծոյ, եւ բժշկեաց զմանուկն. եւ ետ զնա ցհայր իւր։ Ճ

Բ. Եւ զարմանային ամենեքեան ՚ի վերայ մեծամեծացն աստուծոյ։

Եւ ՚ի զարմանալն ամենեցուն ՚ի վերայ ամենայնի զոր առնէր, ասէ ցաշակերտսն իւր. Դի՛ք դուք ՚ի լսելիս ձեր զբանս զայսոսիկ. զի որդի մարդոյ մատնելոց է ՚ի ձեռս մարդկան։ Ճա Բ.

Եւ նոքա ո՛չ գիտէին զբանն, եւ էր ծածկեալ ՚ի նոցանէ զի մի՛ գիտասցեն. եւ երկնչէին հարցանել ցնա վասն բանին այնորիկ։

Եմուտ խորհուրդ ՚ի նոսա՝ թէ ո՞ արդեօք մեծ իցէ ՚ի նոցանէ։ Ճբ Բ. Է.Բ.

Յիսուս իբրեւ ծանեաւ զխորհուրդս սրտից նոցա, ա՛ռ մանուկ մի՝ կացոյց ՚ի մէջ նոցա առ իւր, եւ ասէ ցնոսա. որ ոք ընկալցի զմանուկս զայս յանուն իմ՝ զիս ընդունի. եւ որ զիս ըն-

Պ. Մր
Ճ ՀԵ

Պ. Մր Մ
Ճա ՂԴ ՃՀԴ
Ճբ ՂԵ ՃՀԸ

դաւանիցի, ընդունի զաւ-ուաքինն իմ. զի որ փոքրրիկն է յամենեսին 'ի ձեզ՝ նա եղիցի մեծ։

Ճգ Բ Պատասխանի ետ Յովհաննէս՝ և ասէ. վարդապետ՝ տեսաք զոմն զի յանուն քո դևս հանէր, և արգելաք զնա զի ոչ շրջի ընդ մեզ։

Ասէ ցնոսա Յիսուս. մի՛ արգելուք զնա՝ զի որ ո՛չն է ձեր թշնամի, 'ի մեր կողմն է։

Չորր · Կիւ · Երկքշաբաթի աւուրն ·

Ցեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի·

51 Ճդ Ժ Եւ եղև 'ի կատարել աւուրց վերանալոյն նորա, և ինքն զերեսս հաստատեաց երթալ յԵրուսաղէմ։

Եւ առաքեաց հրեշտակս առաջի երեսաց իւրոց. և երթեալ չոգան մտին 'ի գեօղ մի Սամարացւոց, պատրաստել նմա։

Եւ ոչ ընկալան զնա, զի դէմ եդեալ էր նր երթալ յԵրուսաղէմ։

Իբրև տեսին աշակերտքն՝ Յակոբոս և Յովհաննէս, ասեն. Տէ՛ր՝ կամի՞ս՝ զի ասասցուք և իջցէ հուր յերկնից և սատակեսցէ զնոսա։

Դարձաւ սաստեաց 'ի նոսա և ասէ. ոչ գիտէք որո՞յ հոգւոյ էք դուք։

Զի որդի մարդոյ ոչ եկն զոգիս մարդկան կորուսանել, այլ կեցուցանել։

Եւ գնացին յայլ գեօղ։ Ճե

Եւ մինչդեռ երթային նոքա 'ի ճանապարհի. Ա

ասէ ոմն ցնա՝ եկից զկնի քո ուր վայր և երթայցես։ Լ. Գ

Ասէ ցնա Յիսուս. աղուեսուց որջք գոն, և թռչնոց երկնից դադարք. և որդւոյ մար-

Գ. Մր
Ճգ ղէ
Ճդ ·

Գ. Մ
Ճե կը

դոյ ոչ դոյ՝ ուր դիցէ զգլուխ ։
Ասէ ցմիւս եւս՝ եկ զկնի իմ․ եւ նա ասէ․ տէ՛ր հրաման տուր ինձ երթալ նախ թաղել զհայր իմ ։
Ասէ ցնա Յիսուս․ թո՛ղ զմեռեալսն թաղել զմեռեալս իւրեանց․ եւ դու՝ երթ պատմեա՛ զարքայութիւնն Աստուծոյ ։
ճզ Ասէ եւ այլ ոմն․ եկից
Ժ զկնի քո տէր, բայց նախ հրաման տուր ինձ՝ հրաժարել ՚ի տանէ իմմէ ։
Ասէ ցնա Յիսուս․ ո՛չ ոք արկանէ ձեռն զմաճով, եւ հայիցի յետս եթէ յարմարեալ իցէ արքայութեան Աստուծոյ ։

Չոր Կն․ Չորեքշաբաթի աւուրն ։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ։

Ժ
1 ճէ Յետ այսորիկ երեւե
Ժ ցոյց տէր՝ եւ այլս
ԼԳ եօթանասուն եւ երկուս․

եւ առաքեաց զնոսա երկուս երկուս առաջի իւր, յամենայն քաղաքս եւ ՚ի տեղիս, ուր ինքն երթալոց էր ։
Եւ ասէ ցնոսա, հունձք ճը
բազում են եւ մշակք Ա
սակաւ․ արդ՝ աղաչեցէ՛ք զտէր հնձոց, զի հանցէ մշակս ՚ի հունձս իւր ։
Երթա՛յք, ահա՛ առաքեմ ճթ
զձեզ իբրեւ զգառինս ՚ի Ա
մէջ գայլոց ։
Մի՛ բառնայք քսակ, ճժ
մի՛ մախաղ, մի՛ կօշիկս․ Բ
եւ ՚ի ճանապարհի ումեք ողջոյն մի՛ տայցէք։
Յոր տուն մտանիցէք, ճժա
նախ ասասջիք թէ ողջոյն Ա
տանս այսմիկ։
Եթէ իցէ անդ որդի ողջունի՝ հանգիցէ ողջոյնն ձեր ՚ի վերայ նորա․ ապա թէ ոչ՝ ՚ի ձեզ դարձցի ։
Եւ ՚ի նմին տան ագա ճժբ
նիջիք, ուտիջիք եւ ըմպի

Ղ.	Մտ
ճզ	·
ճէ	·

Ղ.	Մր	Մ
ճը	·	հը
ճթ	·	ճզ
ճժ	ծգ	ձբ
ճժա	·	ձգ
ճժբ	ծդ	ձ

ջիք 'ի նոցանէ . զի ար-
ժանի է մշակն վարձու
իւրոյ։
Մի՛ փոխիցէք 'ի տանէ
'ի տուն։
ճժգ Յոր քաղաք մտանիցէք՝
Ժ· և ընդունիցին զձեզ, ու-
տիջիք զինչ առաջի ձեր
դնիցեն։
Եւ բժշկեսջիք որ 'ի
նմա հիւանդք իցեն. և
ասասջիք նոցա՛ մերձեալ
է 'ի վերայ ձեր արքա-
ութիւնն աստուծոյ։
ճժդ Իսկ յոր քաղաք մտանի-
Բ· ցէք, և ոչ ընդունիցին
զձեզ՝ իբրև ելանիցէք
'ի հրապարակս նորա։
Ասասջիք, և զփոշիս որ
կռուեալ է . 'ի քաղաքէ
ձերմէ յոտս մեր՝ թօ-
թափեսցուք 'ի ձեզ .
բայց զայս գիտասջիք՝
զի մերձեալ է արքա-
ութիւնն աստուծոյ։
Ասեմ ձեզ . զի սոդոմա-
ցւոյ ընդարձակագոյն

լիցի յաւուրն յայնմիկ՝
քան քաղաքին այնմիկ։
Վա՛յ քեզ քորազին . ճժե
վա՛յ քեզ բեթսայիդա. Ե·
զի եթէ 'ի տիւրոս և 'ի
սիդոն եղեալ էին զօ-
րութիւնքն որ եղեն 'ի ձեզ,
վաղո՛ւց ևս արդեօք 'ի
խորգ և 'ի մոխիր նստ-
եալ և ապաշխարեալ էր։
Բայց տիւրոսի և սի-
դոնի ընդարձակագոյն
լիցի 'ի դատաստանի քան
ձեզ։
Եւ դու կափառնաում.
որ մինչև յերկինս բարձ-
րացեալ ես, մինչև 'ի ճժզ
դժոխս իջցես։ Ա.
Որ ձեզ լսէ՝ ինձ լսէ .
և որ զձեզ անարգէ՝ զիս
անարգէ . և որ զիս ա-
նարգէ՝ զառաքիչն իմ
անարգէ . և որ ինձ լսէ՝
լսէ այնմիկ որ առաքեացն ճժէ
զիս։ Ժ·
Դարձան եօթանասուն
և երկուքն խնդութեամբ և

Ղ	Մր	Մ
ճժգ	.	.
ճժդ	ծե	ձե

Ղ	Մր	Մ	Յ
ճժե	.	ճը	.
ճժզ	ղզ .	ղը	ի ճժա
ճժէ	.	.	

ասեն · տր̄ եւ դեւք հնա-
զանդին մեզ յանուն քո:
Եւ ասէ ցնոսա · տեսա-
նէի զսատանայ անկեալ
յերկնից իբրեւ զփայլակն:
Ահա ետու ձեզ իշխա-
նութիւն կոխել զօձս
եւ զկարիճս, եւ զամենայն
զօրութի̄ թշնամւոյն · եւ
ձեզ ոչ ինչ մեղանչիցեն:
Բայց՝ ընդ այն մի՛ խն-
դայք եթէ այսք հնա-
զանդին ձեզ՝ այլ խնդա-
ցէ՛ք, զի անուանք ձեր
ձժը գրեալ են յերկինս:
Ա Ի նմին ժամու ցնծացաւ
յս̄ հոգւովն սրբով, եւ ա-
սէ · գոհանամ զքէն հայր՝
տէր երկնից եւ երկրի,
զի ծածկեցեր զայս յի-
մաստնոց եւ ՚ի գիտնոց, եւ
յայտնեցեր զայս տղա-
յոց · այո՛ հայր՝ զի այսպէս
հաճոյ եղեւ առաջի քո:
ձժթ Ամենայն ինչ տուաւ ինձ
Գ ՚ի հօրէ իմմէ · եւ ոչ ոք գի-
տէ թէ ո՛վ է որդի, եթէ

ոչ հայր · եւ ո՛ է հայր՝ ե-
թէ ո՛չ որդի՝ եւ ում
կամիցի որդին յայտնել:
Եւ դարձեալ առան- ձի
ձինն առ աշակերտսն ա- Ա
սէ · երանի՛ աչաց որ տե-
սանիցեն զոր տեսանէքդ:
Ասեմ ձեզ՝ զի բազում
մարգարէք եւ թագա-
ւորք կամեցան տեսանել
զոր դուքդ տեսանէք,
եւ ոչ տեսին · եւ լսել
զոր լսէքդ, եւ ոչ լուան:

Չորր Կիւր · Երեքշաբաթի աւուրն ·

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս , ժ 25

Եւ ահա յարեաւ ոմն ձխ
օրինական, փորձէր զնա եւ Բ
ասէր · վարդապետ՝ զի՞նչ Լ.Ա
գործեցից զի զկեանսն
յաւիտենականս ժա-
ռանգեցից:
Եւ նա ասէ ցնա · յօրէնս
զի՞նչ գրեալ է ո՞ր-
պէս ընթեռնուս:
Նա պատասխանի ետ եւ

Գ. Մտ. Յ
ձժը ձժ .
ձժթ ձժա լ. ձէ. ձժգ. ձխը

Գ. Մր. Մ
ձխա ձէ ձլգ

ասէ . սիրեսցես զտէր
աստուած քո յամենայն
սրտէ քումմէ, և յամե-
նայն անձնէ քումմէ, և
յամենայն զօրութենէ
քումմէ, և յամենայն մը-
տաց քոց . և զընկեր քո՝
իբրև զանձն քո :
Նա ասէ ցնա . ուղիղ
ետուր զպատասխանիդ՝
զայդ արա և կեցցես :
Նա իբրև կամեցաւ
զանձն արդարացուցանել՝
ասէ ցյիսուս . և ո՞ է իմ
ընկեր :
ՃԻԲ Պատասխանի ետ յիսուս
Ժ և ասէ . այր մի իջանէր
Լ յերուսաղեմէ յերիքով,
և անկաւ 'ի ձեռս աւա-
զակաց, որք մերկացին զնա
և վէրս 'ի վերայ եդին՝
թողին կիսամահ և գը-
նացին :
Դէպ եղև քահանայի
միոջ իջանել ընդ նոյն
ճանապարհ, և տեսեալ
զնա զանց արար :

Նոյնպէս և ղևտացի մի
եկեալ ընդ նոյն տեղի,
ետես և զանց արար :
Սամարացի մի ճանա-
պարհորդեալ . եկն ընդ
նոյն առ նովաւ, և տե-
սեալ զնա գթացաւ :
Եւ մատուցեալ պա-
տեաց զվէրս նորա, ար-
կեալ 'ի վերայ ձէթ և
գինի . և եդեալ 'ի վե-
րայ գրաստու իւրոյ ած
զնա 'ի պանդոկի մի, և
դարմանեաց զնա :
Եւ 'ի վաղիւ անդր
իբրև ելանէր անտի,
հանեալ ետ ցպանդո-
կապետն երկուս դա-
հեկանս, և ասէ . դարման
տար դմա . և զոր ինչ
ծախեսցես 'ի դա՛ 'ի
միւս անգամ գալստեան
իմում հատուցից քեզ :
Ա՛րդ՝ ո՛ յերեցունց 'ի
նոցանէ թուի քեզ մեր-
ձաւոր լեալ անկելոյն
'ի ձեռս աւազակաց :

Դ
ՃԻԲ

Եւ նա ասէ՝ որ արար
զողորմութիւն ՚ի վերայ
նորա։ ասէ ցնա Յիսուս.
երթ և դու արա նոյն
պէս։
Լ.Ը. Եւ եղև ՚ի գնալն նո
ցա, և ինքն եմուտ ՚ի
գեօղ մի. և կին մի
անուն Մարթա ընկալաւ
զնա ՚ի տուն իւրում։
Եւ նորա էր քոյր մի,
որում անունն էր Մա
րիամ. որ և եկն, նըս
տաւ առ ոտսն տեառն,
և լսէր զբանս նորա։
Եւ Մարթա զբաղեալ
էր ՚ի բազում սպասու.
եկն եկաց առ նմա և
ասէ. տէ՛ր՝ ո՞չ ինչ է
փոյթ քեզ՝ զի քոյրդ
իմ միայն եթող զիս ՚ի
սպասու. արդ ասա դմա,
զի օգնեսցէ ինձ։
Պատասխանի ետ նմա
Յիսուս և ասէ. Մարթա՛
Մարթա՛ դու հոգաս և
զբաղում իւիք զբա
ղեալ ես։
Բայց աստ սակաւ ինչ՝
պիտոյ է. Մարիամ մասն
բարի ընտրեաց՝ որ ո՛չ
բարձցի ՚ի նմանէ։

Չորր կիւ. Ներքսմի ասուրն.

Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի. ժա

Եւ եղև և ՚ի տեղ ձիգ 1
ւոջ ուրեք կալ յաղօ Ա.
թս. և իբրև դադա Լ.Բ.
րեաց՝ ասէ ցնա մի յա
շակերտացն իւրոց. տէ՛ր՝
ուսո՛ մեզ յաղօթս կալ,
որպէս Յովհաննէս ուսոյց
աշակերտաց իւրոց։
Ասէ ցնոսա. յորժամ
կայցէք յաղօթս ասաս
ջիք։
Հա՛յր մեր, սուրբ եղիցի
անուն քո. եկեսցէ՛ ար
քայութիւն քո։
Զհաց մեր հանապա
զորդ՝ տո՛ւր մեզ զօր
ըստօրէն։
Եւ թո՛ղ մեզ զմեղս

մեր, զի և մեք թողումք ամենայնի, որ պարտիցի մեզ. և մի՛ տանիր զմեզ ՚ի փորձութիւն:

ձիգ Ժ Եւ ասէ ցնոսա. ո՞վ է ՚ի ձէնջ որոյ իցէ բարեկամ, և երթիցէ առ նա ՚ի մէջ գիշերի՝ և ասիցէ ցնա, բարեկամ տուր ինձ փոխ երիս նկանակս:

Զի բարեկամ իմ, եկն առ իս յուղւոյ. և ոչ ինչ ունիմ դնել առաջի նորա:

Եւ նա ՚ի ներքուստ տայցէ պատասխանի և ասիցէ. մի՛ աշխատ առներ զիս. զի դուրքդ փակեալ են, և մանկունքս ընդ իմ և կան յանկողնի. ոչ կարեմ յառնել և տալ քեզ:

Ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ յարուցեալ տայցէ նմա վասն բարեկամութեանն, սակայն վա՛ ժտութեանն յարուցեալ տացէ նմա զինչ և պիտոյ իցէ:

Եւ ես ասեմ ձեզ. խնդրեցէք՝ և տացի ձեզ, հայցեցէք՝ և գտանիջիք, բախեցէք՝ և բացցի ձեզ: ձիե Ե

Զի ամենայն որ խնդրէ, առնու. և որ հայցէ, գտանէ. և որ բախէ, բացցի նմա:

Ո՞ ոք ՚ի ձէնջ հայր, խնդրիցէ որդի իւր ձուկն, մի թէ փոխանակ ձկանն օձ տայցէ նմա:

Եւ կամ խնդրիցէ ձու՝ մի թէ կարիճ տայցէ նմա:

Իսկ եթէ դուք որ չարքդ էք՝ գիտէք պարգևս բարիս տալ որդւոց ձերոց. որչափ ևս առաւել հայր ձեր յերկնից՝ տացէ բարիս այնոցիկ որ խնդրեն ՚ի նմանէ:

Գ. Ա. ձիգ .   Գ. Ա. ձիե ծգ

Զորր կիւ. Հինգշաբթի աւուրն.

ժա Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

14 ճիդ Եւ հանէր դև մի
Ե համր. և եղև յելանել
Լ. Թ դիւին՝ խօսեցաւ համրն.
և զարմացան ամենայն
ժողովուրդքն:
ճիե Եւ ոմանք 'ի նոցանէ
Բ ասէին բէեղզեբուղաւ
իշխանաւն դիւաց հանէ
դա զդևս:
ճիզ Եւ այլք փորձէին, և
Ե նշան յերկնից խնդրէին
'ի նմանէ:
ճիթ Իսկ նորա գիտացեալ
Բ զխորհուրդս նոցա՝ ասէ
ցնոսա. ամենայն թագա-
ւորութիւն բաժանեալ
յանձն՝ աւերի, և տուն
բաժանեալ յանձն՝ կոր-
ծանի:
Ապա եթէ և սատանայ
բաժանեցաւ յանձնէ՝
զիա՞րդ կայցէ թագաւո-
րութիւն նորա, զի ասէք

զինէն՝ եթէ բէեղզեբուղա-
բուղաւ իշխանաւ դի-
ւաց հանէ դա զդևս:
Եթէ ես բէեղզեբու-
ղաւ հանեմ զդևս՝ որ-
դիքն ձեր իւ հանիցեն.
վասն այդորիկ նոքին ե-
ղիցին ձեր դատաւորք:
Իսկ եթէ մատամբ այ
հանեմ զդևս՝ ապա հա-
սեալ է 'ի վերայ ձեր
արքայութիւն այ:
Յորժամ հզօր, վառեալ
պահիցէ զտուն իւր, 'ի
խաղաղութեան են ինչք
նորա. բայց եթէ հզօրա-
գոյն քան զնա 'ի վերայ
եկեալ յաղթեսցէ նմա՝
զսպառազինութիւն նր
հանէ յոր յուսացեալ
էր՝ և զաւար նորա
բաշխեսցէ:
Որ ո՛չ է ընդ իս՝ հակա-
ռակ իմ է, և որ ո՛չ
ժողովէ ընդ իս՝ ցրուէ:
Յորժամ այսն ելանիցէ ճի
'ի մարդոյ՝ շրջի ընդ ան- Բ

Ղ.	Մտ.	Մր.
ճիդ	.	ճժթ
ճիե	Ը	ճիա
ճիզ	.	ճիե
ճիթ	Ը	ճիբ

Ղ.	Մտ.	Մր.
ճի	ճիթ	

ջրդին տեղիս՝ խնդրէ հանգիստ. և իբրև ոչ գտանէ՝ ասէ, դարձայց անդրէն ՚ի տուն իմ ուստի ելի։

Եւ գայ գտանէ մաքրեալ և յարդարեալ։

Յայնժամ երթայ և առնու եօթն այլ այսս չար ևս քան զինքն, և մտանէ բնակէ անդ. և լինի յետինն մարդոյն այնորիկ չար՝ քան զառաջինն։

Ճլա Ժ. Եւ եղև մինչդեռ խօսէր զայս. ձայն եբարձ կին մի ՚ի ժողովրդենէ անտի և ասէ. երանի է որովայնին որ կրեաց զքեզ. և ստեանցն որք դիեցուցին զքեզ։

Եւ նա ասէ՝ նա երանի այնոցիկ, որ լսեն զբանն աստուծոյ և առնեն զնա։

Ճլբ Բ ԽԸ. Եւ ՚ի դիմել ՚ի վերայ նորա ժողովրդոցն՝ սկսաւ ասել. ազգս այս, ազգ չար է. նշան խնդրէ, և նշան յերկնից ոչ տացի սմա՝ բայց նշանն յովնանու։

Զի որպէս եղև յովնան նշան նինուէացւոց՝ այնպէս եղիցի և որդի մարդոյ ազգիս այսմիկ։

Դշխոյն հարաւոյ յարիցէ ՚ի դատաստանի ընդ արս ազգիս այսորիկ, և դատապարտեսցէ զնոսա. զի եկն ՚ի ծագաց երկրի լսել զիմաստութիւնն սողոմոնի։

Եւ ահա առաւել քան զսողոմոն է աստ։

Արք նինուէացիք յարիցեն ՚ի դատաստանի ընդ ազգիս ընդ այսմիկ, և դատապարտեսցեն զսա. զի ապաշխարեցին ՚ի քարոզութեն յովնանու։

Եւ ահա առաւել քան զյովնան է աստ։

Գ.	ԱԹ
Ճլա	.
Ճլբ	Ճիբ

Հնգերորդ կիրակէ՝ աւուրն.

Ճա Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ.

33 Ճլգ Բ Ոչ ոք լուցեալ ճրագ դնէ ՚ի թաքուստ, և ոչ ընդ գրուանաւ. այլ ՚ի վերայ աշտանակի, զի որ մտանենն լոյս տեսանիցեն:

Ճլդ Ա Ճրագ մարմնոյ ակն է. յորժամ ակնն առատ է՝ ամենայն մարմինն լուսաւոր եղիցի: Իսկ երբ ակնն չար է, և մարմինն խաւարին եղիցի:

Արդ՝ զգուշ լե՛ր գուցէ լոյսդ որ ՚ի քեզ է՝ խաւար իցէ:

Իսկ եթէ մարմինդ քո ամենայն լուսաւոր է, և չգուցէ մասն ինչ խաւարին՝ եղիցի լուսաւոր ամենայն. որպէս յորժամ ճրագն նշուլիւք լուսաւորիցէ զքեզ:

Եւ մինչ խօսէր զայս՝ աղաչէր զնա մի փարիսեցի, զի ճաշ կերիցէ առ նմա: Ճլե ԽԲ

Եւ նա մտեալ բազմեցաւ: Իսկ եւեւ փարիսեցին, զարմացաւ. զի նախ ոչ մկրտեցաւ յառաջ քան զճաշն:

Ասէ ցնա տէր. այժմ դուք փարիսեցիք զարտաքին բաժակին և զսկաւառակին սրբէք, և ներքինն ձեր լի՛ է յափշտակութեամբ և չարութեամբ:

Անմիտք՝ ո՞չ ապաքէն որ զարտաքինն արար՝ և զներքինն նոյն արար:

Բայց ա՛ղէ զարժանն՝ իսկ տո՛ւք ողորմութիւն, և ահա՛ ամենայն սուրբ է ձեր:

Այլ վա՛յ ձեզ փարիսեցւոց. զի տասանորդէք զանանուխ, և զփեգենայ, և զամենայն բանջար. և անցանէք զիրա- Ճլզ Ա ԽԳ

Գ.	Մր	Մ
Ճլգ	ԼԹ	ԼԸ
Ճլդ	.	ԽԷ

Գ.	Մր	Մ
Ճլե	.	Մլգ
Ճլզ	.	Ճլգ

ւամբք եւ զսիրովն ա՟յ
զայս արժան էր առնել,
եւ զայնու ոչ անցանել:
ճլէ Վայ ձեզ փարիսեցւոց
Բ. զի սիրէք զբարձրագահս
՚ի ժողովուրդս, եւ զնախ֊
ողջոյնս ՚ի հրապարակս:
ճլը Վայ ձեզ՝ զի էք դուք
Ա. իբրեւ զգերեզմանս ան֊
յայտս, եւ մարդիկ գնան
՚ի վերայ եւ ոչ գիտեն:
ճլթ Պատասխանի ետ ոմն
Ա. յօրինականացն՝ եւ ասէ.
վարդապետ՝ զայդ բանս
ասելով եւ զմեզ թշնա֊
մանես:
Եւ նա ասէ. եւ ձեզ
վայ օրինականացդ. զի
բառնայք մարդկան բե֊
ռինս դժուարակիրս, եւ
դուք մատամբ միով ՚ի
բեռինս ոչ մերձենայք:
ճխ Վայ ձեզ՝ զի շինէք
Ա. զշիրիմս մարգարէիցն, եւ
հարքն ձեր սպանին զն՟ս:
Ապա ուրեմն՝ վկայէք՝
եթէ կամակիցք էք գոր֊
ծոց հարցն ձերոց. զի նո֊
քա կոտորեցին զնոսա,
եւ դուք զգերեզմանս
նոցա շինէք:
Վասն այնորիկ իմաս֊ ճխա
տութիւնն աստուծոյ ա֊ Ա.
սաց. առաքեցից ՚ի նո֊
սա մարգարէս եւ առա֊
քեալս. եւ ՚ի նոցանէ
սպանանիցեն, եւ հալա֊
ծիցեն:
Զի խնդրեսցի արիւն
ամենայն մարգարէից՝
հեղեալ ՚ի սկզբանէ
աշխարհի յազգէ յայդ֊
մանէ:
Յարենէն աբէլի, մինչեւ
ցարիւնն զաքարիայ կո֊
րուսելոյ ընդ սեղանն եւ
ընդ տաճարն. այո, ա֊
սեմ ձեզ՝ խնդրեսցի
յազգէ յայդմանէ:
Վայ ձեզ օրինակա֊ ճխբ
նացդ. զի թաքուցանէք Ա.
զփականս գիտութե՟ դուք
ոչ մտանէք, եւ որ մտա֊
նելոցն էն, արգելուք:

Ղ.	Մտ.	
ճլէ	ճլէ	մխթ
ճլը	ճլթ	
ճլթ	մխը	
ճխ	մլը	

Ղ.	Մր.	Մ.
ճխա	մխ	
ճխբ	.	մլը

Եւ ’ի խօսելն զայս ընդ
Ճխդ առ նոսա առաջի ամե-
Ժ. նայն ժողովրդեանն՝ զա-
մօթի հարկանէին ։
Եւ սկսան դպիրքն եւ
փարիսեցիք զչարել եւ
գրգռել ընդ նմա վասն
բազում իրաց ։
Եւ սպասել որսալ բան
ինչ ’ի բերանոյ նո-
րա զի չարախօսեսցեն
զնմանէ ։
ԺԲ 1 Որովք ’ի կուտել բիւ-
րաւորաց ժողովրդեանն՝
մինչեւ կոխել զմիմեանս ։
Ճխդ Սկսաւ ասել ցաշակեր-
Բ. տսն իւր . Նախ զգոյշ լե-
Խ Գ. րուք անձանց ’ի խմո-
րոյ փարիսեցւոցն , որ է
կեղծաւորութիւն ։
Ճխե Զի ո՛չ ինչ է՛ ’ի ծա-
Ա. ծուկ՝ որ ո՛չ յայտնես-
ցի , եւ գաղտնի , որ ո՛չ
ծանիցի ։
Վասն զի զոր ինչ ա-
սիցէք ’ի խաւարի , լսելի
լիցի ’ի լոյս . եւ զոր յուն-
կանէն խօսեցարուք ’ի
շտեմարանս , քարոզես-
ցի ’ի վերայ տանեաց ։
Բայց ձեզ ասեմ սի-
րելեաց իմոց . մի՛ զար-
հուրիցէք յայնցանէ որ
սպանանեն զմարմին , եւ
յետ այնորիկ աւելի ինչ
ո՛չ ունիցին առնել ։
Այլ ցուցից ձեզ յում-
մէ՛ երկնչիցէք . երկե-
րուք յայնմանէ , որ յետ
սպանանելոյ ունի զիշ-
խանութիւն արկանել
’ի գեհեն , այո՛ ասեմ
ձեզ յայնմանէ երկե-
րո՛ւք ։
Ո՛չ ապաքէն հինգ ձագ
երկուց դանգաց վաճա-
ռի . եւ մի՛ ’ի նոցանէ ո՛չ
է մոռացեալ առաջի
աստուծոյ ։
Այլ ձեր եւ ամենայն
իսկ հեր գլխոյ թուեալ
է . մի՛ երկնչիք , զի քան
զբազում ձագս լաւ-
էք դուք ։

Պ.	Ա.	Ա.
Ճխգ	.	.
Ճխդ	ՀԹ	Ճկդ
Ճխե	ՂԴ	

Ասեմ ձեզ. զի ամենայն որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան՝ և որդի մարդոյ խոստովանեսցի զնմանէ առաջի հրեշտակաց աստուծոյ.

Ճխզ Բ. Իսկ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան՝ ուրացեալ լիցի առաջի հրեշտակաց աստուծոյ:

Ճխէ Բ. Եւ ամենայն որ ասէ բան զորդւոյ մարդոյ՝ թողցի նմա, բայց որ զհոգիին սուրբ հայհոյեսցէ, մի՛ թողցի նմա:

Ճխը Բ. Այլ յորժամ տանիցին զձեզ 'ի ժողովուրդս և 'ի պետութիւնս, և յիշխանութիւնս մի՛ հոգայցէք որպէս թէ զի՞նչ պատասխանի տայցէք, կամ զի՞նչ ասիցէք:

Զի հոգին սուրբ՝ ուսուսցէ՛ ձեզ 'ի նմին ժամու՝ զի՞նչ պարտ իցէ խօսել:

Չնդերը Աւրա Արփուշար աւուրն.

Աս. տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Ասէ ոմն 'ի ժողովրդենէն ցնա վարդապետ՝ ասա՛ ցեղբայր իմ բաժանել ընդ իս զժառանգութիւնն: Ճխթ Ժ. ԽԱ

Եւ նա՝ ասէ ցնա. այր դու՝ ո՞ կացոյց զիս դատաւոր կամ բաժանարար 'ի վերայ ձեր:

Եւ ասէ ցնոսա. տեսէք և զգոյշ լերո՛ւք յամենայն ագահութենէ. զի ո՛չ եթէ 'ի մըթերից ընչից ուրուք՝ իցեն կեանք նորա:

Խօսեցաւ առ նս առակ մի՝ և ասէ. առն ուրումն մեծատան ետուն անդք առհմականս: ԽՕ.

Եւ խորհէր 'ի միտս իւր և ասէր. զի՞ գործեցից՝ զի ո՛չ գոյ տեղի ուր ժողովեցից զարդիւնս իմ:

Ղ.	Մր.	Մ.	Ղ.
Ճխզ	ձղ	ղգ	Ճխթ
Ճխէ	լէ	Ճիգ	
Ճխը	Ճխա	ձը	

Եւ ասէ՝ գիտեմ զինչ արարից․ քակեցից զշտեմարանս իմ, և ես մեծամեծս շինեցից․ և անդր ժողովեցից զցորեան և զամենայն բարութիւնս իմ։

Եւ ասացից ցանձն իմ․ անձն՝ ունիս բազում բարութիւնս․ համբարեալ ամաց բազմաց․ հանգի՛ր՝ կե՛ր ա՛րբ և ուրախ լեր։

Ասէ ցնա Աստուած․ անմիտ՝ յայսմ գիշերի զոգիդ ՚ի քէն ՚ի բաց պահանջիցեն․ իսկ զոր պատրաստեցերն՝ ո՞ւմ լինիցի։

Նոյնպէս և որ գանձէ անձին, և ո՛չ յաստուած մեծանայցէ։

Ասէ ցաշակերտսն իւր․
Ճզ. վասն այսորիկ ասեմ
Ն. ձեզ․ մի՛ հոգայք ընդ
ոգւոյ՝ թէ զինչ ուտի-
ցէք․ և մի՛ ընդ մարմնոյ
թէ զինչ զգենուցուք․

Զի ոգի առաւել է քան զկերակուր, և մարմին քան զհանդերձ։

Հայեցարո՛ւք ընդ ագռաւս՝ զի ո՛չ սերմանեն և ո՛չ հնձեն, որոց ո՛չ գոն շտեմարանք՝ և ո՛չ համբարանոցք, և աստուած կերակրէ զնոսա․ ո՞րչափ ևս առաւել ըզձեզ․ որ լաւէք քան զթռչունս։

Ո՞վ ՚ի ձէնջ առ ՚ի հոգալն, կարիցէ՛ յաւելուլ ՚ի հասակ իւր կանգուն մի։

Իսկ արդ՝ եթէ ՚ի փոքուն չէք բաւական՝ վս̃ այլոցն զի՞ հոգայցէք։

Հայեցարո՛ւք ընդ շուշանն՝ ո՞րպէս աճէ, ո՛չ ջանայ՝ և ո՛չ նիւթէ․ ասեմ ձեզ՝ և ո՛չ սողոմոն յամենայն փառսն իւր, զգեցաւ իբրև զմի՛ ՚ի նոցանէ։

Ղ. Մտ.
Ճզ. իթ

Իսկ՝ եթէ զխոտն որ այսօր ՚ի բացի է և վաղիւն ՚ի հնոց արկանելի, աստուած այնպէս զգեցուցանէ՝ ո՛րչափ ևս առաւել զձեզ թե՛րահաւատք։

Եւ դուք մի՛ խնդրէք զի՞նչ ուտիցէք կամ զինչ ըմպիցէք, և մի՛ զբաղնուք։

Զի զայն ամենայն հեթանոսք աշխարհի խնդրեն։

Բայց ձեր հայրն՝ գիտէ զի պիտոյ է այն ձ̃մ։

Բա՛յց՝ խնդրեցէ՛ք նախ զարքայութիւնն ն̃յ. և այն ամենայն յաւելցի ձեզ։

Հինգերր · կիւ · Երեքշաբաթի աւուրն ·

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ ·

ճձա Ժ Մի՛ երկնչիր հօտ փոքրիկ՝ զի հաճեցաւ հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւնն։

Վաճառեցէ՛ք զինչս ձեր, և տո՛ւք ողորմութիւն։ ճձբ Բ

Եւ արարէ՛ք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ՝ գանձ անպակաս յերկինս. ուր ո՛չ գող մերձենայ՝ և ո՛չ ցեց ապականէ։ ճձգ Ե

Զի ուր գանձն ձեր է անդ և սիրտք ձեր եղիցին։

Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս, և ճրագունք լուցեալք. ճձդ Ժ

Եւ դուք նմանօղք մարդկան, որ ակն ունիցին տեառն իւրեանց թէ ե՞րբ դառնայցէ ՚ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ և բախիցէ՝ վաղվաղակի բանայցեն նմա։

Երանի՛ իցէ ծառայիցն այնոցիկ զորս եկեալ տ̃րն գտցէ՛ արթունս։ ճձե Ե

Ամէն ասեմ ձեզ. զի գօտի ընդմէջ ածցէ, և բազմեցուսցէ զն̃ս, և ան-

Ղ		
ճձա		

Ղ	Մր	Մ
ճձբ	ճլ	ճլէ
ճձգ	.	խղ
ճձդ	.	.
ճձե	.	կզ

ցեալ պաշտիցէ զնոսա։
Եւ եթէ յերկրորդ՝
կամ յերրորդ պահու
եկեսցէ, և գտցէ՝ այն-
պէս, երանելի են ծա-
ռայքն այնոքիկ։
ՃԺԶ Բայց զայն գիտասջիք
Բ եթէ գիտէր տանուտէրն
յորում ժամու գող
գայ, հսկէր և չտայր թոյլ
ական հատանել ՚ի տան
իւրում։
Եւ դուք՝ եղերո՛ւք
պատրաստք՝ զի յորում
ժամու ո՛չ կարծիցէք
գայ որդի մարդոյ։
ՃԺԷ Ասէ Պետրոս. Տէ՛ր առ
Ա մե՞զ ասացեր զառակդ
զայդ՝ թէ առ ամենեսին։
Եւ ասէ Տէր. ո՞վ իցէ
հաւատարիմ տնտես և
իմաստուն, զոր կացոյց
Տէր իւր ՚ի վերայ գեր-
դաստանի իւրոյ, տալ ՚ի
ժամու զկերակուրս։
Երանի իցէ ծառային այն-
միկ, զոր եկեալ Տէր իւր
գտանիցէ արարեալ այն-
պէս
Ճշմարիտ ասեմ ձեզ. զի ՃԺԸ
ի վերայ ամենայն ընչից Ա
իւրոց կացուսցէ զնա։
Ապա թէ ասիցէ ծառայն
այն ՚ի սրտի իւրում, յա-
մէ Տէր իմ ՚ի գալ. և
սկսանիցի հարկանել,
զծառայս և զաղախ-
նեայս, ուտել և ըմպել
և արբենալ։
Եկեսցէ՛ Տէր ծառային
այնորիկ. յաւուր յո-
րում ակն ո՛չ ունիցի. և
՚ի ժամու, յորում ո՛չ
գիտիցէ. ընդ մէջ կտրես-
ցէ զնա, և զմասն նորա
ընդ անհաւատս դիցէ։
Եւ ծառայ որ գիտիցէ ՃԺԹ
զկամս տեառն իւրոյ, և Ժ
ո՛չ պատրաստեսցէ ըստ
կամացն նորա՝ արբցէ գան
բազում։
Եւ որ ոչն գիտիցէ, և
արժանի գանի ինչ գոր-
ծիցէ արբցէ գան սակաւ։

Ղ.	Մր	Մ
ՃԺԶ	ՃԺԵ	ՄԿԴ
ՃԺԷ	.	ՄԿԵ

Ղ.	Մտ
ՃԺԸ	ՄԿԷ
ՃԺԹ	.

Ամենայնի որում շատ տո-
ւաւ, շատ խնդրեսցի 'ի
նմանէ. և որում բա-
զում աւանդեցաւ, ա-
ռաւել ևս պահանջես-
ցեն 'ի նմանէ:

Հինգերր Կիրա · Չորեքշա աւուրն ·

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ ·

Ճկ Հուր եկի արկանել
Ա յերկիր. և զի՞նչ. կամիմ
թէ արդէն իսկ բորբո-
քէր. և մկրտութիւն մի
ունիմ մկրտել, և զիա՞րդ,
փութամ մինչև կատա-
րեսցի:
Համարիք եթէ խաղա-
ղութիւն եկի տալ յեր-
կիր. ո՛չ՝ ասեմ ձեզ,
այլ բաժինս:
Զի եղիցին յայսմհե-
տէ հինգ 'ի տան միում
բաժանեալք, երեքն՝ յեր-
կուց, և երկուքն՝ յերից:
Բաժանեսցի հայր՝ յորդ-
ւոյ, և որդի 'ի հօրէ.
մայր 'ի դստերէ, և
դուստր 'ի մօրէ. սկե-
սուր 'ի հարսնէ, և
հարսն 'ի սկեսրէ իւրմէ:
Ասաց և ցժողովուրդսն Ճկա
յորժամ տեսանիցէք Ժ
ամպ ծագեալ յարև-
մտից, իսկոյն ասէք՝ թէ
անձրև գայ, և լինի
այնպէս:
Եւ յորժամ հարաւ
շնչեալ, ասէք թէ խոր-
շակ լինի, և լինի այնպէս:
Կե՛ղծաւորք՝ զերեսս
երկնի և երկրի գիտէք
փորձել, իսկ զժամա-
նակս զայս զիա՞րդ ո՛չ
փորձէք:
Ընդէ՞ր և յանձանց իսկ՝
ո՛չ ընտրէք զարժանն:
Յորժամ երթայցես ընդ Ճկբ
ոսոխի քում առ իշխանն, Ա
'ի ճանապարհի տուր
զհաշիւն զերծանել 'ի
նմանէ. զի գուցէ քար-
շիցէ զքեզ առ դա-
տաւորն, և դատաւորն

Ղ.	Մտ
Ճկ	լե

Ղ.	Մտ
Ճկա	·
Ճկբ	ԼԳ

մատնիցէ դահճի, եւ դահճին արկանիցէ ի բանտ. ասեմ քեզ, ոչ ելանիցես անտի մինչեւ հատուցանիցես զյետին բնիոնն։

ժգ 1 Եւ էին ոմանք ի նմին ժամանակի, եւ պատմէին նմա վասն Գալիլեացւոցն, որոց զարիւնն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա։

Պատասխանի ետ եւ ասէ ցնոսա. Համարիք եթէ այնք Գալիլեացիք եղեն մեղաւորք քան զամենայն Գալիլեացիս, զի զայնպիսի անցս կրեցին։

Ոչ, ասեմ ձեզ. այլ եթէ ոչ ապաշխարիցէք, ամենեքին նոյնպէս կորնչիջիք։

Կամ նոքա ութուտասանքն, յորոց վերայ անկաւ աշտարակն ի Սելովամ, եւ սպան զնոսա. համարիք, թէ նոքա պարտապանք եղեն քան զամենայն մարդիկ որ բնակեալ են յԵրուսաղէմ։

Ոչ, ասեմ ձեզ. այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, ամենեքեան նոյնպէս կորնչիջիք։

Ասաց եւ զառակս զայս. Թզենի մի էր ուրումն տնկեալ յայգւոջ իւրում. եւ եկն խնդրել զպտուղ ի նմանէ, եւ ոչ եգիտ. ձկդ Ժ. ԽԲ.

Ասէ ցայգեգործն. Ահա՛ երեք ամք են յորմհետէ գամ խնդրել զպտուղ ի թզենւոջդ, եւ ոչ գտանեմ. արդ՝ կորեա՛ զդա. ընդէ՞ր եւ զերկիրդ խափանէ։

Նա պատասխանի ետ եւ ասէ. Տէր, թո՛ղ զդա այսամ եւս, մինչեւ շուրջ զդովաւ բրեցից եւ արկից զաղբ. թերեւս արասցէ պտուղ. ապա թէ ոչ, յամէ եւս հատցես զդա։

Գ.
ձկդ

[illegible]

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ։

ՃԿԴ Եւ ուսուցանէր ՚ի միում ՚ի ժողովրդանոցացն ՚ի շաբաթս ։
Եւ ահա կին մի զոր ունէր այս հիւանդութեան ամս ութուտասն. եւ էր կորկամեալ, եւ ո՛չ կարէր ամենեւին ՚ի վեր հայիլ ։
Եւ տեսեալ զնա Յիսուսի կոչեաց առ ինքն. եւ ասէ ցնա՝ կին դու արձակեալ ես ՚ի հիւանդութենէ քումմէ ։
Եւ եդ ՚ի վերայ նորա ձեռն. եւ առ ժամայն ուղղեցաւ եւ փառաւոր առնէր զաստուած ։
ՃԿԵ Պատասխանի ետ ժողո-
Բ վրդապետն զայրացեալ՝ թէ ընդէ՞ր ՚ի շաբաթու բժշկեաց Յիսուս ։
Եւ ասէ ցժողովուրդն՝ վեց օր է՝ յորս արժան է գործել, յայնս եկայք եւ բժշկեցարո՛ւք՝ եւ մի յաւուր շաբաթու ։
Պատասխանի ետ նմա տէրն եւ ասէ. կե՛ղծաւորք իւրաքանչիւր ոք ՚ի ձէնջ ՚ի շաբաթու ո՞չ արձակէ զեզն իւր՝ կամ զէշ ՚ի մսրոյն, եւ տանի տայ ջուր ։
Իսկ այս դուստր աբրահամու էր՝ զոր կապեաց սատանայ ահաւադիկ զութուտասն ամ, ո՞չ էր արժան արձակիլ ՚ի կապանաց անտի ՚ի շաբաթու ։
Եւ զայս իբրեւ ասաց՝ ՃԿԶ
յամօթ լինէին ամենե- Ժ
քին, որ հակառակն կային նմա ։
Եւ ամենայն ժողովուրդն ուրախ լինէր ՚ի վերայ ամենայն փառաւորութեանցն՝ որ գործէին ՚ի նմանէ ։ ՃԿԷ
Եւ ասէր. ո՞ւմ նման է Բ
Օ

Պ.			Պ.	Մր	Մ.
ՃԿԵ			ՃԿԶ	.	.
			ՃԿԷ	ԽԴ	ՃԼԵ

արքայութիւն Աստու-
ծոյ, եւ որո՞ւմ նմանութե
նմանեցուցից զնա:
Նման է հատոյ մանան-
խոյ. զոր առեալ մար-
դոյ ա՛րկ ՚ի պարտէզ իւր.
աճեաց եւ եղեւ ծառ.
եւ թռչունք երկնից բնա-
կեալ էին յոստս նորա:
ճկ Եւ դարձեալ ասէ. ո՞ւմ
Ն. նմանեցուցից զարքայու-
թիւնն Աստուծոյ:
Նման է խմորոյ. զոր ա-
ռեալ կնոջ՝ թաքոյց
յալեւր երից գրուաց,
մինչեւ խմորեցաւ ամ:

Հինգեր Կիւ. Մ. ըրամժի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

ժգ/22
ճկթ Եւ շրջէր ընդ քաղա-
Բ. քս, եւ ընդ գեօղս ու-
սուցանէր, եւ ճանա-
ԾՄ. պարհ արարեալ յեմ:
ճհ Ասէ ոմն ցնա. տէր՝ եթէ
Ն. սակաւք իցեն՝ որ ապ-
րելոց իցեն:

Եւ նա ասէ ցնոսա. ջա-
նացարո՛ւք մտանել ընդ
դուռն նեղ. ասեմ ձեզ՝
զի բազումք խնդրեսցեն
մտանել եւ ո՛չ կարասցեն:
Յորմէ հետէ մտցէ տա- ճհա
նուտէրն եւ փակեսցէ Ն.
զդուռն. եւ սկսանիջիք
կալ արտաքոյ եւ բախել
զդուռնն, եւ ասել. տէ՛ր
տէ՛ր՝ բա՛ց մեզ. եւ պա-
տասխանի տուեալ ասի-
ցէ ձեզ. ո՛չ գիտեմ
զձեզ ուստի էք:
Յայնժամ սկսանիջիք ա-
սել. կերաք առաջի քո
եւ արբաք՝ եւ ՚ի հրա-
պարակս մեր ուսուցեր:
Եւ ասիցէ ձեզ. ո՛չ գի-
տեմ զձեզ ուստի էք.
՚ի բաց կացէք յինէն
ամենայն մշակք անի-
րաւութեան:
Անդ եղիցի լալ եւ կրճել ճհբ
ատամանց. յորժամ տե- Ն.
սանիցէք զաբրահամ եւ
զիսահակ եւ զյակոբ՝ եւ

Գ.	Մր	Մ
ճկ	.	ճլ
ճկթ	ծբ	հղ
ճհ	.	ծե

Գ.	ՄԹ
ճհա	կ
ճհբ	կե

զա̃մ մարգարէս յար-
քայութեանն ա̃յ, և զձեզ
հանեալ արտաքս :
Եւ եկեսցեն յարևե-
լից, և յարևմտից, 'ի
հիւսիսոյ, և 'ի հարաւոյ՝
և բազմեսցին յարքա-
յութեան աստուծոյ :
ձհգ Եւ ահա յետինք՝ որ
Բ եղիցին առաջինք. և իցեն
առաջինք՝ որ լինիցին
յետինք :
ձհդ Ի նմին աւուր մատեան
ոմանք փարիսեցիք, և
Ժ ասեն ցնա, ել և գնա
ԾԲ աստի, զի հերովդէս կամի
սպանանել զքեզ :
Եւ նա ասէ ցնոսա. եր-
թա́յք ասացէք աղուե-
սուն այնմիկ. ահաւասիկ
հանեմ դևս, և բժշ-
կութիւնս կատարեմ այ-
սօր և վաղիւ՝ և յերիր
աւուր կատարիմ :
Բայց պարտ է այսօր և
վաղիւ, և 'ի միւսում
աւուր գնալ. զի ո́չ է
մարթ մարգարէի կոր-
նչել արտաքոյ քան զեէ̄մ :
Երուսաղէմ, Երէ̄մ, որ ձհե
կոտորէիր զմարգարէսն, և Ն
քարկոծ առնէիր զառա-
քեալսն առ քեզ. քանի̃ցս
անգամ կամեցայ ժողո-
վել զորդիս քո̀ որպէս
հաւ զձագս իւր ընդ
թևովք՝ և ո́չ կամեցայք:
Ահա թողեալ լիցի ձեզ
տուն ձեր,
Բայց ասեմ ձեզ՝ եթէ
ո́չ ևս տեսանիցէք զիս
մինչև ասիցէք օրհնեալ
եկե̄լն յանուն տեառն:

Հնգերորդ կիւ. Հարանց ի աւուրն.

Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի. ժդ

Եւ եղև 'ի մտանելն ձհզ
նորա 'ի տուն ուրուք̃ Ն
իշխանացն փարիսեցւոց ԾԴ
'ի շաբաթու ուտել հաց.
և նոքա սպասէին նմա:
Եւ ահա այր ոմն էր

անդ ջրգողեալ առաջի
նորա։
ճհէ Պատասխանի ետ Յիսուս
Ժ. եւ ասէ ցօրինաւորսն եւ
ցփարիսեցիս. եթէ ար-
ժա՞ն իցէ ՚ի շաբաթու
բժշկել։
Եւ նոքա լուռ եղեն.
եւ բուռն հարեալ զնո-
րանէ բժշկեաց զնա. եւ
արձակեաց։
Եւ ասէ ցնոսա. ո՞յր ու-
րուք ՚ի ձէնջ, էշ կամ
եզն անկանիցի ՚ի ջրհոր,
եւ ո՛չ վաղվաղակի հա-
նիցէ զնա յաւուր շա-
բաթու։
Եւ ո՛չ կարացին տալ
նմա պատասխանի առ այն։
ճհը Ասաց եւ առ կոչնականսն
Ժ. առակ մի. հայեցեալ
Ն. Գ. թէ զի՛արդ բարձրնտիր
լինէին՝ ասէ ցնոսա։
Յորժամ կոչիցէ ոք զք-
քեզ ՚ի հարսանիս, կամ
՚ի կոչունս, մի՛ բազմիցիս
յառաջին բարձին. գու-
ցէ պատուականագոյն եւս
քան զքեզ իցէ կոչե-
ցեալն ՚ի նմանէ։
Եւ եկեալ որ զքեզն
եւ զնա կոչեաց՝ ասիցէ
ցքեզ՝ տո՛ւր սմա տեղի.
եւ ապա սկսանիցիս ամօ-
թով զյետին տեղին
ունել։
Այլ յորժամ կոչիցիս՝
երթիցես բազմեսցիր ՚ի
յետնին տեղւոջ. զի յոր-
ժամ գայցէ որ կոչեացն
զքեզ, ասիցէ ցքեզ՝ բա-
րեկամ ՚ի վեր մատիր.
յայնժամ եղիցին քեզ
փառք առաջի բարձակ-
ցացն քոց։
Զի ամենայն որ բարձ- ճհթ
րացուցանէ զանձն՝ խո- Ա.
նարհեսցի. եւ որ խո-
նարհեցուցանէ զանձն
բարձրասցի։
Ասէ եւ ցկոչնատէրն. յոր- ճձ
ժամ առնիցես ճաշ Ժ.
կամ ընթրիս՝ մի՛ կոչեր
զբարեկամս քո, եւ մի՛

զեղբարս քո, և մի՛ զազգականս քո, և մի՛ զդրացիս քո, և մի՛ զմեծամեծս. զի մի՛ և նոքա փոխարէն կոչեսցեն ըզքեզ, և լինիցի քեզ հատուցումն:

Այլ յորժամ առնիցես ընդունելութիւն՝ կոչեա՛ զաղքատս, և զխեղս, և զկաղս, և զկոյրս:

Եւ երանելի լինիցիս. զի ո՛չ ունին փոխարէն հատուցանելոյ քեզ. և հատուսցի քեզ փոխարէն 'ի յարութեան արդարոց:

Իբրև լուաւ զայս ոմն 'ի բազմականացն՝ ասէ ցնա երանի, որ կերիցէ ճաշ յարքայութե̃ն ա̃յ:

ճձա

Եւ նա ասէ. այր ոմն գործեաց ընթրիս, և հրաւիրեաց զբազումս:

Եւ

Յեւ

Եւ առաքեաց զծառայ իւր 'ի ժամու ընթրեացն կոչել զհրաւիրեալսն. թէ եկայք, զի ահաւասիկ պատրաստ է ամենայն ինչ:

Եւ սկսան մի ըստ միոջէ ամենեքեան հրաժարել:

Առաջինն ասէ. ագարակ գնեցի, և հարկ է ելանել տեսանել զնա. աղաչեմ զքեզ կա՛լ զիս հրաժարեալ:

Եւ միւսն ասէ. լուծս հինգ եզանց գնեցի, և երթամ փորձել զնոսա. աղաչեմ զքեզ կա՛լ զիս հրաժարեալ:

Եւ միւսն ասէ. կին ածի, և վասն այնորիկ ո՛չ կարեմ գալ:

Եւ եկեալ ծառայն պատմեաց զայն տեառն իւրում:

Յայնժամ բարկացեալ տանուտէրն ասէ ցծառայն իւր. ե՛լ վաղվաղակի 'ի հրապարակս և 'ի փողոցս քաղաքիդ՝ և զաղքատս, և զխեղս, և

զկաղս, եւ զկոյրս, մոյծ այսր։
Եւ ասէ ծառայն. տէր՝ եղեւ զոր հրամայեցերն, եւ կայ եւս տեղի։
Եւ ասէ տէրն ցծառայն. ե՛լ 'ի ճանապարհս եւ 'ի ցանգս, եւ արա՛ այսր մտանել զի լցցի տուն իմ. ասեմ ձեզ զի ոչ ոք յայնց կոչեցելոց ճաշակեսցէ յընթրեաց իմոց։

Վեցերորդ կիւրակէի աւուրն.

ժդ Ընդ Տեառն մերոյ յսի քսի.

ճձբ Եւ երթային ընդ նմա ժողովուրդք բազումք.
Ա դարձաւ եւ ասէ ցնոսա։
Եթէ ոք գայ առ իս եւ ո՛չ ատեայ զհայր իւր եւ զմայր, եւ զկին իւր, եւ զորդիս, եւ զեղբարս, եւ զքորս. նաեւ զանձն՝ ո՛չ կարէ իմ աշակերտ լինել։
Զի որ ո՛չ բառնայ զխաչ իւր եւ գայ զկնի իմ, ո՛չ կարէ իմ աշակերտ լինել։
Ո՞վ ոք 'ի ձէնջ կամիցի շինել աշտարակ, եւ ո՛չ նախ նստեալ համարիցի զծախսն եթէ ունիցի բաւական 'ի կատարումն։ ճձգ
Զի գուցէ՛ իբրեւ արկանիցէ զհիմն եւ ո՛չ կարասցէ կատարել. ամենեքեան որք տեսանիցեն՝ սկսանիցին ծաղր առնել զնա։
Եւ ասել՝ եթէ այս այր՝ սկսաւ շինել եւ ոչ կարաց կատարել։
Կամ ո՞ր թագաւոր երթեալ տայցէ պատերազմ ընդ այլում թագաւորի, եւ ո՛չ նստեալ նախ խորհիցի եթէ կարող իցէ տասն հազարաւ զդէմ ունել այնորիկ, որ գայցէ՛ 'ի վերայ նր քսան հազարաւ։
Ապա թէ ո՛չ՝ մինչդեռ հեռագոյն իցէ, հրեշտակութիւն առաքեալ, ա-

Պ. ՄԹ ճձբ ղւ

Պ. ճձգ

ղաչեսցէ ՚ի խաղաղութին:
ճձդ Արդ՝ այսպէս ամենայն
Ժ ոք ՚ի ձէնջ որ ոչ հրա-
ժարեսցէ յամենայն ըն-
չից իւրոց՝ ո՛չ կարէ իմ
աշակերտ լինել:
ճձե Բարւոք է աղ. ապա
Բ թէ աղն անհամեսցի՝ իւ
համեմեսցի:
Ո՛չ յերկիր՝ և ո՛չ յաղ-
բէ պիտանացու, այլ ըն-
կենուլ զնա արտաքս. որ
ունիցի ականջս լսելոյ
լուիցէ:
ճձզ Եւ էին մերձ առ նա
Բ ամ մաքսաւորք և մե-
ղաւորք լսել ՚ի նմանէ:
Տրտնջէին փարիսեցիքն
և դպիրքն ասէին. ըն-
դէ՛ր սա զմեղաւորս ըն-
դունի՝ և ուտէ՛ ընդ նս:
ճձէ Ասաց առ նոսա զառակս
Ժ զայս. ո՞վ ոք իցէ ՚ի ձէնջ
ՆԲ մարդ՝ որոյ իցէ հարիւր
ոչխար՝ և կորուսանիցէ՛
մի ՚ի նոցանէ. ո՞չ թո-
ղուցու զիննսուն և զինն

յանապատին, և երթայցէ՛
զհետ կորուսելոյն մինչև
գտանիցէ՛ զնա:
Եւ իբրև գտանէ՛ դնէ՛
զնա ՚ի վերայ ուսոց իւ-
րոց խնդալով:
Եւ երթայ ՚ի տուն, կո-
չէ՛ զբարեկամս և զդրա-
ցիս, և ասէ ցնոսա. ու-
րախ եղերո՛ւք ընդ իս՝ զի
գտի՝ զոչխարս իմ զկո-
րուսեալն:
Ասեմ ձեզ. զի այսպէս
է՛ ուրախութի յերկինս
վասն միոյ մեղաւորի
որ ապաշխարիցէ՝ քան
ինննսուն և ինն արդարոց
որոց չիցէ՛ պիտոյ ապաշ-
խարութիւն:
Կամ ո՞ իցէ կին՝ որոյ ճձը
իցեն դրամք տասն. և ե- Բ
թէ կորուսանիցէ՛ դրամ
մի՝ ո՞չ լուցանիցէ ճրագ,
և ածիցէ՛ աւել ՚ի տան,
և խնդրիցէ ստէպ մինչև
գտանիցէ:
Եւ իբրև գտանէ՝ կոչէ՛

Գ.	Մտ.	Մ
ճձդ	.	ղդ
ճձե	ճբ	լա
ճձզ	իբ	հբ
ճձէ	.	ճձթ

Գ
ճձը

զվարեկամս և զդրացիս՝
և ասէ·ուրախ եղերո՛ւք
ընդ իս, զի գտի զդրամն
իմ զոր կորուսի ։
ճձթ Նոյնպէս՝ ասեմ ձեզ ու-
Ժ րախութի՟ եղիցի առաջի
հրեշտակաց Աստուծոյ ՚ի
վերայ միոյ մեղաւորի որ
ապաշխարիցէ ։
ճղ Եւ ասէ. առն միոջ էին
Ժ երկու որդիք. ասէ կրտ-
Նոր սերն ՚ի նոցանէ ցհայրն.
Հա՛յր՝ տո՛ւր ինձ բաժին
որ անկանի յընչիցդ ։
Եւ նա բաժանեաց նոցա
զկեանսն ։
Եւ յետ ո՛չ բազում
աւուրց՝ ժողովեալ զա-
մենայն կրտսեր որդւոյն,
գնաց յաշխարհ հեռի.
և անդ վատնեաց զընչս
իւր, զի կեայր անառա-
կութեամբ ։
Եւ իբրև սպառեաց զամ՟,
եղև սով սաստիկ յաշ-
խարհին յայնմիկ , և
սկսաւ ինքն չքաւորել ։

Եւ գնացեալ յարեցաւ
՚ի մի ոմն ՚ի քաղաքացւոց
աշխարհին այնորիկ. և
յղեաց զնա յագարակ
իւր արածել խոզս ։
Եւ ցանկայր լնուլ զո-
րովայն իւր յեղջերէն,
զոր խոզքն ուտէին՝ և
ո՛չ ոք տայր նմա ։
Եւ եկեալ ՚ի միտս իւր
ասէ. քանի՜ վարձկանք են
՚ի տան հօր իմոյ հացա-
լիցք՝ և ես աստ սովա-
մահ կորնչիմ ։
Յարուցեալ գնացից առ
հայր իմ և ասացից ցնա։
Հա՛յր՝ մեղայ յերկինս և
առաջի քո ։
Եւ ո՛չ ևս եմ արժա-
նի կոչել որդի քո. արա՛
զիս իբրև զմի ՚ի վարձ-
կանաց քոց ։
Եւ յարուցեալ եկն առ
հայր իւր . և մինչդեռ
հեռագոյն էր, ետես զնա
հայրն և գթացաւ . յա-
րեաւ և ընթացաւ . ընդ

Պ. ՍՃԹ
ճձթ ՐՃբ
ճղ

առաջ անկաւ զպարանո-
ցաւն նորա, և համբու-
րեաց զնա:
Եւ ասէ ցնա որդին.
հա՛յր՝ մեղայ յերկինս և
առաջի քո. ո՛չ ևս եմ
արժանի կոչել որդի քո:
Ասէ հայրն ցծառայսն
իւր. վաղվաղակի հանէ՛ք
զպատմուճանն առաջին,
և ագուցէ՛ք նմա, և
տո՛ւք զմատանին ՚ի ձեռն
ն̄ր, և կօշիկս յոտս ն̄ր:
Եւ ածէ՛ք զեզն պարա-
րակ, զենէ՛ք կերիցուք
և ուրախ լիցուք:
Զի այս որդի իմ մե-
ռեալ էր և եկեաց՝ կո-
րուսեալ էր և գտաւ.
և սկսան ուրախ լինել:
Եւ էր երէց որդին ն̄ր
յագարակի. և մինչդեռ
գայր՝ և մերձ եղև ՚ի
տունն՝ լուաւ զձայն եր-
գոց և զպարուց:
Եւ կոչեցեալ առ ինքն
զմի ՚ի ծառայիցն, հարցա-
նէր թէ զի՞նչ իցէ այն:
Եւ նա ասէ ցնա. զի
եղբայր քո եկեալ է.
և եզեն հայր քո զեզն
պարարակ, զի ողջամբ ըն-
կալաւ զնա:
Բարկացաւ՝ և ո՛չ կա-
մէր մտանել. և հայրն
ելեալ արտաքս՝ աղա-
չէր զնա:
Պատասխանի ետ և ասէ
ցհայրն. այս քանի՞ ա՛մք
են զի ծառայեմ քեզ.
և երբէք զպատուիրա-
նաւ քով ո՛չ անցի.
ուլ մի երբէք ո՛չ ետուր
ինձ, զի ուրախ եղէց
ընդ բարեկամս իմ:
Յորժամ եկն որդիդ
քո այդ՝ որ եկեր զկեանս
քո ընդ պոռնիկս՝ զեներ
դմա զեզն պարարակ:
Եւ ասէ ցնա. որդեա՛կ՝
դու հանապազ ընդ իս
ես, և ամենայն որ ինչ
իմ է՝ քո է:
Արժան ուրախ լինել և

խնդալ պարտ էր՝ զի եղբայրն քո այս մեռեալ էր, և եկեաց · կորուսեալ էր, և գտաւ :

Վեցերր · կիւ · Երկուշաբթի աւուրն ,

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ:

ժզ 1 Եւ ասէ առ աշակերտսն · այր մի էր մեծատուն, որոյ էր՝ տնտես · և եղև զնմանէ ամբաստանութիւն, որպէս թէ վատնիցէ զինչս նր̃ :

Կոչեաց՝ և ասէ ցնա · զի՞նչ է այս զոր լսեմս զքէն · տո՛ւր զհամարն տնտեսութեան քո, զի ո՛չ ես կարես լինել տնտես :

Ասէ ընդ միտս իւր տընտեսն · զի՞նչ գործեցից, զի տէր իմ հանէ զտընտեսութիւնս · գործել ո՛չ կարեմ · մուրանալ՝ ամաչեմ :

Գիտեմ զինչ արարից , զի յորժամ 'ի բաց լինիցիմ 'ի տնտեսութենէս , ընկալցին զիս 'ի տունս իւրեանց :

Եւ կոչեցեալ առ ինքն մի ըստ միոջէ 'ի պարտապանաց տեառն իւրոյ · ասէ ցառաջինն , քանի՞ ինչ պարտիս տն̃ իմում :

Եւ նա ասէ՝ հարիւր մար ձիթոյ :

Ասէ ցնա · կա՛ զգիր քո՝ և նիստ գրեա՛ վաղվաղակի յիսուն :

Դարձեալ ասէ ցմիւսն՝ դո՛ւ քանի՞ ինչ պարտիս :

Եւ նա ասէ՝ հարիւր քոռ ցորենոյ :

Եւ ասէ ցնա · կա՛ զգիր քո և նիստ գրեա՛ ութսուն :

Եւ գովեաց տէր զտնտեսն անիրաւութեան , զի իմաստութ̃ արար · զի որդիք աշխարհիս այսորիկ իմաստնագոյնք են քան զորդիս լուսոյ՝

յազգս իւրեանց :
Եւ ես ձեզ ասեմ.
արարէք ձեզ բարեկա-
մըս ՚ի մամոնայէ անի-
րաւութեան. զի յորժամ
պակասիցէ այն, ընկալցին
զձեզ ՚ի յարկան յաւի-
տենականս :
Որ ՚ի փոքուն հաւա-
տարիմ է, և ՚ի բազմին
հաւատարիմ է և որ ՚ի
փոքուն՝ անիրաւ, և ՚ի
բազմին անիրաւ է :
Իսկ արդ՝ եթէ յանի-
րաւ մամոնային չեղէք
հաւատարիմ, զճշմարիտն
ձեզ ո՞ հաւատասցէ :
Եւ եթէ յօտարին չե-
ղէք հաւատարիմ, զձերն
ո՞ տացէ ձեզ :
ճղա Ոչ ոք ծառայ՝ կարէ
Ե· երկուց տէրանց ծառա-
յել. զի եթէ զմին ատի-
ցէ. և զմիւսն սիրիցէ.
կամ զմին մեծարիցէ, և
զմիւսն արհամարհիցէ. ոչ
կարէք աստուծոյ ծա-
ռայել, և մամոնայի :
Իբրև լսէին զայս ամե- ճղբ
նայն փարիսեցիքն՝ քան- Ժ·
զի արծաթասէրք էին,
և անգոսնէին զնա :
Եւ ասէ ցնոսա. դուք
էք որ արդարացուցանէք
զանձինս առաջի մարդ-
կան. սակայն աստուած
գիտէ զսիրտս ձեր. զի
որ առաջի մարդկան բար-
ձըր է՝ պիղծ է առաջի այ :
Օրէնքն և մարգարէք ճղգ
մինչև ց յովհաննէս. յայ- Ե·
նըմ հետէ արքայութին
աստուծոյ աւետարանի,
և ամենայն ոք զնա բռ-
նաբարէ :
Դիւրին իցէ երկնից և ճղդ
երկրի անցանել, քան Ե·
յօրինացն միոյ նշանախե-
ցի անկանել :
Ամենայն որ արձակէ զկին ճղե
իւր, և առնէ այլ՝ շնայ. Բ·
և որ զարձակեալն առ-
նէ շնայ :
Այր ոմն էր մեծատուն, ճղզ
Ժ·
Կ

Ղ.	Մտ
ճղա	ծը

Ղ.	Մր	Մ
ճղբ	.	
ճղգ	.	ճե
ճղդ	.	լգ
ճղե	ճե	ճլ
ճղզ	.	.

և ագանէր բեհեզս և ծիրանիս. և ուրախ լինէր հանապազ առատապէս:

Եւ աղքատ ոմն անուն Ղազարոս, անկեալ դնէր առ դրանն նր̃ վիրաւորեալ:

Եւ ցանկայր յագել ՚ի փշրանացն, որ անկանէին ՚ի սեղանոյ մեծատանն. այլ և շունք եւս գային, և լզուին զվէրս նր̃:

Եւ եղև մեռանել աղքատին, և տանել հրեշտակացն զնա ՚ի գոգն աբրահամու:

Մեռաւ և մեծատունն՝ և թաղեցաւ. և ՚ի դժոխսն ամբարձ զաչս իւր՝ մինչ ՚ի տանջանսն էր. ետես զաբրահամ ՚ի հեռաստանէ, և զղազարոս ՚ի գոգ նորա հանգուցեալ:

Եւ նա աղաղակեաց և ասէ. հա՛յր աբրահամ ողորմեա՛ ինձ, և առաքեա՛ զղազարոս զի թացցէ զծագ մատին իւրոյ ՚ի ջուր, և զովացուսցէ զլեզու իմ, զի պապակիմ ՚ի տապոյ աստի:

Եւ ասէ ցնա աբրահամ. որդեակ՝ յիշեա՛. զի ընկալար անդէն զբարիս քո ՚ի կեանս քում. և ղազարոս նոյնպէս զչարչարանս, արդ՝ սա աստ մխիթարի, և դու այդր պապակիս:

Եւ ՚ի վերայ այսր ամ̃ի՝ վիհ մեծ է ընդ մեզ և ընդ ձեզ. եթէ կամիցին աստի առ ձեզ անցանել՝ ո՛չ կարեն. և ո՛չ այտի առ մեզ անցանել:

Եւ ասէ. արդ աղաչեմ զքեզ հա՛յր՝ զի արձակեսցես զդա ՚ի տուն հօր իմոյ:

Են իմ անդ եղբարք հինգ՝ որպէս զի տացէ նոցա վկայութիւն, զի մի՛ և նոքա գայցեն յայս

տեղի տանջանաց:
Այլ ասէ Աբրահամ. ունին զՄովսէս և զմարգարէս. նոցա լուիցեն:
Այլ նա ասէ. ո՛չ հայր Աբրահամ, բայց եթէ ՚ի մեռելոց ոք երթիցէ առ նոսա, և ապաշխարիցեն.
Այլ ասէ ցնա. եթէ Մովսէսի և մարգարէից ո՛չ լսեն, և ո՛չ թէ ՚ի մեռելոց ոք յառնիցէ հաւանեսցին:

Վեցերորդ կիւ. կիրակէ, տօթի ․․․

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ.

ճղէ Ասաց և առ աշակերտսն իւր. ո՛չ է մարթ չգալ գայթակղութեան, բայց վա՛յ այնմիկ է յորոյ ձեռն գայցէ. լաւ էր նմա եթէ վէմ երկանաքար կախէր զպարանոցէ նր և ընկենոյր ՚ի ծով. քան թէ գայթակղեցուցանիցէ զմի ոք ՚ի փոքրկանցս յայսցանէ:
Զգո՛յշ կացէք անձանց եթէ մեղիցէ եղբայր քո՝ սաստեա՛ նմա: ճղը Ե
Այլ եթէ ապաշխարիցէ՝ թո՛ղ նմա: ճղթ Ե
Այլ եթէ եօթն անգամ մեղիցէ քեզ՝ եօթն անգամ դարձցի ՚ի քեզ և ասիցէ, ապաշխարեմ՝ թողցես նմա:
Այլ ասեն առաքեալքն ցՏէր. յաւել մեզ հաւատս: Մ Ե
Այլ ասէ Տէր. եթէ ունիցիք հաւատս քան զհատ մանանխոյ, և ասիցէք թթենւոյս այսմիկ, խլեա՛ց և ընկեա՛ց ՚ի ծով՝ և հնազանդեցի ձեզ:
Իսկ ո՞վ ոք ՚ի ձէնջ որ ունիցի ծառայ հողագործ կամ հովիւ. որ իբրև մտանիցէ յագարակէ, ասիցէ ցնա վաղվաղակի, թէ անց բազմեա՛ց: ճա Ժ

Պ.	Մտ.	Մր
ճղէ	ղթ	ճհթ

Պ.	Մտ.	Մր
ճղը	.	ճձգ
ճղթ	.	ճձէ
Մ	.	ճհե
ճա		

Այլ ո՛չ ասիցէ ցնա՝ թէ պատրաստեա՛ զինչ ընթրելոց իցեմ . եւ գօտի ածեալ պաշտեա՛ զիս՝ մինչեւ կերայց, եւ արբից . եւ ապա կերիցես եւ արբցես դու :

Մի՞թէ շնո՛րհ ինչ ունիցի ծառային այնմիկ՝ զի արար զամենայն հրամանսն :

Նոյնպէս եւ դուք յորժամ առնիցէք զամենայն հրամայեալսն ձեզ . ասասջիք եթէ ծառայք անպիտանք եմք . զոր պարտ էաքն առնել, արարաք :

ԿԸ. Եւ եղեւ մինչեւ երթայր նա յԵրուսաղէմ, եւ ինքն անցանէր ընդ մէջ Սամարիայ եւ Գալիլեացւոց :

Եւ մինչդեռ մտանէր ՚ի գեօղ ուրեմն՝ պատահեցան նմա տասն այր բորոտ, որք կային ՚ի հեռաստանէ :

Բարձին զձայնս, եւ ասեն . Յիսո՛ւս վարդապետ ողորմեա՛ց մեզ :

Եւ իբրեւ ետես զնոսա . ասէ ցնոսա, երթա՛յք ցուցէք զանձինս քահանայիցն :

Եւ եղեւ իբրեւ գնացին, առ ժամայն սրբեցան :

Մի ոմն ՚ի նոցանէ՝ իբրեւ ետես եթէ բժշկեցաւ, դարձաւ անդրէն, ՚ի ձայն մեծ փառաւոր առնէր զաստուած :

Անկաւ ՚ի վերայ երեսաց իւրոց առ ոտս նորա եւ գոհանայր զնմանէ . եւ ինքն էր Սամարացի :

Պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ : ո՛չ տասն սոքա սրբեցան, իսկ արդ՝ ինունքն ո՞ւր են :

Ո՛չ գտան դառնալ տալ փառս Աստուծոյ՝ բայց միայն այլազգիս այս :

Եւ ասէ ցնա . արի՛ գնա՛,

ղէ հաւատք քո կեցու-
ցին զքեզ ։

Կեցեր [illegible]

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ,

ժէ 20 մբ Իբրև հարցաւ ՚ի փա-
Ա րիսեցւոցն՝ թէ երբ գայ-
ցէ արքայութիւնն աս-
տուծոյ. պատասխանի ետ
նց և ասէ. ոչ գայ արքա-
յութիւն աստուծոյ խտ-
րանօք, և չասիցեն թէ
ահաւասիկ աստ է, կամ
անդ. զի ահա արքայու-
թիւնն աստուծոյ ՚ի ներ-
քս ՚ի ձեզ է ։

մգ Ասաց և առ աշակերտսն,
Գ եկեսցեն աւուրք ցան-
կանալոյ ձեզ մի յա-
ւուրցն որդւոյ մարդոյ
տեսանել, և ոչ տեսա-
նիցէք ։

մդ Եւ եթէ ասիցեն ձեզ՝
Բ եթէ ահաւասիկ է. կամ
անդ՝ մի երթայցէք ըզ-
հետ ։

Զի որպէս փայլակն մե
փայլատակեալ ՚ի ներքոյ Ա
երկնից ընդ երկնիւք ծա-
գիցէ նոյնպէս և որդի
մարդոյ յաւուրն իւ-
րում ։

Բայց նախ պարտ է նմա մզ
բազում չարչարել, և Բ
խոտել յազգէս յայս-
մանէ ։

Եւ որպէս եղև յաւ- մէ
ուրսն նոյի, նոյնպէս ե- Ա
ղիցի և յաւուրս որդւոյ
մարդոյ ։

Ուտէին՝ ըմպէին՝ կա-
նայս առնէին, և արանց
լինէին. մինչև յօրն յո-
րում եմուտ նոյ ՚ի տա-
պանն, և եկն ջրհեղե-
ղն և կորոյս զամենե-
սեան ։

Նոյնպէս՝ և որպէս յա- մը
ւուրսն ղովտայ եղև. ու- Գ
տէին, ըմպէին. գնէին,
վաճառէին՝ տնկէին, շի-
նէին. և յորում աւուր
ել ղովտ ՚ի սոդոմայ,

Գ.	ՄԿ	Մ
մբ	.	ձծե
մգ	.	.
մդ	մխը	ձծդ

Գ.	ՄԿ	Մ	Յ
մե	.	ձծգ	
մզ	ձգ	ձկը	
մէ	.	ձկա	.
մը	.		

տեղաց հուր և ծծումբ յերկնից, և կորոյս զամենեսին:

Ըստ նմին օրինակի եղիցի, և յաւուրն յորում որդի մարդոյ յայտնելոց իցէ:

մթ Յայնմ աւուր որ կայցէ 'ի տանիս, և կարասի իւր 'ի տան, մի իջցէ առնուլ զայն:
Բ.

մժ Եւ որ յանդի իցէ՝ նոյնպէս մի՛ դարձցի յետս:
Ժ. Յիշեցէ՛ք զկինն ղովտայ,

մժա Որ խնդրիցէ զանձն իւր
Գ. ապրեցուցանել՝ կորուսցէ զնա. և որ կորուսցէ ապրեցուսցէ զնա:

Ասեմ ձեզ յայնմ գիշերի թէ եղիցին երկու
մժբ
Ա. 'ի մի մահիճս, մին առցի, և միւսն թողցի:

Եւ թէ եղիցին երկու՝ աղալ 'ի միասին, մին առցի և միւսն թողցի:

Եւ եթէ իցեն երկու յանդի, մին առցի, և միւսն թողցի:

Պատասխանի ետուն և ասեն ցնա յո՛ տէր: մժգ
Ա.

Եւ նա ասէ ցնոսա. ուր մարմին է, անդր և արծուիք ժողովեսցին:

Վեցեր կիւ, Հինգշաբաթի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս:

ԺԸ

Ասաց և առակ մի նոցա այն, թէ պարտ է յամենայն ժամ կալ նոցա յաղօթս, և մի՛ ձանձրանալ: մժդ 1
Ժ.
ԿԲ.

Ասէ՝ դատաւոր մի էր 'ի քաղաքի ուրեմն՝ յաստուծոյ ո՛չ երկնչէր, և 'ի մարդկանէ ո՛չ ամաչէր:

Եւ այրի մի էր 'ի նմին քաղաքի, գայր առ նա և ասէր. դա՛տ արա՛ ինձ յոսոխէ իմմէ:

Եւ ո՛չ կամէր 'ի բազում ժամանակս:

Յետ այնորիկ ասէ 'ի միտ իւրում. թէ և յաս-

Ղ.	Մր	Մ	
մթ	ճխդ	մխը	·
մժ	·	·	·
մժա	·	ղէ	ճե
մժբ	·		մկբ

Ղ.	Մր	Մ
մժգ	·	մծե
մժդ	·	·

տուածոյ ոչ երկնչիմ և 'ի մարդկանէ ոչ ամաչեմ։

Գո՛նէ վ՟ն աշխատ առնելոյ զիս այրւոյն՝ արարից նմա դատ. զի մի՛ իսպառ եկեալ թախանձիցէ զիս։

Եւ ասէ տէր. լուարո՛ւք զի՛նչ դատաւորն անիրաւութեան ասէր։

Իսկ ա՟ծ ոչ առնիցէ վրէժխնդրութի՟ ծառայից իւրոց, որ աղաղակեն առ նա 'ի տուէ և 'ի գիշերի, և երկայնամիտ միայն լինիցի առ նոսա։

Այո՛ ասեմ ձեզ. զի արասցէ վրէժխնդրութի՟ն նոցա վաղվաղակի։

Իսկ որդի մարդոյ եկեալ, գտանիցէ՞ արդեօք հաւատս յերկրի։

Ասաց և առ ոմանս պանծացեալս յանձինս՝ թէ արդարք իցեն՝ և խոտիցեն զբաղումս, զառակս զայս։

Արք երկու ելին 'ի տաճարն կալ յաղօթս, մին փարիսեցի՝ և միւսն մաքսաւոր։

Փարիսեցին կայր մեկուսի, և զայս առանձին աղօթս մատուցանէր։

Աստուած իմ գոհանամ զքէն. զի ոչ եմ իբրև զայլս 'ի մարդկանէ, ըզյափշտակօղս, և զանիրաւս, և զշունս, կամ իբրև զայս մաքսաւոր։

Այլ պահեմ երկիցս 'ի շաբաթու, և տամ տասանորդս յա՟մ ստացուածոց իմոց։

Եւ մաքսաւորն կայր մեկուսի, և ոչ կամէր, և ոչ զաչսն ընդ երկինս ամբառնալ՝ այլ կոծէր ըզկուրծս իւր՝ և ասէր ա՟ծ՝ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս։

Ասեմ ձեզ, էջ սա արդարացեալ 'ի տուն իւր քան զնա։

Զի ամենայն որ բարձրացուցանէ զանձն իւր, մժե Ն.

Պ. մժե Մտ մլ

խոնարհեսցի. և որ խոնարհեցուցանէ զանձն՝ բարձրասցի։

Վեցերր Կիւ. Ութաթի աւուրն.

Ըռ տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

մժզ Բ. Մատուցանէին առ նա և մանկտիս զի մերձենայցէ ՚ի նոսա։
Իբրև տեսին աշակերտքն՝ սաստէին նոցա։
Իսկ յիսուս կոչեցեալ զնոսա առ ինքն ասէ. Թոյլ տուք մանկտւոյդ գալ առիս, և մի՛ արգելուք զդոսա՝ զի այդ պիսեացդ է արքայութիւն աստուծոյ։
մժէ Բ. Ամէն ասեմ ձեզ. որ ո՛չ ընդունիցի զարքայութիւն աստուծոյ իբրև զմանուկ, ո՛չ մտցէ ՚ի նա։
մժը Բ. ԿԴ. Եւ եհարց զնա ոմն իշխան և ասէ. վարդապետ բարի՝ զի՞նչ գործեցից զի զկեանս յաւիտենականս ժառանգեցից։
Ասէ ցնա յիսուս զի՞ ասես զիս բարի. չի՛ք ոք բարի, բայց մի ած։
Զպատուիրանս գիտես մի՛ շնար՝ մի՛ սպանաներ. մի՛ գողանար, մի՛ սուտ վկայեր, պատուեա՛ զհայր քո և զմայր։
Եւ նա ասէ. զայդ ամ պահեցի ՚ի մանկութենէ իմմէ։
Իբրև լուաւ զայն յս. ասէ ցնա՝ միւս ևս պակաս է քեզ. զամենայն ինչ զոր ունիս, վաճառեա՛ և տուր աղքատաց. և ունիցիս գանձս յերկինս՝ և ե՛կ զկնի իմ։ մժթ Բ.
Նա իբրև լուաւ զայս՝ տրտմեցաւ. քանզի էր մեծատուն յոյժ։ մի Բ.
Իբրև ետես զնա յս տրտմեալ՝ ասէ. որպէս դժուարաւ է որ ինչս ունիցին, մտանիցեն յարքայութիւնն աստուծոյ։
Դիւրագոյն իցէ մալխոյ

Ղ.	Մր	Մտ
մժզ	ճղ	ճղը
մժէ	ղէ	ճհը
Կժը	ճէ	ճղդ

Ղ.	Մր	Մտ
մժթ	ճը	ճղդ
մի	ճթ	ճղէ

ընդ ծակ ասղան անցա-
նել քան մեծատան յար-
քայութիւն այ մտանել։
Իսկ որ լուանն ասէին.
եւ ո՞ կարիցէ ապրել։
մխա ի Եւ նա ասէ. անհնարինք
առ ՚ի մարդկանէ, հնա-
րաւորք են յաստուծոյ։
Եւ ասէ պետրոս. ահա-
ւասիկ մեք թողաք զա-
մենայն ինչ զմեր, եւ ե-
կաք զկնի քո։
Եւ ասէ ցնոսա. ամէն
ասեմ ձեզ, եթէ ո՛չ ոք է
որ եթող զտուն, կամ
զծնօղս, կամ զեղբարս,
կամ զկին, կամ զորդիս՝
վասն արքայութեան աս-
տուծոյ, եթէ ոչ առնու-
ցու բազմապատիկ ՚ի
ժամանակի յայսմիկ. եւ
յաշխարհին որ գալոցն է՝
զկեանսն յաւիտենականս
ժառանգեսցէ։
մխբ ի Եւ առեալ զերկոտա-
սանսն առանձինն՝ ասէ
ցնոսա. ահաւասիկ ե-
լանեմք յերուսաղէմ, եւ
կատարեսցին ամ գրեալքն
մարգարէիւք վասն որդ-
ւոյ մարդոյ։
Զի մատնեսցի հեթանո-
սաց, եւ կատակեսցի, եւ
հարկանիցեն, եւ սպանա-
նիցեն զնա եւ յերիր ա-
ւուր յարիցէ։
Եւ նոքա ոչինչ իմացան մխգ
յայնցանէ. այլ էր բանն ժ
ծածկեալ ՚ի նոցանէ, եւ
ո՛չ գիտէին զասացեալսն։

Վեցերր նիւ. Շաբաթի աւուրն.

Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի։

Եւ եղեւ ՚ի մօտելն մխդ
նորա յերիքով. կոյր մի ի
նստէր առ ճանապար- կէ
հաւն մուրացիկ, իբրեւ
լուաւ զանցանել ժողո-
վրդեանն հարցանէր թէ
զի՞նչ իցէ այն։
Եւ պատմեցին նմա, թէ
յս նազովրեցի անցանէ։
Աղաղակեաց եւ ասէ. որդի
դաւթի, ողորմեա՛ ինձ։

Գ.	Մր	Մ
մխա	ճժ	ճղը
մխբ	ճժբ	մա

Գ.	Մն	Մ
մխգ	.	.
մխդ	ճժգ	մէ

Եւ որ առաջին երթային՝ սաստէին նմա զի լռեսցէ. և նա՛ ևս առաւել աղաղակէր՝ որդի Դաւթի ողորմեա՛ց ինձ։

Զտեղի էառ Յիսուս և հրամայեաց ածել զնա առ իւր. և իբրև մերձ եղև առ նա՝ եհարց զնա և ասէ։

Զի՞նչ կամիս դու զի արարից քեզ, և նա ասէ. տէ՛ր զի բացցին աչք իմ, և տեսից։

Եւ Յիսուս ասէ ցնա. հայեա՛ց՝ հաւատք քո կեցուցին զքեզ։

Եւ առ ժամայն ետես. երթայր զհետ նորա, և փառաւոր առնէր զա̅ծ. և ա̅մ ժողովրդեանն տեսեալ, տային օրհնութիւն աստուծոյ։

ԺԹ մե 1 Ժ. Կ.Օ.

Եւ մտեալ շրջէր ընդ Երիքով։

Եւ ահա այր մի անուն կոչեցեալ զաքէոս. և նա էր մաքսապետ, և ինքն մեծատուն։

Եւ խնդրէր տեսանել թէ ո՞վ իցէ Յիսուս, և ո՛չ կարէր ՚ի բազմութենէն, զի կարճ էր հասակաւ։

Եւ ընթացեալ յառաջս, ել ՚ի ժանտաթզենին զի տեսանիցէ զնա. քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց էր։

Իբրև եկն ՚ի տեղին, հայեցաւ ՚ի վեր Յիսուս և ասէ ցնա. զա՛քէ՝ փութա՛ էջ այտի, զի այսօր ՚ի տան քում արժան է ինձ ագանել։

Փութացաւ և էջ, և ընկալաւ զնա ուրախութեամբ։

Իբրև տեսին ամենեքեան, տրտնջէին և ասէին. թէ առ առն մեղաւորի եմուտ լուծանել։

Եկն եկաց զաքէոս և

Պ.
մե

ասէ ցՏէր․ Տէ՛ր, ահա զկէս ընչից իմոց տամ աղքատաց․ և եթէ զոք զրկեցի, հատուցից չորեքկին։

Եւ ասէ ցնա Յիսուս․ այսօր եղև փրկութիւն տանս այսմիկ․ քանզի և սա որդի Աբրահամու է։

միզ Ե Զի եկն որդի մարդոյ խնդրել՝ և կեցուցանել զկորուսեալն։

միէ Ժ Եւ մինչդեռ նոքա՛ զայն լսէին, յաւել առակ մի և ասէ՝ վասն մերձենալոյ նորա յԵրուսաղէմ, և համարելոյ նոցա եթէ առ ժամայն յայտնելոց է արքայութիւն Այ։

միը Ժ Մր. Ասէ՝ այր ոմն ազնուական գնաց յաշխարհ հեռի՝ առնուլ իւր թագաւորութիւն և դառնալ։

միթ Ե Մր. Եւ կոչեցեալ զծառայս իւր, ետ նոցա՛ տասն մնաս․ և ասէ ցնոսա՝ յարդեցէք զայդ մինչև եկից։

Եւ քաղաքացիք նորա ատէին զնա, առաքեցին հրեշտակս զկնի նորա և ասեն, թէ ոչ կամիմք թագաւորել դմա ՚ի վերայ մեր։

Եւ եղև դառնալ նմա առեալ զթագաւորութիւնն, և կոչեաց զծառայսն, որոց տուեալ էր զարծաթն, զի գիտասցէ թէ ո՞ զինչ շահեցաւ։

Եկն առաջինն և ասէ․ տէ՛ր, մնասն քո տասն մնաս արար։

Եւ ասէ ցնա՝ ազնիւ ծառայ և բարի, զի ՚ի փոքուդ հաւատարիմ եղեր, լինիր իշխանութիւն ունել ՚ի վերայ տասն քաղաքաց։

Եկն երկրորդն և ասէ․ մնասն քո՛ արար հինգ մնաս։

Ասէ և ցնա՝ և դու լինիր ՚ի վերայ հինգ քաղաքաց։

Ղ.	Մր	Մտ
միզ	.	ճծը
միէ	.	.
միը	ճծդ	մկթ
միթ	.	մհ

Եկն միւսն և ասէ. տէր՝ ահա մնասն քո զոր ունէի ծրարեալ ՚ի վարշամակի՝ երկնչէի ՚ի քէն։ Զի այր ստամբակ ես. բառնաս զոր ոչ եդեր՝ և հնձես զոր ոչ սերմանեցեր։

Ասէ ցնա. ՚ի բերանոյ քումմէ դատեցայց զքեզ՝ ծառայ անհաւատ. գիտէիր թէ ես այր մի ստամբակ եմ, բառնամ զոր ոչ եդի՝ և հնձեմ ուր ոչ սերմանեցի։

Եւ ընդէ՞ր ոչ ետուր զարծաթն իմ ՚ի սեղանաւորս, և եկեալ ես տոկոսեօք պահանջէի։

Եւ ասէ ցապաստաւորսն. առէ՛ք ՚ի դմանէ զմնասն՝ և տուք այնմ որ ունիցի զտասն մնաս։

Եւ ասեն ցնա. տէ՛ր, ունի տասն մնաս։

Ասեմ ձեզ. եթէ յամենայնի որ ունիցի տացի. և յայնմանէ որ ոչն ունիցի, և զոր ունիցին բարձցի ՚ի նմանէ։ մլ Բ.

Բայց զթշնամիսն իմ զայնոսիկ, որք ոչն կամէին զիս թագաւորել ՚ի վերայ նոցա. ածէ՛ք այսր, և սպանէ՛ք առաջի իմ։ մլա Ի.

Եւ իբրև զայս ասաց գնաց յառաջ ելանել յերուսաղէմ։ մլբ Բ.

Խօմնսրո. դու Մ Կիւրակէի. աւուրն

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Եւ եղև իբրև մերձեցաւ ՚ի բեթփագէ, և ՚ի բեթանիա մօտ ՚ի լեառն, որ կոչի ձիթենեաց. առաքեաց երկուս յաշակերտաց իւրոց։ ԱԺ.

Եւ ասէ՝ երթա՛յք ՚ի գեօղն որ հանդէպ մեր կայ. յոր իբրև մտանէք

Ղ.	ՄՐ	Մ
մլ	խբ	մհա
մլա	·	մհբ
մլբ	ճժէ	մղ

զտանիցէք յաւանակ կա-
պեալ յորում ոք ՚ի
մարդկանէ երբէք ո՛չ
նստաւ. լուծէ՛ք զնա և
ածէք։
Եւ եթէ ոք հարցանի-
ցէ զձեզ, եթէ ընդէ՞ր
լուծանէք. այսպէս ասաս-
ջիք ցնա՝ թէ տեա՛ռն
իւրում պիտոյ է։
մլգ Եւ երթեալ չոգան որ առա-
Բ. քեցանն՝ գտին որպէս
ասացն ցնոսա, կայր յա-
ւանակն։
Եւ մինչդեռ լուծա-
նէին զյաւանակն՝ ասեն
տեարքն նորա ցնոսա. զի՞
լուծանէք զյաւանակդ։
Եւ նոքա ասեն, տեառն
իւրում պիտոյ է։
Եւ ածին զնա առ Յի-
սուս, և արկին զնովաւ
հանդերձս, և հեծու-
ցին զՅիսուս։
Եւ մինչդեռ երթայր՝
զհանդերձս իւրեանց
տարածանէին զճանա-

պարհաւն։
Եւ իբրև այն ինչ մերձ մլդ
եղև ՚ի զառիվայր լերինն Ր.
ձիթենեաց, սկսաւ ամե-
նայն բազմութիւն աշա-
կերտացն ուրախութե
օրհնել զաստուած ՚ի
ձայն մեծ՝ վասն ամենայն
եղելոց զօրութեանցն զո-
րս տեսին. և ասէին օրհ-
նեա՛լ որ գայ Թագաւո-
րըդ յանուն տեառն,
խաղաղութիւն յերկինս,
և փառք ՚ի բարձունս։
Եւ ոմանք ՚ի փարիսե- մլե
ցւոցն յամբոխէ անտի, Ն.
ասեն ցնա. վա՛րդապետ
սաստեա՛ աշակերտացդ
քոց։
Պատասխանի ետ և ասէ,
ասեմ ձեզ՝ զի և թէ
դոքա լռեսցեն, քարինքդ
աղաղակեսցեն։
Եւ իբրև մերձեցաւ՝ մլզ
տեսեալ զքաղաքն ելաց Ժ.
՚ի վերայ նորա, և ասէ
եթէ գիտէիր դու գոնէ

Գ.
մլգ. ճժը. մբ.

Գ. Մր. Մ.
մլդ ճժթ մթ ճ
մլե . մժգ
մլզ , ,

յաւուրս յայսմիկ զխա֊
ղաղութիւն քո, բայց
այժմ ծածկեցաւ յերե֊
սաց քոց:
Զի եկեսցեն աւուրք
'ի վերայ քո, և պա֊
տեսցեն զքեւ թշնամիք
քո պատնէշ, և պաշարե֊
ցեն զքեզ, և նեղեսցեն
զքեզ յամենայն կողմանց:
մլէ Եւ յատակեսցեն ըզ֊
Ա. քեզ, և զորդիս քո 'ի
քեզ և ոչ թողուցուն
քար 'ի քարի վերայ՝ յա֊
մենայնի 'ի քեզ. փոխա֊
նակ զի ոչ ծանեար զժա֊
մանակ այցելութեան քո:
մլը Եւ մտեալ 'ի տաճարն՝
Ա. սկսաւ հանել զաղա֊
նեվաճառսն, և զգնօղս.
և զսեղանս հատավաճա֊
ռացն ցրուեաց:
Եւ ասէ ցնոսա. գրեալ
է և եղիցի տուն իմ
տուն աղօթից. և դուք
զդա արարէք այրս ա֊
ւազակաց:

Եւ ուսուցանէր զնոսա մլթ
հանապազ 'ի տաճարին: Ա.
Իսկ քահանայապետքն և
դպիրք և գլխաւորք ժո֊
ղովրդեանն, խնդրէին զնա
կորուսանել:
Եւ ոչ գտանէին թէ
զինչ արասցեն. զի ժողո֊
վուրդն ամենայն կա֊
խեալ կային զնմանէ 'ի
լսել:

Եօթներորդ Կիւ. Երկուշաբթի. ամէն աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Եւ եղև 'ի միում ա֊ մխ
ւուրցն յայնցանէ. մինչ Բ.
դեռ ուսուցանէր զժո֊ ÷
ղովուրդն 'ի տաճարի
անդ՝ և աւետարանէր.
հասին 'ի վերայ քահա֊
նայապետք և դպիրք ծե֊
րովքն հանդերձ և ասեն
ցնա. ասա մեզ որո՞վ իշ֊
խանութեամբ գործես
դու զայդ. կամ ո՞ է որ
ետ քեզ զայդ իշխանութիւն:

Ղ.	Մտ	Մր	Յ
մլէ	ճլէ	մկբ	
մլը	ճխա	մժա	խա.
մլթ	ճխբ. ճխթմ		հե. ձե. ձը
մխ	ճխէ	մժէ.	.

Պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա. հարցից և ես ցձեզ բան մի, և ասացէ՛ք ինձ։

Մկրտութիւնն յովհաննու՝ յերկնի՞ց էր, եթէ ՚ի մարդկանէ։

Եւ նոքա խորհեցան ՚ի միտս իւրեանց և ասեն. եթէ ասեմք յերկնից՝ ասէ, իսկ ընդէ՞ր ոչ հաւատացիք նմա, և եթէ ասեմք ՚ի մարդկանէ, ամենայն ժողովուրդն քարկոծ առնեն զմեզ. զի հաստատեալ է ՚ի միտս զյովհաննէ թէ մարգարէ՝ է. և պատասխանի ետուն չգիտել թէ ուստի՛ իցէ։

Եւ յիսուս ասէ ցնոսա. և ո՛չ ես ասեմ ձեզ որով իշխանութեամբ առնեմ զայս։

Խօթնիրր Կիւ. Երեքշաբաթի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Սկսաւ ասել առ ժողովուրդն՝ զառակս զայս. այր ոմն տնկեաց այգի, և ետ զնա մշակաց, և ինքն գնաց ճանապարհ ժամանակս բազումս։ Ի մա Բ. 9 ՀԲ.

Եւ ՚ի ժամու՝ առաքեաց առ մշակսն զծառայ, զի ՚ի պտղոյ այգւոյն տացեն նմա։

Եւ մշակքն գան հարին զնա՝ և արձակեցին ունայն։

Եւ յաւել միւս ևս ծառայ յղել. նոքա և զնա ևս գան հարին, անարգեցին, և առաքեցին ունայն։

Եւ յաւել զերրորդն առաքել. նոքա և զնա վիրաւորեցին, և հանին արտաքս։

Ասէ տէր այգւոյն. զի՞նչ

Ղ. Մր Մտ
մա ճիլ մժթ

արարից՝ առաքեցից զոր-
դի իմ սիրելի , Թերեւս
'ի սմանէ պատկառեսցին։
Իբրեւ տեսին զնա մշակքն՝
խորհեցան ընդ միմեանս
եւ ասեն . սա է ժա-
ռանգն սպանցուք զսա
զի մեր լիցի ժառանգու-
թիւնն ։
Եւ հանին զնա արտա-
քոյ քան զայգին՝ եւ սպա-
նին ։
Արդ՝ զի՞նչ արասցէ ընդ
նոսա տէր այգւոյն ։
Ո՛չ ապաքէն գայցէ եւ
կորուսանիցէ զմշակսն
զայնոսիկ, եւ տացէ զայգին
այլոց ։
Իբրեւ լուան՝ ասեն .
քաւ՝ մի լիցի ։
Եւ նա հայեցեալ ընդ
նոսա ասէ . իսկ զի՞նչ է-
ցէ այն որ գրեալն է .
Թէ վէմն զոր անարգե-
ցին շինողքն՝ նա եղեւ
գլուխ անկեան ։
Ամենայն՝ որ հարցի ընդ
վէմն ընդ այն՝ խորտա-
կեսցի , եւ յորոյ վերայ
անկցի , հոսեսցէ զնա ։
Եւ խնդրէին դպիրքն եւ մխբ
քահանայապետք արկա- Բ.
նել 'ի նա ձեռս 'ի նմին
ժամու . եւ երկեան 'ի ժո-
ղովրդենէն , զի գիտացին
թէ առ նոսա ասաց զա-
ռակն զայն ։
Եւ ապա սպասեցին , եւ մխգ
առաքեցին դաւաճանս Բ.
կեղծաւորեալս՝ զանձինս ՃԲ.
առ արդարս ունել . զի
ըմբռնեսցեն զնա բա-
նիւք , առ 'ի մատնել զնա
պետութեան եւ իշխա-
նութեան դատաւորին ։
Հարցին զնա եւ ասեն .
վարդապետ՝ գիտեմք զի
ուղիղ խօսիս եւ ուսու-
ցանես . եւ ո՛չ առնուս
ակն , այլ ճշմարտութ-
զճանապարհն աստուծոյ
ուսուցանես ։
Արժա՞ն է մեզ կայսեր
հարկս տալ թէ ո՛չ ։

Ղ.	Մր.	Մտ.	Յ.
մխբ	ճթ	մի	ճը
մխգ	ճլ	միգ	.

Եւ նայեցեալ ընդ խորամանկութիւն նոցա՝ ասէ ցնոսա:

Ցուցէ՛ք ինձ զդահեկանն:

Եւ նոքա ցուցին:

Եւ ասէ՝ զո՞յր պատկեր և զգիր ունի:

Պատասխանի ետուն և ասեն, զկայսեր:

Եւ նա ասէ ցնո. արդ երթա՛յք, տո՛ւք զկայսերն կայսեր՝ և զա՛յն ա՛յ:

Եւ ո՛չ կարացին զնա ըմբռնել բանիւք առաջի ժողովրդեանն. և զարմացեալ ընդ պատասխանիս նորա լռեցին:

Ընթերցուածք Կիւ. Չորեքշա աւուր.

Ա. տէրն մեր յիսուս քրիստոս,

27 Հք. Մատուցեալ ոմանք 'ի սադուկեցւոցն՝ որք հակառակէին լինել յարութեան:

Հարցին ցնա և ասեն. վա՛րդապետ, մովսէս գրեաց մեզ՝ եթէ ուրուք եղբայր մեռանիցի, որոյ իցէ կին, և նա անորդի իցէ, զի առնուցու եղբայր նորա զկինն, և յարուսցէ զաւակ եղբօր իւրում:

Արդ՝ եօթն եղբարք էին. և առաջինն առեալ կին՝ մեռաւ անորդի:

Եւ զնոյն և երկրորդն, մեռաւ և նա անորդի:

Եւ զնա երրորդն. նոյնպէս և եօթանեքին և ո՛չ թողին որդիս. մեռաւ և կինն:

Արդ՝ 'ի յարութեան ո՛ւմ 'ի նոցանէ լինիցի կին, զի և եօթանեքին կալան զնա կին:

Պատասխանի ետ նոցա յիսուս և ասէ. որդիք աշխարհիս այսորիկ կանայս առնեն, և արանց լինին:

Իսկ որ արժանի լինիցին այնմ աշխարհի հասանել, և յարութեանն որ

'ի մեռելոց, ո՛չ կանայս առնեն, և ո՛չ արանց լինին։

Զանզի և ո՛չ մեռանել ևս կարեն. զի հաւասար հրեշտակաց են՝ և որդիք աստուծոյ. քանզի յարութեան որդիք են։

Իսկ զի յառնեն մեռեալք, և մովսէս գուշակեաց 'ի մորենւոջն, որպէս ասէ զտէր աստուած աբրահամու, և զաստուած սահակայ, և զաստուած յակոբայ։

Եւ չէ աստուած մեռելոց՝ այլ կենդանեաց. զի ամենեքին նմա կենդանի են։

Պատասխանի ետուն ոմանք 'ի դպրացն և ասեն. վա՛րդապետ՝ բարւոք ասացեր։

մդ Բ. Եւ ո՛չ ևս ոք իշխէր հարցանել զնա և ոչինչ։

մե Բ. ՃԿ Ասէ և ա. նոսա, զիա՞րդ ասեն զքրիստոսէ՝ թէ որդի է դաւթի։

Զի ինքն դաւիթ ասէ 'ի գիրս սաղմոսաց. ասաց տէր ցտէր իմ. նիստ ընդ աջմէ իմմէ։

Մինչև եդից զթշնամիս քո, պատուանդան ոտից քոց։

Իսկ արդ՝ եթէ դաւիթ զնա տէր կոչէ՝ զիա՞րդ որդի նորա իցէ։

Եւ լուիցու ամենայն ժողովրդեանն՝ ասէ ցաշակերտսն։ մզ Բ.

Զգոյշ լերո՛ւք 'ի դպրացն որ կամին պատմուճանօք շրջել, և սիրեն ողջոյնս 'ի հրապարակս, և նախաթոռս 'ի ժողովուրդս, և զգահս գլխաւորս յընթրիս։

Որ ուտեն զտունս այրեաց, և պատճառանօք յերկարեն զաղօթս՝ նոքա ընկալցին աւելի դատաստանս։ մէ Բ.

Եւ հայեցեալ ետես ՃԼ fm 1

Ղ.	Մտ.	Մր.
մդ	ճլե	մզ
մե	ճլ.	մե

Ղ.	Մտ.	Մր.
մզ	ճլե	մթ
մէ	ճլ.	

զմեծատունս, որ արկա-
նէին զտուրս իւրեանց 'ի
գանձանակն:
Ետես և զկին մի այրի
աղքատ, որ արկ անդր
երկուս լումայս:
Եւ ասէ. արդարև ասեմ
ձեզ՝ զի այրին այն աղ-
քատ՝ աւելի արկ քան
զամենեսին:
Ամենեքին նոքա 'ի մնա-
ցորդաց իւրեանց արկին
յընծայս ա̃յ, բայց նա
'ի կարօտութէ̃ իւրմէ զա-
մենայն զկեանս իւր զոր
ունէր, արկ:

Եօթներորդ կիւ. Հինգշաբ.

Ասէ տէր մեր յիսուս քրիստոս

մը Բ. Եւ յասել ոմանց ըզ-
տաճարէն, թէ գեղե-
ցիկ վիմօք և աշտարակօք
զարդարեալ է:
Ասէ զայդ ամենայն զոր
տեսանէք, եկեսցեն ա-
ւուրք՝ յորս ոչ թողցի այ
դր քար 'ի քարի վերայ,
որ ոչ քակտեսցի:
Հարցին զնա և ասեն. մկթ Բ. Հ.Օ.
վարդապետ՝ ե՞րբ լինիցի
այդ, և զինչ նշան իցէ յոր-
ժամ այդ լինելոց իցէ:
Եւ նա ասէ. զգոյշ կա-
ցէք. մի՛ խաբիցիք. զի բա-
զումք գայցեն յանուն
իմ, և ասասցեն թէ ես եմ.
և մերձեցաւ ժամանակ,
մի՛ երթայցէք զկնի նց̃:
Եւ յորժամ լուիցէք
պատերազմունս և խռո-
վութիւնս՝ մի՛ զարհու-
րիցիք, զի պարտ է նախ
այնմ լինել, այլ ոչ առ
ժամայն կատարած:
Յայնժամ ասէ ցնս̃. յա-
րիցէ ազգ յազգի վերայ,
և թագաւորութիւն 'ի
թագաւորութե̃ վերայ:
Եւ շարժմունք մեծա-
մեծք. և 'ի տեղիս տեղիս
սովք և սրածութի̃ք. եղի-
ցին արհաւիրք, և նշանք
մեծամեծք յերկնից:

ճծ Բայց յառաջ քան զայս
Ա. ամենայն մխեսցեն զձեռս
իւրեանց ՚ի ձեզ՝ եւ հալածեսցեն. մատնեսցեն ՚ի ժողովուրդս եւ ՚ի բանտս, եւ տանիցին առաջի դատաւորաց եւ թագաւորաց վասն անուան իմոյ։
Եւ լինիցի ձեզ այն ՚ի վկայութիւն։
ճծա Արդ դիք ՚ի սիրտս ձեր
Բ. մի՛ յառաջագոյն կրթել տալոյ պատասխանի։
Զի ես տաց ձեզ բերան եւ իմաստութիւն, որում ո՛չ կարիցեն կալ հակառակ, կամ տալ պատասխանի ամենայն հակառակորդքն ձեր։
Մատնեսջիք եւ ՚ի ծնողաց, եւ յեղբարց. եւ յազգականաց՝ եւ ՚ի բարեկամաց, եւ սպանանիցեն ՚ի ձէնջ. եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ, եւ մազ մի ՚ի գլխոյ ձերմէ ո՛չ կորիցէ։
Եւ համբերութեամբ ձերով ստասջիք զոգիս ձեր։
Այլ յորժամ տեսանիցէք շուրջ պատեալ զօրօք զԵրուսաղէմ, յայնժամ գիտասջիք թէ մերձ է աւեր նորա։ ճծբ Ժ.
Յայնժամ որ ՚ի Հրէաստանի իցեն. փախիցեն ՚ի լերինս. եւ որ ՚ի մէջ նորա իցեն, խուսեսցեն. եւ որ ՚ի գաւառս իցեն՝ մի՛ մտցեն ՚ի նա։ ճծգ Բ.
Զի աւուրք վրէժխնդրութեան են այնոքիկ, առ ՚ի կատարելոյ ամենայն գրելոց։
Բայց վա՛յ իցէ յղեաց եւ ստնտուաց յաւուրսն յայնոսիկ։ ճծդ Բ.
Զի եղիցի տագնապ մեծ ՚ի վերայ երկրի, եւ բարկութիւն ժողովրդեանն այնմիկ։ ճծե Բ.
Եւ անկցին ՚ի սուր սուսերի, եւ գերեսցին յամ ճծզ Ժ.

Պ. Մր. Մտ. Յ.
ճծ ձլթ ձէ. մխդ ձխլ. ձխա
ճծա ձխա ձլ

Պ. Մր. Մտ.
ճծբ · ·
ճծգ ձխգ մխե
ճծդ ձխդ մխթ
ճծե ձխզ ճծա
ճծզ · ·

հեթանոսս. և երուսա֊
ղէմ եղիցի կոխան ազ֊
գաց, մինչև կատարեսցին
ժամանակք հեթանոսաց:
ՄԾԵ Եւ եղիցին նշանք յարե֊
Բ. գական, և ի լուսին, և
յաստեղս. և յերկրի
տագնապ հեթանոսաց, ի
յահեղ բարբառոյ. իբ֊
րև ծովու և խռովութեան:
Ցամաքելոյ ոգւոց մարդ֊
կան յերկիւղէ. և ի կար֊
ծեաց եկելոց ի վերայ
տիեզերաց. զի զօրութիւնք
երկնից շարժեսցին:
ՄԾԸ Եւ յայնժամ տեսցեն
Բ. զորդի մարդոյ եկեալ
ամպովք զօրութեամբ և
փառօք բազմօք:
Եւ յորժամ սկսանիցի
այս լինել՝ ամբարձջիք
և բարձրացուսջիք զգ֊
լուխս ձեր, զի մերձ է
փրկութիւնն ձեր:
Եւ ասաց առակ մի
նոցա. տեսէք զթզենին
և զամենայն ծառ:

Յորժամ ցուցանիցեն
զպտուղ իւրեանց, տե֊
սանէք՝ և ի նոցանէ
ճանաչէք թէ մերձ է
ամառն:
Նոյնպէս և դուք՝ յոր֊
ժամ տեսանիցէք զայս
ամենայն եղեալ, գիտաս֊
ջիք թէ մերձ է արքայ֊
ութիւնն աստուծոյ:
Ամէն ասեմ ձեզ. թէ ոչ
անցցէ ազգս այս, մինչև
այս ամենայն լինիցի:
Երկինք և երկիր անց֊
ցեն, և բանք իմ ոչ
անցանիցեն:
Զգոյշ լերուք անձանց. ՄԾԹ
գուցէ ծանրանայցեն Ժ.
սիրտք ձեր շուայտութեամբ
և արբեցութեամբ և
հոգովք աշխարհակա֊
նօք. և յանկարծակի
հասանիցէ ի վերայ ձեր
օրն այն:
Զի իբրև զորոգայթ
հասանիցէ ի վերայ ա֊
մենեցուն, որ բնակեալ

Ղ.	Մտ.	Մր.
ՄԾԵ	ՃԾ	ՄԾԸ
ՄԾԸ	ՃԾա	ՄԾԹ

Ղ.
ՄԾԹ

են ընդ ամենայն երեսս
երկրի ։
Արթուն կացէք այսու-
հետեւ . յամենայն ժամ
աղօթս արարէք՝ զի ար-
ժանի լինիցիք զերծանել
յայնմ ամենայնէ որ լի-
նելոց է , եւ կալ առաջի
որդւոյ մարդոյ ։
Եւ ’ի տուէ ’ի տաճա-
րին ուսուցանէր , եւ զգի-
շերս ելեալ ագանէր ’ի
լերինն որ կոչէր Ձի-
թենեաց ։
Եւ ա̃մ ժողովուրդն
կանխէր ընդ առաւօտս
առ նա ’ի տաճարն լսել
’ի նմանէ ։

Եօթներր կիւ . Ուրբաթի առուրն .

Ս̃ ընթերց Տ̃ն մերոյ յի̃ք̃ի ։

իբ
1
մկ Ը. Մերձեցաւ տօն բա-
ղարջակերացն՝ որ
Հ։ կոչէր պասեքայ ։
մկա Եւ խնդրէին քահանա-
Ը. յապետքն եւ դպիրք թէ
որպէս սպանանիցեն զնա .
բայց երկնչէին ’ի ժո-
ղովրդենէ անտի ։
Ապա եմուտ սատանայ մկբ
’ի յուդայ ’ի կոչեցեալն Ժ.
իսկարիովտացի , որ էր ’ի
թուոյ երկոտասանիցն ։
Չոգաւ՝ եդ բանս ընդ մկգ
քահանայապետսն եւ ընդ Ը.
դպիրս եւ ընդ իշխանս
ժողովրդեանն , զի մատ-
նեսցէ զնա նոցա ։
Եւ խնդացին , եւ խոստա-
ցան տալ նմա արծաթ ։
Եւ յանձն առ . եւ խնդ-
րէր պարապ մատնել զնա
նց՝ մեկուսի յամբոխէն ։
Եկն օր բաղարջակե-
րացն , յորում օրէն էր
զենուլ զպասեքն ։
Եւ առաքեաց զպետրոս
եւ զյովհաննէս եւ ասէ .
երթա՛յք պատրաստեցէ՛ք
մեզ զպասեքն զի կե-
րիցուք ։
Եւ նոքա ասեն . ո՞ւր կա-
միս զի պատրաստեսցուք ։

Ղ.	Մր.	Մ.	Յ.
մկ	ճծղ	մհգ	ի. իը. ղզ
մկա	ճիբ	ճիթ. ճծե	մի. հէ

Ղ.	Մր.	Մ.	Յ.
մկբ	.	. ճժդ	ճիգ
մկգ	ճկ	մհը	

Իսկ ասէ ցնոսա · աՀա
իբրև մտանիցէք 'ի քա֊
ղաքն , պատահեսցէ ձեզ
այր մի բարձեալ սափոր
ջրոյ · երթիջիք զհետ նո֊
րա 'ի տունն յոր մտա֊
նիցէ ։

Եւ ասասջիք ցտանու֊
տէր տանն · վարդապետ
ասէ քեզ · ո՞ւր են վանքն
իմ , յորում զպասեքն
ուտիցեմ աշակերտօքս
Հանդերձ ։

Եւ նա ցուցէ ձեզ վեր֊
նատուն մի մեծ զար֊
դարեալ · և անդ պատ֊
րաստեսջիք ։

Եւ գնացեալ գտին որ֊
պէս և ասաց նոցա՝ և
պատրաստեցին զպասեքն ։

Եւ իբրև ժամ եղև՝
բազմեցաւ · և երկոտա֊
սան առաքեալքն ընդ
նմա ։

ՃԿԴ Եւ ասէ ցնոսա · ցան֊
Ժ կանալով ցանկացայ զայս
պասեք ուտել ընդ ձեզ ,

մինչչև չարչարել իցեմ ։
Բայց ասեմ ձեզ , թէ ՃԿԵ
ո՛չ ևս կերայց 'ի մանէ , Ե
մինչև լցցի յարքայու֊
թեան աստուծոյ ։

Եւ ընկալեալ բաժակ՝
գոհացաւ և ասէ · առէ՛ք
զայդ և բաժանեցէ՛ք 'ի
ձեզ ։

Ասեմ ձեզ · թէ յայսմ
հետէ ո՛չ արբից 'ի բերոյ
որթոյ , մինչև եկեսցէ
արքայութիւնն այ ։

Եւ առեալ հաց՝ գո֊ ՃԿԶ
հացաւ · եբեկ , և ետ նո֊ Ժ
ցա՝ և ասէ ։

Այս է մարմին իմ որ
վասն բազմաց տուեալ ·
զայս արասջի՛ք առ իմոյ
յիշատակի ։

Նոյնպէս և զբաժակն ՃԿԷ
յետ ընթրեացն առ և Բ
ասէ · այս բաժակ՝ է նոր
ուխտ իմով արեամբ վն
ձեր հեղլոյ ։

Գ. Մ Մր
ՃԿԴ · ·

Գ. Մր Մ
ՃԿԵ ՃԿԶ ՄՁԵ
ՃԿԶ ՃԿԵ ՄՁԵ ԾԵ ԿԴԿԶԿԵ
ՃԿԷ ՃԿԸ ՄՁ

Կոմմնոսի Պր. Շռ. ամթի.

իբ Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ.

21 մը Բայց աւասիկ ձեռն
Ը. մատնչի իմոյ՝ ընդ իս
ի սեղանս։
Եւ որդի մարդոյ ըստ
սահմանելոյն երթայ,
բայց վայ մարդոյն այն-
միկ յորմէ ձեռն մատնիցի։
մթ Եւ նոքա սկսան խնդրել
Ը. ընդ միմեանս՝ թէ ո՞վ է
ի նոցանէ, որ զայն գոր-
ծելոց իցէ։
մհ Եւ եղեւ հակառակութիւն
Ը. ի մէջ նոցա, թէ ո՞ ի
ՀԸ. նոցանէ համարիցի մեծ։
Եւ նա ասէ ցնոսա.
թագաւորք ազգաց՝ տի-
րեն նոցա. և որ իշխեն
նոցա՝ բարերարք կոչին։
Բայց դուք ո՛չ այնպէս
այլ որ մեծն է ի ձեզ՝
եղիցի իբրեւ զկրտսերն.
և առաջնորդն իբրեւ զսպա-
սաւորն,

Ո՞վ է մեծ՝ բազմակա՞ն մհա
եթէ սպասաւորն. ո՞չ ՀԱ.
ապաքէն բազմականն. բայց
ես եմ ի միջի ձերում
իբրեւ սպասաւոր։
Եւ դուք էք որք ցանգ
կայիք ընդ իս ի փորձու-
թիւնս իմ։
Եւ ես ուխտեմ ձեզ.
որպէս և հայր իմ ուխ-
տեաց ինձ զարքայութի՛։
Զի ուտիցէք և ըմպի-
ցէք ի սեղան իմ յար-
քայութեանն իմում։
Եւ նստիցէք յերկոտա- մհբ
սան աթոռ՝ դատել զեր- Ը.
կոտասան ազգ իսրայէլի։

Եւ ասէ տէր. սի՛մոն մհգ
սիմոն, ահա սատանայ Ժ.
խնդրեաց զքեզ խարբա- ՀԺ.
լել իբրեւ զցորեան։
Բայց ես աղաչեցի վասն
քո՝ զի մի՛ պակասեսցեն
հաւատք քո։
Եւ դու երբեմն դարձ-
ցիս՝ և հաստատեսցես

Դ. ՄԻ ՄՐ Ց
մկը ձկդ մձա .
մկթ ձկբ մձ միբ
մհ ձժդ մդ .

Դ. ՄՌ ՄՐ Ց
մհգ . . միէ միթ մլա
մհա .
մհբ ձղէ

զեղբարս քո։

Եւ նա ասէ ցնա. տէր՝ ընդ քեզ պատրաստ եմ և 'ի բանտ և 'ի մահ երթալ։

մխե Ա. Եւ նա ասէ ցնա. ասեմ քեզ պետրէ՝ չիցէ այսօր հաւու խօսեալ մինչև՝ երիցս ուրասցիս զիս չգիտել։

մխզ Ժ. Եւ ասէ ցնոսա. յորժամ առաքեցի զձեզ առանց քսակի և մախաղի և կօշկաց, մի թէ կարօտացայք իմիք.

Եւ նոքա ասեն. և ոչ իմիք։

Ասա ասէ. այլ այժմ որ ունիցի զքսակ բարձցէ՝ նոյնպէս և մախաղ. և որ ոչն ունիցի վաճառեսցէ զձորձս իւր և գնեսցէ իւր սուսեր։

մխէ Բ. Բայց ասեմ ձեզ. զի այս ևս որ գրեալ է՝ պարտ է զի կատարեսցի յիս. թէ ընդ անօրէնս համարեցաւ. զի որ վասն իմ ինչ է վճարեալ է։

Եւ նոքա ասեն. տէր՝ ահաւասիկ են աստ երկու սուրք։

Եւ նա ասէ ցնոսա՝ բաւական են։ մխը Ժ.

Եւ ելեալ գնաց ըստ սովորութեան 'ի լեառն ձիթենեացն. գնացին ընդ նմա և աշակերտքն։ մխթ Ա. մծ Բ.

Իբրև եհաս 'ի տեղին, ասէ ցնոսա, յաղօթս կացէք չմտանել 'ի փորձութիւն։

Եւ ինքն մեկնեցաւ 'ի նոցանէ իբրև քարընկեց մի. եդ ծունր՝ կայր յաղօթս։ մծա Ա.

Եւ ասէր. Հայր՝ եթէ կամիս անցո զբաժակս զայս յինէն։ մծբ Ա.

Բայց ոչ որպէս իմ կամք՝ այլ քոյդ լիցին։ մծգ

Եւ երևեցաւ նմա հրեշտակ յերկնից՝ և զօրացուցանէր զնա. և էր

Ղ.	Մտ.	Մ.	Յ.
մխե	ծխ	մծթ	ծիղ
մխզ	.	.	.
մխէ	մյզ	.	.

Ղ.	Մտ.	Մ.	Յ.
մխը	.	.	.
մխթ	ծհբ	մլա	ծծղ
մծ	ծհէ	մղղ	.
մծա	ծհէ	մղգ	ծկա
մծբ	ծ'ղ	մղե	ծե
մծգ	ծ'գ	մղգ	Ի.

'ի տագնապի, և մտա-
դիւրութեամբ ևս կայր
յաղօթս:
Եւ հոսէին 'ի նմանէ
քրտունք իբրև զկայլակս
արեան՝ ոլոռն ոլոռն հե-
ղեալ յերկիր:
մձդ Եւ յարուցեալ յաղօ-
Բ. թիցն եկն առ աշակերտ-
սն. եգիտ զնոսա 'ի քուն
'ի տրտմութենէն:
Եւ ասէ ցնոսա. զի՞ նըն-
ջէք, արի՛ք, կացէ՛ք յաղօ-
թս, զի մի՛ մտանիցէք 'ի
փորձութիւն:
մձե Եւ մինչդեռ խօսէր.
Ա. ահաւասիկ ամբոխ, և որ
կոչէրն՝ Յուդայ մի յեր-
կոտասանիցն առաջնոր-
դէր նոցա:
մձզ Իբրև մերձեցաւ առ Յի-
Գ. սուս համբուրեաց զնա,
քանզի զայն նշան տուեալ
էր նոցա, թէ ընդ որում
ես համբուրեցից՝ նա է
զնա ունիցիք:
Ասէ ցնա Յիսուս. յու-
դա՞ համբուրելո՞վ մատ-
նես զորդի մարդոյ:
Իբրև տեսին որ զնովաւն մձէ
էին որ ինչ եղեւն՝ ասեն Ա.
ցնա. տէր՝ հարցո՞ւք ըզ-
նոսա սրով:
Եւ եհար մի ոմն 'ի նո-
ցանէ զքահանայապետին
ծառայ, և 'ի բաց եհան
զաջոյ ունկն նորա:
Պատասխանի ետ Յիսուս
և ասէ. թոյլ տո՛ւք մին-
չև ցայդ վայր:
Եւ մատուցեալ յունկն՝ մձը
բժշկեաց զնա: Գ.
Եւ ասէ ցեկեալսն 'ի մձթ
վերայ նորա, քահանայա- Ա.
պետսն և ցիշխանս տա-
ճարին և ցծերս. իբրև
'ի վերայ աւազակի՞ ելէք
սուսերօք և բրօք:
Հանապազ ընդ ձեզ էի
'ի տաճարին, և ոչ ձգե-
ցիք ձեռս յիս. այլ այս
է ձեր ժամ, և իշխա-
նութիւն խաւարի:
Եւ կալեալ զնա ածին մղ
Ա.

Ղ.	Մտ.	Մր.	Յ
մձդ	ճհէ	մղղ	.
մձե	ճձա	յ	հթ. ճծը
մձզ	.	.	.

Ղ.	Մտ.	Մր.	Յ
մձէ	ճձգ	յբ	ճկ
մձը	.	.	.
մձթ	ճձդ	յգ	ճհ
մղ	ճձէ	յղ	ճկբ

եւ մուծին ՚ի տունն քա-
հանայապետին։
մղա Եւ պետրոս երթայր
Ա. զհետ նորա հեռագոյն։
Իբրեւ լուցին կրակ ՚ի
մէջ գաւթին, եւ նստան
շուրջ. նստաւ եւ պետրոս
՚ի մէջ նոցա։
Տեսեալ զնա աղախին մի
զի նստէր առ լոյսն. եւ
հայեցաւ ընդ նա եւ ա-
սէ. եւ սա՛ ընդ նոսա էր
որ ընդ նմայն էին։
Իսկ պետրոս ուրացաւ
եւ ասէ. ո՛չ գիտեմ զնա
կին դու։
մղբ Եւ յետ սակաւ միոյ՝
Ա. այլ ոմն տեսեալ զնա եւ ա-
սէ. եւ դո՛ւ ՚ի նոցանէ ես։
Եւ պետրոս ասէ. ա՛յր
դու չեմ ՚ի նոցանէ։
Եւ իբրեւ ժամ մի անց
՚ի վերայ, այլ ոմն վիճէր
եւ ասէր, ստո՛յգ եւ սա
ընդ նմա էր. քանզի գա-
լիլեացի է։
Ասէ պետրոս. այր դու՝
չգիտեմ զի՛նչ խօսիդ։
Եւ առ ժամայն մինչ-
դեռ զայն ասէր, խօսե-
ցաւ հաւ։
Դարձաւ տէր, եւ հայե-
ցաւ ՚ի պետրոս։
Եւ յիշեաց պետրոս ըզ- մղգ
բանն տեառն, զոր ասաց Բ.
ցնա, մինչչեւ հաւու խօ-
սեալ իցէ, երիցս ուրաս-
ցիս՝ չգիտել զիս։
Եւ ելեալ արտաքս՝ ե-
լաց դառնապէս։
Եւ արքն որք պահէին մղդ
զնա, այպն առնէին զնո- Ա.
վաւ, եւ հարկանէին։
Ծածկէին զերեսս նր եւ
ապտակէին. եւ հարցանէ-
ին ցնա եւ ասէին. մար-
գարէա՛ց ո՞վ է որ եհարն
զքեզ։
Եւ այլ բազում ինչ
հայհոյութ խօսէին ՚ի նա։

Ղ.	Մր	Մ	Յ
մղա	ճղե	յժգ	ճկզ
մղբ	ճղզ	յժե	ճհե

Ղ.	Մր	Մ	Յ
մղգ	ճղէ	յժղ	.
մղդ	ճղդ	յժդ	ճհբ

իբ
Վասն չարչարանաց և խաչելութե̃,
Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի

66 մղե Եւ իբրև այգ եղև,
Ժ. ժողովեցաւ ծերակոյտ
ժողովրդեանն՝ քահանա֊
պետքն և դպիրքն, և հա֊
նին ածին զնա յատեանն
իւրեանց՝ և ասեն, եթէ
դու ես քրիստոսն, ասա՛ մեզ։
մղզ Ասէ ցնոսա. եթէ ասացից
Ժ. ձեզ՝ սակայն ո՛չ հաւա֊
տայք. և եթէ հարցից
ինչ զձեզ, չտայք ինձ
պատասխանի՝ կամ ար֊
ձակիցէք։
մղէ Բայց յայսմ հետէ նստ֊
Բ. ցի որդի մարդոյ ընդ աջմէ
զօրութեանն աստուծոյ։
մղը Եւ ասեն ամենեքեան.
Ժ. ուրեմն դո՛ւ ես որդին
աստուծոյ։
Եւ նա ասէ ցնոսա. դուք
ասէք թէ ես եմ։
մղթ Եւ նոքա ասեն. զի՞նչ ևս
Բ. պիտոյ է մեզ վկայութի̃,

զի մեզէն իսկ լուաք ՚ի
բերանոյ դորա։
Եւ յարուցեալ ամ̃ ն իգ 1
բազմութիւն նց̃, ածին Ա.
զնա առ պիղատոս։
Եւ սկսան չարախօս լի֊ նա
նել զնմանէ և ասել. Ժ.
զդա գտաք զի թիւրէր
զազգս մեր, և արգելոյր
՚ի տալոյ հարկս կայսեր,
և ասէր զանձնէ՝ եթէ
քրիստոս իցէ թագա֊
ւոր։
Իսկ պիղատոս եհարց նբ
զնա և ասէ. դու՞ ես թա֊ Ա.
գաւորն հրէից։
Նա պատասխանի ետ
նմա և ասէ. դու ասա֊
ցեր։
Ասէ պիղատոս ցքահա֊ նգ
նայապետսն և ցժողո֊ Ժ.
վուրդսն. չգտանեմ ինչ
վնաս յառնդ յայդմիկ։
Եւ նոքա պնդէին և նդ
ասէին. եթէ խռովէ զժո֊ Ժ.
ղովուրդս, ուսուցանէ
ընդ ամենայն հրէաս֊

Ղ.	Մտ.	Մր.	Յ.
մղե	.	.	.
մղզ	.	.	.
մղէ	ճղա	ճժ	կթ
մղը	.	.	.
մղթ	ճղդ	ճժբ	.

Ղ.	Մտ.	Մր.	Յ.
ն	ճղթ	ճժը	ճհզ
նա	.	.	.
նբ	մ	ծ	ճհը
նգ	.	.	ճղ
նդ	.	.	.

տան՝ սկսեալ 'ի Գալի-
լեէ մինչև ցայսր։
Իսկ Պիղատոս իբրև լու-
աւ զԳալիլեէ, եհարց
եթէ Գալիլեացի՞ իցէ
այրն։
Եւ իբրև գիտաց եթէ
յիշխանութենէ Հերով-
դի է, ետ տանել զնա
առ Հերովդէս. քանզի և
նա յԵրուսաղէմ էր
յաւուրսն յայնոսիկ։
Եւ Հերովդէս իբրև
ետես զՅիսուս, ուրախ
եղև յոյժ. զի ցանկայր
'ի բազում ժամանակաց
տեսանել զնա. քանզի
լսէր բազում անգամ
զնմանէ, և ակն ունէր
նշան ինչ լեալ՝ տեսա-
նել 'ի նմանէ։
Հարցանէր զնա բանիւք
բազմօք, և նա ոչ ինչ ետ
նմա պատասխանի։
ՅԵ Կային քահանայապետքն
Ժ. և դպիրք, և պնդագոյնս
չարախօսէին զնմանէ։

Արհամարհեաց զնա և ՅԴ
Հերովդէս հանդերձ իւ- Բ.
րովք զօրականօքն. և այ- Զ
պն արարեալ՝ արկ զնո-
վաւ հանդերձս սպիտա-
կս, և ետ տանել անդ-
րէն առ Պիղատոս։
Եւ եղեն բարեկամք Պի-
ղատոս և Հերովդէս յա-
ւուր յայնմիկ. քանզի
յառաջ թշնամիք էին մի-
մեանց։
Կոչեաց Պիղատոս զքա- ՅԵ
հանայապետսն, և զիշխա- Ժ.
նսն, և զժողովուրդն։
Եւ ասէ ցնոսա. ածիք
մատուցիք ինձ զայրս
զայս իբրև զխոտորեցու-
ցիչ ժողովրդեանն. և
ահաւասիկ առաջի ձեր
դատեցայ, և վնաս ինչ
ոչ գտի յառնս յայսմիկ՝
զորոց դուք չարախօ-
սէքդ զդմանէ։
Այլ և ոչ Հերովդէս. ՅԶ
քանզի ետու տանել զդա Ժ.
առ նա, և արդ ոչինչ մա-

Ղ.
ՅԵ

Ղ.	Մր	Մ	Յ
ՅԴ	ՃԾԹ	ՅԸ	·
ՅԵ	·	·	ՃԴ
ՅԶ	·	·	·

հու արժանի է գործեալ
դորա. խրատեցից զդա,
և արձակեցից:
յժթ Զի հարկ էր նմա մի ըստ
Բ. տօնի արձակել նոցա:
յի Եւ նոքա աղաղակէին
Ա. ա͞մ բազմութեամբն՝ և
ասէին. բա՛րձ զդա, և
արձակեա՛ մեզ զԲարաբ֊
բայ:
Որ էր վասն խռովութե͞
իրիք եղելոյ ՚ի քաղաքին
և սպանութեան մտեալ
՚ի բանդ:
յիա Դարձե͞լ պիղատոս սկը֊
Ա. սաւ խօսել. քանզի կա֊
մէր արձակել զյիսուս:
Եւ նոքա անդրէն աղա֊
ղակէին և ասէին, ՚ի խաչ
հան զդա:
յիբ Եւ նա երիցս ասէ ցնո֊
Թ. սա. զի՞նչ չար արար սա.
ոչինչ վնաս մահու գտի
՚ի սմա. խրատեցից զսա
և արձակեցից:
յիգ Եւ նոքա ստիպէին մե֊
Ա. ծաձայն և խնդրէին զնա՝
՚ի խաչ հանել. և զօրա֊
նային բարբառք նոցա,
և քահանայապետացն:
Եւ պիղատոս հաւանե֊ յիդ
ցաւ առնել զհայցուա֊ Ա.
ծս նոցա:
Արձակեաց նոցա զԲարաբ֊
բայն՝ զոր վասն խռովութե͞
և սպանութե͞ արկեալ
էր ՚ի բանդ, զոր և խնդ֊
րէինն իսկ. և զյիսուս
մատնեաց կամաց նոցա:
Իբրև առին գնացին յիե
զնա, ըմբռնեցին զոմն Ա.
սիմովն կիւրենացի որ
գայր յանդէ, եդին ՚ի
վերայ նորա զխաչն՝ բե֊
րել զկնի յիսուսի:
Եւ երթա՛յր զհետ նորա յիզ
բազմութի ժողովրդեանն, Ժ.
և կանանց՝ որ կոծէին և ՉՐ
աշխարէին զնա:
Դարձաւ յիսուս և ասէ
ցնոսա. դստե՛րք երու֊
սաղէմի՝ մի՛ լայք ՚ի վե֊
րայ իմ. այլ լացէ՛ք ՚ի
վերայ անձանց՝ և ՚ի վե֊

Ղ.	Մտ.	Մր.	Յ.
յժթ	մէ	միէ	,
յի	մզ	միե	ճձգ
յիա	մե	միզ	ճձգ
յիբ	.	.	ճձբ · ճձզ
յիգ	մե	միզ	ճղը

Ղ.	Մտ.	Մր.	Յ.
յիդ	մզ	միլ	ճղը
յիե	մթ	մլա	ճղէ
յիզ	.	.	.

րայ որդւոց ձերոց ։
Զի եկեսցեն աւուրք
յորս ասիցեն, թէ երա֊
նի ամլոց և որովայնից՝ որ
ո՛չ ծնան, և ստեանց՝ որ
ո՛չ դիեցուցին ։
Յայնժամ սկսանիցին ա֊
սել լերանց՝ թէ անկե֊
րո՛ւք ՚ի վ՟ր մեր. և բլրոց՝
թէ ծածկեցէ՛ք զմեզ ։
Զի եթէ ընդ փայտ դա֊
լա՛ր զայս առնեն, ընդ
չորն զի՞նչ լինիցի ։
ճժէ Ածին և այլ երկուս չա֊
Ա. րագործս, սպանանել ընդ
նմա ։
ճժը Եւ իբրև չոգան ՚ի տեղին՝
Ա. կոչեցեալ գագաթն, անդ
հանին զնա ՚ի խաչ ։
ճժթ Եւ զչարագործսն՝ զոմն
Ա. ընդ աջմէ, և զոմն ընդ
ձախմէ խաչեցին ։
ճի Եւ յիսուս ասէ. Հա՛յր,
Ժ. թո՛ղ դոցա, զի ո՛չ գի֊
տեն զինչ գործեն ։
ճիա Եւ ՚ի բաժանել զհան֊
Ա. դերձս նր՟՝ արկին վիճակս ։

Եւ կայր ժողովուրդն
հայեցեալ ։
Մնգոսնէին զնա իշխանքն. ճիբ
հանդերձ նոքօք՝ և ասէ֊ Բ.
ին. զայլս ապրեցոյց, ապ֊
րեցուսցէ՛ և զանձն՝ ե֊
թէ դա՛ է քրիստոս որդի
աստուծոյ ընտրեալն ։
Այպն առնէին զնա և ճիգ
զինուորքն, եկեալ առա֊ Բ.
ջի՝ մատուցանէին նմա
քացախ ։
Եւ ասէին. եթէ դու ես
թագաւորն հրէից՝ փրը֊
կեա՛ զանձն քո ։
Եւ էր գիր գրեալ ՚ի վ՟ր ճիդ
նր՟. յունարէն՝ և դաղ֊ Ա.
մատերէն՝ և եբրայեցե֊
րէն գրով, եթէ սա՛ է ար֊
քայն հրէից ։
Իսկ մի ոմն՝ ՚ի կախելոց ճիե
չարագործացն հայհոյէր Բ.
զնա՛ և ասէր. ո՞չ դու ես
քրիստոսն, փրկեա՛ զանձն
քո, և զմեզ ։ ճիզ
Պատասխանի ետ ընկերն Ժ.
սաստելով նմա՛ և ասէ. ՁԲ

Ղ.	ՄՏ	ՄՐ	Յ
ճժէ	մժե	ճլզ	ճղը
ճժը	մժ	ճլե	ճղէ
ճժթ	մժե	ճլզ	ճղը
ճի	.	.	.
ճիա	մժբ	ճլդ	մա

Ղ.	ՄՏ	ՄՐ	Յ
ճիբ	մժը	ճլե	.
ճիգ	միբ	ճխբ	.
ճիդ	մժդ	ճլե	ճղթ
ճիե	մժթ	ճլթ	.
ճիզ	.	.	.

Հերկնչի՞ս դու յաստուածոյ, զի ի նմին պատժի կաս. և մեք յիրաւի զի արժանի որոց գործեցաքն առնումք զհատուցումն. և սա ապիրատ ինչ ոչ գործեաց։

Եւ ասէ ցՅիսուս. յիշեա՛ զիս տէր՝ յորժամ գայցես արքայութեամբ քով։

Եւ ասէ ցնա Յիսուս. ամէն ասեմ քեզ. այսօր ընդ իս իցես ի դրախտին։

ՅԽԵ Բ. Եւ էր իբրև վեցերորդ ժամ. և խաւար եղև ի վերայ ամենայն երկրի մինչև ցիններորդ ժամն, խաւարեցաւ արեգակն։

ՅԽԸ Բ. Եւ հերձաւ վարագոյր տաճարին ընդ մէջ։

Եւ կարդաց Յիսուս ի ձայն մեծ, և ասէ.

ՅԽԹ Ա. Հայր ի ձեռս քո աւանդեմ զհոգի իմ։

Զայս իբրև ասաց՝ եհան զոգի։

ՅԾ Բ. Եւ տեսեալ հարիւրապետին որ ինչ եղևն, փառաւոր արար զԱստուած և ասէ. արդարև՝ այրս այս արդար էր։

ՅԾԱ Ժ. Եւ ամ ժողովուրդքն որ եկեալ էին և տեսանէին զտեսիլն զայն՝ և ըզգործ՝ բախէին զկուրծս, և դառնային։

Կային և ամենայն ծանօթքն նր ի հեռաստանէ. և կանայքն որ՝ եկեալ էին ընդ նմա ի Գալիլեէ, և տեսանէին զայն։

ԻԴ

Վասն Թաղման և յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի

ՅԾԲ Ա. ՉԴ. Եւ ահա այր մի անուն Յովսէփ, որ էր նախարար այր բարեգործ և արդար. 50

Սա չէր միաբանեալ ընդ խորհուրդս և ընդ գործս նոցա, յԱրեմաթեայ քաղաքէ Հրէից. որ և ինքն իսկ՝ ակն ունէր արքայ-

Ղ.	ՄՐ	ՄՏ	Յ.
ՅԽԵ	ՄԻ	ՅԽ	.
ՅԽԸ	ՄԻԴ	ՅԽԴ	.
ՅԽԹ	ՄԻԴ	ՅԽԴ	ՄԴ
ՅԾ	ՄԻԵ	ՅԽՂ	.
ՅԾԱ	.	.	.
ՅԾԲ	ՄԻԵ	ՅԽԸ	ՄՂ

յուդեանն աստուծոյ ։
Սա մատուցեալ առ պի֊
ղատոս՝ խնդրեաց զմար֊
մինն յիսուսի ։
յլգ Ա. Եւ իջուցեալ զնա՝ պա֊
տեաց պաստառակալաւ,
եւ եդ ՚ի կուածոյ գե֊
րեզմանին, ուր չէր բնա֊
ւին ոք եդեալ ։
յլդ Ժ. Եւ օրն էր ուրբաթ, եւ
շաբաթ լուսանայր ։
Եւ երթային զհետ նո֊
րա կանայքն՝ որ եկեալ
էին ընդ նմա ՚ի գալի֊
լեէ, տեսին զգերեզմանն,
եւ որպէս եդաւ մարմինն
նորա ։
յլե Բ. Դարձան, եւ պատրաս֊
տեցին խունկս եւ իւղս.
եւ ՚ի շաբաթուն հան֊
գեան ըստ պատուի֊
րանին ։

իդ 1
Բայց ՚ի միաշաբաթուն
յլզ Ա. վաղ ընդ առաւ֊
օտն, եկին ՚ի գերեզ֊
մանն. բերին զխունկսն
զոր պատրաստեցին՝ եւ
այլ կանայք ընդ նոսա ։
Եւ գտին զվէմն թա֊
ւալեցուցեալ ՚ի գե֊
րեզմանէ անտի ։
Եւ մտեալ ՚ի ներքս՝
ոչ գտին զմարմինն տն
յիսուսի ։
Եւ եղեւ ընդ հիանալն
նոցա վասն այնորիկ, եւ
ահա արք երկու՝ հա֊
սին առ նոսա ՚ի հան֊
դերձս լուսաւորս ։
Եւ իբրեւ զահի հարան՝ յլէ Ա.
եւ խոնարհեցուցին զե֊
րեսս իւրեանց յերկիր,
ասեն ցնս, զի՞ խնդրէք
զկենդանին ընդ մեռեալս ։
Չէ՛ աստ՝ այլ յարեաւ ։
Յիշեցէք որպէս խօսե֊
ցաւ ընդ ձեզ մինչ էրն
՚ի գալիլեա. եւ ասէր՝ թէ
պարտ է որդւոյ մարդոյ
մատնել ՚ի ձեռս մար֊
դոց մեղաւորաց, եւ ՚ի
խաչ ելանել, եւ յերրորդ
աւուր յառնել ։

Ղ.	Մտ.	Մր.	Յ.
յլգ	յխը	մխթ	մլ
յլդ	.	.	.
յլե	մ	.	.
յլզ	[illegible]	[illegible]	[illegible]

Ղ.	Մտ.	Մր.	Յ.
յլէ	յլ	յծդ	մծա

Եւ յիշեցին զբանսն նր:
ժը Եւ դարձան պատմեցին
Թ զայս ամ մետասանիցն,
և այլոցն ամենեցուն:
ժթ Եւ էին Մարիամ Մագ֊
Ժ դաղենացի, և Յովհան֊
նա. և Մարիամ Յակով֊
բայ, և այլք ընդ նոսա՝
որ պատմեցին զայս ա֊
ռաքելոցն:
Եւ երևեցան առաջի
նոցա շաղփաղփութիւն
բանք նոցա, և չհաւա֊
տային նոցա:
Բայց պետրոս յարու֊
ցեալ՝ ընթացաւ ՚ի գե֊
րեզմանն, և հայեցեալ
տեսանէ զկտաւսն լոկ՝
զի կային. և գնաց՝ ընդ
միտս զարմացեալ, թէ
զի՞նչ եղև:

ԻԴ ՚ի Յարութեան Տեառն մերոյ
յիսուսի քրիստոսի.

13 ՁՒ Եւ ահա՝ երկուք ՚ի
նոցանէ երթային ՚ի
նմին աւուր ՚ի գեօղ
մի, որ հեռի էր յերու֊
սաղէմէ հարիւր և վաթ֊
սուն ասպարիզաւ. և
էր անուն նր Եմմաւուս:
Եւ նոքա խօսէին ընդ
միմեանս, վասն ամենայն
անցիցն անցելոց:
Եւ եղև ընդ խօսելն
նոցա և ընդ վիճելն, և
ինքն իսկ յիսուս մեր֊
ձեցաւ՝ և երթայր ընդ
նոսա:
Եւ նոցա աչք՝ կալեալ
էին առ ՚ի չծանաչելոյ
զնա:
Եւ ասէ ցնոսա. զի՞նչ
են բանքդ՝ վասն որոյ
վիճիքդ ընդ միմեանս,
մինչդեռ գնայքդ, և
տրտմեալ էք:
Պատասխանի ետ մի ոմն
՚ի նոցանէ՝ որում անուն
էր կղէոպաս՝ և ասէ
ցնա. դու միայն կաս
յերուսաղէմ՝ որ ո՛չ գիտացեր
զի՞նչ գործեցաւ ՚ի նմա
յաւուրս յայսոսիկ:

Ղ. ՄՏ. Մ
ժը ճժթ ժբ
ժթ . .

Եւ ասէ ցնոսա. զի՞նչ։
Եւ նոքա ասեն. զյ̃սէ նազովրեցւոյ. որ եղեւ այր մարգարէ, հզօր ար-դեամբք՝ և բանիւք ա-ռաջի ա̃յ, և ամենայն ժողովրդեանն ։
Որպէս մատնեցին զնա քահանայապետքն և իշ-խանքն մեր 'ի դատաս-տան մահու, և հանին զնա 'ի խաչ ։
Մե՛ք ակն ունէաք՝ թէ նա է որ փրկելոցն իցէ զիսրայէլ ։
Բայց և հանդերձ այսու ամենայնիւ՝ այս երրորդ օր է՝ յորմէհետէ այն գործեցաւ ։
Բայց և կանայք ոմանք 'ի մէնջ՝ զարմացուցին զմեզ, որք կանխեալ ընդ առաւօտս չոգան 'ի գե-րեզմանն ,
Եւ ո՛չ գտին զմարմինն նորա. եկին և ասեն՝ թէ և տեսիլ ևս հրեշտա-կաց տեսին, որք ասէին զնմանէ թէ կենդանի է ։
Եւ գնացին ոմանք 'ի մէնջ 'ի գերեզմանն, և գտին նոյնպէս՝ որպէս և կանայքն ասացին, բայց զնա ո՛չ տեսին ։
Եւ նա ասէ ցնոսա. ո՜վ անմիտք և հեղգասիրտք 'ի հաւատալ ։ յամենայ-նի, զոր խօսեցան մար-գարէքն ։
Ո՞չ զնոյն պարտ էր չարչարել քրիստոսի, և մտանել 'ի փառս իւր ։
Եւ սկսեալ 'ի Մովսիսէ և յամենայն մարգարէից՝ մեկնէր նոցա, որ ինչ յամենայն գիրս գրեալ է զնմանէ ։
Իբրև մերձեցան 'ի գեօղն յոր երթային, և նա պատճառէր հեռագոյն ևս ուրեք երթալ ։
Եւ բռնադատեցին զնա և ասեն. առ մեզ ագի՛ր

զի ընդ երեկս է, և տարաժամեալ է օրս. և եմուտ ագանել անդ ընդ նոսա:

Եւ եղև 'ի բազմելն նորա ընդ նոսա. առեալ զհացն՝ օրհնեաց՝ եբեկ և ետ նոցա:

Եւ նոցա բացան աչք, և ծանեան զնա. և նա եղև 'ի նոցանէ աներևոյթ:

Եւ ասեն ցմիմեանս. ոչ ապաքէն սիրտք մեր ջեռեալ էին 'ի մեզ, մինչ խօսէրն ընդ մեզ զճանապարհայն, և որպէս բանայր մեզ զգիրս:

Եւ յարուցեալ նոյն ժամայն՝ դարձան յերուսաղէմ, և գտին ժողովեալ զմետասանսն, և զորս ընդ նոսայն էին:

Եւ ասեն՝ թէ արդ արև յարեաւ տէր, և երևեցաւ սիմովնի:

Եւ նոքա պատմէին զայն որ զճանապարհայն, և թէ զիարդ ետ ծանօթս նոցա 'ի բեկանել հացին:

Յետ յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի.

Մինչդեռ զայն խօսէին, ինքն իսկ յիսուս եկաց 'ի մէջ նոցա, և ասէ ցնոսա՝ խաղաղութիւն ընդ ձեզ. ես եմ, մի՛ երկնչիք: իդ յս 36 լժ

Եւ զահի հարեալ երկնչէին, և համարէին ոգի ինչ տեսանել:

Եւ ասէ ցնոսա. զի՞ խռովեալ էք, և ընդէ՞ր խորհուրդք ելանեն 'ի սիրտս ձեր:

Տեսէք զձեռս իմ և զոտս, զի ես նոյն եմ. շօշափեցէք զիս և տեսէք. զի ոգի՝ մարմին և ոսկերս ոչ ունի, որպէս զիս տեսանէք զի ունիմ:

Եւ զայս ասացեալ՝ եցոյց նոցա զձեռսն և զոտս:

Վասն համբարձման Տեառն
մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի.

41 յխա Եւ մինչդեռ տակաւին
խ. չհաւատային 'ի խնդու-
թենէն, եւ զարմացեալ
էին՝ ասէ ցնոսա. ունի՞ք
ինչ կերակուր աստ:
Եւ նոքա ետուն նմա
ձկան խորովելոյ մասն, եւ
խորիսխ մեղու:
Եւ առ եկեր առաջի նո-
ցա, եւ զմնացորդսն ետ ցնս՟:
յխբ Եւ ասէ. այս բանք են
ժ. զոր խօսեցայ ընդ ձեզ,
մինչ առ ձեզն էի՝ թէ
պարտ է լնուլ ամենայն
գրելոցն յօրէնսն Մովսէ-
սի, եւ 'ի մարգարէս, եւ
'ի սաղմոսսն վասն իմ:
Յայնժամ եբաց զմիտս
նոցա իմանալ զգիրս:
Եւ ասէ ցնոսա. թէ
այսպէս պարտ էր չար-
չարել Քրիստոսի, եւ յառ-
նել 'ի մեռելոց յաւուր
երրորդի. եւ քարոզել յա-
նուն նորա ապաշխարու-
թիւն, եւ թողութիւն մե-
ղաց՝ յամենայն ազգս
սկսեալ յերուսաղէմէ:
Եւ դուք էք վկայք այ-
սոցիկ:
Եւ ահա՛ ես առաքեմ
զաւետիս Հօր իմոյ 'ի ձեզ.
եւ դուք նստարուք 'ի
քաղաքիս յերուսաղէմ,
մինչեւ զգենուցուք զօ-
րութիւն 'ի բարձանց:
Եհան զնոսա մինչեւ 'ի
բեթանիա, եւ ամբարձեալ
զձեռս իւր օրհնեաց զնո-
սա:
Եւ եղեւ յօրհնելն նորա
զնոսա՝ մեկնեցաւ 'ի նո-
ցանէ, եւ վերանայր յեր-
կինս:
Եւ նոցա երկիր պագել
նմա՝ դարձան յերուսա-
ղէմ ուրախութեամբ
մեծաւ:
Եւ էին հանապազ 'ի
տաճարին. գովէին, եւ օրհ-
նէին զաստուած:

յխա միա. միդմին
յխբ

Նախադրութիւն Յովհաննու Աւետարանին.

Յովհաննու Աւետարանն՝ գրեալ է Յովհաննու, որ եղբայր է Յակոբայ զեբեթեայ, որ անկաւ 'ի վերայ լանջաց տեառն. Նոյն սա գրեաց զաւետարանս զայս և սկիզբն առնէ յածական բանէն, և զըստ մարմնոյ ծնունդն յիշատակէ յաւելն և բանն մարմին եղև: և յիշատակէ զմկրտութիւնն Յովհաննու, և զընտրութիւն աշակերտացն այլ և զնշանս և զարուեստս զոր եղեն: և զկատարածն որ մատնեցաւ պոնտացւոյ պիղատոսի, և խաչեցաւ, յորում և զինուորքն բաժանեցին զհանդերձս նորա և 'ի վերայ պատմուճանի նորա վիճակ արկին. և մարմին նորա եդաւ 'ի գերեզմանի, և յարեաւ յերրորդ աւուր, և երևեցաւ աշակերտաց ինքն:

Սա զկնի ծ͞է ամի համբառնալոյ փրկչին գրեաց զաւետարանն իւր 'ի յոյն լեզու յեփեսոս քաղաքի 'ի խնդրելոյ Եկեղեցւոյն Ասիայ.

Ցանկ գլխոց սրբոյ աւետարանին Յովհաննու ։	Յ	Ղ.	Մր	Մ
Վասն զի անսկիզբն է բանն աստուած ։	ա			
Վասն վկայութեանն Յովհաննու ։	բ	ե		դ
Վասն գառ ն քրստոսի առ Յովհաննէս ։	գ			
Վ ասելոյն ահա գառն աստուծոյ ։	դ			
Վասն գտանելոյ զմեսիայն ։	ե			
Վասն հարսն ՚ի կանայ գալիլ՟ ։	զ			
Վասն արտաքսելոյ ՚ի տաճարէն ։	է			է
Վասն նիկոդիմոսի իշխանին հրէից ։	ը			
Վասն մկրտելոյն յով՟ ՚ի յայենոն ։	թ			
Վասն խնդիր լինելոյ սակս սրբութ՟ ։	ժ			
Վասն կնոջն սամարացւոյ ։	ժա			
Վասն որդւոյ թագաւորազին ։	ժբ	իը	ժզ	իզ
Վ՟ երեսուն ութ ամեայ հիւանդին ։	ժգ			
Վասն այն զի սիրէ՛ հայր զորդի ։	ժդ			
Վասն հինգ հացի և երկու ձկանն ։	ժե	ժը		
Վասն գնալոյ ՚ի վերայ ծովուն ։	ժզ			
Վասն տրտնջելոյն զնմանէ հրէիցն ։	ժէ			
Վասն շրջելոյն քրստոսի ՚ի գալիլեայ ։	ժը			
Վասն խնդրելոյ հրէից ունել զն՟ ։	ժթ			
Վասն ՚ի ծնէ կուրին ։	ի			
Վ՟ դնելոյն յն՟ի զանձն ՚ի վ՟ր ոչխա՟ ։	իա			
Վասն նաւակատեացն յերուսաղէմ .	իբ			
Վասն ղազարու յարութեանն ։	իգ			

Վասն օծանելոյն մարիամու զտէրն :	իդ	իա	խդ	կբ
Վասն չկամելոյն յուդայի զնոյնն :	իե			
Վասն նստելոյն քրիստոսի ՚ի վր՟ իշոյն :	իզ	կթ	լբ	խե
Վասն յելելոց հեթանոսացն :	իէ			
Վասն հատին ցորենոյ :	իը			
Վասն քրիստոսի որ լոյս եկն յաշխարհ :	իթ			
Վասն ընթ՟ և լու՟ զոտ՟ աշա՟ :	լ			
Վասն չարչարա՟ և սփոփե՟ զաշա՟ :	լա			
Վասն գուշակելոյ գալոյն հոգւոյն և մխիթարելոյ զաշակերտսն :	լբ			
Վասն մատնելոյն քրիստոսի ՚ի յուդայէ :	լգ	հթ	խէ	կզ
Վասն ուրացութեանն պետրոսի :	լդ			
Վասն ածելոյն զքրիստոս ՚ի վանաց կայ՟ :	լե			
Վասն տանելոյն զյս՟ ՚ի գողգոթայ :	լզ			
Վասն աւանդելոյն քրիստոսի զհոգին :	լէ			
Վ՟ խնդրելոյ զտէրունական մարմինն :	լը	ձգ	խը	կը
Վասն բերելոյ նիկոդի՟ զմուռս :	լթ			
Վասն գալոյ կանանցն ՚ի գերեզմանն :	խ	ձդ	խթ	կթ
Վասն մտանելոյն յսի՟ առ աշակերտսն :	խա			
Վ՟ հաստատելոյն քրիստոսի զթովմաս :	խբ			
Վ՟ ճաշելոյ ընդ նս՟ և հաց՟ զպետ՟ :	խգ			
Վասն սիրելւոյ աշակերտին որ գրեաց զաւետարանն սուրբ :	խդ			

Սրբոյ Աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի.

Որ ըստ Յովհաննու.

Ի Հօրէ լուսոյ.

1 ա Ի ՍԿԶԲԱՆԷ ԷՐ ԲԱՆՆ ԵՒ
Գ բանն՝ էր առ աստուած. և աստուած
Մ. էր բանն: Նա՛ էր ՚ի սկզբանէ առ ած:
Ամենայն ինչ նովաւ եղև. և առանց նորա եղև և
ոչ ինչ՝ որ ինչ եղեն:
Նովաւ կեանք էր, և կեանքն՝ էր լոյս մարդկան:
Եւ լոյսն ՚ի խաւարի անդ լուսաւոր էր. և խաւար
նմա ոչ եղև հասու:
բ Եղև այր մի առաքեալ յաստուծոյ՝ անուն
Գ նմա յովհաննէս:
Սա եկն ՚ի վկայութիւն զի վկայեսցէ վասն լուսոյն.
զի ամենեքին հաւատասցեն նովաւ:
Ո՛չ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն:

Յ	Գ	Մ
ա	ժգ	ա
բ	ղ	է

գ Էր լոյսն ճշմարիտ, որ
Գ. լուսաւոր առնէ զամե-
նայն մարդ՝ որ գալոց է
յաշխարհ:
Յաշխարհի էր, և աշ-
խարհ նովաւ եղև, և աշ-
խարհ զնա ո՛չ ծանեաւ:
դ Յիւրսն եկն, և իւրքն
Ժ. զնա ո՛չ ընկալան:
Իսկ որք ընկալանն զնա՝
ետ նոցա իշխանութիւն
որդիս Աստուծոյ լինել,
որոց հաւատասցեն յա-
նուն նորա:
Ոյք ո՛չ յարենէ, և ո՛չ
'ի կամաց մարմնոյ, և ո՛չ
'ի կամաց առն՝ այլ յԱս-
տուծոյ ծնան:
ե Եւ բանն մարմին եղև
Գ. և բնակեաց 'ի մեզ.
և տեսաք զփառս նորա՝
զփառս իբրև զմիածնի
առ 'ի հօրէ, լի շնոր-
հօք և ճշմարտութ̃բ:
զ Յովհաննէս վկայէ վասն
Ա. նորա. աղաղակեաց և
ասէ. սա էր զորմէ ասէի
որ զկնի իմ գալոցն էր՝
առաջի իմ եղև. զի նախ
քան զիս էր:
Զի 'ի լրութենէ անտի է
նորա՝ մեք ամենեքին Ժ.
առաք շնորհս փոխանակ
շնորհաց:
Զի օրէնքն 'ի ձեռն
Մովսէսի տուան, շնորհքն
և ճշմարտութի̃ն 'ի ձեռն
Յիսուսի Քի̃ եղեն:

Ցերեկոյն Կիւր. Երկուշաբթի աւուրն.

Ղ ձայն լուսոյ.

Զաստուած ո՛չ ոք ե- ը
տես երբէք. բայց Գ.
միածինն որդի՝ որ է 'ի Բ.
ծոց հօր՝ նա պատմեաց
մեզ: թ
Եւ այս է վկայութիւնն
յովհաննու, յորժամ ա- Ժ.
ռաքեցին առ նա հրեայ-
քըն յերուսաղէմէ քա-
հանայս և ղևտացիս՝ զի
հարցցեն ցնա թէ դու
ո՞ ես:

Յ	Ղ.	Մտ.	Մր.
գ	ժգ	ա	.
դ	.	.	.
ե	ժդ	.	ա
զ	ժ	դ	ժա

Յ	Մտ
է	.
ը	ճժբ
թ	.

Եւ խոստովան եղեւ, եւ ոչ ուրացաւ. խոստովան եղեւ՝ թէ ես ոչ եմ քրիստոսն։
Եւ հարցին զնա՝ իսկ ո՞վ ես դու՝ եղիա՞ ես։ Եւ ասէ՝ ոչ եմ։ Իսկ մարգարէ՞ն ես դու։ Պատասխանի ետ թէ ոչ։ Իսկ ասեն ցնա ո՞վ ես. զի պատասխանի տարցուք՝ որոց առաքեցինն զմեզ. զի՞ ասես վասն քո։
ժ Ը Ասէ՝ ես ձայն բարբառոյ յանապատի. ուղիղ արարէ՛ք զճանապարհն տեառն։
Որպէս ասաց եսայի մարգարէ։
ժա Ժ Եւ որք առաքեցանն, ՚ի փարիսեցւոց անտի էին. հարցին զնա եւ ասեն։ Իսկ զի՞ մկրտես եթէ դու չես քրիստոսն, եւ
ժբ Ը ոչ եղիա, եւ ոչ մարգարէն։
Պատասխանի ետ նոցա յովհաննէս եւ ասէ. ես մկրտեմ զձեզ ջրով. ՚ի միջի ձերում կայ՝ զոր դուքն ոչ գիտէք։
Որ զկնի իմ գալոցն է որում չեմ արժանի, եթէ լուծից զխրացս կօշկացն նորա։
Այս ՚ի բեթաբրայ եղեւ յայնկոյս յորդանանու ուր էրն յովհաննէս՝ եւ մկրտէր։ ժգ Ժ

Յերկրորդ կէս. Երեքշաբաթի աւուրն.

Մկրտիչ Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի։ ա

Ի վաղիւ անդր՝ տեսանէ զյիսուս զի գայր առ նա. եւ ասէ՝ ահաւասիկ գառն աստուծոյ, որ բառնայ զմեղս աշխարհի։ Գ 29
Սա է վասն որոյ եսն ասէի զկնի իմ գայ՝ այր, որ առաջի իմ եղեւ. զի ժդ Ը

Յ	Ղ	Մր	Մ
ժ	ե	բ	ը
ժա	.	.	.
ժբ	ժ	գ	ժա

Յ	Ղ	Մր	Մ
ժգ	.	.	.
ժդ	ժ	գ	ժա

յառաջ իսկ էր քան զիս։
Եւ ես ո՛չ գիտէի զնա,
այլ զի յայտնի լիցի
Իսրայէլի. վասն այնորիկ
եկի ես ջրով մկրտել։
ժե Վկայեաց Յովհաննէս
Մ. և ասէ. Թէ տեսանէի
զՀոգին զի իջանէր իբրև
զաղաւնի յերկնից, և
հանգչէր ՚ի վերայ նորա։
Եւ ես ո՛չ գիտէի զնա,
այլ որ առաքեացն զիս մկր-
տել ջրով՝ նա ասաց ցիս։
Յոյր վերայ տեսանիցես
զՀոգին զի իջանիցէ, և
հանգչիցի ՚ի վերայ նր՝
նա է որ մկրտէ Հոգւովն
սրբով։
Եւ ես տեսի՝ և վկայե-
ցի, եթէ սա՛ է որդին ա-
ստուծոյ։

Յերրորդ կիւ. Զորեքշաբթի աւուրն.

Աշկերտք տեառն մերոյ յիսուսի
քրիստոսի.

Ի վաղիւ անդր կայր ժզ 35
Յովհաննէս, և յաշակեր- Ժ·
տաց անտի նորա երկու. Դ·
և հայեցեալ ընդ յն
զի զգնայր, ասէ. ահաւա-
սիկ քրիստոս գառն ա-
ստուծոյ։
Լուան ՚ի նմանէ երկու
աշակերտքն. զի խօսէր և
գնացին զհետ յիսուսի։
Իբրև դարձաւ յիսուս
և ետես զնոսա զի եր-
թային զհետ նորա՝ ասէ
ցնոսա. զի՞նչ խնդրէք։
Նոքա ասեն ցնա. ռա՛բբի,
որ թարգմանեալ կոչի
վարդապետ. ո՞ւր են օթե-
վանք քո։
Ասէ ցնոսա. եկա՛յք, և
տեսէք։
Եկին և տեսին ուր էին
օթեվանք նորա. և առ

նմա աւուրն այն օր՝ զի
ժամ էր իբրև տասնե-
րորդ։
Էր անդրէաս եղբայր սի-
մովնի վիմի՝ մի յերկուց
անտի, որ լուանն ՚ի յով-
հաննէ՝ և գնացին զկնի
նորա։
ժէ Գտանէ սա նախ զեղբայր
Ը. իւր զսիմովն, և ասէ ցնա․
գտաք զմեսիա, որ թարգ-
մանի քրիստոս։
Սա ած զնա առ յս՟։
Հայեցեալ ընդ նա յս՟ի
ասէ դու ես սիմովն որդի
յովնանու, դու կոչեսցիս
կեփաս, որ թարգմանի
պետրոս։

Յերկրորդ կիւ․ Հինգշաբաթի աւուրն․

ա Տէրն մեր յիսուս քրիստոս․

43 ժը Ի վաղիւ անդր կամե-
Փ ցաւ ելանել ՚ի գալիլեա․
Ն գտանէ զփիլիպպոս, և
ասէ ցնա յիսուս․ եկ
զկնի իմ։

Եւ էր փիլիպպոս ՚ի
բեթսայիդայ՝ ՚ի քաղաքէ
անդրեայ և պետրոսի։
Գտանէ փիլիպպոս զնա-
թանայէլ և ասէ ցնա․
զորմէ գրեաց մովսէս
յօրէնսն, և մարգարէքն՝
գտաք զյիսուս զորդի
յովսեփայ ՚ի նազարեթէ։
Ասէ ցնա նաթանայէլ․
իսկ ՚ի նազարեթէ մարթ
ի՞նչ իցէ բարւոյ ինչ
լինել։
Ասէ ցնա փիլիպպոս․ եկ
և տես։
Իբրև ետես յս՟ զնա-
թանայէլ զի գայր առ
նա․ ասէ վասն նորա՝
ահա՛ արդարև իսրայէ-
լացի յորում նենգու-
թիւն ո՛չ գոյ։
Ասէ ցնա նաթանայէլ․
ուստի՞ ճանաչես զիս։
Պատասխանի ետ յս՟ և
ասէ ցնա․ մինչչև էր փի-
լիպպոսի կոչեցել զքեզ,
զի էիր ՚ի ներքոյ թզեն-

Յ Գ․ ՄԻ Մ
ժէ ղէ ծր ճկզ
ժը · · ·

ւոյն, տեսի զքեզ:
Պատասխանի ետ նմա Նաթանայէլ և ասէ. ռաբբի, դու ես որդի աստուծոյ. դու ես թագաւորն իսրայէլի:
Պատասխանի ետ նմա յիսուս և ասէ. փոխանակ զի ասացի քեզ, թէ տեսի 'ի ներքոյ թզենւոյն՝ հաւատա՛ս՝ մեծամեծս ևս քան զայս տեսցես:
Եւ ասէ ցնա. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. տեսանիցէք զերկինս բացեալ՝ և զհրեշտակս այ̄, զի ելանիցեն և իջանիցեն 'ի վերայ որդւոյ մարդոյ:

Յերկրորդ · կիւ · Աստյտթի աւուրն .

Սկիզբն նշանաց տեառն մերոյ Յիսուսի քրիստոսի .

Եւ յաւուրն երրորդի հարսանիք էին 'ի կանա գալիլեացւոց, և անդ էր մայրն յիսուսի:
Կոչեցաւ և յիսուս, և աշակերտքն նր̄ 'ի հարսանիսն:
Եւ 'ի պակասել գինւոյն, ասէ մայրն յիսուս. գինի ո՛չ ունին:
Եւ ասէ ցնա յիսուս. զի՞ կայ իմ և քո՝ կին դու. չև՛ է հասեալ ժամանակ իմ:
Ասէ մայր նորա ցսպասաւորսն. որ զինչ ասիցէ ձեզ, արասջիք:
Անդ էին թակոյկք կրճեայք վեց ըստ սրբութեանն հրէից. տանէին մի մի 'ի նոցանէ, մարս երկուս կամ երիս:
Ասէ ցնոսա յս̄. լցէ՛ք զթակոյկսդ ջրով:
Եւ լցին զնոսա մինչև 'ի վեր:
Եւ ասէ ցնոսա. արդ ածէ՛ք, և բերէ՛ք տաճարապետին. և նոքա բերին:
Եւ իբրև ճաշակեաց

տաճարապետն՝ զջուրն գինի եղեալ. և ոչ գիտէր ուստի իցէ. բայց սպասաւորքն գիտէին որք արկին զջուրն։

Խօսի ընդ փեսային տաճարապետն։

Եւ ասէ. ամենայն մարդ զանոյշ գինի յառաջագոյն պաշտէ. և յորժամ արբենան, յայնժամ ըզ յոռին. դու պահեցեր զանոյշ գինիդ մինչև ցայժմ։

Զայս արար սկիզբն նշանաց յիսուս, ՚ի կանա գալիլեացւոց՝ և յայտնեաց զփառս իւր. և հաւատացին ՚ի նա աշակերտք նորա։

Յերկրորդ. կիւ. Շաբաթի աւուրն,

Բ Տէրն մեր յիսուս քրիստոս,

12 ժթ Յետ այսորիկ էջ յի-
Ե: սուս ՚ի կափառնա-
Ե: ում. ինքն և մայր իւր,
և եղբարք իւր. և անդ
լինէր ոչ բազում ինչ
աւուրս։
Եւ էր մերձ զատիկն ի
հրէից՝ և ել յիսուս յե- Բ.
րուսաղէմ։
Եւ եգիտ ՚ի տաճարին, իա
զի վաճառէին զարջառս Ը.
և զոչխարս՝ և զաղաւնիս
և զլումայափոխսն որ նս-
տէին։
Եւ արար խարազան
չուանեայ, և եհան զա-
մենեսին ՚ի տաճարէն.
զոչխարսն, և զարջառս՝
և զպղինձ հատավաճա-
ռացն ցրուեաց, և զսե-
ղանսն կործանեաց։
Եւ որ զաղաւնիսն վա-
ճառէին՝ ասէ ցնոսա. ա-
ռէ՛ք զայդ աստի, և մի՛
առնէք զտուն հօր իմոյ
տուն վաճառի։
Ապա յիշեցին աշակերտքն իբ
նր. թէ գրեալ է նախանձ Ժ.
տան քո կերիցէ զիս։
Պատասխանի ետուն հրէ- իգ
Դ.

Յ	Ղ	ՄՐ	Մ
ժթ	.	.	ժթ

Յ	Ղ	ՄՐ	Մ
ի	մկ	ճծզ	մհգ
իա	մը	ճխա	մժա
իբ	.	.	
իգ	հէ	ճկա	

րէայքն եւ ասեն ցնա. զի՞նչ նշան ցուցանես դու մեզ զի զայդ առնես:

եդ Ժ. Պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ ցնոսա. քակեցէ՛ք զտաճարդ զայդ. եւ զերիս աւուրս շինեցից զդա:

Ասեն ցնա հրէայքն. զքառասուն եւ զվեց ամ շինեցաւ տաճարս այս, եւ դու զերիս աւուրս կանգնես զդա:

Բայց նա ասէր վասն տաճարի մարմնոյ իւրոյ:

Իսկ յորժամ յարեաւ ՚ի մեռելոց՝ յիշեցին աշակերտքն նորա, թէ այն է զոր ասացն. եւ հաւատացին գրոյն եւ բանին, զոր ասաց Յիսուս:

Երորդ կիւրակէ աւուրն.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս,

Եւ իբրեւ էր յԵրուսաղեմ ՚ի զատկին ՚ի տօնի՝ բազումք հաւատացին յանուն նորա. զի տեսանէին զնշանսն զոր առնէր:

Բայց ինքն Յիսուս՝ ոչ հաւատայր զանձն նոցա. քանզի ինքն գիտէր զա̃մ:

Եւ զի ոչ էր պիտոյ՝ եթէ ոք վկայեսցէ վասն մարդոյ. զի ինքն իսկ գիտէր զինչ կրէր ՚ի մարդն:

Եւ էր այր մի ՚ի փարիսեցւոց անուն՝ Նիկոդեմոս անուն նորա, իշխան հրէից:

Սա եկն առ նա գիշերի՝ եւ ասէ ցնա. Ռա՛բբի՝ գիտեմք թէ յԱստուծոյ եկեալ ես վարդապետ. զի ո՛չ ոք կարէ զայդ նշանս առնել զոր դուդ առնես, եթէ ո՛չ Աստուած իցէ ընդ նմա:

Պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ ցնա. Ամէն ամէն ասեմ քեզ: Եթէ ոք ո՛չ ծնցի վերստին, ո՛չ կարէ տեսանել

զարքայութիւնն այ։

Ասէ ցնա Նիկոդեմոս. զիա՞րդ կարէ մարդ ծնանել որ ծերն իցէ։ Մի՞ թէ մարթ իցէ անդրէն յորովայն մօր իւրոյ կրկին մտանել՝ և ծնանել։

Պատասխանի ետ յիսուս՝ և ասէ. ամէն ամէն ասեմ քեզ. եթէ ոք ո՛չ ծնցի ՚ի ջրոյ և ՚ի հոգւոյ՝ ո՛չ կարէ մտանել յարքայութիւնն այ։

Զի ծնեալն ՚ի մարմնոյ մարմին է. և ծնեալն ՚ի հոգւոյ հոգի է։

Դու մի՛ զարմանար թէ ասացի քեզ. պարտ է՛ ձեզ ծնանել վերստին։

Զի հողմ ուր կամի շնչէ, և զձայն նորա լսես. այլ ո՛չ գիտես ուստի գայ կամ յո՛ երթայ. սոյնպէս և ամենայն ծնեալն ՚ի հոգւոյն։

Պատասխանի ետ Նիկոդեմոս և ասէ ցնա. զիա՞րդ մարթի այդմ լինել։

Պատասխանի ետ յիսուս և ասէ ցնա դու ես վարդապետ իսրայէլի, և զայդ ո՞չ գիտես։

Ամէն ամէն ասեմ քեզ. զի զոր ինչ գիտեմք՝ խօսիմք. և զոր տեսաք՝ վկայեմք. և զվկայութիւն մեր ո՛չ ընդունիք։

Իսկ արդ եթէ զերկրաւորս ասացի ձեզ և ո՛չ հաւատայք. զիա՞րդ եթէ զերկնաւորսն ասացից հաւատայցէք։

Երրորդ. կիւ. Երկուշաբաթի. աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ. Գ

Եւ ո՛չ ոք ել յերկինս՝ եթէ ո՛չ որ էջն 13
յերկնից որդի մարդոյ, որ էն յերկինս։

Եւ որպէս մովսէս բարձրացոյց զօձն յանապատի՝ նոյնպէս բարձրանալ

պարտ է որդւոյ մարդոյ։
Զի ամենայն որ հաւա-
տայ ՚ի նա՛ ընկալցի ըզ
կեանսն յաւիտենականս։
Զի այնպէս սիրեաց
աստուած զաշխարհ,
մինչև զորդին իւր միա-
ծին ետ. զի ամենայն որ
հաւատայ ՚ի նա, մի՛ կո-
րիցէ. այլ ընկալցի զկեա-
նըս յաւիտենականս։
Զի ո՛չ առաքեաց ա͞ծ
զորդի իւր յաշխարհ, թէ
դատեսցի զաշխարհ. այլ
զի փրկեսցի աշխարհ
նովաւ։
Որ հաւատայ ՚ի նա՛ ո՛չ
դատապարտեսցի. և որ
ո՛չ հաւատայ ՚ի նա՝ ար-
դէն իսկ դատապարտեալ
է. զի ո՛չ հաւատաց յա-
նուն միածնի որդւոյն ա͞յ։
Եւ այս իսկ է դատաս-
տան. զի լոյս եկն յաշխարհ
և սիրեցին մարդիկ զխա-
ւար՝ առաւել քան ըզ-
լոյս. զի էին գործք իւ-
րեանց չարութեան։
Զի ամենայն՝ որ զչար
գործէ ատեայ զլոյս. և
ո՛չ գայ առ լոյսն, զի մի՛
յանդիմանեսցին գործք
նորա։
Իսկ որ առնէ զճշմար-
տութիւն, գայ առ լոյսն.
զի յայտնի լիցին գործք
նորա՝ թէ աստուծով
գործեցան։

Երրորդ օրն. Երկուշաբթի աւուր.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Յետ այսորիկ եկն յի- ԻԴ
սուս, և աշակերտք նո-
րա յերկիրն հրէաստա-
նի. և անդ շրջէր նոքօք
հանդերձ և մկրտէր։
Մկրտէր և յովհաննէս ԻԵ
՚ի յայենովն մերձ առ Գ
սաղիմ. զի ջուրք բա-
զումք էին անդ՝ և գա-
յին, և մկրտէին։
Զի չև ևս էր արկեալ ԻԶ
զյովհաննէս ՚ի բանտ։ Գ

Յ	Գ.	Մտ	Մր
իե	ղ	·	է
իզ	·	ր	ժը

իե ժ. ժ. Եւ եղեւ խնդիր յաշակերտացն Յովհաննու ընդ Հրէի վասն սրբութեան։

Եկին առ Յովհաննէս, եւ ասեն ցնա։

Ռաբբի, որ էրն ընդ քեզ յայնկոյս Յորդանանու, որում դուն վկայեցեր, ահաւանիկ նա մկրտէ, եւ ամենեքին գան առ նա։

Պատասխանի ետ Յովհաննէս եւ ասէ. ոչ կարէ մարդ առնուլ յանձնէ՝ եւ ոչ ինչ, եթէ ոչ իցէ տուեալ նմա յերկնից ՚ի վերուստ։

իը Ռ. Դուք ձեզէն վկայէք ինձ, զի ասացի ձեզ թէ չեմ ես Քրիստոսն, այլ թէ առաքեալ եմ առաջի նորա։

իթ ժ. Որ ունի հարսն՝ նա է փեսայ. իսկ, բարեկամ փեսային որ կայ եւ լսէ նմա, ուրախութեամբ ուրախ լինի վասն ձայնի փեսային։

Արդ՝ այս ուրախութիւն որ իմս է լցեալ է։

Նմա պարտ է աճել՝ եւ ինձ մեղմանալ։

Որ ՚ի վերուստ գայ, ՚ի վերոյ է քան զամենայն. որ յերկրէ աստի է՝ յերկրէ է, եւ յերկրէ խօսի։

Որ յերկնից գայ՝ զոր ինչ ետես եւ զոր լուաւ վկայէ. եւ զվկայութիւն նորա ոչ ոք ընդունի։

Որ ընդունի զվկայութիւն նորա՝ կնքեաց թէ աստուած ճշմարիտ է։

Զի զոր աստուածն առաքեաց՝ զբանս աստուծոյ խօսի։

Զի ոչ եթէ չափով տայ աստուած զհոգին։

Հայր սիրէ զորդի, եւ զամենայն ինչ ետ ՚ի ձեռս նորա։ լ գ.

Որ հաւատայ յորդի՝ ընդունի զկեանսն յա- լ ժ.

Յ	Գ	Մր	Մ
իե	.	.	.
իը	ժ	գ	ժա
իթ	.	.	.

Յ	Գ	Մա
լ	ճժթ	ճժա
լ	.	.

ւիտենականս. և որ ո՛չ
հնազանդի որդւոյ՝ ո՛չ
տեսցէ զկեանս. այլ
բարկութիւն աստուծոյ
մնայ ՚ի վերայ նորա:

Ցերորդ Կւ, Չորեքշաբաթի աւուրն,

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս,

Դ 1 Իբրև գիտաց յիսուս
եթէ լուան փարիսեցիքն,
եթէ յիսուս բազում
աշակերտս առնէ և մը-
կրտէ քան զյովհաննէս.
քանզի ո՛չ եթէ յիսուս
ինքնին մկրտէր՝ այլ աշա-
կերտքն նորա:
Ը Եթող զհրէաստան եր-
Ե: կիր, և եկն միւսանգամ
՚ի գալիլեա:
Գ Եւ էր նմա անցանել
Փ ընդ սամարիա:
Փ.Մ. Գայ նա ՚ի քաղաք մի սա-
մարացւոց որում անուն
էր սեքար մերձ ՚ի գիւղն
զոր ետ յակոբ որդւոյ
իւրում յովսեփայ:
Եւ անդ էր աղբիւր մի
յակոբեայ:
Եւ յիսուս վաստակեալ
՚ի ճանապարհէն, նստէր
՚ի վերայ աղբերն. և էր
ժամ իբրև վեցերորդ:
Գայ կին մի ՚ի սամարեայ
հանել ջուր:
Ասէ ցնա յիսուս. տո՛ւր
ինձ ըմպել:
Զի աշակերտքն նորա
երթեալ էին ՚ի քաղաք
անդր՝ զի կերակուրս գը-
նեսցեն:
Ասէ ցնա կինն սամարա-
ցի. դու որ հրէայդ ես,
զիա՞րդ յինէն ըմպել
խնդրես ՚ի կնոջէ սամա-
րացւոյ:
Զի ո՛չ երբէք խառնա-
կին հրէայք ընդ սամա-
րացիս:
Պատասխանի ետ նմա
յիսուս և ասէ. եթէ գի-
տէիր դու զպարգևս այ՝
և ո՛վ է որ ասէդ ցքեզ
թէ տո՛ւր ինձ ըմպել
դո՛ւ արդեօք խնդրէիր

՚ի նմանէ, և տայր քեզ ջուրն կենդանի։

Ասէ ցնա կինն. տէ՛ր, դու քանզի և դոյլ ինչ ո՛չ ունիս, և ջրհորս խոր է. արդ՝ ուստի՞ ունիցիս զջուրն կենդանի։

Միթէ դու մեծ ինչ ո՞ք իցես քան զհայրն մեր յակոբ՝ որ զայս ջրհոր ետ մեզ. և ինքն աստի արբ՝ և որդիքն նորա, և խաշինք նորա։

Պատասխանի ետ նմա յս և ասէ. ամենայն որ ըմպէ ՚ի ջրոյ յայդմանէ՝ միւսանգամ ծարաւի. բայց որ ըմպէ ՚ի ջրոյն զոր ես տաց նմա՝ մի՛ ծարաւեսցէ յաւիտեան. այլ ջուրն զոր ես տաց նմա՝ եղիցի ՚նմա աղբիւր ջրոյ բղխելոյ ՚ի կեանսն յաւիտենականս։

Ասէ ցնա կինն. տէր՝ տուր ինձ զջուրն զայն՝ զի մի՛ ծարաւեցից և մի՛ եկից այսր հանել զջուր։

Ասէ ցնա յիսուս. երթ՝ կոչեա՛ զայր քո, և եկ այսր։

Պատասխանի ետ նմա կինն և ասէ. չի՛ք իմ այր։

Ասէ ցնա յիսուս. բարւոք ասացեր՝ թէ չիք իմ այր։

Զի հինգ այր փոխեալ է քո՝ և զոր այժմդ ունիս չէ քո այր. զայդ արդար ասացեր։

Ասէ ցնա կինն. տէ՛ր, թուի ինձ թէ մարգարէ իցես դու։

Հարքն մեր ՚ի լերինս յայսմիկ երկիրպագին, և դուք ասէք՝ թէ յերուսաղէմ և եթ՝ է տեղին ուր արժան իցէ երկիրպագանել։

Ասէ ցնա յիսուս. կի՛ն դու հաւատա ինձ, զի եկեսցէ ժամանակ՝ յորժամ ո՛չ ՚ի լերինս յայսմիկ և ո՛չ յերուսաղէմ

երկրպագանիցեն Հօր։ Դուք երկրպագանէք՝ որում ոչն գիտէք. մեք երկրպագանեմք՝ որում գիտեմք. զի փրկութիւն ՚ի Հրէից է։

Այլ եկեսցէ ժամանակ և այժմ իսկ է, յորժամ ճշմարիտ երկրպագուք՝ երկրպագանիցեն Հօր՝ հոգւով և ճշմարտութեամբ։

Քանզի և Հայր՝ այնպիսի երկրպագուս իւր խնդրէ։

Երրորդ Կիւ. Հինգշաբաթի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ.

Հոգի՝ է աստուած. և երկրպագուաց նորա՝ հոգւով և ճշմարտութեամբ պարտ է՛ երկրպագանել։

Ասէ ցնա կինն. գիտեմ՝ զի մեսիա գայ անուանեալն քրիստոս՝ յորժամ եկեսցէ՝ նա պատմեսցէ մեզ զամենայն։

Ասէ ցնա յիսուս. ես եմ որ խօսիմս ընդ քեզ։

Եւ յայն բան՝ եկին աշակերտքն նորա. և զարմանային, զի ընդ կնոջն խօսէր. բայց ոչ ոք ասաց ՚ի նոցանէ՝ թէ զի՞նչ խնդրես, կամ զի՞նչ խօսիս ընդ դմա։

Եթող կինն զսափոր իւր, և չոգաւ ՚ի քաղաքն և ասէ ցմարդիկն։

Եկայք և տեսէք զայր մի, որ ասաց ինձ զամենայն որ ինչ իմ գործեալ է. մի թէ նա՞ իցէ քրիստոսն։

Ելին ՚ի քաղաքէն և գային առ նա։

Եւ մինչև եկեալ էին նոքա՝ աղաչէին զնա աշակերտքն և ասէին. ռաբբի, հաց կեր։

Նա ասէ ցնոսա. ես կերակուր ունիմ ուտել, զոր դուք ոչ գիտէք։

Ասէին աշակերտքն ընդ միմեանս․ մի թէ եբեր ինչ ոք դմա ուտել։

Ասէ ցնոսա Յիսուս․ իմ կերակուր այն է, զի արարից զկամս այնորիկ որ առաքեացն զիս, և կատարեցից զգործն նորա։

Ոչ դուք ասէք, եթէ այլ ևս չորք ամիսք են, և հունձք գան․ ահաւասիկ ես ասեմ ձեզ՝ ամբարձէք զաչս ձեր, և տեսէք զարտորայն, զի սպիտակացեալ են և 'ի հունձս հասեալ։

Եւ որ հնձէն, վարձս առնու․ և ժողովէ զպտուղ 'ի կեանսն յաւիտենականս․ զի որ սերմանէն՝ և որ հնձէ, հասարակ ցնծասցեն,

Յայսմ իսկ է բանն ճշմարիտ․ զի այլ է որ սերմանէ, և այլ որ հնձէ։

Ես առաքեցի զձեզ հնձել զոր ոչ դուք վաստակեցիք․ այլք վաստակեցին, և դուք 'ի վաստակս նոցա մտէք։

Եւ 'ի քաղաքէն յայնմանէ սամարացւոց՝ բազումք հաւատացին 'ի նա՝ վասն բանի կնոջն վկայելոյ, եթէ ասաց ինձ զամենայն, որ ինչ իմ գործեալ էր։

Իսկ իբրև եկին առ նա սամարացիքն՝ աղաչէին զնա լինել առ նոսա։

Եւ եղև անդ աւուրս երկուս։

Եւ ևս բազումք հաւատացին 'ի նա վասն բանին նորա։

Եւ ասէին ցկինն․ թէ ոչ այսուհետև վասն քո խօսիցդ հաւատամք՝ զի մեզէն իսկ լուաք 'ի դմանէ, և գիտեմք եթէ դա է ճշմարիտ փրկիչ աշխարհաց։

Յերրորդ · կիւ · Ըւրբաթի աւուրն ·

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ,

ԼԳ Եւ յետ երկուց ա-
Ա ւուրց՝ ել անտի և գնաց
՚ի գալիլեա ։
ԼԴ Զի ինքն իսկ յիսուս վը-
Ժ կայեաց՝ եթէ մարգարէ
յիւրում գաւառի պա-
տիւ ոչ ունի ։
ԼԵ Իսկ յորժամ եկն նա ՚ի
Գ գալիլեա , ընկալան զնա
գալիլեացիքն․ զի տեսեալ
ևս էր զամենայն նշանսն ,
զորս արար յերուսաղէմ
՚ի տօնին․ քանզի և նոքա
եկեալ էին ՚ի տօնն ։
Եկն դարձեալ ՚ի կա-
նա գալիլեացւոց , ուր
արար զջուրն գինի ։
ԼԶ Եւ անդ էր թագաւոր-
Գ ազն մի , որոյ որդի նորա
Ի հիւանդ կայր ՚ի կափառ-
նաում ։
Նա՝ իբրև լուաւ , եթէ
յիսուս եկեալ է ՚ի հրէ-
ստանէ ՚ի գալիլեա՝ եկն
առ նա , և աղաչէր զի
իջցէ , և բժշկեսցէ զոր-
դի նորա․ քանզի մերձ էր
՚ի մեռանել ։
Ասէ ցնա յիսուս․ եթէ
ոչ նշանս ինչ և արուես-
տըս տեսանէք՝ ոչ հա-
ւատայք ։
Ասէ ցնա թագաւորազն․
տէր , էջ մինչչև մեռեալ
իցէ մանուկն իմ ։
Ասէ ցնա յիսուս․ երթ ,
որդին քո կենդանի է․ և
հաւատաց այրն բանին
զոր ասաց ցնա յիսուս ,
և գնաց ։
Եւ մինչդեռ իջանէր՝ ընդ-
առաջ եղեն նմա ծա-
ռայքն նորա․ աւետիս ե-
տուն և ասեն , թէ մա-
նուկն նորա կենդանի է ։
Հարցանէր ցնոսա վասն
ժամուն յորում ապա-
քինեաց ։
Եւ ասեն ցնա․ երէկ
յեօթներորդ ժամու ե-

Յ	Գ․	ՄՐ	Մտ
ԼԳ	·	·	ԺԹ
ԼԵ	խա	ծա	ճիբ
ԼԶ	·	·	·
ԼԷ	կէ	·	կգ

թող զնա ջերմն։

Գիտաց հայրն նորա, եթէ յայնմ ժամու՝ յորում ասաց ցնա Յիսուս թէ որդին քո կենդանի է. եւ հաւատաց ինքն եւ ամենայն տուն իւր։

Զայս դարձեալ երկրորդ նշան արար Յիսուս, եկեալ ՚ի Հրէաստանէ ՚ի Գալիլեա։

Յերորդ գլուխ, Շաբաթի աւուրն.

Ե Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս.

1 Յետ այսորիկ տօն էր Հրէից՝ եւ ել Յիսուս յԵրուսաղէմ։

Եւ էր յԵրուսաղէմ ՚ի պրոբատիկէ աւազանին. որ կոչէր եբրայեցերէն Բեթհեզդայ, հինգ սրահ. յորս անկեալ դնէր բազմութիւն յոյժ հիւանդաց. կուրաց, կաղաց, գօսացելոց՝ որ ակն ունէին ջրոցն յուզելոյ։

Եւ հրեշտակ տեառն իջանէր ըստ ժամանակի յաւազանն, եւ յուզէր զջուրսն. եւ որ նախ ՚ի շարժումն ջուրցն իջանէր յաւազանն՝ բժշկէր, ո՛չ ունելով նշան հիւանդութեան։

Եւ անդ էր այր մի՝ որոյ երեսուն եւ ութ ամ էր ՚ի հիւանդութեան իւրում։ ԺԳ

Զնա իբրեւ ետես Յիսուս զի անկեալ դնէր. եւ գիտաց եթէ բազում ժամանակս էր այնուհետեւ, ասէ ցնա՝ կամի՞ս ողջ լինել։

Պատասխանի ետ նմա հիւանդն. տէ՛ր, ո՛չ զոք ունիմ թէ յորժամ ջուրքն յուզիցին՝ արկցէ զիս յաւազանն. եւ մինչ ես դանդաղիմ, այլ ոք քան զիս յառաջագոյն իջանէ։

Ասէ ցնա Յիսուս. արի՛ առ զմահիճս քո եւ գնա՛։

Եւ ողջացաւ այրն, և յարեաւ առ զմահիճս իւր և շրջէր. և էր շաբաթ յաւուրն այնմիկ:

Ասեն Հրէայքն ցբժշկեալն. շաբաթ է, և ո՛չ է արժան քեզ առնուլ զմահիճս քո:

Թ Պատասխանի ետ նոցա

Ժ. և ասէ. որ բժշկեացն զիս, նա ասաց ցիս՝ ա՛ռ զմահիճս քո և գնա՛:

Հարցին ցնա և ասեն. ո՞վ է այրն որ ասաց ցքեզ՝ առ զմահիճս քո և շրջեաց:

Եւ բժշկեալն ո՛չ գիտէր թէ ո՞վ իցէ. քանզի Յիսուս խոյս ետ վասն ամբոխին ի տեղւոջ է անտի:

Յետ այսորիկ գտանէ զնա Յիսուս ի տաճարին, և ասէ ցնա. ահաւասիկ ողջացար, մի՛ ևս մեղանչեր, զի մի՛ չար ևս ինչ լինիցի քեզ:

Գնաց այրն և պատմեաց Հրէիցն, եթէ Յիսուս էր որ բժշկեացն զիս:

Եւ վասն այնորիկ հալածէին զՅիսուս Հրէայքն, զի զայն առնէր ի շաբաթու:

Եւ Յիսուս պատասխանի ետ նոցա. Հայր իմ մինչև ցայժմ գործէ, և ես գործեմ:

Վասն այնորիկ առաւել խնդրէին Հրէայքն սպանանել զնա. զի ո՛չ միայն լուծանէր զշաբաթն՝ այլ և Հայր իւր կոչէր զԱստուած, և հաւասար առնէր զանձն Այ:

Չորրորդ Կիրակէի Աւուրն:

Տէրն մեր Յիսուս քրիստոս. Է

Պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ ցնոսա: ԺԳ 19

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ո՛չ կարէ որդի մարդոյ առնել յանձնէ, և ոչ ինչ՝ եթէ ո՛չ տեսանի

Յ

Թ

ցէ զՀայրն զի առնէ, զի զոր նայն առնէ, զնոյն եւ որդին նմին նման գործէ։

Զի Հայր սիրէ զորդի՝ եւ զամենայն ինչ ցուցանէ նմա զոր ինքն առնէ. եւ մեծամեծս եւս քան զսոյնս ցուցանէ նմա զգործս՝ ընդ որ դուք զարմանայք։

Զի որպէս Հայր յարուցանէ զմեռեալս եւ կենդանի առնէ՝ նոյնպէս եւ որդի զորս կամի կենդանի առնէ։

Եւ ոչ եթէ Հայր դատի զոք՝ այլ զամենայն դատաստանն ետ որդւոյ իւրոյ։

Զի ամենեքեան պատուեսցեն զորդին. որպէս պատուեն զՀայրն։

խ Որ ոչ պատուէ զորդին՝

Ր. ոչ պատուէ զՀայր զառաքիչն նորա։

խա Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի

Փ. որ զբանն իմ լսէ՝ եւ Հաւատայ այնմ որ առաքեացն զիս՝ ընդունի զկեանսն յաւիտենականս. եւ ՚ի դատաստան ո՛չ մտանէ, այլ փոխեցաւ ՚ի մահուանէ ՚ի կեանս։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժամանակ եւ արդէն իսկ է. յորժամ մեռեալք լուիցեն ձայնի որդւոյն ա͞յ՝ եւ որք լուիցեն, կեցցեն։

Զի որպէս Հայր ունի կեանս յանձին իւրում, նոյնպէս ետ եւ որդւոյ ունել կեանս յանձին իւրում։

Եւ իշխանութիւն ետ նմա դատաստան առնել։

Եւ զի որդի մարդոյ է, ընդ այն զի՞ զարմանայք, զի եկեսցէ ժամանակ՝ յորում ամենեքին որ ՚ի գերեզմանս կայցեն, լուիցեն ձայնի նորա, եւ ելցեն արտաքս։

Որոց բարիս գործեալ իցէ

Յ Գ.	ՄՐ	Մ	
խ	ՃԺԴ	ՂԶ	ՂԶ
խա	.	.	.

'ի յարութիւն կենաց,
և որոց զչար արարեալ,
'ի յարութիւն դատաս-
տանաց ։
Ոչ կարեմ ես յանձնէ
առնել և ոչինչ. այլ որ-
պէս լսեմ դատիմ. և դա-
տաստանն իմ արդար է ։
խբ Ա. Զի ոչ խնդրեմ զկամս
իմ, այլ զկամս այնորիկ
որ առաքեացն զիս ։

Չորրորդ կիւ. Երկուշաբաթի աւուրն.

է Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ ։

31 խգ Ժ. Եթէ ես վկայեմ վս̃
իմ, վկայութիւն իմ չէ
ճշմարիտ. այլ է որ վկայէ
վասն իմ. և դուք գի-
տէք եթէ ճշմարիտ է
վկայութիւնն զոր վկա-
յեաց վասն իմ ։
Դուք առաքեցիք առ
յովհաննէս. և վկայեաց
ճշմարտութեանն. այլ ես
ոչ եթէ 'ի մարդկանէ
առնում վկայութիւն՝

այլ զայս ասեմ, զի դուք
ապրեսջիք ։
Նա էր ճրագն՝ որ լու-
ցեալ էր, և ծագէր. և
դուք կամեցարուք ցըն-
ծալ առ ժամանակ մի 'ի
լոյսն նորա ։
Այլ ես ունիմ վկայու-
թիւն մեծ ևս քան զյով-
հաննու. զգործսն՝ զորս
ետ ցիս հայր, զի կա-
տարեցից զնոսա՝ նոքին
իսկ գործքն զորս գոր-
ծեմ՝ վկայեն վասն իմ,
եթէ հայր առաքեաց զիս ։
Եւ որ առաքեացն զիս
հայր՝ նա վկայեաց վս̃ իմ ։
Դուք ո՛չ զձայն նորա երբէք լուայք, և ո՛չ խդ Գ.
զտեսիլ նորա տեսէք ։
Եւ ո՛չ զբան նորա ու- խե Ժ.
նիք 'ի ձեզ բնակեալ. զի
զոր նա առաքեաց՝ դուք
նմա ո՛չ հաւատայք ։
Քննեցէք զգիրս, զի
դուք համարիք նոքօք
ունել զկեանսն յաւի-

Յ Ղ.	Մր	Մտ	
խբ	մձգ	մհզ	մշե
խգ	.	.	.

Յ Ղ.	Մտ	
խդ	ճժթ	ճէբ
խե	.	.

տենականս . և նոքին իսկ ե՛ն որ վկայեն վասն իմ, որովք համարիք ունել կեանս :

Եւ դուք ո՛չ կամիք գալ առ իս, զի զկեանսն ունիցիք :

Ես փառս ՚ի մարդկանէ ո՛չ առնում :

Այլ գիտեմ զձեզ՝ թէ զսէրն աստուծոյ ո՛չ ունիք յանձինս :

Ես եկի յանուն հօր իմոյ, և ո՛չ ընդունիք զիս . եթէ այլ ոք եկեսցէ յիւր անուն, զնա ընդունիցիք :

Զիա՞րդ կարէք դուք հաւատալ, զի փառս ՚ի միմեանց առնուք . և զփառս զառ ՚ի միոյն աստուծոյ ո՛չ խնդրէք:

Մի՛ համարիք եթէ ես չարախօս ինչ իցեմ ընդ ձէնջ առ հօր . գոյ որ չարախօս կայ զձէնջ, Մովսէս՝ յոր դուքն յուսացեալ էք:

Զի եթէ հաւատայիք դուք Մովսիսի, հաւատայիք արդեօք և ինձ . զի նա վասն իմ իսկ գրեաց:

Զի եթէ նորա գրոցն ո՛չ հաւատայք, զիա՞րդ իմոցս բանից հաւատայցէք :

Ձորր Սիւն Երկրպագութի . աւուրն .

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս . Զ

Յետ այսորիկ գնաց խզ Ա. 1
Յիսուս յայնկոյս ծովուն գալիլեացւոց տիբերեայ :
Եւ զհետ երթայր նորա ժողովուրդ բազում, զի տեսանէին զնշանսն՝ զոր առնէր ՚ի վերայ հիւանդաց :
Ել ՚ի լեառն Յիսուս, խէ
և անդ նստէր աշակերտօքն հանդերձ : Գ.
Եւ էր մերձ զատիկ տօնն խը Ա.

Յ	Գ	Մր	Մ
խզ	ժէ·լը·խե·	իէ	իգ
խէ	ղբ	·	ճխզ
խը	մկ	ճծզ	մհդ

հրէից ։

խթ Ամբարձ 'ի վեր զաչս իւր

Ե. յիսուս, և ետես զի ժողովուրդ բազում գայր առնա. ասէ ցփիլիպպոս՝ ուստի՞ գնեսցուք հաց զի կերիցեն դոքա ։

Զայս ասէր փորձելով զնա, այլ ինքն գիտէր զինչ առնելոց էր ։

Պատասխանի ետ նմա փիլիպպոս. երկերիւր դահեկանի հաց՝ չէ՛ դոցա բաւական. Թէպէտ և իւրաքանչիւր ոք սակաւ ինչ առնուցու ։

Ասէ ցնա մի յաշակերտացն նորա, անդրէաս եղբայր սիմովնի վիմի ։

Է աստ պատանեակ մի որ ունի հինգ նկանակ գարեղէն, և երկուս ձկունս. այլ այն զինչ է առ այդ չափ մարդիկ ։

Ասէ յիսուս, բազմեցուցէք զմարդիկդ ։

Եւ էր խոտ յոյժ 'ի տեղւոջն. և բազմեցան մարդիկն Թուով իբրև հինգ հազար ։

Եւ առ զհացն յիսուս և գոհացաւ՝ և բաշխեաց բազմականացն. նոյնպէս և 'ի ձկանցն որչափ և կամեցան ։

Եւ իբրև յագեցան՝ ասէ ցաշակերտսն. ժողովեցէ՛ք զնշխարեալ կոտորսդ, զի մի՛ ինչ կորիցէ ։

Ժողովեցին և լցին երկոտասան սակառի զկոտորոցն՝ 'ի հինգ գարեղէն նկանակէ անտի, որ յաւելաւ 'ի կերողացն ։

Իսկ մարդիկն՝ իբրև տեսին զնշանն զոր արար, ծ
ասէին Թէ սա է ճշմարիտ ժ.
մարգարէն՝ որ գալոց էր յաշխարհ ։

Յ Գ. ՄՐ Մ
խթ ղգ կդ ճխէ

Յ
ծ

Չորրորդ Կիւ, Չորեքշաբաթի. աւուրն.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս.

Կ 15 Յիսուս իբրեւ գիտաց
եթէ գալոց են յափշ-
տակել զնա, զի արաս-
ցեն զնա թագաւոր ։
Գնաց դարձեալ ՚ի լեա-
ռըն միայն ։
Ծա Եւ իբրեւ երեկոյ եղեւ,
Դ իջին աշակերտքն նորա
Ժ.Օ. ՚ի ծովեզրն ։
Եւ մտեալ ՚ի նաւ՝
գային յայնկոյս ծովուն
՚ի Կափառնաում ։
Եւ իբրեւ նսեմացաւ, եւ
չեւ եւս եկեալ էր առ
նոսա Յիսուս ։
Եւ ծովն ՚ի սաստիկ
հողմոյ շնչելոյ յուզէր ։
Եւ վարեալ իբրեւ աս-
պարէս քսան եւ հինգ
կամ երեսուն, տեսանէին
զՅիսուս զի գնայր ՚ի վե-
րայ ծովուն, եւ մերձ էր
՚ի նաւն, զարհուրեցան
յոյժ ։
Նա ասէ ցնոսա, ես եմ,
մի՛ երկնչիք ։
Եւ կամէին զնա ընդու-
նել ՚ի նաւն, եւ վաղվա-
ղակի եհաս նաւն յեր-
կիրն յոր երթային ։

Չորրորդ Կիւ, Հինգշաբաթի. աւուրն.

Ընդ Տեառն մերոյ յի՛ի ք՛ի.

Ի վաղիւ անդր ժողո- Կ
վուրդն որ կայր յայն- Ծբ 22
կոյս ծովուն, տեսանէր Ժ
թէ այլ նաւ ո՛չ գոյր
անդ բաց ՚ի միոյն՝ յոր
մտին աշակերտքն յի՛ի ։
Եւ զի չէր մտեալ յի՛-
սուս ընդ աշակերտսն
իւր ՚ի նաւն, բայց միայն
աշակերտքն նորա գնացին ։
Իբրեւ այլ նաւք գային
՚ի Տիբերիայ, մօտ յայն
տեղի ուր զհացն կերան ։
Իսկ իբրեւ ետես ժողո-
վուրդն, եթէ յիսուս ո՛չ է
անդ, եւ ո՛չ աշակերտքն նր,

Յ Մր Մտ
Ծա կե ճԾ

Յ
Ծբ

առին նոքա զնաւսն և
եկին ՚ի կափառնաում
խնդրել զՅիսուս:
Եւ իբրև գտին զնա
յայն կոյս ծովուն, ա-
սեն ցնա. ռաբբի՝ երբ
եկիր այսր:
Պատասխանի ետ նոցա
Յիսուս և ասէ. ամէն
ամէն ասեմ ձեզ. խնդ-
րէք դուք զիս իբրև ո՛չ
եթէ զի նշանս ինչ տե-
սէք. այլ զի կերայք ՚ի
հացէ անտի, և յագե-
ցարուք:
Արթայք գործեցէք մի՛
զկորստական կերակուրն,
այլ զկերակուրն որ մնայ
՚ի կեանսն յաւիտենա-
կանս, զոր որդին մար-
դոյ տացէ ձեզ. քանզի
զնա Հայրն՝ կնքեաց ա̃ծ:
Ասեն ցնա. զի՞նչ ա-
նիցեմք, զի զգործսն ա̃յ
գործեսցուք:
Պատասխանի ետ Յիսուս
և ասէ ցն̃ս. այս է գործն
աստուծոյ, զի հաւա-
տայջիք յայն՝ որ առա-
քեացն զիս: ծգ
Ասեն ցնա. զի՞նչ նշան
առնիցես, զի տեսցուք Լ
և հաւատասցուք, զի՞նչ
գործիցես: ծդ
Հարքն մեր կերան զման-
նայն յանապատի անդ, Ժ
որպէս և գրեալ է. Հաց
յերկնից ետ ն̃ց ուտել:
Ասէ ցնոսա Յիսուս. ա-
մէն ամէն ասեմ ձեզ.
եթէ ո՛չ Մովսէս ետ
ձեզ զհացն յերկնից.
այլ Հայրն իմ տայ ձեզ
զհացն յերկնից զճշ-
մարիտ:
Զի հաց ա̃յ է՝ որ ի-
ջանէ յերկնից, և կեանս
տայ աշխարհի:
Ասեն ցնա. տէ՛ր, յա-
մենայն ժամ տո՛ւր մեզ
զհացն զայն: ծե
Ասէ ցնոսա Յիսուս. ես
եմ հացն կենաց: Ա
Որ գայ առ իս՝ ո՛չ քաղ- ծզ
Ժ

Յ Գ. ԱՆ Ա
ծգ հե չկա
ծդ . . .
ծե մկլ չկե մ ծդ.
ծզ , . .

ցիցէ, և որ հաւատայ
յիս՝ ոչ երբէք ծարա-
ւեսցի։
Այլ ասացի ձեզ՝ թէ
տեսանէք զիս, և ոչ հա-
ւատայք։
Զամենայն զոր տայ ինձ
հայր, առ իս եկեսցէ. և
որ գայ առ իս՝ ոչ հա-
նից արտաքս։
ծե Զի իջի ես յերկնից ոչ
Ա զի զկամս իմ արարից,
այլ զկամս այնորիկ որ
առաքեացն զիս։

Զորրորդ նիւ. Երրորդի աւուրն.

4 Տէրն մեր վկայաբերեալ ասէ.

39 ծը Այս են կամք հօր ի-
Ժ մոյ որ առաքեացն
զիս. զի զամ զոր ետ ցիս
հայր ոչ կորուսից ի
նմանէ, այլ յարուցից
զնա յաւուրն յետնում։
Այս են կամք հօր իմոյ՝
զի ամենայն որ տեսա-
նէ զորդի՝ և հաւատայ ի

նա՝ ընկալցի զկեանսն
յաւիտենականս, և ես
յարուցից զնա յաւուրն
յետնում։
Տրտնջէին զնմանէ հր- ծթ
էայքն, զի ասաց թէ ես Ա
եմ հացն իջեալ յերկ- ԺԻ
նից. և ասէին, ոչ սա է
յն որդին յովսէփու, զո-
րոյ մեք գիտեմք զհայրն.
իսկ արդ՝ զիարդ ասէ թէ
ես յերկնից իջի։
Պատասխանի ետ յն և կ
ասէ ցնոսա. մի՛ քրթմն- Ժ
ջէք ընդ միմեանս։
Ոչ ոք կարէ գալ առ իս
եթէ ոչ հայրն որ զիս
առաքեաց ձգեսցէ զնա՝
և ես յարուցից զնա յա-
ւուրն յետնում։
Գրեալ է ՚ի մարգարէս՝
և եղիցին ամենեքեան ու-
սեալք յաստուծոյ. ամ
որ լսէ ՚ի հօրէ և ուսա-
նի՝ գայ առ իս։
Իբրև ոչ եթէ զհայր կա
ուրուք տեսեալ իցէ՝ ե- Գ

Յ	Ղ	Մր	Մ
ծե	մհը	ճհղ	մկե
ծը	.	.	.

Յ	Ղ	ՄրՄ	
ծթ	ժթ	ծ	մխա
կ	.	.	.
կա	.	.	ճլը

Թէ ոչ որ էն յԱյ՝ նա
ետես զՀայր։
կբ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ.
Ժ· զի որ հաւատայ յիս ըն֊
դունի զկեանսն յաւի֊
տենականս։
կգ Ա. Ես եմ հացն կենաց։
կդ Հարքն ձեր կերան զմա֊
ԺԱ. նանայն յանապատին և
մեռան։
Այս է հացն, որ յերկնից
իջեալ է. զի որ ուտիցէ
՚ի սմանէ. մի՛ մեռանիցի։
կե Ես եմ հացն կենդանի
Ա. որ յերկնից իջեալ։
Եթէ ոք ուտիցէ ՚ի հացէ
յայսմանէ կեցցէ յաւի֊
տեան։
Եւ հացն զոր ես տաց՝
մարմին իմ է՝ զոր ես տաց
վասն կենաց աշխարհի։
կզ Մարտնչէին ընդ միմեանս
Ա. Հրէայքն և ասէին. զիա՞րդ
կարէ սա տալ մեզ ըզ֊
մարմին իւր յուտել։
Ասէ ցնոսա Յիսուս.
ամէն ամէն ասեմ ձեզ.

եթէ ո՛չ կերիջիք զմար֊
մին որդւոյ մարդոյ, և
արբջիք զարիւն նորա՝ ո՛չ
ունիք կեանս յանձինս։
Որ ուտէ զմարմին իմ, և
ըմպէ զարիւն իմ՝ ունի
զկեանս յաւիտենականս,
և ես յարուցից զնա յա֊
ւուրն յետնում։
Զի մարմին իմ, ճշմարիտ կէ
կերակուր է. և արիւն Ա.
իմ, ճշմարիտ ըմպելի է։
Որ ուտէ զմարմին իմ, կը
և ըմպէ զարիւն իմ՝ յիս Ժ·
բնակեսցէ, և ես ՚ի նմա։
Որպէս առաքեաց զիս
կենդանին Հայր, և ես
կենդանի եմ վասն Հօր.
և որ ուտէն զիս, և նա
կեցցէ վասն իմ։
Այս է հացն, որ յերկ֊
նից իջեալ։
Ո՛չ որպէս կերան հար֊
քըն ձեր զմանանայն և
մեռան. որ ուտէ զհացս
զայս կեցցէ յաւիտեան֊
Զայս ասաց ՚ի ժողովըր֊

Յ	Ղ.	Մր	Մ	
կբ	.	.	.	
կգ	ժկզ	ճկե	մձգ	
կդ	.	.	.	
կե	ժկզ	ճկե	մձգ	
կզ	ժկզ	ճկե	մձդ	կե

Յ	Ղ.	Մր	Մ
կէ	ժկզ	ժկե	մձե
կը	.	.	.

դեանն, յուսուցանելն 'ի
կափառնայում ։
Եւ բազումք յաշա-
կերտացն իբրև լուան,
ասեն. խիստ է բանդ այդ,
ո՞վ կարէ լսել դմա ։
Իբրև գիտաց յիսուս
յանձն իւր՝ եթէ տրտն-
ջեն վասն այնորիկ աշա-
կերտքն իւր. ասէ ցնո-
սա այդ գայթակղեցու-
ցանէ՞ զձեզ ։
կթ Իսկ արդ եթէ տեսանի-
Մ. ցէք զորդի մարդոյ, զի ե-
լանիցէ ուր էր զառաջինն։
հ Հոգին է կենդանարար,
Դ· մարմին ինչ ո՛չ օգնէ ։
հա Զբանն զոր ես խօսե-
Ժ· ցայ ընդ ձեզ՝ հոգի է և
կեանք։
Այլ են ոմանք 'ի ձէնջ
որ ո՛չ հաւատան։
հբ Քանզի գիտէր յիսուս 'ի
Դ· սկզբանէ, ո՞վ են այնո-
քիկ որ ոչն հաւատան՝ և
ո՞վ այն է որ մատնելոցն է
զնա։

Եւ ասէր. վասն այնո հգ
րիկ ասացի ձեզ՝ թէ ո՛չ Ժ·
ոք կարէ գալ առ իս,
եթէ ո՛չ իցէ տուեալ նմա
'ի հօրէ իմմէ ։
Յայսմանէ՝ բազումք յա-
շակերտացն նորա չոգան
յետս, և ո՛չ ևս շրջէին
ընդ նմա ։
Ասէ յիսուս ցերկոտա-
սան աշակերտսն. մի թէ
և դուք կամիք երթա՞լ։
Պատասխանի ետ նմա սի- հդ
մովն պետրոս. տէ՛ր առ Մ
ո՞վ երթիցուք, զբանս կե-
նաց յաւիտենականաց
ունիս։
Եւ մեք հաւատացաք և
ծանեաք եթէ դու ես
քրիստոսն որդի ա̃յ ։
Պատասխանի ետ նոցա հե
յիսուս. ո՞չ ես զձեզ Ժ·
զերկոտասանսդ ընտրե-
ցի և միդ 'ի ձէնջ սա-
տանայ է ։
Եւ ասէր զսիմովնեան
յուդայ է իսկարիովտաց-

Յ	Ղ	Մր	Մ
կթ	մղէ	ճղա	յժ
հ	·	ճհը	մղէ
հա	·	·	·
հբ	·	ճկա	մհթ

Յ	Ղ	Մր	Մ
հգ	·	·	·
հդ	ղէ	ծբ	ճկզ
հե	·	·	·

ւոյ. զի նա իսկ մատնելոց էր զնա, և մի էր յերկոտասանիցն:

Չորրորդ կիւ. Շաբաթի. աւուրն:

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս,

Ժ.Բ. Եւ յետ այսորիկ շրջէր յիսուս 'ի գալիլեա. քանզի ոչ կամէր 'ի հրէաստանի շրջել, զի խնդրէին զնա հրեայքն սպանանել:

Եւ էր մերձ տօնն հրէից տաղաւարահարաց:

Ասեն ցնա եղբարքն նր. գնա՛ աստի, և ե՛րթ 'ի հրէաստան՝ զի և աշակերտքն քո տեսցեն զգործսդ քո զոր գործես:

Զի ոչ ոք է որ 'ի ծածուկ ինչ գործէ, և խնդրէ ինքն համարձակ լինել. եթէ զայդ գործես, յայտնեա՛ զանձն քո աշխարհի:

Քանզի և եղբարքն՝ իսկ՝ չէին հաւատացեալ 'ի նա:

Ասէ ցնոսա յիսուս. ժամանակ իմ, չև է հասեալ. բայց ձեր ժամանակ յա՛մ ժամու պատրաստ է:

Ո՛չ կարէ աշխարհս ատել զձեզ. բայց զիս ատեայ, զի ես վկայեմ վասն նորա, եթէ գործքն իւր չարուն են:

Դուք երթայք 'ի տօնն յայն, ես ոչ երթամ 'ի տօնն յայն. զի իմ ժամանակ չև է լցեալ:

Զայս իբրև ասաց՝ ինքն մնաց անդէն 'ի գալիլեա:

Իբրև ելին եղբարքն նորա, ապա և ինքն ել 'ի տօնն, ոչ յայտնի, այլ իբրև 'ի ծածուկ:

Եւ հրեայքն խնդրէին զնա 'ի տօնի անդ՝ և ասէին, ո՞ւր իցէ նա:

Եւ քրթմնջիւն էր զնմանէ 'ի ժողովուրդսն:

Ոմանք ասէին՝ թէ բարւոք է:

Այլք ասէին՝ ոչ, այլ մոլորեցուցանէ զժողովուրդն։

Եւ ոչ ոք համարձակ խօսէր զնմանէ վասն երկիւղին հրէից։

Ընթերցուած կիւրակէի աւուրն ,

5 Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ,

14 Իբրեւ տօնն ընդ մէջեցաւ՝ ել յիսուս ՚ի տաճարն եւ ուսուցանէր։

Զարմանային հրեայքն եւ ասէին. զիա՞րդ գիտէ սա, զի ուսեալ ընաւ չի՛ք։

Պատասխանի ետ նոցա յիսուս եւ ասէ. իմ վարդապետութիւնս չէ իմ. այլ այնորիկ որ առաքեացն զիս։

Եթէ ոք կամի զկամս նորա առնել՝ գիտասցէ վասն վարդապետութեանս, յաստուծոյ իցէ արդեօք՝ եթէ ես ինչ յանձնէ իմմէ խօսիմ։

Որ յանձնէ իւրմէ խօսի՝ զփառս անձին իւրում խնդրէ. իսկ որ խնդրէ զփառս այնորիկ որ առաքեացն զնա՝ նա ճշմարիտ է եւ անիրաւութի՛ ոչ գոյ ՚ի նմա։

Ոչ մովսէս ետ ձեզ զօրէնս, եւ ոչ ոք ՚ի ձէնջ առնէ զօրէնս։

Զի՞ խնդրէք զիս սպանանել, պատասխանի ետ ժողովուրդն եւ ասէ. դեւ գոյ ՚ի քեզ, ո՞վ խնդրէ զքեզ սպանանել։

Պատասխանի ետ նոցա յիսուս եւ ասէ. գործ մի գործեցի, եւ ամենեքին զարմացեալ էք։

Վասն այնորիկ մովսէս ետ ձեզ զթլփատութի՛. զի ոչ եթէ ՚ի մովսիսէ էր, այլ ՚ի հարց անտի. եւ ՚ի շաբաթու թլփատէք զմարդ։

Իսկ արդ՝ եթէ թլփա-

տուլթիւն առնու մարդ
՚ի շաբաթու, զի մի՛ օ֊
րէնքն Մովսիսի լուծցին։
Ընդ իս ցասուցեալ էք,
զի ողջոյն խնդ մարդ բժ֊
շկեցի ՚ի շաբաթու։

Հինգերորդ կիւ. Երկուշաբ. աւագի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ.

Մի՛ ըստ աչս դատիք,
այլ ուղիղ դատաս֊
տան արարէք։
Ասէին ոմանք յերուսա֊
ղէմացւոց անտի. ո՞չ նա
է սա զոր խնդրէին
սպանանել։
Եւ ահաւասիկ յայտնա֊
պէս խօսի, և չասեն ինչ
ընդ դմա. գուցէ ար֊
դեօք և իշխանքն գիտա֊
ցին թէ սա իցէ քրիստոսն։
Այլ զսա գիտեմք ուս֊
տի է՝ իսկ քրիստոսն
յորժամ գայցէ ո՛չ ոք
գիտէ ուստի է։
Աղաղակեաց յիսուս ՚ի
տաճարին. ուսուցանէր,
և ասէր։
Եւ զիս գիտէք, և ուս֊ ճզ
տի եմ գիտէք. և յանձ֊ Ժ.
նէ իմմէ ո՛չ եմ եկեալ,
այլ է ճշմարիտ որ ա֊
ռաքեացն զիս, զոր դուքն
ո՛չ գիտէք։
Ես գիտեմ զնա՝ զի ՚ի
նմանէ իսկ եմ, և նա
առաքեաց զիս։
Խնդրէին զնա ունել, և ճէ
ել ՚ի ձեռաց նոցա. և Ա.
ո՛չ ոք արկ ՚ի նա ձե֊ Ժ.Ժ.
ռըն, զի չև էր հասեալ
ժամ նորա։
Եւ բազումք ՚ի ժողո֊ ճը
վըրդենէն հաւատացին ՚ի Ժ.
նա, և ասէին. քրիստոսն
յորժամ գայցէ, միթէ
աւելի՞ ինչ նշանս առ֊
նիցէ քան զոր սայս առնէ։
Եւ լուան փարիսեցիքն
զտրտունջ ժողովրդեանն
զնմանէ։
Եւ առաքեցին քահա֊ ճթ
նայապետքն և փարիսե֊ Ա.

Յ	Ղ.	Մր.	Մ.
ճզ	.	.	.
ճէ	մլթ.մխբ	ճխբ	մ
ճը	.	.	.
ճթ	մճե	ճձա	մ

ցիք սպասաւորսն զի կալցեն զյիսուս ։
ձ Ասէ Յիսուս փոքր մի
Դ. ևս ժամանակ ընդ ձեզ եմ . և երթամ առ այն՝ որ առաքեաց զիս ։
ձա Խնդրիցէք զիս և ոչ
Ժ. գտանիցէք . և ուր եսն երթամ , դուք ոչ կարէք գալ ։
Ասեն հրէայքն ընդ միմեանս . իսկ յո՞ երթալոց է դա՝ զի մեք ոչ գտանիցեմք զդա . մի թէ ՚ի սփիւռս հեթանոսաց երթայցէ և ուսուցանիցէ զհեթանոսս ։
Զի՞նչ է բանն այն զոր ասաց՝ խնդրիցէք զիս և ոչ գտանիցէք . և ուր եսն երթամ , դուք ոչ կարէք գալ ։

Հինգերորդ . կիւ . Երկուշաբաթի առաւօտն .

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս .

Ի վերջնում աւուր մեծի տօնին , կայր Յիսուս աղաղակէր և ասէր . Եթէ ոք ծարաւի իցէ , եկեսցէ առ իս և արբցէ ։
Որ հաւատայ յիս՝ որպէս և ասէն գիրք՝ գետք յորովայնէ նորա բղխեսցեն ջրոց կենդանութեան ։
Զայս ասէր վասն հոգւոյն զոր ընդունելոց էին , որ հաւատային ՚ի նա . զի չև էր հոգին՝ քանզի Յիսուս չև էր փառաւորեալ ։
Բազումք ՚ի ժողովրդենէն ձբ
իբրև լուէին զբանս զայս , Ա.
ասէին . սա է ճշմարիտ մարգարէն ։
Այլքն ասէին՝ սա է Քրիստոսն . ձգ
իսկ կէսքն ասէին մի թէ ՚ի Գալիլեէ՞ Ա.
գալոց իցէ Քրիստոս ։

Ոչ գիրք ասեն, եթէ ՚ի
զաւակէ Դաւթի, եւ ՚ի
Բեթղեհէմ գեղջէ ուր
Դաւիթն էր՝ գալոց է Քս̃ն:
ձգ Եւ եղեւ հերձուած ՚ի
Ժ. մէջ ժողովրդեանն վս̃ նր̃:
ձե Եւ ոմանք ՚ի նոցանէ
Ա. կամեցան ունել զնա,
այլ ո՛չ ոք մխեաց ՚ի նա
ձեռս:
ձզ Եւ եկին անդրէն սպա-
Ժ. սաւորքն առ քահանա-
յապետսն եւ փարիսեցիս,
եւ ասեն սոքա ցնոսա. ըն-
դէ՞ր ո՛չ ածիք զնա այսր:
Պատասխանի ետուն սպա-
սաւորքն, եւ ասեն.
ո՛չ երբէք այնպէս խօսե-
ցաւ մարդ՝ որպէս այրն
այն:
Պատասխանի ետուն փա-
րիսեցիքն եւ ասեն. մի
թէ եւ դո՛ւք մոլորեցայք:
Մի՞թէ ոք յիշխանաց
հաւատա՞ց ՚ի նա, կամ ՚ի
փարիսեցւոց:
Այլ այն խաժամուժ ամ-
բոխ, որ ո՛չ գիտէ զօրէ-
նս, եւ նզովեալք են:
Ասէ Նիկոդեմոս ցնոսա.
որ եկեալն էր առ նա
գիշերին յառաջագոյն, եւ
մի էր ՚ի նոցանէ:
Մի՛թէ օրէնքն մեր դա-
տին զմարդ՝ եթէ ո՛չ լսեն
ինչ նախ ՚ի նմանէ, կամ
գիտեն զինչ գործէ:
Պատասխանի ետուն նմա
եւ ասեն. մի թէ եւ դո՛ւ
եւս գալիլեէ իցես. քննեա՛
եւ տես՝ զի մարգարէ ՚ի
գալիլեէ ո՛չ յառնէ:
Եւ գնացին իւրաքան-
չիւր ոք ՚ի տեղի իւր:
Իսկ յս̃ գնաց ՚ի լեառն
ձիթենեաց, եւ ընդ ա-
ռաւօտն դարձեալ եկն ՚ի
տաճարն. եւ գայր առ նա
ամենայն ժողովուրդն, եւ
ուսուցանէր զնոսա:
Ածին քահանայապետքն
եւ փարիսեցիք կին մի ըմ-
բռնեալ ՚ի շնութեան:
Եւ կացուցեալ զնա ա-

ՅՎ.	ՄՏ.	Մ.
ձգ .		
ձե ճլթ	ձիբ	մի
ձզ .	.	.

ռաջի, ասեն.

Կինս այս ըմբռնեալ ինքն յայտնապէս շնացեալ է:

Եւ յօրէնս՝ Մովսէս մեզ պատուիրեաց զայսպիսիս քարկոծել:

Արդ դու զի՞նչ ասես վասն դորա:

Զայս ասէին փորձելով զնա՝ զի ունիցին ամբաստանութիւն զնմանէ:

Իսկ Յիսուս ՚ի խոնարհ նայելով. գրէր մատամբն յերկրի:

Իսկ երբ սոսկեցին հարցանելով ցնա՝ համբարձեալ ՚ի վեր ասէ ցնոսա. անմեղն ՚ի ձէնջ՝ նախ նա ընկեսցէ քար ՚ի վերայ դորա:

Եւ դարձեալ ՚ի խոնարհ նայելով գրէր յերկրի:

Եւ լուեալ ելանէին մի ըստ միոջէ՝ սկսեալ յառաջնոյն մինչև ՚ի վերջինսն. և մնաց միայն յ͞ս և կինն կայր առաջի ն͞ր:

Պատասխանի ետ յ͞ս և ասէ ցնա. կին դու՝ ու՞ր են, ո՛չ ոք զքեզ դատապարտեաց:

Եւ ասէ. ո՛չ տէր:

Եւ ասէ յիսուս. և ո՛չ ես դատապարտեմ զքեզ. երթ՝ յայսմհետէ մի՛ մեղանչեր:

Հինգերորդ կիւ. Չորեքշաբաթի աւուրն.

Ձէյն մեր յիսուս քրիստոս. Ը

Դարձեալ խօսեցաւ ընդ նոսա յիսուս, և ասէ, 12
ես եմ լոյս աշխարհի, որ գայ զկնի իմ, ընդ խաւար մի գնասցէ, այլ ընկալցի զլոյսն կենաց:

Ասեն ցնա փարիսեցիքն. դու վասն անձին քո վկայես՝ և վկայութիւն քո չէ ճշմարիտ:

Պատասխանի ետ յ͞ս և ասէ ցնոսա. թէպէտ և ես վկայեմ վասն անձին

իմոյ՝ վկայութիւն իմ
ճշմարիտ է. զի գիտեմ
ուստի եկի, և յո եր-
թամ. բայց դուք ոչ
գիտէք, ուստի գամ կամ
յո երթամ։
Դուք ըստ մարմնոյ դա-
տիք, ես ոչ դատիմ և
ոչ զոք։
Եւ եթէ դատիմ ես
զոք՝ դատաստանն իմ
ճշմարիտ է. զի չեմ մի-
այն, այլ ես, և որ ա-
ռաքեացն զիս Հայր։
Եւ յօրէնսն իսկ ձեր
գրեալ է. թէ երկուց
մարդոց վկայութիւն
ճշմարիտ է։
Ես եմ որ վկայեմ վս
իմ, և վկայէ վասն իմ
որ առաքեացն զիս Հայր։
ԺԵ Ասէին ցնա. ուր է
Դ Հայր քո։
Պատասխանի ետ յս և
ասէ ցնոսա. ոչ զիս գի-
տէք և ոչ զՀայրն իմ.
եթէ զիս գիտէիք՝ և
զՀայրն իմ թերևս գի-
տէիք։
Զայս բան խօսեցաւ ՚ի ԺԸ
տան գանձին յորժամ Ա
ուսուցանէր ՚ի տաճարի
անդ. և ոչ ոք կալա-
զնա, զի չև ևս հասեալ
էր ժամ նորա։

Հինգերորդ կիւ. Հինգշաբաթի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս.

Ասէ դարձեալ ցնոսա ԺԹ 21
յիսուս. ես երթամ, և Ժ
խնդրիցէք զիս. և ՚ի մեղս
ձեր մեռանիցիք, զի ուր
ես երթամ, դուք ոչ
կարէք գալ։
Ասէին հրէայքն. միթէ
զիւրովին երթայցէ. զի
ասէ՝ թէ ուր ես եր-
թամ, դուք ոչ կա-
րէք գալ։
Եւ ասէ ցնոսա. դուք
՚ի ներքուստ աստի էք՝
և ես ՚ի վերուստ ան-
տի եմ. դուք յաշխար-

Յ Դ. ՄԻ Ա
ԺԵ ԿԺԹ. ԿԺԲ

Յ Դ. ՄԻ Ա
ԺԸ ՃԻԸ ԿԺԹ Փ
ԺԹ . . .

հէ աստի էք՝ եւ չեմ յայսմ աշխարհէ ։

Բայց ասացի ձեզ թէ ՚ի մեղս ձեր մեռանիցիք․ զի թէ ոչ հաւատայցէք թէ ես եմ, մեռանիցիք ՚ի մեղս ձեր ։

Ասեն ցնա՝ դու ո՞վ ես ։

Ասէ ցնոսա յս̃ Նախ զի եւ խօսիմս իսկ ընդ ձեզ ։

Բազում ինչ ունիմ վս̃ ձեր խօսել եւ դատել, այլ որ առաքեացն զիս ճշմարիտ է ։

Եւ ես զոր լուայ ՚ի նմանէ, զայն խօսիմ յաշխարհի ։

Եւ ոչ գիտացին թէ զՀօրէ ասէր ցնոսա ։

Ասէ ցնոսա յիսուս․ յորժամ բարձրացուցանիցէք զՈրդի մարդոյ՝ յայնժամ գիտասջիք թէ ես եմ․ եւ յանձնէ իմմէ ինչ ոչ առնեմ․ այլ որպէս ուսոյց զիս Հայրն իմ, զայն խօսիմ ։

Եւ որ առաքեացն զիս՝ ընդ իս է․ ոչ եթող զիս միայն․ զի ես զհաճոյսն նորա առնեմ հանապազ ։

Իբրեւ զայն խօսեցաւ՝ բազումք հաւատացին ՚ի նա ։

Հինգերորդ կիւ․ [illegible] աւուրն ․

Տէրն մեր յիսուս Քրիստոս ․

Եւ ասէր յիսուս առ հրէայսն հաւատացեալս․ եթէ դուք կայցջիք ՚ի բանի իմում, ճշմարիտ աշակերտք իմ էք ։ Ը 31

Եւ ծանիջիք զճշմարտութիւն․ եւ ճշմարտութի̃ն ազատեսցէ զձեզ ։

Պատասխանի ետուն նմա եւ ասեն․ զաւակ աբրահամու եմք, եւ ոչ ումեք երբէք ծառայեցաք․ զիա՞րդ ասես եթէ ազատք լինիջիք ։

Պատասխանի ետ նոցա յիսուս․ ամէն ամէն ասեմ

ձեզ. թէ ամենայն որ
առնէ զմեղս, ծառայ է
մեղաց։
Եւ ծառայն ո՛չ յաւի-
տեան կայ ՚ի տան։
Իսկ որդին յաւիտեան
կայ։
Իսկ արդ՝ եթէ որդին
զձեզ ազատեցուսցէ,
ճշմարիտ ազատք լինիջիք։
Գիտեմ զի զաւակ Աբ-
րահամու էք, այլ խնդ-
րէք սպանանել զիս՝ զի
բանին իմոյ չի՛ք տեղի
՚ի ձեզ։
Ես՝ զոր տեսի առ Հօր
իմում, խօսիմ. և դուք
զոր լուայք ՚ի հօրէն
ձերմէ առնէք։
Պատասխանի ետուն նմա
և ասեն. Հայր մեր Աբ-
րահամ է։
Ասէ ցնոսա Յիսուս. ե-
թէ որդիք Աբրահամու
էիք՝ զգործս Աբրահա-
մու գործէիք։
Այլ այժմիկ խնդրէք
սպանանել զիս. զայր մի՝
որ ձեզ զճշմարտութիւն
խօսեցայ, զոր լուայ ՚ի
Հօրէ իմմէ. զայդ Աբ-
րահամ ո՛չ արար։
Դուք առնէք զգործս
հօրն ձերոյ։
Ասեն ցնա. մեք ՚ի պոռն-
կութենէ չեմք ծնելք.
մի է Հայր մեր Ած։
Ասէ ցնոսա Յիսուս.
եթէ Աստուած էր Հայր
ձեր, սիրէիք արդեօք զիս։
Զի ես յԱստուծոյ ելի
և եկի. ո՛չ եթէ յանձ-
նէ ինչ եկի, այլ նա ա-
ռաքեաց զիս։
Ընդէ՞ր զխօսս իմ ո՛չ
գիտէք դուք՝ վն զի ո՛չ
կարէք լսել զբանն իմ։
Դուք ՚ի հօրէն սատա-
նայէ էք, և զցանկութիս
հօրն ձերոյ կամիք առ-
նել. զի նա մարդասպան
էր ՚ի սկզբանէ, և ՚ի ճշ-
մարտուե ո՛չ եկաց. զի
ո՛չ գոյ ճշմարտութիւն

'ի նմա. յորժամ խօսիցի
սուտ, յիւրոց անտի խօ-
սի, զի սուտ է և հայր
նորա:
Իսկ ես՝ զի զճշմարտու-
թիւն խօսիմ, ո՛չ հա-
ւատայք ինձ:
Ո՞ ոք 'ի ձէնջ յանդի-
մանեսցէ զիս վասն մե-
ղաց. եթէ զճշմարիտն ա-
սեմ, ընդէ՞ր ո՛չ հաւա-
տայք ինձ:
Որ էն յա̃յ, զբանս ա̃յ
լսէ. և դուք վասն այ-
նորիկ ո՛չ լսէք, զի չէք
յաստուծոյ:
Պատասխանի ետուն հր-
րէայքն և ասեն ցնա.
ո՞չ բարւոք ասեմք մեք՝
եթէ սամարացի ես դու,
և դև գոյ 'ի քեզ:
Պատասխանի ետ յս̃՝ և
ասէ. յիս դև ո՛չ գոյ,
այլ պատուեմ զհայր
իմ, և դուք անարգէք
զիս:
Ես ո՛չ խնդրեմ զփառս
իմ. է որ խնդրէն և դատի:
Ամէն ամէն ասեմ ձեզ.
եթէ ոք զբանն իմ պա-
հեսցէ՝ զմահ մի՛ տեսցէ
'ի յաւիտեան:
Ասեն ցնա հրեայքն.
արդ գիտացաք՝ եթէ դև
գոյ 'ի քեզ. աբրահամ
մեռաւ և մարգարէքն,
և դու ասես, եթէ ոք
զբանն իմ պահեսցէ, մի՛
ճաշակեսցէ զմահ 'ի յա-
ւիտեան:
Մի՞ թէ դու մե՞ծ ինչ ոք
իցես քան զհայրն մեր
աբրահամ, որ մեռաւ,
և մարգարէքն մեռան.
արդ՝ դու զո՞վ առնես
զքեզ:
Պատասխանի ետ յս̃.
եթէ ես փառաւորեմ
զանձն իմ, փառքն իմ
ոչինչ են. է՛ հայր որ
փառաւորէ զիս, զորմէ
դուքն ասէք թէ ա̃ծ
մեր է. և ո՛չ ճանաչէք
զնա:

Բայց ես գիտեմ զնա. և թէ ասեմ, թէ ոչ գիտեմ զնա՝ ձեզ նման սուտ լինիմ. այլ ես գիտեմ զնա, և զբան նորա պահեմ։

Աբրահամ հայր ձեր՝ ցանկացաւ տեսանել զօր իմ, ետես և ուրախ եղև։

Ասեն ցնա Հրէայքն. յիսուն ամ չև ևս է քո. և զԱբրահամ տեսե՞ր։

Ասէ ցնոսա յիսուս. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. յառաջ քան զլինելն Աբրահամու եմ ես։

Աէմս առին Հրէայքն զի արկցեն 'ի վերայ նորա՝ և յիսուս խոյս ետ և ել գնաց 'ի տաճարէ անտի։

Հինգերորդ կիւ. Շաբաթի աւուրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս. Թ

Եւ մինչդեռ անցանէր՝ ետես այր մի կոյր 'ի ծնէ։ 1

Եւ հարցին ցնա աշակերտքն նորա և ասեն.

Ռաբբի՝ ո՞յր մեղաւ է, սորա՞, թէ հօր և մօր իւրոյ, զի կոյր ծնցի։

Պատասխանի ետ յս̃. ոչ դորա մեղաւ է, և ոչ հօր և մօր իւրոյ. այլ զի յայտնի լիցին գործքն աստուծոյ 'ի դմա։

Եւ ինձ պարտ է գործել զգործս այնորիկ որ առաքեացն զիս, մինչ օր կայ. գայ գիշեր՝ յորժամ ոչ ոք կարէ գործել։

Մինչդեռ յաշխարհի եմ, լոյս եմ աշխարհի։

Զայս իբրև ասաց, եթուք 'ի գետին. և արար կաւ 'ի թքոյնն, և ծեփեաց

զկաւն ՚ի վերայ աչաց կուրին։

Եւ ասէ ցնա. Երթ լուա յաւազանին Սելովամայ, որ թարգմանի առաքեալ։ Չոգաւ լուացաւ եկն եւ տեսանէր։

Իսկ դրացիքն, եւ որոց տեսեալ էր զնա յառաջագոյն թէ մուրացիկ էր, ասէին, ո՞չ սա էր որ նստէրն եւ մուրանայր։

Այլքն ասէին նա է. այլք ասէին՝ ո՛չ, այլ նման է նմա։

Եւ ինքն ասէր՝ թէ ես եմ։

Ասեն ցնա. իսկ զիա՞րդ բացան աչք քո։

Նա ետ պատասխանի. այր մի որում Յիսուս ասեն՝ կաւ արար եւ ծեփեաց զաչս իմ, եւ ասէ ցիս. երթ ՚ի Սելովամ, եւ լուա. չոգայ լուացայ եւ տեսանեմ։

Ասեն ցնա՝ ո՞ւր է նա։

Ասէ ցնս՝ ո՛չ գիտեմ։

Ածին առ փարիսեցիսն զնա, որ երբեմն կոյրն էր։

Եւ էր շաբաթ յորժամ զկաւն արար Յիսուս, եբաց զաչս կուրին։

Դարձեալ հարցանէին զնա եւ փարիսեցիքն, թէ զիա՞րդ տեսանես։

Եւ նա ասէ ցնոսա կաւ եդ ՚ի վերայ աչաց իմոց՝ եւ լուացայ եւ տեսանեմ։

Ասեն ոմանք ՚ի փարիսեցւոցն. ո՛չ է այրն այն յԱստուծոյ, զի զշաբաթս ո՛չ պահէ։

Այլքն ասէին՝ իսկ զիա՞րդ կարէ մարդ մեղաւոր այսպիսի նշանս առնել։

Եւ էին հերձուածք ՚ի մէջ նոցա։

Ասեն դարձեալ ցկոյրն՝ դու զի՞ ասես վասն նորա, զի եբաց զաչս քո։

Եւ նա ասէ թէ՝ մարգարէ է։

Նոյն ոչ հաւատային հրէայքն զնմանէ, եթէ կոյր էր և բացաւ՝ մինչև կոչեցին զծնողս բացելոյն ։

Հարցին զնոսա և ասեն. սա է որդին ձեր, զորմէ դուքն ասէիք թէ կոյր ծնաւ. արդ՝ զիա՞րդ տեսանէ ։

Պատասխանի ետուն նոցա ծնօղքն նորա և ասեն. գիտեմք զի սա է որդին մեր, և զի կոյր ծնաւ ։

Բայց զի՞արդ այժմն տեսանէ ոչ գիտեմք. կամ թէ ո՞վ եբաց զաչս դորա մեք ոչ գիտեմք, զդա իսկ հարցէք, ինքնին ՚ի չափ հասեալ է, ինքն իսկ խօսեսցի վասն իւր ։

Զայս ասացին ծնօղքն նորա՝ զի երկնչէին ՚ի հրէից. քանզի ուխտ եդեալ էր հրէից, եթէ ոք խոստովանեսցի զնա քրիստոս ՚ի բաց կացցէ ՚ի ժողովրդենէն ։

Վասն այնորիկ ասացին ծնօղքն նորա՝ թէ ինքնին ՚ի չափ հասեալ է՝ զնա իսկ հարցէք ։

Դարձեալ կրկին անգամ կոչեցին զայրն, որ կոյրն էր, և ասեն ցնա. տուր փառս աստուծոյ. մեք գիտեմք զի այրն այն մեղաւոր է ։

Նա ասէ. թէ մեղաւոր իցէ ես ոչ գիտեմ, բայց զայս գիտեմ, զի կոյր էի և արդ տեսանեմ ։

Դարձեալ ասեն ցնա. զի՞նչ արար քեզ, զիա՞րդ եբաց զաչս քո ։

Պատասխանի ետ նոցա. այժմ ասացի ձեզ, և ոչ լուարուք զի կամիք միւս անգամ լսել՝ մի թէ և դո՞ւք կամիք աշակերտիլ նմա ։

Նոքա հայհոյէին զնա և ասէին. դու լե՛ր նորա

աշակերտ. մեք Մովսիսի աշակերտք եմք:

Մեք գիտեմք զի ընդ Մովսիսի խօսեցաւ Աստուած, զսա ոչ գիտեմք ուստի իցէ:

Պատասխանի ետ այրն, և ասէ ցնոսա:

Այդ իսկ են քանչելիք. զի դուք ոչ գիտէք ուստի իցէ, և զիմ զաչս եբաց:

Գիտեմք զի Աստուած մեղաւորաց ոչ լսէ:

Բայց եթէ աստուածապաշտ ոք իցէ՝ և զկամս նորա առնիցէ, նմա լսէ:

Ի յաւիտենից ոք ոչ լուաւ՝ եթէ եբաց ոք զաչս կուրի, ՚ի ծնէ կոյր ծնելոյ:

Եթէ ոչ յԱստուծոյ էր այրն այն՝ ոչ կարէր առնել ինչ:

Պատասխանի ետուն և ասեն ցնա. ՚ի մեղս իսկ ծնեալ ես ամենևին. և դու վարդապետ լինի՞ս մեր:

Եւ հանին զնա արտաքս:

Լուաւ Յիսուս եթէ հանին զնա արտաքս. և իբրև եգիտ զնա՝ ասէ ցնա:

Դու հաւատա՞ս յորդի Աստուծոյ:

Նա պատասխանի ետ և ասէ. տէ՛ր, ո՞վ է զի հաւատացից ՚ի նա:

Ասէ ցնա Յիսուս. և տեսեր զնա, և որ խօսիդ ընդ քեզ՝ նա է:

Եւ նա ասէ. հաւատամ Տէր՝ և երկիրպագ նմա:

Վեցերր կիրակէի աւուրն.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս.

Եւ ասէ Յիսուս. ՚ի դատաստան եկի յաշխարհս յայս. զի որ ոչն տեսանեն տեսցեն. և որք տեսանենն կուրասցին:

Լուան ոմանք ՚ի փարիսեցւոց, որք ընդ նմա էին, և ասեն ցնա. մի թէ և մեք կոյրք իցեմք:

Ասէ ցնոսա Յիսուս եթէ կոյրք էիք՝ ոչ էր ձեր մեղ. բայց արդ ասէք թէ տեսանեմք՝ եւ մեղքն ձեր ՚ի ձեզ հաստատեալ են:

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. որ ոչ մտանէ ընդ դուռն ՚ի գաւիթ ոչխարացն՝ այլ ընդ այլ ելանէ, նա գող է եւ աւազակ:

Իսկ որ մտանէ ընդ դուռն, հովիւ է ոչխարաց. նմա դռնապանն բանայ, եւ ոչխարքն ձայնի նորա լսեն. եւ զիւր ոչխարսն կոչէ յանուանէ եւ հանէ զնոսա:

Եւ յորժամ զիւրն զա̅մ հանիցէ՝ առաջի նոցա երթայ. եւ ոչխարքն զհետ նորա երթան, զի ճանաչեն զձայն նորա

Օտարի զհետ ոչ երթիցեն, այլ փախիցեն ՚ի նմանէ, զի ոչ ճանաչեն զձայն օտարաց:

Զայս առակ՝ ասաց նոցա Յիսուս եւ նոքա ոչ գիտէին՝ եթէ զինչ էր որ խօսէրն ընդ նոսա:

Դարձեալ ասէ ցնոսա Յիսուս. ամէն ամէն ասեմ ձեզ, զի ես եմ դուռն ոչխարաց:

Ամենեքեան որ յառաջ քան զիս եկին, գողք էին եւ աւազակք. այլ ոչ լուան նոցա ոչխարքն:

Ես եմ դուռն. ընդ իս՝ թէ ոք մտանիցէ՝ կեցցէ. մտցէ, եւ ելցէ, եւ ճարակ գտցէ:

Գող ոչ գայ՝ եթէ ոչ զի գողասցի, եւ սպանցէ եւ կորուսցէ. ես եկի զի զկեանս ունիցին, եւ առաւել եւս ունիցին:

Վեցեր. կիւ. Երկուշաբթի աւուրն.

Տէրն մեր յս̅. քրիստոս ասէ,

Ես եմ հովիւն քաջ. ԺԱ.
հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի վերայ ոչխարաց:

Իսկ վարձկանն որ ոչ է
հովիւ, որոյ ո՛չ իւր են
ոչխարքն, յորժամ տեսանէ
զգայլն զի գայ՝ թողու
զոչխարսն և փախչի. և
գայլն յափշտակէ զնոսա
և ցրուէ։
Բանզի վարձկան է, և
չէ փոյթ նմա վասն ոչ-
խարացն.
Ես եմ հովիւն քաջ.
և ճանաչեմ զիմսն, և
ճանաչիմ յիմոցն։
Ղ Որպէս գիտէ զիս Հայր՝
Դ գիտեմ և ես զՀայր։
Ղա Եւ զանձն իմ դնեմ ՚ի
Դ վերայ ոչխարաց։
ՂԲ Նաև՝ այլ ևս ոչխարք
Ժ են իմ, որ ո՛չ են յայսմ
գաւթէ. և զայն ևս
պարտ է ինձ ածել այսր՝
և ձայնի իմում լուի-
ցեն, և եղիցին մի հօտ
և մի հովիւ։
Վասն այնորիկ սիրէ զիս
Հայրն իմ, զի ես դնեմ
զանձն իմ, զի միւս ան-
գամ առից զնա։
Ո՛չ ոք հանէ զնա յինէն.
այլ ես դնեմ զնա ան-
ձամբ իմով։
Իշխանութի՛ւն ունիմ դնել
զնա, և իշխանութիւն
ունիմ միւսանգամ առ-
նուլ զնա։
Զայս պատուէր առի
՚ի Հօրէ իմմէ։
Դարձեալ հերձուած լի-
նէր ՚ի մէջ Հրէից վասն
բանիցս այսոցիկ։
Եւ ասէին բազումք ՚ի
նոցանէ. դև գոյ ՚ի նմա
և մոլեգնի. զի՞ բնաւ
լսէք նմա։
Այլքն ասէին՝ այսպիսի
բանք ո՛չ են դիւահա-
րի. միթէ դև՝ կարէ՞
զաչս կուրի բանալ։

Վեցեր կէս. Երկուշաբաթի աւուրն։

՚Ի ժամանակի տօնին նորոյ
յիսուսի քրիստոսի.

Եղեն յայնժամ նա- Ժ 22
ւակատիքն յԵրուսա-

Յ	Մր	ՄԹ
Ղ	ճժթ	ճժբ
Ղա	ճժե	մգ
ՂԲ	·	·

ղէմ, և ձմեռն էր։

Եւ շրջէր Յիսուս ՚ի տաճարին ՚ի սրահին Սա-ղոմոնի։

Շուրջ եղեն զնովաւ Հրէայքն և ասեն. մինչև յե՞րբ թափես զոգիս մեր, եթէ դու ես քսն՝ ասա՛ մեզ համարձակ։

Պատասխանի ետ նոցա յս և ասէ. ասացի ձեզ և ո՛չ հաւատայք ինձ։

Զգործն զոր ես գոր-ծեմ յանուն Հօր իմոյ՝ նոքին իսկ վկայեն վս իմ։

Այլ դուք ո՛չ հաւա-տայք, զի չէք յոչխարաց անտի իմոց։

Ոչխարք իմ ձայնի ի-մում լսեն. և ես ճա-նաչեմ զնոսա. և զկնի իմ գան։

Եւ ես տամ նց զկեանսն յաւիտենականս. և մի՛ կորիցեն ՚ի յաւիտեան. և մի՛ ոք յափշտակեսցէ զնոսա ՚ի ձեռաց իմոց։

Հայրն իմ որ ետ ինձ զնոսա՝ մեծ է քան զա-մենայն. և ո՛չ ոք կարէ յափշտակել ՚ի ձեռաց Հօր իմոյ։

Ես և Հայր իմ, մի եմք։

Վէմս առին Հրէայքն՝ զի քարկոծ արասցեն զնա։

Պատասխանի ետ նոցա յիսուս. բազում գործս բարիս ցուցի ձեզ ՚ի Հօրէ իմմէ, վասն որո՞յ գործոյ ՚ի նոցանէ քար-կոծ առնէք զիս։

Պատասխանի ետուն նմա Հրէայքն. վասն բարւոյ գործոյ ո՛չ առնեմք ըզ-քեզ քարկոծ, այլ վասն հայհոյութե. և զի դու մարդ ես, և զանձն քո աստուած առնես։

Պատասխանի ետ նոցա յիսուս. ո՞չ յօրէնս ձեր գրեալ է՝ ես ասացի թէ ածք իցէք։

Իսկ եթէ զնոսա ածս

աստ՝ առ որս բանն այ եղեւ. եւ չէ մարթ եղծանել զգիրն:
Իսկ զոր Հայր սրբեաց՝ եւ առաքեաց յաշխարհ, դուք ասէք՝ թէ հայհոյես. զի ասացի թէ որդի աստուծոյ եմ:
Եթէ ոչ գործեմ զգործս հօր իմոյ՝ մի՛ հաւատայք ինձ:
Ապա թէ գործեմ, թէ եւ ինձ ոչ հաւատայք, սակայն գործոցն հաւատացէ՛ք. զի գիտասջիք եւ ծանիջիք՝ եթէ հայր յիս, եւ ես ՚ի հայր:
ՂԷ Դարձեալ խնդրէին զնա
Դ ունել, եւ ել ՚ի ձեռաց նոցա:
Եւ գնաց միւսանգամ յայնկոյս յորդանանու՝ ՚ի տեղին ուր էր յովհաննէս զառաջինն եւ մկրտէր, եւ անդ լինէր:
ՂԷ Եւ բազումք առ նա
Փ եկին. զի յովհաննէս նշան ինչ ոչ արար:
Բայց զամ զոր ասաց յովհաննէս վասն նորա՝ ճշմարիտ էր. եւ բազումք հաւատացին ՚ի նա անդ:

Վ. Երկրորդ կիւ. Չորեքշաբաթի աւուրն:

Վասն փառաց Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի:

Եւ էր ոմն հիւանդ ղազարոս ՚ի բեթանիա, ՚ի գեղջէ մարիամայ՝ եւ մարթայի քեռ նորա: ԽԳ
Այս այն մարիամ էր, որ օծ զտէրն իւղով, եւ քնքեաց զոտս նր հերով իւրով. որոյ եղբայրն ղազարոս հիւանդ էր:
Առաքեցին առ նա քորքն նորա եւ ասեն:
Տէր ահաւասիկ զոր դուն սիրէիր, հիւանդացեալ է:
Իբրեւ լուաւ յիսուս, ասէ. այն հիւանդութի չէ ՚ի մահ, այլ վասն փա-

Յ Մր Մ
ՂԷ ԽՂ ՃԺԷ
ՂԷ

ռացն ա͞յ, զի փառաւոր
լիցի որդի ա͞յ այնուհիկ ։
Եւ սիրէր յ͞ս զմարիամ,
եւ զմարթա զքոյր նր՝ եւ
զղազար ։
Իբրեւ լուաւ թէ հի-
ւանդացեալ է, զտեղի
կալաւ անդէն ուր էր՝
աւուրս երկուս ։
Ապա յետ այնորիկ ասէ
ցնոսա. եկա՛յք երթիցուք
միւսանգամ ՚ի հրէաս-
տան ։
Ասեն ցնա աշակերտքն.
ռա՛բբի՝ այժմ եւս խնդ-
րէին զքեզ հրէայքն
քարկոծ առնել, եւ դար-
ձեալ երթա՞ս անդրէն։
Պատասխանի ետ յ͞ս. ո՞չ
երկոտասան ժամ է ա-
ւուր. եթէ ոք գնայ ՚ի
տուընջեան, ո՛չ գայթագ-
ղի, զի զլոյս աշխարհիս
այսորիկ տեսանէ ։
Ապա թէ ոք գնայ ՚ի
գիշերի, գայթագղի, զի
լոյս ո՛չ գոյ ընդ նմա։

Զայս իբրեւ ասաց, յետ
այնորիկ ասէ ցնոսա. ղա-
զարոս բարեկամ մեր
ննջեաց, այլ երթամ զի
զարթուցից զնա ։
Ասեն ցնա աշակերտքն
նորա՝ տէր եթէ ննջեաց
ապա ապրի ։
Այլ յիսուս վասն մա-
հուն նորա ասէր. նոցա
այսպէս թուեցաւ՝ թէ
վ͞ս ննջելոյ քնոյ ասէր ։
Յայնժամ ասէ ցնոսա
յիսուս յայտնապէս. ղա-
զարոս մեռաւ ։
Եւ ես ուրախ եմ վ͞ս
ձեր, զի դուք հաւա-
տասջիք ինձ, զի ես չէի
անդ. բայց արդ՝ եկայք
երթիցուք առ նա։
Ասէ թովմաս՝ անուա-
նեալն երկուորեակ ցա-
շակերտակիցսն. օ՛ն, ե-
կայք եւ մեք զի ընդ նմա
մեռցուք ։
Եկն յ͞ս՝ եգիտ զնա չորեք
օրեայ ՚ի գերեզմանի ։

Եւ էր բեթանիա մերձ յերուսաղէմ , իբրև ասպարիսօք հնգետասան ։

Բազումք ՚ի հրէից անտի , եկեալ էին առ մարթա և մարիամ ,զի մխիթարեսցեն զնոսա վասն եղբօրն ։

Մարթա իբրև լուաւ՝ թէ յիսուս գայ , ընդ առաջ գնաց նորա . բայց մարիամ նստէր անդէն ՚ի տան ։

Ասէ մարթա ցյիսուս . տէ՛ր՝ եթէ աստ լեալ էիր , եղբայրն իմ չէր մեռեալ ։

Այլ և արդ գիտեմ , եթէ զոր ինչ խնդրեսցես յաստուծոյ՝ տացէ քեզ աստուած ։

Ասէ ցնա յիսուս . յարիցէ եղբայրն քո ։

Ասէ ցնա մարթա . գիտեմ , զի յարիցէ ՚ի յարութե̄ յաւուրն յետնում ։

Ասէ ցնա յիսուս . ես իսկ եմ յարութիւն և կեանք ,որ հաւատայ յիս՝ թէպէտ և մեռանիցի կեցցէ .

Եւ ամենայն որ կենդանի է՝ և հաւատայ յիս , մի՛ մեռցի ՚ի յաւիտեան . հաւատա՞ս այդմիկ ։

Ասէ ցնա՝ այո տէ՛ր . ես հաւատացի եթէ դու ես քրիստոսն որդի ա̄յ , որ յաշխարհ գալոց էիր ։

Եւ զայս իբրև ասաց՝ գնաց և կոչեաց զմարիամ զքոյր իւր լռելեայն . և ասէ՝ վարդապետն եկեալ է՝ և կոչէ զքեզ ։

Նա իբրև լուաւ , յարեաւ վաղվաղակի ,և եկն առ նա ։

Չև ևս էր եկեալ յիսուս ՚ի գեօղն , այլ էր անդէն ՚ի տեղւոջն՝ ուր ընդ առաջ եղև նմա մարթա ։

Իսկ հրէայքն որ էին ընդ նմա ՚ի տան անդ ,և մխիթարէին զնա՝ իբրև տեսին

զՄարիամ թէ յարեաւ
փաղփաղակի և գնաց՝
գնացին և նոքա զհետ
նորա. համարէին թէ 'ի
գերեզմանն երթայ՝ զի
լացցէ անդ:

Իսկ Մարիամ իբրև եկն
ուր էրն Յիսուս, և ետես
զնա՝ անկաւ առ ոտս
նորա և ասէ:

Տէ՛ր, եթէ աստ էիր դի-
պեալ՝ ո՛չ էր մեռեալ
եղբայրն իմ:

Յիսուս իբրև ետես զնա
զի լայր, և որ ընդ նմա
էին հրէայքն լային. խռ-
ովեցաւ յոգի իւր իբրև
զայրացեալ:

Եւ ասէ. ո՞ւր եդիք զնա:

Ասեն ցնա. տէ՛ր, եկ և տես:

Եւ արտասուեաց յս:

Ասէին հրէայքն. տեսէ՛ք՝
որչափ սիրէր զնա:

Ոմանք 'ի նոցանէ ասէին.
ո՞չ կարէր սա որ եբաց
զաչս կուրին՝ առնել՝ զի
և սա մի՛ մեռցի:

Յիսուս՝ դարձեալ զայ-
րացեալ ընդ միտս իւր,
գայ 'ի գերեզմանն. և էր
այր մի, և վէմ մի եդեալ
'ի վերայ նորա:

Եւ ասէ յիսուս. 'ի բա՛ց
արարէք զվէմդ:

Ասէ ցնա մարթա քոյր
մեռելոյն. տէ՛ր՝ արդ հո-
տեալ իցէ, զանզի չորեք-
օրեայ է:

Ասէ ցնա յիսուս. ո՞չ ասա-
ցի քեզ թէ հաւատաս-
ցես տեսցես զփառսն այ:

Եւ իբրև 'ի վեր առին
զվէմն, յիսուս ամբարձ
զաչս իւր 'ի վեր, և ասէ:

Հա՛յր, գոհանամ զքէն
զի լուար ինձ:

Եւ ես գիտէի՝ զի յա-
մենայն ժամ լսես ինձ,
այլ վասն ժողովրդեանս
որ շուրջ կան՝ առնեմ,
զի հաւատասցեն թէ դու
առաքեցեր զիս:

Զայս իբրև ասաց՝ 'ի
ձայն մեծ աղաղակեաց և

ասէ. ղա՛զարէ՝ արի՛ եկ արտաքս։

Եւ ել մեռեալն ոտիւք կապելովք, և ձեռօքն երիզապնդօք, և երեսօքն վարշամակապատօք։

Եւ ասէ ցնոսա յիսուս. լուծէ՛ք զդա, և թողէ՛ք երթալ։

Բազումք ՚ի հրէիցն որք եկեալ էին առ մարիամանս, իբրև տեսին զոր արարն՝ հաւատացին ՚ի նա։

Եւ ոմանք ՚ի նոցանէ՝ գնացին առ փարիսեցիսն, և պատմեցին նոցա զոր արարն յիսուս։

Ընթերց. կիւ. Աւրհնութի աւուրն.

ժա Աւետարան տեառն մերյ յի̃ քի̃.

47 Ժողովեցան քահանայապետքն և փարիսեցիքն յատեան և ասեն. զի՞նչ արասցուք զի այրն այն բազում նշանս առնէ եթէ թողումք զնա այնպէս, ամենեքին հաւատան ՚ի նա. և գայցեն հոռոմք՝ և բառնայցեն զազգս մեր և զտեղի։

Մի ոմն ՚ի նոցանէ՝ անուն կայիափա, որ քահանայապետ էր տարւոյն այնորիկ՝ ասէ ցնոսա։

Դուք ո՛չ ինչ գիտէք, և ո՛չ բնաւ խորհել իսկ. թէ լաւ է մեզ, զի այր մի մեռանիցի ՚ի վերայ ժողովրդեանս, և մի՛ ա̃մ ազգս կորիցէ։

Զայս ո՛չ յանձնէ ինչ ասաց, այլ զի քահանայապետ էր տարւոյն այնորիկ. մարգարէացաւ եթէ մեռանելոց էր յի̃ ՚ի վերայ ազգին։

Եւ ո՛չ ՚ի վերայ ազգին միայն այլ զի և զորդիսն այ̃ զցրուեալսն ժողովեսցէ ՚ի մի։ զի

Ապա յայնմ օրէ խորհուրդ արարին, զի սպանցեն զնա։ Գ.

Յ ԱՐ Ա
զի իզ ձժե

Եւ Յիսուս այնուհետեւ ոչ եւս համարձակ շրջէր 'ի մէջ Հրէիցն. այլ գնաց անտի յերկիր մի որ մերձ էր յանապատ, 'ի քաղաք մի, որում անուն էր Եփրայիմ. և անդ լինէր աշակերտօքն հանդերձ:

Վեցերորդ. Պահ. Շաբաթի աւուրն.

'Ի ժամանակի Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի.

ՂԴ Եւ էր մերձ զատիկն
Ա. Հրէից:
ՂԷ Եւ բազումք ելին յԵ-
Ժ. րուսաղէմ 'ի գաւառէ անտի յառաջագոյն քան զզատիկն, զի սրբեսցեն զանձինս իւրեանց:
Խնդրէին զՅիսուս, և ասէին ընդ միմեանս մինչ կային 'ի տաճարին. զի՞նչ թուի ձեզ՝ եթէ ո՞չ գայցէ 'ի տօն այսր:
Պատուէր տուեալ էր քահանայապետիցն և փարիսեցւոց. զի թէ ոք գիտասցէ թէ ուր է դա, գուշակեսցէ զնմանէ զի կալցին զնա:
Իսկ Յիսուս վեց աւուրբ ԻԴ
յառաջ քան զզատիկն՝ եկն 'ի Բեթանիա, ուր էր Ղազար մեռեալն զոր յարոյց 'ի մեռելոց:
Եւ արարին անդ նմա ընթրիս, և 'ի սպասու կայր Մարթա, և Ղազար մի էր 'ի բազմելոց ընդ նմա:
Իսկ Մարեմայ առեալ ՂԸ
լիտր մի իւղոյ նարդեան Ա.
ազնուի մեծագնոյ՝ օծ զոտսն Յիսուսի, և հերովն իւրովն մաքրէր զոտսն նորա. և տունն լի եղև 'ի հոտոյ իւղոյն:
Ասէ մի ոմն յաշակեր- ԻԱ
տաց անտի՝ Յուդա Իսկարիովտացի, որ մատնելոցն էր զնա:
Ընդէ՞ր ոչ իւղդ այդ վաճառեցաւ երեք հա-

ըմպէր գինարբի, և տուաւ աղքատաց։ Զայս ասաց՝ ոչ զի զաղքատաց ինչ փոյթ էր նմա. այլ զի գող էր և զարկղն ինքն ունէր, և որ ինչ անկանէր նա կրէր։ Ասէ յիսուս. Թող տուք դմա, զի յօրն պատանաց իմոց պահեսցէ զայդ։ Զաղքատս յամ ժամ ընդ ձեզ ունիք, զիս ոչ հանապազ ընդ ձեզ ունիք։

ղթ Ժ. Իբրև գիտաց ժողովուրդ բազում 'ի հրէից եթէ անդ է՝ եկին, ոչ միայն վասն յիսուսի, այլ զի և զղազար տեսցեն, զոր յարոյց 'ի մեռելոց։ Խորհուրդ արարին քահանայապետքն զի և զղազար սպանցեն։ Քանզի՝ բազումք 'ի հրէից երթային և հաւատային 'ի յիսուս։

Եօթներորդ կիւրակէի աւուրն.

Վասն գալստեան Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի.

Ի վաղիւ անդր ժողովուրդ բազում որ եկեալ էր 'ի տօնն, իբրև լուան թէ գայ յիսուս յերուսաղէմ, առին ոստս արմաւենեաց՝ և ելին ընդ առաջ նորա. աղաղակէին և ասէին ովսաննա օրհնեալ որ գայ յանուն տեառն, թագաւորդ իսրայէլի։ Ճ Ա.

Եւ գտեալ յիսուսի էշ մի, նստաւ 'ի վերայ նր։ Ճա.

Որպէս և գրեալ է մի՛ երկնչիր դուստր սիոնի. ահաւասիկ թագաւորդ քո գայ, նստեալ 'ի վերայ յաւանակի իշոյ։ Ա. Ա. Օ.

Եւ զայն ինչ ոչ գիտացին աշակերտքն նորա զառաջինն։

Այլ յորժամ փառաւո- Ճբ Ժ.

Յ	Ղ.	Մտ	Մ
ղթ	.	.	.

Յ	Ղ.	Մտ	Մ
Ճ	մլգ	ճժթ	մթ
Ճա	.	.	մէ
Ճբ			

ըեցաւ յիսուս՝ յայն-
ժամ յիշեցին եթէ այն
էր որ գրեալն էր վասն
նր, և զայն արարին նմա։
Եւ ժողովուրդն վկայէր
որ էր ընդ նմա. թէ
զղազար կոչեաց և եթ 'ի
գերեզմանէն, և յարոյց
զնա 'ի մեռելոց։
Եւ վասն այնորիկ ընդ-
առաջ եղև նմա ժողո-
վուրդն, զի լուան եթէ
զայն նշանս արարեալ
էր նորա։
Իսկ փարիսեցիքն ասէին
ընդ միմեանս. տեսանէ՛ք՝
զի ոչ ինչ օգտիք, ահա-
ւասիկ աշխարհ ամենայն
զկնի նորա գնաց։
Էին անդ ոմանք և հե-
թանոսք յելելոցն անդր,
զի երկիրպագանիցեն 'ի
տօնին։
Նոքա մատեան առ փի-
լիպպոս՝ որ 'ի բեթսա-
յիդայ գալիլեացւոցն էր.
աղաչէին զնա և ասէին
տէ՛ր, կամիմք զյիսուս
տեսանել։
Գայ փիլիպպոս և ասէ
ցանդրէաս՝ անդրէաս և
փիլիպպոս ասեն ցյս։
Եւ յիսուս պատասխա- ճգ
նի ետ նոցա և ասէ. Գ.
եհաս ժամ զի փառա-
ւորեսցի որդի մարդոյ։

Եօթներորդ կիւ. երկուշաբթի աւուրն։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ, ժբ

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ճդ 24
եթէ ո՛չ հատն ցորենոյ Ժ.
անկեալ յերկիր մեռա- ԻԲ.
նիցի, ինքն միայն կայ.
ապա եթէ մեռանիցի
բազում արդիւնս առնէ։
Որ սիրէ զանձն իւր՝ ճե
արձակէ զնա. և որ ա- Գ.
տեայ զանձն իւր յաշ-
խարհիս յայսմիկ՝ 'ի կեն-
սըն յաւիտենականս պա-
հեսցէ զնա։
Եթէ ոք զիս պաշտիցէ՝ ճզ
զկնի իմ եկեսցէ. և ուր Ժ.

Յ	Ղ.	Մտ	Մ
ճգ	.	ճձ	մղթ
ճդ	.	.	.
ճե	մԺա	.	ղէ
ճզ	.	.	.

եան եմ, անդ և պաշտօ-
նեայն իմ եղիցի։
Եթէ ոք զիս պաշտիցէ,
պատուեսցէ զնա հայր
րն իմ։

Եւթներորդ կիւ. եկեղեցաւորմի առաւօտ.

ԺԲ Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ,

27 ԻԷ Բայց այժմ անձն իմ
Գ. խռովեալ է, և զի՞նչ
ասացից, եթէ հայր ապ-
րեցո՛ զիս ՚ի ժամանակէ
աստի յայսմանէ։
ԻԸ Այլ վասն այնորիկ եկի
Ժ. ՚ի ժամս յայս։
Հա՛յր՝ փառաւորեա՛ զոր-
դի քո։
Եկն բարբառ յերկնից.
և փառաւոր արարի,
և դարձեալ փառաւոր
արարից։
Եւ ժողովուրդն որ կայր
և լսէր, ասէին որոտումն
լինել։
Այլքն ասէին՝ հրեշտակ
խօսեցաւ ընդ նմա։

Պատասխանի ետ Յի՛ և
ասէ. ո՛չ վասն իմ ինչ
եկն բարբառս այս, այլ
վասն ձեր։
Այժմիկ դատաստան է
աշխարհիս այսորիկ. այժ-
միկ իշխան աշխարհիս այ-
սորիկ ընկեսցի արտաքս։
Եւ ես՝ յորժամ բարձ-
րացայց յերկրէ, զամե-
նեսին ձգեցից առ իս։
Զայս ասէր՝ նշանակել
թէ որով մահու մեռա-
նելոց իցէ։
Պատասխանի ետ նմա
ժողովուրդն. մեք լուաք
յօրինաց՝ եթէ քրիստոսն
յաւիտեան կայ. և դու
զիա՞րդ ասես՝ եթէ պարտ
է բարձրանալ որդւոյ
մարդոյ. ո՞վ է այն որ-
դին մարդոյ։
Ասէ ցնոսա յիսուս.
փոքր մի ևս ժամանակ
լոյս ընդ ձեզ է. գնա-
ցէ՛ք մինչդեռ զլոյսն ու-
նիք, զի մի խաւար ձեզ

Յ Դ ԱՐ Ա
ԺԷ . ԺՀԳ ՄՂԴ
ԺԸ . . .

հասցէ. զի որ գնայ ՚ի խաւարի, ոչ գիտէ յո՛ երթայ։
Մինչդեռ զլոյսն ընդ ձեզ ունիք՝ հաւատա- ցէք ՚ի լոյսն, զի որդիք լուսոյ եղիջիք։
Զայս խօսեցաւ Յս, եւ չոքաւ՝ թաքեաւ ՚ի նո- ցանէ։
Եւ այնչափ նշանս արա- րեալ էր առաջի նոցա, եւ նոքա ոչ հաւատային ՚ի նա։
Զի լցցի բանն Եսայեայ մարգարէի՝ զոր ասացն. Տէ՛ր, ո՞ հաւատաց ՚ի լուր մեր, եւ բազուկ Տեառն ո՞ւմ յայտնեցաւ։
ճթ Մ. Վասն այնորիկ ոչ կա- րէին հաւատալ ՚ի նա, զի միւսանգամ ասէ Եսայի։
Թէ կուրացոյց զաչս նոցա, եւ ապշեցոյց զսիր- տս նոցա. զի մի՛ տես- ցեն աչօք, եւ իմասցին սրտիւք, եւ դարձցին, եւ բժշկեցից զնոսա։
Զայս ասաց Եսայի՝ զի ետես զփառս նորա, եւ խօսեցաւ վասն նորա։ ճժ Ժ.
Բայց սակայն եւ յիշխա- նաց անտի բազումք հա- ւատացին ՚ի նա. այլ վասն փարիսեցւոց ոչ յայտնէին, զի մի՛ ՚ի ժո- ղովրդենէն ելանիցեն։
Քանզի՝ սիրեցին զփա- ռս մարդկան՝ առաւել քան զփառս Աստուծոյ։

Խօսմնէ, որդ կիւ, Չորեքշաբաթի աւուրն։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Եւ Յիսուս աղաղա- կէր եւ ասէր. որ հա- ւատայ յիս՝ ոչ հաւա- տայ յիս, այլ յայն որ առաքեացն զիս։ ճժա Մ.
Եւ որ տեսանէ զիս, զայն տեսանէ որ առա- քեացն զիս։
Ես լոյս՝ յաշխարհ եկի. զի ամենայն որ հաւա- ճժբ Ժ. ԻԺ.

Յ	Գ.	Մր	Մ
ճթ	հե	լէ	ճլգ

Յ	Գ.	Մր	Մ
ճժ	.	.	.
ճժա	ճժգ	զզ	ղը
ճժբ			

տայ յիս, ՚ի խաւարի մի՛ մնասցէ։

Եւ եթէ ոք լուիցէ բանից իմոց՝ և ոչ պահեսցէ՝ ես ոչ դատիմ զնա. քանզի ոչ եկի թէ դատեցայց զաշխարհ, այլ զի փրկեցից զաշխարհ։

Որ անարգէ զիս, և ոչ ընդունի զբանս իմ, գոյ որ դատի զնա. բանն զոր ես խօսեցայ, նա դատի զնա յաւուրն յետնում։

Զի ես յանձնէ իմմէ ոչ խօսեցայ. այլ որ առաքեացն զիս Հայր՝ նա ետ ինձ պատուէր զինչ ասացից և զինչ խօսեցայց։

Եւ գիտեմ, թէ պատուէրն այն, կեանք են յաւիտենականք. արդ՝ զոր ես խօսիմ՝ որպէս ասաց ինձ Հայրն, այնպէս խօսիմ։

Եօթնե.ր Կիւ. Հինգշաբ. աւուրն.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս.

Յառաջագոյն քան ըզտօնն զատկի, գիտաց Յիսուս՝ թէ հասեալ է ժամ նորա զի փոխեսցի յաշխարհէ աստի առ Հայր. սիրեաց զիւրսն՝ որ յաշխարհի աստ են. ի սպառ սիրեաց զնոսա։ Ժգ 1

Եւ ՚ի լինել ընթրեացն՝ ՃԺԳ
սատանայի իսկ արկեալ Ժ.
էր ՚ի սիրտ, զի մատնեսցէ զնա Յուդայ Սիմովնի Իսկարիովտացւոյ։

Գիտաց Յիսուս՝ զի զամենայն ինչ ետ Հայր ՚ի ՃԺԴ
ձեռս նորա և թէ յԱս- Դ.
տուծոյ ել՝ և առ Աստուած երթայ. յառնէ յընթրեաց անտի, և դնէ զհանդերձսն. և առեալ ղենջակ մի՝ սփածաւ։

Եւ ապա առեալ ջուր՝ ՃԺԵ
արկ ՚ի կոնք, և սկսաւ Ժ.

Յ.	Ղ.	Մ.
ՃԺԳ	Մկր.	.
ՃԺԴ	ՃԼԹ	ՃԺԱ
ՃԺԵ	.	.

լուանալ զոտս աշակերտացն՝ և սրբէր զենջակաւն զոր ափածեալ էր։
Գայ առ սիմոն պետրոս։
Եւ նա ասէ ցնա. տէ՛ր՝ դու զիմ զոտս լուանաս։
Պատասխանի ետ նմա յիսուս և ասէ. զոր ինչ ես գործեմ, դու այժմ ո՛չ գիտես, բայց ապա գիտասջիր։
Ասէ ցնա պետրոս. ո՛չ լուասցես զոտս իմ յաւիտեան։
Պատասխանի ետ նմա յիսուս. եթէ ո՛չ լուացից զքեզ՝ ո՛չ ունիս ընդ իս մասն։
Ասէ ցնա սիմոն պետրոս. տէ՛ր՝ մի՛ միայն զոտս իմ, այլ և զձեռս և զգլուխ։
Ասէ ցնա՝ յիսուս. լուացելոյն չէ ինչ պիտոյ, բայց զի զոտսն լուանայցէ. քանզի ամենևին սուրբ է. և դուք սուրբ էք, այլ ո՛չ ամենեքին։
Զի գիտէր զայն որ մատնելոցն էր զնա. վասն այնորիկ ասաց՝ եթէ ո՛չ ամենեքին սուրբ էք։
Եւ յորժամ լուաց զոտս նոցա, առ զհանդերձս իւր՝ և դարձեալ բազմեցաւ. և ասէ ցնոսա, գիտէ՞ք զինչ արարի ձեզ։
Դուք կոչէք զիս վարդապետ և տէր, և բարւոք ասէք՝ քանզի եմ իսկ։ ՃԺԴ Գ
Իսկ արդ՝ եթէ ես լուացի զոտս ձեր, տէրս և վարդապետս՝ և դուք պարտիք զմիմեանց զոտս լուանալ։ ՃԺԵ Ժ
Զի օրինակ մի ետու ես ձեզ, զի որպէս ես ձեզ արարի, և դուք առնիջիք։

Եօթներոր. գ. կիւ. Մեծ. Թի ս. ս. ւրն.

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ. ԺԳ

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ո՛չ է ծառայ՝ մեծ քան զտէր իւր, և ո՛չ առա- ՃԺԸ 16 Գ

Յ	Գ	ՄԹ
ՃԺԴ	ԿԴ	ԾԹ
ՃԺԵ	.	.
ՃԺԸ	ԾԸ	Ղ

քեալ՝ մեծ քան զայն որ
առաքեացն զնա։
Եթէ զայս գիտէք, երա-
նելի ևս էք՝ եթէ առ-
նիցէք զայս։
ձժթ Ո՛չ վասն ամենեցուն ձեր
Ժ ասեմ. զի ես գիտեմ զորս
ընտրեցի. այլ զի լցցի
գիրն՝ թէ որ ուտէր ըն-
դ իս հաց, արար ինձ խա-
բէութիւն։
Յայմհետէ իսկ ասեմ
ձեզ մինչչեւ եղեալ՝ զի
յորժամ լինիցի հաւա-
տասջիք՝ թէ ես եմ։
ձի Ամէն ամէն ասեմ ձեզ.
Ա որ ընդունի զոր ոք ես ա-
ռաքեցից՝, զիս ընդունի.
և որ զիս ընդունի՝ ըն-
դունի զայն որ առաքեա-
ցըն զիս։
ձիա Զայս իբրեւ ասաց յի-
Դ սուս, խռովեցաւ յոգի
իւր, վկայեաց և ասէ. ա-
մէն ամէն ասեմ ձեզ զի
մի ոմն 'ի ձէնջ մատնե-
լոց է զիս։

Հայէին ընդ միմեանս ձիբ
աշակերտքն տարակու- Ա
սեալք, թէ զումմէ ասիցէ։
Եւ էր մի ոմն յաշակեր- ձիգ
տացն բազմեալ առ յի- Ժ
սուսիւ, զոր սիրէրն յս։
Ակնարկէր նմա սիմովն
պետրոս, հարցանել թէ
ո՞վ իցէ, վասն որոյ ասէն։
Եւ նա՝ անկեալ զլան-
ջօքն յիսուսի, ասէ ցնա.
տէ՛ր, ո՞վ է։
Պատասխանի ետ յիսուս
և ասէ. այն է՝ որում ես
թացից զպատառն և տաց։
Եւ թացեալ զպատառն՝ ձիդ
տայ յուդայի իսկարիով- Ժ
տացւոյ։
Եւ յետ պատառոյն ա- ձիե
պա եմուտ 'ի նա սատա- Ժ
նայ։
Եւ ասէ ցնա յիսուս.
արդ՝ որ զինչ առնելոցն
ես, արա՛ փաղփաղակի։
Եւ զայս ո՛չ ոք իմացաւ
'ի բազմականաց անտի՝
թէ առ ի՞նչ ասաց ցնա։

Յ	Ղ.	Մր	Մ
ձժթ	.	.	
ձի	ձժզ	ղզ	ղը
ձիա	.	ձկա	.

Յ	Ղ.	Մր	Մ
ձիբ	մխբ	ձկբ	մձ
ձիգ	.	.	.
ձիդ	.	.	մկբ
ձիե			

ժգ
31.

Զի ոմանք համարէին թէ, զի զարկղն ունէր Յուդա, ասաց նմա Յիսուս, գնեա՛ ինչ՝ որ պիտոյ է մեզ ՚ի տօնին. և կամ զի աղքատաց ինչ տացէ:

Իսկ նորա առեալ զպատառն՝ ել արտաքս վաղվաղակի և էր գիշեր:

Եօթներորդ. կիւ. Հալեաթի աւուրն.

Մատնիչ Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի.

Եւ իբրև ել, ասէ Յիսուս. այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ, և Աստուած փառաւորեցաւ ՚ի նմա:

Զի եթէ Աստուած փառաւորեցաւ ՚ի նմա՝ և Աստուած փառաւորեսցէ զնա յանձն իւր, և վաղվաղակի փառաւորեսցէ զնա:

Որդեա՛կք իմ, փոքր ինչ ժամանակ ընդ ձեզ եմ. խնդրեցէք զիս. և որպէս ասացի Հրէայսն, եթէ ուր եսն երթամ դուք ո՛չ կարէք գալ. և արդ՝ ձեզ ասեմ:

Պատուիրան նոր տամ ձեզ, զի սիրիցէք զմիմեանս. որպէս սիրեցի ես զձեզ, զի և դուք սիրեսջիք զմիմեանս:

Յայսմ գիտասցեն ամենեքեան՝ եթէ իմ աշակերտք էք, եթէ սիրիցէք զմիմեանս:

Ասէ ցնա Սիմովն Պետրոս: ձիզ Ա.

Տէր յո՞ երթաս:

Պատասխանի ետ յս̃ ուր եսն երթամ, դու՝ ո՛չ կարես այժմ գալ զկնի իմ, բայց ապա եկեսցես զկնի իմ:

Ասէ ցնա Պետրոս. Տէ՛ր ընդէ՞ր ոչ կարիցեմ գալ այժմ զկնի քո. արդէն զանձն իմ խակ եդից ՚ի

վերայ քո։

Պատասխանի ետ յս. զանձն քո դիցես 'ի վերայ իմ. ամէն ամէն ասեմ քեզ. չև իցէ հաւու խօսեալ՝, մինչ դու երիցս ուրասցիս զիս։

ժդ 1 ձիէ Ժ. Մի՛ խռովեսցին սիրտք ձեր. այլ հաւատացէ՛ք յածծ, և յիս հաւատացէք. 'ի տան հօր իմոյ օթևանք բազում են. ապա թէ ո՛չ՝ ասացեալ էր իմ ձեզ, թէ երթամ և պատրաստեմ ձեզ տեղի։

Եւ եթէ երթամ և պատրաստեմ ձեզ տեղի, դարձեալ գամ և առնում զձեզ առ իս. զի ուր եսն իցեմ, և դուք անդ իցէք։

Եւ ուր երթամն՝ գիտիցէք, և զճանապարհն գիտիցէք։

Ասէ ցնա Թովմաս. տէ՛ր ո՛չ գիտեմք յո՞ երթաս, և զիա՞րդ զճանապարհն կարասցուք գիտել։

Ասէ ցնա յիսուս. ես եմ ճանապարհն, և ճշմարտութիւն, և կեանք. ո՛չ ոք գայ առ հայր՝ եթէ ո՛չ ինև։

Եթէ զիս գիտէիք, ապա և զհայր իմ գիտէիք. և այսուհետև գիտասջիք զնա։

Ասէ ցնա փիլիպպոս. տէ՛ր ցո՛յց մեզ զհայր՝ և շատ է մեզ։

Ասէ ցնա յս. այսչափ ժամանակս՝ ընդ ձեզ եմ, և ո՞չ ծանեար զիս փիլի՛պպէ. որ ետես զիս, ետես զհայրն. և դու զիա՞րդ ասես եթէ ցո՛յց մեզ զհայր։

Ո՞չ հաւատաս, եթէ ես 'ի հայր, և հայր յիս է։

Զբանն զոր ես խօսիմ ընդ ձեզ՝ ո՛չ եթէ յանձնէ ինչ խօսիմ՝ այլ հայրն

Յ
ձիէ

որ յիս բնակեալ է՝ նա գործէ զգործսն։

Հաւատայք ինձ, եթէ ես 'ի Հայր և Հայր յիս է։ Ապա թէ ոչ՝ գոնէ վասն գործոցն հաւատացէք ինձ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. թէ որ հաւատայ յիս, զգործս զորս ես գործեմ, և նա գործեսցէ, և մեծամեծս ևս քան զնոյնս գործեսցէ. զի ես առ Հայր երթամ։

Ճիը Դ. Եւ զոր ինչ խնդրիցէք յանուն իմ արարից զայն. զի փառաւորեսցի Հայր յՈրդի։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ.

Ժդ 15 ԺԵ. Եթէ սիրէք զիս՝ զպատուիրանս իմ պահեսջիք։

Եւ ես աղաչեցից զՀայր՝ և այլ մխիթարիչ տացէ ձեզ, զի ընդ ձեզ բնակեսցէ 'ի յաւիտեան։

Զ Հոգին ճշմարտութեան՝ զոր աշխարհս ոչ կարէ ընդունել. զի ոչ տեսանէ զնա, և ոչ ճանաչէ զնա։

Բայց դուք ճանաչէք զնա՝ զի առ ձեզ բնակեսցէ, և ընդ ձեզ եղիցի։

Ոչ թողից զձեզ որբս. գամ առ ձեզ։

Փոքր մի ևս, և աշխարհս ոչ ևս տեսանէ զիս. բայց դուք տեսանիցէք զիս՝ զի ես կենդանի եմ, և դուք կենդանի լինելոց էք։

Յայնմ աւուր գիտասջիք դուք՝ զի ես 'ի Հօր իմում, և դուք յիս, և ես 'ի ձեզ։

Որ ունի զպատուիրանս իմ, և պահէ զնոսա՝ նա է որ սիրէ զիս։

Եւ որ սիրէն զիս՝ սիրեսցի 'ի Հօրէ իմմէ. և ես սիրեցից զնա, և ե- Ճիթ Ա,

Յ Մտ Մ
ճիը ճիե մժղ

Յ Ղ Մտ Մ
ճիթ ճժղ ղւ ղը

րևեցուցից նմա զիս ։
ճլ Ասէ ցնա Յուդա՝ ո՛չ
ժ. Իսկարիովտացին. Տէ՛ր,
զի՞ եղև՝ զի մեզ յայտ-
նելոց ես զքեզ, և ո՛չ
աշխարհի։
Պատասխանի ետ Յիսուս
և ասէ ցնա. եթէ ոք
սիրէ զիս, զբանն իմ պա-
հեսցէ. և Հայր իմ սի-
րեսցէ զնա. և առ նա
եկեսցուք և օթեվանս
առ նմա արասցուք ։
Եւ որ ո՛չն սիրէ զիս՝
զբանն իմ ո՛չ պահէ ։
ճլա Եւ բանն իմ զոր լուայք՝
Ա. ո՛չ է իմ, այլ Հօրն որ
առաքեացն զիս ։

ժդ Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ.

25 ճլբ Զայս խօսեցայ ընդ
ձեզ՝ մինչ առ ձեզս
ժ. էմ ։
ԼԲ. Իսկ Մխիթարիչ Հոգին
Սուրբ՝ զոր առաքեսցէ
Հայր յանուն իմ, նա
ուսուսցէ ձեզ զամե-
նայն, և յիշեցուսցէ
ձեզ զամենայն, որ ինչ
ասացի ձեզ ։
Խաղաղութիւն թողում
ձեզ, զխաղաղութի՛ն զիմ
տամ ձեզ. ո՛չ որպէս
աշխարհս տայ՝ տամ ես
ձեզ ։
Մի՛ խռովեսցին սիրտք
ձեր, և մի՛ զանգիտեսցեն։
Լուայք՝ զի ասացի ես
ձեզ թէ երթամ, և
գամ առ ձեզ. թէ սի-
րէիք զիս, ապա ուրախ
լեալ էր ձեր, թէ ես
առ Հայր երթամ. զի Հայր
իմ մեծ է քան զիս ։
Եւ այժմ ասացի ձեզ՝
մինչչև եղեալ, զի յոր-
ժամ լինիցի հաւատաս-
ջիք ։
Ո՛չ ես այլ շատ խօսե-
ցայց ընդ ձեզ. գայ իշ-
խան աշխարհիս այսորիկ,
և յիս ինչ ո՛չ գտանէ ։
Այլ զի ծանիցէ աշխարհս

ՅՊ. ՄԻ Մ			
ճլ	.	.	.
ճլա	ճժդ	ղզ	ղէ
ճլբ	.	.	.

եթէ սիրեմ զՀայր. և որպէս պատուիրեաց ինձ Հայր՝ այնպէս առնեմ, օն՝ արիք գնասցուք աստի։

ժե 1 Ես եմ որթն ճշմարիտ՝ և Հայր իմ մշակ է. ամենայն ուռ որ յիս է՝ և ոչ բերէ պտուղ, հատանէ զնա. և ամենայն որ բերէ պտուղ՝ սրբէ զնա. զի առաւել ևս պտղաբեր լիցի։

Դուք արդէն իսկ սուրբ էք, վասն բանին՝ զոր խօսեցայ ընդ ձեզ։

Կացէք յիս՝ և ես 'ի ձեզ, որպէս ուռն ոչ կարէ զպտուղ բերել յանձնէ իւրմէ, եթէ ոչ իցէ հաստատեալ յորթն. նոյնպէս և դուք՝ եթէ ոչ յիս հաստատեալ իցէք։

Ես եմ որթ՝ և դուք ուռ. որ հաստատեալ է յիս, և ես 'ի նա, նա բերէ զպտուղ յոյժ. զի առանց իմ ոչինչ կարէք առնել։

Եթէ ոք ոչ է հաստատեալ յիս՝ ել նա արտաքս իբրև զուռն և ցամաքեցաւ. և ժողովեն զնա՝ և 'ի հուր արկանեն և այրի։

Եթէ կայցէք յիս, և ձկգ
բանք իմ 'ի ձեզ կայցեն, Գ.
զոր ինչ կամիցիք խնդրեսջիք՝ և լինիցի ձեզ։

Յայսմիկ փառաւորեցաւ ձկդ
Հայր իմ, զի պտուղ Ժ.
յոյժ բերիցէք. և եղիջիք իմ աշակերտք։

Որպէս սիրեաց զիս Հայր իմ և ես սիրեցի զձեզ. հաստատուն կացէք 'ի սէր իմ։

Եթէ պահիցէք զպատուիրանս իմ, կացջիք 'ի սէր իմ. որպէս ես զպատուիրանս Հօր իմոյ պահեցի, և կամ 'ի սէր նորա։

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի ուրախութիւն իմ 'ի ձեզ իցէ, և ձեր ուրա-

խութիւն լցեալ եղիցի։
Այս է պատուէր իմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս՝ որպէս և ես զձեզ սիրեցի։
ճլե Մեծ ևս քան զայս սէր, ոչ ոք ունիցի՝ եթէ զան֊
Գ. ձն իւր դիցէ ՚ի վերայ
ճլզ բարեկամաց իւրոց։
Ժ. Դուք բարեկամք էք իմ, եթէ առնիցէք զոր ես պատուիրեմ ձեզ։
Ոչ ևս կոչեմ զձեզ ծառայս. զի ծառայն ոչ գիտէ զինչ գործէ տէրն նորա. այլ զձեզ կոչեցի բարեկամս. զի զամենայն զոր լուայ ՚ի Հօրէ իմմէ՝ ծանուցի ձեզ։
Ոչ եթէ դուք ընտրեցէք զիս, այլ ես ընտրեցի զձեզ. և եդի զձեզ. զի դուք երթայցէք և պտղաբերք լինիցիք, և պտուղն ձեր կայցէ.
ճլէ Եւ զոր ինչ խնդրիցէք
Գ. ՚ի Հօրէ իմմէ յանուն իմ, տացէ ձեզ։

Զայս պատուիրեմ, զի ճլը
սիրեսջիք զմիմեանս։ Ժ.
Եթէ աշխարհ զձեզ ատեայ, գիտասջիք զի նախ զիս ատեաց։
Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝ աշխարհ զիւրն սիրէր արդեօք. բայց զի չէք յաշխարհէ. այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վասն այնորիկ ատեայ զձեզ աշխարհ։
Յիշեցէք զբանն զոր ասա֊ ճլթ
ցի ձեզ, եթէ ոչ է ծա֊ Գ.
ռայ մեծ քան զտէր իւր։
Եթէ զիս հալածեցին՝ ճխ
ապա և զձեզ հալածես֊ Ժ.
ցեն. եթէ զբանն իմ պահեցին, ապա և զձերն պահեսցեն։
Այլ զնոյն արասցեն ճխա
ընդ ձեզ՝ վասն անուան Ա.
իմոյ. զի ոչ գիտեն զայն որ առաքեացն զիս։
Իմ՝ եթէ չէր եկեալ և ճխբ
խօսեցեալ ընդ նոսա, Ժ.

Յ	Մտ	Մ
ճլե	ճժե	մդ
ճլզ	.	.
ճլէ	ճիթ	մդղ

Յ	Ղ	Մտ	Մ
ճլը	.	.	.
ճլթ	ծը	.	ղ
ճխ	.	.	.
ճխա	մծ	ճլթ	մխդ
ճխբ	.	.	.

մեղ ինչ ո՛չ գոյր ն̃ց բայց
արդ՝ չի՛ք պատճառք
վասն մեղաց իւրեանց։
ճխդ Որ զիս ատեայ, և զհայրն
Ժ իմ ատեայ։
ճխե Եթէ զգործսն չէր գոր-
Ժ ծեալ ՚ի նոսա՝ զոր ո՛չ
այլ ոք գործեաց՝ մեղ
ինչ ո՛չ գոյր նոցա. բայց
արդ՝ տեսին, և ատեցին.
և զիս և զհայր իմ։
Այլ զի լցցի բանն՝ որ
յօրէնս նոցա գրեալ է.
թէ ատեցին զիս տարա-
պարտուց։
Բայց յորժամ եկեսցէ
մխիթարիչն, զոր ես ա-
ռաքեցից ձեզ ՚ի Հօրէ,
Հոգին ճշմարտութեան
որ ՚ի Հօրէ ելանէ՝ նա
վկայեսցէ վասն իմ։
Եւ դուք վկայէք՝ զի
՚ի սկզբանէ ընդ իս էք։
ժզ 1 Զայս խօսեցայ ընդ
ձեզ, զի մի՛ գայթագղես-
ջիք. ՚ի ժողովրդոց իւ-
րեանց հանիցեն զձեզ։

Այլ եկեսցէ ժամանակ ճխզ
զի ա̃մ որ սպանանիցէ Ա.
զձեզ, համարիցի պաշտօն
մատուցանել ա̃յ։
Եւ զայն արասցեն ընդ
ձեզ. քանզի ո՛չ ծանեան
զհայր՝ և ո՛չ զիս։
Այլ և զայս խօսեցայ
ընդ ձեզ, զի յորժամ
եկեսցէ ժամանակն՝ յի-
շեցէք, թէ ես ասացի
ձեզ։
Զայս ՚ի սկզբանէ ո՛չ
ասացի ձեզ, քանզի ընդ
ձեզ էի։

Տէրն մեր յիսուս քրիստոս ասէ. ժզ

Բայց ա՛րդ՝ երթամ ճխէ 6
ես առ առաքիչն իմ. Ժ.
և ո՛չ ոք ՚ի ձէնջ հարցա-
նէ ցիս, թէ յո՞ երթաս։
Այլ զի զայս խօսեցայ
ընդ ձեզ՝ տրտմութիւն
ելից զսիրտս ձեր։
Այլ ես զճշմարիտն ա-
սեմ ձեզ. լաւ է ձեզ
եթէ ես երթամ. զի ե-

թէ ես ոչ երթայց՝ միխթարիչն ոչ եկեսցէ առ ձեզ. ապա եթէ երթամ, առաքեցից զնա առ ձեզ: Եւ նա եկեալ յանդիմանեսցէ զաշխարհ վասն մեղաց, եւ վասն արդարութեան, եւ վասն դատաստանի: Վասն մեղաց՝ զի ոչ հաւատան յիս: Վասն արդարութեան՝ զի առ հայր իմ երթամ, եւ ոչ եւս տեսանէք զիս: Վասն դատաստանի՝ զի իշխան աշխարհիս այսորիկ դատապարտեալ է: Դեռ բազում ինչ ունիմ ասել ձեզ, այլ ոչ կարէք հանդարտել այժմիկ: Յորժամ եկեսցէ նա հոգին ճշմարտութեան, առաջնորդեսցէ ձեզ ամենայն ճշմարտութեամբ. զի ոչ եթէ յանձնէ ինչ խօսեսցի՝ այլ զոր լսիցէ խօսեսցի. եւ զգալոցն պատմեսցէ ձեզ: Նա զիս փառաւորեսցէ. զի յիմմէ անտի առնու, եւ պատմեսցէ ձեզ: Զամենայն ինչ զոր ունի՝ հայր՝ իմ է: ճխը Դ.

Վասն այնորիկ ասացի ձեզ՝ թէ յիմմէ անտի առնու եւ պատմեսցէ ձեզ: ճխթ Ժ.

Փոքր մի, եւ ոչ եւս տեսանէք զիս. եւ ապա սակաւիկ մի՝ եւ տեսանիցէք զիս. եւ եթէ ես առ հայր իմ երթամ: Ասէին ոմանք յաշակերտացն ցմիմեանս. զի՞նչ է այս՝ զոր ասէս ցմեզ՝ թէ փոքր մի, եւ ոչ տեսանէք զիս. եւ դարձեալ՝ սակաւիկ մի եւ տեսանիցէք զիս. եւ եթէ ես առ հայր երթամ: Ասէին՝ զի՞նչ իցէ այն փոքր մին ասէ, չգիտեմք զինչ խօսի:

Յ Դ Մա
ճխը ճժթ ճժա
ճխթ .

Գիտաց Յիսուս՝ եթէ կամէին զնա հարցանել. և ասէ ցնոսա. վասն այդորիկ խնդրէք ընդ միմեանս, զի ասացի թէ փոքր մի և ո՛չ տեսանէք զիս, և դարձեալ սակաւիկ միւս ևս տեսանիցէք զիս։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի լայջիք և ողբասջիք դուք, և աշխարհ խնդասցէ. դուք տրտմեսջիք, այլ տրտմութիւն ձեր յուրախութիւն եղիցի։

Կին յորժամ ծնանիցի՝ տրտմութիւն է, նմա զի հասեալ է ժամ նորա. այլ յորժամ ծնցի զմանուկն, ոչ ևս յիշէ զնեղութիւն վասն խնդութեանն, զի ծնաւ մարդ յաշխարհ։

Եւ դուք այժմ տրտմութիւն ունիք. այլ դարձեալ տեսից զձեզ և ուրախ լիցին սիրտք ձեր. և զուրախութիւն ձեր. ո՛չ ոք հանիցէ ՚ի ձէնջ։

Եւ յայնմ աւուր զիս ինչ ո՛չ հարցանիցէք։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ճգ
զի զոր ինչ խնդրիցէք ՚ի Դ
հօրէ իմմէ յանուն իմ, տացէ ձեզ։

Մինչև ցայժմ՝ ոչ ինչ խնդրեցէք յանուն իմ. խնդրեցէք, և առնուցուք. զի ուրախութիւն ձեր լցեալ իցէ։

Զայս առակօք խօսեցայ ճդա
ընդ ձեզ. եկեսցէ ժա- Ժ
մանակ յորժամ ոչ ևս առակօք խօսեցայց ընդ ձեզ, այլ յայտնապէս զհօրէ պատմեցից ձեզ։

Յայնմ աւուր խնդրեսջիք յանուն իմ, և ո՛չ ասեմ եթէ ես հարցից զհայր վասն ձեր։

Զի ինքն իսկ հայր՝ սիրէ զձեզ. զի դուք զիս սիրեցէք, և հաւատացէք եթէ ես յաստուծոյ ելի։

Յ Մր Մ
ճգ ճիե մեղ
ճդա . .

Ելի ՚ի Հօրէ և եկի յաշ֊
խարհ. դարձեալ թողում
զաշխարհ, և երթամ
առ Հայր։
Ասեն ցնա աշակերտքն.
ահա արդ յայտնութ̅բ
խօսիս և առակ և ոչ մի
ինչ ասես. այժմիկ գի֊
տեմք եթէ գիտես զա֊
մենայն, և ոչ ինչ պիտոյ
է՝ թէ ոք հարցանիցէ
զքեզ. յայսմիկ հաւա֊
տամք եթէ յԱ̅յ ելեր։
ՃԾԲ Պատասխանի ետ նոցա
Դ. Յիսուս և ասէ. այժմ
հաւատայք. ահա եկեա֊
ցէ ժամ, և եկեալ իսկ է,
զի ցրուեսջիք յիւրա֊
ք նչիւր տեղիս, և զիս
միայն թողուցուք. և չեմ
միայն, զի Հայր ընդ իս է։
ՃԾԳ Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝
Ժ. զի ընդ իս զխաղաղութի̅ ու֊
նիցիք. յաշխարհի աստ
նեղութիւն ունիցիք. այլ
քաջալերեցարուք, զի ես
յաղթեցի աշխարհի։

Զայս իբրև խօսեցաւ
Յիսուս, ամբարձ զաչս
իւր յերկինս՝ և ասէ.
Հայր՝ հասեալ է ժամ փա֊
ռաւորեա զորդի քո, զի
և որդի քո փառաւորես֊
ցէ զքեզ. որպէս ետուր
նմա իշխանութիւն ամե֊
նայն մարմնոյ՝ զի ամե֊
նայնի զոր ետուր նմա,
տացէ զկեանսն յաւի֊
տենականս։
Այս են յաւիտենա֊
կան կեանք՝ զի ճանիցեն
զքեզ միայն ճշմարիտ
աստուած, և զոր առա֊
քեցեր զՅիսուս Քս̅։
Ես զքեզ փառաւորեցի
յերկրի. զգործն կատա֊
րեցի, զոր ետուր ցիս
զի արարից։
Եւ այժմ փառաւորեա
զիս Հայր, առ ՚ի քեն՝ փա֊
ռօքն զոր ունէի յառաջ
քան զլինելն աշխարհի առ
՚ի քեն։
Յայտնեցի զանուն քո

Յ Մր Մ
ՃԾԲ ՃԿԸ ՄՃԷ
ՃԾԳ

մարդկան, զորս ետուր ինձ յաշխարհէ։

Քո էին, և ինձ ետուր զնոսա, և զբանն քո պահեցին։

Արդ՝ գիտացին եթէ զամենայն ինչ զոր ետուր ինձ՝ ետու նոցա, և նոքա ընկալան և ծանեան ճշմարտութեամբ՝ թէ առ ՚ի քէն ելի՝ և հաւատացին, եթէ դու առաքեցեր զիս։

Արդ՝ ես վասն նոցա աղաչեմ, և ո՛չ վասն աշխարհի աղաչեմ. այլ վ(ասն) նոցա զորս ետուրն ինձ՝ զի քո են։

Եւ որ ինչ իմ է՝ ամենայն քո է. և որ ինչ քո է՝ այն իմ է. և փառաւորեալ եմ ՚ի նոսա։

Եւ ես ո՛չ եւս եմ յաշխարհի. և նոքա յաշխարհի են՝ և ես առ քեզ գամ։

Հա՛յր. սուրբ պահեա՛ զնոսա յանուն քո. որով ետուրն ինձ. զի եղիցին մի. որպէս և մեք մի եմք։

Մինչ էի յաշխարհի ընդ նոսա, ես պահէի զնոսա յանուն քո՝ որով ետուրն ինձ և պահեցի, և ո՛չ ոք ՚ի նոցանէ կորեաւ, բայց որդին կորստեան, զի գիրն լցցի։

Բայց արդ առ քեզ գամ. և զայս խօսիմ յաշխարհի՝ զի ունիցին զուրախութիւնն իմ լիով յանձինս իւրեանց։

Ես ետու նոցա զբանն քո, և աշխարհս ատեաց զնոսա. զի չեն յաշխարհէ՝ որպէս և ես չեմ յաշխարհէ։

Ո՛չ զայս աղաչեմ զի բարձցես զնոսա յաշխարհէ՝ այլ զի պահեսցես զնոսա ՚ի չարէ ։

Յաշխարհէ աստի չեն՝ որպէս և ես չեմ յաշ-

խարհէ ։

Սուրբ արա՛ զնոսա ճշմարտութեամբ քով, զի քո բանդ ճշմարտութիւն է ։

Որպէս զիս առաքեցեր յաշխարհ, և ես առաքեցի զնոսա յաշխարհ ։

Եւ ՚ի վերայ նոցա՝ ես սուրբ առնեմ զանձն իմ. զի եղիցին և նոքա սրբեալք ճշմարտութեամբ ։

Այլ ո՛չ վասն նոցա միայն աղաչեմ՝ այլ և վասն ամենայն հաւատացելոց՝ բանիւն նոցա յիս. զի ամենեքին մի իցեն՝ որպէս դու հայր յիս, և ես ՚ի քեզ. զի և նոքա ՚ի մեզ իցեն. զի և աշխարհ հաւատասցէ, եթէ դու առաքեցեր զիս ։

Եւ ես զփառսն զոր ետուր ինձ՝ ետու նոցա. զի իցեն մի՝ որպէս և մեք մի եմք ։

Ես ՚ի նոսա և դու յիս՝ զի եղիցին կատարեալք ՚ի մի ։

Եւ գիտասցէ աշխարհ՝ եթէ դու առաքեցեր զիս. և սիրեցի զնոսա որպէս դու զիս սիրեցեր ։

Հայր, զորս ետուրն ինձ, կամիմ՝ զի ուր ես եմ, և նոքա իցեն ընդ իս. զի տեսանիցեն զփառսն զիմ, զորս ետուրն ցիս, զի սիրեցեր զիս յառաջ քան զլինելն աշխարհի ։

Հայր արդար՝ և աշխարհ ճծդ
զքեզ ո՛չ ծանեաւ, այլ Գ
ես զքեզ ծանեայ ։

Եւ նոքա ծանեան՝ եթէ ճծե
դու առաքեցեր զիս ։ Ժ

Եւ ծանուցի նոցա զանուն քո՝ և ծանուցից. զի սէրն զոր սիրեցեր զիս՝ ՚ի նոսա իցէ, և ես ՚ի նոսա ։

Զայս իբրև ասաց Յիսուս՝ ճծզ ժը 1
ել աշակերտօքն հան‑ Ա
դերձ յայնկոյս ձորոյն կեդրոնի. ուր էր պարտէզ՝ յոր եմուտ ինքն և աշակերտքն իւր ։

Յ	Ղ	Մր	Մ
ճծդ	ճծթ	ճժբ	
ճծե	.	.	.
ճծզ	մհթ	ճհբ	մլա

Վասն Մատնութեան Տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի ։

ճծէ Գիտէր և յուդա, որ
զնայն մատնելոց էր՝
Ժ. զտեղին. զի բազում ան-
ԺԳ. գամ ժողովեալ էր անդր
յիսուսի, աշակերտօքն
հանդերձ։

ճծը Իսկ յուդայի առեալ ընդ
Ա. իւր զգունդն, և 'ի քա-
հանայապետիցն և 'ի փա-
րիսեցւոց սպասաւորս՝
գայ անդր ջահիւք և
լապտերօք և զինուք։

ճծթ Իսկ յս իբրև ետես
Ժ. զայն ամենայն եկեալ 'ի
վերայ նորա, ել և ասէ
ցնոսա. զո՞ խնդրէք։
Պատասխանի ետուն նմա
զյիսուս նազովրեցի։
Ասէ ցնոսա յս. ես եմ։
Կայր ընդ նոսա և յու-
դա որ մատնէրն զնա։
Իբրև ասաց՝ թէ ես եմ,
յետս յետս չոգան՝ և
անկան գետնի։
Դարձեալ եհարց զնս՝
զո՞ խնդրէք։
Նոքա ասեն՝ զյիսուս
նազովրեցի։
Պատասխանի ետ նոցա
յիսուս. ասացի ձեզ թէ
ես եմ։
Արդ՝ եթէ զիս խնդրէք՝
թոյլ տո՛ւք դցա երթալ։
Զի լցցի բանն զոր ա-
սաց. թէ զորս ետուր
ցիս՝ ո՛չ կորուսի 'ի նո-
ցանէ և ո՛չ զոք.
Իսկ սիմովն պետրոսքան- ճկ
զի ունէր սուր, ձգեաց Ա.
զնա՝ և եհար զքահա-
նայապետին ծառայ, և
եհատ առ զունկն նորա
զաջոյ. և էր անուն ծա-
ռային մաղքոս ։
Ասէ յս ցպետրոս. արկ
զսուրդ անդրէն 'ի պա-
տեան իւր։
Զբաժակն զոր ետ ինձ ճկա
հայր, ո՞չ ըմպիցեմ զնա։ Ա.
Իսկ գունդն և հազա- ճկբ
Ա.

Յ	Ղ.	Մր	Մ
ճծէ	.	.	.
ճծը	մճէ	ճձա	յ
ճծթ	.	.	.
ճկ	մձէ	ճձդ	մթ
ճկա	մձա	ճհե	մղգ
ճկբ	մղ	ճձէ	յղ

րապետն եւ սպասաւորք
հրէից՝ կալան զՅիսուս
եւ կապեցին։
ճկգ Եւ ածին զնա նախ առ
Դ. Աննա, որ էր աներ Կայի
աափայի, որ քահանայա
պետն էր տարւոյն այ
նորիկ։
Եւ էր այն Կայիափա՝ որ
խրատն ետ հրէից՝ եթէ
լաւ է առն միում մե
ռանել 'ի վերայ ժողո
վրդեանն։
ճկդ Եւ երթայր զհետ Յի
Ա. սուսի Սիմովն Պետրոս՝ եւ
միւս աշակերտն։
ճկե Եւ աշակերտն այն՝ քան
Դ. զի ծանօթ էր քահանա
յապետին, եմուտ ընդ
Յիսուսի 'ի գաւիթ քա
հանայապետին։
ճկզ Եւ Պետրոս կայր առ
Ա. դրանն արտաքոյ։
ԼԴ. Ել միւս աշակերտն որ
ճկէ էր ծանօթ քահանայա
Դ. պետին, եւ ասաց դռնա
պանին եւ եմոյծ 'ի ներ
քս զՊետրոս։
Ասէ աղջիկն որ դռնապանն ճկը
էրն էր ցՊետրոս. մի թէ Ա.
եւ դու յաշակերտաց առն
այնորիկ իցես։
Եւ նա ասէ՝ ոչ եմ։ ճկթ
Կային անդ ծառայքն եւ Դ.
սպասաւորք, խարոյկ ար
կեալ. քանզի ցուրտ էր եւ
ջեռնուին, կայր ընդ նոսա
եւ Պետրոս եւ ջեռնոյր։
Եւ քահանայապետն ե
հարց զՅիսուս վասն ա
շակերտացն՝ եւ վասն վար
դապետութեան նորա։
Պատասխանի ետ նմա Յի ճհ
սուս. ես յայտնապէս Ա.
խօսեցայ յաշխարհի. ես
յամենայն ժամ ուսուցի
'ի ժողովրդեանն, եւ 'ի
տաճարի անդ՝ ուր ամե
նայն հրէայք ժողովեալ
էին, եւ 'ի ծածուկ ինչ
ոչ խօսեցայ։
Զի՞ հարցանես զիս՝ ճհա
հարց զայնոսիկ որ լու Դ.
ւանն, թէ զինչ խօսեցայ,

Յ	Ղ.	Մտ	Մր
ճկգ	.	.	.
ճկդ	մղա	ճձը	յե
ճկե	.	.	.
ճկզ	մղա	ճղե	յժդ
ճկէ	.	.	.
ճկը	մղա	ճղե	յժդ
ճկթ	.	.	.
ճհ	մձթ	ճձգ	յդ
ճհա	.	.	.

ընդ Նոսա ․ ահաւասիկ Նո_
քա գիտեն զինչ ․ ասացի
ես ։

ձհբ Մ. Իբրեւ Նա զայն ասաց՝
մի ոմն ՚ի սպասաւորացն
որ անդ կայր, ած ապ_
տակ Յիսուսի եւ ասէ․ այդ
պէս պատասխանի տաս
քահանայապետին ։

ձհգ Ժ. Ասէ Յիսուս ասէ ցնա ․
եթէ չար ինչ խօսեցայ,
վկայեա՛ վասն չարին, իսկ
եթէ բարի՝ ընդէ՞ր հար_
կանես զիս ։

ձհդ Ժ. Եւ առաքեաց զնա Ան_
նա՝ կապեալ առ Կայի_
ափա քահանայապետ ։

ձհե Մ. Եւ Սիմոն Պետրոս կայր
անդ եւ ջեռնոյր, ասեն
ցնա՝ մի թէ եւ դու յա_
շակերտաց անտի նորա
իցես ։

Նա ուրացաւ եւ ասէ՝
թէ չեմ ։

Եւ ասէ մի ոմն ՚ի ծա_
ռայից քահանայապետին՝
ազգական այնորիկ, զորոյ
հատ Պետրոս զունկն ․ ո՞չ ես իսկ տեսի զքեզ ՚ի
պարտիզի անդ ընդ նմա ։

Դարձեալ ուրացաւ Պետ_
րոս ․ եւ վաղվաղակի հաւ
խօսեցաւ ։

Սամ Տեառն մերոյ Յիսուսի
Քրիստոսի ,

Եւ ածեն զՅիսուս ՚ի ժը/28 ձհզ
վանացն Կայիափա յապա_ Մ.
րանս դատաւորին ․ եւ էր Ղ.Ն.
այգուց ։

Եւ Նոքա ոչ մտին յա_ ձհէ
պարանսն, զի մի պղծի_ Ժ.
ցին, այլ զի ուտիցեն զզա_
տիկն ։

Ել առ Նոսա Պիղատոս
արտաքս եւ ասէ․ զինչ չա_
րախօսութիւն մատու_
ցանէք զառնէն զայնմանէ
Պատասխանի ետուն եւ
ասեն ցնա ․ եթէ չէր չա_
րագործ այրն այն, ապա
ոչ մատնէաք զնա քեզ ։

Ասէ ցնոսա Պիղատոս ․
առէք զնա դուք, եւ ըստ

ձերոյ օրինացն դատե-ցարուք:
Ասեն ցնա հրեայքն. մեզ ոչ է արժան սպանանել զոք:
Զի լցցի բանն յիսուսի, զոր ասաց, նշանակելով թէ որով մահու մեռա-նելոց իցէ:
ճհը Ը. Եմուտ միւսանգամ յա-պարանն պիղատոս. կո-չեաց զյիսուս եւ ասէ ցնա. դու ես թագաւորն հրէից:
ճհթ Ժ. Պատասխանի ետ յս̃. 'ի քէն ասես զայդ, եթէ այլք ասացին քեզ զինէն:
Պատասխանի ետ պիղա-տոս մի՞թէ եւ ես հրեա՞յ իցեմ, ազգն քո եւ քա-հանայապետք մատնե-ցին զքեզ ինձ. զինչ գործ գործեալ է քո:
Պատասխանի ետ յս̃. իմ արքայութիւն չէ յայսմ աշխարհէ. եթէ յաշխար-հէ աստի էր արքայութի̃ն իմ, սպասաւորքն իմ մարտնչէին արդեօք, զի մի մատնեցայց հրէից, բայց արդ թագաւորութի̃ իմ չէ աստի:
Ասէ ցնա պիղատոս. ա-պա թէ այդպէս իցէ, թագաւոր ոմն ես դու: ճձ Գ.
Պատասխանի ետ յս̃. դու ասես՝ թէ թագա-ւոր իցեմ:
Բայց ես յայդ իսկ ծը-նեալ եմ, եւ 'ի դոյն իսկ եկեալ եմ յաշխարհ՝ զի վկայեցից ճշմարտութե̃. ամենայն որ 'ի ճշմար-տութենէ է՝ լսէ բար-բառոյ իմոյ: ճձա Ժ.
Ասէ ցնա պիղատոս. զի՞նչ է ճշմարտութիւն: ճձբ Ժ.
Զայս իբրեւ ասաց՝ դար-ձեալ ել առ հրեայսն եւ ասէ ցնոսա. ես եւ ոչ մի ինչ պատճառս գտա-նեմ 'ի նմա:
Բայց է ձեր սովորու-թիւն, զի զմի ոք արձա- ճձգ Գ.

Յ	Ղ	Մր	Մ
ճհը	ճբ	մ	ճե
ճհթ	.	.	

Յ	Ղ	Մր	Մ
ճձ	մա	ճկա	
ճձա	.	.	
ճձբ	ճճբ	.	.
ճձգ	.	ճդ	ճկդ

կեցից ձեզ ՚ի զատկիս․
արդ կամի՛ք զի արձակե-
ցից ձեզ զթագաւորն
հրէից։
ճձդ Աղաղակեցին ամենեքեան
Ա. և ասեն․ մի՛ զդա, այլ
զբարաբբայ։ և էր բա-
րաբբայն այն աւազակ։

Վասն չարչարանաց Տեառն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի ։

ճձե Յայնժամ առ պիղա-
Դ. տոս զյիսուս և գան ե-
հար։
Եւ զինուորացն արա-
րեալ պսակ ՚ի փշոց՝ ե-
դին ՚ի գլուխ նորա․ և
զգեցուցին նմա հանդերձ
ծիրանի ։
Եւ գային առ նա, և
ասէին․ ո՛ղջ եր արքայ
հրէից, և հանէին նմա
ապտակս ։
ճձզ Ել դարձեալ պիղատոս
Թ. արտաքս՝ և ասէ ցնոսա ․
ահա ածեմ զնա արտա-
քըս առ ձեզ, զի գիտաս-
ջիք թէ ես վնաս ինչ ՚ի
նմա ոչ գտանեմ ։
Ել յիսուս արտաքս և ճձէ
ունէր պսակ ՚ի փշոց, և Դ.
հանդերձ ծիրանի ։
Եւ ասէ ցնոսա ․ ահա՛ ճձը
այրդ ցձեզ ։ Ա.
Իբրև տեսին զնա քա-
հանայապետքն և սպա-
սաւորք՝ զաղաղակ բար-
ձին․ և ասեն․ ՚ի խա՛չ
հան, ՚ի խա՛չ հան զդա։
Ասէ ցնոսա պիղատոս․ա- ճձթ
ռէ՛ք զդա ՚ի ձեզ, և ձե- Ժ.
զէն հանէք ՚ի խաչ ․ զի ճղ
ես ՚ի դմա վնաս ինչ ոչ Թ.
գտանեմ ։
Պատասխանի ետուն նմա ճղա
հրէայքն․ մեք օրէնս ու- Ժ.
նիմք, և ըստ օրինաց մե-
րոց պարտի մեռանել ․
զի զանձն իւր որդի այ
արար ։
Իբրև լուաւ զբանս զայս ճղբ
պիղատոս՝ առաւել ևս Դ.
երկեաւ ։
Եմուտ դարձեալ անդ-

Յ	Ղ.	Մր	Մ
ճձդ	յժ	մդ	յիե
ճձե	.	մէ	յիթ
ճձզ	յժբ	.	.
ճձէ	.	մէ	յիթ
ճձը	յժա	մէ	յիզ
ճձթ	.	.	.
ճղ	յդ. յէ	.	.
ճղա	.	.	.
ճղբ	.	մը	յլա

բէն յապարանն, եւ ասէ
ցՅիսուս. ուստի ես դու:
Եւ Յիսուս ոչ ետ նմա
պատասխանի:
Ասէ ցնա պիղատոս. ըն-
դիս ոչ խօսիս. ո՞չ գի-
տես եթէ իշխանութիւն
ունիմ հանել զքեզ 'ի
խաչ, եւ իշխանութիւն
ունիմ արձակել զքեզ:
Պատասխանի ետ յիսուս. ոչ
ունէիր դու իշխանութիւն
'ի վերայ իմ, եւ ոչ մի՛
եթէ ոչ էր տուեալ
քեզ 'ի վերուստ. վասն
այսորիկ որ մատնեացն զիս
քեզ` նորա մեծ մեղք են:
Եւ յայնմանէ պիղատոս
խնդրէր արձակել զնա:
Եւ հրէայքն աղաղակէ-
ին, եւ ասէին. եթէ զդա
արձակես` չես բարեկամ
կայսեր. ամ որ թա-
գաւոր կոչէ զանձն իւր`
հակառակ է կայսերն:
ճղգ Իսկ պիղատոս իբրեւ
Ա. լուաւ զբանս զայս, ած

զՅիսուս արտաքս. եւ նըս-
տաւ 'ի վերայ բեմին,
'ի տեղւոջն որ կոչէր
քարայատակ, եւ եբրայե-
ցերէն կապ պաթա:
Եւ ուրբաթն զատկին, եւ
էր ժամ իբրեւ վեց ե-
րորդ` եւ ասէ ցհրէայսն
ահա՛ թագաւորդ ձեր`
ցձեզ:
Եւ նոքա աղաղակէին` ճղդ
բա՛րձ 'ի մէնջ, բա՛րձ 'ի Ժ.
մէնջ, եւ հան զդա 'ի խաչ:
Ասէ ցնոսա պիղատոս. ճղե
ես զթագաւորդ ձեր 'ի Ժ.
խա՞չ հանիցեմ:
Պատասխանի ետուն քա-
հանայապետքն. չի՛ք մեր
թագաւոր` բաց 'ի կայ-
սերէ:
Յայնժամ ետ զնա 'ի ճղզ
ձեռս նոցա, զի 'ի խաչ Ա.
ելանիցէ:

Յ Գ. ՄՆ Ա
ճղգ յժա մե միզ

Յ Գ. ՄՆ Ա
ճղդ . . .
ճղե . . .
ճղզ յժդ մղ միզ

Վասն խաչելութե տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի.

ճղէ Եւ նոքա առեալ տա-
Ա. նէին զնա. և բարձեալ
Լ..Օ. էր ինքնին զխաչափայտն:
Եւ ելանէր ՚ի տեղին
որ անուանէր գագաթան
և կոչէր եբրայեցերէն
գողգոթա. ուր և ՚ի
խաչ իսկ հանին զնա:
ճղը Եւ ընդ նմա երկուս
Ա. եւս այլս՝ աստի և անտի,
և ՚ի մէջ զյիսուս:
ճղթ Գրեաց և տախտակ պի-
Ա. ղատոս, և եդ ՚ի վերայ
խաչին. և էր գրեալ յի-
սուս նազովրեցի, թագա-
ւոր հրէից:
մ Զայն տախտակ ընթեր-
Ժ. ցան բազումք ՚ի հրէից,
զի մօտ էր ՚ի քաղաք
անդր տեղին՝ ուր խա-
չեցաւ յիսուս:
Եւ էր գրեալ եբրա-
յեցերէն, դաղմատերէն,
և յունարէն:
Ասեն ցպիղատոս քահա-
նայապետքն հրէից. մի՛
գրեր թագաւոր հրէից,
այլ թէ նա ասաց թա-
գաւոր եմ հրէից:
Պատասխանի ետ պիղա-
տոս. զոր ինչ գրեցի,
գրեցի:
Իսկ զինուորքն իբրև հա-
նին ՚ի խաչ զյիսուս՝
առին զհանդերձս նորա,
և արարին չորս մասունս,
իւրաքանչիւր զինուորի
մասն:
Իսկ զպատմուճանն՝ քան մա
զի էր առանց կարանի Ա.
՚ի վերուստ ործանկեալ
ամենևին:
Ասեն ցմիմեանս. մի՛ պա-
տառեսցուք զայդ՝ այլ
արկցուք վիճակս ՚ի վե-
րայ դորա՝ ում և ելցէ:
Զի լցցի գիրն որ ասէ.
բաժանեցին զհանդերձս
իմ յիւրեանս, և վերայ
պատմուճանի իմոյ վի-

Յ	Ղ.	Մր	Մ
ճղէ	յժէ	մճ	յլա
ճղը	յժթ	մծէ	յլգ
ճղթ	.	.	.
մ	.	.	.

Յ	Ղ.	Մր	Մ
մա	յխա	մծբ	յլդ

ճակ արկին :
Զինուորքն՝ զայն ինչ գործեցին :
մբ Ժ Եւ կային առ խաչին Յիսուսի մայրն նորա, և քոյր մօր նորա Մարիամ Կղէոպայ, և Մարիամ Մագդաղենացի :
Յիսուս իբրև ետես ըզմայրն և զաշակերտն զոր սիրէր՝ զի կայր մօտ. ասէ ցմայրն, կին դու՝ ահա՛ որդի քո :
Ապա ասէ ցաշակերտն. ահա՛ մայր քո :
Եւ յայնմ ժամանակէ ա՛ռ աշակերտն՝ զնա առ իւր :
մգ Դ Յետ այսորիկ իբրև գիտաց Յիսուս, եթէ ահա ամ̅ ինչ կատարեալ է. զի կատարեսցի գիրն՝ ասէ ծարաւի եմ :
Եւ անդ կայր աման լի քացախով. և նոցա սպունգ լցեալ քացախով ընդ եզովբ՝ շուրջ եղեալ զմշտկաւ զոպայի, մատուցին 'ի բերանն նր̅ :
Իբրև առ Յիսուս զքացախն հանդերձ լեղւովն՝ ասէ. ամենայն ինչ կատարեալ է :
մդ Ա. Եւ խոնարհեցուցեալ զգլուխն՝ աւանդեաց զհոգին :
մե Ժ Իսկ Հրէայքն՝ քանզի ուրբաթ էր, զի մի՛ անդէն 'ի խաչին ագանիցին մարմինքն մինչ ցշաբաթն. զի էր օր մեծ շաբաթուն այնորիկ, աղաչեցին զպիղատոս՝ զի խորտակեսցեն ըզբարձս նոցա, և բարձցին :
Եկին զինուորքն, և զառաջնոյն խորտակեցին ըզբարձս, նոյնպէս և զմիւսոյն՝ որ ընդ նմա 'ի խաչն ելեալ էր :
Բայց իբրև եկին առ Յիսուս, և տեսին զի այն ինչ մեռեալ էր՝ ո՛չ խորտակեցին զբարձս նորա :
Այլ մի ոմն 'ի զինուորացն

Յ ՄՐ Մ
մբ . .
մգ մժա ղզ

Յ Ղ ՄՐ Մ
մդ ճկթ միդ ճկգ
մե . . .

տիգաւ խոցեաց զկողս նորա. և ել վաղվաղակի արիւն, և ջուր։

Եւ որ ետեսն՝ վկայեաց, և ճշմարիտ է վկայութիւն նորա. և նա գիտէ՝ թէ ճշմարիտ ասէ, զի և դուք հաւատասջիք։

Այս եղև՝ զի լցցի գիրն, եթէ ոսկր նորա մի փշրեսցի։

Եւ դարձեալ միւս գիր ասէ, եթէ հայեսցին ՚ի նա՝ յոր խոցեցինն։

ժթ Աւան թաղման՝ և յարութեան. տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի.

38 ճզ Յետ այսորիկ աղաչեաց
Ա. զպիղատոս յովսէփ որ
Ա.Բ. յարիմաթեայ էր, աշակերտ յիսուսի ՚ի ծածուկ վասն ահին հրէից. զի բարձցէ զմարմինն յիսուսի։

ճէ Եւ հրամայեաց պիղատոս. եկին և բարձին զնա։
Փ.
Ա.Ժ. Եկն և նիկոդեմոս որ եկեալն էր առ յիսուս՝ ՚ի գիշերի զառաջինն, և եբեր զմուռս խառն ընդ հալուէս, իբրև լտերս հարիւր։

Առին զմարմինն Յիսուսի, ճը
և պատեցին կտաւովք՝ Ա.
խնկովքն հանդերձ, որպէս օրէն էր հրէից պատել։

Եւ էր ՚ի տեղւոջն յորում խաչեցաւ՝ պարտէզ. և ՚ի պարտիզի անդ գերեզման նոր, յորում ոչ ոք երբէք էր եդեալ։

Անդ վասն ուրբաթուն հրէից, զի մօտ էր գերեզմանն, եդին զյիսուս։

Եւ ՚ի միաշաբաթւոջն՝ ճթ Ի 1
մարիամ մագդաղենացի Ա.
գայ առաւօտուն ընդ արշալուսն ՚ի գերեզմանն անդր և տեսանէ զվէմն բարձեալ ՚ի դրաց գերեզմանին։ Խ

Ապա ընթանայ և գայ ճժ
Փ.

առ Սիմոն Պետրոս՝ եւ առ միւս աշակերտն զոր սիրէր Յիսուս, եւ ասէ ցնոսա. Բարձին զՏէր ՚ի գերեզմանէ անտի, եւ ոչ գիտեմք ուր եդին զնա։

Ել Պետրոս եւ միւս աշակերտն՝ եւ գային ՚ի գերեզմանն։

Ընթանային երկոքեանն ՚ի միասին եւ միւս աշակերտըն յառաջեաց. ընթացաւ փութագոյն քան զՊետրոս, եւ եկն նախ ՚ի գերեզմանն։

Եւ խոնարհել տեսանէ՝ զի կային անդ կտաւքն. բայց ՚ի ներքս ոչ եմուտ։

Եկն եւ Սիմոն Պետրոս՝ որ գայրն զհետ նորա, եւ եմուտ ՚ի գերեզմանն. եւ տեսանէ զկտաւսն զի կային անդ.

Եւ վարշամակն որ էր ՚ի գլուխ նորա՝ ոչ ընդ այլ կտաւսն կայր, այլ ուրոյն ծալեալ ՚ի մի կողմն։

Յայնժամ եմուտ եւ միւս աշակերտն, որ եկեալ էր յառաջագոյն ՚ի գերեզմանն, ետես եւ հաւատաց։

Զի չեւ եւս գիտէին զգիրսն՝ թէ պարտ է նմա ՚ի մեռելոց յառնել.

Գնացին դարձեալ առ միմեանս աշակերտքն։

Բայց Մարիամ կայր ար- Մթ
տաքոյ գերեզմանին եւ Ի.
լայր. եւ մինչդեռ լայր խոնարհեցաւ ՚ի գերեզմանն։

Եւ տեսանէ երկուս հրեշտակս ՚ի սպիտակս, զի նստէին մի՝ ՚ի սնարից եւ մի յանոտից՝ ուր կայր մարմինն Յիսուսի։

Եւ նոքա ասեն ցնա. Մր
կին զի՞ լաս։ ԺԶ.

Ասէ ցնոսա. զի բարձին զՏէրն իմ ՚ի գերեզմանէ անտի, եւ ոչ գիտեմ ուր եդին զնա։

Զայս իբրեւ ասաց, դար-

ձաւ ՚ի թիկունս կոյս, և
տեսանէ զՅիսուս զի կայր,
և ոչ գիտէր թէ յ̅ս իցէ:
Ասէ ցնա Յիսուս. Կին,
զու զի՞ լաս, զո՞ խնդրես:
Նա այսպէս թուեցաւ
թէ պարտիզպանն իցէ.
ասէ ցնա. Տէ՛ր, եթէ դու
բարձեր զնա՝ ասա՛ ինձ,
ո՞ւր եդիր զնա, զի ես ա-
ռից զնա:
Ասէ ցնա Յիսուս. Մա-
րիա՛մ. և նա դարձաւ և
ասէ ցնա եբրայեցերէն՝
Րաբբունի. որ թարգմա-
նի՝ վարդապետ:
Ասէ ցնա յ̅ս. մի՛ մեր-
ձենար յիս, զի չև ևս
ելեալ եմ առ Հայր իմ.
այլ երթ դու առ եղ-
բարսն իմ, և ասա՛ ցն̅ս:
Ելանեմ ես առ Հայրն
իմ՝ և առ Հայր ձեր. և
ա̅ծն իմ՝ և ա̅ծ ձեր:
Գայ Մարիամ Մագդա-
ղենացի՝ և պատմէ ա-
շակերտացն՝ եթէ ետես

նա զտէր, և զայս ինչ՝
ասաց ցնա:

Ի Յարութեան Տեառն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի.

Եւ էր երեկոյ ՚ի միա- մժգ.
շաբաթուջ աւուրն. Ա.
և դրունք փակեալք ուր Ա
էին աշակերտքն ժողո-
վեալ վ̅ն ահին հրէից,
եկն Յիսուս և եկաց ՚ի
մէջ նոցա, և ասէ ցն̅ս.
ողջոյն ընդ ձեզ:
Իբրև զայս ասաց, եցոյց
ն̅ց զձեռս և զկողս իւր:
Ուրախ եղեն աշակերտքն մժդ.
իբրև տեսին զտէր: Ժ.
Ասէ ցնոսա դարձեալ.
ողջոյն ընդ ձեզ, որպէս
առաքեաց զիս Հայր իմ,
և ես առաքեմ զձեզ:
Եւ զայս իբրև ասաց՝
փչեաց ՚ի նոսա և ասէ.
առէ՛ք հոգի սուրբ:
Եթէ ումեք թողուցուք մժե.
զմեղս՝ թողեալ լիցին նո- Ա.
ցա. և եթէ զուրուք

ունիցիք՝ կալեալ լիցի։
ժգ Իսկ Թովմաս՝ մի յերկո-
Ժ. տասանից անուանեալն
Երկուորեակ, ոչ էր ընդ
նոսա յորժամ եկն Յս։
Ասէին ցնա այլ աշա-
կերտքն, եթէ տեսաք
զՏէր։
Եւ նա ասէ ցնոսա, ե-
թէ ոչ տեսից ի ձեռս
նորա զնշան բեւեռացն,
եւ արկից զմատունս իմ
ի տեղիս բեւեռացն, եւ
մխեցից զձեռս իմ ի
կողս նր՝ ոչ հաւատամ։

Ի 26 Յետ Յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

ժէ Եւ յետ ութ աւուր,
Ժ. դարձեալ էին ի ներքս՝
Խր. աշակերտքն, եւ Թովմաս
ընդ նոսա. գայ Յիսուս
դրացն փակելոց, եւ ե-
կաց ի մէջ նոցա եւ ասէ՝
ողջոյն ընդ ձեզ։
Ապա ասէ ցԹովմաս.
բեր զմատունսքո եւ արկ
այսր, եւ տես զձեռս իմ.
եւ բեր զձեռն քո, եւ մխ-
եա՛ ի կողս իմ, եւ մի՛
լինիր անհաւատ, այլ հա-
ւատացեալ։
Պատասխանի ետ Թով- ժը
մաս եւ ասէ ցնա. Տէր Ժ.
իմ, եւ Աստուած իմ։
Ասէ ցնա Յիսուս. այդ
զի տեսեր զիս եւ հա-
ւատացեր, երանի՝ որոց
ոչ իցէ տեսեալ եւ հա-
ւատասցեն։
Բազում եւ այլ նշանս
արար Յիսուս առաջի ա-
շակերտացն իւրոց, որ ոչ է
գրեալ ի գիրս յայսմիկ։
Այլ այս այնչափ ինչ գր-
եցաւ՝ զի հաւատայցէք
եթէ Յիսուս Քրիստոս՝ է
որդի Աստուծոյ։
Եւ զի հաւատայցէք՝ եւ
զկեանսն յաւիտենականս
ընդունիցիք յանուն նր։

Յ Գ. Ա.
ժգ .
ժէ յի .

Յ Գ.
ժը .

Քա 1

Յետ յարութեան տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի ,

ԺԹ Ա. Յետ այսորիկ դարձեալ յայտնեաց զանձն իւր յիսուս աշակերտացն իւրոց՝ առ ծովեզերբն տիբերեայ . և յայտնեաց այսպէս ։

Էին ՚ի միասի՛ն սիմոն պետրոս , և Թովմաս անուանեալն երկուորեակ , և նաթանայէլ որ ՚ի կանայ գալիլեացւոց , և որդիքն զեբեթեայ՝ և այլք յաշակերտացն անտի երկու ։

Ասէ ցնոսա սիմոն պետրոս՝ երթամ ձուկն որսալ ։ Ասեն ցնա՝ գամք և մեք ընդ քեզ ։

Գնացին և մտին ՚ի նաւ և յայնմ գիշերի կալան՝ և ոչ ինչ ։

Իբրև այգ եղև՝ կայր յիսուս յեզր ծովուն , բայց ոչ ծանեան աշակերտքն թէ յիսուս իցէ ։

Ասէ ցնոսա յիսուս . մանկունք մի՞թէ ունի՛ք ինչ ուտելոյ ։

Պատասխանի ետուն նմա և ասեն ցնա՝ ոչ ։

Ասէ ցնոսա . արկէ՛ք յաջակողմն նաւին զուռկանդ և գտանիցէք . արկին՝ և ոչ կարէին ձգել ՚ի բազմութենէ անտի ձկանցն ։

Ասէ աշակերտն այն զոր Մի
սիրէր յիսուս՝ ցպետրոս Ա.
տէր է այն ։

Սիմոն պետրոս իբրև լուաւ թէ տէր է , արկ զիւրև զտփածանելին՝ քանզի մերկ էր , և ընկէց զինքն ՚ի ծովն ։

Իսկ այլ աշակերտքն նաւաւն իսկ գային , քանզի չէին հեռի ՚ի ցամաքէ , այլ իբրև երկերիւր կանգնաւ . քարշէին զգործին հանդերձ ձկամբն ։

Իբրև ելին ՚ի ցամաք՝ Միա
տեսանեն կրակետղ կայ- Բ.
ծականց , և ձուկն մի ՚ի

վերայ, և հաց։
Ասէ նոսա յս. բերէք
'ի ձկանց այտի զոր դուքդ
կալարուք այժմիկ ։
միբ Ելանէր սիմոն պետրոս
Ժ. և ձգէր զգործին 'ի ցա-
մաք՝ լի մեծամեծ ձը-
կամբք, հարիւր յիսուն
և երիւք. և այնչափ ինչ
կայր, և ոչ պատառե-
ցաւ գործին ։
միգ Ասէ ցնոսա յիսուս,
Ժ. եկայք ճաշեցէք։
միդ Եւ ոչ ոք յաշակեր-
Ժ. տացն իշխէր հարցանել
թէ դու ով ես, զի գի-
տէին թէ տէրն է։
միե Գայ յիսուս՝ և առնու
Ժ. զհացն, և տայ նոցա
նոյնպէս և զձուկն։
միզ Զայս երիցս անգամ
Ժ. երևեցաւ յիսուս աշա-
կերտացն՝ յարուցեալ
'ի մեռելոց։

Յետ յարութեան Տեառն մերոյ
յիսուսի քրիստոսի.

Եւ իբրև ճաշեցին, ասէ միէ
ցսիմովն պետրոս յիսուս.
սիմովն յովհաննու սիրե՞ս Ժ.
զիս առաւել քան զդոսա։ Ի. Գ.
Ասէ ցնա. այո՛ տէր և դու
գիտես զի սիրեմ քեզ։
Ասէ ցնա՝ արածեա՛ զգա-
ռինս իմ։
Դարձեալ ասէ ցնա. սիմովն միը
յովհաննու սիրե՞ս զիս։ Ժ.
Ասէ ցնա. այո՛ տէր և դու
գիտես զի սիրեմ զքեզ։
Ասէ ցնա՝ արածեա՛ զոչ- միթ
խարս իմ։ Ժ.
Ասէ ցնա երիցս անգամ
սիմովն յովհաննու՝ սիրե՞ս
զիս։
Տրտմեցաւ պետրոս զի մլ
ասացն ցնա երիցս. թէ Ժ.
սիրե՞ս զիս։
Եւ ասէ ցնա. տէր, դու
զամենայն գիտես, և դու
իսկ զամենայն ճանաչես,
և եթէ սիրեմ զքեզ։

Յ Գ.		Յ Գ.	
միբ	Ը	միէ	մհգ
միգ	միա	միը	մհգ
միդ	.	միթ	մհգ
միե	մկա	մլ	.
միզ	.		

մա Ասէ ցնա Յիսուս. արա-
ԺԸ. ծեա՛ զոչխարս իմ։
մբ Ամէն ամէն ասեմ քեզ.
Թ. զի մինչ մանուկն էիր,
անձամբ անձին գօտի ա-
ծէիր և երթայիր յո՛ և
կամէիր. և յորժամ ծե-
րասցիս, ձեռս 'ի վեր
կալցես՝ և այլք ածցեն
քեզ գօտի, և տարցին
ուր ո՛չ կամիցիս։
Զայս ասաց՝ նշանակեալ
թէ որով մահու փա-
ռաւոր առնիցէ զա̅ծ։
Եւ զայս իբրև ասաց՝
ասէ ցնա եկ զկնի իմ։
ԽԴ. Դարձաւ պետրոս և
տեսանէ զաշակերտն զոր
սիրէր Յիսուս, զի եր-
թայր զկնի. որ և անկաւ
զլանջօքն նորա և ասէ.
տէ՛ր՝ ո՞վ է որ մատնե-
լոցն է զքեզ։
Զնա տեսեալ պետրո-
սի՝ ասէ ցՅիսուս. տէ՛ր,
իսկ սա զի՞։
Ասէ ցնա Յիսուս. եթէ
կամիմ զի կացցէ դա՝
մինչև ես գամ. քեզ զի՞
փոյթ է, դու եկ զկնի իմ։
Եւ ել բանս այս յեղ-
բարսն, համարեցան թէ
աշակերտն այն ո՛չ մե-
ռանիցի։
Եւ ո՛չ ասաց նմա Յի-
սուս, եթէ ո՛չ մեռանի-
ցի. այլ թէ կամիմ ես
թէ կացցէ դա մինչև
ես գամ
Այս աշակերտ է՝ որ
վկայէ վասն այսորիկ, որ
և գրեաց իսկ զայսո-
սիկ, և գիտեմք. եթէ
ճշմարիտ է վկայութիւն նորա։
Բայց՝ է և այլ ինչ բա-
զում զոր արար Յիսուս.
զոր եթէ գրեալ էր մի
ըստ միոջէ, կարծեմ թէ
և ո՛չ աշխարհս բաւա-
կան էր տանել զգիրսն
որ թէ գրեալ էին։

Յ Դ. . . .
մա մհզ
մբ